

A. G.

DISPUTATIONVM
universi Juris

CIVILIS, CA-
NONICI, SAXONICI,
ET FEVDALIS: TAM EX IPSIS IV-
RIVM LIBRIS, QUAM INTERPP. VETERVM
& recentium, Theoricorum & Practicorum com-
mentariis depremtarum:

ET
CONTROVERSI JURIS QUAE-
stionib. dissentientibus, D D. opinionibus
utilibet adpersis:

M A N D A T O
ILLVSTRISS. PRINCIPVM.

Ductum SAXONIAE:
Auctoritate ampliss. Fac. Iuridicæ:

PUBLICÆ
IN INCLYTA ACAD. BENEVOLENTIÆ
PRÆSIDENTE

CL. V. LEOPOLDO HACKEL-
MANNŌ, I. V. D. & Prof. Publ.

HABITARVM:
Volumen Primum, V. Partes complexum.

IENÆ, Typis Tobiaë Steinmanni:
ANNO XCVI.

973

026.G.11.4323/1

*ILLUSTRISSIMIS CEL-
SISSIMIS Q. PRINCIPI-
bus ac Dominis,*

D. FRIDERICO VVILHEL-
MO ELECTVRAE SAXONICAE
ADMINISTRATORI ET
TVTORI.

D. IOANNI,
D. IOANNI CASIMIRO &
D. IOAN. ERNESTO

Fratribus Germanis ac Patruelibus

Ducibus Saxoniae, Landgravijs Turingiae, Marchio-
nibus Misniae, Academiae Salanae Patronis & Ever-
getis Dominis suis Clementissimis.

DVo sunt Illustrissimi Principes, in quibus legitima scientia occupatur; Theoria nimirum & Praxis: quarum illa in contemplatione: hæc in exercitio & usu consistit: Illa id præcipue agit, ut leges earumque rationes, atque adeo totam Iuris artem inquireat & rimetur: hæc ut leges & rationes inquisitas ad huius vel illius personæ. reive tam publicæ quàm privatæ utilitatem adcommodet: Illa quòd proprium Iuris finem, qui est Iustitia, non planè adsequatur, à summo Ictorum Coryphæo Vlpiano simulata saltè Philosophia dicitur: hæc verò quòd dictum finem egregie fortitur, neq; se intra subiectum suum aut hominem tantùm cognoscentem contineat, sed in omnes vitæ partes & munia usum sui diffundens, omnia ad incrementum Reipubl. & ad salutem cum nostram tum aliorum referre

doceat, vera & haud affectata Philosophia ab eodem appellatur. Et sanè qui æqua (quod aiunt) lance trutinabit utramque & expendet: non obscure hanc illi præponderare, & omnino præferri debere comperiet. Quippe quæ non nudè & simpliciter tantum leges & earum rationes scrutatur; sed has ad alterius commodum dirigit: & id efficit, ut Theoria Praxi Iuris inserviat, & hæc illam perficiat. Est autem Praxis hæc nostra duplex: utpote quæ non in iudicio tantum, sed etiam extra illud in deliberationibus, in consilijs sive responsis, & in scholis satis uberes fructus parit: Vnde & in disceptationes forenses & scholasticas à Iuris doctissimis distribuitur. Vtrum tamen ex his duobus exercitiorum generibus alteri præferendum sit, inter Doctores non constat. Equidem non nego, sed ipse in foro experior, uberrimos fructus, & quod ad publicam & privatam utilitatem; Praxin forenses adferre. Ea enim interpretandarum legum veram rationem sola commonstrat: in ea maxima pars administrandæ Reipubl. consistit: in ea tria illa præcepta Iuris, Honestè vivere, Neminem lædere, Suum cuique tribuere in opus & effectum perducuntur: Ex praxi verò scholastica magis quis vir bonus, quàm quis civis bonus in Republica sit, cognoscere licet. Et sanè debent leges omnes ad commodum Reipublicæ referri, eæque ex utilitate communi non verò ex scriptione, quæ in literis est, æstimari. Quo nomine summis laudibus evchendi sunt maiores nostri, qui ea virtute & sapientia extiterunt, ut in legibus scribendis nihil sibi aliud, nisi salutem & Reipublicæ utilitatem proponerent, memores haud dubiè Colophonis illius XII. tabul. apud M. Tullium Ciceron. lib. I. de L. L. SALVS POPVLI SUPREMA LEX ESTO.

Verùm ut omnium rerum certa sunt primordia & incrementa: ita etiam praxis hæc forensis suis initis & principiis constat. Nemo enim bonus evadit Pragmaticus, nisi antea solida Iuris fundamenta jecerit, veramque practicam illam scholasticam probè cognoverit, & in ea se sursum deorsumque exercuerit: quam ad rem consequendam non solum crebriores in scholis lectiones & auscultationes, verùm etiam disputationes aliæque exercitationes tam publicæ quàm privatæ comparatæ sunt: quæ si ulla in Schola, certè in Academia vestra, Principes Illustrissimi, florent atque vigent, magna cum laude & commendatione omnium tam exterorum quàm popularium. Nam cum nihil tam bene constitutum ac ordinatum, tamque omni ex parte beatum, suisve numeris absolutum sit, quin aliqua ratione labefactari, aut conuelli queat: ne Iurisprudentia, quæ multis in locis labascere incipit, suam decus & robur amittat: & ne L. L. studiosa juvenus in profundissimo quasi opinionum pelago

pelago & oceano Iuris naufragium aliquod faciat, & post multos labores exantlato, sumptusq; magnos factos, non sine magno Re- rum publ. detrimento & generis humani jactura, in tanta opinio- num varietate studium Iuris tandem abjiciat, sed ut brevi ac sim- plici via ad abditam illam Iurisprudentiam eò melius perducatur: utque toto legitimo opere perfecto Respublica in partibus eius credendis ab illa rectè & salutariter gubernetur: rectè admodum & prudenter, nec sine gravi ratione & consilio in inclyta hac Sala- na institutum est, ut non modò lectionibus sed etiam disputationi- bus tam ordinariis quàm extraordinariis in Iurisprudentia, inge- nia discipulorum singulis Septimanis exercitarentur, confirmarentur & acuerentur, quò cum fructu in luce & oculis hominum versari a- liquando & vivere possint. Sciunt enim & fati exploratum habent CC. VV. exercitationes huiusmodi studiorum verè illud esse medium, de quo Cicero pro Archia loquitur, quod adolescentiam alit, senectutem oblectat, secundas res ornat, adversis solatium ac per- fugium præbet, omni denique loco ac tempore præsidium af- fert verè maximum & jucundissimum. Et sane si rem paulò consi- deraverimus altius, deprehendemus hisce progymnasmatibus & ex- ercitiis constitui solidam illam scalam, qua ad fastigium honoris evehimur, & Reipub. gubernacula conscendimus: de quo aliàs plu- ribus, cum de utilitate disputationum disserui, actum est. Huius au- tem exercitiij operosissimi CC. VV. me moderatorem & præsidem cum aliorum consiliariorum prudentissimorum, tum verò im- primis Magnifici & consultissimi viri D. MARCI GERSTENBER- GII Cancellarii auctoritate intercedente, benignissimè constituere dignatè sunt. Opus sanè laboriosissimum & provinciam duris- simam hæctenus sustinui: quæ ab homine uno etiam doctissimo & solertissimo vix suscipi & rectè administrari potuisset, nedum à me, qui singularis eruditionis & experientia mihi conscius non sum, in tam exiguo temporis spacio, & profundissimis opinionum labyrin- this, pro dignitate rectè administrari possit. Feci tamen quod po- tui, nec ullis vigiliis aut laboribus peperi, minimè dubitans, quin etiam si forsan id quod CC. VV. esilagi tarunt, omni ex parte adse- cutus non fuero, voluntatem tamen meam, & bene de Republica literaria merendi studium clementer sint approbaturæ. Ad publi- cationem harum thesium quod attinet, sanè fateor, & quidem fateor ingenuè, me in tanto scribentium cacothæ, & calumniantium mul- titudine lubentius hæcæ quisquiliis suppressurum fuisse: verùm ut Celsit. Vestrarum affectus iste in Academiam, & summa erga stu- dia Iurisprudentia, quibus non modo huic provinciæ consulitur, sed totus mundus illustratur, liberalitas aliis quoque indies magis

ac magis innoſcat, & debita laude commendetur etiam apud exte-
ros: morem ſecutus aliarum ſcholarum, axiomata hæc Iuris omni-
no divulganda eſſe cenſui, præfertim cum vix alia ratione in ſcho-
lis proponi, & inter collegas diſtribui potuerint, quin typis ſingule
diſputationes committerentur. Cæterum hæc exercitia eſſi CC. VV.
VV. nuncupare & dedicare fortaliſis non auſim: debita tamen cum
animi ſubmiſſione exhibeo, ut ſint ſpeciminis inſtar & teſtimonii
eorum, quæ anno ſuperiore à nobis in hoc ſtudiorum genere diui-
na favente gratia peracta ſunt: quò rectius intelligant CC. VV.
quàm avidè & cupidè hanc ſuam ſingularem clementiam omnes
acceptaverimus, & quo eam loco habuerimus, & in poſterum
quoque habituri ſimus. Quemadmodum ergo flumina ab Oceano
deducta & derivata in ipſum tandem refluunt & relabuntur: ita
hoc quantum quantum eſt ad CC. VV. quaſi ad fontem auguſtiſſi-
mum nunc redit: ut ita auctorum ſuorum præſidio munitum o-
mnes calumniantium inſidias melius eſtugiat. Quamobrem ut
CC. VV. hæcæ quiſquillas & rhapsodias benevola fronte ſuſcipi-
ant; meque una cum his in ſuam tutelam clementer recipere non
dedignentur, humiliter & obnixè rogo: ſimul CC. VV. Acade-
miæ, totiſque provinciæ, ſi quid in me eſt oſtero, operam ſedulò
daturus, ut in mea functione ita me (Deo annuente) geram, quò
pro virili proſim multis, noceam nemini. *Æternus Deus* in hac
extrema & conclamata mundi tempeſtate CC. VV. diu incolu-
mes nobis florentesque conſervet: iisdemque animum & vires
largiatur, ut quemadmodum feliciter cæperunt, afflictæ Eccleſiæ
turbatæque Reipublicæ magno ſint præſidio: Idem quoque be-
nigniſſimus Deus reprimat malos conatus, bonos adjuvet; ac præ-
fertim rabiem Turcicam compeſcat, & denique omnia mala, quæ
Eccleſiæ, Reipubl. & cervicibus noſtris imminet, clementer a-
vertat. IENÆ. Anno 94. die 21. Octobris.

VV CC.

*Subiectiſſ. &
Adiſtiſſ.*

Leopoldus Hackelman.

AD

AD EOSDEM ILLUSTRISSIMOS
SAXONIÆ DVCES.

Ελεγίδιον Ὀχραεριστικόν.

P Rincipis hæc virtus primaria, summaque laus est,
Munificam digne rebus, habere manum.
Hinc exorta TITI vox Cæsaris inclusa: nemo
Principis à facie debet abire dolens.

Hæc ò SAXONIÆ prælustria NVMINA, vobis
Propria quam Virtus sit, satè acta docent.

Esquis enim mærens oculis discessit ab illis,
Quis SALA cum MVLDA, lætus et ALBIS curis.

Nec modò subiectis cupitis bene: sed quoque multis
De populis curæ est promeruisse bene.

Hinc largo facitis mirè florere favore,
Vestra potens ditio quæ prytanæa tenet.

Qualiter in nulla prorsum Germanidos ora
(Quod constet nobis) ulla lycea vigent.

Namque PROFESSORES, legum qui mystica pandant,
Othonos una constituisitis humo,

Idque nec exiguis cum sumpribus, aut sale paucis:
Vt secum quivis hoc reputare potest.

Quos inter raræ delectus acuminè mentis
Hic HACKELMANNVS: Ius uti nube leves.

Præses is, auspicio nobis et munere vestro,
Nec sine laude fuit, nec sine fruge fuit.

Nos vobis igitur grates, generosa propages,
Pro tali merito solvimus has merito.

Nulla dies unquam memori vos subtrahet ævo,
Spiritus in nobis dum super ullus eris.

Et cum nil aliud, pia quam perolvere vota
Hoc nunc possimus tempore; vota damus;

Vt vos cum sobole illustri, ditioneque tota,
In cunctos Christi protegat umbo dies.

Collegæ omnes & singuli subiectiss.

NOMINA

CATALOGVS COLLEGARVM
*secundum ordinem illum quo nomina sua apud
 praesidem professi sunt materiasq. ad disputandum
 sorte acceperunt.*

- Mag.** **P**AVLVs Schnepff, Tubingenfis.
 Christophorus Goldeyfen, Thurnaviensis.
 Gregorius Rofer Harteslebiensis.
 Ioachimus Hermannus Moravus.
 Fridericus VVelfen Saxo.
 Israel VVelfen Saxo.
 Sigismundus Andreas Marcus VVolfferbutensis.
 Iosephus Vrsinus Cotbusiensis Lusatius.
 Iosias Marcus.
 Iulius Marcus Brunopolitanus.
 Otto VVinter Hersfeldensis.
 Christophorus à Lofs Eques Misnicus.
 Ioachimus Delius Megapolitanus.
- Mag.** Elias Frideric. Volckenant Eisenacensis.
- Mag.** Balthafarus Kisevvetter Anhaltinus.
 Vulradus Schutz Lippiacus VVestphal.
 Henricus Lersnerus Hesus.
 Christophorus Gaunersdorff Livonus.
 Christophorus Pohl Regiomont. Boruff.
- Mag.** Andreas Vrsinus ex Anhaltinis Sanderstebiensis.
 Conradus VVedemeierus Brunsvigius.
 Conradus Schleiff Trept. Pomeranus.
 Valentinus Faber Dessaviensis.
- Mag.** David Samenhammer Olsnensis Elyf.
 Ernestus Hayden in Achaw eques Austris.
 Henricus Richelmus Gottingensis Saxo.
 Ericus Hupeden Mundenfis Saxo.
 Petrus Mollerus Brunsvvicensis Saxo.
 Petrus Ernestus Ocker.
 Augustinus VVagnerus Villscensis N, P.
 Matthias Huberus Pom,

Mag. Ioannes Sebastianus Hefius Gundelfingensis.
Albertus Staritz Sceudicenfis Mifnicus.
Benedictus Palcha Berlinenfis.
Gregorius Clotius.

Communi fuffragio electi.

Iofephus Vrfinus admniftrator } fisci.
Ioachimus Delius coadiutor } f

Mag. Andreas Vrfinus } Seniores.
Chriftophorus Pohl }

DECANVS COLLEGII IVRIDI-
ci NICOLAVS REVSNERVS Iu-
ris Vtriusq; Doct̃or & Professor
in Academia Ieneni.
S. P. D.

Vod de armata militia iudicat Fl.
Vegetius ex usu fore salutis publicæ; ſi rudes
tyrones, qui fortes aliquando & bellicoſi mi-
lites videri debeant, antequam ad juſta prælia
admittantur, variis ſtudiis ac rebus aliquoti-
es exerceanur: Idem nos de rogata militia,
quæ eſt Iuriſprudẽtia, verè rectèq; uſurpari poſſe exiſtimamus:
Reipublicæ intereſſe plurimùm, ſi præter crebras & aſſiduas
leſtionum auſcultationes, tyrones juris in diſputandi ratione,
qua forenſibus controverſiis quaſi præluditur, ad omnẽ uſum
Reipublicæ crebrò multumq; exerceanur: quippe ſine qua
nec in ſcientiis ordo, nec in diſciplinis methodus, nec in rebus
iſtis tractandis ſeries inveniri, nec veritas ullo modo cogno-
ſci poteſt. Nam præterquam quod ingenium hominis hoc
exercitii genere multum acuitur, & memoria confirmatur, &
loquendi eloquendiq; vis augetur: veritas quoq; ſæpius ita
exagitata quaſi in luce ſplendescit magis: & pernicies erroris

revocata in iudicium gravius, & sine pœnitentia condemnatur: adeoque fructus divinus est, Ius & iustitiam sapius recenseri atq; examinari: ut graviter hoc censet Pontifex Innocentius. Quomodo & Arcadius Iurisconsultus testatur, Herennium Modestinum multa & norando, & disputando, optima ratione in jure civili decrevisse; exstatq; huius rei exemplum pulcherrimum apud Ulpianum in libro XI. ad L. Iuliam & Papiam. Enimverò ut bonæ rei cuiuslibet abusus est pessimus: ita in hoc genere studii non rarò permultum peccatur, sive incititia quadam aut ignorantia: sive opinione, aut etiam consuetudine prava. Sunt enim nonnulli, qui omnis auscultationibus publicis, quarum ratio potissima habenda est nimis intempestivè hoc exercitii genus sectantur: & in eo solo omnem vim solidæ eruditionis positam esse arbitrantur. Sunt deinde alii, qui vel arrogantia vel pertinaciæ cupiditate nimia, opiniones suas semel arreptas mordicè tventur: & nimis contentiosè disceptando nescio quam sapientiæ aut doctrinæ gloriam affectant: adeò ut etiam veris rationibus convicti, minimè cedant in altercando: sed omnia dicta aliorum malitiosè & calumniosè plerunque interpretentur: quæ profectò vitia ut civili sapientia indigna, ita summo studio cavenda sunt. Opus est igitur industria & assiduitate quadam in auscultando, quò rerum in disputando adhibeatur bonitas & delectus: & de his plurimum differatur, quæ insignem aliquem habent usum in vita; & ad veritatis investigationem cognitionèq; omnis accommodetur oratio. Op⁹ est præterea docilitate quadam & perspicuitate in argumentando: cuius mater est brevitatis arguta, tum ad intelligendum, tum ad vitandum insidias adversariorum accommodata: cui etiam coniuncta est simplicitas Logica: quæ habet conclusiones & argumentationes apertas, easq; breves, & more Dialecticorum concinnè conclusas: quæ facit ut intelligenter disceptetur: quandoquidem suspecta est omnis propositionum conglobatio, & odiosa eiusdem argumenti crebra repetitio. Opus est denique modestia in disputando: cuius proprium est, modum & decus ipsum tenere, nec progredi longius auctore Tullio. Neque enim tam quid dici quàm quomodo, & quantum dici oportet,

iteat, spectandum: neq; tam copia, quam modus & delectus argumentorum quaerendus est. Pertinet & ad modestiam æquitas & facilitas morū, præsertim in interpretando: ut & refelli sine pertinacia, & refellere sine morositate paratus sit is, qui disputat: semperq; adeo veritatem inquirat, absq; omni calumnia & malitia quæ cum arrogantia & pertinacia plerunq; coniuncta, quæ mater est & nutrix discordiarū atq; contentionum. Principium enim discordiæ est, aliquid commune suum facere, & malè aliorum benedicta interpretari, teste Seneca. Quod si igitur hæc quæ diximus in disputando observentur, permittum sanè & fructus, & delectationis affert hæc exercitationis ratio, & consuetudo assidua. Atq; hoc consilio, cum aliis in Academicis præter auscultationes publicas disputationū iuridicarū exercitiū frequentatū hæc tenent: tum verò in hac Salana nostra collegiū Pandectarū institutū est, auctoritate & mandato Illustrissimorum Principum Saxoniar: quibus meritò maxima eo nomine habenda est gratia: pro bonitate & clementia eximia, qua non modò aliarum bonarum artium, & in primis religionis Orthodoxæ, sed etiam Iurisprudentiæ & civilis disciplinæ studia complectuntur, de quo quia prolixè in Programmate antehac publicè proposito expositum est, nihil attinet hoc loco denuò illud inculcare. Quanta porrò assiduitate & industria anno superiore usus sit in hoc exercitii genere continuando Clarissimus & consultissimus vir D. LEOPOLDVS HÄCKELMANNVS Iurisconsultus, Collega & amicus noster carissimus: cui publica auctoritate hoc munus Iure delatum fuit satis abundè hoc contestatur Disputationum volumen istud primum, quo præcipuas materias quinque priorum partium Pandectarum ordine complexus est: coniunctis simul ex Codice, Institutionibus & Novellis, itemq; Iuris Canonici & Saxonici libris & commentariis Doctorum concordantibus materiis & quæstionibus illustrib. in quibus disputandis & discutendis operam suam præsidariam magna cum laude industriæ & solertiæ præstitit aliquot bonæ notæ & magnæ industriæ studiosis Iuris prudentiæ: quorum nomina singulis disputationibus præfixa sunt. Et quoniam telam cœptam, Deo volente laudabiliter pertexere, & colophonem huic operi

secum imponere, partēq; tres postremas Pandectarum pari fide & industria disputando absolvere constituit: Sane in eo studium Reip. literariæ iuvandæ meritò commendandum atq; prædicandū est: operaq; danda sedulò civilis disciplinæ studio- sis: ut beneficio hoc amplissimo, tum Principum Clemētiss. tum ipsius Doctoris & Progymnastæ, ira benè & rectè utantur, quò aliquando Rempublicam, in partibus eius sibi credendis, feliciter administrare, & studio laboreq; suo utiliter, iuvare queant. Perscriptum IENÆ Prid. Calen. IXBRIS, ANNO Christiano M. D. XCIV.

AD PRÆSIDEM.

QVAM benè Iustinianæo de jure mereris,
 O Themidos mystes Iustitiæque bone!
 Dum legum dirimis lites, nodosq; resolvis
 Ingenii mirâ dexteritate graves.
 Sit mihi Salanæ testis studiosa juvenus:
 Et quæ nunc lucem lemmata docta vident.
 Macte animo LEOPOLDE: DEVS tua cœpta secundet:
 Grataque posteritas te numerosa colat.

Elias Reusnerus L.

SERIES.

S E R I E S

MATERIARVM VTRIVSQUE
IVRIS IVNCTIS VSIBVS FEVDALIBVS

TAM ORDINARIÈ QUAM EXTRA ORDINEM PV-

blicè ad disputandum propositarum in Illustri

IENENSI,

Ex Pandectis

Primo Semestri ordinariè prima pars ω , hoc
ordine fuit proposita.

1. *De Iustitia & Iure, LL. & consuetudine.*
 2. *De personis: ubi de statu hominum, de adopt. & emancipat. de his qui sui vel alien. iur. sunt, & de unione prolium.*
 3. *De rebus ubi de rerum divis. & qualitate.*
 4. *De Iurisdict. omnium Iudic.*
 5. *De in ius vocando cum seqq. usq. ad tit. de feriis.*
 6. *De citatione ex contumacia, de satisfact. rei & actoris tam in criminâlibus quàm civilibus, ex pragmaticis.*
 7. *De feriis & dilationib. De edendo. Vbi simul de libello eiusq. substantial.*
 8. *De pactis.*
 9. *De transactionibus.*
 10. *De postulando & his qui notantur infamia.*
 11. *De procuratoribus & quod cuiusq. universita. &c. de negot. gest. in das disputationes distributa.*
 12. *De restitutione in integrum in genere & in specie de eo quod metus causa & de dolo, &c.*
 13. *De restitut. minor. & maio. ubi de cap. min. & alien. iudic. mutand.*
 14. *De arbitris. Nauta. Caupo. stabul.*
- S E C U N D A P A R S.
15. *De iudiciis & foro competent.*
 16. *De inofficioso testamento, & de petit. hered.*
 17. *De rei vindicat. & de publicia. in rem act.*

18. De Iure Emphyteutico & Superficiario.
19. De usufr. usu & habitat. cum similit. illius materia.
20. De servitut. realibus.
21. De L. Aquilia. Si Quadrupes paup. de noxal. act. de his qui deiec. vel effud.
22. Fin. regund. Fam. heriscund. Commun. divid.
23. Ad exhibendum.
24. De interrogat. in iur. fac. usq. ad fin. lib. 1. 1. ubi simul de causis connexis.

T E R T I A P A R S
eX ordinem.

25. De rebus creditis.
26. De Iureiurando.
27. De condict. causa data &c. de condict. ob turp. causam ubi de aleator. de condict. indeb.
28. De condict. furtiva ex lege, Tricicaria. Quod certo loco, de const. pec.
29. Commodati ubi de precario, & precaria.
30. De exercitoria act. de L. Rhodia de iactu, de Instito. & tributo.
31. Quod cum eo qui in aliena potestate gestum est, de peculio usque ad fin. libri.
32. De S. C. Macedoniano & Velleiano.
33. De compensationibus.
34. Depositi, ubi de Sequestratione.
35. Mandat. pro socio.
36. De contrabenda emtione.
37. Locati & conducti.
38. Aestimatoria, de permutatione & prescriptis verbis.

S E C V N D O S E M E S T R I E X
T R A O R D I N A R I E Q V A R
T A P A R S.

39. } De pignoribus tota materia.
40. }
41. De adilitio editto & de evictionibus.
42. De usur. nautico faenore: de mora & interesse.
43. De probat. & presunt.

- 44. De fide instrumento, de testibus, iuris & facti ignorantia
- 45. De sponsalibus Matrimonio. repud. Divortio.
- 46. De iure dot. pactis dotalib. fundo dot. don. int. vir. & ux.
- 47. Solut. matrim. cum seqq. tit.
- 48. De tut. & cura in specie.
- 49. Communia tutela & curæ.

Quinta pars ordinariæ.

- 50. De testamentis tam pagano quam militari &c.
- 51. De hered. instit. exheredand & de condit. institut.
- 52. De Vulgari & pupillari substitut.
- 53. De iure deliberandi, ubi de confectione inventarii.
- 54. De acquirenda hereditate.
- 55. Testamenta quomodo aper. usq. ad fin. libri.
- 56. De legat. fideicom. condit. & demonstra. &c.
- 57. Ad L. Falcid. & Trebell.

S E X T A P A R S,

- 58. De bonor. possess. cum seqq
- 59. De collat. bonor. & dot.
- 60. De Success. ab intestato ex iure Novellarum constit.
- 61. De novi. operis nunciat. Damno infecto ubi de primo & secundo decreto.
- 62. De aqua & aqua pluv. arcend. de publican. ubi de iure vectigal. & pedagior. & gabellar.
- 63. De donationibus.
- 64. De manumiss. servo. tit. omnes ubi & tractatur de obseq. libert. & oper. lib. & sequens titulus.
- 65. De acquir. rer. domin.
- 66. De acquir. possess.
- 67. De usucap. & præscript.
- 68. De re iudicata, de sententia eiusq. effectu.
- 69. De confessis. de confessione bonor.
- 70. Quib. ex causis in possess. eatur cum seqq. usq. ad fin. lib. 42. ubi & si quid in fraud. Patroni.
- 71. De interditiis usq. ad tit. de vi & vi arm. exclusivè.

72. De vi & vi armata usq₃ ad fin. lib. 43. omittitur interdict. de precario, quod vi aut clam de superfic. & remiss.
73. De except. usq₃ ad tit 6. lib. 44.

T E R T I O S E M E S T R I V L T I M A P A R S.

74. De Verborum oblig. & seqq.
75. De fideiuss.
76. De Novat. & deleg.
77. De solut. & Accipulat.
78. De pratoris stipul. in genere & in specie de trib. seqq.
79. De privatis delict. de furt. arbo. furtim cas. vi bonor. rapr.
80. De iniuriis.
81. De extraordinar. crimin. in genere & in specie de singulis criminibus, item de popular. actionibus earumq₃ speciebus.
82. De publico iudicio, & accusat. cum seq. & tit. de requirend. rei & abolitionibus.
83. De crimine lese maiest. de adulter. cum duob. seqq.
84. Ad L. Cornel. de Sicar. Veneficis. ubi & de homicidio & inculpatatutela.
85. Ad L. Cornel. de fals. cum seqq. usq₃ ad tit. 16.
86. De Quæstionib. pænis. Bonis damnato: usq₃ ad fin. lib. 48.
87. De Appellat. cumq₃ processu.
88. De Nullitate.
89. De iure fisci usq₃ ad fin. lib. 49.
90. Ad municipalem & de incolis cum seqq.
91. De var. & extraordin. cognit. ubi & si iudex litem suam fecisse dicatur usq₃ ad fin.

I V S F E U D A L E E X T R A O R D I N A R I E.

1. De Notatione definit. orig. Autho. & divis. feudi.
2. Qui feuda dare & accipere poss. ubi & de subinfudatione.
3. De rebus que in feud. dari poss.
4. De iure regali.

5. De modis quib. feudum acquir.
6. De Success. Feudi.
7. De iure quod Vasallus ex feudo consequitur, & de mutua Domini & vasalli obligatione.
8. De amissione feudi ex contractu & delicto.
9. Ad quem ita amissum feudum revertatur.
10. De iudiciis feudal. & coram quo iudice vasallus conveniri debeat.

Q V A R T O S E M E S T R I.
E X D E C R E T A L I B V S

Qui asteriscis notati sunt tituli petantur ex
Digestis.

Ex Lib. 1.

1. De constitut. & rescriptis.
2. De statutis & consuetud.
3. De postula, pralator. & elect. & electi potestate.
4. De officio & potestate iudicis delegati & ordinarii.

F X L I B. 2.

5. De iudiciis & foro competente. †
6. De mutuis petitionibus.
7. De litis contestatione, & ut lite non contestata. †
8. De Iuramento calumnie, ubi & de iuramento malitia.
9. De ordine cognitionum & plus petitionibus.
10. De causa possess. proprietat. & restit. Spoliato.
11. De Sequestrat. possess. & fructuum. †
12. Ut lite pendente nil innovetur.
13. De Iureiurando. †
14. De Prescriptionibus. †

E X L I B. 3.

15. De prabendis & dignita.

16. De

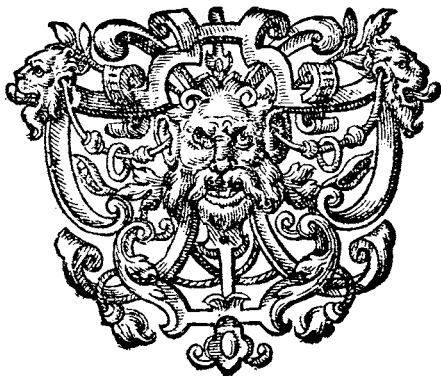
16. *De reb. Eccles. non alienandis.*
17. *De decimis primitiis & oblat.*
18. *De iure Patronatus.*
19. *De immunitate Ecclesiarum.*

EX LIB. 4.

20. *De Sponsal. & matrim. †*

EX LIB. 5.

21. *De Simonia & ne quid pro spiritualibus exigatur vel promittatur.*
22. *De Usur. & eo quod interest. †*
23. *De Sententia excommunicationis.*

D. O. M. B. E. F. G.
DISPV TATIO IVRIS
CIVILIS

PRIMA.

DE PRINCIPI-
IS IVRIS, HOC EST,
DE IVSTITIA ET IV-
RE. LEGIBVS ET CON-
SVETVDINE.

DESVMPTA.

EX QVATVOR PRIORI-
BVS TITVLIS PANDECTARVM.
CODICIS. DE VETERI IVRE ENV-
CLE: ET DE LEGIBVS. CVM SIMI-
LIBVS. ET CÆT.

QVAM

PRÆSIDE
LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

DEFENDET PVBlice IN PANDECTA-
RVM COLLEGIO

M. PAVLVS SCHNEPFFIVS
LL. STUDIOVS

DECIMO OCTOBRIS.

Tota doctrina iuris est doctrina rationis, quæ no-
biscum nascitur lectio & meditatio, mediocris
exercitatio, sunt currus & auriga.

IENÆ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO clc Io xciii.

**ILLVSTRI AC GENE-
ROSO DOMINO D. SIGISMUNDO
BARONI A POLHAIM, DOMINO IN PARTZ
& Steinhausen, Cesarea Maieſtati à conſilij, Domino
ſuo Clementi, ſalutem & ſeſcitatem omnem pre-
catur Reſpondens.**

OGITANTI MIHI DIV MVLTVMQVE
Illuſtris & generoſe Baro, Domine gratioſe, ſub
cuius potiſſimum patrociniò & nomine, has meas
poſitiones, tenui filo conſcriptas, in lucem ederem:
præſertim cum in omnibus benè conſtitutis ſcholis
in more poſitum ſit: vt ij qui de re aliqua ſint diſpu-
taturi, ſuas diſputationes virorū clarifſimorum nominibus inſcri-
bant: In mentem venit T. G. quæ in me contulit multa magna
non ſolum beneuolentiæ, ſed ſummæ etiam clementiæ & libera-
litiſ indicia. Quibus fanè vt ſaltem ex parte reſpondere poſſem,
in vita nihil prius & antiquius haberem: verum cum Magnificen-
centia, Amplitudo, & vniuerſa tua in me promerita tanta ſint, vt
omnem meam, agendi, referendi, loquendiq; facultatem, longè
ſuperent T. G. rogatam volo vt meam fidem & pietatem, quæ
nunquam poſthac à tui mihi honorandi nominis, aſidua, incre-
dibiliq; obſeruantia & ſubiectione, abſutura eſt, pro aliqua parte
gratiæ accipiat. Interea ne videar planè notam ingratiſtudinis
ſubire, ſi non agnoſcerem reipſa & factò aliquo cui & quantum
deberem. Ideo G. T. ad declarandam gratæ mentis ſignificatio-
nem, nec non animi, in referenda gratia, promptitudinem, hanc
meam diſputationem de Juſtitia & Iure offerendam putaui, vehe-
menter & ſubmiſſè deprecans, vt iſta tua præſtans & eximia erga
me clementia, qua me ſibi in perpetuum obſtrinxit, illam meam
diſputationis dedicationem ſerena fronte accipiat, meumq; gra-
tum & memorem animum approbet, memoriam mei non abij-
ciat. Quod mearum partium erit, **DEVM** ter Opt. Max. ex inti-
mis animi mei recessibus inuocabo vt G. T. totamq; domum
Polhemicam vera & non ſimulata iuſtitia ornare. cum Eccleſijs,
Academijs & ſcholis, his miſeris ac ſerè conſeclamatſ temporibus
ſaluam incolumem & florentem tueri & conſeruare velit. Menſe
Septemb. Anno 93.

G. T.

Subiectiſſimus.

M. Paulus Schnepffius.

EXORDIUM DISPUTATIONVM
NOSTRARVM.

DE PRINCIPIIIS

IURIS.

IN nomine sanctæ & indiuidiæ Trinitatis, Ius Romanum & canonicum, in certis articulis, ex mandato Illustrissimorum Principum nostrorum Euergetarum & Patronorum Academiæ Salanæ, publicè repetituri, illud secundum ipsos compilatores iuris nostri, à Iustitia a tanquam sine artis illius, quam tractare instituunt, ordiemur.

a l. 1. D. de Iust. & iure VVesenb. nu. 2. h. t. in parat.
Quia uniuersum iuris studium ex iustitia efflorescit & ad eam omnes fori disceptationes reuocantur.

THESIS I

IUSTITIA POLITICA ^{DE IUSTITIA.}
a de qua agunt IC. definitur constans & perpetua voluntas b ius inuui cuique tribuendi.

a Contra Accurs. & eius sectato. d. l. 1. text. in prin. h. t. b Iustitia enim & ius semper certum est, l. 2. D. de iur. & facti ignoran. Aristot. lib. 5. ethi. cap. 7. Cic. lib. 1. de LL. lib. 2. de inuentione ad Herennium lib. 3. Plato 2. de Repub.

II.

Estq; duplex, vel enim occupatur in distributione præmiorum, honorum, pecuniæ, item laborum, onerum communium, pœnarum & similium, & vocatur distributua διανευτική. Vel circa contractus versatur & commutationes quas corrigit & emendat, vnde aliàs συναλλακτική aliàs διορθωτική dicitur. In hac obseruatur proportio Arithmetica: in illa Geometrica. Quam disputationem Ethicis committimus.

Arist.

Arist. lib. 5. ethic. c. 7. l. 1. in fin. ibi bonus non solum h. t. l. si libertam 28. C. de nuptijs l. ult. C. de statutis & imaginibus.

II.

DE IURE. Ius autem quod à iustitia descendit ab Ulp. ex sententia Celsi definitur, quod sit ars boni & æqui.

l. 1. h. t. Quomodo bonum ab æquo discernatur docet Corraf. in arte iuris. Donell. & Bocer. hic.

IV.

Iuris prudentia describitur quod sit diuinarum & humanarum rerum notitia, iusti & iniusti scientia.

l. 10. h. t. §. 1. Inst. h. t.

V.

Hinc iam resultat differentia inter ius & iurisprudentiam, Ius est præceptum recta & iusta iubens, Iurisprudentia huius præcepti cognitio:

a l. si seruum l. 9. §. 1. sequitur de verb. obligat. Hoc discrimen innuit etiam Cicero in Bruto ut ex Corraffio annotat Bocer. hic Duaren. de arbitr. in pr. Donel. lib. 2. comment. iuris c. 1. f. 67. in pr.

VI.

Propria Iuris. Iuris præcepta sunt hæc: honestè viuere, alterum non lædere, suum cuiq; tribuere.

l. iustitia 10. D. de iustitia & iure §. 1. & §. iuris Inst. h. t. Donel. lib. 2. comment. iuris civil. c. 1. Duar. h. t. cap. 3. Myns. Borch. Wesenb. h. t. & reliqui Instit.

VII.

Diuisio. Estq; duplex aut publicum aut priuatum. Illud est quod ad statum Reipubl. Romanæ spectat *a*, & in sacris Sacerdotibus, in Magistratibus consistit: hoc verò ad singulorum utilitatem *b* pertinet. Item aut ciuile aut feudale aut Canonicum, aut Saxonicum, de iure ciuili hoc tempore præcipuè agemus.

a. d. l. 1. §. 2. & §. fin. Inst. eod. b. dd. modò iurib.

VIII.

Origo. Et collectum est ius ex naturalibus gentium & ciuilibus præceptis.

d. l. 1. §. 1. in fin. h. t. §. fin. Inst. h. t.

IX.

Naturale ius est quod natura omnia animalia docuit *a*.

cuit *a*. Hinc maris & foeminae coniunctio, liberorum pro-
creatio, educatio *b*, studium tuendi sui *c*, amor liberta-
tis *d*, & haec secundum *ἐπιθύμησιν* non *λόγον* *e*.

a d. l. 1. §. ius naturale D. h. t. text. in princ. Inst. de iure na-
turali, quam definiunt: Contra Vallam ex Budeo & Cic. defendit Boce.
hic, conclusi §. b dd. modo iurib. c l. vi vim 3. h. t. l. 1. §. cum
arietes D. si quadru. paup. sece. l. scientiam 45. §. qui cum aliter D.
ad l. Aquil. Cic. lib. 1. officio. & in oratione pro Milone. d Cic. lib. 1.
off. & §. serae in fin. Inst. de rerum diuisione. e VVesen. in Inst. de iu-
nata. & in parat. hic.

X.

Gentium est quod naturalis ratio inter omnes homi-
nes constituit *a*, quod saepe numero ius commune *b*, bo-
num & æquum *c*, naturalis ratio *d*, naturalis æquitas *e*,
natura *f*, ius naturale dicitur *g*.

a d. l. 1. §. fin. d. l. omnes §. d. §. 1. Inst. de iur. natu. b l.
ius civile 6. d. l. omnes populi d. §. 1. Inst. h. t. c l. penult. b. t. l.
bona fides 31. deposi. l. 1. §. hac autem actio. si quis testam. liber esse
iussus est. d l. omnes populi. e §. thesaurus 39. §. per traditionem.
40. Inst. de re diuis. f l. 14. nam hoc natura. de eondi. inde. g §.
singulorum §. venditæ Inst. de re diuis. cum simili.

XI.

Estque in duplici differentia, aut enim ingenitum est
homini à principio *a*, aut natum postea necessitatibus
ita exigentibus *b*, Illud primæuum seu primarium, hoc
secundarium vulgò Dd. nominant *c*.

a §. sed ius quidem. ver. ius autem gentium. de iu. natu. l. omnes
9. l. penult. de iustit. & iur. b §. ius autem civile. d. §. sed ius. ver.
ius autem. de iu. natu. c Instituit. in §. sed ius quidem. & Arrius Pinel.
ad rub. de Rescind. vend. part. 1. nu. 11. Dissentit Alcia. in l. paterf. de V.
S. Francisc. Aretius in l. 1. nu. 1, de Acqui. possess. Corras. lib. 6. miscel.
6. ult.

XII.

Prioris exempla sunt erga Deum religio, obedientia
erga parentes, & patriam *a*, defensio contra vim & iniu-
riam *b*, legatorum non violandorum, religio *c*. Posteri-
oris sunt seruitutes, manumissiones, distinctiones domi-
norum, & contractus penè omnes, vt emptio, venditio,

conduccio, locatio *d*, emphyteusis, mutuum & alij innumerabiles.

a l. 2. *D. de iust. & iure.* *b* l. 3. *d. t. l. 2. 3. 4. ad l. Corneliam de fidei. Myns. cons. 42. nu. 2. VVesemb. nu. 3. C. quando liceat unicuiq; etiam iure poli siue celi. Conar. in repetit. Clemen. 1. de Hom. Geil. c. 8. nu. 18. de pace pub. lib. 1. c. Cano. ius gentium 9. dist. 1. l. fin. in prin. de legation. Cuiac. lib. 11. obs. 5. d. l. 4. 5. *b. s. §. ius aurem gentium. Instit. de iure natur. d. c. ius gentium. e. Conu. lib. 7. cap. 12. Corraf. lib. 1. Miscel. cap. 21.**

XIII.

Ciuile est quod quisq; populus ipse sibi ius constituit *a*, vel addendo vel detrahendo quid iuri communi *b*, vocaturque ius ciuile quasi ius proprium; ipsius ciuitatis *c*, vt Atheniensium, Lacædemoniorum *d*, hinc & proprium dicitur *e*. Cum verò nos non addimus cuius sit ciuitatis, ius ciuile Romanum intelligimus eoque vtimur *g*.

a *d. l. omnes. d. l. ius ciuile §. 2. Inst. de iur. natu.* *b* *l. ius ciuile. c. d. §. 2. Inst. de iur. natu.* *d* *§. sed ius quidem. Insti. d. t. e. d. l. ius. ciuile. d. l. omnes f. §. sed ius quidem.* *g* *omnes enim qui in orbe Romano existunt, sunt ciues Romani l. in orb. 17. D. de statu hominum. si quidem Roma communis est patria l. Roma. 33. ad Municip. l. eos 9. de vacat. & extraord. mun.*

XIV.

Quod distributum est hodie, in volumina quinque Digesta, quæ inchoata in quarto Imperij Iustinia. anno, mense Decembri. Lampadio & Oreste consulibus *a*, edita anno septimo imperij. 17. Calend. Ianuar. Iustiniano tertium consule *b*. Institutiones promulgatæ eodem anno mense Nouembri *c*. Codicem qui publicatus anno 8. imperij, Iustiniano quartum, & Paulino Coss. *e*. Quæ ex optimis veterum IG. scriptis collecta, tunc in studijs vsitata, necessaria, non similia, aut eadem, inter se consentientia, nulla planè antinomia relicta *f*, secundum ordinem edicti perpetui, vt plurimum *g* singulari methodo conscripta. Nouellas constitutiones quæ varijs temporibus, in lucem prodierunt. Ius feudale quod consuetudo introduxit,

Forma iuris
Romani generalis.

a l. 1. C. de vet. iu. enu. b l. 2. in fin. C. d. tit. c text. in fin. proæ. Insti. e constitut. 3. in proæmio C. in prin. f l. 2. §. anti-
 quæ C. de vet. iure enucl. vbi hæc seruata esse aliquoties iterat Iustinia-
 nus. Quod an verum sit progressus docebit, sed operi longo fas est sur-
 retere somnum. g l. 1. §. cum hæc materia C. d. tit. l. 2. de sta. ho-
 mi. Dua. lib. 1. cap. 55. Cuiac. in initio comment. ad tit. de excus. tu-
 to. h Cuiac. lib. 4. obs. ca. 28. Giphon. in Epito. ff. & videantur
 Fasti consulares Contj. i De huius iuris origine vix quicquam certi
 facti potest. Duar. c. 1. nu. 4. in princ. de feud. Connan. lib. 1. com-
 menta. c. 10. nu. 3. Hart. Pisto. lib. 3. quest. 32. nu. 23. fol. 348.
 de qua in materia feudali doceri solet.

XV.

Porrò constat ius nostrum scripto vel sine scripto a,
 scriptum est quod honestate & vtilitate suadente, à legis-
 latoribus b certa deliberatione sancitum, & publica au-
 thoritate comprobatum est, & ἐκράτις lex dicitur.

a §. constat. Inst. h. t. b l. de quib. 32. ibi iudicio populi. & De Legibus.
 ibi. suffragio populi. & ibi. suffragio legislatoris D. de legibus.

XVI.

Definitur lex commune præceptum, virorum pru-
 dentium consultum, delictorum, quæ sponte vel ignorantia
 contrahuntur, coërcitio communis, Reipubl. sponsio.

l. 1. h. t.

XVII.

Et est vel generalis vel specialis. Generalis est quæ omnes ^{Diuisa}
 sudditos ligat. Specialis verò quæ singularibus personis
 lata, certoue loco aut causæ adstricta est, nec eas personas
 siue causam egreditur, vulgò statutarium, prouinciale,
 Landrecht / vel municipale Stadtrecht / Weichbild / & si quod
 beneficium personale continet, priuilegium dicitur. De
 speciali iure suo aliquando loco plenius seorsim agemus.

l. 1. de constitut. princip. l. 3. C. de li. §. sed & quod princip.
 Inst. de iure natura.

XVIII.

Proprium legis est quod ad regulam summæ illius le- ^{Propria}
 gis, quam in mente tanquam κερτήριον, & normam omnis
 iuris circumferimus, congruat & aptetur a. Quamuis
 sæpè

sæpè accidat, vt eorum, quæ constituta sunt, ratio reddi
b non possit, & propter vtilitatem & necessitatem certarum personarum respectu, contra subtilem disputandi rationem, multa recepta sunt *c*. Item vt præscribat quid sequendum quidue faciendum, de futuris ius constituat, & ijs formam det, nec ad præterita facta regulariter reuocetur, nisi nominatim, & de præterito tempore, & adhuc pendentibus negotijs, cautum sit.

a c. factæ. distm. 4. b l. non omnium. de legib. c l. ita vulneratus, in fin. ad l. Aquil. d l. leges 7. C. de legibus l. iubemus 29. §. qua in posterum. C. de testamentis l. sancimus 18. in fin. C. de SS. Eccles. l. penult. in fin. C. de decurio. lib. 10. l. vnica §. fin. de caduc. tollen. Nou. 115. c. 1. vers. 75. c. cognoscentes c. fin. de constitut. Coler. par. 1. c. 10. nu. 86.

XIX.

In quib. tamen quæ minutissima sunt, quæque fortuito vno aliquo casu, accidere possunt iura non consecretantur *a*, sed ad ea quæ & frequenter, & facile potius, quam quæ perrarè eueniunt, adaptantur *b*, nec leges in singulas personas, sed generaliter constituuntur *c*.

a l. iura 8. b l. 3. 4. 5. 6. 10. 17. de legib. vide Crisp. in ll. 12. tab. mihi sol. 15. c d. l. 8. Cuiac. lib. 15. obser. c. 8.

XX.

Constitutio.

Fecit autem legem generaliter acceptam consensus aut necessitas, consensus legem in specie ita dictam, Necessitas S C. *a*, principum placita *b*, magistratuum ac prætorum edicta *c*, quibus & ius ædilitium a numeramus *d*, responsa prudentum *e*, quatenus in corpus iuris relata *f*.

a l. non ambigitur 7. de legib. Nouel. Leo 78. b §. sed & quod principi. Insti. de iur. natur. l. 1. de constitu. princi. si principi animus fuit condendi leges. Nouel. Leon. 92. quibus recessus Imperij Die Reichsabschiede hodie adijcimus. c l. 2. ibi. cumq. consules. & passim de origine iuris. d text. in §. prætorum. in fin. Inst. de iure natur. §. prætoria sunt. Inst. de diuis. stipula. Cuiac. lib. 8. obserua. C. 38. & in l. 5. de verb. oblig. Petrus Faber in l. nec ex prætorio de R. l. Borch. eleganter. de pactu c. 5. nu. 39. in fin. Cothm. in lib. 1. disputat. ciuili. fo. 20. editione Lemgouensi. e l. 2. §. primus de orig. iuris. §. responsa.

responsa 8. & ibi VVesen. Inst. d. 1. de quibus speciebus singulis videatur
Graec. in disput. de principis iuris. f. 10. nostrorum sententia &
responsa si iuri rationibus nituntur probabilia non autem necessaria sunt
glos. in l. 1. c. de leg. VVesenb. in d. 5. responsa.

XXI.

Hodiè verò mutato Imperij statu & omni iurè popu-
li in principem Romanum translato *a*, is solus legem ge-
neralem ferre potest, vel specialem is cui illam condendi
iuris potestatem, concessit *b*, siue is Dux sit, vel alius, siue
ciuitas *c*, cum consensu primariorum. Der Landtschafft vnd
Ritterschafft & cæt. *d* non autem superioris requiritur,
licet contrarium seruetur.

a l. 1. de constitu. princ. §. sed & quod principi. Institut. de
iure natura. l. 1. & ult. C. h. t. l. ult. C. de vet. iur. enucle. No.
143. in prin. de Rapt virg. VVesen. de ll. in para. nu. 3. contrarijs re-
spondet Pacius in concil. ll. 9. 3. centur. 1. *b* l. formam C. de officio pra-
fect. prae. c. 2. de maio. & obediens, c. l. 2. 3. 5. de decret. ab ord.
facien. l. penult. C. de legation. lib. 11. c. cum accessissent §. fin. &
cap. penult. de const. eum consuetudinis 10. de consuet. d. Coler. part.
1. c. 3. n. 6. & sequent. agit vbi de forma condendorum statutorum e-
legantè.

XXII.

An autem contractus à principe celebratus, vel aliò,
qui legis condendi potestatem obtinet, vim legis habeat
controuersum est, sed habere, minimeq; opitulatione
quadam, extrinsecus egere existimamus.

per l. Caesar. de publica. & vectiga. l. penult. ibi legis vicem C.
de donatio. inter virum & uxorem, & vtrobiq; Bart. Geil. lib. 2. Ob-
ser. c. 127. nu. 8.

XXIII.

Porro sunt leges naturali ratione *a* ex emergentib. Materia.
rerum casibus *b*, & quidem his vt qui plurimum eueniunt,
non qui vno aliquo casu, accidere *c* possunt.

a §. 2. Inst. de iur. natur. gen. l. 1. §. fin. de Iustitia & iure
b l. si ex plagis 52. §. in cliuo. ad l. Aquilam. l. 1. §. diuus. ad l. Cor-
neliam. de fidei. l. eum qui: 79. §. 1. de iud. c. ijs. Et factum ad ius se
habet velut antecedens & consequens, de illo autem omnia constare de-

bet. l. diuus Traid. 24. D. de testam. milita. c l. 3. 4. 5. 6. 10. de ll. Aristot. lib. 3. Ethico. c. vlt. Donel. cap. 15. nu. 10. fo. 46. Pacius in concil. ll. lib. 1. q. 10.

XXIV.

Hinc iam improbamus commune illud Dd. theorema: communis error ius facit, nisi quis vi quadam verborum ita intelligat, quod causam iuris pariat.

Cuia. lib. 11. obser. C. 13. Robert. lib. recepta. sentent. cap. vlt. Vult. de causis constituen. ius. fo. 74. & in l. 3. de officio pratoris.

XXV.

Forma.

Formam legis quod attinet, an ad eam scriptura requiratur vehemens est Dd. conflictus, & sanè, Romanorum ritum obseruato, scripturam non esse necessariam, sed sanctionem etiamnum hodie sufficere, autumo.

l. humanum C. de legib. §. sed & quod principi. Inst. de iure naturali. ibi placuit, ibi cognoscens decreuit. l. 2. §. his igitur. de origine iuru. & est Græcus γράφειν νόμον, non scribere legem, sed sanctire. VVesemb. C. de legib. nu. 5. Conna. lib. commun. cap. 7. n. 5.

XXVI.

Finis.

Finis, quæ & totius iuris, est, vt exhortatione præmiorum, & metu pœnarum boni ciues efficiantur, ab iniurijs malorum tuti simus, & salus & tranquillitas populi sequatur.

l. 9. c. h. t.

XXVII.

Efficacis.

Virtus legis est imperare, vetare, permittere, punire *a*, ad scientiam omnes subditos obligare *b*, nisi vel sexus imbecillitati, vel simplicitati aliquid concedendum sit, vel de damno vitando agatur *c*, omnes sibi subijcere, principe, Augusta: & clericis exceptis.

a. l. 2. 7. l. leges C. h. t. b. l. 9. C. de legibus. & plura videbimus sub tit. de iuris & facti igno. c. l. 7. de iuris & facti ignoran. d. l. 3. de ll. l. 1. de const. prin. §. fin. Inst. quib. mod. testamen. infirm. l. ille à quo 13. §. tempestiuum. ad Trebellianum l. a. Titio. 108. §. nulla d. V. Obligation. l. 4. C. ad l. Falcid. Bodinus de Republ. Roma. lib. 1. c. 8.

XXVIII.

A quo autem tempore leges obligent arduum & difficile

ficile est dubium, & si certum tempus adiectum non est, eas statim à tempore publicationis *b*, vel post duos menses, si non prius notitia legis habita sit *c*. effectum habere cum Corratio concludimus.

a *c. fin. §. quia verò. Ne Clerici vel Monachi. c. cum singula 32. §. circa eas autem. De prebend. in 6. b* *l. fin. ibi aduersus scientes D. de decret. ab ord. faciend. l. penult. in fin. ibi. ex die quo promulgata est, C. de decu. lib. 10. l. 1. §. fin. C. de cod. tollend. c. cum infirmitas 13. §. fin. de pœnitent. c. 1. §. verum. de postu. prelato. Qui enim certus est, certiorari amplius non debet, l. aliquando §. fin. ad Velleia. Coras. de arte iuris. c. 11. part. 3. c. Nouel. vi factæ nouæ, constituti. 66. c. 1. & ita exaudirem. Dn. Vvesenb. in parat. C. de ll. nu. 6. Coler. in processu executi. part. 1. c. 10 nu. 86. Atq; hac de constitutione, & causis legû. iam de mutatione videbimus.*

XXIX.

Is solus legem mutare potest, qui & constituere. De mutatione legum.

l. 1. l. penult. l. ult. §. 1. C. de ll. l. 2. §. sed quia diuinæ §. hac igitur de vete. iure enucle.

XXX.

Idque fit, olim populi, hodie principis contraria voluntate, quæ partim alijs legibus, contrarijs postea latis, partim tacito populi consensu declaratur: Sed hodie populum publicam legem absq; superioris potestate corrumpere non posse adferimus *b*.

a *l. sed & posteriores 28. l. sed & ea 35. l. de quibus 32. de ll. §. penult. Inst. de iure natu. l. pacta nouissima C. de pactis. b* *l. fin. de col-leg. illic.*

XXX.

Si verò aliquæ apertæ contrariæ non erunt, ne eas pro contrarijs habeamus, vt quid in his mutetur, sed omnia sic accipiamus, vt aliæ alijs subinferniant, aliæ ad aliarum interpretationem, distinctionem, moderationem non correctionem, scriptæ videantur, Imperator noster voluit.

l. 1. C. de emend. C. & l. 2. C. de vete. iur. enucle. VValt. lib. 2. miscell. c. 16. vi in gener. in th. 14. admonuimus.

XXXII.

Tandem, in nouis rebus constituendis, euidentis utilitas esse debet, vt ab eo iure, quod diu æquum visum, est recedatur.

l. 2. de consti. princ. & hac de mutatione. Subijciamus de interpretatione legum.

De interpretatione legum.

XXXIII.

Quemadmodum igitur ius, vel lex omnis constat verbis & sententia, vel mente a: ita controuersia interpretationis est, vel in sententia, aut in verbis legis, quia sunt ambigua vel dubia.

a l. contra 29. d. ll. l. nominis 6. §. 1. d. V. S. l. 3. C. ad. l. Iulianæ de adulterijs. l. si quis id quod. 7. D. de iurisd.

XXXIV.

Si est contentio in sententia, putamus sensum non tam in verbis legum, quam in earum mente, vi ac potestate quærendum esse a.

a l. scire leges 7. D. de ll. l. in ambiguis 96. de R. l. l. 3. C. de libe. prate. c. intelligentia. 6. c. propterea 8. d. V. S. c. 64. Marcion. 1. q. 1. fac. l. non figura: 38. l. obligationum substantia: de oblig. & action. Steph. de Phœde. in libello de interpreta. leg. part. 1. f. l. 3. vbi rationibus id ipsum demonstrat. & Sturtius in d. l. in ambiguis.

XXXV.

Discrepat autem sententia à verbis, aut quia est angustior verbis, aut latior a. Angustior est cum lex plus scripsit minus voluit, cuius interpretatio vulgò restrictiua dicitur, idq; derephenditur quatuor ex reb. 1. Ex alijs partibus eiusdem legis c. 2. Ex ratione legis d. 3. Ex æquitate e. 4. Ex alijs legibus f. Et hinc sciendum, quod generalis oratio legis contrahenda sit, ne in casibus, in quibus cessat, noceat g.

a l. quartam. 15. de legat. lib. 1. l. quoties 9. §. si duo. de hered. Instit. Donel. cap. 13. d. lib. 1. f. 31. vers. 35. b d. l. quartam. c l. in civile. 24. d. ll. d l. quod fauore C. de ll. l. nulla. 25. h. t. e l. benignius 18. h. t. l. non sine. 5. C. de bonis que libr. l. placuit. C. de iudicjs. l. quamuis. 11. de in ius vocando. l. vsuras. C. de solutio. Duo contraria dissoluit Donel. f. 34. f l. non est nouum. 26. cum duobus sequent. h. t. g exempla habemas in l. Labeo. 7. §. 1. de Suppel. lega. l. si tibi. 29. D. si sarrum petatur. Latior

XXXVI.

Latiore verò verbis est sententia, cum lex minus scripsit, plus voluit, & hæc interpretatio vulgò extensiva dicitur. Idòque ex his quatuor causis colligi potest. 1. Rursum ex alijs partibus legis a. 2. ex contrarijs b. 3. ex consequentibus c. 4. ex ratione latiore legis d.

a l. regula 9. §. fin. de iur. & facti igno. l. non est nouum. cum sequen. h. t. l. si quando. C. de in offiiso testam. b l. cum lex 22. v. t. c l. non est dubium. 5. C. de ll. l. frau 30. h. t. Stepha. de Phœde. d. lib. par. 2. f. 78. d. l. si id quod 7. de Iurisdic. l. illud 32. ad l. Aquiliam. l. lulia. 4. de fund. dotals. l. oratio. 16. de sponsali. Donel. c. 14. vers. 50. fo. 37. d. d. l. non possunt. 12. cum seq. h. t.

XXXVII.

At productio illa, ex sententia, & ratione legis, fit tribus modis, interpretatione scilicet, iurisdictione, constitutione principis a, interpretatione quorumlibet, qui lege vtuntur, & quemadmodum neq; iurisdictione prætoris olim, sic etiam nunc constitutione principis opus non b est. nisi in casibus dubijs c. Iurisdictione ad similes casus legem prætor edicto producit d, constitutione princeps e.

a l. & ideo. 11. h. t. b l. 2. d. t. & facit. l. illud. 32. Ad L. Aquiliam. l. si id quod. 7. de Iurid. l. oratio. 36. de spon. Disputat Donel. f. 40. vers. 50. c l. 1. l. fin. C. h. t. Donel. d. loco. f. 40. vers. 30. d l. quia actionum. 11. de prescript. verb. e l. 1. C. d. ll. l. non scire 5. C. de bonis que lib. l. vlt. C. ad l. Falcid. disputat. gloss. in art. 26. in pr. lib. 3. Landrecht. Hodie adfessores Camera Imperialis in pleno consilio ius interpretandi leges habent, etsi conuenire non possunt, committere tenentur negotium Episcopo Moguntinensi, qui id ad Imperium desert part. 1. In Cammergerichtis Ordn. f. 66. §. Und wo einiger. & §. Ferner nach dem. in addit.

XXXVIII.

Quod verò contra rationem iuris receptum, non est ad consequentias producendum a. Et hæc si hæret dubitatio in sententia, nunc si in verbis.

a l. quod verò 14. cum l. sequen. Donel. c. 14. f. 41. 42.

XXXIX.

Atq; hinc in re dubia, legis verbis standum putamus,

ut neq; plus neq; minus lege contineatur, quam verba significant *a*. Sed si verborum ipsorum vel orationis significatio obscura erit, tum in ambiguis orationibus maximè spectanda erit sententia eius, qui eas protulisset *b*.

a l. 1. §. licet. vers. in re igitur. de exerci. actio. d. l. Labeo. §. 1. vers. Tubero de suppe. legat *b* l. 3. de rebus dubijs l. in ambiguis orationibus d. R. l. vbi Sturtius differentiam tradit inter ambiguum & obscurum.

X L.

Vbi verò hæc voluntas non apparet, ambiguitas orationis nascitur, 1. aut ex ambiguitate singulorum verborum, 2. aut ex compositione orationis. 3. aut ex incertitudine naturæ quæ inest rei, de qua ius statuitur.

Donel. d. lib. 1 §. vers. 24.

X L I.

Ex ambiguitate verborum dubium oritur, cum verbum ipsum vnum, aut plura ambigua sunt, & hic non aliter à significatione verborum recedi oportet, quam cum manifestum est, aliud legislatorem sensisse *a*. An verò aliter senserit ex antecedentibus & consequentibus legis erit videndum *b*. Si neq; hoc datur, ea potius in ambigua voce legis accipienda est interpretatio, quæ vitio careat, præfertim cum etiam voluntas legis ex hoc colligi possit *c*. At si significatio vitio non carebit, inprimis inspiciendum est, quo iure ciuitas, retrò in eiusmodi casibus vsa sit: Optima enim legum interpres est consuetudo *d*. Extra consuetudinem, ad leges priores recurremus, quia antiquiores ad priores trahi vsitatum est *e*. Et si qua in re & hoc defecerit, benigniorem interpretationem sequi *f* debemus.

a l. non aliter. 69. de lega. 3. *b* l. 1. de bonis eorum, qui sibi mortem consciuerunt. l. vtrum. 23. de petitio. heredi. *c* l. in ambigua 19. de ll. *d* l. si de interpretatione, 37. l. sed & ea. 25. h. t. *e* l. ideo d. t. *f* l. semper de R. I. l. benignius 18. de ll.

X L I I.

Insuper ex compositione orationis obscuritas, & ambiguitas nascitur, cum verbi vnus alicuius significatio vna, & certa est, sed ad quas personas, aut ad quod tempus verbum

bum referri debeat, dubium facit structura orationis, in hac obscuritate *a*, si nihil aliud certa consuetudine, aut prioribus legibus definitum est, benignior interpretatio sequenda erit *b*.

a Donel. d. c. 25. vers. 20. & seq. h. l. benignius 18. l. semper. 9. D. de R. l.

XLIII.

Ex incertitudine naturæ obscuritas cum nascitur, in hoc genere ea amplectenda sunt, quæ accidere possunt *a*. Atque hæc de constitutione, mutatione, & interpretatione iuris scripti. Sequitur ius non scriptum,

a l. 3. si pars hered. pet. l. sed est recte. 28. de iudic.

XLIV.

Non scriptum ius est, quod consuetudo præmissa nulla deliberatione *a*, sed tacito populi consensu, probabili *b* plurimorum annorum obseruatione *c*, frequenti inueterato, firmavit, & ex causa consuetudo dicitur. De consuetudine.

a d. l. sed cum ea. & seq. h. t. Geil. lib. 2. obser. c. 31. nu. 9. v. 11. l. 1. in verbo. ratio quæ consuetudinem suavit. C. d. t. c. 2. §. fin. c. mala autem. dist. 8. Nou. 134. c. 2. §. nulli. vers. mala enim. Nec superiorum consensum exigimus. Coler. 1. part. c. 3. nu. 12. c. d. l. de quibus d. l. sed & ea.

XLV.

Estque duplex generalis & specialis. Generalis quæ in Imperio Romano vbique seruatur, & omnes subditos tenet, quales sunt consuetudines feudales. Specialis quæ in certa aliqua prouincia, vel ciuitate introducta & ibi tantum viget. De vtriusque compositione, mutatione, & interpretatione, breuiter nunc subiiciemus.

Vvesenb. in epis. feuda. in proæ. Mynsing. consilio 48. nu. 10. & seq. Sonsb. de feud. part. 1. nu. 25. Borcb. de feu. c. 10. nu. 21. & seq. Borcb. ad c. vn. quæ sunt regalia c. 5. nu. 91. & seq. vsq. ad finem.

XLVI.

Introducitur consuetudinem tacitus consensus, eius populi qui legem condere potest *a*. Nec referre arbitramur iste consensus simul, an separatim interueniat *b*, quemadmodum nec attendimus an totus populus, siue maior pars. Constitutio.

pars consentiat e, imò & consilij, quod populum repræsentat, consensus sufficit.

a l. de quibus 32. ibi iudicio popul. d. l. sed & ea, cum l. seq. l. quod non ratione 39. d. h. c. frustra. distin. 8. c. fin. de consuetud. Coler. in processu executi. part. l. c. 3. nu. 18. c. 10. nu. 89. b arg. l. perfundum l. de seruit. rustic. c l. 2. C. quæ sit longa consuetu. l. quod maior. 19. ad Municipal. d. l. municipibus 97. de conditionibus & deman. l. municip. ad municip.

XLVII.

Forma.

Vt verò de consensu populi constet, actuum aliqua frequentia a requiritur, quos non difformes & varios, sed conformes esse oportet, nili vel alio modo, ex coniecturis populi consensus haberi possit b.

a Binos actus consuetudinem probare putamus. arg. l. de quib. 32. ibi, moribus. iuncto. c. pluralis 40. de R. l. in 6. l. libertas §. post anags. de manu. testamen. l. inter illam 217. §. fin. d. V. S. l. vbi numerus testium. de testib. l. si de interpretatione l. minime sunt mutanda. d. l. Geil. 2. obser. c. 31. nu. 9. Myrs. centu. 6. obser. 41. iuncta ordin. Camere Imperij in edic. Ciseri. part. 1. mibi fo. 66. §. Unde tuo cingit. Et in addi. §. Ferner nach dem nec distinguimus iudic. des an. extra iudiciales sint, nec contradictorum iudicium requirimus. arg. d. l. de quibus 32. l. sed & ed. 35. de ll. Corra. in arte iuris part. 2. c. 153 in fin. Geil. d. obserua. 31. nu. 8. in fin. b arg. l. diuturna 33. de leg. 6. consuetudo. §. porro distin. 1. Geil. d. obser. 31. nu. 9. Dissentit Cui. lib. 20. obseru. 6. 1.

XLVIII.

Requiritur item temporis diuturnitas, quanta verò controuersum est: Nos de iure civili indistincte, siue præter, siue contra ius introducatur, decennium satis esse putamus. Et quidem ius Canonicum in illo casu nihil mutauit b, hoc verò in causis ecclesiæ, quadraginta annorum tempus exigere videtur c. Contra reseruata principis, vetustissima præscriptio requiritur d. Ius Saxonicum in priuatis 31. annos postulat, cum sex septimanis & tribus diebus e.

a l. sed & ea. 35. b. 1. arg. l. 1. in fin. C. de vsucap. trans. l. penult. & tot. tit. C. de longi temporis præscript. l. si cum fideicommissu 186. §. Arist. Qui & a quibus manu. lib. l. sine præscripto. 5. de panis

*penis l. de quibus d. N. Paulus lib. 9. sentent. tit. 1. de vscap. Geil. 26
 obserua. c. 3 1. nu. 3. Donel. d. lib. 1. c. 10. Borch. in G. sine scripto.
 Inst. de iure natur. b c. 1. G. 1. de operis nuntia. c c. cum ecclesia.
 3. in fin. de caus. possess. c. auditis 15. G. 1. de prescriptio. c. placuit
 15. G. quas actiones 16. q. 3. glos. in c. fin. de consuetu. Geil. d. nu.
 3. d c. super quibusdam G. praterea d. V. s. l. 1. de aqua pluvia ar-
 senda l. hoc iur. G. ductus aqua. de aqua quoti. & astiva Geil. d. obser.
 nu. 4. c Coler d. part. 1. c. 3. nu. 29. & Schneid. in Inst. bic. nu. 4.
 & mutuum à tempore primi actus capis. Geil. d. obs. 3 1. nu. 34.*

X L I X.

Planè effectus consuetudinis varij recitantur, quæ enim secundum legem constituta est *a*, non solum corroborat, & confirmat legem, verum etiam interpretatur *b*, non tamen tanta est, vt sui valitura momento rationem, aut legem vincat.

*a l. sed & ea que cum l. seq. h. t. b l. si de interpretatione. 37.
 sum seq. h. t. c l. 2. C. que sit longa consuetudo c. fin. de consuetu.
 Donell. d. lib. 1. c. 10. vers. 30.*

L.

Ex quo fit quod iudex etiam in iudicando, aduocatus in postulando, non minorem rationem consuetudinis quam iuris scripti habere debeat, & si arbiter ea de causa adeatur, vt secundum iura pronuntiet, rectè secundum consuetudinem laudum *Wachtspruch* / promulgare poterit *a*. Iudex etiam appellacionis, eam quæ in territorio primi iudicis recepta est in iudicando sequi debet, quod & Camera obseruat.

*a text. in princ. de off. iud. Geil. d. obser. 3 1. nu. 1. 2. & lib. 2.
 obs. c. 36. b Myns. consil. 19. nu. 19. Geil. lib. 1. obs. c. 36. & d.
 obs. 3 1.*

L I.

Qui verò intentionem suam in consuetudine fundat, allegatam *a*, ad minimum duobus testibus *b* probare tenetur, adeo etiam vt Doctori eam alleganti, nec probanti *c*, nisi planè notoria fuerit, vel in scripturam redacta *d*, non facile fides habeatur.

a l. i. C. *que sit longa consuetud.* l. i. de *constit.* in 6. Col. d. 6. 3. nu. 31. b l. vbi numerus, de *testi.* VVesemb. hic. nu. 8. c *Colle. d. parte. 3. c. 11. nu. 67. vbi praxin ostendit quomodo probetur.* d *Corras. de arte iurii. part. 2. c. 2. Mynsing. cons. 13. nu. 6. & seq. & confi. 32. in fin. VVesemb. conf. 1. nu. 54.*

LII.

Mutatio.

Ceterum vt posterior lex contraria a, item etiam defuetudo abrogat, ciuilem legem priorem, & consuetudinem, quarum ratio vel cessauit, vel minor est, vel minus confert Reipub. b.

a *Nou. 74. in princi. §. sed natura. institui. de iure natural. l. vlt. de consuetu. princi.* b *d. l. de quibus. c. in istis temporalibus 4. distin. Geil. d. obs. 31. nu. 5. & lib. 1. obser. c. 124. nu. 2. & vide addit. ad. Bart. in proam. ff. §. & antra. mibi, sub littera A.*

LIII.

Sed an lex generalis consuetudinem propriam siue specialem, etiam si expressè de ea non caueat, abroget dubitant a non pauci; & non abrogare expressè iure Canonico deciditur b. At iure ciuili affirmatiua verior videtur præsertim si clausula derogatoria fuerit legi adiecta c, putan non obstante consuetudine in contrarium d, irrita, cassa e lege perpetuò valitura f & similes.

a *Duar. ad t. de legibus.* b *c. 1. de constit. in 6. Panormit. in c. vlt. de consuet. col. vlt. Costal. in l. de quibus. de legib. c. l. 3. §. Diuus de sepulch. vi. l. 1. §. si verò qua pragmatice. C. de iustim. a. nico cod. confirm. d. *auth. nouo iure. C. de fur. auth. habita, C. ne filius pro patre. e. auth. cassa. C. de Sacros. ecclies. f. l. hac edictali C. de secun. nupt. Geil. lib. 1. obs. 18. in pr. quamuis multa leges etiam clausulam derogatoriam habentes rursus consuetudine contraria posteriori sublata sunt.**

LIV.

Interpretatio.

Ad extremum consuetudines strictam accipiunt interpretationem a, nec ad alios casus extendi b possunt.

a l. 3. §. *hec verba, vbi Dd. de nego. gesto. c. quod translationem, de off. lega. VVesemb. in proam. Epito. feudal. f. 16. b VVesemb. in paras. de pactis nu. 9. §. ceterum f. 51. Curtius. in tractat. feudal. part. 1. principali questio. 3. nu. 4. 5. 9. & questio. principali. 4. nu. 1. & par. 2. q. 6. nu. 3. 5. 9.*

Appen-

APPENDIX.

I.

Mala consuetudo neque ex longo tempore, neque ex longa consuetudine confirmari potest: nec vim consuetudinis habet, sed usurpatio dicitur.

l. 1. C. qua sit long. consuet. c. consuetudinem 11. dist. Stracha. de mercat. s. de Sponsionib. f. 230. nu. 7.

II.

Hinc consuetudo, quod facta naufragio bona quæ erant in naui caderent in commissum, tanquam rationi contraria ab imperatoribus merito reiecta *a* est: cum naturæ repugnet, calamitatem addere calamitati, & afflicto *b* afflictionem.

a Auth. nouo iure C. de furt. §. fin. l. de re diuis. c. ex communicationi. de raptorib. Geil. lib. 1. obs. 18. per tot. b l. Diuus de offic. presid. l. tam dementis C. de episc. aud. c. at si clerici. §. fin. de iudic.

C

CORO

CORONIS.

An legis nouæ pœna grauior ad commissa prius delicta, nondum punita porrigi possit, controuersi iuris est. Connanus id affirmat *a*, Bartolus negat *b*: quod posterius æquitati magis conuenit, cum pœnæ interpretando molliendæ sint potius, quam exasperandæ *c*, nisi grauisantibus delictis *d*, & in dubijs benigniora sequi oporteat.

a Lib. 1. comment. c. 9. nu. 10. per l. ult. C. ad l. Fab. de plag. *b* per l. 1. de pœn. l. pen. si ex nox. causa. *c* l. interpretatione 42. l. hodie 13. iuncta. l. perspicendum 11. de pœn. *d* l. aut facta 16. S. fin. de pœn l. vn. C. ad l. lul. repetund. l. 1. factum cuiq. 155. S. fin. de reg. iur.

F I N I S.

DISP. II.

DISPVATIO
SECUNDA

DE IVRE PER-
SONARVM,

DESVMPA

*Ex tit. ff. de Statu hominum, cum duob.
seqq. & Inst. de iure personarum, usq. ad
tit. de iureli C. de pat. potest. cum duob. seqq.
& similib. ubi simul de unione proliam*

QVAM

OPT. VT MAX. SECYNDANTE

PRESIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDERE STVDEBIT

CHRISTOPHORVS GOLDEYSEN
THVRNAVIENSIS

XVI. Calend. Novembr.

*Assiduis & crebris exercitationib. omne
artificium incrementum recipit.*

IENÆ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

VERIS ET ANTI-
quis nobilitatis vera insignibus & orna-
mentis, pietate erudita, variarum
rerum peritia ac usu exorna-
tiſſ. viro

D N. IOHANNI ADAMO A
KINDSBERG IN THVRNAV ETC. PA-
trono ac fautori ſuo nunquam non &
nusquam non honorando.

*Adſerſiones Iuris inſequentes publ. ves-
tigationi propoſitas*

I N

Exercitij Academici ſymbolum,
Animi beneficia præſtita ſedulò recolentis
teſtimonium.

Devotæ obſervantiæ pignus.

L. M. Q.

Offert, mittit, ſubmittit

*Chriſtophorus Goldeyſen
Reſpondens.*

DE IVRE PERSO-
NARVM.

Continuatio.

Quoniam generalia juris cognovimus, jam ob-
jecta eius considerabimus.

THESIS I.

OMNE IVS QVO VTI-
mur vel ad personas pertinet, vel ad res,
vel ad actiones *a*. Et prius de personis,
de statu personarum, conditione & iure
paucis subiiciemus.

a l. 1. de statu hom. §. fin. de iure nat. Do-
nell. c. 9. in pr. lib. 2.

II.

Conditione & statu omnes homines aut servi fiunt, *Prima per-*
aut liberi, unde & servitus & libertas nomen habent. *sonarum di-*

l. 3. de statu hom. in pr. de iure pers. l. rogo 21. de fideicom. visio.
liber. Caius lib. 1. l. c. 1. in pr.

III.

Servitus est constitutio iuris gentium & civilis *a*, qua De servis,
quis dominio alieno contra naturam subiicitur *b*.

a l. 5. §. 1. de statu hom. §. servi autem. de iure pers. *b* l. 4. d. e.
§. servitus l. eod. Cothm. vide lib. 1. disp. f. 1 1. mihi in edit. Lemgov.
Pac. cent. 1. q. 20.

IV.

Iure gentium constituitur aut captivitate aut origine
a. Captivitate, ut si in bello ab hostibus capimur *b*. Ori-
ginis, cum ex ancillis nostris quis nascitur.

A 2

3 d. 5.

a d.l. 5. §. 1. Donell. d. c. 9. b l. ult. de iure person. d. l. 5. §. 1. l. 5. §. ult. l. adeo 7. in pr. de acquir. rer. dom. Natus autem ex ancilla, cuius manumissioni mora ab herede facta est, ingenuus nascitur, non servus l. 4. C. de fideic. libert. Cuiac. lib. 18. obs. 20.

V.

Iure civili tribus modis servi fiunt; venditione, sententia, revocatione in servitutem a. Venditione: ut si liber homo vel ad pretium participandum b, vel ad actum gerendum se venundari c patitur, maior 25. annis sciens, emtore conditionem eius ignorante d.

a Donell. d. c. 9. b d. l. 5. §. 1. §. servi. 4. I. d. t. §. 1. I. de cap. dim. c l. si quis filio §. 5. & ibi Cuiac. de iniusto rupto, mihi f. 354. d l. liberis 7. §. si quis sciens l qui sciens 33. de lib. causa. l. Licinius 4. quib. ad libert. procl. non licet.

VI.

Sententia, qui damnati sunt in metallum, aut ut olim apud Romanos ad bestias a: cui tamen modo posterioribus temporibus novissimo iure distinctio adhibita est ut siquidem libertini ita damnati sint, maneat ius vetus: si veró ingenui fuerint, sententia libertati non noceat, sed manent hi, ut & prius b liberi.

a l. 3. de his quæ pro non script. hab. §. pœnæ l. quib. mod. pat. pot. solv. b Nov. de nupt. §. quid autem §. si verò. Olim ex Scto Claudiano mulier libera si servo alieno, nolente Domino, se iunxisset, quod iustum, postea sustulit. l. 1. C. de Scto Claud. toll.

VII.

Per revocationem servi fiunt, cum liberti in servitutem a patrono propter ingratitude[m] iniustis actionibus revocantur.

l. alimenta 6. §. fin. de lib. agnosc. l. 1. 2. 3. C. de libert. & eor. lib. l. 3. C. de bonis libert. Nov. 78. c. 2. Est autem ingratus, qui adversus patronum indigne committit, ipsum aut spernendo, aut negligendo, aut dictu[m] aut factu[m] violando. l. 2. C. de libert. & eor. lib. d. l. alimenta 6. de agnosc. lib.

VIII.

Sed ascriptitios quibus annumerabimus servisne an liberis? Et liberis annumerandos putamus.

l. 16. C.

l. 16. C. de agric. & cens. lib. 1. ubi passim Cuiac. l. quemadmodum 7. C. d. t. §. si servus c. 17. Nov. de SS. Eccles. l. iubemus 36. C. de Episc. & cler. & aliàs in dubio pro libertate indicandum est l. libertas de R. I. & innuit Cuiac. in prælud. feud. mihif. 5. in fi. & omnes Institutistæ communiter hîc Dissentit Donell. lib. 1. comment. 6. 9. f. 85. vers. atq; in contrarium disputat.

IX.

Liberi sunt, in quibus est libertas a: quæ est naturalis facultas eius, quod cuiq; facere libet, nisi quid vi, aut iure b prohibeatur. De liberis

a l. 4. de iust. & iure & in pr. l. de libertin. Nov. 74. c. 1. Donell. d. c. 9. b d. l. 4. b. t. §. libertas de iur. person.

X.

Liberorum verò alii sunt ingenui, alii libertini a. Ingenui sunt qui statim liberi nati sunt, nec unquam postea servi fuerunt b, qui vel matre libera nascuntur, vel tempore conceptionis, vel editionis & partus c, nec debet calamitas matris nocere ei, qui in utero est d, item qui sententia ingenui declarati sunt e, unde ingenuitas & libertinitas f.

a d. l. 5. & §. ult. l. de iure pers. b d. l. 5. text. in pr. l. de ingen. c §. sed si l. d. 1. d. l. 5. §. ingenui & seq. de statu hom. l. quod. ex liberta. C. de oper. libert. Caus. 1. t. 1. d d. l. 5. §. 2. 3. text. in pr. l. d. t. unde pregnantis mulieris damnata pœna differtur, nec questioni datur, donec pariat. l. 3. de pœn. item qui in utero est, quoad commodum pro iam nato habetur l. 7. 26. de statu hom. e l. ingenuum 25. de statu hom. l. pen. de collus. deteg. f l. non distinguemus 32. §. de liberali. de recept. arbitr. Liberorum autem quando simpliciter fit mentio, pro ingenuis accipiuntur §. sed postquam l. de libert. l. 4. de iust. & iure. l. cum pacto 40. de lib. causa. Vult. lib. 1. luri pr. Rom. c. 3. Donell. c. 10.

XI.

Libertini sunt, qui ex iusta servitute manumissi sunt, qui & liberti dicuntur.

Text. est in pr. l. de libert. l. libertini de statu hom. quamvis libertinos absolutè intelligunt VVes. & Bald. de statu, libertos relatè ad patronum per l. fin. si liber. ingen. esse dic. tamen illud discrimen non semper observatur. Vult. d. loco. qua de re alias.

XII.

Secunda.

Quæ conti-
net effectū
potestatis.

Sequitur de iure personarum alia divisio ab effectu sumta: Nam quædam personæ sui iuris sunt, quædam alterius potestati subiectæ. Rursus earum, quæ alieno iuri subiectæ sunt, aliæ sunt in potestate parentum, aliæ in potestate Dominorum. Videamus de his, quæ alieno iuri subiectæ sunt. Nam si cognoverimus, quæ istæ personæ sint, simul intelligemus, quæ sui iuris sunt. Ac prius dispiciamus, quæ in potestate Dominorum sunt.

Dominica.

Cauius lib. 1. l. 1. 3. text. in pr. qui sui vel al. l. 1. ff. cod.

XIII.

Dominica potestas est ius, quod habet Dominus in servos suos, iure gentium initio quidem introductum, sed postea iure civili reformatum *a*. Nam olim Domini ius vitæ & necis in servos habebant: verum ius illud hodie per const. D. Antonini immutatum est, quia Dominus tantum causa *ll.* cognita occidere servos *b* potest, ut quia cum in facinore deprehenderit, quod capite plectendum sit *c*.

a l. 2. de his qui sui vel al. b §. sed hoc iure l. de his, qui sui vel al. iur. c l. qui servum de V. O. Myns. §. 1. l. h. t.

XIV.

Effectus eius est, quod quidquid servi acquirunt, Domino acquirant.

Tit. per quas pers. nobis acquir. de stip. servor. cum similib. & Schneid. in l. hic §. in potestate. Vbi plura de hac questione videantur.

XV.

Verum cum tempore Caroli M. servitutes paulatim deficere ceperunt, ita ut Bodin. *a* scribat, circa annum Christi 1200. ferè per universum mundum servitutem desisse, huius materiæ parum est in vita communi utilitatis *b*,

a Bodin. lib. 1. de Repub. c. 5. b Zas. in singul. intell. lib. 1. c. 3. Ferret. ml. 23. de R. I. Myns. Schn. & reliqui Dd. in §. fin. l. de iure person. Atq; hæc de dominica potestate, sequitur de patria.

XVI.

Patria.

Patria potestas est ius, quod habet pater in liberos iure civili constitutum. *l. 4. de his, qui sui vel al. §. 2. l. de patr. potest.*

Quæ

XVII.

Quæ constituitur nuptijs *a*, legitimatiōe *b*, ad-
 ptione *c* & hodie unione prolium *d* Ein-Kindschafft. De
 prioribus duobus modis suo aliquando loco *e*, de poste-
 rioribus modò secundum ordinem Iustin. videbimus.

a l. 3. de his qui sui vel al. iur. text. in pr. de pat. potest. *b* §.
 fin. l. de nupt. l. cum quis 10. l. seq. C. de natur. lib. Nov. 12. c. 3. No-
 vell. 13. c. 2. Novell. 74. Nov. 78. c. 3. & Nov. 89. *c* l. 1. in pr.
 de adopt. I. eod. in pr. d. Rick. in tract. de unione prolium. Geil. 2.
 obs. 125. *e* tit. de nupt. & tit. de concubinis.

XVIII.

Estq; nomen adoptionis generale & definiri potest. De adoptio-
 nis actio, qua qui mihi filius non est, ad vicem filii redigitur. nibus.

*arg. text. in pr. l. de adopt. l. 1. 4. ff. eod. l. 1. de off. lurid. A-
 lex. l. 3. de off. procons l. 3. C. eod. Cuiac. hic in parat. & ante eum A-
 zo C. eod. Dico ad vicem filii, quia non semper appellatione filiorum
 adoptivi continentur, ut in feudis, emphyteusi, in privilegijs & statu-
 tis, in substitutione conditionali. Geil. 2. obs. 136. nu. 13. & seqq.
 Dico filii non filiusfam. quia adoptivus extraneus parens in potestate fili-
 um non habet §. sed hodie l. h. t. l. fin. C. eod. quemadmodum nec fæ-
 mina. §. fæmina I. eod. l. si suspecta 29. §. pen. de in off. test.*

XIX.

Cuius species sunt adoptio simpliciter, vel in specie Divisio.
 ita dicta & arrogatio *a*. Adoptio in specie est legis actus,
 per quem filiusfam. imperio Magistratus *b*, penes quem
 est legis actio, efficitur filius alterius. Huic speciei & ad-
 optionem, quæ fit testamento, annuero *c*. Fitque ab Adoptiones
in specie
propria &
forma,
 ascendente & adoptatus transit in familiam eius *d*, vel ab
 extraneo & in naturalis potestate remanet, licet ab inte-
 stato patri adoptivo succedat *e*.

a l. 1. 2. ff. & §. 1. l. h. t. *b* dd. textib. & l. 2. de off. pro-
 cons. *c* Cuiac. eleganter 7. obs. 6. 7. per tot. *d* §. 2. vers. si verò
 pater. I. d. t. *e* d. §. 2. in pr. l. 10. in pr. vers. omnia igitur C. eod. De
 successione suo loco plenius.

XX.

Requiritur autem in hac adoptione voluntas non a-
 doptantis duntaxat & adoptivi, sed & patris naturalis, in
 cuius

cuius potestate est adoptandus, (quæ voluntas siue expressè siue tacitè adhibeatur, sufficit a) intervenientibus actis publicis b.

a l. in adoptione 5. eod. b l. fin. C. eod.

XXI.

Arrogatio-
nis propria
& forma.

Arrogatio est actus legis, per quem homo sui iuris, auctoritate principis, id est, Imperatoris, eiusque rescripto, hodie comitis Palatini (speciale mandatum habentis a, Iure Saxon. etiam sicut adoptio auctoritate Magistratus municipalis b, in alterius familiam & potestatem transit & eius filius legitimus efficitur.

a §. cum a. & ibi Myns. §. illud l. de adopt. l. si pater eod. l. 6. & fin. C. eod. b art. 30. lib. 2. Landrecht. & Ves hic in parat. nu. 5.

XXII.

Hæc cum causæ cognitione peragitur, in qua illa potiss. spectantur, cuius ætatis sit adoptans a, qualis sit ipsius vita b, utrum honesta; & iusta arrogandi causa, an turpis c. Idq; indistinctè, siue is qui arrogandus est, maior sit siue minor, siue masculus siue fœmina d. Et maioris quidem voluntatesola, minoris siue pubes is sit, siue impubes non aliter, nisi tutoris vel curatoris auctoritate interveniente e.

a l. si paterfam. 15. §. in arrogati ff. eod. Cuiac. lib. 16. obs. 20. b l. nec ei permittitur 17. §. & primum quidem ff. eod. l. 2. C. eod. numerus liberorum & conditio personæ, c d. l. nec ei permittitur d l. nam & fœmina 21. h. r. olim secus fuit Gell. lib. 5. c. 19. in fœminis item pupillus Vlp. in fragm. tit. 8. e l. quod ne 8. eod. l. fin. C. de auct. præst.

XXIII.

Et præterea duo cavere tenetur arrogator personæ publicæ datis fideiussoribus. I. Si intra pubertatem pupillus decesserit, restitutum se bona illis, qui adoptione non facta, ad successionem eius venturi essent. II. Se non aliter eum emancipaturum, nisi causa cognita, dignus emancipatione fuerit, & tunc sua bona ei redditurum b. Sed etsi decedens arrogator eum exheredaverit, vel vivus sine iusta causa emancipaverit c, quartam partem ei bonorum suorum præter, bona arrogati propria ipsi relicturum.

a Myns.

a *Myns. hic nu. 8. VVes. nu. 2. l. non aliter 18. eod. t. §. cum autem 1. eod. b. quæ ad eum transtulit & quorum ei commodum postea adquisivit, nec cum iniuria forsan eum emancipet, retentis bonis vel pro toto, vel pro parte. VVes. d. §. cum autem nu. 3. c. d. §. cum autem vers. item non aliter. Dignus emancipatione est propter delictum, quia forte patri insidias struxit vel ei maledixit, vel minus se associavit quæ causa enumerantur in §. aliud Nov. 115. Myns. hic. d. dd. modo iurib. Et quod de bonis hic dicitur, intelligerem de omnib. bonis, quæ illius, qui arrogavit, mortis tempore fuerunt, ut expressè probatur per l. fin. si quid in fraud. credit. Atq. ita sentit Bulgar. quem sequitur Thomas Linius hic. Myns. & Govian. lib. 1. var. resol. c. 5. Dissentit Ioh. Vaud. lib. 1. qq. 99. Et tenetur illam quartam relinquere demum post mortem, quia tum primum nascitur illius quartæ petitio l. 1. §. si impuberi 17. de collat. l. si arrogator 12. h. t. l. Papinianus 8. §. si quis impubes 15. de inoff. test. si iniuste exheredatus l. 2. §. si quarta fam. ercisc. vel statim conditione ex lege d. l. ult. d. l. Papinianus §. si quis impubes l. 2. C. de adopt. etsi contingat arrogatum impuberem, vel mox post arrogatoris obitum, vel ante ipsius mortem discedere, nihilominus tamen quartam illam ad suos transmittit Bocer. hic concl. 31. & ante eum Myns. nu. 7. Ex his iam differentia & propria cuiusque speciei intelliguntur.*

XXIV.

Cæterum adoptare quidam non possunt naturâ a, ut ij, qui per naturam parentes & liberi invicem esse non possunt b. Hinc minor natu maiorem non rectè adoptat c, nec æqualis æqualem ætate, sed necesse est, ut adoptans adoptandum plena pubertate, id est, decem & octo annis præcedat d: nec is qui à natura generare nequit e, ut castratus. Hisce & furiosum annumero f.

Communis arrogationis & adoptionis.

Causa efficiens.

a quia adoptio naturam imitatur d. l. si paterfam. & seq. eod. l. filio 23. de lib. & posth. §. minorem 1. eod. b. l. adoptio 16. eod. c. d. §. minorem d. d. §. e. l. 2. §. illud. utriusq. & §. sed & illud 1. eod. Hisce tamen Leo imp. adoptare permisit Nov. 26. f. quia & factus impedit & morbus, in quo est.

XXV.

Quidam lege prohibentur, ut fœminæ, nisi ex indulgentia Principis ad solatium liberorum amissorum a, tutor &

B

tor &

tor & curator *b*, absens *e*, basthardus vel naturalis filius *d*, is qui in potestate est, ut servus & filius *e*, nec facile minor 60. annis *f*.

a l. pen. C. eod. §. sed hodie I. eod. l. nam & femina 21. eod. l. si. suspecta 29. §. fin. in pr. de inoff. test. Caius 1. l. 5. §. nam & femina, quia adoptatum in potestate habere non possunt, in solatium amissorum filiorum adoptant filium non filiumfam. *b* l. nec ei permittit 17. in pr. eod. Cuiac. 2. obs. 38. & lib. 6. c. 29. c l. neq₃ absens 24. & seq. in si. eod. quia solennitas adoptandi per alium non rectè expeditur d. l. post mortem 25. §. fin. eod. d §. & nos. Nov. quib. mod. natural. eff. sui. *e* quia qui in potestate est, alium in potestate habere non potest. *f* d. l. 5. paterfam. 15. §. fin. quia magis liberorum creationi studere debet, post 60. ann. emarcescere credunt Physici potentiam gignendi. VVes. in parat. nu. 3. ex Galeno & Aristotele: Cuiacius tamen ex Aristotele demonstrat virum usq₃ ad 70. annos gignere, feminam usq₃ ad 50 parere posse Cuiac. de divers. & temp. præscr. Cagnol. in l. 65. de R. I. nu. 7. ex Plinio refert masculos generasse ad 58. annum.

XXVI.

Porrò in eo qui adoptatur, tam accuratè leges non distinguunt. Omnes enim adoptari possunt, cum quibus legis actio est. Hinc rectè servus *a*, invitus nemo, sufficit tamen tacitus consensus, si adoptatur *b*, expressus si arrogatur *c*: unde infans adoptari, non arrogari poterit *d*: item semel ab adoptivo emancipatus *e*.

a §. fin. l. d. t. l. quod attinet. l. in personam de R. I. *b* l. in adoptionibus 5. l. neq₃ absens 24. eod. *c* d. l. in adoptionibus. *d* l. etiam infantem 42. eod. Vlp. in fragm. t. 8. *e* l. adoptare 37. §. per prætorem h. t.

XXVII.

Insuper adoptio non solum loco filii rectè fieri potest sed nepotis etiam quasi ex filio nati, item pronepotis atq₃: ita deinceps *a* quamvis filium quis non habeat, si habet & is consentire debet *b*.

a l. adoptionis h. t. l. licet autem eod. Non autem loco fratris, nam frater à fratre non propagatur Myns. in §. & tam filium I. eod. *b* §. sed si 7. l. eod. ne filio invito suus heres agnoscat.

XXVIII.

Forma.

Amplius adoptio ad tempus non fit, tametsi ex post facto

facto evenire possit, ut adoptione ex iusta causa soluta esse desinat.

l. quæsitum est 34. quia qui semel à natura filius factus est, nunquam desinit esse filius, dum pater vivit, nec moribus Romanis convenit temporalem filium habere.

XXIX.

Tandem adoptio patriam potestatem, excepta adoptioe specifica ab extraneo facta *a*, ius agnationis, non sanguinis in ea familia adfert, in quam quis adoptatur *b*, & rursus in ea familia, ex qua quis adoptatur, ius agnationis sub differentia supra tradita perimit, iure sanguinis interim salvo manente. Et hæc de adoptione, sequitur de unione prolium.

Effectus.

a l. qui in adoptionem 23. eod. nomen, cognomen, agnomen patris adoptivi consequuntur. Host. in l. de adopt. in pr. & §. 1. enunc. ult. de cap. dim. & suum nomen nihilominus retinent. Con. nu. 7. lib. 2. comment. c. 15. b l. quem filius 26. eod. unde dignitatem eius consequuntur l. in omni 13. l. per adoptionem 35. eod. l. ex adoptivo 27. eod. & vide Cuiac. lib. sing. consultat. consult. 56. Tiraq. de nobilit. c. 15. nu. 5. 6.

XXX.

Similis adoptioni est unio prolium, quæ ut hic accipitur, nihil aliud est, quam pactum Magistratus auctoritate subnixum, quo diversi matrimonii liberi in hereditatem proximorum deficientium parentum, & hi in illorum pariter successuri, melioris salutis & concordia gratia, ab his, quorum interest, declarantur.

De unione prolium.

Rick. c. 1. nu. 8.

XXXI.

Ad unionem hanc constituendam matrimonium liberis subnixum *a*, etiamsi naturales sint *b*, & secundæ nuptiæ, requiruntur, quas vel præcedere vel sequi ea potest: ordinarius magistratus *c*, voluntas & parentum & prolium, de quarum coniunctione agitur, adensus *d*, utriusq; lineæ, cognatorum & consanguineorum proximorum præsentia *e*, in quorum defectum amici alii, viri integri adhibendi *f*, tutores item & curatores, qui si non

Propria causa.

habentur, ex officio constituuntur g: testes non sunt necessarii h, nisi magistratus solus ut i.

a Rik. c. 4. in pr. b arg. l. generaliter §. cum autem C. de in-
frit. & substit. l. fin. C. de iure delib. l. ex facto 17. §. si quis rogatus
l. heredib. 77. ad Trebell. l. Luitus 88. §. dama 12. de legat. 2. Rik.
c. 9. nu. 7. c. l. l. C. de adopt. l. 4. ff. eod. l. fin. C. de tutel. facit l. 1. C. de
emanc. lib. Leo Nov. 27. Ruk. c. 6. nu. 2. 3. 4. d arg. l. in adoptio-
nibus 5. l. neg. absens 24. eod. e. l. 2. C. de adopt. l. 6. de suspect. tut. l.
hac autem §. nec defendi. quib. ex caus. in poss. Ruk. c. 9. nu. 5. f
l. lata culpa 223. §. 1. de V. S. l. nemo 58. de hered. insti. l. 2. qui pet.
tut. vel curat. g arg. l. 8. de adopt. Ruk. c. 6. nu. 19. h l. 31. C. de
donat. l. omnium 19. C. de testam. i arg. l. ult. C. de fidei. omni. in
verb. cum enim res & ibi: ut per ampliores l. 4. de pignoris. ibi ut quod
acturus Rik. c. 6. nu. 35.

XXXII.

Hiscæ ita adhibitis, Magistratus diligentissimam cau-
sæ cognitionem suscipiet, quæ in bonorum tam in re, quam
in spe consistentium, conditionumque ætatis utriusq; pro-
lis parentum examinatione vertitur a, & antequam in
monumenta publica refertur, in quibusdam locis jurare
coguntur parentes, quod credant unionem istam magis ex
re prolium esse, ac si accepta legitima segregati essent,
quodque eam ratam habere velint b.

a l. hered. ratum alias l. computationi 58. ad l. Falcid. l. nec ei
17. §. & primum de adopt. §. cum autem impubes l. de adopt. Rik. d. c.
6. nu. 13. b d. l. ult. in fin. C. & l. fin. de adopt. l. pen. C. de emanc. lib.
l. 6. C. de prad. min. sine decreto non alien. Rik. c. 6. nu. 17. & seq. f.
185.

XXXIII.

Planè si parentes eorumve bona diversis iurisdictioni-
bus subiecta sint, utilius est in celebratione huius pacti
utriusque iudicis decretum interponi a. Quod si utriusq;
iudicis copia haberi nequit, eius decretum sufficit, sub
quo maior bonorum pars b sita est.

a l. iurisperitos §. cum oriundus l. de excus. tut. l. si prædium 16.
ibi; sine decreto C. de prad. & aliu reb. min. Rik. c. 4. nu. 29 usq; 36.
b arg. d. l. si prædium l. magis puto §. illud quæri 12. de reb. cor. qui sub
tutela. Rik. d. c. 3. nu. 36. 37.

Effectus

XXXIV.

Effectus unionis est communio bonorum *a*, æqualis in linea recta *b*, exceptis avis *c*, successio: non autem constituendæ patriæ potestatis modus, sed maius quoddam ius tutelari potestate, minus patriâ adferens *d*, nec unio illa testamento, vel alia quavis ultima voluntate immutari potest *e*, quamvis ob magnam ingratitude[m] liberi uniti exheredari, aut alias arbitrio parentum mulctari possint *f*.

Effectus

a Rick. c. 5. nu. 1. *b* Rick. c. 7. nu. 4. & seqq. de quo alias. *c* d. c. nu. 24 & seqq. *d* c. 8. in pr. *e* d. c. 8. nu. 11. 14. *f* arg. l. congruentius & t. t. C. de pat. potest.

XXXV.

Deniq; omnibus, quorum interest, consentientibus ac præsentibus, magna ex causa unio rectè dissolvitur & ad ius commune pervenitur.

Dissolutio.

arg. l. nihil tam naturale de R. I. Sequuntur modi quibus patria potestas solvitur.

XXXVI.

Dissolvendæ patriæ potestatis modi considerandi sunt, partim ex persona patris, partim ex persona filii. In patre mors naturalis *a*, quod tamen in morte avi distinctionem secundum Iustin recipit *b*, civilis ut qui in metallum damnatur, vel opus metalli, vel deportantur *c*. Patre ab hostibus capto in suspenso magis, quàm extincta patria potestas videtur *d*, tamen si revera extincta sit, idq; propter ius postliminii & L. Corneliam.

Modi solvendæ patriæ potestatis.

a l. 5. de his qui sui vel al. §. morte patris l. quibus mod. pat. pot. vlp. in frag. t. 10. *b* l. si pater filium 4. t. de adopt. & l. 4. 5. 6. de his qui sui vel alieni. §. 1. d. t. quib. mod. patr. pot. solv. *c* l. 7. de his qui sui vel al. §. cum autem l. d. t. & ibi elegantissimè Borchold hanc materiam ex iure veteri & historia Romana explicat. Donell lib. 2. commēt. c. 26. Cuiac. lib. 6. c. 35. *d* l. pen. de iur. & leg. l. in bello 12. §. 1. & l. bona. de cap. & postlim. revers. §. si ab hostib. l. quib. mod. patr. pot. solv. Cuiac. lib. 11. obj. 23. Gæddaus in l. 3. §. 1. de V. S.

XXXVII.

Emancipatione item *a*: quæ fit inter volentes, tam

quoad patrem quam quo ad filium, nisi si qua iusta sit causa etiam inviti emancipandi *b*, puta, si minor arrogatus, qui arrogationem sibi damnosam conqueratur *c*, item si male & contra pietatem in filium læviat, si relictum sub modo vel conditione emancipationis ultro cognoverit *d*, si pater filiam prostituit *e*. Hodie in emancipationis locum separatio ædium successit *f*.

a l. *præterea* t. r. C. de emanc. lib. Cuiac. lib. 5. obs. c. 13. Don. lib. 2. comment. c. 22. Vult. de iuris. Rom. lib. 1. c. 34. *b* §. cum autem l. de adopt. §. fin. l. quib. mod. pat. pot. l. 34. C. de emanc. lib. c. l. et si impubes 33. de adopt. Donell. d. lib. 2. c. 26. vers. 50. *d* l. fin. si quis à par. manum. l. si cui de cond. & demonst. *e* quo casu non modo patriam potestatem amittit, sed & si eam invitam detinuerit in prostibulo, in metallum damnatur l. si lenones C. de episc. audien. Cuiac. in l. 6. C. de hæc. & scen. lib. 11. *f* constit. Elect. parte 2. art. 10.

XXXVIII.

Ratione filii contingit solutio patriæ potestatis, vel damnatione eodem modo, ut in patre diximus, dignitate, ut est summa patritiatus dignitas *a*. Wann etner des N. N. & mischen Reichs Rath oder Assessor, Resider in Cammergerichte ist/præfectura, Episcopatus, Consulatus *b*, monasterium *c*, doctoratus infula, si simul quis Consiliarius Principis existit *d*, & in summa omnis dignitas, quæ à Curia liberat *e*. Hisce annuera expositionem infantum *f*, & deniq; præscriptionem, si pater diu, id est, ad decennium passus sit filium suum agere, ut hominem *g* sui iuris.

a §. filiusfam. l. d. t. & ibi Myns. l. ult. C. de consulib. lib. 12. *b* Nov. 81. ubi Cuiac. l. ult. C. de decur. lib. 10. vide Bodin. de Repub. lib. 5. c. 4. *c* Nov. 5. can. non dicatis 12. q. 1. Tiraq. de nobil. c. 26. *d* Schn. in d. §. filiusfam. *e* Nov. 81. f. t. r. C. de infant. expos. g. l. 1. C. de pat. pot. iuncta l. 16. §. Arist. qui & à quib. manum.

XXXIX.

Numerum claudat hæc quæstio: An is, qui patria potestate semel solutus est, honestè in eam reverti possit? Quod non honestè, nisi adoptione fieri l. Ct. decidit.

l. qui liberatus ubi ubi Coras. de adopt.

Imper-

Impertinentia.

I.

Rrare Interpp. putamus, qui æquitas
tem aliam scriptam, aliam non scrip-
ptam, faciunt cum enim æquitas scri-
bitur, lex esse incipit.

*l. 1. C. de legib. & l. placuit C. de iudic. qua-
ll. vehementer inter se pugnare videntur, quas
optimè conciliat Donell. lib. 1. comment. c. 13.
f. 34. vers. 40. & in l. 4. §. fin. nu. 5. de eo quod
certo loco. & an sit æquitas scripta vide Du-
ar. lib. 2. amitter. disp. c. 18.*

II.

Æquitas autem interdum nihil aliud est
quam ipsum ius & hac ratione ab Vlp. æquis-
tas alia est naturalis, alia civilis *a*. Hic idem
est quod Græcis *Ἰμενεια* sive benignior quæ-
dam & humanior interpretatio legis ex men-
te & ratione eius *b*.

*a l. bonafides 3 1. depos. l. 1. §. hac autem
actio si quis testam. liber esse iuss. b l. 1. C. de
legib. Donell. d. vers. 40.*

III.

Et definiri potest duorum vel plurium
inter se proportio; cui summum ius sæpe ex
diametro

diametro opponitur & summa iniuria dicitur.

l. si servus 9 1. §. sequitur de V. O. In obscuris enim de apicibus iuris disputare bonafidei non congruit l. si fideiussor 2 1. §. quadam. mand.

IV.

Hinc pone: Lex vetat neminem peregrinum debere moenia adscendere tempore belli; hostis muros clam adscendit, peregrinus quidam in civitate hoc animadvertens, muros transgressus est, ut hostem deiciat & urbem liberet, hic si quis *ῥῆπτόν* urgeret & apices literarum excuteret, neglecta sententia vel exquisita officij ratione, vehementer erraret: Quare hic commoda interpretatione ac mitigatione opus est, nec summum ius retinendum.

COROLLARIUM.

In superioris disputationis questione in th. 25. proposita: An scriptura sit ad formam legis necessaria: omnes sententias Doctorum optimè conciliari arbitramur, si dicamus scripturam esse necessariam velut forma accidentalis: promulgationem ut forma substantialis, quæ dat esse rei.

F I X I S.

DISP. III.

D. T. O. M. B. F.

DISPUTATIO

TERTIA

DE RERUM

DIVISIONE ET

QUALITATE,

DESUMPTA

*Ex titulo Pandectarum de Rerum
divisione & Institut. eod cum similib.
iuncto iure Saxon.*

QUAM

P R Æ S I D E

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

PUBLICÆ IN PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDET

G R E G O R I V S R O S E R

Hartestebienſis,

IX. Calend. Novembr.

Corraf. de arte iur. part. 1. c. 6. ex Cic.

In omni disciplina infirma est artis præceptio sine
summa aſſiduitate exercitationis.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,

ANNO clō 15 XCH.

MAGNIFICO, AMPLISSIMO
REBVMQVE VSV ET EXPERIENTIA
præstantissimo viro Dn.

MARCO GERSTENBERGE
RO I. V. D. ILLVSTRISSIMORVM PRIN-
CIPVM AC DVCVM SAXONIAE CAN-
cellario vigilantissimo patrono suo quam
plurimum colendo.

MIRABERIS ABSQVE DVBIO VIR MAGNIFICE, qui tam ignotus in conspectum T. M. exiguo hoc munusculo prodire audeam, eum meus me pudor & verecundia iuvenilis retinere potius, & prohibere hoc aditu deberet: sed pia & iusta me causa magis hic movet & stimulat; cum præsertim pristinae illius, quæ parenti cum T. M. antehac intercessit, noticiæ sim recordatus, quæ me quodammodo animat & recreat, ut T. M. compellere & nuncupare confidentius queam. Inprimis, verò, præter instinctum atq; hortatum excellentiss. viri Dn. Leopoldi Hakelmanni I. V. D. Præceptoris mei omni observantiæ cultu digniss. impulit & coëgit voluntatis T. M. in hæc publicum Pandect. collegium propensæ testificatio, ut hinc totius collegij nostri nomine gratias quas pietas grata suaderet, agerem, quod hæc studia non solum maximo prosequaris amore, sed etiam quod curæ eadem, cordiq; sint T. M. & huius sectatoribus, quantum utquam possit, potest autem plurimum, tum iuvando tum promovendo; haud desit quicquam: id quod declaravit tum, cum ante biennium fortè huius exercitij dux & causa princeps fuerit, & iam idem collapsum serè & extinctum exerecit, recrearit, ac in pristinum statum asseruerit. Quamobrem, vt T. M. hoc munusculum levius idem illud: at memoris erga T. M. animi, & gratitudinis nostræ pignus accipiat, & ceu studiorum nostrorum primitias hilari fronte approbet, oro, easq; ita propagare & promovere pergat, quò reliqui qui sunt fructus tandem in iustam maturitatem exerceant. Deus, qui solus tales Mecænatès exultat & fovet, T. M. cum tota familia, & gente borentem & benè agentem quam diutius. conseruet.

T. M.
Observantis.

Gregorius Roser
Respondens,

Continuatio.

Primo capite obiectorum iuris præcedenti disputatione pertractato, nunc in præsentia de altero, quod est de rebus, videbimus,

T H E S I S I.

R T Q V I D E M R E R V M appellatio apud IC. est latissima a, hic cætera omnia intelligimus, de quibus dici non potest, quod sint personæ b.

a l. rei 5. l. rei 23. de V. S. adeo, ut homines quandoq; rei appellatione contineantur, l. omnia 32. de leg. 2. l. 1. §. quadam præterea, de rer. divisio. b Instuutista in rubr. h. t.

I I.

Dividuntur à Caio IC. in corporales, & incorporales. Corporales sunt, quæ sui natura tangi possunt, ut sunt fundus, homo, vestis, aurum, & aliæ res innumerabiles. Incorporales, quæ tangi non possunt, sed tantum intelliguntur, qualia sunt ea quæ in iure consistunt.

Prima divisio.

d. l. 1. §. hæc autem v. quadam præterea h. t. §. un. de reb. corp. & incorp. Hanc divisionem omnes ferè interpp. primo loco ponunt: quia ex partib. essentialib. reliquæ ex partibus accidentalib. petuntur.

I I I.

Illæ rursus sunt duplicis generis, aut quantitatis, ut nummus, qui hîc pro valore materiæ consideratur non materia ipsa a, aut qualitatis, quæ propriè iura dicuntur, ut usus, ususfr. & habitatio b.

a in nummo siquidem non aurum aut argentum, sed valor & potestas attenditur l. qui hered. 46. de cond. indeb. l. quiquis mihi,

95. de leg. 3. l. plane, 34 §. sed si de leg. 2. l. quod dicitur 5. de impen. in rem dot. fac. l. si is cui nummos, 94. de sol. b. l. quid aliud, & ibi Godd. de V. S. & Vult. lib. 1. iurisp. Rom. c. 62. v. incorporales, Donel. prolixè, & eleganter in l. 3. de reb. cred.

IV.

Et hæc prima divisio rerum IC. & Philosophis communis esse videtur, si res ipsas spectes: at si res incorporales intuearis, & maximè rerum qualitates, quæ longè aliæ sunt IC. aliæ Philosophis, distributio hæc IC. est propria.

Vult. d. lo. v. Philosophi. Don. eleganter lib. 2. c. 3. non querunt IC. rerum ortum, incrementum, interitum, sed res considerant, quantum iam sunt hominum potentia vel actu.

V.

Secunda divisio.

Secunda rerum divisio est, quod vel sint mobiles, *Sharrende Habe/ Sharnuß/* aut immobiles, *Stigend/ oder unbewegliche Gütter a.* Mobiles illæ sunt, quæ de loco in locum moveri possunt, vt vestis, aurum, argentum, fructus *b*, libri *c*, merx *d*, sive à seipso, & in seipso, ut animalia, motum habeant, sive ab alio regantur & agitentur *e*: sed hæc interdum mobilia, illa moventia dici consueverunt *f*. Immobiles sunt res corporales fixæ, quæ res soli sæpe dicuntur, ut sunt fundus, prædium, domus, & alia huius modi *g*.

Hæc divisio meritò secundo loco ponitur, quia huius partes naturæ sequentium vero constitutio civilis aut gent. peperit, Conna. lib. 3. c. 2. nu. 1. a. l. verum 25. §. 1. ibi re mobili surrepta, de furt. text. in pr. l. de usuc. ibi, mobilis anno vno, immobilia biennio, l. un. ibi, quæ immobiles & ibi in reb. mobilib. C. de usuc. transf. Cuiac. in paratt. C. pro emt. in fi. b. Schneid. in §. si quis à non nu. 5. c. Stracha de mercat. part. 1. nu. 76. f. 43. d. l. mercis app. 66. & ibi Godd. de V. S. Stracha d. part. 1. nu. 76. e. l. moventium, 93. & ibi Godd. de V. S. f. d. l. & videatur eleg. Vult. lib. 1. iurisp. Rom. c. 62. v. mobilis est res. in allegat.

VI.

Hic iam querunt interpp. iura, ut servitutes, nomina, & actiones, redditus annui, pensiones ex annuis redditibus, census redimibiles, an rebus mobilib. an immobilib. annumerentur. Et quamvis in reb. incorporalib. motus vel quies considerari non possit, illas tamen pro diversita-

te ma-

te materix ad res vel mobiles, vel immobiles interpp. nostri referunt, quod usus observat.

Eleganter Hart. Pist. 1. q. 26. per totam & prapicue nu. 8. & Schneid. in §. retinendæ, nu. 11. I. de interd.

VII.

Et sanè servitutes, quia reb. mobilibus adhærent, re-
-ctè inter immobiles computantur *a*. In nominibus & ac-
-tionibus *Aussenstehende schulden* / hæc distinctio obtinet:
si actio persequitur quid immobile, ipsa quoq; immobilis
reputatur, si quid mobile, mobilis *b*, Pensiones exigibili-
-les, *Beragte/betagte/namhaftige/oder fellige Zinse bey leben des*
verstorbenen / mobilibus *c*, census redimibiles *Widerauff-*
sliche Zinse/reditus annui, Jährlich einkommen / si sunt perpe-
-tui, nicht auffzufündigen / ad immobiles referuntur, sive in
frumentis, sive in pecuniis consistant, sive etiam obligatio
illa sit personalis præstatio, auff ein Person gerichtet / sive rea-
-lis, auff vnbevegliche güter gestellet *d*.

a Geil. per gl. & Dd. lib. 2. obs. II. nu. 11. b Const. Elect.
3. part. 21. Alciat. in d. l. moventium. Gail. d. obs. II. nu. 10. Coler.
par. 1. c. 3. nu. 236. cum duob. seqq. nu. 246. quia actio consideratur
secundum ipsam rem, ad quam datur, l. qui actionem ubi Dec. de R. I.
Geil. nu. 10. obs. 11. Schn. in d. §. retinendæ, nu. 11. & de success.
inter vir. & vx. nu. 37. f. 428. c Const. Elect. part. 3. c. 21. & 24.
in fin. Landrecht lib. 3. art. 76. in fi. Beust. in l. admonendi, nu. 957.
v. quod est novum f. 459. q. Lipfen. par. 2. q. 6. Schneid. de success.
in. vir. & ux. nu. 36. f. 428. Geil. lib. 2. obs. 10. nu. 3. sive ex mo-
bilibus, sive immobilibus proveniant. d Clem. 1. §. cumq; annui re-
ditus d. par. 3. Const. Elect. art. 24. Schneid. in §. retinendæ, nu. 7.
& 11. I. de interd. Schur. de success. f. 29. q. Lips. par. 2. q. 6. Co-
ler. d. c. nu. 229. & 234. Beust. in l. admonendi f. 459. nu. 957.
v. sed ut ad propositum. Dissentit Goden. conf. 12. par. 6. & vide in
pronun. Lips. subiectis speculo Saxonix, sub responso, Von Succession
auff Erb gutter / §. fin.

VIII.

Pecunia item ad emtionem immobilium destinata,
mobilis est *a*, partes metallicæ, *Beragtheit*, immobilibus
b fructus ex fodinis metallicis, *Ausbeut* / mobilibus quem-

admodum & alii fructus *c*, pecunia transcripta, i. ad cambium, *Missin Wechsel/collata immobilibus d*, pecunia pro conservatione patrimonij reposita, *So ein Hausvater im vorraht ligen hat/ immobilibus e*. Molendina solo coherrentia inter res immobiles *f*, non autem quæ supernatant aquis instar cymbarû vulgò *Schiffmûlen/ & illa quæ à ventis moventur, Windmûlen/ cum non sint terræ affixa, inter mobilia bona g*, quemadmodum & navis, decimæ quoq; immobilibus annumerantur *h*.

a Geil. 2. obs. 11. disputat. Coler. 2. par. c. 3. nu. 27. ubi Dd. in utramq; partem adducit. b Const. Elect. d. par. art. 25. c per l. divortium, §. si vir in fundo, solut. matr. l. in lapidicinis ubi gl. de iur. dot. l. divus de bon. damn. Const. elect. d. art. d Gail. d. obs. 11. nu. 7. e Geil. d. obs. nu. 8. f l. 1. §. planè si quis & ibi gl. in ub. coherreat, de vi & vi. armat. gl. in l. Titius horreum, inf. de acquir. rer. dam. Beust. d. lo. v. circa bona mobilia. g d. l. Titius Beust. d. v. d. Clement. 1. §. cumq; annui Myns. conf. 30. n. 9. h Stracha de merc. tract. de nav. f. 297. num. 31. per l. 1. §. hoc interdicto. v. illud utiq; iuncto v. si quis de vi & vi. arm.

IX.

Rursus, res mobiles in duplici sunt differentia: aut enim servando servari possunt, vt gemmæ, aurum, argentum factum, cæteraq; mobilia pretiosa, & reliqua supellex: aut servando servari non possunt, vt vestes detritæ, animalia superuacua, & similes, vt fructus ex rebus etiam immobilibus percepti, vt vinum, oleum, frumentum, & c. pecunia, *b* item, quæ ultra triennium in naturali sua bonitate sine corruptione consistere nequeunt:

a l. lex que tut. in pr. iuncto v. quod in veste §. fin. C. de administr. tut. l. fin. C. quando decr. op. non est. Schneid. §. fin. nu. 6. de aut. tut. b per tex. in l. cum in fundo §. si fundus de iur. dot. ibi, sed ita vt non vice corporis habeatur, §. constituitur l. de usufr. Geil. 2. obs. 11. nu. 3. c Geil. 1. obs. 148. nu. 4. Coler. 1. par. c. 2. nu. 130.

X.

Tertia divisio.

Tertia divisio est, quod res quædam sint divini iuris quædam humani *a*. Divini iuris sunt, quæ nullius in bonis sunt, hoc est, quæ nullius in *dominio* *b* atq; patrimonio sunt.

a l. 1.

a l. 1. v. nam alia de rer. div. l. 1. in pr. de interd. b §. nullius, l. h. t. & ibi Theoph. & l. 1. §. quod aut. eod. & in pr. l. h. t.

X I.

Res autem divini iuris sunt, vel sacræ, vel religiosæ, vel sanctæ.

d. l. in pr. d. §. nullius.

X I I.

Sacræ sunt, quæ ritè Deo vel per Pontifices, vel Imperatores a, novo iure per Episcopos b cuiusq; loci sunt consecratæ.

a l. in tantum §. sacra l. sacra loca 9. in pr. & §. 1. d. t. b N. 67. c. 1. & N. 13 l. 6. 7. si quis autem Don. lib. 4. c. 1. f. 224.

X I I I.

Hæ rursus sunt vel verè sacræ, vel quasi sacræ. Illæ, quæ immediatè ad perpetuum divini cultus vsum sunt destinatæ, quales sunt ædes sacræ, donaria, & omnis suppellex sacra a. Hæ, quæ ad ministrorum cultui divino deservientium ordinatæ sunt victum, veluti decimæ, redditus annui Ecclesiastici eiusq; fundi, & prædia b.

a §. sacra l. d. t. l. sancimus 17. C. de SS. Eccles. b c. præsulam 16. q. 3. c. concessio vobis & seqq. 12. q. 2. c. nemo de consecr. dist. 1.

X I V.

Religiosa loca hîc sunt, quæ ad sepelienda hominum demortuorum cadavera, non modo nuda voluntate, sed factò aliquo interveniente instituta a. Hodie iure Canonico non sufficit humani corporis illatio, sed necesse est etiam consecratio Pontificis, vel antistitis b vt accedat, ut sunt cæmeteria c & c.

a d. l. in tantum §. religiosum & §. religiosum, 5. l. h. t. b c. adhæc de relig. dom. & t. t. de sepult. c. c. in Ecclesiastico 13. q. 2. t. t. de sepult.

X V.

Sunt autem sepulcra duplicia, publica & privata. Illa quæ pauperibus & peregrinis destinata sunt, delubra, fana a: privata, quæ quisq; sibi familiæq; suæ constituit, quæ familiaria, vel sibi & hæredibus, quæ hæreditaria b dicuntur.

a *Conn. c. 4. nu. 2. lib. 3. Hott. in l. §. thesauros enunc. 2.*
b *l. 5. de relig. & sumt. fun.*

XVI.

Sanctæ res sunt, quæ sanctione quadam, hoc est, præna confirmatæ sunt, & ab iniuria hominum defensæ, ut II. legati, muri civitatis Rom. a quibus & imperialium civitatum, Frey oder Reichssteten muros b annumeramus.

a *l. 8. §. proprium d. t. §. 6. l. eod. b Hott. enunc. 3. in §. sanctæ, l. h. t. VVef. ibid. per tex. §. fin. l. sanctam, 8. h. t. & l. 3. §. in bello, de milit. quia, nisi muros severitate aliqua Magistratus tueretur, non præstaretur Reip. ea qua debet securitas.*

XVII.

Res humani iuris sunt, quæ in patrimonio & dominio vel Reip. vel privati alicuius, actu, vel potentia existunt a. Harum species 4. recensentur: communes, publicæ, universitatis, b singulorum.

a *l. 1. §. quod aut. h. t. l. rem in bonis § 2. de acq. rer. dom. b §. 1. l. d. t.*

XVIII.

Communes sunt omnium, quæ adhuc in nullius dominium, pervenere, a ut mare, aer, littora maris, eorumq; contenta, deniq; aqua profluens b.

a *l. 2. & seqq. l. quod in litore 14. de acq. rer. dom. b l. 3. §. 1. ne quid in lo. pub. §. & quod 2. l. h. t. Conn. lib. 3. c. 2. in pr. Don. c. 2. lib. 4. v. 30. f. 231. discrimen inter aquam profluenssem & flumen proponit.*

XIX.

Publicæ res sunt, quæ cuivis è P. R. usum & utilitatem præbent, vel quarum usus communis est omnium civium Rom. ut sunt flumina portus, ripæ, item viæ prætoriz, basilicæ, & consulares.

l. 2. §. viarum, nequid in loco pub. §. flumina §. riparum l. h. t. & vocabulo publicum, hic pro publicis iure gent. secundo accipitur.

XX.

Differunt res communes à publicis, non in eo, quod communia ad omnia animantia pertinent, publica ad solos homines, sed quod communium proprietas est communis

& o-

& omnibus æquè patet: publicæ alicuius nationis, & eius populi, vbi sunt flumina, nec omnib. æquè patent. Deinde communium proprietates à singulis acquiri potest, cum nullius in bonis sint: Publicæ verò ita acquiri non possunt, cum iam alicuius populi facta sunt. Ad usum quod attinet nihil communia à publicis distant, & idcirco littorum usus publicus dicitur, & ipsa littora.

l. 2. h. t. l. fin. de usuc. §. littorum, l. h. t. Hott. in §. flumina & nuns. 1. & ibid. VVesf.

XXI.

Univerſitatis res sunt, quarum usus promiscuus est omnibus eiusdem civitatis civib. *a* vel & publicæ iure civili dicuntur. Ad has referri possunt, Maiuma. *b*, Nymphæa, vel ut alij legunt Lymphæa, i. lavatoria, seu balnea publica, vel rectius, balnea *c*, castella *d*, theatra *e*, & huius generis similia multa.

a l. 9. C. de aqua ductu, lib. 11. §. universitatis l. h. t. l. si hares §. 1. de leg. 1. b l. un. C. de Maiuma lib. 11. c l. 2. §. si quis ne quid in loco publ. l. 5. C. d. t. & lib. & ibi Cuiac. d l. 1. §. pen. de aqua quot. e d. §. universitatis.

XXII.

Suntq; duplices, quædam enim universitatis, ex quib. singuli de universitate commodum accipiunt, & hæ dicuntur autoritate tantum universitatis esse, utilitate verò singulorum, ut forum, campus Martius, theatra, sylvæ, piscinæ, & pascua publica: & illis rebus nemo prohiberi debet, quo minus ad usum destinatum utatur. Quædam vero sunt universitatis, ex quib. tantum ipsa universitas, & non singuli de universitate commodum percipiunt, quæ dicuntur tam autoritate, quam utilitate universitatis esse, ut vestigalia, molendina, fundi, apothecæ, quorum redditus in totum universitati applicantur, & in publicum ærarium reponuntur.

arg. l. 1. C. de pasc. publ. lib. 11. Schneid. in d. §. universitatis.

XXIII.

Hinc nunc differentia inter res publicas & universitatis apparet. Illæ enim ad universi P. orbis R. usum pertinent,

nent, & imperij iure publicæ sunt: Hæ verò ad populum tantum unius corporis, veluti civitatis aut collegij, pertinent.

VVes. in l. d. §. universitatiz.

X X I V.

Deniq; res singulorum, quæ in cuiusq; privati sunt dominio, quæ iure partim Saxon. partim feudali, utroque varias recipiunt qualitates: & sunt vel feudales, *Lehnigüter*/ successores illarum vocantur, *Lehnfolger*/vel *Lehnserben*/ de quib. reb. in feudis dicemus, vel hereditariæ, vel allodiales, *Erbe*. De illis aliàs, de his modo videbimus.

a §. singulorum, Schneid. d. t. nu. 50. f. 431.

X X V.

Allodiales rursus sunt, aut allodiales in specie, *Erbe* und was zu Erb/und Erbgerechtigkeit gehörig/ vel expeditoriæ, *Heergewehr* oder *Heergerad*/ *Gerada* vel utensilia, *Die Gerad*/ *Spontalitia largitas*, *Morgengabe* / domestica cibaria *Mußtheil*/ *donatio propter nuptias*, *Wegenermächung* / *dotaliciam*, *Leibzucht*/oder *Leibgeding*.

Schneid. d. lo. nu. 40. § 50.

X X V I.

Rerum hereditariarum, quæ indifferenter ad masculos & fœminas transferuntur species, vide remissive.

lib. 1. Sachsensp. art. 27. & in pronunc. Lips. post spec. Sax. sub. 1. Zu erbe gehören/ item Von Viehe und Getreide zu erbe gehörend/ item sub t. Von Leibgeding/ §. Zum andern und auff. quibus ad le Const. Elect. par. 2. art. 25. in 9 Ob Weessen/ Habern etc. zu Müstheilgehörig/ item post Weichbild / von Gerad / Morgengab/ Müstheil/erbe/ §. Zum erbe gehören. Hars. Pist. lib. 1. q. 32. nu. 1. & Francf. Pfeil conj. 7. nu 6

X X V I I.

De expeditoriis, quæ saltem ad masculos pertinent, vide in d. pronunc. 1. Den Söhnen geburt/ item sub t. Von Succession auff Erbziiter &c. Schneid. d. t. de success. ab intest. in vir. & ux. nu. 53. f. 431. Pfeil. conj. 4.

X X V I I I.

In gerada existunt res, quæ fœminis sunt propriæ, & ad eam quæ referuntur. *vide*

vide d. pronunc. t. Was zu Gerade / Morgengab / Miffheit / vnd erbe gehört. G. zu Gerade gehören. item 1. von Leibgeding. v. vnd gehörte zu Gerad auff denselbigen fall. item post Weichbild / t. von Gerad / Morgengab / Miffheit / erb. G. vnd zu Gerad gehören. Schneid. d. lo. f. 429. nu. 40. Hart. Pist. 1. q. 3 r. f. 330. & seq. Pfell. d. conf. 4.

XXIX.

Et gerada in quibusdam locis dupliciter consideratur; aut enim est gerada simplex, vel plena: aut minus plena, quæ vulgo Miffelgerad dicitur a: Simplex vel plena gerada est filiarum propria, & ad eam referuntur omnia ea, quæ defuncto marito ad mulierem superstitem utensilium nomine pertinent b. Minus plena, vulgò Miffelgerad / est reliquarum cognatarum, & non complectitur res omnes quæ alioqui utensilium nomine marito defuncto ad uxorem pertinent, sive illatæ ab uxore, sive stante matrimonio comparatæ, exceptis ovib. quas mulier ad maritum non inculit, quæque ad res expeditorias referuntur, ut capri Hammel..

a Hart. Pist. d. q. 32. nu. 5. b Sachsensp. art. 20. & 24. lib. 1. & lib. 3. art. 38. gl. 56. Ehnrecht. Weichbild. art. 23. Rationes recitat Hart. Pist. d. q. 32. nu. 4. 5. & explicat d. art. 20. Hart. in contrarium disputat. nu. 2. d. lo. d. q. 32. in f. Coler. 1. par. o. 3. nu. 256. ubi etiam docet, si in diversis locis habitat maritus, quomodo considerari gerada debeat.

XXX.

Sponsalitia largitas, quamvis sapè impropriè ponatur pro donatione propter nuptias a: tamen propriè loquendo ea dicitur, quæ simpliciter & purè confertur à sponso in sponsam b. Morgengab / quasi operæ nocturnæ precium c cui multæ præterea species annumerantur ab interpp. iuris Sax. d.

a Auth. sive à me C. ad SC. Vellei. b Schneid. de success. ab intest. t. 4. f. 28. Schneid. de success. vir. & ux. f. 429. nu. 41. Siebz. in rubr. C. de don. prop. nupt. nu. 3. & 8. c Siehard. d. lo. Borch. c. 2. nu. 21. de feud. Hart. Pist. 1. q. 44. d vide in pronunc. post. Sachsensp. t. Was zu Gerad / Morgengab. G. zu Morgengab gehören / item

item t. Von Viehe vnd Getreid zu erb gehörend / per discursum , item post Weichbildt / t. Von Verad / Morgengab. f. zu Morgengab gehörent, & Schur. & Schneid. ds. ls.

XXXI.

Domestica cibaria, comestibilia dicuntur, Mustheil / ita dicta, quod dividuntur inter uxorem defuncti mariti, & eius heredes, quæ huc pertinent.

vide in pronunc. post Sachsenf. d. t. f. zu Mustheil gehörent / item in t. Von Viehe vnd Getreid per discursum , item post Weichbildt d. t. f. Zum Mustheil gehörent. Schneid. d. lo. nu. 42. Coler. 1. par. c. 3. nu. 255.

XXXII.

Donatio propter nuptias, quæ fit in compensatiōnem dotis, Ein Wiedem / oder Wiederlegung a, Gegenuermachung / & respectu dotis huiusmodi donatio duplicatur. b Dos Ehegelt / & est proprium patrimonium mulieris. Dotalitium Leibgeding c, de quib. speciebus suo loco. Differentiam inter Morgengab / & Leibgeding tradit autor diff. lib. 2. diff. 37.

a Sichert. in rubr. t. C. de don. ante nupt. nu. 3. b gl. in Weichbildt / art. 22. Schne. d. lo. nu. 42. c Hart. Pf. 1. q. 4. 5. & 14.

F I N I S.

DISPUTATIO
QUARTA
DE IURISDI
CTIONE ET IM
PERIO.

DESUMPTA

*Ex titulo Pandectarum Codicis illi-
us tit. & t. de origine iur. iunctis tex-
tib. similib. iuris Can. & Saxon.*

QUAM

D. O. M. A.

PRESIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDET

IO ACHIMVS HERMANVS OLO
MVCENSIS MORAVVS.

Prid. Kalend. Novembr.

Corras. de arte iur. i. part. c. 5.

Materiam jurisdictionis & imperii nisi eruamus ex historiarum & antiquitatum latebris, faciemus certè cum Accursianis, ut intelligendo, nihil intelligamus,

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

GENEROSIS AC NO-
bilissimis Dominis virtutum heroicarum &
sincerae religionis studio doctrinaeque eru-
ditione praestantissimis.

D N. ALBERTO ENENCKEL
AB ALBRECHTSBERG, IN HOHE-
negk, Seyfenegk, Goldegk, &c.

D N. IOBO HARTMANNO A
Trautmansdorff in Dozenbach & Brun. Sac. Cas.
Majestatis & provincialium Austriae infra
Onasum militiae Legato.

Dominis suis gratiosis.

E T

Magnifico, Nobiliss. & Consultiss. viro

D N. LEONHARDO HOEY V.
D. Caroli Archiducis Austriae a. m. relicto consilia-
rio & Reipub. Viennensis Advocato ordina-
rio Domino suo & patrono unice
colendo

Theses haec legales

In subiectionis & observantia pignus

D. D.

Ioachiinus Hermannus.

F F. P.

DE IURISDICTIONE

ET IMPERIO &c.

Continuatio.

PRioribus artis nostræ obiectis ab autore pertractatis, nunc de posteriori acturus, prius secundum Codicem veterem de magistratibus, eorum officijs, Reipublicæ Romanæ administratione, & imperio docet. Cuius duo sunt genera: alterum summum, perpetuum, & absolutum, hoc est legibus solitum α : & alterum legitimum, quod legibus obligatur. Illa potestas majestatis propria, cuius solius est leges vniuersis & singulis ciuibus absq; vilius necessario β consensu dare, à ciuibus accipere nunquam γ , (quæ tamen paulò aliter hodiè se habere videntur δ .) Legitima hæc est magistratum aliorum, quibus specialiter ea conceditur, quiq; secundum leges ac iussa eius tum vivunt ipsi, tum subditis suis imperant, & dominantur ϵ . Ac de illa plenè disputare non est nostri propositi: De hac, id est, de magistratum Iurisdictione, quantum Deus dabit agemus.

α l. 2. de constit. princ. §. sed & quod principi I. de iur. nat. quod non de legibus diuinis & naturalibus, sed civilibus intelligerem, nisi se eis submisisset. text. in l. digna vox C. de leg. §. fin. l. quibus mod. testam. infirm. l. ex imperfecto C. de testam. l. 8. §. 2. de inoff. testam. Bodin. lib. 1. de Repub. cap. 8. & lib. 3. ca. 5. Aliam interpretationem affert Cuiac. lib. 15. obs. 30. Coras. lib. 2. miscell. cap. 25. Connan. lib. 1. cap. 8. & vide gl. in art. 54. lib. 3. vers. Der König soll haben Frentsch. & ibid. art. 57. in princ. Landr. Et hanc potestatem populus in Imperatorem L. regia abdicatvè transtulit, nullo sibi iure retento. text. est in I. §. sed & quod de iur. nat. gent. ibi ei & in eum. l. 1. de constitut. princip. β l. humanum

THESIS I.

De iurisdic-
tione.

IURISDICTIONIS NO-
men, quod prius considerandum, in usu iur-
is pluribus modis capitur: latissime pro le-
ge iudiciaria seu edicto perpetuo, pro ut in
albo propositum est α , officio β , exerci-
tio γ , notione δ : late pro causarum cri-
minalium civiliumq; ϵ , item Extraordina-
ria negotiorum cognitione ζ : Strictè pro iurisdictione ea
quæ circa causas civiles & pecuniarias occupata est η .

α L. D. Pius 31. ad L. Cornel. de fals. ibi forma iurisdictionis.
 β l. 4. ibi pro modo iurisdictionis, id est, secundum officij modum. C. de
tutor. vel curat. qui. 7 l. nam vt ait Pedius 13. de legib. ibi iurisdictionis
exercitio. Sic denegare iurisdictionem dicimus pro exercitium recusare.
 δ l. 3. §. sed & siquidem iudic. solvi. l. 3. in princ. de postul. Est au-
tem notionis nomen generale, & tam cognitionem quam notionem si-
gnificat. l. notionem 99. de V. S. l. 1. §. initio 1. de off. pref. vrb. l. l.
pen. de calum. l. cum hi. 8. §. 1. de transact. l. ult. in fin. de oblig. &
action. l. Divi 27. in fin. de pæn. l. si præses 6. C. quomodo & quando
iudex &c. Quare & ad eos perinet qui iurisdictionem non habent, sed
habent de quavis alia causa notionem. l. ast prætor 5. de re iudic. & et-
iam ad eos qui sine iurisdictione cognoscunt refertur. d. l. 5. l. ult. C. de
pedan. iudic. 1. l. 2. §. & quia 23. de orig. iur. ibi de capite civis
Romani non erat consulibus permissum inconsulto populo iura dicere. Et
paulo post: decem & octo prætores in civitate iura reddebant, & tamen
eorum pleriq; exercebant quaestiones publicas. Quæ autem dicantur
causa criminales & qua civiles vide apud Duar. lib. 1. disput. ann. c.
35. 36. 37. Iul. Clar. §. fin. q. 1. n. 2. Lande. art. 53. lib. 1. ibi Dind
vmb alle schuld & art. 68. ibi vmb welcher schuld & lib. 3. art. 32. gl.
weichbildt art. 17. Staum post princ. Aur diff. iur. civ & Sax. part. 1.
diff. 13. & lib. 2. part. 4. diff. 24. §. l. 7. §. ult. de off. procons.
 η L. 4. l. si quis 7. h. t.

II.

Definitio.

Et definitur in lata, quam hac $\sigma\zeta\eta\theta\sigma\epsilon\iota$ retinemus, si-
gnifi-

gnificatione: Notio α criminalium & civilium causarum
 β lege γ aut magistratus iure competens δ , imperium
interdum annexum habens ϵ , & dicitur à iure dicendo ζ .

α d. l. notionem 99. de v. s. d. l. 1. §. initio de off. pref.
urb l. pen. de calumn. l. cum hi 8. §. 1. de transact. l. ult. in fin. de
oblig. & act. l. Divi. 27. in fin. de pæn. l. si præses 6. C. quomodo &
quando iud. Quare autem definiatur notio & non cognitio, vide apud
Vult. lib. 1. discept. fol. 8. fac. altera. β notavi in th. preced. sub lit. ϵ . γ
quia criminalis iurisdictio lege confertur. d. l. 1. de off. eius. & c. δ pro-
pter iurisditionem civilem quæ iure magistratus competit. Cuiac. in par-
h. t. ubi definitionem iurisditionis recitat, quam de civili, non crimina-
li intelligerem. ϵ ut postea patebit. Obrecht. hîc conclus. 73. ζ l. si in
aliam 7. in fin. in verb. ius dicunt. l. meminisse 10. in fin. princ. de off.
procons. l. si filius 12. ibi, ius dicenti. de vulg. & pup. substit. l. 1. h. t.
Vacon. à Vacuna in declarat. civil. declar. 77. nu. 1. VVes. in parat.
h. t. non à ditione vt Dd. existimant.

III.

Diuiditur diuerso respectu variè: Et quidem confi- Divisio.
deratione formæ in contentiosam & voluntariam α . Illa
est notio criminalium & civilium causarum, quæ aduersus
inuitum exercetur, imperium coniunctum habens β , Hæc
est notio civilium causarum quæ voluntate alicuius exer-
cetur, imperium quandoq; coniunctum habens γ , cuius ge-
neris sunt manumissio, emancipatio, adoptio, legitimatio,
instrumenti publici confectio δ .

α l. omnes 2. de offic. procons. gl. in l. 1. de offic. prætor. Mar-
part. 4. iud. dist. 17. nu. 67. β d. l. 2. d. §. si Stichum. Cuiac. nov.
85. Obrecht. concl. 107. γ l. 1. de iudic. δ l. 1. & 2. de off. pro-
cons. l. si consul. 3. de adopt.

IIII.

Porrò respectu obiecti non malè in criminalem &
civilem distinguitur α . Hæc est notio civilium causarum,
quæ iure magistratus competit β & cui imperium cohæ-
ret γ . Illa est notio criminalium causarum nominatim le-
ge δ certis personis, publicis & priuatis concessa ϵ . Quam-
vis iure Sax. constitutum sit, ut iudex sit eiusdem dignitatis
cum reo ζ , attamen non seruatur η .

α §. nec

¶ §. nos Romanorum ibi, iurisdictionem tam in causis criminalibus quam in causis pecuniarijs. t. de pace Constantia in extrav. § d. l. notionem 99. de V. S. Cuiac. in parat. h. t. 7 l. fin. de off. eius. § l. 1. §. à præfectu 4. de legat. 3. ubi præfecto urbi ius in metallum damnandi specialiter competit. l. illicitas 6. §. qui uniuersas 8. de offic. præsid. ubi ius gladij & in metallum damnandi præsidibus specialiter permittitur, ius deportandi non datur. l. rei capitalis 2. §. constat 1. de pœn. & arg. l. cum prætor 1 2. §. fin. de iudic. c. 1. 3. ca. q. 7. § Landr. lib. 2. art. 1 2. & gl Land. lib. 1. art. 45. Wer dem andern nicht ebenbürtig ist der mag kein vrrteil vber ihn finden. * Ant. diff. lib. 2. diff. 40. part. 4. in nouu.

V.

Vtriusq; species vicissim duæ sunt: Ordinaria siue legitima vna, Extraordinaria altera: illa est ubi in criminalibus crimen quod cognoscitur certam habet pœnam, & certam formulam certumve ordinem, vt est crimen læsæ maiestatis, proditiõnis, repetundarum, peculatus, ambitus, adulterij, stupri, homicidij, veneficij, parricidij, fraudatæ annonæ, residuorum, vis, calumniæ, vsurpatæ ingenuitatis, plagij, falsi, iniuriarum, prævaricationis: In civilibus eo ordine exercetur qui à veteribus est institutus. Hæc ubi crimen quod cognoscitur legem quidem habet, sicut & omnia qualiacunq; iudicia, specialem pœnam & formulam ordinemve certum non habet: veluti concussionis, abigeatus stelfionatus, effracturæ, expilationis, termini moti, & alia innumera. In ciuilibus quæ à magistratibus contra communem ordinem exercetur.

Cuiac. lib. 8. obs. cap. 33. Obrech. hic concl. 126. & seq. Quod autem existimant hæc species ab aula recessisse verum arbitraretur quoad impetrationes & formulas actionum. Vide in der peinlichen Halsgerichtes ordnung art. 1.

VI.

Præterea civilis in principalem quoque Iurisdictionem, mandatam & prorogatam diducitur: quarum 1. à populo, principe, vel consuetudine suo aliquis iure obtinet. 2. tota vel ex parte ab ordinario magistratu ut bano mandatur alteri, qui pro magistratu sit sub certo modo, non

non pro suo imperio sive iure dicens, sed pro eo cuius mandato jus dicitur. 3. A iudice competente ad incompetentem consensulitigantium d extenditur.

α l. 1. 2. C. h. t. l. inter 28. ad munic. l. si qui 8. C. de Episc. aud. Obr. concl. 133. *β* Et hic preventio locum habet Geil. 1. obs. 29. nu. 2. 4. 8. Hoffm. hic propos. 9. & 10. *γ* l. solet 16. de iurud. l. Et si prior 3. l. fin. de off. eius cui l. 1. *δ* qui mandatam eod. c. licet de off. vicar. in. 6. c. 3. de consuet. in 6. hac etiam vicaria iurisdictionis dicitur. t. s. de off. vicar. *δ* l. 1. 2. de iud. l. si convenerit 18. h. t.

VII.

Imperium ab imperando dictum varias etiam recipit De imperio significaciones, aliquando regnum *α*, nonnunquam potestatem *β* ac jus Imperatoris, interdum authoritatem *γ*, iustumque sæpè jubendi verandique facultatem importat *δ*.

α l. cum ratio naturalis 7. *δ* si plures de bon. damn. *β* l. 2. de in ius voc. *γ* l. 2. de adopt. l. iuris gentium 7. *δ* si paciscar. 14. de pact. *δ* l. quod iussit. 14. de re iud.

VIII.

In hac posteriori significacione definiri potest iubendi *α* potestas *β* cui omninò parere necesse *γ* est. Definitio.

α l. 4. de recept. arbitr. *β* l. potestatis 315. de v. s. *γ* l. fin. ne quid in loc. publ. l. unic. in princ. si quis ius dic. non obtemp. d. l. quod iussit de re iudic.

IX.

Imperium dividitur à Ictis *α* in merum, id est, à iurisdictione separatum *β*, & mixtum, id est, cum iurisdictione coniunctum *γ*. Merum est potestas ad animadvertendum facinorosos lege *δ* nominatim data ac definita. Divisio.
Merum imperium.

Idque rectè duplex esse Dd. tradunt, plenum ac minus plenum *ε*: Illud est cum quis omnia quæ ad merum imperium pertinent, habet. Hoc cum quis partem *ζ* tantum.

α l. 3. h. t. *β* d. l. 3. l. fin. de off. eius Muscorn. in tract. de iurud. f. 28. nu. 39. vers. quapropter censco. Obrecht. concl. 200. cum seqq. *γ* l. 1. in fin. & l. fin. de off. eius Obrecht. concl. 300. *δ* Obrecht. concl. 200. *ε* per l. illicitas *δ* qui universis de off. pref. *ζ* l. 1. *δ* 4. de leg. 3. l. aut damnum 8. *δ* 5. de pœn. d. l. illicitas 6. *δ* qui universis 8. de offic. presid.

Porro:

X.

Porro hæc imperij species cum intensior quandoque fit, quandoq; remissior, eam secundum Callistratum α in tres gradus distingvemus: quorum 1 pœnas mortis quibus anima à corpore separatur β , ut est vivi concrematio, capitis amputatio. 2 morti proximas, vt est damnatio in metallum, aquæ & ignis interdictio, in cuius locum in insulam deportatio successit γ . 3 continet coercitionem seueriorem, siue ea in ipsum hominis corpus exerceatur, ut est exilium siue relegatio δ , flagellatio ϵ , fustigatio ζ , vinculorum verberatio η , siue in bona, ut multæ impositio θ , siue fama læditur, vt fit in priuatione beneficij, degradatione, &c. 1.

α l. capitalium 28. in prin. de pœn. β Cuiac. lib. 16. c. 1. γ d. l. capitalium l. si quis 6. in fin. de pœn. Hodie quia hæc pœnarum genera ferè in defuetudinem abière, ad hunc gradum referri potest damnatio ad irremes, & vincula nautica Galtheen. Geil. lib. 2. c. 1. de pac. publ. n. 32. Kling in Inst. §. cum autem quib. mod. patr. potest. solv. δ d. l. capitalium §. 1. d. l. si quis 6. in fin. cum l. seq. de pœn. an autem relegatio infamet suo loco videbimus. ϵ l. 3. circa princ. de pœn. & est flagellatio grauior quam fustigatio. Gothofr. in l. veluti 7. de pœn. ζ l. 5. C. ex quib. causis infam. irrog. & fit fustibus, qui sunt lignei baculi à Tarcunio Superbo excogitati. η Castigatio qua fit loris & habentis. θ l. aut damnum 8. de pœn. l. ult. C. de mod. mult. l. unic. si quis im. dic. l. 2. §. ult. de iudic. Bart. in l. 3. nu. 17. b. t. Curt. ibid. nu. 99. Menoch lib. 1. arbitr. iud. quæst. 74 nu. 12. 1 prolixè lul. Clar. §. fin. lib. 5. q. 73.

XI.

Damnationem ad bestias quonam referenda sit inter Dd. non conuenit: Et quamvis quidam existiment simpliciter eam primo gradui annumerandam, cum verò damnati ad bestias ita damnabantur ut vel devorarentur à bestiis α vel in ludum venatorium reservabantur ut spectaculum populo cum vitæ suæ discrimine exhiberent, priori casu ad ultimum supplicium eam referemus β , posteriori nil certi statuere possumus, cum quandoq; evadant, quandoq; pereant: ex eventu itaq; illud æstimandum erit γ .

α l. pœn. ad l. Pompeiam de parricid. l. aut damnum 8. §. quicumq;

¶ *unq;* 11. de pœn. § l. si quis filio exheredato c. 5. sed & si quis c. de iniust. rupt. l. qui ultimo supplicio 29. de pœn. 7 Peir. Tolosan. in Syn- tag. iur. lib. 31. c. 20. Cuiac. lib. 3. obs. c. 36.

XII.

Sic abscissio alterius cuiusdam membri quàm capitis, utrum etiam ad primum gradum petineat, vehementer Dd. disputant. Cynus & affirmat. Castrensis & Alexander negant §. Nos distinguemus, membri abscissionem propriè 7 capitalem dici non posse: impropriè & posse. Existimamus autem membrum abscissum non quando totum corpus, sed illa tantum pars cui membrum illud coniunctum erat enervatur, & membrum à corpore separatur, utputa manus, pes. Membra enim propriam atq; distinctam obtinere dicuntur operationem in corporibus, unde & auris vel digiti abscissio huc non pertinet §.

¶ in l. transgtere C. de trans. per. c. 2. § si quis alium de par. ten. in usib. feud. § ibid. per l. eius qui 8. de testam. iunct. l. qui manus 10. d. 1. 7 Bart. in l. 2. de publ. iud. Muscor. d. tract. nu. 84. cum seqq. cum de civitate non eximatur. anima enim à toto corpore non separatur. § membrum enim quod à corpore removeretur mori quodammodo dicitur, quia anima separatur ab illo membro quod abscinditur, cumq; sicut ultimi supplicij exercitium in alium transferri non potest, ita nec membri abscissio alteri demandari potest. nov 128. § hic prohibemus. Bart. cons. 20 1. quod incipit quæritur. § Bart. in l. 2. de publ. iud. Aristot. lib. 4. Metaph.

XIII.

Carcer etiam an ad merum imperium referendus sit nec ne gravis est pugna. Ex fine itemq; causa propter quam carceri quis mancipatur id dijudicandum & adsc- veramus §.

¶ iure enim civili cum non pœna sed custodiæ causa inventus sit. l. aut damnum §. solent de pœn l. si quis filio c. 5. eius qui deportatur. de iniust. rupt. l. 1. l. de his. 5. C. de custod. eor. l. incredibile 6. C. de pan. l. omnes 23. C. eod. Cuiac. lib. 14 c. 34. Geil. lib. 1. obs. c. 26. nu. 7. 8. & lib. 1. de pac. publ. c. 1. nu. 32. 33. iurisdictionis est carcer. iure verò Canonico cum pœna sit c. quamvis de pœn. in 6. c. novimus §. fin. de V. S. Geil. d. n. 32. ad imperium referri potest. § Dissentis Obrechtius.

B

Deniq;

XIV.

Deniq; tormenta quonam referenda? Decius, Albericus & Muscornius distinguunt: si in criminali causa adhibentur, quod meri sint imperii. Bartolus & alii β nunquam ea non meri esse imperii affirmant: in causis civilibus ad iurisdictionem transferunt: Nos si pro pœna dantur ea imperii esse asseremus γ , si criminis cognoscendæ causa adhibentur ad iurisdictionem referemus.

a l. imperium h. t. Muscor. nu. 109. Obrecht. hic. β Bart. in l. cum servus de cond. caus. dat. & in l. interdum §. qui furem de furt. γ fac. l. si quid erit. 11. ibi. atrociter verberandi ius Nov. 90. c. 2.

XV.

Mixtum.

Mixtum imperium est potestas iubendi, cui iurisdictionio inest & quæ iure magis proprio & ingenito β competit.

a l. 3. h. t. l. e. in fin. de off. eius. non ut species generi inest sed ut simplex composito Obr. concl. 300. β l. fin. d. t. l. ea quæ, ad munic.

XVI.

In illa mixtura omnia quæ sunt mixti imperii, sunt etiam iurisdictionis, & contra quæ iurisdictionis sunt, ea omnia etiam mixti esse imperii & cum Cuiacio β concludimus, ut dare bonorum possessionem, restitutio in integrum: In qua ramen mixtura aliquid est, quod eminent & excellit, & idcirco duo eiusdem imperii gradus constitui possunt: quorum primus ea quæ magis iurisdictionis sunt quàm imperii: alter quæ magis imperii sunt, quàm iurisdictionis continet γ .

a l. fin. §. 1. de off. eius. l. 3. h. t. β lib. 5. obs. 30. lib. 22. c. 30. Pac. cent. 2. quest. 100. Cothm. lib. 1. d. sept. f. 156. Dissentii. Bocer. hic propos. 20 γ d. l. 4. h. t. Pac. cent. 2. q. 100.

XVII.

Atq; ita tum iurisdictionis tum imperii definitiones & divisiones explicavimus: a quibus separanda sunt ea quæ neq; iurisdictionis de qua nos loquimur, sunt, neq; imperii, ut est tutoris datio quæ ei soli competit cui nominatim dedit vel Lex vel Scutum vel Princeps.

l. muti 6. §. tutoris datio de tutel. Don. lib. 3. comment. c. 7. Pac. cent.

cent. 5. q. 69. Hodie consuetudine quilibet magistratus tutores dare possunt. Schneid. in l. de Actil. tut. §. nos autem nu. 4.

XVIII.

Præterea ex iam dictis differentiæ & propria iurisdictionis & imperii facillimè colliguntur: Illa circa cognitionem causarum versatur regulariter: hoc circa executionem.

Propria iurisdictionis & imperii.

l. ult. §. ult. ad l. tul. de ann. l. mulierem 13. de accus. Cuiac. C. de off. pras. viz. l. 2. §. exactis deinde 16. de orig. iur. Obr. concl. 116. Dico regulariter propter iurisdictionem civilem quæ semper annexum habet imperium, & executionem l. fin. de off. eius. ita tamen ut interdum emineat in iudicio interdum imperium mixtum, ut in vino aqua immixta l. ea quæ, ad municip.

XIX.

Atq; hæc in Romanis magistratibus, quibus tantum exercitium iurisdictionis mandabatur imperio ipso apud populum vel principem remanente ita obtinebant. Hodie verò cum facies illa Romani Imperii prorsus immutata est, ac imperium iurisdictioni, ut plurimum cohæret, & cum ea transfertur, atq; verbum *Gerichte* oder *das Gericht* in nostro idiomate latius patet iurisdictione fori Romani, & complectitur simul imperium. Dd. consuetudinariam iurisdictionem cum illa quæ iure civili nobis describitur, confuderunt, quod maximas & penè inextricabiles peperit tricas.

Consuetudinaria iurisdictionis.

Vide Cagnol. Dec. in l. nemo 71. de R. l. V. Ves. cons. 95. nu. 19. & communes doctorum sententias.

XX.

Consuetudine itaq; & potissimum harum provinciarum considerata, iurisdictionis non male definitur potestas consuetudine & concessione introducta quam magistratus officii sui iure ac munere exercet & mandat.

Definitio.

XXI.

Et habet duas species: una est sub qua comprehendimus omnes gradus meri & mixti Imperii, eamq; vocamus iurisdictionem superiorem, & nostro idiomate *Die Obergerichte*. Item *Reinliche Gerichte* & *Halsgerichte* Item *Wutban*: &

Divisio.

ban: & iudices vocantur armati criminales *Heinliche Richter* /
Item *Oberrichter*: & quæ eo referantur vide in constitutionib.
provincialibus Thuringiæ α. Altera simplex iurisdictio
Erzgerichte β *Nieder oder Untergerichte* inferior iurisdictio.
Species eius enumerantur ibidem γ.

α *In der Thuringischen Landtsordnung cap. 21. Coler. in
praf. process. exec. nu. 16. & part. 2. c. 1. nu. 116. β Landr. lib.
1. art. 56. ibi gl. 1. γ ut notat gl. pen. art. 33. lib. 3 Landr. lib. 1. art.
68. in princ. Thuringische Landtsordnung/ ad d. c. 21. Constit. Elect.
Mauritij fol. 44. Elect. Augusti vet. f. 61. & in novis part. 4. art. 46.
Coler. d. loco. König in sua pract. c. 138. part. 4. nu. 46.*

XXII.

Causa efficiens.

Concedit autem iurisditionem & imperium omnemq;
magistratum ut olim ita & hodie Lex seu is penes quem
iura maiestatis suprema resident.

XXIII.

Vt in primo Reip. Romanæ statu Reges, qui omnia
sua manu gubernantes summam maiestatem, atq; adeo
merum mistumq; imperium obtinentes, senatum consti-
tuerunt, eiq; leviores causas concesserunt, etiam præfectos
nonnunquam dederunt, ut leges α & historiæ β testantur.

α *l. 2. §. quod ad magistratus de orig. iur. β Liv. lib. 1. dec. 1.
Obr. c. 6. in pr. h. 1.*

XXIV.

Regibus exactis anno ab V. C. 244. populus Roma-
nus rebus potiri cœpit: censuisse enim & consuluisse sena-
tum legibus iussisse verò & executioni mandasse non
item. Quemadmodum & consules autoritate & consilio
tantum Reipub. præfuerunt.

*Bea. lib. 1. de Repub. Rom. c. 8. & lib. 3. c. 1. fac. l. 2. de orig. iur.
§ exactis deinde. quia non potuerunt animadvertere in caput civis Ro-
mani Rosin. lib. 7. cap. 5. 9. Diss. Polyb. lib. 6. de milit. ac domest. discipl.
existimans ad consules summam maiestatem devolutam fuisse.*

XXV.

De Dictatoribus anno V. C. 255. creatis quod ma-
iestatem eos habuisse existimant multi error est. Nos ordi-
narium in Repub. Romana illos obtinuisse magistratum
nega-

negamus α Item & de Decemviris legum ferendarum
 β dicendum putamus.

α l. 2. §. & hac omnia, quia extra ordinem utilitatis causa constituti sunt. de orig. iur. Bodin. lib. 1. c. 8. & lib. 3. c. 5. f. 314. β legibus enim promulgatis cessavit eorum imperium.

XXVI.

Tribuni plebis popularis libertatis custodes α , nec imperium nec iurisdictionem, nisi pestis aliquando tempore habuerunt β , quod & de eorum sociis ædilibus plebis γ adseveramus.

α Bod. lib. 3. c. 1. f. 256. & c. 3. f. 281. β Rosin. lib. 7. c. 24. Bodin. d. c. 3. γ Rosin. d. c. 24.

XXVII.

Tribuni verò militum. An V. C. 309. vel ut alii volunt anno 311. creati dignitatem consularem α , censores A. V. C. 310 electi iurisdictionem civilem & criminalem mistumq; imperium β Aediles item Curules γ iurisdictionem & merum imperium obtinuerunt.

α Ros. d. lib. 7. c. 20. β Rosin. lib. 7. c. 10. Bod. lib. 4. c. 4. & lib. 6. c. 1. & lib. 3. c. Rosin. lib. 7. c. 25. l. eos 12. de decur. ubi Aediles flagellu facinorosos cadere posse dicitur, quæ facultas ad merum imperium refertur. l. capitalium 28. ff. de pær.

XXVIII.

Prætores eodem tempore designati iurisdictionem civilem mistumq; imperium primò α , mox iurisdictionem criminalem à plebe acceperunt β , sicut & Decemvirium litium dijudicandarum, Quatemviri ad curandas vias, Triumviri monetales & capitales in urbe creati leguntur γ

α Vult. de iurispr. Rom. lib. 1. c. 23. β publica enim iudicia ad annum usq; 604. ita expedita fuerunt, ut quotiescunq; res posceret quæstores parricidij crearentur. Rosin. lib. 7. c. 11. & lib. 9. c. 18. γ l. 2. de orig. iur. Rosin. lib. 7. c. 27. Et hæc de magistratu urbano breviter.

XXIX.

Sed in provinciis Proprætores & proconsules α omnem iurisdictionem β merumq; imperium in homines suos obtinuisse notum est γ . Qui legatis deinde suis & Quæstoribus iurisdictionem mandare atq; extraordi-

uariè cognitionem criminum quandoq; committere solē-
bant *δ*. Cætera quæ de coloniarum, municipiorum, præ-
fecturarum Rep: hoc loco proponenda essent vide apud
historicos *ε*.

α Rosin. lib. 10. c. 24. in fin. *β* l. si in aliam 7. §. fin. de off. pro-
cons. Vult. d. l. 1. cap. 13. *γ* d. §. fin. cum l. seq. iurisdictionem volunta-
riam passim expedire non prohibebantur, simul atq; urbem egressi es-
sent l. 2. de off. procons. contentiosam non antequam provinciam in-
gressi essent exercere poterant l. ult. d. t. l. observare 4. d. l. si in aliam eod.
δ l. solent 6. in pr. l. si quid crit 11. d. t. *ε* Carol. Sigon. lib. 2. de an-
tiq. iure Ital. c. 2. & Rosin. lib. 10. c. 24.

XXX.

Atque hic populi status ad tempus usq; Augusti vigu-
it (quamvis tempore Iulii Cæsaris A. V. C. 705. *α* ener-
vari cœpit) in quem omni potestate à populo translata
A. V. C. 722. & ipsius, & successorum libitu mutati sunt
magistratus, quibus quod habuerunt ius aut fuit adem-
tum *β* aut adauctum *γ*.

α Bodin. lib. 1. c. 8. f. 80. Rosin. lib. 7. c. 12. *β* Consulum pote-
stas enervata est. VVes. de off. cons. & ibid. Cuiac. Vult. d. lib. 1. c. 13.
ubi idem de prætoribus adserit. *γ* Senatus de hereditatibus ius consti-
tuit l. item veniunt 20. §. præter hæc. de pet. hered. de intercessionibus l.
2. C. ad SC. Vellei. de fideicommissis ad SC. Terryll.

XXXI.

Sanè qui ab Imperatoribus novi constituebantur ma-
gistratus, ut prioribus posteriores, sic eisdem longè supe-
riores extitisse unius præfecti prætorio officium ostendit.

l. præfector. 5. C. de off. præt. t. t. C. de off. præf. prætor. orient. &
Illyr.

XXXII.

Iustiniani porrò tempore duplicem in imperio magi-
stratum fuisse constat, paganum scilicet & militarem *α*:
Illum qui urbanis *β* aulicis *γ*, provincialibus *δ* rebus
præfesset, hunc qui rebus bellicis.

α Cuiac. C. de off. magistr. milit. & ibidem VVes. *β* C. de off. præf.
urb. & ibid. VVes. *γ* de off. quæst. cubicul. castrensum, silentiar. decan.
off. comit. sacr. largit. de off. com. sacr. patrim. *δ* C. de off. procons. de off.
vicar. comit. Orient. de off. præf. August.

Et

XXXIII.

Et tandem post Iustinianum non minus iure magistratus iurisdictionem & imperium singulis obtigisse, quam antea est certum, licet officiorum nomine vehementer immutabantur. Ducatus etenim & comitatus quod hereditaria hodie sint. Germanorum Imp. beneficio accidit, quibus ut strenuè magis fortiterq; in propagando imperio se gererent Duces, Comitesq; illos sic infeudare, moxq; iurisdictionem & imperium, & regalia quædam per petuò feudi iure eis concedere, placuit.

Ioan Stumpfius in histor. Helvet. lib. 4. Alc. in lib. de singul. certam. c. 32. Munster. lib. 3. c. 20. Wie die Fürstenthumb bey den alten Teutschen auffgerichtet. & 21. 22. Von dem Adel woher der kommen ist.

XXXIV.

Idipsum multas quoq; civitates imperii Freye Reichsstedte/ fuisse expertas novimus, quæ præter iurisdictionis & imperii concessionem ab Imp. factam tributis & vectigalibus magna ex parte gaudent.

Munster. d. c. 22.

XXXV.

Quare concessionibus feudi ab Imperatore vel inferiore tactis, imperium & iurisdictionem transferri hodie nemo negabit.

Ca. ci. lupus nu. 34. Valascu nu. 120. in Imperium h. t.

XXXVI.

Sed hic in controversiam venit an Princeps dando imperium, executionem, id est, cognitionem meri imperii tantum: an quoq; executionem dedisse dicatur. Nobis Azonis sententia, etiam executionem hoc casu translatam contra Lotharium & eius sectatores placet.

arg. l. si qua, de off. procons. ubi proconsul habet merum imperium & præses 4. de off. præj. ubi præses maior imperium habet Muscor. n. 232.

XXXVII.

Sic etiam quando per contractum vel investituram Lehnbrieff/ iurisdictionis præsertim hereditariè datur, ut Wirschenecken oder verleißen/ oder begnaden in mit den Gerichten vor in vund

und seine Erben/in dubio abdicativè, ita tamen ut superiorē recognoscat eam concedi nobis defendere est animus. Idem placet cum iurisdic. cum pacto de revendendo Ruffin Widerkauff transferrur.

l. pen. de constit. prin. §. Et induere Nov. de defens. civit. l. tam collatores C. de re milit. l. fin. C. de ad. j. novit de iudic. VVes. cons. 95. n. 7 Coler. part. 2. c. 1. n. 128. usq. 135. sive sin. plurius sit concessa, sive indefinite & absq. vocula: omnimoda, & resp. ad contraria, sicut si mandatur.

XXXVIII.

Amplius quæritur feudo concesso cum iurisdictione Mit den Gerichten absq. vocula, omnimoda indefinite, oder das Gericht utrum criminalis & civilis iurisdictionis, an imperium etiam merum: Vel de iure Saxon. & consuetudinario an imperium merum & mixtum die Obergericht an verò simplex iurisdictionis die Untergerecht concessa sint? Illo iure civilem datam existimarem α , quamvis etiam particula universalis omnis adiecta sit concessioni β nisi ex probabilibus circumstantiis investientis & investiti γ atq. adeo etiam ipsius feudi contrarium defendi possit. Hoc iure & in foro Germano etiam omnimodam iurisdictionem quæ imperium complectitur concedi communis est sententia δ . nisi taxativè iurisdictionis tantum concessa sit, tunc enim inferior competit ϵ . Vbi tamen etiam considerandum semper eam datam censerit quæ pago vel castro cohæret ζ .

\alpha l. 1. in princ. de off. eius. β l. solet. 16. h. t. γ l. si aliam 7. §. cum plenissimam de off. procons. c. 1. §. 1. de pac. constant. in extrav. non autem imperium VVes. d. cons. 95. n. 13. Obr. concl. 40. alias adducit distinctiones, & quid Dd. sentiant declarat. δ VVes. d. cons. n. 19. per rationes & Dd. usq. ad nu. 22. ϵ VVes. d. cons. nu. 29. ζ Bald. in c. 1. de cap. qui cur. vend. col. 3. & ult. Idem in l. cum multa C. de bon. qua. liber. & in l. 1. §. in initio col. 1. ubi Bart. de off. pref. urb. Covar. in pract. quæst. c. 1. n. 10. Atq. hac de primo acquirendæ iurisdictionis modo in presentiarum sufficiat, restat ut de consuetudine & præscriptione pauca subiiciamus.

XXXIX.

Consuetudine iurisdictionem non acquiri nisi civilem tantum

tantum in iure decisum reperimus α : usu & communiter
verò obtinuit omnem iurisdictionem & imperium hac
ratione quari β .

α l. viros 9. C. de divers. offic. & appar. lib. 12. l. 1. l. fin. C. de e-
manc. l. more de iuried. l. 6. h. t. l. magistratus 25. ad municip. l. cum præ-
tor 12. §. 1. de iudic. l. testamenta 18. C. de testam. l. 2. C. de fund. limi-
troph. l. 11. c. conquestus 9. q. 3. c. fin. de off. archiduc. non autem crimi-
nalis iurisdictione & imperium merum, quia speciali iure & plerunq; ad
certas causas & ad certum tempus fuerunt tributa. l. 1. in pr. de off. eius.
l. 3. ad L. lul. maiest. ubi L. Iulia maiestatis tenetur qui imperium diutius
retinuerit quam fuit concessum. β per c. contingit de for. competet. arg.
l. sunt quidam de extraord. crim. Bald. de præscript. part. 5. q. 7. nu. 1.
Geil. lib. 1. obs. 57. nu. 14. VVes. in parat. hic. n. 9. Zoann. in l. 2. C. de
pact. inter empt. n. 176. ubi tradunt si longo tempore nempe per decen-
nium populus vel civitas aliqua merum exercuit imperium, ut quia crimi-
na inquisivit, & in facinorosos ultimo supplicio animadvertit, eo
ipso merum imperium comparari.

X L.

De præscriptione quæstio est difficilior ac penè inex-
tricabilis. Nos tamen iurisdictionem merumq; imperi-
um per eam non acquiri iure civili constare putamus α ,
non ignorantes contrarium ex interpretum iure & usu
doceri posse. Obtinet enim per præscriptionem vel potius
usurpationem merum alicui imperium acquiri posse, &
quidem decem vel viginti cum territorio, citra territori-
um triginta vel quadraginta, consuetudine Sax. triginta u-
no annis cum tribus diebus & sex septimanis, præcipuè
quando superior contra inferiorem præscribit β , contra
verò tempore immemoriali.

α arg. l. 3. ad L. lul. maiest. iuncta l. invenerint C. C. unde vi l. sine
hereditaria 22. de neg. gest. l. 2. C. pro empt. l. usucapionibus l. fin. de
usucap. c. cum non licet, de præscr. c. cum inter. de consuet. Et hanc sen-
tentiam tuetur Bart. Host. & alij. β VVes. in parat. h. t. n. 9. Myns. cons.
25. nu. 16. 20. & 21. per Dd. argumento eorum quæ tradunt Schn. in
1. l. de usuc. f. 234. nu. 53. Beust. de iureiur. f. 414. nu. 867. & seqq.
Schn. in §. possidere nu. 105. 106. l. de interd. Geil. c. 24. nu. 4. de pi-
gnorat. VVes. cons. 95. nu. 6. 7. & cons. 32. nu. 17. Hinc iam deciditur

C

si quis

si quis præscripisset merum imperium per unum modum, quia consuevit decapitare delinquentes, quod etiam possit mutare modum & suspendere. vel per alium per quem voluerit modum punire. Castren. n. 38. in l. in imperium h. t.

XLI.

Obiectum.

Uterius obiectū iurisdictionis sunt personæ inter quas & res ipsæ de quibus ius redditur: nec veram existimamus Dd. sententiam α, qua asserunt in dubio iurisdictionem coherere potius territorio quam personæ, quamvis non ingenuis eam ad heredes hodie β transmitti, & cum castro transferri γ

α *Geil. 2. obs. 2. nu. 16. VVes. in parat. h. t. n. 10. Nam persona coheret. Eleganter Hart. Puff. per Dd. & rationes lib. 3. q. 42. nu. 44. β Geil. d. nu. 16. γ Zas. de feud. part. 4. nu. 20. Borch. c. 6. de feud. nu. 35. Cagnolus in l. 139. de R. l. Geil. 1. de fac. publ. c. 6. nu. 28. & lib. 2. obfer. 69. nu. 7.*

XLII.

Sciendum quod quilibet inter personas, quæ iurisdictioni suæ subiaceat iurisdictionem rectè exerceat tantum α, inferior autem in superiorem nec par in parem imperium habet β.

α *l. fin. h. t. l. 2 si quis in ius voc. non ierit. l. contumacia 53. G. fin. de re iud. c. cum non liceat. c. cum ex officij. de præscrip. Bod. lib. 3. de repub. c. 4. ubi dicit etiam quatenus magistratus obtemperandum. β l. 4. de arbitr. Geil. de arrest. unper. c. 4. nu. 3. & seqq.*

XLIII.

Fore autem suo vel iuri communi vel beneficio Principis expressè α vel tacitè β renunciando, incompetentis iudicis γ & ignorantis iurisdictionem prorogare quemlibet licitè posse iure cautum est, dummodo causa sit eius conditionis ut de ea iudex cognoscere vi iurisdictionis possit δ. De iure canonico & consuetudine ε prorogationes sine consensu superioris non sunt ζ.

α *l. est receptum 14. de iur. od. l. 1. de iudic. β argumento l. si quis per errorem 15. h. t. puta si patitur se conveniri. coram iudice incompetente & non contradicit. γ d. l. 1. de iudic. l. privatorum C. h. t. nec privatorum consensus iurisdictionem dat. dd. l. & l. consensisse G. convenire,*

convenire, de iudic. G. d. eleganter c. 1. de sequestrat. n. 24. § 1. sole-
mus 61. in fin. de iud. l. 7. de posuit. Qui enim civilem habet iurisdictio-
nem, de criminali non cognoscit, & contra d. l. & Zas. in l. si per erro-
rem nu. 6. 7. h. t. Geil. 1. de pac. publ. c. 12. nu. 10. 12. & Cuiac. de
off. praef. prat. § 6. diligenti. de foro compet. qui rexius de clericis agit,
contra si sit, superior revocare potest, quod & in laico obtinet Geil. l. b.
1. obs. 40. Bart. in l. 1. de iud. & in l. 1. §. & post operis de nov. op.
nunc. Costal. in l. 1. de iud. c. & Rich. de unione prolium c. 4. nu. 49.

X L I V.

Quod si alterutra pars re adhuc salva, id est, priusq;
iudex adeatur, ex causa pœniteat, cessat prorogatio.

l. si convenierit 18. h. t. Cuiac. ad Affric. f. 293. mihi. Aliter. hac
interpretatur Zasius in d. l.

X L V.

Lite nondum decisa moriente eo in quem prorogatio
facta est, quaeritur an successor eius ius dicere debeat? Nos
distinctione utemur: si enim persona quæ iurisdictionem
obtinuit spectata est non dicit α : si verò officium affirma-
tiva placet sententia β .

α arg. l. inter artifices de solut. β l. hereditas & ibi Dd de R. I.

X L V I.

Deinde ut non inter omnes personas, nec extra ter-
ritorium, sic de causis quoq; quæ ad cuiusq; iurisdictio-
nem pertinent solummodo iudicium procedit, perinde ut
qui qualitatem α , quantitatem β , in iurisdictione habet
ultra eam officium in iudicando minimè extendere potest.

α l. solemus 61. de iudic. Vnde iudex habens civilem iurisdictio-
nem, non potest cognoscere de crimine etiam inter suos subditos. β l.
si idem cum eodem h. t. & in quantitate id quod petitur consideramus
non quod debetur. l. cum quadam puella 29. § quoties h. t. ubi Zas. ad
com. respondet. & Duar. ibid. nec sit coacervatio summarum cum res
diverse petuntur, Zas. eleganter in d. l. si idem n. 9. idem si supra iuridi-
ctionis quantitatem pronunciaris an in totum vicietur sententia decet in
l. ult. nu. 27. h. t.

X L V I I.

Quare si causa offertur de qua iudex cognoscere ne-
quit, ad superiorem eam remittere debet, & si admonitus

hoc non fecerit privatur a cingulo. Sed hodie remissiones illæ generali Germaniæ consuetudine non frequentantur, nisi per literas mutui compassus. Quamvis in Electoratu Saxonix paulò aliter observentur ß.

α Nov. 134. c. 5. l. solent 7. de custod. reor. Zas. in l. 1. de iurid. nu. 20. ß vide in constit. Elect. mibi f. 62. 97. in antiq.

XLVII.

Deniq; in mortuos etiam imperium regulariter exerceri negamus α, nisi ob crimen læsæ maiestatis ε, aut aliud gravissimum γ. Sicut & in bruta cum magistratus suam iurisdictionem exercet minus propriè δ facere videtur.

α l. de functo 6. de pub. iud. r. r. c. si reus vel accus. mort. fuer. etiamsi reus mortuus sit post latam sententiam iam pendente appellatione. l. fin. c. si reus vel accus. l. 2. c. si pen. appell. ß l. 5. pen. & ult. c. ad L. Iul. maiest. §. pen. Instit. de publi. iudic. Iul. Clar. §. læsa maiestatis §. pen. Inst. eod. Iul. Clar. in d. §. læsa maiestatis, in vers. item licet lib 5. γ arg. c. mulier. 15. q. 1. c. ad monasterium vers. quod si de stat. monach. puta si tadio vita vel impatientia vel dolore conscientia seipsum quis interfecerit. Schneid. in §. iuris præcepta I. de iust. & iur. l. 3. §. si quis de bon. eor. qui mort. sibi conf. civ. l. si quis §. fin. de pæn. l. omne delictum §. qui si de re milit. δ Levit c. 20. vers. 16. c. mulier 15. q. 1. c. deniq; de consecrat. c. reos 23. q. 5. ubi huius animadversionis rationes recitantur.

XLIX.

Forma.

Ad formam iurisdictionis & imperii quod attinet, consideratio eius ex illis quæ de differentia iurisdictionis & imperii sunt proposita, accipiatur: secundum modum finemq; iurisdictionis suæ cuilibet utiq; est permixtum ius dicere. Vide Cic. in Verrinib. de qua re suo loco plura.

L.

Num verò prætor aliusve magistratus ipse iudicare queat nec ne in dubium vocatur? Nos eum omninò pro libitu posse asseveramus α, licet causæ graves ab ipso re-ctè non demandentur ε

α Vult. eleganter lib. discept. c. 1. f. 13. & seqq. Diss. Duar. lib. 1. disput. ann. c. 53. ε l. si placet 2. c. de pedan. iud. ut sunt libertas, familiaria,

Luria, mercedes, Cuiac. lib. 7. obs. 23. & in his dicitur magistratus maior. l. non distinguemus, 32. §. liberali de recept. arbit.

L I.

Sic iudicem datum diversum fuisse ab eo, cui iurisdictio mandata erat ex eo quod hic iudicem rectè dare & ille nullo modo valeat, nisi à principe datus sit, colligere est.

α l. cum prator. 12. de iudic. id quod de iudice dato nunquam reperitur l. placuit. 4 C. de pedan. iudic. Muscorn. de iuris. nu. 159. cum seqq. Cuiac. in parat. C. de iudic. pedan. VVes. in par. C. de off. eius. β l. à iudice in fin. C. de iudic. quia is habet executores. apparitores & adsejsores ad instar magistratum nov. 60. Cuiac. lib. 22. obs. 1. in fin.

L II.

Præterea causæ omnes quæ iure magistratus competunt rectè mandantur, quæ verò speciali lege conceduntur, non item *α*, idcirco criminalis iurisdictio (nisi magistratus is abesse cœperit) & merum imperium iure Iulianeo mandari nequeunt, hodie possunt *γ*.

α l. 1. in pr. de off. eius. β d. l. 1. vers. non aliter. γ l. nemo de R. 1. l. solet §. 1. de off. procons. ne quidem ob causam absentia d. l. nemo Anton. Vacca. in d. l. 1. nec infirmitatis l. 2. §. corporis de vacat. & excus. mun. arg. l. un. v. credidit de off. præf. prator c. 3. de off. de leg. nec occupationes publicas d. l. 1. nec delegatus principis iterum uni delegare potest: ne quidem de iure Canonico Covar. lib. 3. var. resol. c. 20. d. Carol. V. In der Peinlichen Halsgerichts ordnung. art. 2. ibi Aus Schwachheit des Leibs. Dd. in d. l. nemo potest. Gode cons. 31. nu. 31. Zas. meo iudicio rectè putat in l. 3. nu. 27. Duces, Marchiones, comites & alios merum imperium habentes non videri sanguinis imperium delegare, sed ordinarios iudices maleficiorum constituere.

L III.

At mistum imperium rectè delegari, quicquid etiam contra hoc DD. catervatim tradant *α* asseveramus: & in hoc ius eanicum *β* etiam à iure civili non differre putamus.

α l. cognitio 2. §. possessio, de off. eius. l. 4. §. 1. de dam. inf. l. ult. C. ubi & apud quem. l. 4. C. de in integ. restit. Coras. in miscell. c. 17. n. 16. Myns. 1. obs. 49. Coler. part. 2. c. 1. nu. 107. β c. aqua, de conse. Eccl. Diss. Covar. in d. lib. 3. c. ult. n. 1.

L I V.

Finis & effectus.

Finis iurisdictionis & imperii eorumque effectus est religionis conservatio *a*, litium decisio *b*, atque ipsa iustitia: quo multæ quoque, publicationes bonorum, furcarum erectiones: quæ iurisdictionis, aliâ signa habentur *γ*, pertinent.

a l. 4. C. de sum. trin. & l. congruit 13. de off. presb. l. 2. cum seqq. C. de pedan. iud. *γ* Geil. 2. obs. 60. n. 7.

Contraria.

L V.

Amitti iurisdictionem & imperium pro varietate imperii variis posse modis tenendum est: nam statum Reip. Iustinianæ aspicientes fateri cogimur iurisdictionem pro libitu auferri cuique; potuisse *a*. Iam cum iurisdictiones perpetuæ sint, non usum *β* & nimiam crudelitatem erga subditos *γ* excelsionem modi seu termini iurisdictionis *δ*, amissioni causam præbere existimamus.

a Et ita exaudimus Felin. in c. novit. nu. 9. 10. de iud. Ias. in l. ex hoc iure nu. 54. de iust. Gravetta de antiquo temp. in princ. nu. 55. Alex. cons. 216. nu. 24 lib. 2. *β* arg. l. alienationis 28. de V. S. argumento l. Attilicinus 35. de servit. præd. Caccial. ad l. 3. nu. 45. VVes. in parat. h. t. *γ* arg. §. dominorum l. de his qui sui vel al. Geil. 1. obs. 17. nu. 2. *δ* l. potestatis 215. de V. S. l. 3. de off. præsid. Hodie verò comites, Dukes ubicunque, desinent imperium non amittunt Vacc. in l. fin. de off. præf. urb.

L V I I.

Cæterum iurdictio mandata morte eis cui commissa est *a* & mandati revocatione *β* perinde ut finita instantia in causis prorogatis, Item recufatione iudicis, & pœnitentia alterius pacifcentis ante factam aditionem *γ* adimitur.

a c. 2. *β* pen. de off. leg. l. *γ* quia 6. h. t. *β* l. solent 6. §. 1. de off. procons. *γ* dixi supra thesi 44.

L V I I.

Remedia pro iurisdictione.

Pro defendenda iurisdictione dantur remedia pœnalia, petitoria & possessoria, Item pœnalia de fracta pace, hodie ex constitutione Maximiliani 1. & Caroli V.

Schn. nu. 9. in §. recuperanda l. de interd. vide in recess. imperij anno 1495. VVormatiæ celebratis *β* rursus anno 1521. *γ* 1548.

sub

sub Carolo V. Wie der Landfried, & in 2. part. ordin. cam. tit. 9.
Myns. cent. 5. obs. 58. Geil. lib. 1. de pac. publ. c. 1. nu. 3. Beust. de iure-
iur. fol. 520.

L VIII.

Atq; huc referendum est edictum de albo corrupto,
ex quo actio pratoria personalis pœnalis & popularis com-
petit, adversus eum qui edictum corrupit, ad 500. aureos
α, Item actio in factum β.

α I si quis h. t. β t. t. quod quisq; iur. & t. si quis ius dic. non
obtemp. t. si quis in ius voc. non ierit.

L IX.

Probatum iurisdictionis quasi possessio ex actibus iu-
risdictionalibus α, ex instrumentis antiquis β, Item in-
strumentis continentibus iuramentum fidelitatis, nisi ap-
pareat iuramentum esse præstitum ab eo qui præstare non
poterat γ.

α Menoch. in tract. de relin. possess. nu. 535. Covar. lib. 4. resol. c.
5. nu. 6. β c. cum causa 13. & ibi Dd. de probat. Menoch. d. loco nu.
587. γ Mascard. de probat. vol. 2. concl. 1053. nu. ult. & conclus.
946. nu. 22.

L X.

Ad fundandam autem iurisdictionem saltem summa-
riè constare de qualitate rei α, eamq; summaria cogni-
tio præcedere debet β.

Myns. cons. 22. nu. 15. 16. 17. β Idem cons. 26. nu. 3.

Appendix.

I.

Imperatorem Romanum esse Monarcham & ju-
ra maiestatis habere contra Bodinum statuimus.

II.

Quod Monarcha sine controversia jura maiesta-
tis habens per sese, ob tyrannidem de imperio de-
turbari aut interfici vel vi vel iudicio possit negamus.

Bod. lib. 5. de repub. c. 5. l. quousque C. ad L. Jul. maiest.

Dd. 170

*Dd. in l. cogitationis ff. de pœn. & in l. si quis C. de sacros.
Eccles. Daniel. c. 6. Baruch. c. 1. Ierem. c. 29. vers. 7. & 25.
Ezech. 29. 2. Reg. 23. Ioseph. de sect. Iudeorum.*

III.

An bannitus imperii in Turcico vel alio regno
exempto impunè offendatur, quæritur, ² Nos nega-
mus *α*: perinde ut familiæ iudicis criminolum fugi-
entem in aliud territorium insequi & capere, nisi ut
iudici loci sistatur, non est permillum *β*.

α *hult. ff. h. r.* *β* *Geil. lib. 1. de pac. publ. c. 16. n. 25.
& 26.*

IV.

Criminoso semel in dicasterio damnato, si ruptis
vinculis in aliud territorium postea elabatur iudex
novus sententiam illam non iterata prius causæ co-
gnitione exequi non tenetur.

*l. Hadrianus 6. de custod. reor. Eberhard, in loc. &
contract. ad delicta.*

V.

Ultimo an magistratus inopi liciganti teneatur
suppeditare sumptus expediendæ litis quæritur?
Quod nos affirmamus,

*gl. in l. 1. §. ait prætor de postul. ibi Bart. & Dd.
Vves, in parat. eod. n. 3. Hart. Pist. lib. 1.
quæst. iur. quæst. 20. nu. 6.*

F I N I S.

DISP. V.

DISPUTATIO
QVINTA

DE IN IUS
VOCANDO CVM
ADIVNCTIS EIVS

DESVMPTA

*Ex tt. de in ius vocando ff. § C. §
seqq. usq. ad tt. de ferijs & dilatio:*

QVAM

D. O. P. F.

PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDET

FRIDERICVS VVELSEN
SAXO.

Ad diem 7. Novembr. hora &
loco conſuctis.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,

ANNO MDCCCIII.

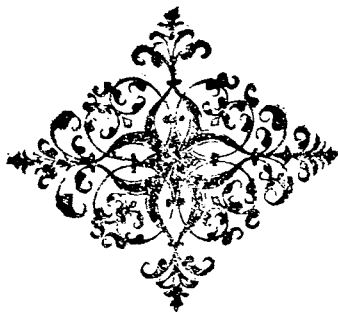
MAGNIFICO, CLARISSIMO, CONSULISSIMOQUE VIRO,

D. N. IOHANNI STRAMERGO I. V. D. ILLVSTRISS.
PRINCIPVM AC DVCVVM SAXONIAE
Consiliario facultatis Iuridicae
ordinario

Domino ac patrono suo perpetua observantia colendo

Haec Theses
D. D. D.

*Fridericus VVelsen
Saxo.*

DE IN IUS VOCANDO.

Continuatio.

Olim antequam in iudicio actores pervenirent ad amplio- rem disceptationem, solebant causam apud quem agendum erat, id est, prætorem conijcere *α*, qui de iure actoris non dubitans, actionem dabat ut plurimum in absentia rei *β*, quod propriè in iure fieri dicebatur: i- o- stea alijs sæpe impeditus iudicem cui exquisitam causæ co- gnitionem, secundum formulam præscriptam committe- bat, utroq; auctore scilicet & reo consentiente dabat, quod in iudicio fieri dicebatur *γ*. Rei autem cum sit fugere *δ*, is ante omnia ad hunc actum vocandus erat. Quare cum iam auctor iuris in tractatu actionum de magistratuum of- ficio satis luculenter differuit: nunc de citatione & propriè de in ius vocatione, omnium actionum instituendarum principio & tractat.

α l. 1. de reg. iur. ubi Faber. Duaren lib. 1. discip. annivers. cap. 46. *β* Vult lib. 1. discip. c. 1. & in iurispr. Rom. lib. 2. c. 26. vers. de iure inquam, quemadmodum nunc dicimus supplicantis narratis credi- tur. *γ* de qua re agit tot. tit. de iudic. *δ* l. properandum §. & si quædam pars C. de iudic. & §. fin. l. de pœn. tem. litig. Geil. lib. 1. obs. 48. in princ. Cuiac. in parat. C. de edend. Donell. in C. h. t. ubi rationes e- legantes proponit nu. 1. & seq.

T H E S I S I.

QUATIONIS AVTEM VOX De citatio-
generalis erat eaq; significabatur quivis a- ne in gene-
ctus, quo quis ad eum, qui ut veniat, iu- re
bendi habet potestatem, vocatur.

Promiscuus enim horum verborum citare & vo-
care usus est in quibusdam imperatorum rescriptis l.
consentaneum & C. quomod. & quando iud.

II.

Ad iudicem autem competentem citatio fieri debet, quia supra iurisdictionem vel extra territorium suum ius dicenti, impunè non paretur α . In dubio tamen citatus comparere, & in competentiam iudicis allegare β debet.

α l. 2. si quis in ius voc. l. ult. de iurisd. l. contumacia §. ult. de re iudic. β d. l. 2. contraria dissolvit Goed. de sequest. c. 1. f. 47. & explicat VVult. d. lib. 1. discept. c. 1. f. 10.

III.

De in ius
vocando.

Citationis species duæ sunt, una in ius vocatio, & altera citatio in specie sic dicta. Est autem in ius vocare nihil aliud nisi ad prætorem α , qui iurisdictioni præest, iuris sui experiundi causa vocare β .

α l. voluit 4 §. fin. l. fin. de interrog. in iur. fac. interdum etiam in iudicium quis vocari dicitur l. 2. §. prætor ait qui serv. d. l. 3. in pr. de eo per quam fact. quod interpretatur VVult. d. c. 1. discept. f. 19. β l. 1. l. pleriq; 18. h. t. d. l. 2. si quis in ius voc. non terit Duar. lib. 1. annivers. disp. c. 1. Donel. nu. 9. C. h. t.

II I I.

Proprium.

Et originem omnem habebat ab eo, qui actionem intentaturus erat, ita ut vel ipse solus, vel una cum ipso viator magistratus minister vocaret: Fitq; semper vel ad prætorem vel magistratum non iudicem datum, iuris experiundi causa. Dd. dd. locis & præcipuè VVult.

V.

Divisio ver-
balis,

Ac duplex est, verbalis una, realis altera quam præhensionem vocamus α : Verbalis consistit in ipsa denunciatione β præfenti facta.

α l. quamvis 1 1. ibi vocatus venerit aut invitus vocatus sit l. satis. 19. l. etsi 2 1. h. t. β §. appellamus 1. de act. hodie tamen cum solennis illa in ius vocatio ab aula recessit, & Iustiniani etiam tempore paulatim defuit, ut infra dicitur, denunciationibus opus non habemus, nisi ex urbanitate d. §. appellamus l. debitores C. de pignorib. l. quidam Iberus de servit. urb. Schn. eleganter in pr. nu. 30. l. quib. mod. se contrah. oblig. Nisi vellet actor reum in mora constituere l. vinum & ibi Dd. si cert. per. Iure Canonico denunciationem ad petendas litu expensas necessariam esse tradit Koning in suo processu c. 7. nu. 1.

Hoc

VI.

Hoc modo in ius omnes vocari poterant, & vocatus pro-
tinebatur sequi, aut eo nomine satisfacere necesse ha-
bebat *a*, aut obrorto quod dicitur collo trahebatur: De
qua materia iam videbimus, & primo de satisfactione.

a *Duar. d. c. 1. VVes. in parat. h. t. in pr. VVult. d. loco per lult. si
quis in ius voc.*

VII.

Hic autem triplex erat cautio pro conditio-
ne reorum, satisfactio, cautio iuratoria, nuda promissio. Qui satisf.
cog.
Satisfactio est datis fideiussoribus promittere. Iurato pro-
mittere est ita promittere ut amplius iures te facturum
quod promiseris. Nuda promissio est cui nec fideiussor-
es, nec iusiurandum accedunt.

l. 1. qui satisf. cog. ubi VVesenb. nu. 7. & Donell. C. de in ius voc.

VIII.

Fideiussor iudicis sistendi causa datus locuples & i-
doneus esse debet. Quod non tantum ex facultatibus vel Qualis fides
iussor.
rei qualitate, sed etiam conveniendi facilitate æstimatur:
Hoc est, suppositus esse debet iurisdictioni illius ad quem
quis vocatus est, alioquin pro non dato habetur, nisi suo pri-
vilegio specialiter renunciaverit *a*. Vnde dari non potest
mulier *b*, miles sive secularis *c*, sive spiritualis *d*, minor
e: nisi in rem suam fideiubeant.

a *d. l. 1. l. si fideiussor. d. t.* *b* *quia mulier iuvatur Scto Velleiano*
l. 5. de fideiuss. Pac. cent. 1. q. 68 *c* *l. miles C. de locat. propter solici-*
tudinem militia *d* *N. de SS. episc. G. alienum. propter curam ecclesie,*
ut clericus. *e* *l. de dic. S. 1. qui satisf. & l. 5. Titius & Seia. de fideiuss.*
l. quoties C. eod. quia excusatur beneficio atatis.

IX.

Qui verò idoneum non acceperit, sed nihilominus
in ius duxerit iniuriarum actio adversus eum esse potest:
Sed & ipse fideiussor si non sit acceptus, tanquam de iniu-
ria sibi facta queri poterit. *l. si verò. 5. §. 1. h. t.*

X.

Qualiscunq; fideiussor pro coniunctis personis accipi
debet, veluti pro parente, patrono, patrona liberisve su-
is, vel uxore, nuruve: Et in eum qui non acceperit cum

sciret eam personarum necessitudinem, quinquaginta aureorum iudicium competit.

l. 1. 2. 3. in ius vocati ut eant l. 2. §. prator. qui satid. cog. Et hoc locum habet in hac iudiciali satisfactione, non autem in contractibus & alijs negotijs, in ijs enim cognati nullum habent privilegium.

X I.

Ad probandos autem fideiussores arbiter constituitur solet, à quo si in alterutram partem iniquum arbitrium videatur, provocare licet, potestq; querela ad competentem iudicem deferri.

l. arbitrio 9. cum seq. h. t. ult. in fin. C. de iudic. l. 2. à quibus appell. quas leges interpretantur optime Cuiac. 9. obs. 2. 3. Vaud. lib. 1. q. 14. pac. cent. 1. q. 69.

X I I.

Sed interdum ex integro satisfidandum est, ut cum fideiussor stipulatori aut contra hic illi, heres extiterit a: aut medio tempore calamitas fideiussoribus insignis, vel magna inopia b acciderit.

a d l de dic. §. si servus eod. b l. si ab arbitro. 10. h. t. Myns. in §. sed hodie 3. l. de satisfid.

X I I I.

Quod si meo nomine petiturus fundum antequam mandatum habueris, quasi negotiorum gestor satis acceperis, fideiussores tenentur propter ratihabitionem, si postea mandatum meo agere instituis.

l. Iulianus 1. l. eod. contraria resolvit pac. cent. 1. q. 70.

X I V.

Pœna.

Cæterum si quis in iudicio fisci promisserit neq; statum est, id quod interest petitur actione incerti, si pœna non sit adiecta a. Quod idem in fideiussore procedit nisi ad certam quantitatem b accessisset.

a l. fin. h. t. b l. 2. cum seqq. eod.

Iuratoria.

X V.

Et hæc vera existimantur si quis non possidebat immobilia, ac fideiussores invenire poterat: Qui enim immobilia possidebat a: vel omnino fideiussores invenire non poterat, iureiurando b cavebat.

a l. pen.

α l. pen. iuncta. l. fin. h. t. l. ult. C. de princ. agent. in reb. l. in sa-
cris l. 2. ubi Cuiac. C. de prox. fac. scin. l. quoties 17. C. de dignit. omnes
lib. 12. Cuiac. lib. 12. obs. 22. & Novel. 53. f. 237. ratio huius rei ele-
gans præponitur à VVes. bis nu. 7 & l. 7. de prator. stip. & vide Treutl.
d. sp. 5. th. 2. in alt. β VVes. bis nu. 10.

XVI.

Hæ personæ si cautioni iuratoriæ non stant, fit in cau-
sis civilibus illustrium missio in eorum bona: in criminali
causa tanquam periuri dignitate privantur, & absq; rela-
tione per iudicem puniuntur *α*. Reliqui causa cadunt *β*.

Pœna.

α l. pen. C. de dignit. lib. 12. Novel. 53. c. 4. & utrobiq; Cuiac.
VVes. d. nu. 10. in fin.

XVII.

Parentes verò & patroni hoc casu duntaxat repro-
mittebant & ad interesse conveniri poterant.

Nuda cau-
tio.

l. licet l. obseq. par. & patron. à libert. arg. l. de die 8. §. iubetur.
h. t. Cuiac. lib. 9. obs. 37. Donel. C. h. t. Borib. de iurei. c. 7. th. 14. hic.

XVIII.

Verum si per reum non steterit, quo minus se in iu-
dicium sistat, sed per alium dolo malo impeditur, quo-
modo reo vel actori succurrendum? & æquisimum præ-
tor putavit talem dolum actione in factum coerceri.

Ex tit. per
quem fact.

l. fin. in pr. & §. si & stipulator de eo per quem fact.

XIX.

Quæ datur non tantum contra eum qui suis manibus
vel per servos retinuerit, verum qui alios quoq; rogavit,
ut eum detinerent vel abducerent, ne in iudicio sistat, sive
scientes sive ignorantes quid esset quod committeretur.
Et dolum malum sic accipimus, ut si quis venienti ad iudi-
cium aliquid nunciaverit triste, propter quod is necesse
habuerit ad iudicium non venire.

l. 1. h. t.

XX.

Si plures dolo fecerint omnes tenebuntur: si tamen
debitor prius solvat quam exemptor, potest hic se tueri ex-
ceptione.

*l. pen. 1. §. item si quis dolo de pet. hered. l. Stribum aut Pamphi-
lum. §.*

lum §. dolo fecisti. de solut. Myns. in d. §. pœnales nu. 49. & ante eum Zas. elegantiss. Cuiac. lib. 8. obs. 20. & VVes. h. t. in parat.

XXI.

Attamen si quis vocatum in ius officij seu amicitiae causa hospicio exciperet, refoveret fessum, & interea dies iudicii vel actionis exiret, non tenetur.

arg. l. non exigimus §. si quis iudicio. si quis caut. l. si cui. ex quibus caus. mai. l. 1. de divers. & tem. except. l. contumacia 53 §. pœnam l. questum 60, in pr. ubi Bart. de re iud. l. 1. §. proinde. de adil. et. Zas. in §. pœnales nu. 28. l. de act.

XXII.

Nec datur contra ipsum actorem cuius dolo reus non steterit, nam si ab actore ex stipulatu conveniatur de pœna quod ad iudicium non venerit, exceptione utatur.

d. l. 1. h. 2.

XXIII.

Porrò competit utriq; stipulatori scilicet & promissori, hoc est, actori & reo, si impediti fuerint quo minus in iudicio sistatur. Si verò & stipulator dolo promissoris, & hic dolo illius impeditus fuerit, quo minus ad iudicium veniret, neutri eorum prætor succurrere debet, ab utraq; parte dolam compensando.

l. fin. §. si & stipulator.

XXIV.

Datur in hunc finem, ut actor consequatur id quanti eius interfuit silti, & deducitur in iudicium omne quod actor ob eam rem amiserit damno ad eum diem, quo reus silti debuit, relato α ; aut si is qui dolo fecerit, solvendo non fuerit, adversus reum restitutoria actio β competit.

α l. qui autem 12. si quis caut. Pac. cent. 1. q. 81. β d. l. fin. in prin.

XXV.

Estq; annalis hæc actio ad heredem, sed non in eum transitoria, nisi quid ex dolo defuncti lucretur.

d. l. 1. §. fin. h. t.

XXVI.

Cæterum qui cautioni iudicio sistendi causa factæ non

Ex tit. si quis caut. excusationes.

non obtemperaverit, triplici modo se legitimè excusare poterit. Primò si negotium propter quod iudicio sisti promittit fuerit transactum.

l. 2. m. pr. arbitrio subijciuntur. si quis cont.

XXVII.

Deinde si quis sine dolo malo impeditus, utputa quando Reip. causa abesse eum oportet α : aut ad testimonium desideratus, vel valetudine β . cui & mulierem post partum decumbentem annumeramus γ . Vel tempestate, sive ea maritima sit sive terrestris, modo aut itineri aut navigationi impedimento sit, vel vi fluminis impeditus sive eius magnitudo prohibeat, sive pons solutus sit, vel navigium δ non stet.

α *l. 1. §. si qua municipalis. §. d. l. §. si non propter. 7* Hinc sequitur excusationem mulieri gravida dandam non esse, nisi decubuerit, quandoquidem prius morbo fontico non labores, nec pleno minus quam vacuo utero mulier in iudicio sisti possit. contrarium pronunciat *Parisus docet Costal. l. 2. d. t. vide Cuiac. lib. 12. obs. 18. §. l. 1. §. quod diximus. §. d. l. §. vs fluminis.*

XXVIII.

Simili modo exceptio datur ei qui cum ad iudicium venire volebat à magistratu, sine dolo malo ipsius retentus α est: etiam rei capitalis damnatus β : vel in vinculis vel custodia militari, vel funere domestico impeditus, aut qui in servitute hostium fuerit, in ea causa est, ut exceptione utatur γ .

α *d. l. 1. §. fin. §. l. 4. eod. nam si quis citatus vel accusatus tantum est ex causa capitali, non habet iustam excusationis causam d. l. §. illud sciendum Pac. cent. 14. 78. vel etiam si procuratorem accipere non poterit. Vv. in parat. h. t. nu. 3.*

XXIX.

Tertio purgatione moræ. Nam si post tres aut quinque sive plures dies, quam iudicio sisti reus promissit, secum ageudi potestatem fecerit, nec actoris ius ex mora deterius factum sit, coniequens est dici, defendi eum debere per exceptionem.

l. sed etsi 4. h. t. Cuiac. l. 84. de V. O. c. 1. 5. de divers. et temp. prescript.

B

Porro

XXX.

Porro quæsitum est, an possit conveniri, ne ulla exceptio in promissione deserta, iudicio sistendi causa facta, obijciatur, & responsum, non posse conveniri, nisi specialiter causæ exceptionum, quibus à promissore sponte renunciatum est expressæ sint.

d. l. 4. §. quæsitum.

Absens quo
modo cite-
tur.

XXXI.

Si verò in universum rei copia haberi nequit, puta quia latitat, certum est satis pœnæ subire eum, si non defendatur, quod mittitur adversarius in bonorum possessionem eius α . Et hæc de verbali in ius vocatione & adiunctis eius: Sequitur realis.

α *l. satis pœnæ 19. de in ius voc. Donell. nu. 4 in C. h. t. pluribus explicat. & dicemus suo loco.*

XXXII.

De reali.

Si satisfacere non poterat trahebatur reus aut ab ipso actore nullo iussu magistratus præeunte, aut per viatorem, cui id vel à magistratu ad petitionem actoris commissum erat, vel quem actor per se ad id ut vocaret, adhibebat, quod tamen variè à Dd. disputatum est.

Descriptio
cum pro-
prio.

l. quamvis 22. de in ius voc. ibi, vocatus non venerit, quod autem hoc ipsum de vocatione quæ ob certo collo fiebat intelligendum sit ostendit l. pleriq; d. t. vim inferri ei qui de domo trahitur. Id enim non nisi de violenta & personali vocatione intelligi potest. Sic in l. 5. §. 1. qui satisd. dicitur non levis iniuria est quem duci. Duar. lib. 1. disp. anniv. cap. 1. VVes. hic nu. 2. 9. Cuiac. 1. obs 10. VVilt. d. c. 1. f. 22. ubi illud ex Plauto & Cic. probant. Dissentit Donel. ad rubr. C. h. t. & Robert. 3. sent. 2. Vaud. lib. 2. sent. t. 26.

XXXIII.

Omnes autem trahi possunt, qui non prohibentur lege vel edicto speciatim. Et omnino prohibentur magistratus populi Romani maior α , sive qui imperium habet, & quem coercere potest, iubereq; in carcerem duci, sacerdos dum sacra facit, si quis propter loci religionem inde se amovere non possit, ut sunt monachi & moniales, nec etiã qui equo publico in causa publica transvehitur β .

Vxorem

Vxorem ducens, aut quæ nubat, nec iudex dum de re cognoscit, nec patronus dum causam apud prætorem agit, nec sanus ducens familiare, iustave faciens γ, & hodie quidem novo iure intra novem δ iure Saxonico intra triginta ε dies. Quiq; litigandi causa necesse habet in iure vel certo loco sisti ζ, nec furiosi, nec infantes η. De domo θ item vinca, balneo ι, theatro invitus nemo extrahi debet.

α minor enim magistratus in ius vocari potest l. nec magistratib. de iniur. vide Costal. l. 2. b. t. Pac. cent. 3. q. 29. Sic hard. l. pen. C. de proc. nu. 3. β l. 2. b. t. l. pars lucrarum 47. de iudic. l. sed etsi per prætorem 26. §. hæc clausula. ex quib. caus. maior. γ d. l. 2. δ N. 115. §. hæc autem disposuimus Cuiac. c. 6. de divers. & temp. præscript. ε Vvesemb. de iure delib. nu. 6. & de aq. her. nu. 7. ζ Pac. dissolvit contr. 1. q. 62. η l. 4. b. t. θ l. pleriq; 18. cum 3. seqq. b. t. Mys. 4. obs. 69. ι l. sed etiam. 20. eod.

XXXIV.

Ex hoc ordine si quis vocatur iniuriarum α agere potest, & iudex punire vocantem pro rerum & personarum β qualitate, quia debuisset actor litem differre, exacta interim γ cautione iudicio sisti.

Pœna.

α l. iniuriarum 13. §. si quis quod l. qui in domum 23. de iniur. l. si verò 5. in fin. qui satùd. cog. β arg. l. hodie 13. de pœn. Schn. in §. pœnalis nu. 33. & seq. 1. de act. γ l. si adulterium 38. §. fin. ad l. lul. de adult. l. de pupillo 5. §. si quis de novi opin. nunc.

XXXV.

Sine venia & permissu prætoris generaliter prohibentur vocari personæ quibus reverentia præstanda est, ut sunt parentes utriusq; sexus in infinitum α, item adoptivi soli durante adoptione β: naturales γ, mater quoq; iniusta, patronus, patrona, nec interesse putamus an suo nomine, an alieno vocetur à liberto, nisi cum libertus non suo, sed alieno nomine ut tutor vel curator vocet ε: Parentes irem & liberi patroni in infinitum, etiam in adoptionem dati, ex ijsq; suscepti. Deniq; & uxor & heredes patroni, licet extranei ζ sint.

α l. quiq; 4. & seq. l. general. ter b. t. d. ff. Pac. cent. 1. q. 63. β

B 2

l. adoptivum

l. adoptivum 18. h. t. propter reverentiam, licet hoc verbum alioqui non admittat hanc interp. l. si ita. de leg. 1. 2. l. fideicommissum. de cond. & damn. § l. parentes h. t. hijsce enim non minor debetur reverentia quam legitimis. 1. d. l. adoptivus 8. l. sed si hac lege 10. h. t. l. questum 16. eod. ubi Delrio solvit contraria. § d. l. sed si hac lege l. 2. C. h. t. argumento §. patitur 1. de iur.

XXXVI.

Pœna.

Ex hoc numero si quis sine permissu vocatus fuerit, datur ei in factum actio prætoria, quæ & absente patre filiof. a liberto in ius vocato datur: sed non heredi, neq; in heredem. *l. quiq; 4. l. generaliter 12. h. t.*

XXXVII.

Estq; annua continens pœnam quinquaginta aureorum quam si libertus inopia persolvere nequit à præfecto urbis castigari potest.

l. si libertus 12. l. pen. & ult. h. t. § fin. d. de pœn. tem. litig.

XXXVIII.

Excusationes.

Si tamen eum pœniteat & actionem remittat, vel patronus citatus non venerit, aut si non invitus vocatus sit, pœna ei remittitur, quia privatam tantum respicit iniuriam. *l. quamvis 11. h. t.*

XXXIX.

Sciendum autem est in ius vocatum dimittendum esse, si vel eum quis defendat, vel dum in ius itur, de re tractum fuerit: quod si nihilominus quis ducere trahereve eum pergat iniuriarum β tenetur.

α l. neq; 22. h. t. β l. 5. § 1. qui satisd. cog.

XL.

Amplius impunè rectè patronus vocatur si per pœnam deportationis ad peregrinitatem α redactus sit patronus, sed si fuerit restitutus erit ei hui⁹ etiam edicti commodum salvum. Item libertus natalibus restitutus impunè fert, si contra prohibitionem patronum β vocaverit. Sic libertus aut liberta ad iurandum adactus ut uxorem ducat aut nubat γ. Item liberta si fuerit δ prostituta. Liberi quoq; patroni hunc honorem amittunt, si vel capitis accensarint libertum paternum, vel ei causam status; moverint.

α l. sed

*l. 1. sed si 10. §. sed si per pœnam. de in iur voc. §. l. si quis pœ-
tronorum 3. C. de bon. libert. d. l. sed si vers. sed si ius. 7 d. l. §. 1. d. t.
l. adoptivum 8. §. ult. d. t. d. d. §. 1. 1 d. l. §. liberos.*

XL I.

Ne verò ductum quis vi eripere & hac exemptione Tit. Ne quis
ius populi violare auderet, edictum prætor proposuit, quo eum qui in
in eum iudicium in factum dedit. ius.

l. si per, alium 5. in pr. Ne quis eum qui.

XL II.

Eximere autem videtur non modo qui manibus eripuit, sed etiam qui quoquo modo moram fecit, quo minus in ius iretur, aut actionis dies exiret & res tempore amitteretur: Sed & si eo loci retinuerit licet non abduxerit exemisse dicitur. Item si quis eum qui per calumniam vocabatur exemerit, constat hoc edicto teneri. Vis etiam sufficit quamvis dolus cesset.

l. 3. 4. b. t.

XL III.

Locum tum demum hæc actio sortitur, si quis ad competentem iudicem non impedaneum vocatus sit. Itè vocata sit ea persona quæ potest vocari, quamvis aliò quâ debuerat.

l. 1. 2. 3. b. t.

XL IV.

Datur in eum qui aut ipse exemit, aut dolo malo quous eximeretur fecerit; sive per se sive per alium. Si plures sint qui deliquerunt in singulos in solidum competit, manente nihilominus eo qui exemptus est obligato.

l. 5. et l. pen. b. t.

XL V.

Comperit ei cuius verè non interest, etiam si calumniæ causa litem instituerit: item heredibus si eorum interfit, non autem in heredem, neq; post annum.

d. l. pen. in fin.

XL VI.

Petitur hac actione non id quod in veritate est, sed quãti ea res ab actore æstimata est, de qua controversitur.

d. l. pen. in pr. Et hæc de in iur vocatione, sequitur de citatione.

XLVII.

De citatio-
ne in specie. Citatio fit non modo voce præconis, sed etiam per
scripturam, ita ut præco scripturam à magistratu emissam
exhibeat aut affigat, quæ Iuris nostris interdum edicto
fieri dicitur *α*, nonnunquam literis *β*.

α l. senatus 15. §. Hadrianus, de iure fisci l. Arrianus 42. d. t. l. 1.
C. de adf. tol. *β* l. Consentaneum 8. C. quomodo & quan. iud. l. con-
tumacia 53. §. 1. de dere iudic. Paul. lib. 5. sent. t. 5. §. trinus. & ibi
Cuiac.

XLVIII.

Et literæ quidem ac edicta quod ad effectum citatio-
nis eadem erant, modo autem distincta fuisse Cuiac. *α* &
post eum VVulceius *β* docet.

α in d. §. trinis. *β* c. 2. d. scip. edicta enim loco publico unde
rectè legi possunt affixa fuere, litera verò ad ipsum reum transmissa.

XLIX.

Proprium

Fit autem citatio ad magistratum, etiam ad iudicem
pedaneum: Et citantur ij qui vel contumaciter absunt vel
latitant, vel sua culpa alicubi carcere detinentur *α*: per vo-
cem præconis, & literas ad domum vel prædium *β*.

α l. satiusq. 19. l. sed eisi 21. h. t. l. 4. §. prator, de damn. inf.
Donel. C. h. t. nu. 4. Robert. lib. 1. sent. c. 7. *β* Novel. de iur. i. 12.
c. 3. Guil. 1. obs. 57.

L.

Est autem citatio duplex vel dilatoria vel peremptoria
α. Illa est quando iudex pluribus denuntiationibus con-
tentus est successivè id est uno edicto post alterum propo-
sito *β*. Hæc est cum unum pro omnibus vice trium pro-
ponitur, quæ tamen tot dies continet, quot tria edicta si-
mul coniuncta complecterentur *γ* & hodie dies 90. *δ*

α l. & post edictum 73. de iudic. *β* l. ad peremptorium 68.
cum seq. d. t. *γ* l. & tertium 70. l. contumacia 53. d. t. *δ* N. 112.
§. si verò causam auth. qui semel C. quom. & qu. ind. iud.

LI.

Peremptorii edicti natura est, quod nonnunquam
post unum atq. alterum, nonnunquam statim detur, quod
unum

unum pro omnibus appellatur. Idque æstimare oportet eum qui ius dicit, & pro conditione causæ vel personæ vel temporis & ita ordinem edictorum vel compendium moderari.

l. nonnunquam. de iudic.

L II.

Et hoc edicto omnis dilatio & ulterior tergiversandi occasio perempta & sublata est: Et comminatur is, qui hoc edictum dedit, etiam absente diversa parte se cogniturum & pronunciaturum. Vnde rectè Duarenus ß docuit post hoc edictum absentem iterum vocandum non esse, nec quarto edicto locum fore, cum ex peremptorio illo iam parti ius quæsitum sit: sed citandum tantum esse absentem id est, voce præconis pro tribunali coram iudice vocandum, ut exurgat & respondeat.

α l. in peremptorio 71. de iudic. Pac. cent. 3. quæst. 30. ß Duaren. de iudic.

L III.

An autem particula peremptoriè necessaria sit ad exprimendam peremptoriam citationem diversæ sunt interpretum opiniones, sed negativa verior videtur.

Duar. lib. 1. disp. c. 2. per. l. contumacia ubi Zas. de re iudic.

L IV.

Sed hæc potissimum in antiquis actibus rerum Romanarum posita ut plurimum à nostris iuribus, (quemadmodum & solennitates in actionibus olim accuratè observatæ) recesserunt: nec etiam Iustiniani tempore adeo frequentata sunt. Vnde hodiè inter citationem & vocationem nihil interest.

VVult. d. c. 2. f. 28.

L V.

Cumq; hodiè non ducuntur qui in ius vocantur, consequens est illas personas, quæ sine veniæ petitione & impetratione olim in ius vocari non poterant, hodiè sine veniæ impetratione citari posse, dummodo verbis honestis utamur. *VVult. d. loco.*

Coronidis loco sit quaestio illa, inter Dd. diu multumq; agitata. An cadaver hominis, ob as alienum sisti, seu arrestari possit, ita ut eius sepultura impediatur: Et non posse. Ex l. C. ratione communis, Dd. calculo existimamus, licet de facto multis in locis contrarium male observetur. S. si verò Auth. ut defuncti.

F I N I S.

DISPUTATIO
SEXTA

DE CITATIONE,
CONTUMACIA
ET SATISDATIONE

ACTORIS ET REI

DESUMPTA

*Ex textib. juris Canonici, Saxonici,
& alijs Concordantibus.*

QUAM

D. O. M. A.

PRESIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PUBLICO PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDET

ISRAEL VVELSEN
SAXO.

Paulus Ictus in l. Quacunq; 20. ff. de obl. & act.

Quacunq; gerimus, nisi legitimum initium habe-
ant inanem nostrum actum efficiunt.

Ad diem XIV. Novembr.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO dō 15 XCH.

CLARISSIMO DOCTIS-
simoq; viro Domino,

BALTHASARO KIS-
VETTERO LIBERALIVM

ARTIVM MAGISTRO ET PÆDAGO-

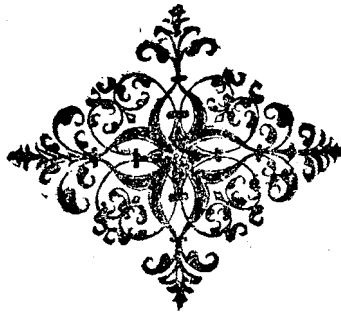
gij Servestiani gymnasiarchæ Domino
ac propatri suo omni observan-
tia colendo

Hæc positiones

Gratitudinis ergo

D. D. D.

Israel VVelsen Saxo Respondens.

DE CITATIONE CONTV-
MACIA ET SATISDATIONE.

Continuatio.

CVM superiori disputatione de citatione & eius
Adjunctis theoricè secundum leges juris Iustinia-
ni quantum potuimus pro temporis ratione egimus;
Nunc de ea ex iure Canonico Saxonico & observa-
toribus sententiarum Camerae, exercitij gratia vide-
bimus.

THESIS I.

VERBUM CITARE EST πο-
λυσημιον, varias enim denotationes habet α.
Primum enim significat laudare β. Deinde
accusare γ. Tertio significat evocare per
preconem ipsa die cognitionis reum δ.
Quarto in ius aliquem vocare: & ita hoc
loco accipimus, vnde nomen citationis à
citare descendit.

De varia si-
gnificatione

α. Damboud, de Citatione Cap. 54. nu. 1. β teste Nonio Mar-
cello de proprietate sermonis §. citare laudare & ita etiam à Cic. lib.
1. offic. §. Citaturq. Salamis. γ Cic. pro Rabirio §. omnes tamen abs
te. δ teste Duareno cap. 7. lib. 1. disput. annivers. & ita etiam acci-
pitur in l. 7. ff. de restit. in integr. & l. & post. edictum ff. de iudic.

II.

Estq; citatio vocatio in ius, iuris experiundi causa le-
gitimè facta α.

Definitio.

α l. 1. & passim ff. de in ius vocando & argumento §. ult. Inst.
de pena temp. litig. vveser. in parat. ff §. Citatio est. De in ius vo-

eando Hieronymus Verrucius in suo Lexico V. I. in litt. C. de V. S. Iohan. Schneid. in suis Inst. §. ult. de pœna tem. litig. Oldendorp. clas. 1. act. 4. de in ius vocando.

III.

Divisio.

Et species eius sunt quatuor præcipuè: Ex his prima vocatur realis, altera verbalis, tertia per litteras, 4. Edictalis.

Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 50. Konig. cap. 28. 29. 31. & 32. Schneid. d. tit. §. ult. nu. 4. Damhoud. cap. 54. n. 5. §. Alhier aber. & de edictali cap. 59. n. 7. Vvesenb. in parat. ff. nu. 11. de litterali seu edictali Specular. in §. sequitur n. 5. & §. iam de citatione nu. 1. tit. de citatione.

IIII.

Realis.

Realis est, qua persona vel bona propter debitum æs alienum aut aliam iustam causam apprehenduntur, & arrestantur. Ideo ne facinorosus admonitus fugam arripiat. In civilibus verò tum demum locum habet, quando ni: reus esset vel suspectus de fuga vel post acceptum iudicium improbè litem deferat.

Et hæc in criminalibus causis potest esse prima §. si verò quis auth. Ut nulli iudicium collat. 9. cap. si clericos 15. de sent. Excommunic. in 6. limuriarum 13. §. 2. de iniur. l. pen. 18. de in ius vocando Maranth. Konig d. loco Damh. d. cap. 54 §. Die dritte. Citation. nu. 9. Schn. d. tit. §. realis est. And. Geil. nu. 12. obs. 48. aut. Qua in provincia C. ubi de crimin. Konig. cap. 28. Von der persönlichen Citation. §. Denn in den peinlichen, Damhoud. d. cap. 54. §. Die dritte Citation. n. 9. Bart. in l. pteriq. 18. nu. 5. ff. de in ius vocando Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 58. & 59. Konig. d. cap. 28. in pr. Et l. ait prator 10. §. si debitorem ff. Quæ in fraud. cred. & l. ult. C. de hu qui ad Eccl. confugiunt l. generali lege 54. C. de decurio. Nov. 134. cap. 5.

V.

Verbalis.

Verbalis est quæ fit verbis, hoc est denuncitione per apparitores, facta.

l. ea que 7. ibi denunciationib. l. tres enunciationes 69. C. quomodo & quando iud. cap. cum dilecti 6. de dolo cont. Bartol. in l. Consentaneum §. quedam est Citation. n. 9. C. quomod. & quando Damh. d. cap.

d. cap. 54. n. 6 §. Die erste so mündlichen geschicht. Canon *cir- cumcelliones v. sed si causa* 23. q. 5. cap. *prudentiam* §. in hoc casu de offic. & potestate iud. & deleg. ext. cap. *cum parat.* 19. §. *cumq;* X de appell. & l. *magis* 5. §. *Ne tamen* ff. de rebus eorum qui sub tut. vel cura sunt. Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 50. König. cap. 29. §. Das ist war v. So mag ein Richter Mysing. Cent. 1. obs. 78. §. unde etiam Camera imp. p. 1. tt. 39. Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 56. & 57. Schneid. d. 11. §. ult. VVesenb. in parat. π. de in ius vocando.

V I.

Citatio per litteras fit, quando iudex facit citatio- Per litteras.
nem in scriptis & illam nuncio committit α, & hæc primum locum habet in personis illustribus & clarissimis, quando fit extra provinciam vel à iudice delegato β.

α Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 73. Damboud *sapè d. cap. 54. nu. 7. §.* Die ander vnd zweyte Citation. β Barthol. Alexand. & Iason in l. 2. ff. *si quis in ius vocatus* Maranth. p. 6. de ord. iud. n. 75. & 66. ubi Iason. in §. *quadruplici colum. 4. in pr. Iust. de act. Bartb. in l. quoties C. de dignit.*

V II.

Edictalis est vocatio in ius literis legitimè conceptis, Edictalis.
& in loco publico seu solito propositis à ius dicente facta, ut impediens citationem & tergiversantes atq; se cœlan- tes arctet: Et debet affigi eò loci ubi versimiliter ad notitiam citati pervenire potest α. Hæc autem citatio locum habet in casu necessitatis ni quando citatus impedit cita- tionem ad se pervenire vel latitat vel cœlat se dolosè ita ut nequeat reperiri:

α *argumento* §. 1. est quidem cap. un. extra *vag. communium* libr. 2. de *uols & contum.* & *argumento* l. ad *peremptorium* & ali- quot seqq. ff. de iud. & l. *contumacia* 53. de re iud. Bart. in §. per *edi- ctum tract. 3. super const. ad reprimendum* Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 82. Damb. cap. 59. nu. 7. Geil. obs. § 1. nu. 1. König cap. 32. per totum. *Quam diu affixa* esse debet arbitrio iudicis committitur Me- noch. de arbit. iud. lib. 2. Cent. 5. vers 463. nu. 2. & 3. & cap. un. §. si quidem ext. *vag. Conn. de dolo & contum. cap. quoniam* 5. §. porro ut lite non contest. ext. Bart. d. §. per *edictum* & Maranth. & And. Geil. d. locis Schurpff. Cent. 1. consil. 82.

VIII.

Origo.

Causam igitur Citatio trahit à natura, siquidem est species defensionis; ideoq; nullo modo in quolibet actu cognitionem desiderante etiam à principe everri debet: Et confirmationem habet; à iure civili & canonico ut patet.

Cap. 1. de caus. poss. Clement. pastoralis de sentent. & re iud. Bart. in l. omnes ff. de iust. & iure & gl. in verbo personaliter d. cap. uni ext. vsg. comm. de dolo & cont. Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 3. König. cap. 24. in pr. Schneid. sape d. loco n. 3. & tt. ff. & Cod. de in ius vocando Schneid. d. loc. n. 5.

IX.

Causa efficiens.

Causa verò efficiens proxima est præceptum seu commissio iudicis α qui sive sit ordinarius sive delegatus sive arbiter β ad instantiam partis citationem emittit γ .

α lult. & ibid. Barib. C. de exhib. reu l. consentaneum 8. C. quomodo & quando iud. Schneid. d. loco VVesen. in parat. ff. de in ius vocando. β Menoch. 1. de arbit. iud. quest. 18. Geil. 1. obs. 48. n. 13. & 17. γ l. ad peremptorium 68. ibi ut primo quis petat de iud. cap. 1. ibi petisset Geil. 1. obs. 30. n. 3. & 4. Proprio motu iudex citare potest in causis publicis l. 1. in pr. C. de custod. reor. cap. qualiter & quando 24. de accusat. Duar. lib. 1. disp. cap. 38. Rebart. lib. 4. sent. cap. 12. & seq.

Causa instrumentalis.

Causa instrumentalis exequens citationem, & relationem faciens est nuncius à magistratu ad hoc deputatus α cui tamen an commissio sit citatio non facile creditur nisi probetur, referenti autem se legitime citasse fides habetur eiusq; relatio actis inseritur β .

α Mynsing. obs. 77. Cent. 1. cap. Romana §. contrahentes De foro competenti ext. Maranth. p. 6. de ord. d. n. 51. VVesenb. h. §. d. loco β . Mynsing. cent. 6. observat. 10. n. 4. & 7. Geil. 1. obs. 54. n. 4. 5. 7

XI.

Materia circa quam.

Et versatur omnis citatio circa eas personas quorum interest quorumq; causa agitur α nisi præsentibus fuerint β . Et omnes hodiè cuiuscunq; sexus & status citari posse existimo etiam sine veniæ impetratione, quamvis consultius & honestius sit ut venia impetretur γ .

α l. de unoquoq; 47. ff. de re iud. l. nam ita 39. de adopt. Mynsing.

ſing. obs. 91. in pr. Cent. 7. l. ſi quando & ibid. Bald. C. de teſt. Schur. conſil. 79. Cent. 2. n. 5. v. tamen regula eſt & conſil. 9. Cont. 1. nu. 3. Marantib. ſæpe d. loco n. 2. König. d. cap. 25. Schneid. hic d. loc. β l. etiam 29. §. ult. de minor. Geil. 1. obs. 48. n. 4 & obs. 51. n. 8. Mynſing. cent. 6. obs. 6. n. 8. VVeſen. n. 13. de in ius voc. Donel. in pr. C. de in ius voc. γ vide Mynſing. cent. 4. obs. 91. 92. VVeſen. in paratit. hic n.

X I I.

Et formatur citatio quæ fit per litteras vel per edictum ^{Forma} per ſequentes circumſtantias ni: Quis, A quo, Per quem, Qualiter, Quando, & Vbi α. Notandum tamen eſt, citationem concipiendam eſſe ſecundum ſtatuta cuiusvis loci, hæ enim ni novam citationis formam ſæpe introducunt, & communiter ferè ſequentia obſervantur β.

α *Marantib. d. loco n. 1. v. quod in qualibet citatione & Schneid. d. loco & VVeſen in parat. ff. d. t. β Bald. in l. ceſſante n. 8. C. d. tt. Bald. in l. non ſunt liberi de ſtatu hominum Schn. d. loco.*

X I I I.

Primò in citatione ponatur nomen iudicis, ut cita- ^{Requiſita} tus intelligat & cognoscere queat, an ſit ſuus iudex competens, an verò non α. Item ſi delegatus citer reum, debet præterea tenorem factæ delegationis vel copiam eius citationi inferere β.

α *l. ſin. de iurid. l. 2. v. an iurisdicatio ff. ſi quis in ius voc. cap. ex litteris 29. §. ſi verò conſtituit ext. de off. & poteſtate iud. deleg. & d. cap. prudentiam 21. §. in hoc caſu v. quod proceſſerint ext. eod. l. contumacia 53. §. ſin. ff. de re iud. Specular. in tt. de citatione §. 1. n. 13. Schneid. §. ſin. d. tt. Gloſſ. in Canon ſi Episcopu v. non enim convenni caſu 3. q. 2. Geil. d. obs. 41. n. 6. & 7. Matth. de Afflic. decif. 2. nu. 8. Damhoud. d. cap. 54. de citatione §. Es ſol aber ein jede ſchriſſliche Citation vnd Ladung v. in ſich begreifen den Nahmen des Richters ſo die parthey ſur gericht laſet vnd citirt. n. 7. König. cap. 29. v. on der mündlichen Citation. β aurb. qui ſemel v. adverſarijs cognitis C. quomodo & quando iud. cap. præterea in pr. de reſcript. ext. cap. prudentiam de offic. deleg. ext. Mynſing. cent. 3. obs. 1. Geil. 1. obs. 48. n. 17. 20. 21. ubi limitat ſi citatus ſit in propinquo*

Deinde

XIV.

Deinde nomen & cognomen citandi, ut cognoscat, utrum citatio ipsum concernat an verò non, si verò plures sint eiusdem nominis, & alius forte citatus pro alio compareat: tunc citans tanquam temerarius litigator in expensas condemnandus est *a*. Socii autem & coheredes singuli nominandi sunt *β*. In locum verò impuberum tutores & curatores citantur, quos si non habeant coniuncti eius vocandi sunt *γ*. Incerti deniq; contradictores ad creditum proponendum vel ad inventarii confectioem per edictum vocantur *δ*. Excipitur tamen si communitas vel civitas vel collegium aliquod citetur, hoc enim casu generalis citatio sublestit: puta citamus consules & Senatores huius & illius civitatis ad instantiam huius & illius personæ *ε*.

a cap. cum in multis 20. ubi gl. in verbo quorum nomina ext. de rescriptis in 6. & cap. presentium 2. §. testes a. quorum nomina ext. de test. in 6. & l. certum est. 6. ff. de reb. cred. Speculat. in tt. de citatione d. §. 1. n. 6. Barth. in l. demonstratio falsa 16. n. 2. l. si in iudicis nomine 80. ff. de iud. Geil. obs. 49. n. 1. Damboud. d. cap. 54. de citatione nu. 7. *β* l. eum quem temere 47. in pr. ff. de iud. *γ* Mynsing. 1. obs. 50. *δ* l. neq; impuberes 22. in pr. de in ius voc. l. hac autem 5. §. 1. quibus ex causis in poss. eatur 3. Geil. obs. 58. n. 5. Oldendorp. clas. 1. act. 4. n. 1. Speculat. in tt. de Syndico §. 1. n. 16. Geil. obs. 49. n. 6. Mynsing. 5. obs. 50.

XV.

Tertio requiritur ut in citatione nomen & cognomen citantis exprimat, & ut citatus de eo qui ipsum citare curavit certus sit an contendere vel cedere velit: ut citatus intelligat citationem ad citantis instantiam esse factam:

Cap. quia nonnulli 43. ubi gl. in verbo eiusdem nominis de rescriptis ext. & arg. d. l. certum est 6. ff. de reb. cred. Damboud. d. cap. 54. n. 7. v. Item den Nahmen und Zunahmen dessen so geladen und fürgeheissen werd. l. duo sunt Titij 30. ff. de test. tutel. l. si fuerit legatum 11. ff. de reb. dub. d. l. eum quem temere 79. ff. de iud. Geil. obs. 50. nu. 1. 2. & 3.

Quartò

XVI.

Quartò requiritur ut exprimatür causa in litteris ob quam quis citatur ad hoc ut citatus conventus intelligat, ob quam causam in ius vocatus sit.

l. si iurem 6. ff. de rei vind. d. cap. praterca 2. ubi gl. in verbo plene de dilat. ext. cap. 2. & 3 de libelli oblat. ext. cap. cum dilecti 6. §. quamvis ext. de dolo & contum. Specular. in tt. de citatione d. §. 1. v. Item debet etiam res nu. 6. Canon. si primates f. v. & non prius causa. 5. q. 2. Dd. in l. 2. ff. si quis in ius voc. cap. ult. & ibi gl. in verbo plene ut lite pendente, aliter vetur in clem. Maranth. p. 6. de ord. iud. n. 69. Bald. in l. consen. in 4. notab. C. d. tt. Damh. d. c. 54 de citatione n. 7. v. Vñ die vrsach derenthalten er citirt. & c. 55. de commiss. sive citatione literali n. 6. Aber alle gerechliche Ladung v. es sol der fall oder die that. & Camera Imp. p. 3. cap. 12. Von dem ersten Termin. Wie vñd was in dem selbigen gehandelt werden sol. §. 3. vñd sollen in solchen ladings Weissen. Mynsing. cent. 3. obs. 5. S. porro etiam servantur Geil. obs. 51. n. 1. Camera Imp. edita VVornac. Anno 1595. tt. In der Citation die Klag der forderung zu bestimmen. §. Item In die ladings Weisse.

XVII.

Quintò ut in citatione locus iudicii seu tribunal ap- ponatur ob eius finem ut citatus sciat num locus sit tutus, vel utrum iudex excedat fines sue iurisdictionis.

l. si locus 59. ff. de iud. l. pen. §. alia significatione ff. de iust. & iure l. si ut proponis 5. C. d. tt. l. quid tamen 21. §. si arbiter vers. & est verius ff. de arbit. cap. fin. ex. de rescript. cap. cum parati 19. ext. de appell. ubi gl. & Dd. Barth. & Angel. in d. l. si ut proponis 4. C. d. tt. Specul. in tt. de citatione sape d. §. 1. v. Item quod citatus n. 17. l. & qui aliter 5. §. 1. v. & ubi ff. quod vi aut clam Maranth. p. 6. de ord. iud. n. 64. Angelus in l. 1. §. hæc stipulatio ff. si plus quam per leg. Falcid. Damh. d. cap. 54. n. 7. §. Item Den Dit vñd ende dahin er citirt. Schneid. d. §. ult. nu. 5. d. tt. Geil. obs. 52. n. 1.

XVIII.

Sextò ut in citatione exprimatür dies & terminus comparendi, ut citatus sciat an dies sit iuridica, nam ad diem feriatum facta citatio non valet. Hinc iudices ut omnes disputationes & cavillationes tollant, consueverunt

in citatione adijcere compareas tali die, quod si non sic
iuridica compareas die sequenti iuridica, quod & came-
ra observat & forum Saxonicum α

α l. ult. per totum C de ferijs l. 1. & 2. ff. cod. cap. fin. per totum ext.
de ferijs Canon. 1. causa. 5. q. 2. l. 2. in §. ff. si quis in ius voc. Canon. placita
causa 1 5. q. 4. Specul. in tit. de citatione saepe d. §. 1. n. 1 3. Bart. in l.
Ex quacungq. 1 1. n. 1. & 1 3. ff. si quis in ius voi. l. 2. §. pen. ubi Barth.
C. de tempor. & repar. appellat. Marant. p. 6. de ord. iud. nu. 1. 20. Ca-
mera Imp. p. 3. §. 3. tit. 1 3. v. Dasselbige zu vorkommen wollen wir
das hinfuro in solchem fall ein gereumpfer vnd benenter tag König.
cap. 3 3. nu. 1. & 2. v. Aber die Schöpffen zu Eeipzig erkennen. Dam-
houd. de citandi modo n. 8. §. Vnd findtemal auff einen Heiligen.
 α d. cap. cum dilecti §. prater ea de dolo & contumacia ext. cap. ve-
niens 5. ubi gl. ext. de appell. cap. nemo potest §. ubi gl. in verbo obliga-
ri. de R. A. in clem. Geil. obs. 5 3. nu. 1. & seqq. Bart. tract. 1 9. de ritu
iud. ciorum idem tract. 1 2. de citatione n. 8.

XIX.

Septimò ut terminus & quidem congruus citationi
inferatur α . Et quidem in civilibus 20. dierum β quod
tamen in Camera est arbitrarium pro distantia loci causæ
personæ & temporis γ .

α d. l. & qui al. ter ff. quod vi aut clam & d. Canon. si primates
causse 5. q. 2. & d. l. 1. ff. de ferijs Barth. in tract. de citatione n. 9. &
10. tract. 1 2. & 1 9. Speculat. in tit. de citatione & d. §. 1. nu. 1 2. Mat-
the. de afflict. decif. 1 2 4. n. 3. Baldus in l. 2. C. de Epif. aud. nu. 8. Barth.
in l. 2 nu. 1 2. de appell. recipiendus Geil. obs. 5 3. nu. 1 9. β auth. de ex-
hib. reis §. sancimus igitur collat 5. l. 4. §. si quis condemnatus sit ff. de
re iud. γ Geil. obs. 4 3. nu. 2 9. Mynsing. 1. c. ob. 77. In nonnunquam
§. hoc autem de iud.

XX.

Deniq; ad citationem requiritur executio, quæ fit
aut personaliter aut ad domū aut affixa scriptura, vel absen-
te principali ad personam procuratoris ipsius. Vel ad u-
xorem in domo habitationis viri.

Geil. 1. obs. 4 9. n. 8. Geil. d. loco n. 1. Mynsing. 1. obs. 9. Myn-
sing. 3. ob. 3 7.

Finis

XXI.

Finis est ut citatus per se vel per procuratorem suum
sufficiens mandatum habentem compareat & ad diem sibi
præfixam ad iudicem accedat & respondeat. Finis.

cap. pro ut nobis 4. §. præterea ext. de dolo & cont. Geil. d. obs.
48. nu. 4. §. potest. au' em Myns. ob. 18. cent. 2. Schne. d. loc. nu. 10. Ma-
ranth p. 6. de ord. iud. nu. 13. l. 1. in pr. de edendo aurb. offeratur C. de
litis contest. cap. pastoralis ext. de sententia & re iud. in ciem. & VVe-
senb. d. loco.

XXII.

Paritq; varios effectus, fundat iudicium, est enim om-
nium iudiciorum fundamentum α , est sufficiens ad Effectus.
perpetuandam iurisdictionem in delegato β . Interrum-
pit non modo ut quidam γ existimant longissimum tem-
poris prescriptionem, sed etiam usucapionem & præventi-
onem inducit, litis pendentiam quandoq; aliquem consti-
tuit in contumacia ϵ .

α §. ult. & ibi Schneid. n. 1. d. tr. Speculator in rub. de citatione
in pr. Maranth. p. 6. de ord. iud. n. 1. v. ut citatione Geil. sepe d. ob. 47.
nu. 1. Damhoud. d. cap. 54. nu. 2. §. Es ist aber die Ladung vnd Citat-
tion. König. d. cap. 4. v. sic ist auch β Mynsing. obs. 26. §. quamvis
cent. 4. Iason. in l. & qui ad ff. de iurisd. alicatus in cap. gratum de officio
delegati. γ l. sicut v. ne sufficiat l. cum notissimi in pr. §. imò & illud C.
de præscript. 30. ann. l. ult. C. de an. nexcept. Conna. cap. 14. n. 9. lib. 3.
comment. Donell. cap. fin. de præscriptione lib. 5. comment. γ Dissen-
tuunt Dd. Conna. Gail. 74. n. 20. Mynsing. cent. 4. obs. 26. Col. p. 2. cap.
3. nu. 143. Guido Papa decis. 416. n. 2. qui eleganter ad modum deter-
minat & distinguit δ Mynsing. d. loco §. Amplius traditur; Afflict. de-
cis. 3. nu. 14. cap. proposuisti de foro competenti ϵ Geil. 1. obs. 74. n.
16. 17.

XXIII.

Quæ autem citatio hoc ut diximus modo non con-
stituitur, nullum producit effectum, nec constituit aliquem
in mora, aded ut super tali citatione, si procedatur pro-
cessus & sententia nulla sint.

cap. fin. v. u/3. ad 20 ext. de ferijs cap. veniens 15. ubi gl. in verbo
propter. ext. de accusa. & l. si accusatoribus 4. ubi gl. in verbo apud eun-

dem C. de accusat. & in script. Andr. Gail. d. obs. 48 n. 3. Speculat. d. tt. de citatione Marant. Konig. d. locis Matth. de affect. de vis. 369. nu. 16. Et hæc de citatione sequitur de contumacia.

XXIV.

Definitio. Et quia citatio peremptoria contumaciam producit, ideoq; eam definimus: quod sit delictum α ab eo commissum qui tribus edictis propositis, vel uno peremptorio pro omnibus β vocatus non venit.

α Kilianus Konig cap. 27. n. 6. §. Und so dem der ungehorsam arg. l. 6. §. Contumacia de re milit. Paulus de cast. in l. contumacia ff. de re iud. cap. quoniam ubi gl. in §. si autem ext. ut lite non contest. Canon. certum est causa I 1. q. 3. β Konig. cap. 35. Von den ungehorsam. §. und der wird in den Rechten. Speculat. in tt. de contum. §. 1. Camera Imp. p. 13. tt. 42. Von des nicht erscheinenden Klegers ungehorsam v. und nach erscheinung. d. can. certum est causa 11. q. 3. & Can. si quis autem dist. 13. in decret. p. 1. Can. de illicita §. Quicumq; tribus autorit. iudicis causa 24. q. 3. l. tres denunciationses 9. C. quomodo & quando cap. causam 3. §. ceterum ext. de dolo & contumacia cap nullus 4. ext. de presumpt. l. contumacia 53. §. contumax ff. de re iud. cap. 1. ext. de iud. c. 1. constitutus 12. ext. de procurat. aurb. de litigiosis §. si verò causam collat. 8. Damh. cap. 78. de defectibus & contum. contra citatum n. 4. l. ad peremptorium cum duabus seqq. ff. de iud. l. constantinum 8. C. d. tt. Duar. ad l. contumacia §. contumax de re iud. Marant. p. 6. de ord. iud. nu. 1. l. prope-randam 11. §. & siquidem v. si per tres vices C. de iud.

XXV.

Quando ab auctore. Et committitur vel ab auctore vel à reo. Illo casu reus postquam accusavit eius contumaciam, petit se ab observatione iudicii & litis instantia α absolvi cum refusione expensarum β .

α l. properandum 11. §. & siquidem pars auctoris v. volumus non solum C. de iud. Konig. cap. 36. n. 1. §. Es mag auch der Beklagte. Mynsing. 65. cent. 4. in pr. Cam. Imp. p. 3. tt. 42. §. 1. Geil. obs. 59. n. 1. Damhoud. cap. 77. Defectus contra impetrandem in non veniendo n. 1. β d. l. properandum §. & siquidem v. sed. etiam in omnes expensas C. d. tt. aurb. Qui semel §. sed nec intra annum v. nisi prius reo litis expensas C. quomodo & quando l. eum quem temere in pr. 79. ff. de iud. Speculator in tt.

in tt. de citatione §. nunc nobis videndum n. 1. Konig d. cap. 36. n. 1. per
totum Damh. d. c. 77. n. 1. Camera Imp. d. p. 3. §. 1. tt. 42. d. auth. de
litigiosis §. si verò propositu collat. 8.

XXVI.

Hoc verò casu subdistinguitur, aut reus est contumax in actione personali vel reali, si in personali est contumax, petit actor se mitti pro mensura debiti declarati in possessionem primum rerum mobilium deinde immobilium deniq; in ipsius iura.

Cap. quoniam 5. §. si verò reus ext. ut lite non cont. Konig. cap. 37. n. 1. toto tt. ff. de bono auct. iud. possid. & toto tt. C. de eo qui mittuntur in poss. causa rei servanda d. l. properandum 11. §. si autem reus v. & per res & facultates fugientis & v. eum in possessionem C. d. tt. Dd. in l. consentaneum 8. C. quomodo & quando Geil. obs. 60. n. 1. Camera Imp. d. p. 3. tt. 43. §. 1. & 3. Specul. in tt. de contumacia §. sequitur nu. 2. per totum §. porro si agatur.

XXVII.

Si verò reus contumax in actione reali petit actor ex primo decreto se mitti in possessionem rei petita & si reus contumax intra annum non comparuerit per secundum decretum consequitur ius pleni domini.

d. cap. quoniam 5. §. in alijs verò casibus Konig. d. cap. 37. n. 1. & Speculat. d. tt. de contumacia. §. sequitur. n. 2. §. si reali.

XXVIII.

Secundum verò ius Saxonicum, si reus contumax extiterit, actor eius contumaciã accusare debet usq; ad legitimũ impedimentum q̄ nisi probaverit, condemnatur in causa principali, vocatur autem iustum impedimentum in iure Saxonico *Chafft/hoc est, Ein igliche redliche Sache der entschuldigung oder auffrichtige verhinderung.*

Landrecht, lib. 2. artic. 7. Baro lib. 1. manual. tt. 4. de in ius vocando Lehnrecht cap. 24. in gl. §. Ihr sollet wissen das vier sachen sind, & C. ex quibus causis maior. in integ. restit. toto tt. l. 2. ff. si quis cautio. in iud. l. siquidem & l. ignorare 4. C. de rest. mili. l. 1. in f. ff. ex quibus causis l. 2. §. si quis ff. si quis caut in iud. & d. l. 2. §. simili modo ff. eod. Et l. 4. eod. & c. l. contumacia 53. §. penam ff. de re iud.

XLXX

Haftenus de contumacia dixisse sufficiat, sequitur de

De satisfatione.

fatisfactionē: Sed quod ad satisfactionem hodie attinet, controversitur, an qui suo nomine in iudicio agit satisfacere cogatur, & novo iure eum cogi defendemus. Das er wolle die Sache zu recht ausführen α. Quod videlicet usque ad finem litis permanere in iudicio, suasque insertiones aut per se, aut per procuratorem exercere, & si iniuste litem moverit, sumptuum & expensarum nomine decimam partem illius quantitatis, quæ in libello continetur pulsato reo restituere & iudicatum solvere velit β.

α Novell. 112, cap. 2. & auth. generaliter C. de episcop. & Cler. l. 25. C. eod. & Novell. de exhib. reis cap. 3. König, cap. 46. nu. 2. Termin cap. 30. β Vvesenb. C. de satisfd. nu. 5. aut. diff. iur. civ. & Sax. lib. 1. diff. 40. & lib. 2. p. 4. diff. 2. d. auth. generaliter.

XXX.

Porrò in criminalibus præter superiorem illam satisfactionem iure communi inscriptio & similitudo custodiae exigitur α. De consuetudine vero actor custodia circumdari solet, donec de prosequenda lite & resarcienda iniuria idonee satisfacere si non fateatur reus crimen vel fateatur, sed excusationem habet. Interdum etiam custodia non requiritur, si satisfacere potest de prosequenda lite & refundendis expensis & de resarcienda iniuria β.

α l. 1. & 7. de accusat. l. fin. C. eod. l. 2. C. de his qui accus. non possunt. β König p. 1. cap. 47. aut. diff. lib. 1. diff. 41.

XXXI.

Reus etiam hodie in civilibus cautionem iudicio fieri præstat. Zu recht stellen α. Iure Saxonico reus nullam omnino præstat cautionem, sed arrestum ei indicitur, si suspectus est β. In criminalibus verò hac visione nulla cautio sufficit, sed custodia requiritur, nisi ex criminis qualitate.

α §. sed hodie Inst. de satisfd. l. Senatus ff. de offic. præsidis β Vvesenb. n. 6. de satisfd. l. 1. v. hoc autem de custod. reorum.

Corollaria.

C O R O L L A R I A.

I.

Num liber homo sit dominus suorum membrorum.

l. liber homo ff. ad L. Aq.

II.

An minor possit dici contumax: Neg.

l. minor 8. C. de minoribus Specul. in tt. de contum. §. ult. nu. 1 8. cap. cognoscentes 2. ext. de constitut.

III.

An citatio amicorum seu propinquorum in absentium citatione tam de iure civili quam canonico requiratur neg.

l. cum proponas 9. C. de bonis auct. iud. & ibi etiam Dd. gl. & Dd. in cap. causam que ext. de dolo & contum.

IV.

An citatio per statutum, consuetudinem Imperatorem vel summum pontificem omitti possit: neg.

cap. pastoralis 2. §. ceterum de sentent. & re iud. in clem. l. ult. C. si contra ius vel utilit. publ. Bald. in l. cum fratrem in f. C. de his que ut re-

ut indig. auf. cap. in generali ext. de R. l. in 6. cap. saepe contingit. §. non sic tamen ubi gl. in verbo Et defensiones de V. S. in clem.

V.

An monitio seu citatio à iudice pro tribunali sedente facta in se contineat vim peremptoriæ vel trinæ citationis: affirm.

Baldus in l. cessante colum. 1. C. quom. Et quand. Et in l. ut perfect. colum. fin. C. de annal. except. Alexand. in l. contumacia v. 7. ff. de re iud. gl. in cap. consuluit 2 4. ext. de off. Et potestate iud. deleg.

VI.

An adversarius in casu quo reperitur in iudicio præsens citari debeat: neg.

Bald. in l. nec quicquam §. ubi decretum de officio procons. l. de unoquoq. 47. ff. de re iud. Et etiam 29. §. fin. ff. de mino.

VII.

An citatus ad certam aliquam causam comparuit, etiã teneatur respondere adversario vel alteri super alia causa ad quam non est citatus: neg.

Bald. in l. cum fratrem C. de his quib. ut indign. Et in l. si accusatorib. colum. 2. C. de accus.

F I N I S.

D I S P. VII.

DISPV TATIO
S E P T I M A

DE F E R I I S,
D I L A T I O N I B V S
E T E D E N D O,

D E S V M P T A

*Ex textib. ff. Cod. juris Canonici, Sa-
xonici & obser. Camera & harum
materiarum.*

Q V A M
D. O. M. A.

P R A E S I D E

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLE-
GIO DEFENDET

S I G I S M V N D V S A N D R E A S
M A R C V S V V O L F E R E V T E N S I S.

Marant. de ord. iudic. part. 6. de alleg. & disp.

Disputando, & merita causæ discutiendo,
veritas magis elucescit.

Ad diem XXI. Novembr.

I E N A E

TYPIS TOBIAE STEINMANNI,
ANNO MDLXXIII.

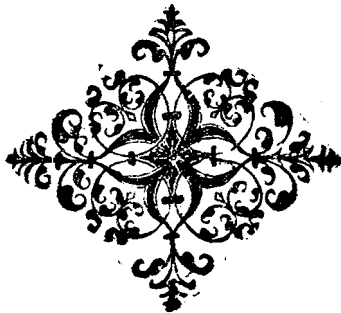
ILLVSTRISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI DN. FRIDERICI VVILHEL-
MI DVCIS SAXONIAE, LANDGRAVII THVRIN-
giæ, Marchionis Misniæ & Electoratus Saxonie
Administratoris Consiliario intimo

VIRO MAGNIFICO, NOBL-
lissimo & consultissimo Dn.

A N D R E Æ C A S P A R O
A B E B L E B E N

Patrono ac Meccenati suo summa animi
devotione colendo
D. D. D.

*Sigismundus Andreas Marcus
VVolferbutensis.*

DE FERIIS, DILATIO
NIBVS ET EDENDO.

Continuatio.

CVm inter alias iustas causas iudicii differendi feriæ & dilationes numerantur, quibus quiescentibus post comparitionem edenda est actio, quæ libello concipitur, non enormi ordine superiori disputationi præfens subijcitur, in qua singulatim de feriis, dilationibus, actionis & aliarum rerum editione agemus.

THE S I S I.

FERIARUM (A FERIENDIS De feriis, hostiis, olim iustitium, quod jus tum staret nec progredereetur ulterius, item dies nefasti dictæ *α*) sunt dies feriati quibus jus non dicitur neque sui potestatem Magistratus facit, sive sunt vacationes à civilibus negotiis *β*.

α Duaren. hic c. *¶* VVesenc. in parat. n. 1. *β* l. pridie 5. l. Divus 9. l. si feriatis 16. in pr. h. t. l. omnes C. cod.

II.

Hæ olim constituebantur à Magistratibus maioribus, consulibus, proconsulibus *α*. Præside *β* hodie vero à summo Pontifice, singulis Episcopis in suis diocæsesibus *γ*, & à principe indicuntur. *δ*.

α l. si in aliam 7. ff. de off. Procons. *β* l. 4. h. t. *γ* c. conquestus 10. h. t. *δ* arg. l. à nullo C. h. t. VVes. n. 4. h. t.

III.

Suntque vel solennes vel minus solennes *α*; illæ sunt le- Diviso-
A 2 gibus

Solennes

gibus definitæ, ut quotannis recurrant & peræque semper serventur, ex quo etiam ordinariæ appellantur. Quæ rursus institutæ sunt ita vel ob causam divinam vel humanam. Ob divinam sunt feriæ cultui divino dicatæ & puta dies dominicus 7. Sanctus dies Paschæ, Natalis Domini, Epiphaniarum septem diebus qui præcedunt & septem qui sequuntur in civilibus 8: in criminalibus præterea tempus quadragesimæ 4.

Divinæ

α l. 3. C. de fer. l. sed etsi 26. §. si feria ex quib. caus. maior. § l. 2. C. eod. 7 l. fin. C. eod. § l. 2. 6. 7. 8. C. eod. ε l. quadraginta 6. C. eod. VVultei l. 2. Jur. pr. Rom. c. 30. à qua dierum dispositione Camera aliquo modo recessit ut videre est part. 2. t. 33. Bon Vacans vnd Sexten mibi fol. 365.

III.

Cumq; hodie in pluribus locis Calendarium Gregorianum receptum sit, secundum cuius calculationem feriæ discrepant à nostris, in quæstionem venit an actoris, an rei, an demum iudicis feriæ observabuntur, postremum verum esse putamus

argumento illorum qua adducit Gaul. 2. obs 123. n. 2. per l. 3. §. fin. de testibus l. 1. §. in honorarijs de varijs & extra. cognit. c. cum venisset. Qui mitti in bon poss.

V.

Humanæ

Ob causam humanam inducæ feriæ quæ alias necessariæ dicuntur & rusticæ, ut dies messium & vindemiarum, quas in arbitrio iudicis loci constare rectè adferi putamus, qui eas pro ratione temporis ususq; opportunitate moderari poterit.

Per l. 4. & 16. VVesenb. in par. n. 6. d. l. si in aliam 7. de off. Procoff. non enim idem est tempus feriarum quia alias maturum, alia serius fruges maturescunt.

VI.

In hisce item diebus causas agere non decet α, nisi sint quæ sine strepitu iudicii peragi queunt, ut supplicare, citationes & actus decernere ε; eosdemq; committere & exequi, referre in causis, & sententias concipere tutores dare, excusationes audire, alimenta constituere, ætates probare, aspectu atrocem iniuriam æstimare 7, & cætera quæ

ra quæ contentionem non habent & quæq; non differri
Reipublicæ interest , & quæ ad militarem disciplinam
pertinent ζ.

α l. 1. 7. & l. fin. C. h. t. β Geil. 1. obs. 53. n. 4. 5. γ l. 2. h. t.
δ l. actus 8. C. eod. ε c. fin. h. t. VVes. n. 5. At theologiè hæc vix de-
fendi posse putamus Exod. c. 16. vers. 25. & 34. v. 21. Numer. 15. vers.
33. Ierem. 17. nisi in causa extrema necessitatis Marc. c. 2. v. 26. Sed hæc
omnia Christianis esse concessa docet. Danaus in Ethic. l. 2. fol. 151.
l. pen. C. h. t.

V II.

Non solennes feriæ, quæ & extraordinariæ dicuntur
sunt illæ, quæ casu ita ferente indicuntur nulla certa lege Non solen-
nes.
aut tempore ordinariè conclusæ; quæ ob id etiã repentinæ
dicuntur, velati ob res prospere vel infeliciter geitas, quæ
à solo imperatore indicuntur α. Hodie etiam à Principi-
bus β & liberis civitatibus γ in suis provinciis

α l. 3. C. h. t. VVes. n. 4. ff. eod. VVult. d. c. 30. β argumento
illorum quæ tractantur ab And ab Ex ea: de pacis n. 340. & seqq. Gail.
l. 1. de fac publ. c. 6. nu. 10. Coler. part. 3. c. 7. n. 29. & vrb. seqq. γ
Gail. d. loco nu. 11.

V III.

Et feriis quidem sacris & repentinis renunciari ne-
quit α, adeò ut etiam sententia lata in illis nulla sit β. Se-
cus in rusticis vel solennibus humanis γ.

α Gail. d. obs. 53. n. 16. quia magis favorem Dei & statum pu-
blicum quam hominum respiciunt. β c. final. h. t. l. 1. h. t. ibi. nullius mo-
numenti sententiæ. γ Gail. d. loco. Et hæc de feriis, sequitur
de dilationibus.

I X.

Dilatio describi potest quod sit assignatio certi diei
seu termini moderata à lege vel iudice, quo causam tracta-
ri oportet, cum iusto temporis intervallo facta, cuius pro-
rogatio nihil aliud est nisi dilationis labentis nondum la-
psæ extensio. De dilatio-
nibus.

arg. l. 2. §. si quis iudicio si quis caus. l. oratione 7 h. t. l. interdum
36. ¶ de iudic. l. 3. C. de dilat. l. sed si mandante 5. de prec. Geil. l. 1. obs.
§ 1. n. 20.

X.

Et dantur hanc ob causam, ut commodum habeant,

spatium litigantes ad deliberandum α , & ad instrumenta producenda β .

α *auth. offeratur C. de lit. contestat. l. 1. ff. de Edendo. l. 7. h. t.*
l. 1. C. b. t.

XI.

Diviso,

Dilatio alia est legalis α , quam iudex abbreviare, nisi ex iustissima causa non debet nec mutare β , alia arbitraria, quæ à voluntate iudicis dependet γ . Item est vel peremptoria vel dilatoria δ item aut citatoria, probatoria deliberatoria &c.

α *l. de die 8. Qui stat. d. cog. t. t. C. de tempor. appell. l. propterandum 11. vel 12. C. de iudic. & gloss. ibid. § verbo triennii β cap. 1. de dilat. Tyraquell. de retract. §. 1. glòs. 10. n. 31. l. 3. C. ex quib. caus. infam. irrog. γ l. nonnunquam 73. ff. de iudic. l. 3. 4. C. b. t. Can. 1. causa 3. q. 2. & ibi glos. Bart. & Dd. in l. 2. ff. de re iudic. Panormitan. c. 5. de appellat. δ arg. l. ad peremptorium cum seq. de iudic.*

XII.

Quot dilaciones concedendæ.

Cæterum dilatio in causis civilibus regulariter unica est α interdum etiam secunda & tertia, saltem impedimento iureiurando probato β , nonnunquam etiam quarta, quæ tamen non nisi ex iustissima causa conceditur γ , præstito juramento à dilationem petente, se non malitiosè aut dolosè talem productionem exposcere δ ; quæ tamen præstatio consensu etiam partium remitti potest ϵ .

α *l. fin. de ferijs. β c. pastoralis de except. γ Geil. 1. obs. 91. n. 21. δ *auth. de testibus §. quia vero Geil. d. obs. 91. n. 5. 6. c. in causis c. significarunt c. pen. de testibus Mysing. cent. 1. obs. 70. 71. 8. Geil. d. obs. 91.**

XIII.

Præterea quarta dilatio ex causa legitima cum solennitate iuramenti etiam prorogari potest α , cæteræ non item sed labente prima conceditur secunda, hac labente datur tertia, qua labente datur quarta & nulla amplius β .

α *Gail. d. obs. 91. n. 16. Mysing. cent. 5. obs. 72. β Dd. ad. locis debet tamen iudex non esse facilis in quarta dilacione proroganda, ne in effectu quinta permutatur contra *auth. qui semel C. de probat Gail. d. loco.**

Sed

XIV.

Sed & prima redintegrari poterit, si forsan in dilati-
one probatoria per commissarium examinis steterit, quò
minus testes examinentur vel adversa valetudo producen-
tis obster.

*text. in auth. sed & hic C. de tempor. appell. & in auth. si ap-
pellatione C. eod. gl. in verbo nullum, ibid. text. in l. petenda. C. de temp.
in integr. restit. l. inter utile de minorib. l. contra maiores C. de inoffi.
test. Gail. d. obs. n. 8.*

XV.

Tempora porro dilationum de iure communi pro ra-
tione causæ, distantia locorum & personarum qualitate à Tempus dis-
lationum.
iudice moderanda sunt, regulariter tamen indulgenda sunt
20. dierum induciæ *α* tres menses quandoq; quãdoq; sex,
ad summum novem *β*. In Camera tempora illa omnimo-
do sunt arbitraria iudicisq; discretioni commissa *γ*, quod
nec à iure communi alienum videtur *δ*.

*α Nov. 53. c. 3. §. sancimus. β l. 1. C. b. t. nov. 112. vers. quam-
obrem c. illud quoq; antiquitus §. sancimus c. 2. de dilat. γ Gail. lib.
1. obs. 53. n. 20. & obs. 91. n. 13. δ text. in c. quod ad consultatio-
nem. de sent. & re iudic. c. oblatæ §. licet de appellat. l. 2. §. utrum *α*.
quemadm. test. aper. l. oratione h. t. l. 1. C. eod. & vide Bocerum hic
conclus. 26. & seqq.*

XVI.

Aequalitas autem inter actōrem & reum servanda est
in civilibus, & quantum temporis concessum est actori
tantumdem etiam reo si petat concedatur *α* aut etiam
causa cognita amplius *β*.

*α c. cum inter. de except. Geil. 1. obs. 91. n. 13. & de pat.
publ. lib. 1. c. 9. nu. 7. β Vves. nu. 11. h. t.*

XVII.

In capitalibus autem Malefici Sæcra reo plerunq;e
tres accusatori duæ dilationes conceduntur, sed utrunq;e
causa cognita *α*, quod discrimen tamen in causis violatæ
pæcis Camera non observat *β*. in crimine adulterii nulla
dilatio datur, nisi ut personæ exhibeantur, aut index ex
qualitate negotij motus hoc causa cognita petat. *ise . γ.*

α l. fin.

α l. *fn. h. t. Quia in eis maius litigatorum periculum versatur*
arg. l. fn. C. de prob. Gail. d. lib. 1. de pac. pub. c. 9. n. 6. β Gail. d.
loco n. 7. γ l. in crimine 4. de adulter. Paul. lib. 2. sent. t. 26. in
fn. & ibi Cuiat. propter criminis acerbitatem. Eleganter Donell. in l.
transigere na. 7. C. de transact. Et hæc de dilationibus, sequitur
de edendo,

XVIII.

De edendo. Reo autem sui copiam in iudicio faciente proximum
est ut actionem suam libello comprehendam & reliqua do-
cumenta pro ratione causæ actor offerat atq; edat α. Est
autem edere propriè copiam describendi facere adverfa-
rio: quæ triplex est actionis scilicet instrumentorum & ra-
tionum.

Diviso.

α d. *auth. offeratur. C. de lit. contest. l. 1. ff. de Edend. l. 3. C.*
de edend.

XIX.

Actionis e-
ditio.

Actionis editio erat olim futuræ litis designatio, quæ
constat duabus rebus exhibitione actionis & huius ipsius
idonea conceptione. Altera fit ut videat & audiat reus
quid petatur. Altera ut intelligat qualiter id sit, quo dein-
de statuere apud se possit, utrum cedere an contendere ve-
lit, & eo iure nihil intererat utrum actor scripto compre-
henderet, & libellum daret reo, an vèro ei diceret aut
scripti describendi copiam faceret, poterat etiam ex albo
Prætoris ostendi ut diceret actor se illa aut illa actione utu-
rum.

l. 1. h. s. *Vult. d. cap. 6. Obrecht. eleganter in disput. de for-*
malibell. conclusion. 133.

XX.

Sed hodie actionis editio fit iudici, & nihil aliud est nisi
querela iudici pro tribunali sedenti exposita cum narraci-
one controversiæ de qua adversus adversarium acturus sit,
ad eum finem ut sibi adversus illum citatio & necessarij
processus decernantur, idq; fieri solet vel per libellum sup-
plicem, qui ex eo etiam supplicatio dicitur pro decer-
nenda citatione & alijs processibus: vel per libellum, quo
ipsa actio introducitur.

Vultei.

VVultei, de Iurispr. Rom. c. 27. Ille libellus citationis non male dicitur hic libellus actionis, & meritorum vocatur.

XXI.

Supplex libellus est controversiæ iuncta petitione pro decernendis processibus summaria narratio, ex cuius visceribus libellus actionis formatur, & citationem præcedit, sequitur libelli oblatio.

Supplex libellus.

VVultei. d. lo. c. 27. Citatione decreta nulla amplius eius ratio habetur.

XXII.

Narra is illis quo ad jurisdictionem fundandam creditur, à quibus, si postea diversum proponitur processus cassantur α, Quod tamen non obtinet in querela denegatæ iustitiæ β in causis relaxationis iuramenti ad effectum agendi γ, si notorium sit supplicationis narrata falsa esse δ in causis pauperum qui iuramentum paupertatis iuraverunt, & ad Cameram appellant ε, si sententia in rem iudicatum transferit, & supplicetur pro processu nullitatis, & inhibitionibus ζ. Item in decernenda inhibitione η. Hisce enim casibus nudis narratis non statur.

α *l. cum quedam puella 19. de Iurudict. & dixi in confirmatio-
ne disp. 5. Gail. 1. obs. 31. n. 1. β Gail. 1. obs. 28. n. 4. & 31. n. 7.
Mynsing cent. 2. obs. 74. γ Gail. 1. obs. 22. nu. 4. & obs. 31. n. 7.
δ Gail. 1. obs. 31. n. 4. & Myns. cent. 2. n. 9. ε Gail. d. obs. 31. n. 8. ζ
Gail. 1. obs. 27. n. 10. η Gail. 1. obs. 144. n. 7. Quemadmodum hæc
collegit Dominus VVultei d. loco.*

XXIII.

Libellus actionis citationem etiam si nonnunquam Libellus antecedit quo ad effectum extrahendorum processuum: actionis. manet tamen eius ius quoq; citatione facta: tenetur enim actor in termino comparitionis libellum suum tantum re- producere, eiusdemq; copiam sive exemplum citato, si- quidem ipse compareat, aut procuratori eius dare, mori- bus Saxonice ad calanum dictare β.

α *VVultei. d. c. 27. β Terminus in proces. c. 20.*

XXIV.

Estq; libellus scriptura actoris intentionem continens
Dießlag α. Distingendum α est jure civili inter narratio-
nem

B

nem

nem & libellum: Narratio enim fit iudici, libellus offertur parti β .

α l. edita C. de edendo d. auth. offeratur. C. de lit. contest. β l. in rem 14. γ proximum C. de iudic. per narrationem autem intelligo facti & cause explanationem: nam alioqui & libellus accepto generaliter verbo narrationis, potest quoque dici quedam narratio.

XXV.

Divisio.

Et quidem antiquis moribus Romanis conceptio actionis uno verbo comprehendebatur, ut Aio te mihi ex stipulatu decem dare debere: Fundum qui est in agro Sabino meum esse α . Hodie dici potest quod sit libellus vel articulatus vel non articulatus. Ille est libellus conceptus & designatus certis articulis: hic est libellus serie continua sine ulla articulorum designatione actoris intentionem continens β .

α Hostiam, Donell. Borch. in γ . sic itaq. discretis Inst. de actionib. β *ff. de rei. c. 29. d. lib. 2.* & vide Noë Meurer In Formular Chantmergerichs process. part. 2. mihi fol. 230. & seqq. iure Saxoniæ articulus libellus non recipitur: Const. Elector. part. 1. artic. 2. & autor. diff. lib. 1. diff. 48. & in questionib. Lipsensib. part. 3. q. 18.

XXVI.

In quibus causis libello opus.

In omnibus autem causis offerendus est libellus, de quibus constituitur iudicium & inter quos lis est α , tam civilibus, quam criminalibus β .

α Specul. de libell. concept. γ nunc dicendi. β l. libellorum 3. de accusat.

XXVII.

In causis verò summaris puta executionibus non semper requiritur libellus α , in his enim qualiscunq. petitio etiam sine scriptura sufficit β , cum videlicet iudicis officium extra ordinem imploratur γ , vel cum per modum inquisitionis proceditur δ .

α Clem. sapè ub. glos. de V. S. Specul. d. loc. n. 17. β *Vvesenb. in parat. ff. hic n. 6.* γ Speculator alleg. l. c. n. 7. δ l. 4. ub. glos. qd. verb. continua. C. de Apostatu c. cum olim de testib. Canonist. in c. qualiter de accus.

XXVIII.

Forma.

Libellus civilis.

Porro in libello consideratur eius substantia & qualitas: Substantia libelli, si quidem actio civilis est, in duobus consistit, in narratione & conclusionem sive petitione.

Conti-

X XIX.

Continere autem debet narratio hodie hæc quinque sequentibus versiculis comprehensa, partim ratione personæ partim causæ.

Quis α , quid β , coram quo γ , quo iure petatur & à quo, Rectè compositus quisq; libellus habet.

α quia sine personis inter quas agitur nulla est actio nec quisquam nisi certus certo potest respondere. β quia sine re nulla est actio

§. 1. Inst. de act. Donell. n. 7. in l. 3. C. de edend. γ non quidem nomen iudicij exprimi debet, sed sufficit ut officium dignitatis vel iurisdictionis designetur. Obrecht. de forma libell. proposit. 256. & seqq. ubi etiam ostendit quomodo universitas conveniri debeat. proposit. 260. & seqq.

r Nam ex hoc magis persona iudicis / q. sit o tanquam privata, sed ut magis consideranda / Cognos. Ceterum quam ex notis pprio

XXX.

Et si autem necesse non sit conceptis verbis nomen actionis vel iure civili α vel canonico β exprimere, nisi plures actiones concurrunt γ , medium tamen concludendi formaliter proponendum erit, ut actionis intentatæ qualitas & genus colligatur & demonstretur.

α per l. tutor 69. ibi non titulus actionis sed debiti causa respicienda est: de fideiussoribus l. si filiusfamil. 3. ibi origo obligationis potius quam titulus actionis considerandus est C. ad SC. Macedon. quia cum constat de iure actoris nihil admodum ad rem facit quo nomine actio appellatur. §. si quidem in nomine Inst. de legatis arg. l. 2. C. commun. de legat. β c. litera tua de dilat. c. dilecti de iud. 5. Corras n. 11. in l. 1. C. de iur. Emphyt. Vvesenb. cons. 3. n. 20. γ l. si is qui 18. de obl. & act.

XXXI.

Circa medium concludendi duo actionum genera consideranda veniunt: unum in rem, alterum in personam π : Actionis in personam generalis & communis una causa est, ut is cum quo agitur nobis sit obligatus, cuius speciales quatuor recensentur, ex contractu: quasi contractu: delicto, vel quasi in hisce generalem dicere non sufficit, speciale quam remotam vocant dici oportet β .

α §. omnium Inst. de act. l. actionum 25. in pr. §. de oblig. & act. β Schen. in §. omnium Inst. de actionib. uputa non satis est dicere: peto decem quia mihi debes: Sed ita: aio, te decem mihi dare oportere, quia mutuo dedi, & hoc ideo quia nisi causam obligationis adiecero statue-

re non possis id sine quo nulla est editio , utrum cedere an contendere
debeas.

XXXII.

In actione in rem verò duæ res ab actore consideran-
tur , ut sit Dominus: à reo ut is rem de qua agitur so-
lus possideat: & in hisce satis dixit actor de iure suo, qui se
dominum professus est , id est, qui dixit communem a-
gendi causam , quam propinquam hōc est ius in re vo-
cant.

*l. sicut autem §. sed si queritur: si servitus vindicet: Dd. d. loco
& in l. si in rem de rei vindicat. Verum & hac de consuetudine ita rece-
pta sunt. Iure enim civili simpliciter actiones, ut & dictum est concipie-
bantur & ex l. ult. C. de annalib. excepti. colligitur , ubi creditor ha-
bens debitorem ex multis causis concipit libellum generaliter nulla cau-
sa expressa , & tamen valet libellus , qualem libellum practici incer-
tum vocant. Et sufficit de consuetudine dominum se dixisse , quia sta-
tim intelligere potest reus an cedere an contendere velit ; nam si actor
dominus, est ut se esse intendit quacunq; ex causa erit dominus , quare &
videt possessor quod rem petitori restituere debeat. l. officium de rei
vindic.*

XXXIII.

Peritio seu conclusio talis esse debet ut petatur quod
cuiusq; actionis proprium est , ut genus actionis colliga-
tur & in rem actionum propria intentio est , ut declaretur
res de qua agitur esse petitoris , sic deinde ei officio iudi-
cis restituatur α. Actionum in personam ut id petatur
quod debetur. β

*α l. ex diverso §. 1. l. officium l. qui restituere ff. de rei vind.
§. 1. in fin. §. omnium Inst. de actionibus: quamvis , ut dictum, iure civili
aliter hac se habeant. β Donell. in l. edita n. 9. C. h. t. Et hæc in
specie de libello civili.*

XXXIV.

Libellus cri-
minalis.

Si verò criminalis est libellus consistit ille in accurata
accusationis narratione necessariò , non autem conclusio-
ne, siquidem in agentis est potestate an conclusionem li-
bello accusationis subijcere velit nec ne α. Locus item &
tempus criminis perpetrati adjiciendus, quod ni fiat libel-
lus est ipso iure nullus etiamsi nihil de eo opponatur β.
tametsi præcisè necesse non sit ut dies exprimaturs γ,
quod

quod si tamen accusatus diem exprimi petat erit ipse omnino obsequendum, quamvis nec hoc casu exprimendum diem in Camera pronunciatum refert Dominus Mynsingerus d.

α *Mynsing. cent. 4. obs. 81. Gail. 1. obs. 61. n. 8. β Myns. 2. obs. 32. Gail. obs. 64. n. 9. γ Myns. cent. 2. obs. 40. Gail. d. obs. 64. & seq. d. Myns. d. obs. 40.*

XXXV.

Amplius in utraq; specie requiritur ut libellus sit aptus: ineptum enim iudex etiam ex officio rejiciet α, ne sententia retrò reddatur nulla: & contra ineptitudinem eius quandocunq; etiam post sententiam opponi potest β. Si verò partim aptus sit partim ineptus propter eius partis ineptitudinem totum vitari non debet γ. Item exigitur ut sit clarus & certus δ non obscurus ε: si tamen contra illum de obscuritate nil opponatur, subsistit, siquidem ex actis declarari potest ζ, item ut sibi ipse sit conveniens contraria enim allegans non est audiendus η.

Generalia li
bellorum.

α *Vvesenb. n. 8. h. t. ne sententia retrò reddatur nulla. Gail. 1. obs. 66. n. 9. β VVult. d. vers. in toto requiritur. γ Gail. 1. obs. 66. n. 10. Myns. cent. 4. obs. 5. c. utile de R. 1. in 6. d. Gail. 1. obs. 2. n. 2. Incertus autem libellus in quibusdam casibus recipitur si ex parte actoris esset iusta ignorantia. l. qua. de tota. de rei vindic. Costal. in l. 1. h. t. ε d. autb. offeratur C. de lit. contest. l. fin. C. de annal. except. Gail. 1. 1. obs. 66. n. 6. Est autem obscurus libellus si mihi ex pluribus causis debes ex deposito centum, ex vendito centum, & ex testamento totidem, & in libello coram iudice petam dari à te mihi centum, & causam quam-obrem mihi dare debeas non exprimo. Vacon. à Vacuna n. 11. c. 89. lib. 6. declarat. civil. ζ Gail. 1. 1. de pac. publ. c. 11. n. 31. η Gail. 1. obs. 79. n. 8.*

XXXVI.

An autem sit eiusmodi ex libelli conclusione animadvertitur α, sed quoad fieri potest sustinendus est β, dummodo intentio apta sit γ, & ius actoris ex narratis libelli colligi possit δ, ita ut sufficiat ius negantis ex narratis implicite resultare ε etiamsi verba libelli essent improprian-da ut salvetur ζ.

Gail.d. obs. 61. n. 15. & Myns. cent. 4 obs. 5. Gail. d. obs. 66. n. 7. 8. 9. & obs. 61. n. 16. VVesemb. n. 8. & Gail. d. obs. 61. n. 13 & 14. 16. & arg. l. 2. C. de formul. & impetrat. & VVes. in l. 8. in par. & l. si quis intentione de iudic. c. auditu. c. veniens. de in integ. restit. Myns. sing. d. obs. 5. Gail. d. obs. 61. n. 16.

XXXVII.

De mutati-
one libelli.

Sed an mutari libellus possit dubitabit aliquis, & posse defendemus α , sarcitis ab actore damnis reo, quæ ob remerariam petitionem passus est, scilicet ut reddat viatica sumtusq; litis & actionem de novo edat β . Emendari quoq; potest in summa, ut pro decem viginti ponantur γ , quo tamen casu nova editione opus non esse existimamus, nisi id iudex decernat δ .

α l. cum fundum 18. §. ult. unde vi l. ult. C. de error. calcul. §. sin minus Inst. de actionibus Vacon. d. lib. 6. c. 89. olim cum formula actionum impetrabantur correctiones non nisi ex singulari aequitate Prætoris admittebantur. β arg. l. nemo potest. de R. I. l. non debet d. 1. l. eum quem 27. de iudic. γ d. §. sin minus. & ibi VVesemb. eleg. l. in delictis 4. §. si detracta. de noxal. act. Aut. differ. iur. civil. & Sax. lib. 1. diff. 42. δ quia qui semel. negavit se debere decem videtur negasse viginti & contra.

XXXVIII

Sed quando liceat actionem editam emendare & mutare magna est altercatio, nobis videtur theoricæ veritate & æquitate considerata usq; ad sententiâ in eodem iudicio, non etiâ nova instituta in ius vocatione, id fieri posse.

d. §. sin minus & ib. VVes. Donell. n. 17. in l. edita C. h. t. considerata aequitate thes. præcedentis l. in delictis 4. §. si detracta, de noxal. act. l. cum fundum 18. §. ult. de vi & vi armat.

XXXIX.

Vnde & illa quæstio manat utrum ei qui priore actione recedit ut sequatur novam ita liceat à priore recedere invito reo, ut nec de priori reo etiam petente iudicetur & id ante litem contestatam permitti, post cœptum verò iudicium secus esse putamus.

per l. iudices de iudic. l. 1. C. de lit. contest. Don. n. 20. in d. l. edita.

Et hæc

XL.

Et hæc quæ de mutatione libelli dixi non modo in iudice ordinario sed etiam dato obtinere secundum Donnellum putamus.

in d. l. edita.

XLI.

Verum non videtur mutatio concedenda eo casu, quo prior actio eiusmodi erat, cuius electione cæteræ concurrentes actiones sunt sublatae α , item qui primò movit actionem non famosam, ut conditionem furtivam, non poterit postea mutare, & movere famosam ut furti β .

α *ut in l. qui §. 1. de tributor. act. ubi Domino cum due competunt actiones tributoria & de peculio, si una semel capit agere, non potest postea mutare & ad alteram pervenire, quia electione unius sublata est altera β id enim esset contra æquitatem l. edita C. h. 1. ibi ut edicti ratio & æquitas ius dicentis permittit.*

XLII.

In hac materia amplius quæri solet an iure civili in uno libello plures actiones cumulari possint: Et quamvis à pragmaticis optime cumulatio inventa est α , tamen ea à veterum Ictorum sententia planè aliena videtur β . Hi enim solum actionum concursum, non etiam cumulationem agnoscunt γ . Vnico tamen casu Vlpianus duas actiones actori concessit, si nimirum incertus sit, ex qua causa litigare debeat: ita tamen ut protestetur ex altera se vel le consequi quod eum contigat δ .

Cumulatio
actionum.

α *Frustra enim pluribus fit iudiciis quod uno absolvi potest: item favor dirimendarum litium suadet ut uno eodemq; libello & iudicio multe simul controversie cumulari possint. β l. si pluribus 33. l. huiusmodi 84. §. qui servum de legat. 1. l. singulis 6. de except. rei iudic. l. cum filius 76. §. pen. de leg. 2. γ l. nemo 48. §. fin. de R. l. l. qui servum 34. de oblig. & act. §. cæterum instit. quod cum eo qui in al. pot. δ l. 1. §. qui autem quod legat. Gail. 1. obs 63. l. contra maiores 16. C. de inoff. test.*

XLIII.

Solent etiam clausulæ multæ libellis adjici: ut, de quibus omnibus & singulis peto ius & justitiam administrari libellorum.

quæ

quæ præter ius civile introducta est, & videtur arguere iudicem vel negligentiam vel oblivionis: Quod de petitione impensarum afferunt Dd. si ea omissa est, iudex non teneatur in eas adversarium condemnare falsum est α . Nec illa clausula alicuius est momenti: peto reum conventum condemnari ad dandum & faciendum, & ita cogi & compelli: nam qui petit consequens, id est, executionem petit quoque antecedens ϵ . Qemadmodum nec illa: salvo iure addendi detrahendi mutandi &c. quia ipso iure competit γ . Sic clausula illa, non adstringens se ad probandum non necessaria, sed ad ea tantum quæ sufficiant, nulla est, quia an satis probatum ad iudicem pertinet δ .

α l. *properandum* 12 §. *sive autem* 6. C. de iudic. β l. *ad rem mobilem de procurat.* §. *licet Inst. quib. ex caus. manumitt.* γ *Iason in l. edita n. 157.* δ l. 3. de *testibus* l. 1. ad *Turpill.* Et hæc de libello eiusque editione.

XLIV.

De instrum.
entorum
editione.

In instrumentorum editione duo considerata veniunt: Primum: ut omnia quæ quis apud iudicem editurus est edere parti non tantum iudici compellatur α , deinde, fiat ea vel ante litis contestationem vel post β illo casu fit sine die & consule γ , quo instrumentum conscriptum, non in quem solutio concepta est, & exemplaria saltem eduntur: Hoc cum die & consule, & edenda sunt authentica. Rationes tamen cum consule & die edi debent, quoniam accepta & data aliàs non possunt apparere,

α l. 1. §. *edenda* h. 1. de *editione quæ fit in iure hic proprie agitur*, quæ fit in iudicio illa proprie pertinet ad iur. de *fid. instrum.* & quod editio etiam fiat ante litis contestationem probatur ex l. 1. §. *editiones* & §. *edenda* l. *exempla* 11. h. 1. γ l. 1. §. *editionis* cod. *Gail.* 1. obs.

234.

XLV.

Qui edat.

Edere autem tenetur actor non reus, ille enim non hic tenetur probationes proferre, nisi iusta de causa iudici interdum id faciendum videatur α , ut si actor ei contra quem agit mandasset, ut is conficeret rationes utriusque nomine β . Quibus annumeramus argentarios, nummularios & successores eorum γ socios, tutores δ , vel si ob
inseq-

incēdium, naufragium, bellum, a² et omnia sua instrumenta amiserit. Fœneratores § Fisco etiam si adversus aliquem agit ex civili causa rationes edendæ sunt, excepta causa capitali *.

α l. 1. l. pen. C. h. t. l. 2. de prob. l. nimis grave C. de test. β l. si quis §. ex hoc edito. de edend. γ l. argentarius 10. h. t. excipitur is cui argentarius rationes suas legavit l. quadam 9. h. t. δ d. l. quadam in pr. h. t. ε l. 6. §. Prætor ait h. t. ζ Clem. 1. cæterum de usuris. quod hac ratione introductum putarunt quia fraudes fœneratorum vix aliter deprehendi possunt. * l. 2. & 3. §. item Divi de iur. fisci.

XLVI.

Cæterum illi eduntur ad quem pertinent, etiam procuratori eius, & omnibus postulantibus α, & iurantibus dum. non calumniæ causa se petere β. Et quidem non semel, sed etiam ex causa bis γ.

α d. l. si quis 6. §. ex hoc edito vers. procuratori quoq; h. t. β d. l. quadam 9. §. numularios. vers. cæterum eod. γ d. l. si quis §. fin.

XLVII.

Quod si editio non fiat ab a²ctore, potest iudex restituentem eò adigere ex officio, manu militari α, captis pignoribus β, aut denegata in posterum audientia: sed & litigatori, contra argentarium (non autem alios) non edentem a²ctio in factum datur in eum qui dolo malo non exhibet γ & contra successores eius δ: Contra procuratorem agitur mandati, contra socium pro socio, tutorem tutelæ iudicio ε.

Pœna ni nõ edentem; & quibus actionibus conveniatur.

α l. 1. in verb. ad officium ub. gl. & Dd. C. h. t. β l. etsi 26. §. ait prætor 4. Ex quibus caus. mai. l. qui restituere. de rei vindic. γ l. ubi. eod. δ d. l. si quis 6 §. 1. d. l. quadam 9. §. nihil. l. ult. eod. Cuiat. lib. 10. obs. c. 14. in fin. ε d. l. quadam in pr.

XLVIII.

Dantur hæ actiones illi ad quem ratio pertinet, in id quod interfuit eius rationes edi cum decerneretur à prætore, non quod hodie interest α. Et est annalis ad heredem transitoria non autem in eum nisi ex suo facto.

α d. l. si quis §. ex hoc. d. l. ubi. β l. fin. eod.

Pœna rei
non edentis

Et cum interdum ex causa reus tenetur exhibere, si iussus non edat pro convicto habetur.

Arg. l. de possessione in fin. C. de probat. Donell. in l. 1. n. 8. C. h. t. Videtur enim subtraxisse rationes qui eas actori non exhibet, & videtur exhibere noluisse, quia intelligit rationibus contineri quod actori profit sibi nocet.

C O R O N I D E S.

I.

Quæstionis est, an mercatores & scœmi-
næ officium argentarii usurpantes cogendi
sint edere rationes suas iis, cum quibus con-
traxerunt: Quod exemplo argentariorum
Bartolus concessit, & communiter obtinuit,
Donellus *a* negat, quod nobis etiam hac
vice placet,

a in l. 1. m. 4 C. h. t.

II.

Is apud quem res agitur, acta publica
tam civilia quàm criminalia, cum die & cons-
fule *a*, hodie ex scripto iure *b* cum Imper-
ratoris nomine exhibere tenetur ad inves-
stigandam veritatis fidem,

*a l. 1. h. t. c. quando contra. de appell.
Geil.*

*Geil. lib. 1. obs. 134. b N. 47. Et vide Goth.
in l. 2. h. t*

III.

Si terminus appellationis vel alterius actus in diem feriatum inciderit, utrum dies feriatum computandus sit: ita ut si eo die non comparuerit puniatur, quaestio est: nos negantibus calculum addimus.

Geil. 1. obs. 140. ubi eleganter.

IV.

An ne ob nimis longam vel brevem dilationem à parte gravata appellari possit: & ut à nimis brevi peremptoria ita à nimis longa multò autem magis à denegata dilatione appellatio valebit.

c. 1. de fer. Et ibi notata.

V.

Statutum iuri communi conforme edi non est necesse.

Geil. 1. obs. 106.

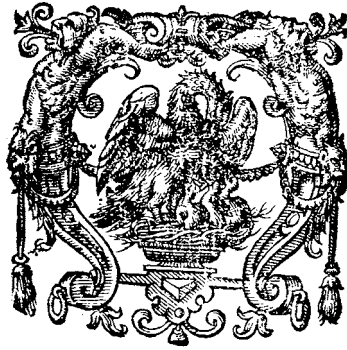
VI.

Instrumenta produci possunt quandoque usq; ad sententiam, licet statim exhibenda sint omnia iudice petente, quod usus observat.

IMPERTINENS.

*Sabons conductus de violentia iuris
non facti accipitur.*

F I N I S.

DISP. VIII.

DISPUTATIO
OCTAVA

DE
PACTIS,

Ex ff. C. & jure Can.

QUAM DISCVTIENDAM

DEO BENÈ FAVENTE

SUB PRÆSIDIO

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

IN PUBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
PROPONIT, PROPVGNABIT

IOSEPHVS VRSINVS
Cotbuisiensis Lusatius:

a. d. IV. Kal. Xbris
h. & l. consveto.

Et notando & disputando, benè optimaq; ra-
tione veritas investigatur. *l munerum f. 9.*

mixta 26. π. Munerib. & honor.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO clō 1ō XCIII.

VERE NOBILI,
SOLIDE LITTERATO VIRO,
DN. OTTHONI HACK
ILLVSTRISS. ELECTORIS
BRANDEBVRGICI CON-
siliario:

DIOECESI COTBVSIAE
PRAEFECTO:

Mæcenati meo observandisß.

Ob assidua eaq; præclara erga carissimam patriam meam merita:

Positiones has

Grati animi Symbolum, mittebam
& submittebam

IOSEPHVS VRSINVS.

DE PACTIS.

Continuatio.

POSTEAquam in jure Actor actionem & instrumenta **EDIDIT**, de quo proximè disputatum: Reo causæ suse diffidenti, dubiùmve litis eventum expectare nolenti consultum atq; utilissimum est, antequam litem contestetur; **PACTUM TRANSACTIONEMVE**, si ea jam tum iniiit, per exceptionem opponere: vel adhuc sibi hæc parare auxilia. de quibus imposteriorum, & quidem eorum priore in præsentî disputatione, differendum.

THESIS I.

PACTVM, VT ET PAX, à **PAGO** antiquo verbo derivat \ Vesen æ: cui tamen in conjugatis, Pacis & Paciscor, littera **C** refragatur: ea enim in derivatis non solet esse, si in primitivo non reperitur. ut rectius deduci queat ex obsoleto **PACIO**: cujus verbi in **LL. XII. tabb.** creber usus fuit β; pro quo nunc in eadem significatione usurpamus derivativum **PACISCOR γ**.

Etymolog.

α *Ves. b. n. 2. β in ll. 12. tabb. Crispini parte 3. n. 34. Ni cum eo PACIT, sexaginta dies in vinculis retineto. Cuiac. ad l. 6. h. t. Si membrum rupit, ni cum eo Pacit, talio esto. γ l. pacisci 31. Et totis. et. nostris.*

II.

Vocabulo pactum, cognatum est alienum illud **PAC-**

Synonyma.

A 2

CTIO,

CTIO. quod quanquam ab illo ut caussa ab effectu differt
§: promiscue tamen utroq; , quemadmodum etiam verbo
CONVENTIONIS, nostri utuntur .

§ l. 1. §. 1. h. t. VVes. h. n. 2. i totis tt. nn. in ff. & C.

III.

Sunt itaq; hæc tria vocabula Synonyma ζ, & adeo
generaliter interdum accipiuntur : ut non modò contra-
ctus omnes, sed fœdera etiam publica complectantur η.

ζ VVes. h. n. 2. *Contradicit tamen Duar. & Borch. h. c. 1. n. 8.*
η l. traditionib. 20. C. eo. l. 3. usufructu. l. d. 17. Pro socio l. quod
sepè 35. *Contrah. emtione.*

IIII.

Def. genera-
lis .

Quo referri debet definitio, quam Ulpianus tradidit.
Pactio, inquit, est duorum pluriùmve in idem placitum
consensus : & fit cotrahendi vel transigendi negotii gratia.

l. 1. §. & pactio 1. cum §. seq. h. t. l. 1. Transact. Borch. h. c. 1. n. 9.

V.

Divis.

Dividitur Pactum seu conventio in **PUBLICAM**,
quæ est de publicis rebus in bello vel pace ; & **PRIVATA**,
hæc rursus diducitur in legitimam & iurisdictionum.

l. conventionum 5. §. 1. h. t.

VI.

LEGITIMA est, quæ lege aliqua confirmatur. ut L.
XII. Tabb. Pactum de membro rupto θ, de lite ι, de
furto κ, de injuriis λ. Constitutionibus: de dote μ, pa-
ctum donationis ν, pactum de usuris dandis argentariis
ξ, de usuris dandis pro rebus quæ mensura constant ο,
Edicto prætorum: Constitutum, pactum pignoris quod
hypothecca propriè dicitur π, & de trajetitia pecunia ρ.

θ Geil. lib. ult. c. 1. Borch. n. 4. c. 2. ι Cuiac. l. 6. b. t. κ l. 7. §.
si paciscar. h. t. Borch. n. 10 λ l. si tibi decem, §. quedam h. t. μ toto
t Doris promissione. Borcholt n. 23. Verum hoc exemplum non aptè
hic collocari ostendit Connan. l. 5. c. 3. n. 1. vbi dicit, quod sit contra-
ctus innominatus Do ut des. ν l. 1. l. donari Donati. l. si quis argen-
tum C. eo. Borch. n. 28. N. 136. ξ l. frumenti C. usuris. Borch. n.
31. Hoc non ex pacto, sed ex consuetudine fieri ostendit Con. d. c. 3. n.
2. 30 §. constituta l. Act. Rationes habet Conna. d. c. 3. n. 4. π l.

1. Pignor.

1. *Pignor. act. l. si tibi decem, §. pignore h. t. §. Serviana l. act. Rationem reddit Con. d. n. 4. §. l. in quibusdam Naut. sen. Schneid. de Pactis n. 8. Hoc ex consuetudine fieri docet Con d. c. 3. n. 2.*

VII.

IURIS GENTIUM conventiones sunt, quæ ex æquitate & usurpatione gentium ortum habent. Hic notandum: Quod legitimum est, etiam juris gentium est: Sed non contrâ, quod juris gentium est, legitimum quoque dicitur.

l. 6. h. t. VVes. h. n. 4.

VIII.

Suntq; aut **NOMINATAE**, quæ in sua generali conventionis appellatione non stant; sed transeunt in speciale nomen contractus: ut Emtio, Venditio: Locatio, Conductio: &c. aut **INNOMINATAE**: earq; partim causam & *συνάλλαγμα* habent, vocant contractus innominatos, puta Do ut des, Do ut facias, Facio ut facias, Facio ut des. Partim præter nudam conventionem causam nullam continent, quales sunt; **PACTUM** ita in specie dictum, de quo proprie hac agemus Disputatione; & **TRANSACTIO**.

l. juris gentium 7. §. 1. cum seqq. h. t. VVes. h. n. 4. Cuiac. d. l. 7.

IX.

PACTUM hoc **NUDUM** sæpe cognominatur: ut discernatur á **NON NUDO**, ob intervenientem causam, hoc est, factum vel dationem, ita dicto; quodq; si adjunctam habet stipulationem **SOLLEMNE** dici potest; ab **Azone** etiam & **Dd. VESTITUM** vocabatur.

Costal. in pr. l. jur gentium h. t. Ab hac sententia videtur alienus Cuiac. in l. 1. h. t. & l. b. 11. Obser. c. 17. & lib. 14. c. 28. & in explic. l. Titius Sempronio. Ad Afric. Borch. h. c. 2. n. 1. in 4. pactorum divisione.

X.

Quod Prætor, quem sequuntur nostri **ICTI**, pactum **CONVENTUM** appellavit; quod sola, ut dictum est, pacipientium conventionem nitatur: idq; ad differentiam **Legitimi**, quod legum vi & autoritate sustentatur. Quandoq; vocamus **Iustum**: ut sejungamus ab eo, quod vi, dolo, errore nititur; ideoq; ne exceptionem quidem parit.

• Iurigentium 7. §. ait prator 7. h. t. l. pacta conventa 72. in
p. Contrah. emittone. 7. Non verò ut Mudeus putavit, ad differentiam
Tacitorum.

X I.

Def spec. Est autem nudum pactum, quod præter conventionem & consensum, de re certa & non litigiosa interpositum, nihil continet; hoc est, neq; causam aut negotium, neque stipulationem complectitur.

arg. d. l. 7. VVes. h. n. 4.

X I I.

Divis.

Eius divisiones sunt hæc. TACITUM aut EXPRES-
SUM; hoc vicissim vel ABSOLUTUM, id est, per se con-
sistens, (& quidem modo IN PERSONAM modo IN REM
conceptum φ) vel ACCESSORIVM, quod contractui
adjicitur; sive id fiat IN CONTINENTI siue EX INTER-
VALLO.

• l. Labeo ait 2. h. t. φ Iurigentium 7. §. pactorum 8. h. t.

X I I I.

TACITA dicimus, quæ ex præsumpta contrahentium
elicimus voluntate χ, ut: Si debitori meo, inquit Paulus,
reddiderim cautionem, videbatur inter nos convenisse,
ne peterem: profuturamq; ei Conventionis exceptionem
placuit ψ. At verò reddito pignore, pignoris quidem
obligatio tollitur ω, debitum tamen ipsum peti posse, du-
bium non est ε, nisi specialiter contrarium actum esse
probetur

χ VVes. h. n. 4. inf. Borch. d. c. 2. n. 4. ψ l. Labeo ait 2. h. t. ω l.
creditoricem 7. C. Remiss. pignorum l. 1. liberat. legata ε l. postquam
pignus 3. h. t. & ibi Cuiac. rationem diversitatis assignat. l. 1. C. Pignor.

X I V.

Sic in urbanis habitationibus locandis, investa illata
pignori sunt locatori. In rusticis prædiis contrarium ob-
servatur α: sed fructus tamen, qui ibi nascuntur, tacite
intelliguntur pignori esse domino fundi locati β. 7

α l. item quia 4. in p. h. t. l. eo iure, 4. in p. in quib. caus. pig. vel
hyp. tac. contra. l. sanctimus f. C. eo. β l. quamvis fructus 3. C. eo.

X V.

Item: Pactum quod propter causam dotis fit, constat
habe-

habere in se conditionem hanc: Si nuptiæ fuerint secutæ: & ita demum ex ea agi posse, quamvis non sit expressa conditio, Si nuptiæ, constat γ. Deniq; qui in futurum usuras à debitore accepit, tacitè pactus videtur, ne intra id tempus fortem petat δ.

γ *l. item quia* 4. §. *huius rei* 2. *h. t. l. 3. l. stipulationem* 2 *l. cum l. seqq. l. promittendo* 4 1. §. 1. *l. iure dotium l. ult. C. Donat. ante nupt.* δ *l. qui in futurum* 5 7. *h. t.*

XVI.

EXPRESSA vocamus, quando consensus re (id est nudis, non sollempnibus verbis ε) vel per nuncium vel per epistolam exprimitur ζ.

ε *Borch. h. c. 2. divisione 1. n. 1. VVes. h. n. 4. ζ l. Labeo ait* 2. *h. t. Schn. in Inst. f. 476.*

XVII.

Eaq; ABSOLUTA, sunt quæ per se consistunt, aliis contractibus non inhærentia; qualia sunt de Petendo vel Non petendo. item cum dico; Dabo tibi Stichum, tu mihi Pamphilum.

l. 7. §. 4. iuncto §. seq. & ibi Gothof. h. t.

XVIII.

IN REM concepta dicuntur, quoties generaliter paciscor Ne petam η: IN PERSONAM, quoties, Ne à persona, puta Lucio Titio, petam. Vtrum autem in Rem an in Personam pactum factum est, non minus ex verbis, quàm ex inente convenientium æstimandum est θ.

η *Liurügentium* 7. §. *pactorum* 8 *h. t. d. §. pactorum* 8. *Connamus lib. 4. c. 4. n. 4. 5. ubi per varia exempla hoc declarat. Borch. h. c. 2. divis. 3. n. 21.*

XIX.

Vnde tale pactum (Profiteor te non teneri) non in personam directum esse: sed generale, ut locum quoq; inter heredes litigantes habiturum sit, Papinianus respondit.

l. tale 4. *h. t.*

XX.

Quid si neq; ex mente satis appareat? In rem pactum esse intelligitur, quia plerunq; tam heredibus nostris, quam nobismet ipsis cavemus.

*l. si pactum 9. in f. Probatt. l. sicut, §. si debitori. Quil us
modis pignus.*

XXI.

Quò etiam hoc pertinet ; pactionem Obscuram semper nocere ei, qui eam dixit: quia dicere potuisset apertius.

l. veterib; 39. b. t. l. Labeo 21. l. cum in 33. cum l. seq. Contrah. emt. l. non enim 9. Actio rerum amittarum l. legem 10. C. h. l. l. C. Pactis conveni. VVes. h. u. 10. Zoan. de Pact. retrovend. n. 98. & seqq. ubi vide. Donell. limitat. in l. 2. f. 438. de eo quod certo loco n. 5. Pac. cent. 2. q. 7.

XXII.

IN REM pacta omnibus profunt, quorum obligationem dissolutam esse, eius qui paciscebatur intertuit, Quod non ita intelligendum, si quoquo modo eorum intertuit: sed tunc demum, cum per eum cui exceptio datur, principaliter ei qui pactus est consulitur. α . hoc in exemplis manifestius apparet.

1. l. & heredi 21. §. in his f. b. t. α l. fideiussores 23. b. t. Borch. h. c. 2. divis. 3. n. 3.

XXIII.

Vt: Si debitor in rem pactus sit, fidejussoribus quoque competet pacti exceptio λ . quamvis hodie de jure Novellarum secus sit: quo non potest fidejussor ante debitorem conveniri μ .

λ l. & heredi 21. in f. b. t. μ Novell. 4. §. 1. Geil. 2. obser. 27. n. 16.

XXIV.

Econtra verò fidejussoris conventio nihil proderit reo: quia nihil eius interest à debitore pecuniam non peti: (nisi si fortè in rē suam, hoc est utilitatem suam, spondidisset ν .) Imò nec confidejussoribus prodest ξ : quippe cum hi, licet solverint, adversus illum actionem nullam sint habituri \omicron .

ν l. sed si fideiussor 24. b. t. ξ l. fideiussoris 23. b. t. l. idem in duob. 25. §. sed quamvis 2. b. t. \omicron l. ut fideiussor 39. l. fideiussoribus 17. l. cum alter 11. C. eod. Pac. cent. 1. q. 95. respondet ad contraria.

PER-

XXV.

PERSONAE pactum ad alium non pertinet, quem-
admodum nec ad heredem α . tantum enim ei cum quo
factum est, vel nocet vel prodest β .

π l. idem in duobus 25. §. personale 1. b. t. c. Borch. b. c. 2.
divis 3. n. 2. XXVI.

Et hæcenus de Absolutis. nunc videndum de AN-
IUNCTIS: quæ sunt in duplici differentia. Altera con-
tractib. IN CONTINENTI adjiciuntur, hoc est in ingres-
su contractus α , vel in initio τ : quæ pæssim appellantur
Conditiones ν ; sæpe Leges ϕ .

σ d. l. 7. §. quin imò, ibi: quæ sunt ab initio l. si ut certi §. 1.
Commodati l. Lucius Titius §. f. Depasiri. τ l. si alienam C. Fideiuss. l.
contractus R. l. initio C. Pactis inter empr. ν l. stipulationem 2 l. iure
dotum. ϕ l. contractus 23. R. l. in conventionibus 52. in p. V. O. l.
legem quam dixisti 10. C. b. t. l. pacta conventa 72. §. Papinianus 12
Contrah. emt.

XXVII.

Et siquidem BONAS fidei contractibus adjiciuntur,
tam ex parte Rei quam Actoris contractui illi insunt χ ,
id est, ita inhærent, ut non opus sit eorum exceptiones
opponere \downarrow .

χ l. iurigen. 7. §. quin imò & §. ad eò. b. t. l. in bona 13. C. eod.
l. emptio & venditio 3. Rescind. vend. l. cum dotem C. iure dot. \downarrow Cu-
ias. d. §. quin imò. Borch. c. ult. n. 40. ubi hoc exemplis declarat.

XXVIII.

Daturq; tum non tantum actio prima: sed etiam cum
illâ actio præscriptis verbis nonnunquam concurrat.

l. 2. C. Pactis inter emt. l. solent 15. Præscript. ver. l. ei apud 5. §. 1.
Depositum, iuncta l. si gratuitam 17. §. f. Præscript. ver. l. Labio 50.
Contrah. emt. l. si convenerit 23. Comm. divi. l. si convenerit 6. Rescin.
vend. VVes. in Parat. de præscriptis verbis in f. n. 9. Zoanet d. tract. de
pact. retrovend. n. 4. Cuiac. dissentit, existimans saltem actionem
ex vendito dari lib. 16. obs. 19. quem sequitur Borch. b. c. ult. n. 55.

XXIX.

Sin STRICTI juris contractibus adduntur; insunt
quidem, sed ex parte rei tantum, hoc est, ut actionem ipso
jure mutant ac renovent.

litem quia 4. §. ex facto f. b. t. l. lecta 40. Reb. cred. l. 3. C. Usur. Cuiac. d. loco §. quimmo. Borch. h. c. ult. n. 49.

XXX.

Altera Ex INTERVALLO, quod est, contractu jam perfecto, apponuntur, quæ si adimicula seu proprietates contractuum Rei gratia detrahunt, contractui insunt, exceptionemq; pariunt; Sin adjiciunt Actoris gratia, non insunt, hoc est, actionem non pariunt actori, quamvis ad excipiendum prosint.

d. l. pacta 72. Contrah. em. d. l. bonafidei C. eo. Borch. d. c. ult. n. 56. ubi exemplis hoc declarat.

XXXI,

Quod si non de adimiculis, sed de ipsa substantia contractus conventiones inveniuntur; quod fit in contractibus consensu constantibus, & quidem saltem re integra aut redintegrata: valent ea; verum cum hac distinctione: ut, si totum contractum tollant, ipso iure atque ex parte Rei insint; sin partem tantum mutant, ex parte Actoris insint, hoc est actionem novam pariunt.

d. l. pacta & l. 7. §. adeo h. t. l. 3. Rescind. vend. Borch. d. loco.

XXXII.

Nonnunquam denique contra substantiam contractus in initio convenitur, idque pactum si alioquin iustum est, servatur: sed fit alius quam institutus ac nominatus eratur contractus.

l. 6. Solut. l. 6. §. 1. Actio. emti & vend. l. 6. Prescript. verb.

XXXIII.

Si verò est iniustum, puta contra ll. aut bonos mores; tum contractu ipso subsistente, adiecta pactio est inutilis α : in hoc autem Dd. matrimonium merito excipiunt β . Interdum tamen sustinetur pactum saltem ad exceptionem doli γ .

α argumento l. 1. §. si quis ita V. O. β in c. ult. De conditi. adpos. γ l. obligationum 44. §. 1. O. A.

XXXIV.

Atque hæ sunt potissima pactorum Divisiones, iam de eorum CAUSIS & EFFECTIS generaliter pertractabimus

bimus. Pacisci possunt omnes, qui consentire possunt & consensus enim in pactis requiritur, non verba. unde Murti, Surdi, Absentes, Aegroti, rectè paciscuntur ε.

δ argu. l. 1. §. 2. h. t. Borch. h. c. 3. n. 1. ε l. 2. l. 4. §. 1. h. t. l. 48. V. O. l. sanum. 27. C. Transact.

XXXV

Vnde quæritur, an filii patri, servi dominis, & contra, paciscendo prodesse & obesse valeant. Et placuit per eos quos in potestate habemus conditionem nostram meliorem, non deteriorem fieri posse ζ. quod à Ictis nostris ad eos qui bona fide nobis serviunt η, quique res nostras procurant θ, administrant; iure extensum esse putamus ι.

ζ l. & heredi 21. §. nos autem his 2. h. t. l. 3. l. 23. C. eod. ubi Donell. causas dubitandi adducit. Borch. c. 4. η l. acquir. 19. h. t. θ l. rescriptum 10. cum l. seq. h. t. ι litem 14. & seq. eo. l. pactum curatoris 22. C. eo. & ibi Donellus. l. pates provincie 12. C. Transact. Borch. d. c. 4. n. 21.

XXXVI.

Pacisci nequeunt, qui consensum adhibere non possunt κ: quales sunt, qui vel propter ΑΒΤΑΤΕΜ vel Animi vitium impediuntur. illo casu Infantes: iiq; nec per se soli, nec tutorum autoritate obligari possunt λ.

Non paciscuntur.

κ l. in omnibus 55. O. A. l. 1. §. pen. h. t. l. 40. Ll. VVes. hoc declarat. in l. in p. Obligat. qua ex q. contr. λ l. mulier. 70. V. O. l. in negoc. 5. R. l. §. pupillus 1. Inutil. stipul. l. quod infans. Rei vindic. l. sequitur 4. V. fucap. & ibi eleganter Cuiac. infanti per tutorem queritur absente infante. Borch. c. 3. n. 8.

XXXVII.

Item Impuberes: in quibus distinguendam erit. aut enim sunt infantia proximi, aut pubertati proximi. hi omni iure tutorum autoritate & aliis obligantur & sibi obligant μ. Illi olim & stricto iure, ne tutorum quidem autoritate obligabantur ν. Sed ex benigniori interpretatione postmodum & in his receptum est, ut tutore autore obligari possint ξ.

μ §. pupillus 1. Inutil. stip. l. pupillus 59. O. A. ν l. 1. §. huic proximus. O. A. d. l. in negotiis: cum actum rei non intelligant ξ d. §. pupillus.

XXXVIII.

Minorem quoq; 25 annis, si curatorem habeat, absque eius consensu obligari in iudicio non posse putamus: cum non habeat legitimam personam standi in iudicio. VVes. ad rub. I. Autoritate tutorum.

l. 3. *Et ibi gl. atq; Dd. C. In integ. rest. l. 2. C. Qui legitimam person. l. ult. §. necessitate C. Bonis quæ liberis l. contra 54. Re iudic.*

XXXIX.

Sin eum non habet, extra iudicium personali obligatione tenetur σ : sed reali, item quavis in iudicio facta, non tenetur τ .

σ in p. I. Curat. in p. I. Pupill. substit. l. pubes 101. V. O. VVes. ad rub. I. Autor. tut. Bal. l. in copulandis inf. C. Nupt. l. puberes l. sciendum 20. Rnu. nuptiarum τ l. 3. C. Minorib. in p. I. Curatorib.

XL.

Propter ANIMI VITIUM non obligantur, quidam omnimodè, quidam ex parte. Omnimodè, nec naturaliter nec civiliter, Furiosi & Mente capti ξ . Ex parte, Prodigii (quibus lege, accedente declaratoria sententia iudicis bonis interdictum est σ) quatenus suam conditionem deteriorem faciunt: quo etiam casu furiosis comparantur, & contractum celebrare non possunt τ .

ξ l. 1. §. furiosum. O. *Et A. l. si à reo. Fideiussoribus l. in negoc. R. I. σ l. Iulianus 10. Curatore furiosi l. u cui 6. V. O. l. certi conditio 19. §. idem quæri h. t. l. patri pro filio 27. in p. Minor. 25. ann. l. si curatorem 3. C. In integ. rest. Guil. eleganter 2. obs. 51. n. 21. *Et obs. 85. n. 6. *Et lib. 2. c. 3. n. 12. de pace publ. Vigl. in §. item prodigum I. Quibus non est per. Videtur dissentire Donell. l. 6. V. O. τ l. sciens 26. Contrab. emti. d. l. is cui V. O. l. certo 9. §. sed etsi h. t. l. furiosus inf. R. I.***

XLI.

Et hæc quæ diximus de Minoribus, Furiosis & Prodigis, adeò vera esse arbitramur: ut data ab his, non minus atq; à non domino aut fure data ν , vindicari si exstent; consumpta condici possint: Omnibus tamen his casibus obligari, si vel suam conditionem meliorem ϕ fecerint, vel actio ex re nata sit χ .

ν *§. nunc admonendi l. Quib. ali. licet. ϕ l. contra iuris 20. h. t. l. naturaliter 13. in f. Condit. indebi. Dd. in t. I. Autor. tut. *Et ibi præcipit**

cipue VVes. & Schneid. Quo casu non modo naturaliter, sed etiam civiliter obligantur pupilli ex rescripto D. Pu. l. 3. §. pupillus sanc. Negoc. gestu l. 3. in p. Commodati. l. 1. in p. l. pupillus 5. Autor. tut. x l. furiosus. 46. O. & A. hoc est, ex quasicontractu: ut quæ ipso iure venit ex communiōe, sine nostro factō §. sui autem 3. ubi Borch. l. Heredit. quæ ab intest.

XLII.

Et hæc de his qui non possunt Pacisci. P O R R Ō ut de re pacisci queam, requiritur ut ea non sit aliena, sed mea ↓: licet non sit præiens aut etiam futura ∞.

↓ l. pactum 46. verbo: sui iuris. & l. si cum fundum 36. verbo: meum. l. iuris gentium 7. §. si paciscar 14. verbo: familiaris: & verbo: familiarem b. t. ∞ l. pactum 46. b. t. l. 3. C. Donat. l. interdum 73. V. O. Borch. h. c. 5. n. 55.

XLIII.

Sic si paciscar, ne iudicati vel incensarum ædium agatur: ne depositi, ne furti admissi agam: ne operis novi nunciationem de re familiari institutam exsequar: ut in deposito omne periculum præstem; hæc pacta valent.

liurugentium 7. §. 13. cum seqq. b. t. Connan. lib. 5. c. 5. n. 4.

XLIV.

De jure igitur publico pacisci non licet, sub pœna falsi α: exceptis iis quæ sanguinis pœnam ingerunt; de quibus pacisci humanitate quadam conceditur, demto tamen nihilominus adulterio β.

α d. l. 7. §. generaliter b. t. l. si unus §. pacta quæ turpem l. ius publicum h. t. β l. transigere C. Transact. Non tamen in detrimentum Reip. Donell. d. l. transigere n. 19. Pac. cent. 2. q. 8.

XLV.

Nec licet de jure alieno convenire. concessum tamen id rursus, quatenus privatam respicit paciscentium jus.

l. inter debitorem. b. t.

XLVI.

Sic pactum heredis ante aditam hereditatem cum præsentibus creditoribus omnibus, aut majori saltem parte factum, valet γ. eiq; etiam contra privilegarios & absentes prodest, si non fideiussorem aut mandatorem aut pignus habeant δ.

7 l. iur. 7. §. si ante 27. cum §. f. & l. seq. h. t. d. l. rescriptum
10. b. t. Borch. c. 5. n. 20. & seqq. l. si precedente §. Lucius. Mandati.

X L V II.

Sanè de controversiis testamentariis, nondum inspe-
ctis & cognitis tabulis testamenti, an pacisci possimus, in-
primis dubitatur. Sed hoc casu adfirmativa, ut verior, ita
crebriori calculo approbata est.

Comm. d. lib. 5. c. 6. n. 6. Donell. l. de alimentis 7 n. 4. C. Transact.
Borch. eo. c. 3.

X L V III.

Fieri etiam debet pactum de re licita seu honesta.
Nam generaliter, quoties à jure communi remotum est,
hoc est, illi repugnat, servari hoc non potest: neq; si jura-
mento vel stipulatione confirmetur.

l. si unus 27. §. pacta que turpem h. t. l. nec ex pratorio 27. R. I. l.
contra iuris 28. h. t. l. non dubium C. Ll. d. l. 7 §. & generaliter 26. b. t.
Borch. h. c. 5. n. 57.

X L I X.

Pactum igitur quod de successione vel hereditate igno-
rantis pagani aut militis interponitur, an jure subsistat, in-
ter ipsos Ictos & Impp ardua est quæstio: Nos id pactum
à jure merito reprobari, cum Assessorib. Camera æ assevera-
mus. l. stipulatio 61. V. O. l. pactum quod 15. C. eo. l. f. C. d. t. l. ex eo.
C. inutil. stip. l. hereditas 5. C. pactis conventis l. nec nos 4. C. postlim. re-
vers. l. licet 15. C. h. t.

L.

Forma.

Convenire possumus tam in præsens, vel ex die, aut
ad diem; quam sine conditione: & quidem cum tacito
consensu, tum expresso per litteras aut verba: dummodò
absit sollemnitas §, & inprimis animus stipulandi ».

l. si unus 27. §. 1. l. intra 41. h. t. l. Labeo 2. h. t. § l. iur. gent.
7. §. quod fere 12. h. t. l. scire debemus 29. V. O. » d. §. quod fere 12.
& ibi Dd. Angel. & Faber in §. si scriptum l. inutil. stip. VVes. n. 7. h.

L I.

Vbi tamen interrogatio cum responsione est; nec ap-
paret animone stipulandi an paciscendi concepta sit; stipu-
lario potius contracta videtur 9. cum in dubio firmior a-
ctus celebratus videatur 1.

9 d. §. quod fere h. t. 1 l. 3. Milit. testa, Bl. rub. C. Fide instr. n. 8.

Fiunt

LII.

Fiunt autem pacta donandi vel remittendi gratia.

Finis.

*l. ex conducto 15. §. Papinianus 4. Locati. l. 1. & l. cum donatio-
nis 34. C. Transact.*

LIII.

EFFECTA pactorum nudorum, pro varietate jurium, EFFECTA.
secundum quæ illa consideramus, varia sunt. De NATURALI
LI quidem seu gentium, dubium non est ea parere obli-
gationem, & si quis ita dicere velit, actionem: sed tantum
naturalem utramq;. *l. in iis 5. §. Imperator. Solutt. l. cum ampli-
us 84. R. l. 1. h. t. l. 5. §. 1. Solutt. Paul. lib. 2. t. 14. Dd. d. l. 1. & l. iuris
gentium 7. §. 1. h. t. l. legem 10. l. in bona fidei 13. C. eo.*

LIV.

Cujus obligationis magnus est effectus, etenim conditi-
onē indebiti impedit κ , compensationē parit λ , retentio-
nē pignoris operatur μ , illiq; fidejussor accedere potest ν .
 κ *l. 3. C. Vsur. Non enim indebitum dicitur, quod nudo pacto
promissum est. λ Letiam Compensatt. μ l. per retentionem l. pignori-
bus. Vsur. ν §. I. I. Fideiuss.*

LV.

Iure verò CIVILI propriè sic dicto, non tantum non
actionem aut obligationem pariunt ξ ; sed ne quidem ex-
ceptionem. Nam alioquin edicto Prætoris in l. 7. §. 7. pro-
fito, non fuisset opus σ .

*§. totis ti. nn. ff. & C. & specialiter l. iurūgentium 7. §. sed cum
nulla, 4. h. t. σ l. in causa 16. Minorib.*

LVII.

Aliud verò est in pactis non nudis: ut, quæ munita
sunt stipulatione, chirographo vel scriptura, jurejurando,
rei traditione ω : quæ bonæfidei iudiciis insunt ϵ : quæ
contractum reformant: quæ in iudicio fiunt σ .

ω *l. iurūg. 7. §. quod ferè, 12. h. t. l. non figura 38. O. & A. c. 2.
ubi gl. & Dd. Pactis in VI. l. si quis maior 41. C. Transact. l. in traditioni-
bus 48. h. t. ϵ d. l. iurūg. §. quin imo 5. h. t. l. in bonaf. 13. C. eo. σ d.
§. quin imo. Lab emtione 59. h. t. l. 4. §. f. Fideiuss. tut. l. tale pactum
40. §. qui provoca; ubi Br. Item Iason d. l. 7. §. sed cum nulla n. 19. h. t.*

LVII.

PRAETORIO jure exceptionem pariunt, & illam qui-
dem

dem peremptoriam ꝛ non autem privilegiatam, quæ litis ingressum impediatur. ꝛ tot. tit. in. ff. ꝛ C. G. l. l. Excepti. l. si unus 27. G. pactus ne peteret ꝛ G. si stipulatus h. t. Cuius d. u. stipulatus V. O. ꝛ ad Afr. tr. 9. in p. ꝛ V. res h. n. 9. iura f.

L V I I I.

Interdum res vel persona, ad quam ex æquitate utilitas pacti porrigitur, illo pacto comprehensa non est. idcircoque exceptio hæc pacti stricto jure locum non habet ꝛ. Sed tamen in subsidium datur exceptio Doli ꝛ.

ꝛ l. si unus 27. G. ante omnia cum G. seq. h. t. Bl. l. ad probationem 2. C. Probat. ꝛ l. iurug. 7. G. si servus in f. cum G. seq. l. ꝛ heredi 27. G. 1. l. rescriptum 10. G. f. h. t.

L I X.

Secundum CANONES & consuetudinem ex quolibet pacto nascitur actio ꝛ; idque potissimum cum sunt teritio & deliberatè inita ꝛ. cum quo etiam convenit, quod D. Paullus ꝛ dicit: *soluderes graviter peccare.*

ꝛ l. 1. ꝛ 3. ubi Cc. Extra eod. Br. ꝛ Dd. d. l. iurug. 7. G. quinto h. t. ꝛ Bl. ꝛ Sal. in l. petens 21. C. eo. Et hanc esse communem testatur Isf. d. l. 7. G. sed cum nulla n. 4. ꝛ ad Rom. l. 13. V. res. n. 10. h. t. S. h. d. n. 10. f. 475. Dissentit Boc. in Comment. ad l. contra d. u. R. l.

L X.

Debet autem M E T U S omnisq; malus D O L U S tam in initio conventionis quam post eam abesse ꝛ. usq; adeo ut ne quidè si expresse convenerimus ne dolum præstares, eum admittere possis ꝛ. Inprimis etiam E R R O R excluditur à conventionibus: utpote qui consensum planè impedit ꝛ.

Contraria.

ꝛ l. iurug. 7. G. ait Prator. 7. ꝛ G. si ve autem 1. h. t. ꝛ l. si unus 27. G. illud. 3. h. t. l. contra d. u. 23. R. l. ꝛ l. si cum te 51. h. t. l. si per errorem 15. Iarudic.

L X I.

Contrariis etiam pactis P O S T E R I O R I B U S priora tolluntur: & quidem si sola consent conventionem, ipso jure: sin minus, per exceptionem. l. ab emitione 58. h. t. l. pacta novissima, C. eo. l. Stichum 95. G. naturalis. Solut.

F I N I S.

D I S P. IX.

DISPUTATIO
NONA
DE
TRANSACTI
ONIBVS,

DESUMPTA

*Ex jure Civili Canonico &
Saxonico.*

QVAM

D. B. E. F. I.

P R A E S I D E

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
DEFENDET

I O S I A S M A R C V S.

Ad Non. Decemb. hora & loco
conveto.

I E N A E

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,

ANNO MDCCCIII.

ILLVSTRI AC GENERO-
SO DOMINO DN.

G V I L I E L M O

*De quatuor Imperij Comitibus Comiti in
SVVARTZEBVRGK Domino in ARN-
STADT, SVNDERSHAVSEN,
& LEVTENBERGK Do-
mino suo clementissimo:*

Hasce positiones

D. M. O.

Omni animi submissione

IOSIAS D. IOSIAE MARCI IC.
& Confiliarii Saxonici F.

DE TRANSACTIONIBVS.

Continuatio.

Quoniam superiori disputatione dictum non minus transactionibus, quam pactis, litis ingressum impediri, & de his tum egimus iam de illis, dispiciamus.

THESIS I.

TRANSIGERE QVA M-
vis in genere cuiuslibet negotii absolutio-
nem & definitionem significet, tamen ut
actio *a*, ita & compositum eius transactio
aliquando generaliter, aliquando specialiter
accipitur *b*: de qua in specie modo vi-
debimus.

De nomine.

a §. 1. Inst. de act. L. actionum 24. de A. & O. l. pecunia 178. de V. S. §. actionu verbum. *b* l. transacta 229. de V. S. l. si quis 63. §. f. v. post transactum de A. R. D. l. 31. admonendi in f. de iureiur. l. 2. Vbi: Br. d. s. differenti. in inter transactionem & rem iudicatam tradit Donell. in l. 20. in pr. C. h. t.

II.

Est autem Transactio in specie conventio quæ fit de **Definitio.**
re dubia, lite incerta nondum finita *a* aliquo dato reten-
to, & promissio *b*.

a l. 1 ff. b. t. *b* l. cum ea 21. l. transactio 38. C. eod. l. 3. sum he-
res in f. C. de repud. & abst. hered.

III.

Quare Dd. transactonem, si quid remittitur, ad di-
stratum, sin aliquid præstetur ad contractum vel nomina-
tum

tum, vel innominatum referunt, quod omne transactio-
nis naturam si inspiciamus, vix admittendum putamus *a*;
quamvis non diffitemur utrumq; facillimo labore defendi
posse *b*.

a l. cum mota 6. C. h. t. l. pacto convento 15. & seq. h. t. Alc. ad
Rubr. C. h. t. in med. Corasius lib. 1. miscel. c. 23. Forcat. dial. 46. *b*
vid. VVeij. hic n. 2. Myns. cons. 45. n. 9.

III.

Divisio.

Transactionum alia sunt simplices *a* quae nudo con-
vento alia compositae quae stipulatione Aquiliana fiunt *b*,
quaedam sunt generales *c*, quaedam speciales *d*, quaedam
iurata quaedam iniurata *e*.

a l. 2. h. t. l. 32. C. eod. ubi Br. n. 5. & las. n. 10. *b* l. Aquiliana
h. t. l. ut responsus 15. l. ubi pactum 40. C. eod. Hottom. lib. 3. obs. 18.
c l. sub pretexto 29. & ibi gl. C. eod. *d* l. 3. age cum l. 31. si de certa
C. h. t. l. qui cum 9. h. t. *e* l. si quis maior 41. C. eod. & l. seq.

V.

Causa effi-
ciens.

Causa efficiens transactionum est litigatorum con-
sensus *a*, προαταρετων dubius litis eventus *b*.

a l. inter postas 13. v. consensu quaestiones l. non minorem 20.
inf. l. cum donationis 34. C. h. t. *b* l. quod debetur 52. de pecul. gl. in §.
f. L. Lucius 78. ad SC. Trebell.

VI.

Transigere verò omnes possunt, qui & pacisci & con-
sentire queunt, etiam si corpore ægrotent, si modo mente
fani fuerint.

l. non minorem 20. l. sanum 27. C. h. t. l. in eo 2. de testam.

VII.

Procurator verò transigere non potest *a*, etiam si li-
beram habet agendi potestatem *b*, Tribus tamen modis
exceptis, si videlicet speciale habuerit mandatum *c*, aut
si de re sua transegerit *d*, aut si sit omnium bonorum pro-
curator, qui enim alienandi habet potestatem transigendi
facultatem habet *e*.

a c. qui agendum v. procurator de procur. in 6. l. iniurandum 17.
§. procurator de iuretur. *b* l. procurator 63. de procur. agendi enim
non decidendi potestatem habet l. transactionis 7. C. h. t. *c* d. l. 17.

iurandum §. fin. l. iurandum 34. §. defensor de iure iur. d. d. l. iurandum 17. d. §. procurator ult. l. procurator 55. de procur. c. l. procurator 58. de procur.

VIII.

Etſi tranſigendi poteſtas non eſt prorsus adempta Tutoribus, Prælatiſ, Vaſalliſ & ſimilibuſ a, nihilominuſ tamen, reſ pupillareſ, Eccleſiaſticaſ, feudaleſ, invititſ dominis alienare magna ex parte prohibentur b. Igitur tranſigendo interdicitam alienationem facere nullo modo poſſunt c.

a *gl. Br. & Dd. in l. preſes 12. C. b. t. b l. 1. C. de prad. & alijs reb. min. t. t. ext. de hiſ quæ ſunt à prælatis & t. t. de Rebuſ Ecclēſ. non alien. & t. tit. de probib. feud. alien. in uſib. feud. c. l. Non ſolum 4. de prad. minor. l. 1. verſ. deniq; de off. procur. Caſar. l. nulli. 13. b. t. vide t. tit. Si de feud. defuncti Curſ. in tr. feud. p. 4. n. 96. Curias t. 23. lib. 4. feud. fol. 203. Borcb. t. 8. n. 44.*

IX.

An autem pater cîrca bona filii adventitia tranſigere poſſit, ambigitur? Noſ ſumma ratione moti affirmativam defendemus a, ſi pater filii rem per tranſactionem retinet b.

a *l. ſi pupillorum 7. §. ſi pater de reb. eor. l. de re 10. h. t. & ibi gl. l. 1. C. de bonis mater. Vbi Pinell. p. 3. n. 44. & ſeqq. Geil. lib. 2. obſ. 72. n. 13. & 14 b quia filij reſ adventitias pater alienare non poteſt, d. l. 2. C. de bonis mater. Ioh. Baptiſta hic q. 7. n. 2. & ſeqq.*

X.

Materia tranſactionum ſunt reſ dubiæ & incertiæ ac litigioſæ a, de quibuſ liſ eſt ſeu eſſe poteſt b. Materialiſ cauſa.

a *l. 1. h. t. b l. 2. ubi Ias. & Dd. C. b. t.*

XI.

Quare de re iudicata a, niſi provocatum b, aut incertum ſit an iudicatum, & an ſententia valeat c, vel niſi in integrum reſtitutioniſ ſolemnitate cauſa ſit ſuſpenſa d, vel niſi tranſactum cum clauſula non obſtante ſententia e vel iureiurando decifa f, adeò ut ſolutum repetere poſſit g. Item de ſpiritualibuſ h, nec non de teſtamentiſ ſeu codicilliſ, tabuliſ, nondum inſpectiſ & cognitiſ verbiſ teſtamenti

Alimenti i, nisi inspectioni cum iuramento renunciatum sit k.

a l. 7. *Et post rem l. post rem* 11. *h. t. l. si causa.* 32. ubi *Dd. C. b. t. l. eleganter* 23. *de cond. indeb. l. res iudicata* 206. *de R. l. b l. Et post* 7. *h. t. c d. l. post rem* 11. *h. t. d. l. eleganter* 23. *§. Et post d. t. d l. si causa cognita* 32. *in pr. C. h. t. ubi Donell. e Ioh. Baptist. hic* 9. 9. n. 2. 3. *præcipue in laude: Donell. in d. l. si causa, ubi limitat Et rationem reddit f. Ius iurandum* 2. *de iure iur. l. 18. in fin. ex quib. causis inf. irrog. l. post rem* 56. *de re iud. g d. l. eleganter* 23. *§. post rem de cond. indeb. h. c. super eo.* 7. *Et c. praterea* 10. *h. t. i l. de his* 6. *Et l. non est ferendus* 12. *h. t. nisi sit nuncupativum k Mynsiug. cent. 3. obs. 2.*

XII.

Quid igitur in causa matrimoniali staturne transactioni? Eique standum si pro matrimonio interponitur cum iure Canonico & Doctoribus concludimus.

c. f. X. de trans. Geil. 2. obs. 194. Schn. in §. item si quis n. 28. Inst. de A. fol. 740.

XIII.

De alimentis futuris in perpetuum vel ad certum tempus in qualibet ultima voluntate relictis transactio facta an subsistat quæstionis est? Et non subsistere nisi prætoris aut præsidis autoritas intervenerit tuebimur a, vel nisi alimenta in re certa vel quantitate: ut puta mille aurci relictis sint b.

a l. 8. *cum hi ff. h. t. Et l. 8. de alimentis C. eod. b d. l. cum hi §. sed etsi.*

XIV.

Et quidem alimentarius suam conditionem meliorem facere etiam sine prætoris autoritate poterit deteriorem non item a quare si à pluribus alimenta relictis sint & minutatim singulos convenire ei difficile sit rectè transigere potest, ut unus heredum alimenta præster b.

a d. l. cum hi. b l. 3. *in pr. de aliment. Et cibari.*

XV.

Sic de alimentis in contractibus relictis a super salario annuo vel usufructu honoris causa relicto rectè propria autoritate transigimus b.

a d. l. 8. §. 2. v. plane. b d. l. cum hi §. si annos singulos.

XVI.

Super delictis verò quæ pœna sanguinis id est, mortis coercentur, transactiones fieri possunt, sive id ante sive post litem contestationem fiat, ut tam auctori atque reo profit, magistratui verò & tertio cuius nihil præiudicet.

l. transigere 18. C. b. t. ubi Dd. l. 1. de bon. eor. qui sibi mort. & c. Donell. in d. l. 18. n. 3. & 4. Delr. n. 63. Myns. obs. 79. cent. 2 & 6. obs. 22. Geil. lib. 1. de pace publ. c. 11. n. 17. 18. Hott. q. 23. quod hodie etiam ad furta capitalia extendimus quia non tam criminis appellationem vel titulum. quam qualitatem pœne attendere oportet. Donell. n. 7. & leges non presentibus modo sed & futuris negociis formam dant. l. leges C. de LL.

XVII.

Dispar verò ratio est in adulterio, stupro & raptu de ijs enim nec transigere nec pacisci possumus, ne transigens fidem connubii sui etiam corrupisse videatur b.

a d. l. transigere ubi Delr. n. 72. Alc. n. 20. & seqq. Corras. lib. 1. miscel. c. 1. Briss. de Adulter. fol. 261. l. qui cum 4. §. adulterii de re milit. l. 2. §. miles ff. de his qui not. inf. l. si quis viduam 5. de qq. l. quamvis 30. C. de Adult. b l. crimen 2. C. de Adult. l. 2. ex l. Iulia l. qui domum 8. l. mariti 29. ff. de Adult.

XVIII.

De reliquis criminibus quæ sanguinis pœnam non ingerunt transigere non licet citra (contra) falsi accusationem.

d. l. Transigere 18. Vbi Donell. n. 13. Alc. n. 63. & seq. Delr. n. 141. l. Eius qui. de iure fisci l. fin. de prævar. Myns. cent. 6. obs. 22. nec ante nec post litem contestatam.

XIX.

Vtrum verò transactio super falsi crimine locum habeat, controvertitur, communis est sententia eam fieri posse, in quam & nos recedimus.

Quam controversiam vide apud Donell. nu. 53. & seqq. Cuiac. lib. 6. obs. c. 11. Hot. illustrib. quest. c. 21.

XX.

Forma transactionum concipitur in nudo pacto, aut

Aquilianæ stipulatione *a*, aut stipulatione pœnali *b*, aut iuramento *c*, & nihil interest si fiat scriptura siue non *d* siue in iudicio siue extra iudicium *e*, siue purè siue sub conditione *f*.

a l. 2. *transactum* h. t. l. 4. *cum similibus* C. eod. *b* l. *ubi pactum* 40. C. h. t. *c* l. *si quis maior*. 41. l. *pen. si ex falsis* C. h. t. *d* l. *cum te* 5. l. *siue* 28. C. eod. l. *cum proponas* 21. C. de pact. *e* d. l. *siue* 28. *Vbi Iason. n. 1. & 2. & idem Iason. in l. tale* 41. *J. qui procuravit* n. 9. de pact. *f* l. *si super* 9. C. eod.

XXI.

Præcipua tamen & specifica eius forma in eo est, ut pro remissione litis aliquid contra præstetur, vel fiat nullo enim dato aut retento aut promisso transactio non procedit.

l. transactio 28. C. h. t. l. 3. C. de repud. & abst. hered.

XXII.

Effectus.

Transactionis denique ritè factæ non minor est effectus quàm rei iudicatæ *a*, ideoque lites transactione legitima finitæ nec rescripto principis retractari possunt *b*, nisi ex falsis instrumentis transactiones initæ fuerint quæ tamen non ipso iure sed ope restitutionis in integram rescinduntur *c*.

a l. *non minorem* 20. C. h. t. *b* l. *causa* 16. l. *sub pretextu* 19. C. eod. *Mynsing. cent. 4. obs. 8. Geil. 2. obs. 58. Vvesenbec. Consil. 48. n. 42. c* l. *penul. C. h. t. ubi* Dd. *Donell n. 3. Alc. n. 7. Menoch. lib. 2. de arbitr. iud. qq. Cent. 1. Cas. 115. Pacius cent. 2. q. 13.*

XXIII.

Item imponit litibus finem vel ope exceptionis, vel ipso iure, hoc fit quando transactio acceptilatione est finita, & vel simplici stipulatione, vel illa quæ fit novandi animo, per Aquilianam stipulationem *a*, illud quando facta fuerit pacto *b*.

a d. l. 15. *ut responsum* C h. t. *b* l. *cum proponas* 27. in f. l. *si quidem* 24. l. *si maior* 36. C. eod. *qua opposita tamen re ipsa reus idem assequetur l. nihil interest. de R. I.*

XXIV.

Quid igitur si reus contra transactionem veniat quomodo

modo auctori consuletur? Et auctori datur vel pristina actio ad rem; vel replicatio doli mali, vel in factum (contra patrem vel patronum l. apud §. adversus de dol. except, ne illorum fugilletur a exstimatio) adversarium ad obsequium placitorum urgere posse rescriptum est, si pacto facta sit transactio, hoc est si dixit se amplius non acturum b; Si verò per acceptilationem renunciatum est liti, ipsi actio ex stipulatu quando ea conventioni subdita est c. Aut si ea omissa actio quæ præscriptis verbis rem gestam demonstrat, danda est d.

a gl. in l. si ve apud 28. in verb. vel in factum C. h. t. b l. si ve apud 28. C. eod. c l. cum remota 6. C. eod. d d. l. 6. l. si pro fudo 33. C. eod. l. si fratres 7. C. communia utriusq. iudicii. Et est simile negotio do ut facias, ut do tibi prædium ut à lite discedas, ex qua conventionem hac actio oritur l. 5 §. et si quidem et §. at cum de præscr. verb.

XXV.

Auctori verò contra facienti, reo datur exceptio pacti si ve transactionis a. Et pœnæ habet petitionem si transactioni subiecta est b.

a l. cum proponas 17. C. h. t. l. cum proponas 21. C. de pact. b l. promissis 37. l. ubi pactum 40. et seqq. C. h. t.

XXVI.

Num verò in arbitrio sit eius qui transactionem complevit, & petere pœnam forsitan promissam, & commodo transactionis simul uti dubiæ quæstionis est? quod licet Azoni & aliis placuisse videmus, contrarium tamen nobis verius videtur a: nisi nominatim ita fuerit conventum interposita clausula, rato manente pacto b, deinde propter iuramentum c.

a l. eleganter 23. §. pen. de cond. ind. l. rescriptum 10. §. si pacto de pact. l. si pacto 14. C. de pact. l. 3. §. Labeo putat. de dol. mal. except. l. ubi 40. C. de transact. Donell. de vi transactionum nu. 9. Pacius cent. 1. q. 30. b l. pen. ff. h. t. c l. si quis maior. C. h. t.

XXVII.

An autem re integra pœnitentia in transactione locum habeat, gravis est quæstio? Et non habere putamus. per l. quamvis 39. C. h. t. nullus enim esset litium finis si liceret facile

*cilè à transactione recedere l. fratris 10. C. ord. l. in summa 65. de Con-
dict. ind. & propterea nusquam reperitur cautum in transactione locum
habere conditionem causa data causa non secuta, nisi ex conventione
l. cum proponas 7. C. h. t. vel evidens calumnia detecta sit, l. in summa
65. de Cond. ind.*

XXVIII.

Si autem quis maior annis 25. à transactione volun-
taria iurata deflexerit, infamis putatur, & amissione iuris
sui plectitur, restituta pœna quæ pactis probatur inserta.

*l. si quis maior 4. C. h. t. Auth. Sacramenta. C. si adversus vend.
Dd. in d. l. 4. Hott. Donell & alij.*

XXIX.

An autem **L E X S E C U N D A C.** de resc. vend in trans-
actione vim obtineat magna est inter Dd. contentio. Sed
ratio non tantum iuris ostendit, verum etiam Camera im-
perialis sequitur, quod ad transactionem minimè porri-
gatur a: quamvis in curiis hinc & constitutionibus Ele-
ctoralibus affirmativa ex æquitate recepta sit b.

a *l. Lucius 78. §. f. Ad SC. Treh. l. unica in f. C. de plus petit. l. in
summa 65. de Cond. indeb. Dd. in l. si quis 36 de V. O. Br. n. s. las. n.
17. Zas. n. 20. Gal. 2. obs 60. n. 11. Myus. 1 obs. 33. Pinel. in d. l. 2. p.
1. c. 4. n. 12. & seqq. & ibid. Donell. nu 22. b part. 2. consl. 34.*

XXX.

Transactionis verò affinia enumerantur pactum nu-
dum a, compromissum b, divisio c, Res iudicata d.

a *l. 1. C. h. t. b gl. in § 1. Auth. ut differentes iudices. c lites
fratres in f. 36. de pactu l. 2. cum te proponas. d lites iudica. de R. I.*

XXXI.

Contraria.

Contraria verò transactioni videntur esse, Error a,
metus b, dolus c, fallitas d.

a *l. sub preteritu 29 C. h. t. l. qui errorem 15. de iurid. l. qui cum
tutoribus 9 §. qui per fallitiam h. t. b l. interpositas 13. C. h. t. c l.
4. d. l. 29. sub preteritu in fi. l. sive 28. C. h. t. l. in causis 17. §. pen. de
minor. d l. penult. C. cod.*

XXXII.

Item transactio semel perfecta utriusque consensu
rescindi, data exceptione a: & causa ex integro agi potest
b, repe-

b, repetitione dati per conditionem sine causa concessa?
c qua & interdum conditio indebiti dicitur *d*.

a l. si unus 27. §. pactus de pact. l. pacta novissima 12. C. d. t. *b*
l. si diversa 14. C. h. t. *c* l. 1. de cond. sine caus. *d* l. eleganter de cond.
indeb.

XXXIII.

Rursus quaeritur, transactione cum acceptilatione facta, extincta semel, actio denuo contraria conventionem resuscitari possit? Et verius est non posse *a*, quamvis Accursius affirmativam teneat sententiam *b*.

a Ratio quia actio semel ipso iure extincta restaurari non debet §. 1. Inst. quib. mod. toll. oblig. & ibi Dd. *b* in d. l. diversa C. h. t.

C O R O N I S.

Quaeritur si ita primo transegerimus, ut decem tibi darem, quò à lite discedas, & postea ita transegerimus, ut tantum quinque darem, utra transactio sit potior, prior an posterior, Et hac potior videtur.

Π Α Ρ Ε Ρ Γ Α.

I.

Cum quibus ius gentium commune est, cum ijs & fides & pacta communia sunt. Quo in genere est peregrinus *a*, hostis *β*, perduellis ac transfuga *γ*, hæreticus *δ*: Hinc fidem hosti datam omni jure servandam arbitramur

a l. pen. de bon. damnat. l. sunt quidam 17. de pen.

pen. § l. ult. de legat. y l. amissione s. de cap. minut.
d Hot. in illustrib. quest. q. 7. e Andreas ab Exca. de
pact. nu. 383. versic. decimo quarto principaliter. ubi
hoc dictum commendat & nu. 452. & seq. Dec. in l. ea
est natura 65. nu. 7. Cagnol. nu. 19. ibidem: de regul.
iur. c. non existimare. 23. q. 2. Wesenb. ad Schneidevv.
in Inst. f. 169. sub lit. E. Coler. part. 4. nu. 192. c. 1.

11.

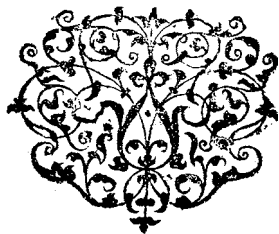
Latroni, piratæ aut prædoni an fides data ser-
vanda sit gravissima est contentio: & aut non dan-
dam, aut datam servandam esse putamus a, nisi
quis receptum promississet Das er in hausen wolte b,
vel quod nollet eum prodere c, vel alio modo pro-
missio in detrimentum vergit Reipublicæ d.

a l. bona 31. depositi. Cic. 3. offic. b Philipp. in Es-
thic. in loco de iuram. mihi f. 259. c Philipp. d. loco v.
sed quando: lex. d Danaus in Eth. f. 143. vers.

quisitum: vide etiam Geil. 2. obs. 42.

nu. 2. 3. 7. & seqq.

F I N I S.

DISP. X.

DISPUTATIO
DECIMA
DE
POSTVLANDO
ET HIS QUI NOTANTUR INFAMIA.

DESUMPTA
Ex titulis Pandectarum & Codicis Concordantibus.

QUAM
DIVINA FAVENTE GRATIA
PRESIDE
LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PUBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
DEFENDERE CONABITVR

IVLIVS MARCVS BRVN-
POLITANVS.

Ad diem XII. Decembr. h. & l.
consuetis.

CHRYSOSTOMVS.

*Duo homini sunt necessaria, Bona conscientia & fama:
Conscientia propter semetipsum, fama propter proximum.*

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

MAGNIFICO, AMPLISSIMO
& clarissimo viro Dn.

IOSIÆ MARCO ICTO,
LLVSTRISSIMORVM PRINCI-
PVM AC DVCVM SAXONIAE IN AVLA
Vinariensi Confiliario, & iudicii ibidem Eccle-
siastici Præsidi: Parenti suo debita ani-
mi reverentia colendo.

*Has studiorum suorum primitias, in per-
petua obedientia pignus, & studio-
rum testimonium dicat
& consecrat.*

IVLIVS MARCVS BRVNOPO-
litanus, FILIVS,

DE POSTVLANDO ET HIS

QVI NOTANTVE INFAMIA.

Continuatio.

CUm neq; pacto, neq; transactionibus lis mota sopita est, tunc ad pleniores postulationes, disceptationesq; judiciales confugiendum: ideoque nunc de postulando & de his qui propter infamiam postulare non possunt, agemus.

Ita gl. & Dd. hic ad rubr.

THESIS I.

EST AVTEM POSTVLARE α , ut ait ICtus Vlpianus, desiderium suum vel amici sui β , in iure vel iudicio γ , apud eum, qui vel iurisdictioni præest, vel de causa cognoscit, exponere: vel alterius sententiæ contradicere. Qui etiam quod in consiliium advocantur, advocati dicuntur.

D e P. o. -
stulando.

α l. i. §. postulare h. t. l. 4. §. 8. vers. postulare ff. de damno infect. Duar. lib. 1. disputat. c. 1. β l. 2. §. de fideius. sut. γ d. l. i. §. item scito h. t. d. d. §. nem scito v. v. sic. nu. 4.

II.

Et postulare aliud est quam procurare α : nam procurandi verbum propriè ad curam alienorum negotiorum refertur β : Postulare autem quisq; dicitur, sive suo nomine aliquid petat, sive alieno γ : Procurare etiam magis privatum officium postulare publicum denotat δ . Advocati iurare coguntur, quod velint agere quod iustum & verum sit: & quod causam improbam non foveant, nec se

Diff inter
postulatores
& procura-
tores.

ufuros falsis allegationibus : quod de procuratoribus iure civili cautum non reperitur : Quod advocati lacrantur annumeratur quasi castrensi peculio § secus in procuratoribus.

α §. penult. & ult. l. de excep. β l. 1. §. de procurat. γ d. l. 1. h. t. & d. l. 4. §. antepenult. de damn. infect. δ vid. t. de procur. VVes. hic nu. 2. Geil. observ. 43. nu. 3. & l. rem non novam 12. §. patroni autem C. de iud. § l. fori C. de advoc. divers. iud.

III.

Causa efficiens.

Prætor verò seu Ordinarius Magistratus, hodie & delegatus dat petentibus litigatoribus patronos qui eorum nomine postulent α, etiam invitos β, non tamen contra consanguineos & amicos γ: sed neminem tamen Magistratus gratis postulare cogit δ.

α d. l. 1. §. ait prætor 4 h. t. l. nec quicquam §. advocatos & §. fin. de off. procons. & leg. & quidem compelluntur sub pœna privationis officij l. providendum 7. C. h. t. nisi iustā habeant excusationem t. t. de muner. & honor. l. pen. §. qui autem de vacat. & excus. mun. l. sancimus la. 1. C. de advoc. divers. iud. Geil. de obs. 43. n. 4 & 9. quod in Camera etiam ad procuratores extenditur Geil. d. loco nu. 6. l. final. C. cod. β l. providendum 7. C. de postul. gl. hic in l. 1. ad verb. non habebunt c. 1. de offic. iud. & gl. in c. 1. §. item si delator, ad verb. perdit; quæ fuit princ. caus. benef. amitt. Geil. 1. obs. 43. nu. 1. γ arg. l. humanitatis 23. C. de excus. tut. δ gl. in d. l. 1. §. ait prætor ad verbum non habebunt h. t. per l. 1. §. in honorarius de var. & extr. cogn. pro quo etiam textus in l. 4. §. fin. in fine §. de edendo & in §. si unum in aurb. ut cum de app. cogn.

IV.

Quod si paupertate laborent litigatores adeò, ut salarium præbere postulantibus suo nomine non possint, causam eorum tamen neglectam relinqui Magistratus pati non debet, sed potius de publico α, aut saltem ex ærario Eleemosynarum communi sumptus suppeditare β: nã æquè est Eleemosynæ species pauperibus præbere patronos γ atq; aliis in rebus necessariis succurrere.

α gl. & Dd. in d. l. 1. ad verbum non habebunt h. t. Geil. d. obser. nu. 11 β VVes. nu. 3. per l. 2. & l. 9. iudices C. de Episcop. aud. γ c. frilius & c. deservit 17. q. ult. B. in l. presenti in fin. C. de his qui ad Eccles. confug.

confug. Sed haec rei nostro tempore provisum est constitutis publico salario advocatis qui procuratores pauperum vocantur. In Camera etiam gratis tenentur hoc casu, sub poena privationis officii clientibus iuramentum paupertatis praestantibus Des elenden Eydt/ patrocinari. Geil. d. loco nu. 1. Et si clientes ad pinguiorem fortunam pervenerint sumtus rescire tenentur Geil. nu. 19.

V.

Postulare omnes possunt *α*: Qui postulare prohibentur autem postulare quidam Edicto, quidam lege, quidam sententia iudicis: Edicto vetantur tres ordines *β*: primus ordo tam pro se quam pro aliis postulare prohibetur, in quo sunt minores 17. annis *γ*, item surdi, qui iussum Magistratus exaudire nequeunt *δ*. Et qui negotiis suis aliquo perpetuo morbo superesse non possunt *ε*.

α l. mutus 43. de procur l. cui eorum 3. §. in curatoribus h. t. in causis momentanea possess. onis quilibet admittitur l. 3. C. qui leg. pers. stand. & d. l. 1. §. 1. h. t. γ d. l. 1. §. initium 3. h. t. δ d. §. initium 1. l. & qui 5. h. t.

VI.

Secundus ordo tantum pro aliis postulare quibusdam denegat pro se postulare permittit; in quem numerum recenseantur foeminae *α*, quae tamen usu Saxoniae ne pro se quidem admittuntur, Caeci & personae insigni turpitudine notati *β*: ut damnati de calumnia iudicio publico, damnati capitali crimine, falsi muliebria, & ij qui operas suas ad depugnandum cum bestiis locarunt.

α d. l. 1. §. secundo loco l. 1. C. quan. mul. iur. off. l. alienam 10. C. de procur. l. 2. de R. l. ubi Decius n. 9. Cagnol. nu. 6. Alciat. lib. 5. p. 287. c. 37. Coras. lib. 4. miscel. c. 21. nu. 1. β d. §. secundo loco. VVes. hic. n. 4. Huic tamen non pertinent milites qui quasi causa in militiam proficiuntur vid. Beust. de iure iur. f. 308. nu. 199. & seq.

VII.

Sed tamen est æquissimum si hae personae tutelam vel curam administrent (sicuti administrare possunt cum munus sit privatum *α*) postulare eos pro his quorum curam gerunt *β*: Item Clericus in foro seculari postulare non debet, nisi suam personam aut Ecclesiasticas prosequatur,

aut pro coniunctis aut miserabilibus fortē personis quæ proprias causas administrare non possunt, postulet: Quod & de Monachis & Canonicis recte statuitur γ.

α l. cui eorum 3 h. t. vid. § de iur. β d. l. 1. §. fin. in fin. l. puto 6. h. t. γ t. t. X. de postulando & c. perlatum 88. dist.

VIII.

Tertio deniq; ordine comprehenduntur illi, qui non singulari sed qualibet iuris infamia notati sunt & ij non in totum prohibentur pro aliis postulare, sed pro se & pro personis certis postulare possunt: puta pro parente, fratre, sorore, uxore, socero, patrono patrona eorumq; liberis, item pro genero, nuru, vitrico, noverca, privigno privigna aliisq; coniunctis, forte ad quartum usque gradum α: Item pro personis quarum tutelam curationemve gerunt, utpote pro pupillo furioso, fatuo fatua & c. β. Pro aliis autem personis quæ Edicto comprehensæ non sunt postulare hinc ordo prohibetur.

α gl. in in l. 4. de testib. gl. & Br. in l. sedes hæc de procurat. VVes. hic nu. 4. β d. l. 1. §. fin. cum ll. seqq. h. t.

IX.

Lege quoq; quibusdam postulatio pro aliis interdicta est, ut iudicibus atq; arbitrīs in ea causa quam iudicaturi sunt α: Hæreticis β, nisi pro se aut coniunctis agant γ, potentioribus δ: fisco & civitatibus ε: liberto contra patronum ζ vasallo contra Dominum η & aliis deniq; omnibus qui legitimam personam standi in iudicio non habent θ. Hisce annumerā eos qui depecti sunt partem litis quam tuendam susceperunt ι: ratione autem palmaris, id est, victoriæ pactum vel stipulatio impunè contrahi potest κ: Item eos qui moniti à iudice ut patrocinentur, ea excusatione quæ nequeat probari, cuiusq; parti patrocinium denegaverint à foro removendos rescriptum est λ.

α l. quisquis 6. §. 1. de postu. & l. ead. legē 6. ad l. Iul. repetund. β l. fin. C. eod. γ c. 1. & c. final. de post. δ l. unic. C. ne potentiores ε l. 3. & t. t. C. ne fiscus vel Respubl. ζ l. 2. C. eod. η d. c. 1. §. item si delator ubi gl. ad verbum perdit, quæ fuit princ. caus. benef. amite θ vid. t. C. qui leg. pers. stand. in iud. hab. ι l. si quis 5. C. h. t. Cuiat. 8. lib. obser. 3 r. l. 1. §.

l. 1. §. litis caussa de variis & extr. cogn. Geil. d. lib. obs. 44 nu. 2. ubi etiam de salario Advocatorum proponit. & l. providendum 7. §. si quis C. h. t.

X.

Sententia etiam iudicis quandoq; prohibitionem facit: ut cum Advocatis aut procuratoribus ob contumaciam, vel delictum aliamve causam postulatione vel ad tempus vel in perpetuum interdicitur *α*: Item si qui sententia iudicis relegati sunt aut alioquin in civitate esse prohibentur, aut in curia ad postulandi munus non admittuntur *β*:

α l. 1. C. h. t. l. puto 6. vers. si quis l. Imperator. 8. h. t. l. moris 9. in pr. de poenis β d. l. Imperator. 8. §. Divus. h. t.

XI.

In admittendis autem postulatoribus erit iudicis providere ne peritissimi quiq; advocati ab una stent parte: sed ut æqualiter utrinq; distribuantur, ne forte alterutra causa ab inopia boni patrociniæ damnum faciat *α*. Et hi omnes à postulationib; adeo removētur, ut etiã ne volente quidē adversario contra prohibitionem edicti rectē postulent *β*.

α l. providendum 7. C. h. t. β l. quos prohibet 7. h. t. vid. D. d. in l. 2. §. sed quia veremur C. de iur. ob cal. c. tuis. de test. l. si convenerit 26. de re iudicat. l. 1. §. 1. & 4. h. t. in verb. insignia Magistratus videre & revereri & c. l. 7. 8. 9. de iurisdic. l. 1. §. huius studii de iust. & iur. l. ius publicum 38. de pactis.

XII.

Forma autem proponendæ postulationis certa dari Forma nequit cum pro varietate causæ sit varia: quanquam modus exercendæ advocationis utrinq; alibi describatur

l. quisquis 6. C. h. t. & VVes. hic nu. 6. & latè à Specul. in t. de Advocatis.

XIII.

Finis huius edicti est ut reverentia & dignitas Magistratus conservetur: ignominiosum enim foret si passim sine delectu omnis generis homines apud Magistratum postularent & coram eo impudenter altercarent.

Finis.

d. l. 1. in pr. & §. secundo loco cum seq. h. t.

XIV.

Effectus autem prohibitionis est quod qui contra Effectus
cam

eam postulent non modo repellantur à postulando sed etiam pœna pro affirmatione iudicis extra ordinem pecuniaria multentur α: Illud etiam ad effectum pertinet, quod quandiu quis Advocatum idoneum non habet aut habere potest, tandiu propter contumaciam damnari nequeat β.

α d.l. 1. §. qui adversus h. t. β c. ut lite non contestata ubi gl. ad verb. advocat. VVes. t. si quis caut. iud.

XV.

Transitio.
D s H I s
qui notantur infamia.

Et hæc de postulando: quoniam verò multi & præsertim ij qui infames sunt postulare prohibentur commodum est, de his qui notantur infamia in subsequentiis thesib. aliquid exponere.

XVI.

Definitio.

Estq; infamia, secundum Bartolum α, læsæ dignitatis status: vel ut Accursius vult, famæ imminutio, nota sive privatio β.

α in l. 1. nu. 1. h. t. per l. cognitionem 5. §. existimatio & l. pen. §. pen. de var. & extr. cogn. arg. pr. t. l. de his qui sunt sui vel alien. iur. β l. 1. c. eod. l. si furti. 8. c. ex quib. causis infam. irrog.

XVII.

Divisio.

Eam duplicem Dd. faciunt α: aliam enim ponunt infamiam iuris, quam lex ob turpe aliquod commissum nocenti irrogat: aliam facti, quæ quidem ipso iure, & ex legibus existimationis diminutionem nō affert sed famam solum cuiusq; apud optimos quosq; gravat β, quorum alia gravior alia levior est pro causæ diversitate ex qua ortum habet γ.

α gl. & Br. & Dd. in l. 1. h. t. & in rubr. c. eod. gl. Land. lib. 1. art. 51. β Lob hæc verba 20. h. t. l. ea qua 13. l. verbum 17. l. interlocutio 19. c. eod. l. 2. de obseq. à libert. & lib. præf. VVes. hic. nu. 3. γ VVes hic d. loco.

XVIII.

Causa efficiens.

Irrogatur autem infamia aut edito α, Lege, decreto principis Scto β, aut per sententiam iudicis γ: nunquam arbitri δ, nam famæ causa capitali æquiparatur ε. Ut igitur de vita & capite privatim statui nequit ζ; ita nec compro-

promisso existimatio culusquam imminui potest: Priores tres species ipso iure vel ipso facto infamiam irrogant, hoc est, statim post ipsum delictum infamia præoccupat sententiam, posterior demum per sententiam ipsam, & condemnationem infamiam imponit *.

α l. 1. & 2. h. r. β d. l. 1. & 2. h. t. & l. si quis maior C. de transf. a. 7. γ l. furti 6. l. quid ergo 13. h. t. δ d. l. 13. §. ex compromisso h. t. ε l. iusta de man. vind. Iason in l. action. 6. nu. 24. de in lit. iuran. l. si in duobus 104. Vbi Decius Cagnol. nu. 1. qui dicit quod periculum vitæ & infamiae pari passu ambulent. de R. I. §. l. liber homo 14. ad l. Aquil. cum similib. Dd. contra gl. in l. interdum 5. de fur. in l. pen. C. de cond. ob turp. caus. Hyppol. in pract. crim. in §. expedita nu. 55. * l. non distinguemus 37. §. Iulianus. ubi Bl. de recept. arbitr.

XIX

Ipso iure notatur infamia ob solum delictum & ob Ipso iure,
 pactum de maleficio cum precio remittendo in itum α:
 Ipso delicto macula existimationis aspergitur mulier quæ marito defuncto intra annum luctus alteri festinaverit nubere β, nisi à principe non prægnans impetraverit ut intra tempus legitimum sibi nubere liceat γ: vel maritus talis faisset quem iure maiorum lugere non oportebat δ se-
 cus tamen est de iure Canonico quo hæc mulier nubens intra hoc tempus infamia non notatur ε (quamvis hac constitutione pœnæ secundarum nuptiarum sublata non sint ζ,) pater huius fœminæ si eam in potestate habeat, & dum scit generum mortuum, intra prædictum tempus eam in matrimonium alteri collocet, is qui sciens huiusmodi mulierem duxerit non iussu eius in cuius potestate est *.
 Qui filium suum quem in potestate habet prædictam fœminam in uxorem ducere passus fuerit η,

α l. non damnatos 18. C. h. t. β l. 2. C. de secund. nupt. γ N. 22. c. 47. ubi Cuias. & lib. 4. obs. 4. & lib. 6. obs. 32. Borch. de gradibus f. 82. & 121. l. 11. §. ult. & l. seq. h. t. ε c. pen. & ult. de secund. nupt. ζ Schneidevv. in §. legati autem nu. 8. f. 363. l. de legat. Scharf. ad rubr. Cod. de Sec. nupt. nu. 14. & seqq. & eleganter in l. 1. cum l. seq. C. d. t. Furst. de success. ab intest. cap. de success. ascend. f. 288. & seq. Geil. 2. obs. 98. nu. 8. & seqq. * l. 1. §. qui eam l. genero 8. h. t.

B

igno-

Ignorantia hic excusat non iuris sed facti l. liberorum i. 1. §. notatur. eod. & ratiobitio hic pro mandato non habetur l. quid ergo 43. in pr. h. t. §. d. l. 1. vers. & qui cum d. l. quid ergo 13. in pr. l. decreto 15. C. b. t.

XX.

Similiter, qui suo nomine non iussu eius cuius in potestate est, bina sponsalia, bina sive nuptias eodem tempore vel cum ea quam uxorem ducere potest, vel non potest, constitutas habuerit α : Qui artis ludicræ pronuntiandive causa in scenam maior prodierit β : qui operas suas, ut cum bestiis depugnaret locaverit γ , qui lenocinium fecerit, in adulterio deprehensa δ : qui corpore suo muliebricia sponte passus fuerit ϵ . Item tutor vel curator qui pupillam vel adultam sibi vel filio suo uxorem ducit, si-ve adhuc tutor sit sive quondam fuerit

α d. l. 1. §. ult. d. l. quid ergo 13. §. 1. usq. ad §. compromisso h. t. l. eum qui 18. C. ad l. iul. de adult. l. 2. C. de incest. nupt. sed hodie ex Caroli V. constit. bigamus ultimo supplicio afficitur In der peinlichen Halsgerichts Ordnung. c. 122. & videatur Schneid in l. f. 63. nu. 5. & seq. & fol. 71. Beust de iureiur. f. 275. & VVes nu. 5. f. 61. in parat. h. t. β d. l. 1. & arg. l. si fratres 21 C. b. t. γ l. 1. §. remouent de postuland. δ l. 1. 4. h. t. l. palam. 43. §. fin. de ritu nupt. 1 d. l. 1. §. remouet. de post. ζ l. si tutor 7. C. de interd. matrimon. inter pupill. & tut. & ibi Sichard. l. 4. & l. licet 17. de excus. tut. hodie tamen inter pupillum & uxorem nuptia impune permittuntur.

XXI.

Factum de maleficio remittendo accepto precio initium infamiam importat, ut in iis qui transigerunt vel pacti sunt etiam extra iudicium de delictis publicis pœnam sanguinis non ingredientibus α : in causis autem privatis, ut furto, vi bonorum raptorum, iniuriarum, de dolo malo & fraude β , hoc tum procedit si in iudicio post cœptam litem paciscatur precio dato absq; iussu iudicis, secus si gratis & iussu iudicis præcedente.

α arg. l. transigere 18. C. de transact. & l. 1. de bon. eorum l. de-
fuisse ad Scrum Turpill. l. 1. de calumn. quod consuetudo non observat
Geil. lib. 1. de pace publ. c. 11. nu. 21. & l. 1. vers. qui furto h. t. l. Athle-

184 4. §. calumniator 4. in fine et trib. 11. seqq. 1. non damnatos 18. C.
h. s. d. l. 6. §. pactus 2. 3. ff. eod. Vvesu n. 5.

XXII.

In actionibus verò quæ ex contractu nascuntur licet famosæ sint α, & damnati notantur, attamen pactus non notatur: merito quoniam ex his causis non tam turpis est pactio quam superioribus β.

α d. l. 1. vers. pro socio. β l. in actionibus 7. h. t.

XXIII.

Per sententiam infamia irrogatur, cum vel de infamia ipsa pronuntiatur, vel de delicto: Illius exemplum est in eo qui ab exercitu ignominia causa per Imperatorem vel eum cui ea de re statuendi potestas fuerit, aut per exautorationem vel insignium militarium detractionem dimittitur.

Per sententiam.

l. 1. in pr. l. 2. h. t. n.

XXIV.

Ex sententia quæ de delicto lata est ut infamia quis notetur hæc concurrere debent, ut de crimine publico & famoso α vel etiam privato infamante, & ut de dolo quis accusatus sit β, ut & convictus & damnatus vel sententiam contra se latam iustis remediis non suspendit γ: Huiusmodi criminum exempla sunt ex publicis homicidii pœna, reperundarum δ sacrilegii ε, de falso ζ & c. Ex privatis furtum, item si quis expilaverit hereditatem η.

α d. l. 1. l. in tantum 7. de publ. iud. Petr. Greg. in Sintagm. iur. lib. 3. c. 29. nu. 9. β §. suspectus et ibi eleganter Vves. in l. de suspect. tut. γ gl. in l. arletas 4. in verbis finalibus h. t. Hoff. hic propos. 11. δ l. iudices 12. in verb. convicti C. de dignit. lib. 12. ubi Cuiat. l. sacrilegii 6. §. fin. ad l. iul. pecul. ε c. 1. §. calliditatis in super vers. scriba verò. de prohib. feud. alien. per Frederic. ut notari propter instrumenta de rebus illicitis inter partes confecta damnati, Zas. in l. 2. §. final. nu. 17. in fin. solut. matrimon. ζ d. l. 1. h. t. l. furti 6. eod. n. l. site. 12. C. h. t.

XXV.

Huc quoq; referuntur iudicia quædam extraordinaria, ut si quis de crimine stellionatus damnatus est, si ex eo crimine descendat, quod etiam in privato iudicio conde-

mnato infamiam importet α : Sepulchri violati actione β :
 Item ob iudicium quod datur in calumniatorem γ , præ-
 varicatoremve δ : Mulier de qua pronunciatum est eam ca-
 lumnix causa in possessione ventris nomine fuisse ϵ : quod
 & de tergiversatore ex SCo Turpilliano obtinere videtur
 ζ : item ex constitutionibus qui improbum scenus exercu-
 it η , & eo nomine damnatus est: item qui maior 25. annis
 contra transactionem iuratam venit θ hæreticus ι .

*d. l. infamen de publ. iud. l. quid ergo 13. §. ult. h. t. Duar. 1. disput. 42.
 Robert. lib. 4. sent. c. 17. VVes. in parat. de crim. stellion. nu. 3. β t. t. de
 sepulchr. viol. γ l. 1. §. qui in iudicio l. 4. §. calumniator 4. h. t. ut iadi-
 cetur calumnia causa eum quid in publico iudicio fecisse. δ l. 3. in pr.
 §. fin. de prævaric. ϵ l. 5. & quatuor seqq. h. t. ζ arg. l. 1. 2. C. ut intra
 certum tempus. η l. improbum 20. C. h. t. Borch. de usur. c. 5. nu. 9. &
 seq. θ l. si quis maior. C. de transact. videtur aliquo modo dissentire
 Donellus. ι l. 1. C. de summ. Trinit. quibus tamen posterioribus tribus
 casibus Canonista ipso iure infamiam irrogari statuunt. c. infames §. por-
 ro q. 7. causa 3. Clarus in §. usura.*

XXVI.

Huius quoque generis sunt moti ab ordine ex causa
 famosa relegati α , qui quam diu tempus relegationis du-
 rat infames sunt: Hac tamen secundum VVesenb. adhibi-
 ta distinctione, aut sententia relegationis temporalis
 clementior est delicto, idque vel ex causa, vel sine cau-
 sa: priori casu tempore exacto infamia expirat β : po-
 steriore relegatus etiam finito relegationis tempore infa-
 mis permanet γ , nisi hisce casibus duobus ex verbis sen-
 tentiæ remissio iniuriæ appareat δ aut ut sententia gravi-
 or delicto ϵ .

*α l. 1. l. nulla 14. C. h. t. lictus fustium 22. h. t. VVes. cons. 19.
 & hic in parat. nu. 8. β per l. 3. verbis certis rationibus C. eod. l. imper-
 ator 8. de postul. l. ad tempus in fin. l. generaliter 3. §. 1. de decur. l. ordi-
 ne 15. vers. durioribus ad munic. γ per d. l. generaliter d. l. ordine vers.
 minor. d. l. ad tempus 5. in pr. de decur. & d. l. ad tempus C. h. t. δ l. 4.
 C. ex quib. causis. inf. iuncta d. l. 6. d. l. generaliter 3. §. 1. in verbo ordine
 morus d. l. 8. ϵ l. quid ergo 13. §. pœna h. t. l. si passidonium 4.
 C. eod.*

Deniq;

XXVII.

Deniq; per condemnationem infamia quoq; ex quatuor contractibus bonæ fidei quis notatur puta si propter dolum in iudicio pro socio, tutelæ mandati, depositi admissum suo nomine & non contrario iudicio damnatus fuerit.

d.l. 1. l. furti 6. & §. seqq. l. in actionib. 7. h. t. lult. C. eod. VVef. in parat. hic.

XXVIII.

Ex his nunc causa propter quam infamia iuris irrogatur facillimè colligitur, quæ est dolus malus cui hoc casu lata culpa non æquiparatur α ; Instrumentalis, nonnunquam enim lege ipsa infamia irrogatur, nonnunquam iudex verbis, interdum facto, puta motione ab ordine, fustigatione, turpi aliqua præclusionione & modis similibus, secundum ea quæ supra exposita sunt.

α §. suspectus autem remotus l. de suspectis tut. & ibi VVef. & in parat. nu. 8. ff. d. t. & nu. 4. hic l. non debet 1. de dolo l. 3. §. final. cum l. seq. l. fin. C. de suspect. tut. l. nam & posteaquam 9. §. si damnetur de iur. l. quid ergo 13. h. t. Bolognet. in l. 5. n. 53. de in lit. iur. Geil. 1. de pæce publ. c. 7. nu. 11. ubi limitat.

XXIX.

Effectus huius infamiæ quod pro aliis, exceptis casibus supra enumeratis, infamis postulare non possit α , arcetur à testimonio β , heres institutus à fratribus præteritis per querelam inofficiosi repelli potest, quod & in infamia facti obtinet γ : ab accusatione δ , & honore ϵ removeretur. Quamvis ab oneribus veluti tutelæ, arbitrio procuratione ζ minimè liberetur η . Et hæc de infamia iuris, sequitur infamia facti.

α l. 1. de postuland. β l. 3. de testib. γ l. fratris C. de inoff. in verbis levis nota macula. δ l. qui accusar. de accusat. 1. l. 2. C. de dign. lib. 1. 2. ζ c. pen. de R. I. in Gro & ibi Peck. η §. in fin. l. de Except. In bene tamen constitutis Rebus publicis & in Dicasteriis summorum principum infames procuratores non admittuntur VVef. de procur. nu. 4. Geil. lib. 1. observ. 43. nu. 6. Alc. lib. 1. de verb. signif. nu. 84. 91.

XXX.

Facti infamia est quæ non iure sed re ipsa minuit apud

Causa propter quam.

Instrumentalis.

Effectus.

Facti infamia.

pud bonos existimationem, ut si quis à iudice increpatur
 α: vel à parente in testamento perstringitur β, bonis cedit
 γ: item si famosum iudicium non quis ipse sed per procura-
 ratorem accepit δ. Vel eiusmodi committit delictum, ex
 quo condemnatio infamiam iuris aspergit nec tamen po-
 stulatur ε &c.

α l. ob hæc verba 20. h. t. β l. 13. ea que l. verbum 17. l. inter-
 locutio 19. C. h. t. l. 2. de obseq. par. præst. Cuiac. N. 18. l. debitores 11.
 h. t. l. 2. l. fin. qui bon. ced. poss. vide VVes. hic nu. 5. Novell. 135. γ in pr.
 & ibi Gothofr. δ l. servus 14. in fin. hic. ε arg. l. 2. de obseq. pa-
 rent. præst.

XXXI.

Spurii utrú infamia facti sint notati dubitatur negant
 Palæotus β, Thomingius γ, Hart: Pistoris δ: Commu-
 ni tamen Dd. sententia infamia notati dicuntur ε, & pro-
 inde nec Assessores in suprema Imperii curia ζ, nec Con-
 siliarii PP. η esse possunt, nec insignia Doctoræa in quibus-
 dam Academiis θ impetrare queunt.

α l. Spurii 6. de decur. β lib. singul. de Spur. &c. c. 55. nu. 13.
 & 14. cum præcedentibus & seqq. γ in suis decis. decis. 48. nu. 40.
 cum multis præced. δ lib. 1. quest. iur. q. 30. nu. 36. ε Bl. in l. 4. in
 pr. ff. de lib. & post. ζ Mynsing cent. 4. obs. 31. vide ordinationem Ca-
 mera parte 1. t. 3. §. Deegleichen sollen die Densinger. η Bl. in l. cum
 leg. ff. de stat. homin. θ Mynsing. d. obs. 31. cent. 4.

XXXII.

Causæ &
 effectus.

Huius causa in opinione gravium virorum consistit,
 & eodem cum infamia iuris effectus habet: non tamen à
 testimonii dictione repellit, nisi in casibus quibus omni
 exceptione maiores testes requiruntur.

l. 3. §. l. Julia de testib. Iul. Clarus in §. testamentum q. 25.
 Duar. 2. disp. 23.

Corollaria.

C O R O L L A R I A.

I.

AN Christiani Principis cum infideli, Catholicus cum hæretico, Magistratus aut Principis cum Cive & parente sive subdito pacta sint iusta & servanda, Et servanda putamus.

Iosue 9. & lib. 2. Samuel. 2 1. & 2. Chronic. 3 6. Bodin. de Republ. Romana c. 8.

II.

Liber homo statum potest pacto facere & meliorem & deteriolem, locandis operis diurnis aut nocturnis.

l. 3. de usufr. leg. Paul. lib. 2. sent. t. 1 8.

III.

Pactum de manus iniectiõne, sive ut homo liber ob æs alienum in carcere aut privatim detineatur, nullius est momenti.

l. ob as 1 2. C. de obl. & act. N. 1 3 4. Paul. lib. 5. sent. t. 1.

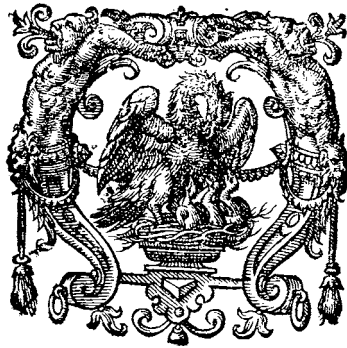
Illud

IV.

Illud quoque inutile est, quo se quis certo
in loco commoraturum promittit, excepto
liberto.

*l. Titio 7 1. §. Titio de cond. & demonstr. l.
2. de homine lib. exh.*

F I N I S.

DISP. XI.

DISPV TATIO
V N D E C I M A
I N D V A S P A R T E S D I V I S A

I.

D E P R O C V
R A T O R I B V S, D E F E N -
S O R I B V S, S Y N D I C I S,
E O R V M Q. S A T I S F A C T I O N E,

II.

D E N E G O T I O R V M
G E S T O R I B V S E T C A -
L V M N I A T O R I B V S.

D E S V M P T A

*Ex tit. ff. C. juris Can. Sax. &
observatoribus Camera*

Q V A R V M

I. Ad diem 24. Decembr. Huius An. 93.

II. Ad diem Ianuarij seq. Anni 94.

O. V. V. H. M. C.

P R Æ S I D E

L E O P O L D O H A K E L M A N N O
I. V. D.

I N P V B L I C O P A N D E C T A R V M C O L L E G I O
D E F E N D E T

O T T O V V I N T E R H E R S -
F E L D E N S I S.

I E N Æ

T Y P I S T O B I Æ S T E I N M A N N I,
A N N O C I O I O X C I I I.

AMPLISSIMO ET INTE-
gerrimo viro Dn.

ANTONIO VVINTERO
ILLVSTRISS. PRINCIPIS AC
DN. DN. MAVRICII LANDGRAV II
Hassia: ut & Reuerendiss. Principis ac
Dn. Dn. IOACHIMI Eccles. Rega-
lis atq; exemptæ HERSELD-
DENSIS ABBATIS.

PRINCIPVM SVORVM AC
DOMINORVM GRATIOSISSIMORVM
Pratori & iudici Hersfeldia, Praefecto in
Hanneck & Fraauensee parenti suo de-
bita animi reverentia nunquam
non colendo.

Has studiorum suorum primitias in perpe-
tua OBEDIENTIAE PIGNVS studi-
orumq; testimonium, offert
& dedicat

OTTO VVINTER FILIVS.

DE PROCURATORIBVS
DEFENSORIBVS, SYNDICIS,
eorumq; satisfd.

Continuatio.

REGVLA est hodie *a*, quod omnes *b* qui rebus suis ipsi præesse vel nolint vel non possint, per alios possint, ut sunt postulatōres *c*, aut procuratores *d*. Cum autem superiori disputatione satis dictum sit de postulatoribus, sequitur nunc iusta ordinis ratione de procuratoribus ut agamus.

a Quia olim in usu fuit, neminem alterius nomine nisi pro populo, pro libertate vel pro tutela agere potuisse: pr. Inst. de ijs per quos ag. p. vid. ibi Borcb. & alios. *b* paucis exceptis casibus in gl. iux. c. 1. ex de iud. *c* l. 1. §. 2. ff. de postul. in verb. alterius, & ibi VVes. n. 1. *d* d. pr. l. d. l. 1. §. 2. ff. imo tot. t. ff. & VVes. de procuratorib.

T H E S I S I.

PROCVRATORIS N O D E P R O C V R A T O R I B V S .
men adeo generale est, ut etiam omnino omnes comprehendat, qui aliquam alienarum rerū administrationem gerunt *a*, ut ex etymologia vocabuli huius facile apparet, quia derivatur à pro & curo, hoc est, pro alijs curo *b*, quare maioris perspicuitatis & facilitatis, doctrinæ gratia, procuratorem in summo genere ita acceptum in suas species distribuemus:

a ar. §. procurator. l. de ijs per quos ag. poss. ubi Myns. n. 1. l.

Lag. in tract. Meth. Juris Viriung., part. 5. c. 8. n. 7. b VVes. in parat. hic n. 2.

I I.

Procurator igitur aliena negotia aut in iudicio aut extra iudicium, aut quidem tam in iudicio quam extra illud suscipit a, qui in iudicio, iudicialis dici potest: & constituitur aut cum mandato, aut sine mandato: cum mandato aut singulorum seu privatorum suscipit negotia, aut universitatis. Qui singulorum causa, negotia cum mandato in iudicio suscipit, propriè procurator dicitur b. Qui nomine universitatis, pro diversitate rerum quibus præest, vel Syndicus vel Actor nuncupatur c, qui sine mandato negotia aliqua suscipit in iudicio defensor appellatur d.

a Divisio hac quia generaliter & omnes omnino procuratorum species, sub se continere videtur merito præponenda est & retinenda, quam etiam sequuntur interpretes VVes. in parat. hic Myns. ad d. h. procurator Inst. de ijs per quos ag. Lag. in meth. d. c. 8. & alij. b t. de procur. & defensor. c t. Quod uniuers. cau. d. d. t. de procur.

I I I.

Extra iudicium qui negotia suscipiunt, sunt qui ad nullam superiorum speciem propriè referri possunt, ut Tutores, curatores, siue cum mandato, ut mandatores, siue sine ut alii plures. De quibus omnibus undique in toto iure suis locis traditur & ab Interpp. varia docentur a. Tam in, quam extraiudicium gerit procurator negotia aliena, sine mandato, & dicitur negotiorum gestor b. Atque hac ratione exactissimam procuratoris differentiam in toto iure constitui posse arbitror.

a t. mandati ff. & C. b De quo t. t. ff. & C. de neg. gest.

I V.

De procura
tore in spes
cie.

Nunc procurator in specie de quo propriè tradit tit. ff. & C. de procur. Est is, qui aliena a. negotia mandatu Domini b in iudicio c administrat d gratuito e.

a Quia nemo sibi ipsi est procurator in proprijs negotijs l. licet 42. §. is cui ff. de procuratoribus vide VVes. parat. hic n. 2. Azo in sum. h. t. l. i. ff. h. t. & ibi gl. b quia in proprijs non consistit, mandatum d. l. licet §. 3. h. t. c quia distincti sunt Multi ff. & C. de procur. & mand. Duar. c. 1. de procur. Vult. i. Jurispr. 38. Differentiam inter

man-

mandatum & mandatu vide apud Mynsing. in §. rei persequenda n. 53. l. de act. d. d. l. 1. in pr. ff. b. t. Spec. in Rub. eod. t. 1. e. quia mandatu nisi gratuitum nullum l. 1. §. ult. ff. mand. b. e. ex officio & amicitia, cui merces contraria est originem ducit. Sed nihil obstat quin extraordinarium intervenire possit honorarium sive solarium l. si remun. 6. ff. mand. quod procurator interdum extra ord. interdum ex stipulatu vel prescriptu verbus actione consequetur & c. vid. Gail. 1. obs. 44.

V.

Qui constituitur aut universorum bonorum a, aut Divisio. certe alicuius rei, litis. seu negotij, b aut cum libera administrandi facultate c, aut in rem alienam d, aut suam e, Item ad litem futuram f, in diem, ad diem g, sub conditione h, & in perpetuum i, sive in prima sive secunda instantia k, Similiter tam absens l quam presens & coram m dummodo certus sit qui datus intelligitur, & is si ratum habeat n.

a d. l. 1. §. 1. l. mandato 60. l. procur. 58. verb. generaliter ff. c. 3. in 6. de procur. nonnunquam universalis seu etiam generalis dicitur d. l. 58. d. t. vide VVes. in parat. hic n. 3. Paul. 1. sent. 3. §. 2. b d. l. 1. §. 1. qui nonnunquam specialis fac. l. si verò 12. §. contrar. 7. ff. mand. d. l. 10. C. h. t. Myns. cent. 1. obs. 46. c d. l. 58. h. t. quem Cic. pro A. Cacin. legitimum vocat qui maiorem ac liberiore tractanda rei habet potestatem quam generalis procurator l. mandat. 60. l. procur. 63. ff. b. t. c. 4. §. fin. in 6. eod. t. d vide alleg. thesis 4. in def. procur. e h. e. utilitatem & emolumentum l. servum 33. §. ult. ff. eod. ut est is cui dominus aut vend. d. t, aut quoquo modo actiones cessit. l. 55. l. Actoris 30. l. 61. eod. f l. 3. l. 45. ff. l. 20. C. h. t. g d. l. 3. h. t. Speculator de proc. §. renunc. n. 33. h d. l. 3. h. t. i l. 4. eod. dixi perpetuum h. e. dum vivit l. 1. in pr. ff. pro socio. k l. 2. l. in vius 17. C. eod. l d. l. 1. §. 3. ff. de procur. unct. l. 2. de pactis l. 1. mandati in pr. quia constituitur consensu t. t. C. qui legit. pers. fraud. in iudic. m d. l. 1. §. 1. h. t. Paul. 1. sent. 3. §. 1. n l. 2. in pr. l. 32. §. 2. l. 8. §. 1. ff. h. t. l. in vius 17. C. eod. l. in vius 156. de R. l.

V l.

Constitui potest omnis qui non prohibetur. Prohibetur autem vel respectu personæ: vel rei seu causæ ad quam intervenire debet, personæ vel constituentis vel constitutæ. ^{ens.}

l. mutus 43. §. 1. h. t. c. intelleximus de iud. c. prudentiam §. sext. de off. leg. vid. VVes. & al. h. loco.

VII.

Ratione personæ constituentis prohibentur procuratorem dare, excommunicatus *a*, Bannitus *b*, captus ab hostibus *c*, Minor, pupillus *d*, nisi tutore vel curatore auctore *e* in iudicialibus, quod & iure Sax. in mulieribus receptum est *f* prodigus *g* filius. *h* servus *i* furiosus *k* Surdus mutus *l*, filia familias *m*, nisi quo ad actionem iniuriarum *n*, & dotis exactionem, si scilicet pater sit absens aut malæ vitæ *o*.

a c. fin. ubi gl. & Panorm. extra de procurat. arg. c. licet de testibus. nisi ad defendendum b vide Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 12. c. l. 15. in pr. ff. quib. ex causis maior. d l. neq; 11. C. h. t. Mysing. hic 2. obs. 38. e d. l. neq; 11. ubi Bart. & Suchar. n. 10. f Land. lib. 1. art. 45. VVes. hic nu. 4. g ut & minor nisi curatore auctore. h nisi talis sit actio qua ipse experiri potest. confer. l. 8. hic l. 17. de rebus cred. & qua ibi not. Goth. l. 18. §. 1. ff. de iudic. l. 9. 13. de O. & A. i l. 33. h. t. k l. 2. ff. h. t. l nisi & modo quo possint dent l. mutus 48. h. t. l. 1. mandari. l. iurug. ff. de pactu. m l. filius. 8. §. filia. ff. h. t. n d. l. filius. o d. l. filius. vers. sed puto, & in pr. ubi Bart. in quibus n. agere potest in illis & procuratorem dabit Auth quod locum C. de collat.

VIII.

Et in summa omnes ij qui domini non sunt, ut, syndicus universitatis, Tutor curator ante litem contestatam cum similibus.

l. 74. ff. l. 1. 1. 23. C. de procur. Myns. 2. cent. obs. 38. VVurmb. s. 5. obs. 19. VVes. in parat. hic n. 4. actorem constituere possunt.

IX.

Ratione personæ constitutæ prohibentur procuratores dari Minor 25. annis *a*, Fœmina *b*, Miles *c*, nisi a partibus vel iudice sint admisi *d*, & nisi veterani, aut in rem suam vel cohortis suæ nomine agant *e*. Servus nisi in extrajudicialibus ut Minor, mulier & similes *f*, Furiosus *g*, Mutus, Surdus nisi in extrajudicialibus *h*.

a l. minor 51. ff. h. t. propter beneficium restitutionis c. generaliter de procur. in 6. t. t. C. qui pers. legit. & est communis sent. dissentiunt Cuiat.

Cuiac. 29. de divers. & temp. presumpt. Pac. cent. 2. q. 16. Hott. in G. luste I. quibus non licet man. Cotl'm. lib. 1. disp. f. 63. in edit. lem-gov. b l. neq³ forma 54. ff. l. alienam 78. C. hic fac. l. 2. ubi Decius n. 14. & seq. de R. I. quod adeo verum est de iure Sax. ut nullis casibus admittatur in iud. consistere quibus de iure civili gl. Land. 45. lib. 2. plura allegata vide apud VVes. hic n. 4. c. d. l. 54. adde l. 8. §. 2. ff. h. t. l. 31. & ibi Gorb. l. Militem. 7. & l. qui stipendia 9. C. eod. ratione officij. d. d. l. 8. §. veterani ibi Bart. nu. 4. l. ita domum C. h. t. l. licet 24. C. eod. & est hac exceptio dilatoria: unde ante litem contestatam opponi debet l. qui procuratorem §. si quis h. t. l. exceptionem C. de probat. e. d. l. filius. 8. veterani ff. d. l. qui stipendia d. l. militem C. h. t. f. d. l. fer-vum 33. in pr. ff. h. t. l. 1. & t. t. C. qui legit. pers. stand. in iud. hab. g. quia consensu caret d. l. 2. ff. h. t. h. l. muius 43. h. t. quia nec postulare potest l. 1. §. 3. ff. de post.

X.

Item potentiores *a* in dignitate singulari constituti *b*, quod hodie in Camera iudicio & aliis summis tribuna-libus secus est *c*. Fiscus aut universitas aut civitas *d*, il-lustres personæ *e*, Is qui reipubl. causa abfuturus, initurus magistratum aut perpetuo morbo tenetur *f*.

a t. t. C. ne lic. potent. ubi Cuiac. in par. *b* l. quicumq³ cum auth. seq. C. eod. *c* fac. Ord. Cam. d. part. 1. tit. 18. vid. Gail. 1. obs. 43. & th. seq. *d* l. 3. & t. t. C. ne fisc. vel resp. *e* d. l. quicumq³ cum auth. seq. C. eod. *f* l. neq³ fam. 54. ff. h. t.

XI.

Porro Rei capitalium criminum *a*, Infames olim, se-cus iure Iustin. *b*, Canonico ex parte ita ut pro Ecclesia-isticis non, pro laicis verò possint *c*. Rursus moribus no-stris in bene constitutis iudiciis infamis procurator esse ne-quit *d*. Redemptor alienarum litium *e*: Invitus & qui dissentit *f*. Dominus in re sua, nisi respectu iuris quod ter-tius in rem eius habet *g*. Plures procuratores unius litis per partes constituti *h*, & similes qui Procuratorium mu-nus suscipere nequeunt.

a l. reum 6. C. h. t. *b* §. ult. Inst. de except. ratio est in l. 1. §. f. cum seqq. de post. VVes. parat. hic n. 4. *c* ut post multam disp. conclu-dit Panorm. in d. c. Imperatorum, de quibus VVes. d. nu. 4. *b. t.* *d* Ord. Cam.

Cam. part. 1. t. 18. Gsil lib. 1. obs 43. n. 7. & 8. e l. 7. ff. Mandati l. 15. C. eod. b. t. l. si contra. 20. C. mand. f l. si ius ff. 8. in pr. l. mutus 43. ff. b. t. & vide VVes. d. parat. n. 4. hic. g l. 31. §. 1. ff. b. t. & l. non ta-
men 38 eod. h VVes. hic parat. n. 4.

XII.

Ratione rei sive causæ prohibentur procuratores intervenire a, In causis publicis : hac tamen distinctione iure civili adhibita : si rei copia haberi potest ipse adesse auditorio debeat b nec auditur, si causam per alium agere velit. Sin verò eius copia haberi nequit tum distinguendum : aut postquam lis eo præsentem iam contestata est c, abesse cœpit, aut ante d; priori casu potest etiam per procuratorem defendi e posteriori f, non item.

a d. l. mutus ff. de procur. b l. 1. de requir. reis l. absentem 5. de pœnis: nemo enim absens damnari debet, sed requirendus & annotandus est l. absentem. C. de accus. d. l. 1. de requir. reu nemo enim in audita causa damnari debet. c l. 3. reos C. de accus. l. servum 33. §. publicè de procur. d d. l. absentem l. 1. an per alium caus. appell. e quia rei capitalium criminum damnari possunt idcirco possunt etiam per procuratorem defendi l. adulteram 13. C. ad l. iul. de adult. f quia absentes damnari non possunt l. absentem 5. de pœnis l. 1. de req. reu. idcirco minime necessarium est ut procurator in causis capitalibus interveniat l. si quondam 15. C. ad l. iul. de adult. vide prolixè Vult. 1. disc. p. c. 11. Moribus nostris absentes requisiti & post citationem non comparentes condemnantur in die Mord achs. Car. 5. artic 156. In der peinl. Halsgerichts Ord. etiam in territoris Saxonie VVes. hic nu. 5. Absentia autem causas sicut & exceptiones loci non fori declinatorias & dilatorias & c. allegare procurator non prohibetur l. 13. §. fin. de public. iud. & ibi Gothof. l. absens 71. b. t. Clar. lib. 5. sentent. §. 17. q. 32. Hodie cum pœna talionis & inscriptio. l. fin. C. de accusat. non obtinet, à parte actoris in omnibus casibus, procurator intervenire potest: quod auctorat Geil. 1. de pace publ. c. 10. n. 11. & seqq. VVes. nu. 5. hic iul. clar. lib. 5.

XIII.

Quid igitur si agatur de vulnere illato & dubitetur vulneratus inde mortuus sit nec ne : Nos ex communi Dd. sententia relicta ad tempus causa criminali, de vulnere inter-

terim per procuratorem rectè agi posse contendemus, ita tamen ut nihilominus morte secuta novus & criminalis processus inchoari possit.

Clar. d. lib. 5. sent. §. 17. q. 3 2.

XIV.

De famosis etiam iudiciis an in ijs procurator iure civili recipiatur non est leve dubium? sed rectè à Dn. VVe-
senb. hic nu. 5. distingui putamus: ut siquidem certa pœna famosis actionibus præstituta sit, aut certa pœna petatur quæ minor sit relegatione, procurator recipiatur *a.* Sin causa arbitraria sit & incerta pœna postuletur: non item *b.*

a *l. licet 43. h. t. l. 1. vers. planè, an per alium caus. appell.* *b* quia arbitraria correctio pro ratione circumstantiarum augeri & minui potest *l. ubi C. ad l. Cornel. de fals. & vide ib. 1 2.*

XV.

In popularibus causis placuit communiter, ut in ijs a-
ctor quidem procuratorem dare non possit *a:* pro reo au-
tem alius intervenire non prohibeatur *b.*

a *d. l. licet in pr. l. non cogendum 45. §. qui ita h. t. l. 5. de popul. act. quoniam publica, non sua est causa, nisi suam iniuriam principaliter prosequatur.* *b* *D. d. l. quia privatam causam, hoc est, pecuniariam, qua istis actionibus peti solet tuetur reus & eius respectu privata est VVe-
senb. d. nu. 5. in fin.*

XVI.

Præterea volens sese ex servitute in libertatem adse-
rere ipse apud iudicem causam suam agere debet *a;* item masculus qui vult veniam ætatis allegare, quam à principe inpetravit *b.* Et quandoq; ex causa iudex potest cogere, ut litigantes ipsi in iudicium veniant etiam in civili causa ut quia forte ipse procuratore suo vel iustior vel in causa instructior sit *c.*

a *l. 1. de adfert toll. l. ult. in pr. C. de procur. Myns. in pr. nu. 1. 2. l. per quas pers. agere poss. b* *Myns. nu. 3. & in Camera & alijs quibusdam dicasterijs nulla causa agi possunt sine ministerio foren-
suum procuratorum Myns. §. i. nu. 4. 7. c* *l. ult. C. eod. de procur. & Myns. d. loco nu. 1. 2.*

XVII.

Deniq; actus legitimi, qui ut neque diem, neq; conditionem expressam recipiunt *a*, sic nec alieno nomine seu per procuratorem ritè expediuntur *b*.

a l. actus legitimi 77. de R. l. *b* l. nemo 13. d. t. Cuiusmodi sunt manumittere, emancipare, adoptare, acceptum ferre l. per iusu. 13. §. tutor 10. de acceptil. servum optare, tutorem dare l. nec mandante de tut. dat. hereditatem adire l. per procuratorem 90. de acq. hered. Cuiuslibet. 1. obs. 34. Mynsing. in §. ergo nu. 6. de fideic. hered. dissentit Duar. lib. 2. disp. c. 27. Et hac de materia.

XVIII.

Forma.

Constituitur procurator consensu eius, qui constituitis & eius qui constituitur l. filiusfamilias §. in vitis h. l. eoq; tum expresso tum tacito. Tacitus, ut cum dominus præsens alterum patitur iuam agere causam *a* aut quando mulier permittit marito suorum negotiorum curam *b* aut quoties procurator datus mandati iussum vel literas recipit, nec contradicit *c* vel cum instrumenta causæ principalis traduntur & c. *d*. Expressus est quo procurator fit cum mandato expresso *e* sive in præsentia vel per nuncium, literas *f*, sive in iudicio, sive extra. *g*. & in Camera Imperiali ad totam causam *h*, nisi sit coniuncta persona *i* vel magistratus, pro sua civitate agat *k* vel in diem, ad diem, vel sub conditione. Ratificatio etiam pro mandato est.

a l. 28 ff. mandati. *b* l. maritus 21. C. h. i. de procur. *c* clem. 1. de procur. l. si procur. 65. hic. *d* vid. alleg. VVes. in parat. hic n. 6. *e* idq; regulariter gl. in l. 14. ff. de condit. causa dat. Mandatum enim non habens aut a non idonea persona: aut si mandatum revocatum est falsus dicitur procurator. Gail. 1. obs. 44. in pr. f l. 1. in fin. cum l. seq. iunct l. 2. ff. de pact. l. 1. Mandati. *g* §. 3. & 4. ubi Dd. l. de sarudat. & VVes. de parat. n. 6. h. t. *h* Ord. cam. part. 3. t. 12. §. So Dief. Dum Myns. 1. obs. 46. & 5. obs. 84. Gail. 1. obs. 51. n. 11. i l. sed & h. e. 35. §. su. hic, de marita an præ uxore? tradu Myns. 3. obs. 53. Sic h. in l. 2. C. hic n. 1. Gail. 1. obs. 133 ubi distinguit inter bona uxoris triplicia. *k* gl. in §. Si autem Inst. de satud. VVurmbs. obs. t. 5. obs. 18. in fin.

Debet

XIX.

Debet autem mandatum vel procuratorium, Die *Vollmacht* certas habere clausulas nempe: Nomen constituentis procuratorem & constituti. Coram quo iudice, Ad quas causas. Ratihibitionem Domini, quod scilicet velit ratum habere quicquid procurator gesserit. De quibus omnibus vide quæ post *Myns. & Gail.* eleganter scribit. *Vultei 2. Iurispr. 30. nu. 27. & seq. vide etiam alleg. VVes. d. loco n. 7. & fac. l. 65. h. t.*

XX.

Cæterum in quibusdam causis vel speciale requiritur Mandatum, vel generale sufficit *a*. Speciale ut in omni iuramento *b* in causa restitutionis *c* in quarta dilatione *d*, & multo magis in eius prorogatione *e* & in transactionibus & in compromissis faciendis. *Duen. regul. 482. in acceptanda possessione nomine alterius Ioseph. Lædo. decis. perus. 29. nu. 4.* Generale verò mandatum sufficit in omnibus alijs & in eo omnia reliqua comprehenduntur quæ in dict. speciali non excipiuntur, nisi vel procurator in rem nam constitutus, aut ei libera administratio concessa sit *f*: tum enim exigere novare *g* Sacramentum deferre *h* aliud pro alio permutare & omnia ea quæ dominus facturus fuisset agere potest.

a De quibus docent *Dd. in c. qui ad agendum 5. de procur in 6. Specul. de procur. §. 1. n. 14.* *b* *Geil. lib. 1. obs. 83. add. 1. obs. 91. Myns. 2. obs. 53.* *c* *fa. l. 26. in pr. de minor. & ita vulgò receptum est Myns. 2. obs. 26. & cons. 53. n. 1.* *d* *Gail. d. obs. 91. n. 19. Myns. 1. obs. 70.* *e* *Gail. d. loco procurator prorogare causam de tempore ad tempus non potest, ut tradunt Dd. communiter attestante Bern. Capra reg. 64. n. 6. & seq. vide de his omnibus & alijs id generis Vultei: dicto loco f vid. VVes. in part. h. c. n. 7. & dictum de trans. sup. disp. th. 7. Geil. 2. obs. 72. n. 12.* *g* *l. procurator 58. cum l. seq. h. t. concord. l. quodlibet 87. ff. de solut.* *h* *c. qui ad agendum §. fin. in 6. de procuratoribus l. iururand. 17. §. fin. ff. de iurciurando l. mandato 60. ff. h. t.*

XXI.

Amplius ratihibitionem domini, in mandato procuratorio contineri, dictum est, de qua tamen hæc notanda

distinſio: Aut certum eſt vel interveniſſe mandatum vel non interveniſſe: Aut incertum eſt. Si certum eſt interveniſſe, ratiſ habitio nunquam eſt neceſſaria a. Si omninò non intervenit, nihil prodeſt ratiſ habitio quia nequaquam admittendus eſt, etſi paratus ſit cautionem de rato præſtare, niſi pro coniuncta perſona recipiatur b Incertum ſi eſt & de mandato probabiliter dubitatur, procurator aut probeſt ſibi eſſe mandatum, aut de rato caveat c.

a *l. un. C. de ſatis. d. l. 1. ubi Sichar. Bart. & Dd. h. t. C. l. ne ſatiſdatio 2. ff. rem rat. hab. b gl. & Bart. in d. l. 1. & fac. l. ſi pupill. §. ſin. in vers. qu. nunquam ff. de neg. geſt. l. 3. ff. h. t. l. exigendi 1. l. maritum 2. l. C. cod. l. Pomponius 40. h. t. c l. i. bes ſeq. alleg.*

XXII.

Probatur autem mandatum vel instrumentis ſive publicis, cum apud acta, procurator eſt conſtitutus a, ſive privatis cum instrumentum à notario ſuper mandato factum exhibetur b vel teſtibus, in quorum præſentia voluntatem ſuam dominus litis procuratori accommodavit c vel præſumptionibus d puta quando coniuncta perſona ſe offert.

a *vide Vulte. d. c. 30. n. 16. b VVeſ. parat. hic n. 7. fab. l. 65. h. t. debet a. exhiberi ipſum originale Boer. deciſ. 28. n. 3. c vide VVeſenb. d. loco Sich. in l. 1. n. ſi. C. hic d VVeſ. dicto loco. Gail. de pace publ. 2. lib. c. 10. nu. 28. Mynſ. cent. 3. 1. obs. 53.*

XXIII.

Eſſe & us.

Conſtitutus verò legitimè hanc conſequitur poteſtatem, ut tanquam dominus omninò quæ ad litem commiſſam peragenda pertinent bona fide ſecundum mandati tenorem curare & peragere uſque ad appellationem poſſit.

l. invitus vero C. de procur.

XXIV.

Vtrum verò interpoſitam appellationem proſequi procurator teneatur vulgò controvertitur? ſed communiter placuit quod appellationem ab interlocutoria proſequi debeat, à definitiva verò non item, niſi ad totam cauſam datus.

l. hoc

l. hoc tunc § 8. h. t. Cuias lib. 13. c. 12. Geil. 1. obs. 139. nu. 11. ratio diversitatis est, quia interlocutoria ex prioribus actis iustificanda est elem. appellanti de appell. sed definitiva novas probationes admittit cum sit diversa à causa principali text. in l. per hanc C. de ten. p. appell. c. in appellatio. de int. caum. in §.

XXV.

Quid verò si de facto fines mandati excedat procurator, an exinde res iudicata rescindetur? distinguendum est: ut si quidem procurator ad unam speciem constitutus sit, id quod præter mandatum gessit nullum domino præiudicium faciat. Si plenam & liberam potestatem agendi habuit; rem iudicatam quidem rescindi non oportet sed domino eo nomine adversus procuratorē parata est actio.

l. si procurator 10. C. h. t. ratio distinctionis est quia priori casu pars adversa habet quod sibi imputet cum adversus procuratorem fines mandati excedentem non exceperit, cum mandatarius certum habuit mandatum. Posteriori casu quo procurator liberam potestatem agendi omnia habuit adversarius verisimiliter existimare potuit etiam hoc procuratori fuisse mandatum, und. domino nocet.

XXVI.

Sic si dolo vel culpa etiam levissima procuratoris factum sit ut in iudicio dominus succumberet, sententia quidem lata per hoc non retractabitur *a*, Sed domino adversus ipsum procuratorem mandati actio conceditur *b*.

Quæ competat actio domino in procuratorem.

a *l. 8. §. sed etsi mand. l. si procurator 10. C. h. t. sibi enim imputet dominus quod dolum & negligentem procuratorem elegerit l. cum mandato in fin. de min. l. sed etsi §. fin. de instit. act. b* *d. l. si procurator 8. mand. l. si remunerandi §. 1. d. t. vide eleganter Geil. 1. obs. 45. Pac. cent. 3. q. 10. Costal. in l. 7. §. si dolo malo. de dolo, Hart. Pist. 1. q. 36. Gorbof. in l. 10. C. h. t.*

XXVII.

Qua actione dominus adversus ipsum agere potest ad hoc ut rationem omnium quæ ex mandato & gestu sive iuste sive iniuste consecutus est, reddat: Qualicumque culpa omissa restituat, tunc ut actiones quæ sitas cedat *a*.

a *Liqui proprio 46. §. procur. 4. h. t. l. si autem 8. §. rem fund. de neg. gest. l. procurator. §. final. cum ll. seqq. mand. l. 13. C. mand.*

XXVIII,

Sed an sine cessione etiam actiones per procuratorem quaesitae, domino adversus tertium dentur de eo non conveniunt inter se Dd. Sed verius est, utiles saltem actiones domino contra tertium suppeditari absque cessione.

l. in causa 27. & fin l. per procuratorem 72. l. quod procur. 68. b. t. l. Iulianus 13 §. si procur. 25. de act. Empt. Pac. cent. 2. q. 35. VVe- senb. n. 8. hic.

XXIX.

Procurator;
contra dos
minum.

Econtrario, dominus quoque procuratori obligatur ut quicquid eius nomine gestum est ratum habeat daturque eo nomine procuratori adversus dominum ex mandato actio contraria a, ut si quid bona fide ex mandato eius praestitit id consequatur b.

a *d. l. licet §. ea l. qui proprio 46. §. item b. t. b l. si quis 31. d. l. qui prop. §. procurator b. t. l. qui mutuam 56. §. fin. mand.*

XXX.

Planè si quid extra mandatum bona fide procurator impenderit, si tamen utilitas aliqua inde ad dominum redundaverit, ita ut idem ipse dominus verisimiliter impensurus fuisset, & aequitatis ratio suadet, procuratori adversus dominum, actionem negotiorum gestorum concedi, adeò ut etiam retentione quaesitarum rerum procurator uti possit, donec ipsi à domino de impendiis & Salariorum debito satisfiat.

l. 25. in f. cum seqq. l. si quis 31. d. l. qui prop. §. 4. in fin. b. t.

XXXI.

Contraria.
De revoca-
tione man-
dati.

Cæterum procurator ut mutuo consensu constituitur ita contrario dissolvitur a nec negotium, quod semel suscepit, invito domino priusquam lata fuerit sententia definitiva Das Endurtheil/ delerere potest, nisi iusta aliqua causa, ut puta inimicitiarum valetudinis supervenerit b. Quo tamen casu citatio domini constituentis & summaria cognitio iudicis requiritur c.

a *l. nihil tam naturale de R. I. b l. filiusfam. 8. §. fin. l. sed & ha 35. §. fin. b. t. VVe- senb. nu. 11. hic, c Gail. d. obs. 46. lib. 2.*

Quæ

XXXII.

Quæ dixi de procuratore, eadem de domino mandatum revocare volente statuenda sunt: Hoc saltem inter utrumque interest, quod dominus quidem ante, non etiam post litem contestatam revocare mandatum pro lubitu possit *a*, cum procurator contra sive ante sive post litem contestatam, exonerari ab officio citra causæ cognitionem nequeat *b*.

a l. ante litem 16. l. seq. b. t. l. si verò 12. §. pen. mandati, quia ante litem contestatam à parte domini res adhuc dicitur integra l. si pater 3. C. mand. ad contrar. respond. Pac. cent. 2. q. 32. b. Cuiac. in 2. ad Afric. f. 483, 419. & lib. 1. obs. 38. ratio est, quia à parte procuratoris etiam ante litem contestationem res non dicitur amplius integra propter satisfactionem domini, quæ ex stylo iudicij, mandato procuratoris sive constitutioni inseritur.

XXXIII.

Deniq; mortuo alterutro, & siquidem dominus vita functus sit, distingui solet: Res adhuc integra sit, nec ne; priori casu mandatum extinguitur *a*. Posteriori non item *b*. At ipso procuratore mortuo indistinctè mandatum evanescit.

a linter causas 25. in pr. mand. b. l. si defunctus 15. b. t. Mynsing cent. 2. obs. 84.

XXXIV.

Et hæc dicta sufficiant de procuratore propriè sic dicto, sequitur de eo, qui etiam in iudicio citra mandatum negotia rei gerenda suscipit, & dicitur propriè defensor *a*.

De defensoribus.
Transitio.

a quia eandem vicem obire quam reus subiurus est, dicitur in l. sed & hæc 35. §. defendere l. minor 51. ff. b. t.

XXXV.

Defensor est is, qui rei vel actoris, quatenus reus est *a* negotia sine mandato *b*, in iudicio gerenda suscipit *c*, & admittitur quilibet dummodo legitimam personam standi in iudicio habeat.

a ut inf. videbitur. *b* quod in procuratore secus est, ut ex sup. patet. Defensionis causa privilegiata est. l. servum 33. §. 2. ff. b. t. de quib. vid. VVes. parat. d. n. 12. h. c. *c* ita ut boni viri arbitrari defendat l. pen.

l. pen. 77. et ult. ff. b. t. d. l. 4. C. b. t. ex parte rei quilibet etiam extraneus, actoris vero nemo nisi coniuncta persona sit.

XXXVI.

Estq; vel necessarius vel voluntarius seu spontaneus: Necessarius est, qui eum, cuius procurator est, cuiusq; nomine agit, necessario etiam defendere cogitur *a.* in conventionione *b.*, & quatenus eius nomine agat, procurator, quatenus verò defendat non actoris, sed rei defensor existat, qua ratione se quoq; omnium actionum nomine, quæ intentantur ad defensionem offerre debet *c.* Nisi vel in alium locum cogere eum velit, quam ubi agit *d.*, vel in rem suam sit constitutus *e.* vel ab actione desistat *f.*, vel aliis multis de causis, quæ à procuratore excusant, detrectetur ei defensio *g.*

a l. servum 33. §. pen. §. 3. ff. b. t. ratio est apud Vves. in par. hic n. 12. b l. sed et hæc 35. in pr. l. non solum 39. §. si de dote d. l. 33. ff. b. t. c l. omnium 37. d. l. sed et hæc d. l. non solum 38. ff. eod. et in hoc differt necessarius defensor à spontaneo ibi seq. d d. l. sed et hæc §. 2. l. 34. b. t. c d. l. 33. §. f. ut est is qui alieno nomine populari agit actione h. e. eius cuius potissimum interest, quia suum ius persequi videtur, l. mutus 43. §. 2. h. t. item maritus qui agit pro uxore, pater nomine filij iniuriarum nimirum actione d. l. non sol. §. si pater 4. ff. h. t. f d. l. sed et hæc 35. §. si. eod. Poena enim non defendentis est ut denegetur ei actio d. l. mutus 43. §. poena hic. g de quibus sup. vid. d. l. mutus §. fin. cum ll. seqq. et in l. servum 33. in f. cum aliquot seqq. eod. tit.

XXXVII.

Voluntarius seu spontaneus defensor est, qui ultrò & sponte ad defendendum reum in iudicio accessit, quiq; nullam aliam disputationem cogitur defendere, quam quæ ab illo voluntariè fuit suscepta.

l. qui proprio 46. §. 1. ff. eod.

XXXVIII.

De satisfatione procuratoris & defensoris.

Actoris procurator.

Atq; hæcenus hæc de procuratoribus & defensoribus perfunctoriè annotasse sufficiat. Cæterum quia regularitèr nemo alieno nomine litigaturus sine satisfatione admittitur, idcirco de eorum satisfatione pauca subijciamus; Et in actoris procuratore distinguendum venit, quod aut

aut presentis legitimam domini auctoritatem vel mandatum habeat; aut dubitetur de forma mandati, vel in forma quid desideretur, aut omnino nullum habeat mandatum: Primo casu ad satisfactionem non compellitur *a*. Altero casu videlicet: si in mandato quid desideretur, aut probabiliter de eo dubitetur: tunc demum cum cautione de rato admittitur *b*, Denique; si nullum omnino mandatum exhibere potest, nec cautionem quidem offerens invito adversario nisi pro coniuncta persona recipitur *c*.

a l. un. C. de satisf. l. si procurator § 5. b. t. l. 3. §. 2 ut in poss. leg. l. ne satisfatio. rem rat. hab. *b* §. si autem l. de satisfat. l. servum 33. §. ait praetor l. non solum 39. §. qui alieno h. t. c. l. de procur. extr. quod idem in aliis administratoribus expressum mandatum non habentibus obtinet, ut in Syndico, tutore, actore, curatore, VVes. n. 4. de procur. Konig. c. 12. quom. fiat satisf. vide in dispur. de in ius voc. lb. 7. & seqq. In praxi ut plurimum fit haec cautio repromissione, *c* l. Pomponius 40. §. sui h. t. l. un. C. de satisf. Gail. 2. lib. de pac. publ. c. 10. n. 28.

XXXIX.

Haecenus vero procurator actoris satisfacere tenetur si ante litis contestationem satisfatio ab ipso exigatur: Lite vero contestata; ad cautionem amplius non compellitur.

l. Pomponius 40. §. ratificationis h. t. per litis enim contestationem dominus constituitur. vid. Pac. cent. 2. q. 45.

XL.

Rei procurator qualiter satisfacet hac distinctione explicatur, ut, siquidem praesens dominus procuratoris sui personam per iudicatum solvi, quae tres habet clausulas, de defendendo, de dolo, de iudicato faciendo, satisfactionem solenni stipulatione firmaverit, procurator ab omni ulteriori satisfactione liberetur; Quod si a domino id praetermissum fuerit, ipse procurator eandem satisfactionem indistincte sive certum habeat mandatum sive minus praestare compellitur.

§. si vero l. d. t. l. un. §. ult. C. de satisf. Hoc postremum moribus saeculorum non observatur. VVes. n. 8. C. d. t. nam cautio de iudicato solvenda

remittitur si de mandato constet, vide & Myns. cent. 1. obs. 75 & cent. 5. obs. 49.

XLI.

De defensoris satisfatione.

Quæ de procuratore rei dicta sunt, ea multò magis in defensore obtinent, adeò ut et si filius vel pater etiam locupletissimus sit vel consularis qui defendit, sine ista satisfatione tamen idoneus defensor non intelligatur.

l. filius. 14. qui satisfd. cog. d. § si verò Inst. d. t. Pac. cent. 1. q. 70. respondet ad cont. nisi pro suo interesse intervenerint d. l. non solum 30. §. si pater de procur.

XLII.

Maritus tutor.

Plane maritus et si de bonis dotalibus & paraphernalibus sine mandato uxoris agens de rato non caveat *a*, in receptitiis tamen nisi de rato caverit absque mandato uxoris speciali non admittitur *b*, tutores quoq; & curatores nomine pupilli actorem aut procuratorem constituentes, ratam rem pupillam habituram cavere debent *c*.

a l. fin. C. de pact. dotal. Gal. 1. obs. 133. n. 7. b l. maritus C. de procur. Gal. n. 5. 6. vide tamen Myns. 3. obs. 53. c §. si autem v. eod. l. de satisfationibus.

XLIII.

Quod cuius que universitatis nomine vel contra eam agatur.

Vidimus de privatorum, nunc de universitatum procuratoribus breviter agemus, qui nominantur Syndici aut Actores *a*. Syndicus is proprie dicitur, qui ad omnes seu plures causas tractandas generaliter datur: Actor verò qui ad certas vel singulas specialiter impedito forte Syndico constituitur vel etiam ad plures eidem substituitur & quasi seu vice Syndicus appellatur.

a l. 1. in verb. syndicum seu actorem b. l. nec civitatis actor 74 de procur. b gl. in d. l. 1. verb. Syndic. h. t. per l. 6. item §. 1. & §. quid si act. eod. quod discrimen non semper servatur d. l. 74.

XLIV.

Hinc Syndicus proprie est procurator universitatis qui communi mandato causas & lites universitatis in iudicio persequitur & administrat. ut liquet ex l. 1. & t. h. t.

XLV.

Causa effusions

Constituitur aut à Lege sive consuetudine aut ab ordine
vel

vel ijs quibus ordo commisit aut ab universitate. A lege vel consuetudine, ut cum lex, consuetudo vel statutum universitatis hanc potestatem concedit *a*. Ab ordine, ut, cum decurionum, id est, ordo magistratuum in singulis oppidis Syndicum constituit *b*, nam in his quia non facile tota universitas convenire & consentire potest, plerumque receptum est, ut communitatis nomine magistratus ius populi exercent *c*. Ab universitate, (quæ est plurium hominum inter se distantium coniunctio) uno eius nomine deputato *d*. A qua collegium de quo etiam in l. tit. mentio fit, dicitur quemadmodum pars à toto *e*.

a l. 1. l. 3. b. t. b d. l. 3. b. t. & l. 6. §. si Decuriones Bald. in l. sita C. de serio resp. Chl. d. c. 19. n. 2. c l non ambigitur 9. de legibus l. 2. §. acinde quia difficile de orig. iur. d Zasius in parat. ff. b. t. VVes. hic n. 2.

XLVI.

Constituitur autem per electionem, nisi prohibeatur, Forma. ut sunt omnes, qui procuratores esse prohibentur, quia cum privatis commodè præesse nequeant multò minus publicis poterunt *a*. Caterum in electione Syndicorum considerantur vel personæ vel res ad quas præficiuntur, & quidem personæ vel eligentes & electæ. Eligentes, quo pacto non necesse est ut omnes consentiant, sufficit enim consensus maioris partis *b* omnes autem convocari debent qualiscunq; etiam sit universitas sive nobilium sive civium, sive rusticorum sive studiosorum & similium qui in uno commorantur collegio *c*, nisi consuetudo aliud introduxerit *d*. Electæ quæ omnes ex corpore & ordine decurionum esse debent, si modo idoneæ in ipsa universitate reperiantur aliàs etiam extraneæ eliguntur *e*.

a Auth. res quæ C. commun. de leg. & fideicom. b l. 3. b. t. l. quod maior 19. ad municipal. l. 3. ff. de decr. ab ord. sac. l. nomin. 46. C. de dec. Spec. de Syndico in pr. n. 8. & 3. ut & rectè voluit Bart. in l. nulli. 3. n. 8. b. t. vid. & VVes. in part. hic n. 4. c Bart. in l. 1. in pr. n. 3. b. t. per l. fin. ff. de illic. colleg. d d. alleg. VVes. hic n. 4. & tex. in l. 4. 5. 6. in pr. hic. e VVes. d. loco, ubi etiam idonei sint nec ne.

XLVII.

Res ad quas dantur Syndici in genere sunt omnia negocia,

Materia.

gocia, omnesq; causæ tam præsentis quàm futuræ *a*, tam civiles quàm criminales *b*, cum mandato tamen speciali *c*, tam ex quas universitas cum inferiore, quàm quas cum superiore habet *d*.

a *litem* § *si decuriones h. t.* *b* *vide distinct.* *Bart. in l. aut facta* § *nonnunquam de poen.* *c* *vid. Bart. in l. 2. § fin. qui accus. non possunt Bald. in l. Polla C. de his quib. ut indig. & in §. damna tit. de pac. const.* *d* *Spec. in d. t. de Synd. n. 19. per C. cum eccles. de elect. c. cum olim de causa poss. & propriet.*

XLVIII.

Effectus.

Constitutus autem talibus modis & electus parem consequitur quam procurator potestatem; sic enim dominus litis, ita ut ei rectè promittatur omniaq; agit quæ universitas agere potest & debet, adeo ut iuramentum deferre & prætare nomine universitatis possit, quia semper intelligitur cum libera constitui potestate etiam si non sit expressum, quamvis tutius videatur speciale mandatum dari in his quæ illad requirunt, repræsentat universitatem, ita ut ea nec agere nec conveniri possit nisi per Syndicum, qui & agit & adversus cunctos etiam cives eam defendit *a*, & etiam privatorum hres procurare si velit, potest *b*, & *c*.

a *De quibus omnibus & pluribus vide VVes. in par. h. t. n. 8.* *b* *Decius in l. factum 13. de R. l. VVes. in tit. de procur. n. 4.* *c* *de quibus ut dixi, VVes. in d. parat.*

XLIX.

**Quomodo
Suiatur.**

Atq; hæc sunt quomodo constituatur, sequitur quomodo finitur Syndicatus: Et finitur iisdem prope modis quibus procurator *a* morte Syndici, non verò universitatis *b*; quæ non moritur, sed semper durare intelligitur *c*, ita ut in uno homine totum ius universitatis conservetur *d* & (ut *e* *Bart. placet*) quamvis nullus superstes homo per parietes solos retineatur, quod tamen tecus est in constitutione universitatis, in qua plures & non pauciores quam tres requiruntur *f*.

a *quia universitas iure privatorum utitur l. cum qui 16. de v. s. Spec. in Synd. n. 2. per l. fin. h. t. b* *l. 7. § fin. h. t. c* *d. l. 7. l. an ususfr. 36. ff. de ususfr. & quemadmodum, l. proponebatur 76. ff. de iudicij. d*
gl. in

gl. in c. 2 de postul. d. l. 7. h. t. e Bart. in l'inter stipul. 83. §. Sacram de V. O. & in d. l. sicut 7. §. 1. h. t. f l. 85. ff. de V. S.

L.

Denique si dubitetur probabiliter de Syndicatu & mandato alias non, cautionem de rato præstare cogitur a, sed etiam quilibet quamuis non syndicus, de rato tamen cautionem offerens, defendere vniuersitatem potest. b.

De satisfactio-
tione.

a l. ad rem mobilem 56. l. seruum 33. §. ait prator ubi Dd. h. t. b l. sed hæc 35. §. non solum d. l. seruum eod. tit. & dictum est supra h. 38.

SEQUITUR ALTERA PARS HUIUS DISPUTATIONIS DE NE- gotiorum gestoribus & calumnia- toribus.

TRANSITIO.

CVM huc usq; trutinaverimus procuratores, qui in iudicio, vel cum, vel sine mandato interveniunt, sequerentur nunc merito, qui extra iudicium, sive cum, sive sine mandato aliena negotia curant, verum cum de his non hic, sed alibi peculiare tradiderint titulos compositores iuris, progrediendum esse recta via arbitror, ad illos procuratores, qui tam in, quam extra iudicium abiq; ramen mandato alicuius accedunt negotijs, ut sunt Negotiorum gestores. 101. tit. ff. & C. de neg. gest. Qui tit. inter alios etiam à superioribus. tit. de procur. min. defens. & syndic. ita differt, quod hic magis de actionibus quia alius spectat ut. de ijs non extet in ff. illi vero magis de personis deq; re ipsa tractent hoc. Cui. hic n. 2. quem refert V. Vef. in suis parat.

De negoci-
orum gestor-
re.

THESIS I.

NEGOTIORVM gestor est is, qui a' terius absentis & ignorantis a, negotia, tam in quam extra iudicium b, utiliter c gerenda suscipit, d. Negotiorum gestio est quasi contractus, in administratione negotiorum absentis vel ignorantis, sine mandato suscepta consistens e.

C 3

a Si enim

a Si enim sciat: *mandatum est l. si remun. 6. §. 2. ff. mand. cum alijs plurib. l. si fideius. 6. C. eod. fac. tex. in l. 2. ff. h. t. de negot. gest. b l. 3. ff. h. t. c l. sed an 10. §. 1. eod. §. 1. l. de obl. q. ex q. cont. nasc. d qui enim per alium gerit per se ipsum gerere videtur. e §. igitur cum l. de Obl. ex q. contr. l. si quis 5. in pr. de O. & A. l. 2. 3. l. si neg. 1. de neg. gest. l. 1. de O. & A.*

II.

Diviso.

Estq; duplex: *Necessaria & Voluntaria.* a Illa est, quæ fit aliqua necessitate urgente, veluti cum curator absentis adolescentis, furiosi, mente capti, prodigive res administrat b, vel cum aliquis tutelam mandato tutoris administrat. c Hæc est, quando quis sponte & nulla necessitate cogente negotijs alienis se immiscet d veluti si quis absq; mandato se in re absentis obligauerit, vel si quis alio fideiusserit.

a l. 3. §. hac act. ff. l. tutori 20. C. h. t. b l. 6. curatorum l. curatoris 17. C. h. t. l. 3. §. etsi furiosi ff. eod. c l. 4. C. hic. d d. l. 3. §. si actione h. t. & d. l. tutori C. eod. e l. 2. h. t. l. 3. §. fin. & l. seq. l. fideius. 3. 2. l. mandati 46. in f. ff. eod.

III.

Cuius negotia gerantur

Geruntur autem negotia alterius, sive is verè negotij dominus sit, vel cura & sollicitudine vel rati habitatione, veluti si spectant ad eum velut ad tutorem vel curatorem, vel procuratorem a Item sive sint masculi, sive foeminae, sive peculium habeant, sive sui iuris sint, b vt sunt captivi, c vivi vel mortui d, capite diminuti e, filijfamilites. f. & c.

a gl. in l. si pupill. 6. §. quid ergò in verb. ipso gestu. b. t. b d. l. 6. §. sed si 6. & seq. l. si filius 14. ff. h. t. c l. 19. 20. eod. d d. l. 3. §. hac verba l. successoris 12. l. nam & serv. 21. §. qui neg. ff. eod. t. e d. l. atqui nat. 19. §. fin. cum duab. seqq. h. t. gl. & Bart. in d. §. hac verba f. d. l. 12. §. sed si filij eod.

III.

Qui gerant.

Gerere possunt omnes sponte, qui obligationem consensu vel quasi contrahere valent, qui pro alio litigare, sive sint masculi sive foeminae, sive sui iuris, sive peculium habeant, ut supra dictum a, exceptis pupillo & furioso qui, quamvis tantum, quatenus locupletiores facti sunt,

b ex

b ex eo negotio, quod necesse non fuit gerere & teneantur, attamen cum agant compensationem eius quod gesserunt patiuntur **d** vel necessitate gerunt, ut tutores testamento postumo perperam dati **e**, hereditatum bonorumve curatores **f** executores rei iudicatae **g** &c. vel necessitatis suspitione **h**, ut sunt, qui falso existimant se mandatum curamve suscepisse vel iustam servitutem mandanti servire **i** &c.

a l.6.b.t. nostro b.d.l.3. §.4.5. ibi gl. in verb. furiosi cit. fin. l.6. in.pr. ff. l.2. C. b.t. fai. l. furiosus 46. de O. & A.C. gl. in d.l. 6. per l. ius pupill. 47. de solut. Salic. in l. 2. d. d.l.3. §.4. & 5. h.t. e l. cum pater 29. ff. l.6. C. h.t. f d.l. nam & serv. 21. §. qui neg. l. cum alic 26. ff. eod. g d.l.3. §. si executor. h d.l.3. §. 10. eod. i d.l.6. §. si quis s. l. si liber homo 36. b.t. Qui omnes quidem in edicto continentur non vero directo ex verbis eiusdem tenentur & mente, sed interpretatione tantum prudentum ad huius edicti casum extenduntur. Unde non directo, ut in ijs qui sponte intervenerant, sed utilis negotiorum gestorum actio datur d.l. atqui natura 19. §. si libero. 2. eod. t. vid. V. f. in parat. hic 11. 8. & 9.

V.

Negotia aliena quæ geruntur, ita accipimus sive unum sive plura **a** sive propria alicuius sive ita communia, ut pro parte cuiusq; administrari possint **b** suntq; vel sua vel aliena. Sua vel tantum; ex quorum gestione ex utroq; latere, nulla oritur actio, vel cum alienis coniuncta: ex quorum gestione actio a datur **c**, Aliena sunt quæ geruntur, aut cura & sollicitudine: aut re ipsa aut ratihabitione sunt aliena. Cura & sollicitudine quando quis ea negotia gerat, quæ spectant tutoré & per consequens pupillum &c. **d** & compe erunt hinc actiones gestori contra tutorem & pupillum, & vicissim **e**.

Materia

a d.l.3. §. negotia. b hoc enim requiritur. l. 3. ibi Salic. l. ab uno 19. C. h.t. l. si communes 40. h.t. l. arbor. 19. §. si per eund. ff. communi div. c l.6. §.4. h.t. d de hac specie vide gl. & Bart. in l. 6. §. item queritur 9 h.t. tex. in d.l. 6. in pr. l. 29. 30. 31. §. 5. ff. l. 4. 6. 17. 18. 20. C. h.t. e utiles sc. quia hæc omnia ex necessitate geruntur, si inter ipsos non sit constituta propria actio. tex. in l. atqui nat. §. si libero & l. 3. §. etsi furiosi ff. l. curatoris C. h.t. Vide Myns. n. 38. Inst. de actionibus §. actionum &c.

Reipsa

Reipsa, cum in rem alterius aliquid sit impensum, vel factum *a*, sive contemplatione, sive intuitu ipsius qui gerit *b*, sive ipsius cuius geritur negocium *c*, sive alterius cuiuspiam *d*, sive ipsius cuius tantum interest *e* sive consentiant, necne *f*, modò tamen ipso gestu utiliter fiat *g*. Ratihabitione aliena sunt, veluti quando is, cuius respectu intuitu, & contemplatione negotium rursus alienum (tertij nimirum) bona fide, & sine dolo malo suscepi, quod gestum est ratum habeat, & ita suum faciat *h* quo casu perpetuum est, ei cuius contemplatione gestum non est, actionem non dari *i* nisi cum alter indemnis esse non potest, & is quem convenire vult, pauperior futurus non est *k*. Vel quando is negotium suum, quod ego invito eo gessi, cuiusq; gestio absq; eius ratihabitione nullius momenti est, sive utiliter sive malè sit facta, ratum habeat aut comprobet *l*.

a d. l. 6. §. quid ergò 1 1 ff. h. t. Vid. Costat, in d. §. item quaritur Mys. §. 1. n. 3. *b* cui cum in alienam quasi suam impendit rem, eius utilitatis nomine aduersus dominum nulla iusta actio, sed tantum retentio à iure conceditur. tex. in l. in hoc 14. §. 1. vers. divers ff. com. div. l. si in area 3 3. ibi Costat. ff. de condict. indeb. *c* de quo nemo dubitat, ut ex toto s. hic patet *d* quia quod negotium cuiusdam alterius sit, non efficitur falsa opinione gerentis, ut supra dictum, quin eo nomine aduersus dominum actio sit, l. 3. in pr. l. 5. §. 1. l. qua utiliter 45. §. fin. ff. h. t. Mys. in §. omnium n. 45, Inst. de act. ut si servum Sempronij, quem Titij esse credebam, data pecunia à morte, redemerim, aduersus Sempronium me agere debere ait. l. 6. §. Titij 8. ff. h. t. ibi gl. d. §. fin. d. l. qua utiliter ff. l. si serv. 10 C. h. t. *e* ut si Titij negotia gerendo sempronto gratum facere volui, sortè qui mandasset vel cuius alio modo interfussit: Et Titium quoq; conu. n. debere verius existimo, nisi Titij contemplatione quoq; gessi, vel eum locupletiaorem feci l. 3. in f. l. 6. §. si quis vers. nam eisi d. l. nam seruius 2 1. §. fin. l. si quis mand. 28. l. mandasti 46. h. t. Mys. in d. §. 1. n. 7. d. l. 6. §. 1. ff. l. 14. ibi add. gl. C. h. t. *f* l. cum pec. 43. §. sed si ego l. so. r. n. do 39. ff. l. si filius 1 2. C. eod. gl. in l. pupilli §. item quaritur eod. *g* ut sit postor, hoc casu. si debitor creditoris suo creditori qui exceptione submoveri nequit, solvat. vide Mys. n. 29. l. de action. *h* d. §. item quaritur, abigl. & §. idem aut v. quid

quid ergo. eod. l. 6. l. si quis 23. ff. h. t. i. d. l. fin. ff. b. t. l. si cum 23. ibi
gl. & Bart. ff. si cert. pet. l. 3. ibi Bald. C. de rei vindic. k. tex. in l. 6. §.
9. 10. 11. Bart. in d. l. si cum 23. Costal. in l. Iulianus ff. de rei vindic.
l. l. Pompon. 9. vers. caterum l. si ego 24. ibi Costal. ff. l. si pecuniam 9.
C. h. t.

VII.

Porro ut de actione ex hoc negotio proficiscente dis-
tinguam agamus, est illa prætorialis a personalis b, perpe-
tua c, bonæ fidei d, & dicitur negotiorum gestorum e,
quæ definitur, quod locum habeat, cum quis aliena nego-
tia in alicuius absentia sine mandato utiliter gessit f. Estq;
aut directa, aut contraria g aut utilis h.

Actio ex hoc
negotio.

a d. l. 1. l. 3. in pr. b l. pen. C. h. t. d. §. 1. Inst. qua ex quasi
contractu nasc. c d. l. 3. §. hæc autem ff. l. 6. C. h. t. d d. l. 7. h. t. e l.
2. eod. f ut sup. in defin. neg. gestor. g d. l. 2. & passim h. t. h ex
necessaria scilicet gestione, ut inf. videbimus.

VIII.

Directa est, quæ competit domino rei gestæ & eius
heredi, adversus gestorem eiusq; heredem, ut gestus sui ra-
tionem reddat, & si quid malè administravit, reficiat i.
In quo venit omne damnum, quo damnificatus est domi-
nus; quodque cum lucro in alia parte compensari nequit,
ita ut vel de dolo & culpa gestor. k, vel de casu fortuito
l, vel de fructibus, usuris; & omni eo, quod ex gestione ad
ipsum pervenit gestorem, vel quod ex neglectis damni de-
minus senserit, teneatur gestor m.

Directa.

i d. l. 5. in pr. ff. d. O. & A. d. l. 2. ib. Bart. l. 19. §. 1. ff. h. t. §.
1. Inst. d. t. k d. l. 3. d. l. Pompon. 9. l. debitor 13. l. si ve heredita.
22. ibi gl. l. ex facto 30. ff. h. t. & tex. in l. 11. eod. l d. l. 11. vbi
Costal. post Bart. & passim h. t. m d. l. 19. §. pen. l. 31. §. qui alien.
l. qui sine 38. ff. h. t. & d. l. 2. l. 8. §. 1. & l. 6. in fin. eod.

IX.

Et primum tenetur gestor de dolo tantum, si scilicet
affectatione coactus, ne bona distraherentur, negotijs se me-
is quis obtulerit a. Deinde de dolo & lata culpa tantum
tenetur, quando accessit ad negotia deserta b. De levi
verò culpa, lata, & dolo regulariter c non levissima, nisi ad

D

dili-

diligentiam exactissimam teneatur, ut quando alius diligentior eo fuisset commodius administraturus *d*: tum de casu fortuito tenetur ad æstimationem damni, quod ex eo contigit, non autem quisvis *e*, sed is qui negotium suscepit novum, quod absens non erat solitus exercere, ut quia inijt aliquam negotiationem *f* vel quod casum fortuitum in se recepit *g* vel quod culpa præcelsit casum *h* vel quod fuerit in mora *i*, vel quod animo deprædandi gessit *k*. Deinceps de fructibus *l* & usuris *m*. Porro de omni eo, quod ex gestione ad ipsum gestorem pervenit, quia hoc omne domino restituere cogitur *n*. Et deniq; de omni, quod ex neglectis dominus sensit damnum *o*.

a l. 3. §. interdum ff. de negot. gest. b d. l. 3. ibi gl. l. 1. ff. h. t. c docet Schneidivv. post gl. ordinariam in d. §. 1. Inst. de obl. qua ex quasi contr. & d. l. 3. §. interdum. eod. l. tutori 20. C. h. t. Paul. lib. 1. sent. cap. 4. in pr. vid. Hotom. in §. 1. circ. verb. exactiss. d d. tex. in §. 1. in fin. d. l. si pupilli 6. §. fin. ff. d. l. 20. C. h. t. e quia tantum tenetur ad eos casus fortuitos, qui absq; vitio gestoris accidunt l. si negot. 1. 1. ff. hic l. five 22. h. t. ibi gl. l. negot. 1. 2. C. eod. t. f tex. in d. l. si negotia; quo tamen casu domino amplius nihil tribuitur, quam ne pauperior sit, quod consequetur, si lucrum cum damno in eodem genere compensetur. d. l. si negot. ibi Cost. d. l. Caius 1. 1. ff. de usur. l. & ideo 26. ff. pro socio. fac. l. de illo 23. eod. quia hic dici potest: a lucro abstine & c. g d. l. negotium C. de neg. gest. h d. l. si ve hered. ff. eod. i l. cum res in sine ff. de leg. 1. k d. l. si negot. 1. 1. ibi gl. super verb. sit solitus l. l. si autem 8. §. item si fund. 1. ff. h. t. d. l. 2. §. & sanè eod. & passim h. t. m d. l. at qui nat. 19. §. 4. l. 3. §. quia l. 3. l. 37. & seq. ff. de neg. gest. qua non maiores præstantur, quam ipse dominus rebus suis faceret, nisi gestor pecuniam ad se transfudit, quo casu maxime præstantur: vid. tex. in dd ll. fac l. tutor qui 7. ff. de admin. tut. l. tutori 20. C. h. t. Treutler. hic propos. 13. Vultei lib. 1. discept. c. 15. f. 165. ubi hanc sententiam ait communem; quamvis postea ab carecedat. Item Petr. Fab. in l. contractus f. 122. mihi de regul. iur. n tex. in l. 8. §. item si fund. & in d. l. 2. l. si quis 23. ff. h. t. & passim alibi o tex. in l. 6. §. fin. ff. hic. De quibus neglectis quando & quomodo gestor teneatur, vid. Schneid. in §. actionum Inst. de act. n. 10. qui refert Angel. disting. in d. §. 1. n. 6.

X.

Contraria est, quæ competit ei, qui sponte negotia aliena gessit, & eius heredi aduersus dominum rei gessit eiusq; heredem *a* ad repetendum id quod de suo in negotiorum gestionem impendit, & quicquid eo nomine abest, vel abfuturum est. *b* vt sunt omnes sumptus necessarij & probabiles in gestione facti *c* expensæ in alterius honoribus *d* usuræ, quas præstitit, qualque ex erogata pecunia percipere potuisset *e* interesse *f* exceptis ijs casibus, in quibus etiam vtiliter gerentes actionem hanc exercere prohibentur, *g* vt sunt: Quando quis causa pietatis & ex paterna affectione negotium gessit, *h* nisi fuerit protestatus, vel confecerit librum rationum, ex quo declaratur ipsius animus, quod velit expensas repetere, *i* vel si quis extraneus ex affectione necessitudinis aliquid agat in rebus cognatorum, *k* vel quando maritus maritali affectione expendit aliqua pro curatione suæ vxoris *l*, vel quando quis prohibuit quem sua negotia gerere *m*.

a & coheredem l. curatorem 6. l. 7. l. curatoris 17. l. 3. C. h. t. l. fin. autem apud 20. ff. eod. *b* d. l. 2. ff. h. t. §. 1. Inst. d. t. l. 9. in fin. l. si quis man. dat. 28. & alibi ff. eod. *c* l. liberto 31. §. fin. h. t. *d* l. quæ vtiliter in pr. ff. h. t. *e* l. atqui nat. 19. §. non tantum 4. eod. *f* l. actio antepen. in pr. h. t. *g* qui notantur per Dd. hic & Angel. in d. §. actio-num n. 28. & gl. fin. in l. si paterna 15. C. h. t. *h* d. l. si paterno l. 1. r. C. h. t. ubi Salic. n. 4. & l. Neseñnius 34. ff. eod. vers. praterea ibi Bart. & Costal. item ead. l. Neseñnius in fine *i* l. is qui amic. 44. ff. hic Lag. hic. part. 3. c. 25. n. pen. *k* l. quod in ux. & ibi Dd. C. h. t. Et hac affectio domestica in alias etiam personas domesticas & similes extenditur: ut inter libertum, patronum & eius liberos, si in illorum negotio aliquid impensum sit, non oritur hac actio l. officio 5. C. eod. l. fin. C. hic de negot. gest.

XI.

Vtilis autem actio negotiorum gestorum est, quæ vtilis, inter eos competit, quorum negotia ab alijs non spontè, sed necessitate, necessitatisve opinione coactis gesta sunt, *a* & cum vel aliæ actiones propriæ in huiusmodi casu deficiant, vel ex verbis & mente edicti directò non possint

teneri. Verùm etiã in extraordinarijs iudicijs, formularum conceptio non observetur, & supervacua sit hæc subtilitas, ut ait Imper. & ideò directæ & utilis eadem potestas; idemq; effectus, *b* Differentiam tamen actionis directæ & utilis, cuius sæpè in iure mentio fit, hinc colligi rectè cognosci & percipi posse, statuimus *c*.

a l. 3. & 10. l. antepen. l. atqui nat. §. 2. ff. l. curatoris §. 7. C. h. t. Oldend. clas. 4. act. 25. in pract. act. direct. Myns. Schneid. & alij in §. actionum Inst. de actionibus. *b* l. actio 47. §. 1. ff. h. t. vid. §. fin. Inst. de interdict. adde t. C. de formul. & impetrat. act. subl. & vid. Cuiac. 15. obs. 11. & annotavit Treutler. thes. 11. hic. *c* de qua tradunt etiam communiter Dd. gl. & Bart. in d. l. Curatoris C. de neg. gest.

XII.

De calumniatoribus.
Transitio.

Atq; ita quæ hæctenus dicta sunt de procuratoribus, qui bona fide aliena negotia gerenda susceperunt, sunt intelligenda: Nunc de ijs, qui mala fide & per calumniam negotijs se offerunt, sequitur.

Vide Rubr. h. t. l. 1. in pr. & ibigl. & Dd. ff. & C. de calumniatoribus.

XIII.

Est autem Calumniator, qui sciens, prudensq; per fraudem litem aut controversiam alteri facit, ut eum vexet vel ut ei aliquid extorqueat: quamvis hic propriè perhibeatur, qui pecuniam, ut alicui negotium faceret, vel non faceret, accepit.

l. 1. in pr. l. pen. ff. h. t. ubi Dd. Cuiac. Vvesemb. & alij, vid. etiam Paul. 1. sent.

XIV.

In Calumnia consideratur persona, vel eius, qui alterius negotijs per fraudem se offert, eiq; per calumniam negotia facit, vel eius, in cuius negotijs calumniolè & fraudulenter aliquid datum vel factum fuit *a*.

a in verb. competit actio. ubi subintelligitur ei qui & c.

XV.

Qui faciant calumniam & patiantur.

Calumniam facere dicuntur omnes, sive sint iudices, sive advocati, sive procuratores adversarij, *a* sive ipse adversarius, sive alius quicumq; *b*, qui sive ita se offerant, ut alteri vel ipsi, vel per alium negotium faciant, *c* vel qui turpiter dederint *d*, sive ut fiat aliquod tale negotium, vel non, pecuniam vel aliud pro pecunia *e*. ipsi acceperint *f*, nisi

nisi sint parentes, vel Patroni, & similes, quia in eos non ex edicto calumniæ, sed actio in factum generalis subsidiaria g licet marito in uxorem pœnalis non detur h, competit.

a l. 1. §. sed & const. 3. vid. ibi gl. & Dd ff. h. t. b l. & gener. 3. ff. cod. c calumniosè scilicet d. l. & general §. 1. vbi glos. in verbo sive fecit ff. hic, quo etiam pertinet, si quis in criminalibus falsa intentat crimina, in civilibus per mendacium & calumniam agit, vel excipit, ad negotium alicui malitiosè faciendum & c. ar. l. 1. in pr. ff. ad SC. Turpil. ubi gl. & Dd. vid. tr. C. de iura. prop. calum. dand. Paul. lib. 1. sentent. cap. 5. VVes. in par. hic n. 3. & passim alibi. d d. l. 1. §. 3. d. l. 3. §. 3. & ibi gl. Bart. & Dd. ubi notandum, quod iudicem, vel adversarij advocatum procuratoremve corrumpens, litem perdat, cum distinctione tamen quam affert in d. l. 3. §. 3. gl. in verb. litem perire & Bart. & alij. e d. l. 1. in pr. ubi gl. & Dd. cum aliquot sequentib. sive ante sive post ceptum iudicium d. l. 1. §. 1. sive faciat sive non d. l. 3. §. 1. accepta scilicet pecunia & c. d. l. 1. §. 4. l. 2. l. 3. ubi vocula pecunia latiss. sumitur vid. VVes. in parat. n. 3. gl. Bart. & Dd. ad dd. ll. fac. l. 5. ff. de V. S. f quo etiam pertinet, qui deceptus est, quia recepisse videtur l. 3. §. 2. ff. h. t. l. 1. in fin. ff. de his que in fraud. cred. g l. parens 5. ff. de obsequiis, ubi gl. h l. 2. & ibi gl. Salic. & Dd. C. rer. amot.

XVI.

In persona verò eius in cuius negotijs calumniosè & fraudulentè aliquid datum vel factum fuit, continentur omnes, sive sint ij ipsi, qui dederunt, vt non fieret, sive ipsi, quorum nomine datum est, sive ij, ob cuius malum vel bonum fuit datum a, in quorum numero etiam sunt patres, qui nomine filiorum etiam ex hoc edicto agere possunt b.

a d. l. & general. 3. §. illud 3. ubi gl. & Bart. & VVes. in parat. hic n. 4. fac. tex. in l. si quis 7. in pr. ubi rurs. gl. Bart. & alij ff. h. t. b d. l. si quis 7. §. 1. ubi gl. Bart. & alij ff. h. t.

XVII.

Res sive negotium, quod in hoc edicto suscipitur, est criminale, vel etiam forsan pecuniarium; vt ex l. antepen. in pr. ibi iudiciumve capitis pecuniave, vbi gl. & Dd. penè dubitant propter B. contradicentem.

ff. ad l. lul. repetund. & l. 1. §. 1. ubi iditem Interpp. ff. h. t.

XVIII.

Actio, quæ ex hoc delicto nascitur, est in factum, & competit ei, qui dedit pecuniam, ne calumniosum negotium in iure pateretur, ut & patri, si filiosam, negotium fieret, quid acceptum est a: adversus eum, quia aliena negotia fraudulenter & per calumniam suscepit b intra annum ad quadrupli, post, ad simpli pœnam c, ita tamen ut nec heredi, nec in heredem detur, nisi in id quod ad heredem pervenit d. a ut ex superiorib. thesib. patet. b vid. supradict. th. c d. l. 1. in pr. & seqq. ff. h. t. d l. 4. & 5. in pr. ib. gl. Bart. & Dd. ff. h. t.

XIX.

Præter hanc autem actionem, etiam aliæ contra calumniatores dantur, tam civiles, quam criminales a. Civiles, ut sunt, conditio scilicet ob turpem causam, si sola accipientis versetur turpitudine b. Deinde & conditio competit ex constitutione Constantini, qua prohibuit judici vel adversario in publicis, extra causam transactionis dari, iussitq; ex eo litem perire c. Criminales verò sunt: Lex Iulia repetundarum, d pœna talionis e Lex Remmia f, deinde lex Corn. de falsis g, Item Lex Corn. de sicarijs h si capitalem fraudem commiserit. Lex Iulia de vi privata i iudicium concussionis k & c, Calumniæ verò in privatis aut extraordinarijs iudicijs damnatum extra ordinem fuisse coercitum, Paulus ostendit l, quod nunc translaticium est, postquam extra ordinem de criminibus cognosci per constitutiones cœperit m:

a d. l. 5. §. 1. ff. & in Rubr. ubi gl. & Dd. C. de calumniatorib. vide & Vves. in par. hic n. 5. Arnold. ab Haersolt, in adversar. act. 20. b d. l. 5. §. 1. & ibi gl. Bart. & Dd. ff. h. t. fac. l. bona fid. 57. de R. 1. c d. l. 1. §. 3. ibi gl. & Interpp. eod. l. 1. C. de pen. iud. qui mal. iudic. d l. lex Iulia §. hodie & ibi gl. ff. ad L. Iul. repetund. l. 1. §. 1. h. t. e quamvis inscriptiones hodie non usurpentur l. fin. ubi gl. & tt. C. de calum. f cuius pœna tamen constitutionibus sublata. l. si quis 17. C. de panis. g l. 1. §. 1. ad l. Corn. de falsis, l. 2. de concuss. h l. 1. in pr. ad l. Cornel. de sicar. i Lex 8 Cto 6. ad l. Iul. de vi priv. k l. 1. & 2. de concuss. l lib. 1. t. 5. fac. l. 1. §. 1. ad SC. Turpill. m l. ord. de publ. iud. l. lex §. ult. ad l. Iul. repetund.

FINIS.

DISP. XII.

T H E S E S
DISPUTATIONIS
DVODECIMAE

DE RESTITV-
TIONIBVS IN INTE-
GRVM IN GENERE; ITEM

IN SPECIE DE EO QVOD
metus causa, & de dolo malo

Ex textibus ff. & C.

DE QVIBVS

D. N. B. E. E. I.

PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO,
pro ingenij modulo respondere
conabitur

CHRISTOPHORVS A
LOSS C. F.

Ad d. 16. Ianuarij: hora & loco
consuetis.

Vtilissima & maximè necessaria res est
disputatio. l. 2, §. 5. de O. l.

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

N O B I L I S S I M O P E R -
*antiqui generis splendore summa dignitate
atq; autoritate vera virtutis & erudi-
tionis laude ac variarum rerum
usu prestantissimo
viro Dn.*

I O H A N N I G E O R G I O
A P O N I C K A V V I N
P O M S E N

*Illustrissimorum Septemviratus Sa-
xonia heredum atq; Ducum &c.
consiliario intimo &c.*

Domino & affini suo multis nomi-
bus reverenter colendo

*Exiguum hoc debita observantia Symbo-
lum mittit, offert, dicat*

CHRISTOPHORVS à LOSS,
C. F. ETC.

DE RESTITVTIONIBVS

IN INTEG RV M.

Continuatio.

CVM in præcedentibus disputationib. de postulando, procuratoribus, & negotiis gestis etiam per calumni- am actum sit; Rectè nunc subijcitur, qua ratione restitu- tionem in integrum quis consequatur, qui per unum ex prædictis modis læsus esse dicitur a: Præsertim cum & ipsa ad præparatoria iudiciorum pertineat b.

a l. 1. §. Deinde 9. §. de postul. Cui. b. in parat. & VVes. ibid. Eleganter Duar. in comment ad hunc tit. cap. 1.

De restitu-
one in ge-
nere.

T H E S I S I.

R ESTITVTIO IN INTEG RV M RE-
stitutio, est redintegrandæ rei vel causæ
actio.

Definitio.

Paul lib. 1. sent. c. 7. fac. l. 2. C. in quib. caus.
in integ. rest. necess. non sit. vid. Cui. in l. 1. in com-
ment. suis de integ. rest. & in pr. in parat. C. de in
integ. restit. in n. 1. l. fid. lib. 5. etymolog.

II.

In integrum autem restituendi potestatem habent, præ-
tor a, præfectus urbi b, præfecti prætorio c, consules
d, præfides e, & is cui id specialiter est demandatum f,
non autem index pedaneus g. Hodie quilibet magistratus
ordinarius h.

Causa effici-
ens.
Qui restitu-
ant.

a l. omnes 3. l. nemo 5. h. t. b l. in causæ 16. §. f. de min. ub.
Cui. c l. 17. de minor. d l. cum quidam 30. in pr. de acquir. hered.
e l. preses 42. de min. f l. f. C. ub. vel ap. quem cognit. in integ. restit.
e. pen. ext. eo. g d. l. f. C. ub. & ap. quem cognit. Cui. in par. C. eo. & in
l. 3. h. t. Duar. b. t. c. 2. Vaud. lib. 1. q. 2. 2. h Cuiac. in parat. C. eod. VVe-
senb. h. in par. n. 1.

III.

Interdum tamen solus princeps restituit: utputa si a

A a

pro-

procuratore principis aliquid iudicatum sit. l. 1. C. ub. & ap. quem. Cæsaris namq; procurator de causis fiscalibus cognoscit, cum
 lus est inter fiscum & privatum, & ideo nemo potest eam sententiam re-
 scindere, nisi solus princeps: Favor enim fisci hoc exigit. Duar. in com-
 ment. ad hunc t. c. 2. Idem est si adversus libertatem sit iudicatum l. 9. in
 f. iuncta l. 10. in pr. de minor.

I I I.

Qui restitu-
 antur.

Conceditur restitutio vel lapsis vel circumscriptis eo-
 rumq; heredibus & successoribus a. Inter vivos quoque
 recte ceditur b. Item patrono qui ex ingratitudinis causa
 libertum suum minorem in servitutem redegit c.

a l. non solum 6. h. t. l. 2. l. 4. C. de tempor. in integr. restit. Mauri.
 c. 15. late Sfort. Odd. d. p. 1. q. 50. art. 1. Myns. cent. 4. obs. 19. Schurf.
 cons. 28. incip. quod super casu. n. 4. cent. 1. b l. quod si minor. 24. de
 minor Sfort. Odd. d. p. 1. q. 50. art. 2. Cui. d. l. 6. h. t. c. Duar. c. 4. h. t.
 d. l. 6. vers. proinde ibiq; Cuiac.

V.

Materia.

Et datur alicui restitutio propter metum, dolum, &
 ratem minorem, status mutationem, absentiam necessari-
 am, vel iustum etiam errorem a. Item ob rem minimam,
 modo maiori summæ inde non fiat præiudicium b, exce-
 pta actione de dolo, quæ cum famosa est c, ob rem mini-
 mam non datur d.

a l. 1. & 2. h. t. Paul. 1. sent. 7. Cui. in comment. suis ad h. t. ad l.
 1. Nec verò hæc solum causa sunt, sed deceptis quoquo modo sine sua cul-
 pa prator succurrit l. Divus 7. h. t. b l. 4. h. t. ubi Cui. & Duar. c. 4. h.
 t. c l. 1. de his qui not. inf. d l. 9. §. f. de dol. & infra th. 36.

V I.

Forma.

Cum de foro quæritur, ubi restitutio fieri debeat,
 videndum est, num is qui restitui petit, in rem agere velit
 an in personam. Si in rem, ibi agere debet, ubi res est a:
 Sin verò in personā, tunc domiciliū locum sequi tenetur b.

a l. f. C. ub. in rem act. intent. deb. b l. 2. C. ub. & ap. quem cog-
 in integ. rest. agit. sit Iohan. Mauric. de integ. restit. c. 36. n. 3. Nicol. Ci-
 sn. n. 8. h. n. t.

V I I.

Et quidem datur beneficium hoc causā cognita, id est,
 si causæ eæ ob quas petitur pratori iustæ visæ fuerint a,
 servato ordinario processu b, præsentibus quoq; adversa-

riis,

riis, nisi per contumaciã desint e, tractãdã: ut de iustitia & veritate causarum, propter quas restitutio postulatur, constet d. Vnde & lætio prius probanda si ea non satis appareat e. a l. 3. ub. Cui. h. t. l. in cause 13. de minor. Duar. c. 4. h. t. b l. ea que in pr. verb. ad persequendas in integrũ & §. si lib. examinando & terminando. & §. 2. ub. ad exponendas in integrum C. de tempor. in integ. restit. c. 1. in verb. manifeste apparet de in integr. restit. c. ex literis eo. Myns. cent. 1. obs. 49. de ordine procedendi vid. Bl. in d. l. ea que n. 2. c. d. l. in causa veis. causam l. et: amfi §. f. de min. Auth. si omnes C. si min. ab. hered. Nov. 119. c. 6. ub. Cui. d. d. l. 3. b. t. e l. nam postesquam §. si minor. de iureiur. vb. Gothofr. l. quod si minor. §. non semper & l. non omnia de min. Myns. cent. 1. obs. 49. & cent. 4. obs. 19. Iohann. Mauric. c. 278. n. 7. & 8. late Sfort. Odd. de in integr. rest. p. 1. q. 36. per tot. & in primis art. 2. & 3. vid. Hart. Pist. lib. 1. quæst. iur. q. 38. per tot. præsertim n. 1. 5. 12.

VIII.

Integri quoq; restitutio plus quam semel non est decernenda, ideoq; causa cognita decernitur a: nisi ex novis defensionibus huiusmodi beneficium admittatur b.

a Paul. lib. 1. sent. tit. 7. §. 3. & ibi Cui. l. 1. C. si sep. in integ. restit. post. b l. 2. l. f. C. d. t. ub. Cui. & Vves. in par. c. f. ext. eo. Myns. cent. 1. obs. 52.

IX.

Utrum autem restitutio in integrum beneficium sit personale an verò reale, ambigi non immeritò potest? Et tam beneficium reale quàm personale hoc esse, disputandi gratia defendere conabimur.

l. exceptiones 7. de except. l. in causa 13. §. interdum de min. & ibi Cui. l. 6. de in integ. rest. l. 1. C. si adversus dot. gl. in c. privilegium 7. nu. 3. cum seqq. Br. in l. non solum nu. 1. h. t. Dec. in l. in omnibus 68. n. 3 & 4. de R. I. vid. tamen Mauric. c. 13. Vves. in par. C. de restit. min. n. 1. Sfort. Odd. d. q. 50. art. 1. n. 2. 8. 9. 10. Myns. cent. 4. obs. 18.

X.

Et quidem intra quadriennium ex Iustiniani constitutione agenda & peragenda est causa restitutionis.

l. f. & ibi Dd. C. de temp. in integ. rest. c. 1. & 2. de rest. in integ. in 6. gl. in c. 1. ext. eod. Hart. Pist. q. 37. n. 62. in quæst. iur. Myns. 1. obs. 51. & 49. & cent. 4. obs. 17. Altk. lib. 1. c. 70. vers. Restitutio hæc Excipitur tamen de dolo actio, cui biennio præscribitur ut §. th. 42.

XI.

Et numeratur hoc tempus, minoribus quidem ex primo die anni X X V I. in diem extremum X X I X. a iure civili, Saxonico eodem modo ex 2 2. usq; 2 5. vel ex die quo insinuaverunt ætatis veniam b militibus ex die missionis c, & alijs absentibus reip. causa ex die reditus d.

a d.l.f.C.de temp.in integ. b l.5.C.d.t.Good. eleganter in l. Princeps bona 2 1.nu.1.2.cum duob.seqq. & nu.19.de verb.signif. c l.1.C.d.t. d l.3.C.de restit.milit.d.l.f.C.de temp.in int.Cui in parat. C.d.t.n.2.in f.

XII.

Hic quæri etiam solet, quid in successoribus maioris & minoris obtinere debeat, qualiter hoc quadriennio uti possint? In qua quæstione videntur quatuor præcipuè casus distingnendi. Aut enim minor minori heres extitit, aut minor maiori, aut maior minori, aut maior maiori.

Cui in par. C. de temp. in integ. restit. n. 3. Azo in summa sua. C. d. t. n. 3. cum seqq. Hoffm. b. post. 10.

XIII.

Priore casu heredi ex edicto datur post suam legitimam ætatem ex defuncti persona, non spectata tamen, aut non computata ætate defuncti, totum quadriennium, ad iam integrum restitutionem.

Interdum §. 1. de min. Paul. lib. 1. sent. 1. 9. §. si minor. ubi Cui. & ad l. 6. h. t. l. 5. §. 1. C. de temp. in integ. rest. Cui. in par. C. eo. n. 3. ubi. Azo in summa sua eo. n.

XIII.

Altero casu si minor maiori nondum completo quadriennio, heredi post legitimam ætatem non datur totum quadriennium, sed ex persona defuncti id duntaxat tempus, quod defuncto supererat.

Putat annus si defunctus vixerit annis XXVIII. d. l. interdum §. 1. d. l. 5. §. quod si maioris l. ult. in fin. C. si mai. fac. alien. fact. fin. decret. rat. hab. Cui. & Azo dd. loc.

XV.

Tertio casu, quando scilicet maior minori successerit heredi ex persona defuncti integrum datur quadriennium a ex die aditæ hereditatis, vel agnitæ bonorum possessionis computandum b.

a l. 4. l. 5. §. ult. C. de tem. in integ. l. minor autem §. ult. de iur. l. 4. de in integr. restit. b d. l. ea §. f. C. d. t. Cui. in par. C. d. t. Idem in l. 6. de in integr. rest. Azo in summa C. de temp. in integ. n. 4.

XVI.

Postremo: si maior maiori, tunc heredi statim ab adita hereditate, id tempus datur quod defunctus habuit.

Rectè Accurs. in d. l. ea qua §. f. vers. supputentur Cui. d. loco.

XVII.

Minori quoq; circumscripto, qui in militia exegit anrum 29. aut 30. tempus istud non computatur, nisi ex demissionis a: Ipso enim iure continuatur beneficium restitutionis b. In maiore tamen illud obtinet, qui cum temporalem aliquam actionem habuit, militiae nomen dederit, ei actionis tempus cedit: sed reverso causa cognita remittitur ei praescriptio temporis c.

a l. 1. C. de temp. in integ. rest. l. semper 15. §. si quis Reip. quod vi aut clam Cui. in parat. C. d. t. b l. 3. C. d. t. Cui. d. loco. c vid. Cui. d. loco.

XVIII.

Falsum igitur est quod quidam asserunt, tum deum ad heredes restitutionem transmitti, si a defuncto intra tempora praescripta fuerit petita: Alias enim moram defuncti heredi nocere. Mauric. c. 15. n. 5. Myns. cent. 4. obs. 19. m. 5. & 6.

XIX.

Petitur autem in integrum restitutio vel implorato iudicis officio, vel data actione a: Et distinguendum puramus restitutionem in integrum a rescissoria actione veluti antecedens a consequenti b.

a Br. in l. 16. de min. & ib. Cui. vid. Donell. in §. rursus I. de act. b Quam rem multa adducit Boc. hic th. 3. Myns. d. obs. 19. Gail. 2. obs. 13 I. nu. 8. & seqq.

XX.

Postulata deniq; in integrum restitutione, regulariter omnia in suo statu esse debent, donec res finiatur, sicut sententiae executio differenda est.

l. un. C. in integ. restit. postul. ne quid nov. fiat. Myns. cent. 1. obs. 48. & cent. 6. obs. 80. Boc. h. th. 16.

XXI.

Generali tractatu de restitutione in integrum subij- De eo quod metus causa

Continua-
tio.

citur prima eius species, cum quis restitui in integrum petit, quia vi metuve coactus sit aliquid facere. Et quamvis olim ita dicebatur, quod vi metusve causa *a*, tamen quia metus duplex, alter quem facimus, alter quem patimur *b*, ideoque Icti brevitati studentes *c*, vis mentionem detraxerunt, ut non necessariam, cum præsertim ea quæ vi atrocissimæ, & metu facta videantur *d*.

a l. 1. de eo quod met. caus. ut est adhuc in C. de his quæ vi metusve causa. *b* Quintil. lib. 6. c. 3. VVes. h. n. 2. circa fin. c. l. ampliorum 37. §. pen. C. de appell. *d* d l. 1. h. t.

XXII.

Definitio

Est autem metus instantis vel futuri periculi causa trepidatio *a*, qua abijcimus & dimittimus animum *b*.

a l. 1. h. t. & ibi Cui. *b* Borch. de transact. c. 3. f. 157. n. 105.

XXIII.

Causa efficiens.
Qui restituatur.

Metum autem accipimus præsentem *a*, & qui in hominem constantissimum à formidine obiectorum cadat *b*: ut mortis, vinculorum *c*, stupri *d*, carcerum *e*, cruciatus corporis *f*, servitutis *g*.

a l. metum 9. in pr. h. t. *b* l. 5. & 6. h. t. l. interpositas 13. C. de transact. *c* l. 7. §. 1. l. 8. h. t. l. 4. l. 7. C. eo. *d* dd. ll. Paul. lib. 1. sent. t. 7. §. 9. d. l. 8. §. 2. *e* videlicet, illicitorum & privatorum, quos habere non licet. t. t. C. de care. priv. Landr. lib. 2. art. 13. Nam in publicis carceribus distinguitur: ut si quis dignè incarceratus sit non restituatur si quid promittat: quia hunc ipse sibi metum fecit l. 3. l. si mulier 21. h. t. in pr. text. in l. accusationis 10. C. eo. sin verò indignè, restitutioni locus sit, etiamsi cum iureiurando promiserit, aut quid fecerit vel dederit Br. in l. qui neq; §. solutum de V. S. gl. 2. in c. ex tenore de concess. præbend. & c. veniens qui cler. vel nov. Hyppol. singul. 177. text. in l. sed et si quis §. 1. si quis caut. c. sicut §. 1. de iure iur. decis. Tholos. 422. Landrecht lib. 3. art. 41. *f* l. 4. l. 7. C. eo. l. 9. C. de contrah. stipul. *g* l. 4. l. 8. h. t. t.

XXIV.

Metus verò reverentialis in hoc editum non venit *a*, etiamsi officio iudicis rescissionem quandoq; actus importet *b*. Nisi accedat alia impressio & violentia *c*. Nec etiam solius potentia dignitatisve timor sufficit *d*, aut accusationis *e*, aut infamiae *f*, aut minarum *g*, nisi capitales sint, & ab eo qui exequi solet effusa *h*.

a l. cum

a l. cum te. 8. l. f. l. ad invidiam 6. C. eo. b Br. in l. i. §. quæ o-
 neranda 5. quar. rer. act. non dat. per l. pen. de furt. c l. f. l. pen. C. eod.
 d d. l. ad invidiam. e l. accusationis 10. C. eo. f l. 4. h. t. g l. metum
 9. C. eo. h l. donationis 7. l. pen. h. t. gl. & Dd. in l. metum vid. omnino
 Specul. de præsumpt. §. ult. n. 7. Metum enim (ut inquit Imp.) non acti-
 onibus vel contestationibus, sed atrocitate facti probare convenit. d. l.
 metum 9. in verb. non actionibus sed atrocitate facti C. eo. Quamobrem
 ubi factio opus est, verba non sufficiunt. l. 4. in pr. de pecul.

XXV.

Nec interest, in se quis hoc vereatur, an in coniuge
 & liberis a, qui pars corporis affectusque sunt, & de quib.
 non minus quam nobismetipsis, sæpe etiam amplius labo-
 ramus. a l. 8. §. f. h. t. VVes. in par. n. 3.

XXVI.

Vnde apparet, in rem a loqui hoc edictum & indif-
 ferenter, non modo contra eos qui metum intulerunt, sive
 unum sive plures b (quanquam solutione unius reliqui om-
 nines liberentur c) etiam si res ad eos non pervenit d: ut
 & contra eum ad quem pervenit, licet alius metum fecit:
 e In heredes quoque & successores singulares, ut & hæredis
 heredem, in id tantum quod ad eos pervenit, etiam si id
 consumserint f.

a d. l. metum 9. §. f. b d. l. 9. §. animadvertendum. c l. item
 14. §. f. cum ll. seqq. d d. l. item §. aliquando l. 16. h. t. e d. §. ali-
 quando & §. hac actione. ead. f l. 16. in f. cum l. seq. VVes. h. n. 4. &
 C. eod. n. 6. vid. omnino Cuiac. ad l. videamus 17. h. t.

XXVII.

Hæc verò actio non solum datur ijs, quibus metus il-
 latus est, sed cum sit in rem persecutoria a, heredib. quo-
 que & cæteris successoribus & fideiussoribus b competit,
 etiam in quadruplum, ad retractandum quemlibet actum
 metu factum.

a d. l. item 14. §. in causa 2. d. l. 16. §. 2. h. t. l. 3. C. eo. b d. l.
 14. §. Labeo 6. & §. in causa 2. h. t.

XXVIII.

Sed & partus ancillarum, & foetus pecorum & fructus
 non modo perceptos, sed etiam qui percipi potuerunt, in-
 teresse a quoque & omnem denique causam restitui oportet:
 b: quæ:

b: quæ quidem omnia (etiam loco consumptorum æstimatione subrogata c) simul peti possunt, hac conditione: ut nisi arbitrio iudicis restituantur, in quadruplum reus condemnatur d. a l. item si 14. §. Iulianus aut 14. h. t. b l. sed & partus 12. c l. 1. C. de his quæ vi metusve causa l. in re furtiva 8. de condi. furr. d. d. l. item 14. §. 1. XXIX.

Forma.

Sed & volenti ei qui metu debitorem suum liberavit, pristina vel in rem vel in personam rescissa aut traditione aut liberatione, utilis actio restituitur a: Verum alterutra harum intentata, altera consumitur b.

a d. l. incertum 9. §. volenti Paul. 1. sent. t. 7. §. 4. v. Cui. l. si mulier 21. §. f. Omnis enim restitutoria rescissoria actio utilis est §. f. l. f. C. ex quib. causis l. si quis stipulatus ff. eo. Curac. dd. loc. & Duar. c. 1. inf. h. t. b d. l. 9. §. licet. XXX.

Effectus.

Et hæc actio est secundum Dd. arbitraria a: Reus itaq; licentiam habebit usq; ad sententiam definitivam restitutionem facere, quod si non fecerit, iure meritoq; intra annum utilem b quadrupli c, post annum simpli condemnationem patietur d idq; causa cognita e.

a l. item 14 §. hæc autem actio 4. b qui hodie est quadriennium continuatum ex Iustin. consit. l. f. C. de temp. in integ. restit. c d. §. hæc autem 4. & §. 11. ead. d l. 14. §. sed & si quis 8. cum seq. e d. §. 1 eiq; perpetua est actio: & ita intelligendus est Paulus in l. si mulier §. 1. XXXI.

Quadruplabitur autem in id quanti ea res est: h, e. cum fructibus & omni causa. l. item si cum 14. §. Quadruplabitur h. t. & §. Labeo 6 l. si mulier 21 §. 2. h. t. VVes. b. n. 6. inf.

XXXII.

Id tamen quod verè interest, & in quo quis certè damnus passus est, est quadruplandum a: neq; enim datur ei cui nihil abest b: Quamobrem adversus creditorem, qui debitori suo ut solveret vim adhibuit, non competit c: licet negari non possit in legem Iuliam de vi eum incidisse & ex constitutione Marci d ius credidi amisisse e. a vid. §. Iulianus d. l. 14. b d. l. 14. in pr. c l. sed & partus 12. §. f. cum l. seq. d cuius sit mentio l. pen. ad l. Iul. de vi privar. e d. §. f & l. extat. 13.

XXXIII.

Datur quoq; ex hoc edito metum passio exceptio, ut hæc

hac adversus petentes is qui metu gessit promissiq; quid, defendatur: illa quod ita gestum est, in integrum restitui officio iudicis petat. *d. l. 9. §. sed quod prator. ait. 3. & §. ex hoc edicto. ub. Cui. b. 1.* **XX XIV.**

Dispicendum nunc est de dolo malo ceu altera restitu- De dolo ma
tionis generalis specie, Quo edicto prator a succurrit ijs, lo,
qui calliditate a vanis & dolosis læsi essent: Ne vel his mali. Continua-
tia sua sit lucrosa b vel illis simplicitas damnosa c. a tio.
Et primus quidem C. Aquilius. Cic. 1. & 3. de off. b l. 2. de eo per quem factū est l. 5 si quis caution l. non fraudantur in f. de R. I. c §. sed quia l. de fideicommiss. hered. l. 4. §. ult. l. 1. 1. & passim. de except. dol. mal.

35. Dolus verò vel bonus est vel malus a: illum pro so- Divisio &
lertia præfertim si adversus hostes aut latrones quis machi- definitio
naretur, veteres accipiebant b. Hunc, omnē calliditatem, doli.
fallaciam, machinationem, ad circumveniendū, fallendum
decipiendum alterum adhibitam, Labeo, definitione A-
quiliū c & Servii d reiecta, definit e. a l. 1. §. non fuit h. t. b
d. §. non fuit arg. l. 5. §. si. de re mil. c. dominus 23. q. 2. Menoch. cons.
100. n. 222. Panorm. c. in nostra n. 7. de sepult. Vbi & ipse duplicem
dolum bonum scilicet & malum statuit. c Cic. in top. & 3. de off. d
d. l. 1. §. dolum vid. l. ult. C. de litig. VVes. in parat. b. n. 4. e d. §. dolum.

36. De modica vero summa, id est, duorum aureorum Materia
non datur hæc actio a, sed in factum potius b, unde nec
in heredes datur, nisi de eo quod ad eos pervenit c: Here-
dibus tamen cum rei persecutoria sit, hæc actio rectè con-
ceditur d. a l. si quis 9. §. merito. f. cum 2. ll. seqq. ubi Cui. & Du-
ar. c. 3 in f. b gl. Br. Bl. & Cui. in d. §. f. c l. si plures 17. in f. l. in he-
redem 26. cum ll. seqq. d VVes. in par. in f. b.

37. Merito autem prator ita demum hanc actionem Forma
policetur, si alia actio non sit a, sive civilis sive honoraria
b; Imò etiam si alia actio fuerit, eaque tempore perierit:
Sibi etenim debet imputare is, qui agere superfeddit c:
Tunc quoq; huic actioni locus non est, cum vel interdico
quis experiri vel exceptione se tueri possit d.

a Eiusmodi enim genus actionum, quo perpetua ignominia nota
condemnato inuritur l. 1. in verb. doli de his qui nor. inf. non temere de-
buit à pratore decerni, si sit alia actio qua quis possit experiri l. 1. §. 2. h.
b d. l. 1. §. ait prator. b. t. c d. l. 1. §. Idem Pomponius refert 6. d d. §.
ait prator.

De

38. De eo verò quod per metum factum est, & de dolo agi posse constat, una vero harum intentata, altera opposita in factum exceptione consumitur. *d. l. item si cum §. cum quis r. prox. Cui. ib. in vers. post annum Id. in l. 1. h. t.*

Causa effici-
cas.

39. Cum autem hæc actio famosa sit *a*, certis quibusdam personis non datur: ut liberis & libertis adversus parentes patronosve, Item humili adversus virum spectatæ dignitatis: vel prodigo adversus emendatioris vitæ hominem: sed in horum persona dandum est in factum, verbis temperatis actionem dandam, ut bonæ fidei mentio fiat *b*. *a l. 1. l. 4. in f. de his qui not. inf. l. 1. §. ait prator h. t. b l. non debet 1. 1. cum seq. h. t. l. 5. C. eo.*

40. Cur autem hæc actio non æquè sit rescissoria quâ superior, quæ ob vim datur, forsitan dubitabit aliquis: Ei respondemus: quod hoc fiat, quia dolus quadantenus est permissus contrahentibus ex natura & usu commerciorum & solertiæ humanæ *a*: Nec perinde magnum scelus est ut metus aut vis: si quidem hæc in publicum crimen incidit, dolus non item *c*. *a l. in causa 16. §. pen. de min. b l. 3. Adl. Iul. de vi publ. l. 2. ad l. Iul. de vi priv. l. 195 de V. S. c. l. 3. de crim. stell.*

Effectus.

41. Arbitraria tamen hæc actio est *a*, in qua restitutio arbitrio iudicis fieri iubetur, quæ nisi fiat sequitur condemnatio quanti ea res est *b* iuramento in litem æstimata. *a §. in personam 31. Inst. de act. b l. arbitrio 18. ub. Cuiac. h. t. Duar. c. 3. h. t. VVes. in par. h. n. 7.*

42. Hæc autem actio utili olim anno, hodiè continuo biennio, quia gravis & odiosa est, terminatur *a*; quod tempus ex die admisi si doli computare oportet, etiam absenti & ignoranti: Adeo ut ne litis quidem contestatione perpetuetur *b*. *a l. f. C. h. t. b d. l. f. ubi gl. Br. Bl. & Cast. Salic. in l. f. C. de præscr. 30. ann. Cui. in l. si plures 17. h. t. Duar. c. 4. h. t.*

43. Cæterum in factum actio, quæ datur in quantum factus est reus locupletior *a*. perpetua est *b*, Quia cessat acerbitas ignominiæ. *c*. Datur quoq; doli exceptio quæ & ipsa perpetua est *d*: Rem enim tuetur, eoq; ut rei persecutoria durare in perpetuum debet *e*. *a l. 17. parag. 1. l. in heredem 26. h. t. b l. 28. h. t. VVes. h. n. 8. c l. Sabinus 29. h. t. d l. purè 5. parag. ult. de dol. mal. except. e l. si pactum 6. C. de except. l. purè in f. de dol. except. gl. in l. 3. verb. persecutorie C. de præscript. 30. annor.*

F I N I S.

DISP. XIII.

DISPV TATIO
DECIMATERTIA.
DE RESTITV-
TIONE IN INTE-
GRVM MINORVM

ET MAIORVM.

DESVMPTA

*Ex Digest. Cod. Iure Canonico &
Inst. de Actio. S. Rursus & ibid. Dd.*

QVAM

DEO IUVANTE & FAVENTE

PRAESIDE

LEOPOLDO HAKELMAN-
NO I. V. D.

IN PVELICO PAND. COLLEGIO
pro ingenij modulo defensurus est

ALBERTVS STARITZ
Scendiscensis Misnicus

Ad diem 24. Ianuar. in illustri Academia
Salana hora & loco consuetis.

L. 8. de Iudicijs.

Placuit in omnibus rebus præcipuam esse iustitiæ æ-
quitatisq; quam stricti iuris rationem.

I E N Æ
TYPIS TOBIAE STEINMANNI.
ANNO MD IO XCIV.

REVERENDO ANTIQVA
*Nobilitate, egregia doctrina omniq̄
virtutum genere spectatissimo.*

DN. IOHANNI A KOSTE-
VVITZ CATHEDRALIS EC-
CLESIAE MARTISEVRGENSIS PRAE-
POSITO DIGNISSIMO.

E T

Ampliss. consultiss. clarissimq̄

DN. GABRIEL SCHV TZ
I. V. D. ET EPISCOPATVS
MARTISEVRGENSIS CANCELLARIO
PRVDENTISSIMO

*Suis Mecœnatibus omni animi devo-
tione colendis*

Hæc suorum studiorum primitias
officiosè dicat, dedicat,
consecrat

ALBERTVS STARITZ
Scendicensis Misnicus.

DE MINORVM ET MAIORVM RESTITVTIONE.

Continuatio.

CVM de prioribus duabus in integrum Restitutionis speciebus proximè actum sit, iam reliquas secundum institutum ordinem pertexamus.

THESIS I.

ERTIA IGITUR SPECIES Restitutionis in integrum, quæ expeditur cogitatione prætoria, datur Minoribus tam sui iuris quam alterius potestati subiectis: tam masculis quam feminis, ætatis infirmitate inconsultaq; facilitate capris α: modo ipsorum interlit β. Non autem seruis, qui etiam apud prætorē pro nullis habentur γ.

Quibus hoc beneficium competat.

α l. 1. t. i. ff. & C. de Minor. Cognol. in l. 1. 17. §. non capitur n. 2. de R. I. & ibid. Decius in l. 1. 16. β l. 3. §. 4. ubi Cuiac. & §. 7. de Minoribus 6. b. t. γ d. l. 3. §. ult. l. 1. ff. de iure deliber. l. qui testamento 20. §. seruis 7. ff. qui testam. fac. possunt. l. nullo ad l. Corn. de fact. Cuiac. ad Afric. fol. 297.

II.

Minores accipimus, qui nondum 25 iure civili α. iure Saxonico β 21 ætatis annum compleverunt, tempore à momento ad momentum computato γ. Quam ætatem à minore probari prius necesse est, quam Restitutio detur δ, idq; vel testibus, ut obstetrice, vicinis, tutoribus, ε, scriptura annorum ζ, tabulis professionum η, aliisque legitimis documentis, è quibus aspectus corporis θ, quem

tamen inter presumptiones numerat, tantumque onus probandi transferre, ait glossa α

α l. 1. §. ait prator h. t. β Landr. lib. 1. art. 44. Echrecht art. 26. in pr. Fachs lib. 1. diff. 9. γ lib. 2. diff. 47. γ l. 3. §. Minorem h. t. Godd. ad l. Biffextus 98. de V. S. Cuiac. de minor. fol. 155 γ disput. preced. th. I 1. δ l. cum te. C. de probat. l. si minorem 4. C. de integ. Rest. l. 3. C. si Min. se ma. dix. Mynsing. cent. 4. obs. 16. ϵ argumento l. 3. §. 5. ff. de Carbon. edict. ζ l. 2. C. de his qui ven. et imp. l. 2. §. 1. de excus. tut. η l. 1. C. si min. se ma. dix. θ l. minor. 32. h. t. ι gloss. in l. Crimen C. de in int. Restit. vide Cuiac. in parat. C. si min. se ma. dix. Landrecht lib. 1. art. 42 Pac. cent. 3. quest. 5.

III.

Hicse annumeramus Ecclesias α , Hospitalia β , loca pia γ , Republicas δ .

α c. 1. γ 3. extr. de integ. Rest. l. as. in l. ult. n. 43. C. de SS. Eccles. β arg. l. orphanotrophos 32. l. omnia privilegia 35. C. de Episc. γ cleric. γ Tiraquell. in tractat. de privil. pia causa privileg. 38. γ seqq. δ l. republicas C. ex quib. ca. maiores l. ergo 22. ff. eod. tit. l. Remp. C. de iure Reip. Caballin. de evict. §. 3. n. 103. cum seqq. Gail. lib. 2. obs. 30. n. 16.

IV.

In integrum Restitutionis causa agi potest per patrem, qui de peculio tenetur, etiam invito filio α . Per cognatum vel affinē, non nisi adolescente non prohibente, vel prodigo existente β , per procuratorem γ etiam, dummodo nominatim hoc ipsi mandatum sit δ .

α l. patri 27. in pr. h. t. β d. l. patri. γ l. Papinianus 78. h. t. l. illud 25. §. si talis h. t.

V.

Ex qua causa detur. Ceterum restituitur minor ex omni causa, ita enim gestum in hoc edicto accipiendum, sive actum, sive contractum, sive in specie quid gestum fuerit.

l. ait prator 7. in pr. cum §. seqq. l. necessarijs γ de acquir. vel amitt. hered. Cuiac. ad d. l. ait prator γ in parat. hic l. Labeo de V. S. γ ibi Godd.

VI.

Procuratorio instituto nomine, & in summa mandatu alterius negotiantibus non succurritur, cum eo modo maioribus potius

potius quorum damno res esset cessura, consulatur α , quod nequaquam prætorei propositum fuit β : quod si minor sua sponte negotiis maioris intervenerit, restituendus erit, ne maiori damnum accidat: si hoc facere recuserit, tunc si conventus fuerit negotiorum gestorum, adversus hanc actionem non restituitur: sed compellendus est ei cedere auxilium in integrum Restitutionis

α l. cum mandatu 23. Cuiac. ad l. 3. §. ult. versic. eadem est ratio h. t. Paul. lib. 1. sentent. tit. 9. ubi Cuiac. β d. l. 3. §. sed utrum. γ l. quod si minor 24. in pr. h. t. Paul. d. loco ubi Cuiac. Idem ad d. l. 3. §. fin. vers. gestor.

VII.

Nec refert utrum in iudicio, an extra iudicium: ante vel post sententiam, facilitate sua, vel circumventionem adversarii læsus sit α , sive tutor vel curator intervenerit, sive omnino suæ potestatis fuerit β , sive solus, sive cum alio gesserit γ , si verò minor curatorem habens, gesserit negotium, absq; eius autoritate, gestum omnino nullum est, ut proposuit Godd. δ ex communi Doctorum ore & propterea restitutione opus non habet.

α l. 2. C. si tutor vel curat. interv. l. ult. ff. de in int. restit. β tt. C. si tut. vel curat. interv. γ t. t. C. si in communi eademq; causa l. tutor §. 1. ff. de minor. δ in l. princeps 21. de V. S. per l. minor. 3. C. in quib. caus. in int. restit. & c. ubi prodigo comparatur.

VIII.

Inde adversus rem iudicatam α , venditionem β , donationem γ , transactionem δ , divisionem ϵ , solutionem ζ , dotem η , usucapionem θ , fiscum ι , creditorem κ , item si se immiscuerit, vel adierit damnosam, vel temerè omisit aut repudiavit lucrosam hereditatem λ .

α t. t. C. si adv. rem iudic. l. 28. ff. de minor. β t. t. C. si adv. vendit. γ t. t. C. si adv. donat. δ t. t. C. si adv. transact. ϵ l. 1. C. d. t. ζ t. t. C. si adv. solut. l. qui res 98. §. huic applicatur ff. de solut. Socinus in reg. 263. η l. un. C. si adv. dotem. θ l. un. C. si adv. usucap. ι t. t. C. si adv. fscum. κ t. t. C. si adv. creditor. λ t. t. C. si min. ab hered. abstn.

IX.

Si tamen post repudiatam hereditatem, negotiis ab

alio successore confectis, atq; finitis, ad partam laboribus substituti pecuniam, minor admitti velit, nequaquam audiendum esse, Scævola respondit.

l. quod si minor. 14. h. t.

X.

Contra
quos

Datur restitutio non tantum adversus eum, qui minori imposuit, sive is principalis sit, sive fideiussor, sed etiam adversus tertium possessorem, sive conscium sive inscium imposturæ α, etiam contra fiscum β.

α *l. patri 27. §. 2. & 3. l. in causa 13. §. 1. h. t. Cuiac. ad d. l. 3. §. ult. versic. Restitutio ergo. β t. t. C. si adv. si c.*

XI.

Finis.

Restitutio in integrum facta, unusquisq; ius suum recipit, sumtusq; in eam rem facti, una cum fructibus omnique causa, tam minori, quam ei, qui cum illo contraxit restituuntur.

l. un. C. de reput. que fiunt in iud. in integ. restit. l. quod si 24. §. restitutio l. patri 27. §. si pecuniam h. t. l. si sive 32. §. in c. p. de adm. tut. Paul. lib. 1. sent. tit. 9. §. pen.

XII.

Effectus cui
profit.

Restitutio minoris regulariter non prodest fideiussori α, prodest tamen si salva sit advertario translatio iudicii in alium β, si in fideiussione dolus intercesserit γ, si ignoraverit minorem esse, pro quo intercessit δ, si minori successit ε.

α *l. 1. 2. C. de fideiuss. min. l. in causa 13. ff. de minor. l. Marcell. 25. ff. de fideiuss. β l. si pupillus 89. l. minor 51. de procurat. γ d. l. 2. C. de fideiuss. min. l. exceptiones 7. §. 1. vers. idem dicitur ff. de excep. δ argum. l. Titius. 48. ff. de fideiuss. Cuiac. lib. 10. obs. 33. ε l. Stichum 95. §. qui vulgo ff. de solut. ad quam vide Cuiac. lib. 10. obs. 34.*

XIII.

Quando nõ
datur Resti-
tutio.

Denegatur autem restitutio minori quando, iureiurando contractus rerum suarum confirmaverit α, vel adversus pignoris venditionem β, vel adversus contractum matrimonii γ, vel adversus libertatem δ, vel adversus delictum suum restitui velit ε.

l. 1. & auth. Sacramenta puberum C. si advers. vendit. Andr.

Geib.

Geil. lib. 2. obs. 41. n. 5. per multas rationes & dissolu. contr. & ibid. obs. 65. Stracha de mercatura parte 2. n. 32. § 1. t. C. si advers. vend. pign. l. si ex causa § ff. de minor. 7 c. 1. 29. quest. 1. gl. in cap. 1. ex pario verbo quamvis min. x. de restit. spoli. Specul. de rest. in integr. §. qualiter n. 5. § 1. t. C. si adv. libertat. & t. t. C. si adv. delict.

XIV.

Negatur item restitutio, quatenus locupletior factus est minor, si tempus petendæ restitutionis lapsum sit, si casu fortuito, non autem facilitate sua, vel dolo læsus sit a, si contra parentes vel patronos restitutio postuletur b, si minor dolo se maiorem dixerit c, vel prætori persuaserit d, si veniam ætatis impetraverit e, si maior factus gestum in minori ætate ratum habuerit f, quæ omnia ab adversario probanda erunt n.

a l. verum 12. §. 4. h. t. l. 1. C. Qui & adv. quos. b l. 2. C. d. t. l. patri 27. §. fin. de min. 7 l. minor. 24. annis. h. t. & t. t. C. si min. se m. dix. § 1. t. si sapius in int. rest. post. Mynsing cent. 1. obs. 52. & t. t. C. de his qui ven. at. imp. ubi vide Cuiat. in par. & Godd. in l. princeps 21. de V. S. & dictum th. 11. disp. preced. § l. 1. & 2. C. si m. fact. rat. hab. l. 3. §. 1. h. t. Paul. lib. 1 sent. tit. 9. §. si maior. n l. 1. C. si adv. credit. l. sine herede 32. §. 4. ff. de admin. & peric. tut. l. prædiorum 10. C. de prædijs minor. Harim. Pist. lib. 1. quest 38. & disput. preced. th. 7. si minorem 4. de in int. restit.

XV.

Cæterum si communi auxilio & mero iure munitus sit minor, quod variis de causis contingere potest a, non debet ei tribui extraordinarium auxilium b.

a t. t. C. in quib. caus. rest. in int. non est necess. b l. in causa 16. de minor.

XVI.

Quarta datur his, qui per capitæ diminutionem minimam, actiones suas ex his causis, quæ inter vivos (quia ad ultimas voluntates non pertinet a) contractæ gestæ sunt, competentes amiserunt c.

a l. tutelæ 7. l. legatum 10. h. t. l. verba 20. de V. S. b l. pertinet §. 1. & t. t. ff. de cap. min.

XVII.

Sequitur quinta species & causa restitutionis, qua De Maioribus.

maioribus quoq; læsis & pristinam actionem prætor restituit, quo edicto absentibus contra præsentibus, ne capiantur & præsentibus contra absentes ne capiant ex iusta causa consulit β .

a læsio ista variè contingit ut colligere licet ex edicto prætoris in l. 1. §. 1. l. 18. 23. §. 1. 26. §. quociens l. 30. h. t. l. 3. C. de restitut. milit. d. l. 1. l. 21. in prin. & s. s. ff. ex quib. ca. ma. §. rursus Inst. de act.

XVIII.

Absens contra præsentem.

Iusta causa est absentia α , læsi puta si quis metu mortis, cruciatus, mutilationis membrorum β , ab homine verisimiliter metuendo, saltem minis incusso γ non autem quolibet vel novo timore perterritus, abfuit δ cuius rei iudicis est disquisitio ϵ , qui ex affectu hominis hæc æstimabit.

a Genera absentiarum quib; refert Schneid. in §. rursus n. 22. de act. §. l. 1. 2. 3. ff. h. t. γ Interpositas l. 3. C. de transact. l. Fulcinius §. quid sit latitare ff. quib. ex cau. in poss. eatur Br. ad l. metus 3. h. t. §. l. metum §. cum ll. seqq. ff. qui met. cau. l. scio 4. ff. de in int. rest. l. vani timore ff. de R. l. 1 d. l. 3. in fin.]

XIX.

Item si quis Reip. causa, sine dolo malo, non affectatè, neq; sui commodi captandi, vel litis gratia, abesse ceperit α , vel ad testimonium dicendum ex qualibet provincia, vel in urbem, vel ad principem evocatus, cognitionis vel appellationis vel etiam studiorum gratia peregrinatus fuerit: deniq; generaliter quotiescunq; quis ex necessitate non ex voluntate abfuerit ϵ .

a l. 4. §. §. 6. 7. 8. 22. cum quinq; ll. seqq. h. t. §. l. sed etsi 26. in fin. l. nec non 28. in prin. h. t.

XX.

Quinimo & non necessaria, sed probabilis tantum & voluntaria absentia adversarii non defensi, iusta causa restitutionis esse potest. l. 1. §. item ait prætor h. t. §. rursus Inst. de act.

XXI.

Succurritur quoq; ei qui in vinculis fuit, sive qui publica custodia coercetur, sive qui à latronibus, aut prædonibus, vel potentiore, vi oppressus in vinculis detinetur.

l. succurritur §. cum l. seqq. l. si in servitute l. ei quoq; h. t.

Omnes

XXII.

Omnes ni, si non cœfensi α in bonis, ratione absentia
 β , damni aliquid fecerint, restitutionis beneficio gaudent.
 α *litem ait prætor §. 1. h. t. §. 1. is qui reip. ca. 44. h. t.*

XXIII.

Vt autem absentes contra præsentem, ita vicissim præ- Præsentem
contra a
sentem.
 sentes contra absentes, ex quacunque causa abfuerint, in
 integrum restituuntur, si fortè absentes, vel per se, vel per
 subiectas sibi personas, ex re peculiari in bonis præsentis
 aliquid sibi iuris acquisiverint.

litem ait prætor 2 1. l. ait prætor 2 3. §. h. plane h. t. l. in bello 1 2. §. facti & l. pen. §. de captiv. & postlim. reu. Schneid. in d. §. rursus nu. 2 5. ubi rationem reddit & ante eum Zasius n. 1 5. & dissol. contr. las. bis n. 2 3. 24. & Schneid. n. 2 7.

XXIV.

Quo in genere is etiam pro absente habetur qui secum
 agendi potestatem non facit, vel invitus in ius vocari ne-
 quit α , si tamen & ipsi non defendantur, quod ita de-
 mum fieri dicendum est, si præsens actor ultrò interpellat
 procuratores & amicos absentis, nec quisquam se defen-
 sioni offerat, idq; testatione fuerit complexum β .

α *l. 1. §. 1. l. ait prætor 2 3. in pr. & §. fin. l. 24. 2 5. 2 6. in prin. & §. ait prætor §. deinde h. t. §. litem ait prætor 2 1. §. fin. & l. seq. tr. 1. vide Don. ad §. rursus de act. n. 3.*

XXV.

Similiter iusta causa est, si cui per magistratum sine
 dolo malo ipsius actio exempta esse dicetur, ut si per dila-
 tiones iudicis effectum sit, ut actio eximatur, si magistra-
 tus copia non fuit, si per sordes aut gratiam ius non dixit,
 si feriæ extra ordinem sint indictæ α , deniq; ex quacunq;
 alia iusta causa prætor se in integrum restitutum pollice-
 tur β .

α *d. l. 1. §. 1. l. sed etsi 2 6. §. ait prætor cum seqq. h. t. §. l. 1. §. 1. l. sed etsi 2 6. §. 1. & §. si. l. inter eos 3 3. h. t. l. pen. §. 1. sup. de in int. restit.*

XXVI.

An igitur contra præscriptionem longissimi temporis,
 si probabilis & iusta causa ignorantia prætendatur? Et cõ-
 petere beneficium cõmunitatis est Dd. opinio. Ne

Ne ignorantia puniatur l. genero 8. de his qui nat. inf. i. bi, ne ignorantia puniatur l. illud 9. §. si cuius dolo de tributor. act. verfic. si tamen ignorans l. sed et si 7. §. Marcellus de public. in rem act. Gail. lib. 2. obs. 105. ubi docet quomodo ignorantia probetur quod etiam in prescriptione 100. annorum procedere existimat VVesemb. consil. 5. n. 35. si modo ignorantia non sit iuris Gail. d. loco sed facti VVesemb. d. n. Item procedit in damno vitando non in lucro captando. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 12. n. 27. Et ita exaudirem constitutionem Electoralium part. 2. art. 9. Et in hanc sent. videtur inclinare Pinell. in auth. tricennali n. 58. & seqq. C. de bon. mat. Disc. Francisc. Sarmient. 2. se lect. interpp. cap. 10.

XXVII.

Hic etiam queritur, si procurator (Der Anwalt) per negligentiam (durch Verwahrlosung) non appellaverit, vel terminum probatoriū elabi passus sit, dominus autem ob inopiam ipsius damna & interesse actionis via ab ipso consequi nequeat, an in integrum restitui debeat? Et debere communiter placuit.

Hartm. Pistor. lib. 1. quest. 36. And. Gail. lib. 1. obs. 45. n. 6. VVesemb. hic. n. 6. per l. fin. §. 1. de eo per quem fact. l. si procuratorem 8. §. 1. mandati l. & eleganter §. pen. de dolo. ne propter dolum alienum rem lucrum faciat d. l. si. §. 1. de eo per quem fact. Etiam in ipsum reum datur actio si colluserit. cum procuratore l. nem si fallo 12. in pr. de furt. Diss. Gothof. w l. si procurator 10. C. de procurat. existimans nullo iure procuratore non existente solvendo dominium adversus eum restitui, qui bona fide cum procuratore contraxit.

XXVIII.

Amplius datur etiam absentem contra absentem non autem presentem contra presentem β.

a. Schneid. d. loco n. 46. & seq. ubi resolu. contraria Zasius n. 15. & ibid. β Schneid. pass. las d. loco.

XXIX.

Cæterum competit contra quemcunq; possessorem. Lin cause 13. §. fin. de Min.

XXX.

Quomodo
fiat restitui-
tio.

Ita autem maiores restituuntur, ut vel extra ordinem ius dicatur ex Senatusconsultis & principalibus constitutionibus α, vel amissæ actiones restituuntur β, & remedi-

dium rescindens semper præcedere secundum commu-
nem Dd. sententiam existimamus γ.

α l. 2. in pr. h. t. β l. 1. §. 1. h. t. §. rursus Inst. de act. γ per l. 2.
C. quib. cau. in int. restit. &c. Nam actio non redintegratur amissa nisi
pro infectu habitus & rescissus huius, propter quæ amissa erat §. rursus
Inst. de act. ubi rescissa usucapione, in quibus verbis remedium rescin-
dens consistit. Et ubi eam rem petere, in quibus verba iudicium rescis-
sorium & l. in honorariis §. sed cum rescissa de O. & A. Schneid. in d. §.
rursus n. 17.

XXXI.

Restituta actio Rescissoria vocatur α, & competit ad
id quod aliàs habiturus fuisset actor, si res usucapra non
fuisse: & est utilis non directa β, nec intra quadrienni-
um perpetua, sed tantum annum durans γ, litis tamen
contestatione perpetuatur δ, quamvis non frigidis rati-
onibus probari possit veterem actionem integrè dari γ,

α l. nec non 28. §. pen. & ult. h. t. l. nullo C. de rei vind. l. ab ho-
stibus 18. C. de post. reu. d. §. rursus. β d. l. ab hostibus l. ult. C. ex quib.
cau. ma. l. nec utilem 20. h. t. γ d. §. rursus Inst. d. act. ubi Schneid. n.
13. 14. 15. & Don. ibid. fol. 191. n. 13. & actiones in subsidium data
utiles dicuntur l. quoties 21. de præscript. verbis. δ gl. & Bart. in l. si.
C. de temp. in integ. rest. Zasius in d. §. rursus de act. s. Donell. d. loco.

XXXII.

Maïorum quoq; ex ea causa restitutio est, quæ sextum
locum obtinet, si quis alienando rem, cuius vindicatio tim-
meretur α, alium nobis adversarium suo loco substitue-
rit, idq; data opera in fraudem nostram fecerit β: puta,
si alterius provinciæ & iurisdictionis hominem, cuius fo-
rum sequendum sit, aut potentiolem nobis adversarium,
privatum tamen, cui pares esse non possumus, aut alium
improbum Phormionem γ, qui vexaturus nos sit, oppo-
suerit, aut quocunq; modo nobis agendi conditionem
duriolem fecerit.

α Nec enim ad personales actiones pertinet edictum, cum non li-
ceat invito creditore aliam sua vice delegare l. fin. C. de Nov. Cuiac. lib.
10. obs. 13. β hec copulativè requiruntur l. 4. §. si quis, autem & §.
1. h. t. γ t. t. ff. & C. de alien. iud. mut. ca. fa. & ibid. Vvesenb. n. 1. &
2. Specul. lib. 2. de cess. act.

Quid sit
ad quid de-
tur.

De alienati-
one iudici
mutandi
causa, facta.

Fit

XXXIII.

Fit hæc in integrum Restitutio, data intra annum a-
ctioe in factum restitutoria, in eum, qui rem aliena-
vit, ad consequendum id, quod interest, alium adverfari-
um non habuisse.

l. 1. l. 3. §. 4. l. 4. §. 5. h. t.

XXXIV.

Quæ actio heredi etiam competit, non autem con-
tra heredem, cum ex parte rei ex delicto, puta dolo nasci
videatur α , nisi quatenus factus est locupletior β .

\alpha l. 7. h. t. l. item exigit 16. *sup. de dolo malo.* β d. l. 7. *Cuias.*
lib. 13. obser. 37.

XXXV.

Quid ergo est si is, adversus quem talis actio compe-
tit, paratus sit utile indicium pati, perinde ac si possi-
deret? Rectè dicitur, tum denegandam esse adversus eum
ex hoc edicto actionem.

l. 3. §. fin. l. 8. in princ. h. t.

C O R O N I S.

Si quid obscuritatis est in mandato, & procurator
quidem aliam, dominus item aliam interpretationem
commiscatur, utrius interpretatio admittetur? Et quam-
vis non pauci contra procuratorem respondeant: Nos ta-
men à procuratore contra dominum, ut pote qui le-
gem instrumenti dicere potuit apertius, inter-
pretationem faciendam esse, cum VVe-
senbecio concludimus.

F I N I S.

DISP. XIV.

DISPUTATIO DE-
CIMA QVARTA

Ex tit. D. C. & jur. Can.

DE RECEPTIS
ARBITRIS

*Et tit. D. Nautæ Caup. stab. & tit.
Furt. adv. naut. & text. Concor.*

E A M

D. T. O. A.

PRÆSIDE

VIRO CLAR^{mo} CON^{mo} DN^o.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM
COLLEGIO

Ad D. XIII. Febr. hora & loco
consuetis, tuebitur

IOACHIMVS DELIVS
MEGAPOL.

*Res est sanctissima civilis sapientia. l. 5. §. proinde
D. de extraord. cognit.*

I E N A E

TYPIS TOBIAE STEINMANNI.

ANNO CIO IO XCIV.

*Magnifico Nobili & cons.
Viro Dn.º*

NICOLA O R E V S N E R O
I C T.º I L L o r u m S A X O N I A E D V C V M
C O N S I L I A R I O E T I N I N G L I A
Academia I E N E N S I I u r i d i c æ F a c u l t a t i s
S e n i o r i & A n t e c e s s o r i D n.º s u o
o b s e r v a n d. m o

Hæc suas theses D. D. C.

I O A C H. D E L I V S.

DE RECEPTIS QUI ARBITRIUM RECESSERVNT, UT SENTENTIAM DICANT.

Continuatio.

De præparatoriis iudiciorum hætenus. Deinceps de iudiciis: verum priusquam ea accedamus, in fine τῶν πρώτων de arbitris agere libuit: eò quod non rarò ob evitandos sumptus litisq, moram ad compromissum decurratur.

THESIS I.

ARBITRARI Verbum, idem De arbitris. quod censere valet; & arbitros censes appellatos, Non. auctor est α Vnde & arbiter, arbitrator ε, arbitratus, arbitrium & arbitrarium γ, commodè derivabuntur.

α Non. Marc. de propr. ferm. c. 12. β qua duo eadem significant. Barnab. Brisson. de verb. Sign. lib. 1. γ ea ut differant v. Festum in Arbiter.

II.

Arbitratorum duo genera Procul. statuit, unum eius modi, ut siue æquum sit siue iniquum parere debeamus: quod observatur, cum ex cõpromisso ad arbitriũ itum est, alterum eiusmodi ut ad boni viri arbitrium redigi debeat, etiamsi nominatim persona sit comprehensa, cuius arbitratu fiat. l. societatem 76. D. pro socio Corras. 4. miscell. 18.

III.

Posteriorius ad præsentem non pertinet materiam: de quo tamen παρόργως ita statuimus, ut interesse putemus, an alieno arbitratu quid legetur, an verò promittatur.

IV.

Priori casu, legato scilicet in alterius vel ipsius heredis arbitrium collato, arbitrium pro viri boni arbitrio accipimus: & legato ut præstetur, nullam conditionem inesse putamus: adeò ut si arbitretur is, in cuius arbitrium legatum, collatum est, si minus, legatum omnimodo debeat. *l. 1. de leg. 2. l. fideicommissa 11. §. quumquam 7. de leg 3. l. si Sic. 75. de leg. 1. Hugo Donell. ad l. si quis arbitrari 43. n. 4. d. V. O. & 8. comm. 2. V. & Cuiac. 2. obs. 2. & Ioan. Rober. 2. sent. c. 10. 11.*

V.

Non idem probatur, si quid testator non legat, sed heredem arbitrari tertii quid facere, (puta monumentum) sub pœna iusserit: si is arbitratus non fuerit, non liberatur heres à pœna: sed extra ordinem pro viribus patrimonii defuncti extruit monumentum *β*.

α l. 6. d. condit. & demon. β l. in testamento 27. in f. cod. l. hereditas 50. §. 2. de petit. hered.

VI.

Diversa est in contractibus ratio: ubi si extraneus, in cuius arbitrium conventio est collata, non arbitretur, nihil agitur: Sin arbitretur & manifestè iniquum statuerit ad arbitrium boni viri sententia reducitur *β*. iisq; casibus idem iuris in bonæ fidei & stricti juris iudiciis obtinere censemus *γ*.

α d. l. si quis 43. cum l. seq. de V. O. ubi Donell. n. 9. l. si coita 75. pro soc. β l. societatem 76. cum 2. seqq. pro soc. l. si libertus 30. de Oper. lib. V. & Ioan. Rob. 2. sent. 12. γ per iura alleg. Don. d. loc. Diss. Cuiac. d. l. si quis arbitrari.

VII.

Sin verò arbitrium in ipsius promissoris arbitrium conferatur, siue is arbitretur siue non, placet conditionem pro impleta & arbitrium pro boni viri arbitrio haberi.

l. hac venditio 7. de cour. emp. l. cum post 69. §. gener. de iur. dot. l. 3. C. de dot. prom. l. in personam 22. §. generaliter de R. L.

VIII.

Tantum de hoc arbitratorum genere: Sunt & arbitri, ii, qui iudices dantur à Prætorè, maximè in bonæ fidei iudiciis: distincti à iudicibus, qui in strictis iudiciis daban-

tur *α*:

tur α: qui tamen iidem non raro iudicis nomine veniunt β.

α *l. Lex Iulia 7. de l. Iul. repet. l. à Divo Pio 15. de re iudic. §. omnium ubi Don. n. 4. & Borch. in. de act. Gell. lib. 20. s. 1. Senec. 3. de benef. c. 7. Cic. pro Ros. Com. Briffor. lib. 1. de V. Sign. β l. Lucius Titius 24. depo. iuncta l. Quia 7. de negot. gest. l. 1. §. 1. de pact. dotal. l. cum proponas 6. C. de reb. cred.*

IX.

Alii item sunt arbitri qui dantur á iudicibus vel fideiussoribus probandis α, vel rationibus excutiendis β, vel rebus distrahendis γ &c. iidem á pedaneis an possunt dari ð subsisto: at verius hoc puto ð.

α *l. Arbitro 9. qui sat. iud. cog. β l. si quis 5. §. pen. de agnosc. lib. 1. illud 7. §. quid tamen de tribut. l. usufructu 7. §. quon. am. de usufr. γ l. si magistratus 27. de reb. auct. iud. poss. l. 1. §. idem ait 25. de ventre in poss. m. t. ð l. f. vers. sed ne quis C. ubi & ap. quem cogn. ubi Cuiac. in par. & 9. obs. c. 23. Duar. d. l. f.*

X.

Ex legis necessitate á litigatoribus arbitri sunt eligendi, si iudices datos suspectos sibi esse dixerint: ut apud illos lis disceptetur & peragatur α, vel de suspecti causa cognosca. ur β.

α *quod de iure civil. obtinet l. f. C. de iudic. & hoc de iure Can. c. cum speciali 61. ext. de appellat. c. licet 10. in f. de foro compet. c. ab arbitris 11. de offic. & potest. iud. deleg. in 6.*

XI.

Verùm nec de hisce omnibus in præsentiarum. agitur namq; hoc edicto de arbitris receptis α, vel compromissariis iudicibus β, qui pecunia γ á litigatoribus, vel stipulatione ð vel pacto 1, non tamen iureiurando ζ, compromissa; iudicis partes recipiunt, sententia sua contra revertiæ finem imposituri η.

α *tot. hoc tit. D. & C. β l. pen. de iudic. l. cum lege 41. h. t. l. prator 4. D. de tutor. & curat. dat. ab his Paul. 5. sent. 5. §. 1. γ l. litigatores 11. §. quod ait h. t. ð d. §. quod ait. 1. d. l. litigat. §. interdum ζ nov. 82. c. 11. §. 1. a. ubi decernit C. h. t. quod tamen iuramentum in foro conscientie admittendum videtur c. 2. ext. eod. Marant. de appell. n. 264. per ibi alleg. η l. 1. l. Pomponius 13. §. 2. h. t.*

XII.

Eius generis compromissum tamen nemo ut recipiat cogatur, a ramentum ubi semel in sese receperit arbitrium dicere cogitur.

l. Labco 3. §. 1. b. t.

XIII.

Qui recipiant arbitrium.

Et quidem cogetur prator cuiusque dignitatis arbitrium etiam in magistratu aliquo positum, modo non sit consul vel prator: eo quod pari in parem vel inferiori in superiorem nulla sit potestas.

d. l. Labco 3. §. f. cum l. seq. b. t. l. ille a quo 13. §. tempestivum ad S. C. Treb. V. Bodin. 3. de republ. c. 6.

XIV.

Filius in re extranei & patris (cum in ea & iudex esse possit α) arbitrium dicere cogendus est β . Sed nec referre scribunt Ped. & Pomp. ingenuus quis an libertinus sit, integræ famæ an ignominiosus γ : si enim omnes cogentur.

α l. quin etiam 6. b. t. l. in privati 77. de iudic. V. Cuiac. 3. ad Afric. in pr. & Duar. 1. disp. 5. 1. 53. & Corrau. 4. unsc. 9. §. l. sed & 5. b. t. γ l. Pedius 7. b. t.

XV.

In pupillum furiosum, surdum, mutum α , servum β , & feminam γ non rectè compromittetur: ut nec minorem 20. annis: maiori tamen 20. minori 25. annis, si temerè auditorium receperit, per in integrum restitutionem succurrendum multi dixerunt δ .

α l. sed si 9. §. 1. β ead. l. in pr. γ l. f. C. h. t. c. dilecti ext. cod. δ l. cum lege 4. 1. b. t.

XVI.

Et iudex eius rei de qua iudex est arbitrium in se recipere l. Julia de iudiciis privata, prohibetur.

d. l. 9. §. si quis iudex c. infames §. si quis vero iudex 3. q. 7. Barn. Briffon. 4. select. antiq. 7. Duar. c. 1. fol. mihi 189. col. 1. b. t.

XVII.

Nec cogentur sententiam dicere si sordes aut turpitudinis arbitri manifesta sit. Si spreta autoritate prioris arbitri,

bitri, ad alium litigatores ierint, vel alio quocunq; modo
eum infamaverint *α*. Si capitales inimicitiz intervenerint
β. aut alia iusta ratione puta ætate, valetudine, occupati-
one propriorum negotiorum, vel legatione impeditur
γ, de quibus omnibus causæ cognitio habenda est *δ*.

α d.l.9. §. sunt. & alij cum §. §. & l. seqq. *β* l. licet 15. h. t.
γ d.l. 15. l. & si 16. §. 1. *δ* d.l. 9. §. pen. & d.l. 16. in pr.

XVIII.

In unum pluresve licet compromittere maximè im-
pares numero: si tamen & pares electi sint valet compro-
missum. Verum si æqua parte dissentiant coget eos Præ-
tor, tertium sibi ut adiungant, quo lis exitum fortiatur.

litem si unus 17. §. si in duos cum seq. h. t. c. 1. c. innotuit 12. c. 4.
f. ext. eod.

XIX.

Compromittere non possunt, pupillus sine tutoris **Qui como-**
auctoritate, si non fideiussorem dederit *α*, servus *β*, & promittant.
mulier alieno nomine *γ*, furiosus *δ*, & si qui eiusmodi
alii.

α l. si pupillum 35. h. t. *β* l. non distinguemus 32. §. si servus 8.
h. t. *γ* d.l. 32. §. 2. *δ* l. diem 27. §. coram 5. l. compromissum 47.
in f. l. sed & 49. h. t.

XX.

De famoso & publico iudicio nullum est compro-
missum *α*, uti nec actione populari: liberali causa, inge-
nuitate, libertinitate *β*, in integrum restitutione *γ*, re-
bus spiritualibus in laicum *δ*, Est verò de controversiis
vel omnibus vel re aliqua certa *ε*.

De quibus
rebus.

α d.l. non disting. §. iulianus 6. *β* d.l. §. de liberali 7. *γ* l. f.
Cubi & ap. quem cogn. *δ* c. contingit, 8. ext. h. t. *ε* l. quid tamen
21. §. plenum h. t.

XXI.

Diximus **PECUNIA COMPROMISSA** *α*: sed & alia **Quomodo**
res loco eiusdem rectè potest promitti *β*? ut nec refert an sub pena
ea maior sit re de qua controvertitur vel minor *γ*: in- dicatur com-
terdum & nudo pacto rectè promittitur *δ*. promissum.

α Sup. th. 11. *β* l. litigatores 11. §. quod ait h. t. *γ* d.l. non
disting. 32. *δ* d.l. litigat. 11. §. interdum h. t. latè Dum. c. 1. eod.

A: 4:

Arbi-

Officium
arbitrorum.

XXII.

Arbitros, si uno plures electi, sententiam cum dixerint, omnes adesse necesse est α : immò & litigatores ipsos: sin minus p̄na committitur β . secus si alius in compromisso expressum γ .

α *litem si unus* 17. *§. si plures d.l. 3 2. §. cum in plures* 13. *b.s. l. diem* 27. *§. si quis* 4. *cum seq.* γ *dd.ll.*

XXIII.

Et intra diem compromissi, si ea in compromisso aut ab arbitro partibus consentientibus sit definita, sententiam debet dicere α : post diem si adesse iusserit, impune ei non paretur β . diem tamen volentibus litigatoribus, aut si ita in compromisso convenit, cum omnibus qualitatibus & conditionibus primi compromissi, partibus ad id citatis γ , potest proferre δ .

α *l. quid tamen* 21. *§. si intra* 8. β *l. arbiter* 50. *b.t.l. 1. C. cod. γ l. diem* 27. *in pr. & l. sed* 49. *§. arbiter. δ d.l. 3 2. §. f. cum l. seq. l. Labeo* 25. *l. non ex omnibus* 39. *§. 1. b.t.*

XXIV.

Ultra duas autem vices aut ad summum tres prorogare diem non potest; licet facultas, prorogandi toties quoties voluerit ei à partibus concessa sit.

Gail. 1. obs. 91. Mys. cent. 1. obs. 72.

XXV.

Ceterum locus si expressè non est additus, in dubio is intelligitur ubi compromissum est factum α : expressus autem observari debet: nec arbitrium eius valet, qui alio loco quàm conventum est, aut qui in loco non honesto adesse litigatores iubet β .

α *d.l. quid tamen* 21. *§. si arbiter* 10. *b.t.l. si locus* 59. *de iudic. C. d.l. 21. §. 10. cum seq. c. cum locum ext. de sponsalib.*

XXVI.

Summa; omne arbitri officium ex compromisso pendet: nec enim aliud illi licebit quàm quod illic cautum est α . Vnde nec qui conventus est reconvenire adversarium suum poterit β : nec arbiter alterutro litigantium mortuo heredem eius adesse iubebit; aliter si de herede convenit γ .

α *d.l.*

α d.l. non disting. 32. §. de officio h. t. c. cum dilectus 6. ext. eod.
β d. c. cum dilectus 7 l. diem 27. §. 1. h. t. d. l. 32. §. sed etsi 19. l. si
compromissum 47. l. sed 49. §. 2. h. t. c. f. extr. eod.

XXVII.

Sin verò vel vi ipsius vocabuli, vel connexi aut alia ex causa extensio fiat, aliquid quod expressum non est, statuere potest: hinc extra compromissum solutioni diem *α* statuet *β*, & superfructibus & expensis condemnationem faciet *γ*.

α arg. l. de quibus de l. 2. ubi Dd. de iurisdic. β l. quid tamen 21. §. solutioni h. t. 7 gl. in d. l. 32. §. 15. verb. cautum Bart. in tr. de arbit.

XXVIII.

Eò verò maximè eius spectat officium ut sententiam dicat eaque controversiæ finem imponat *α*: cui omninò stare debent litigatores sive æqua sit sive iniqua *β*; modò non sit incerta *γ*: omnimodo autem de re compromissa *δ*: quam nec mutare arbiter nec corrigere etiam si erraverit *ε*, nec litigatores de ea appellare possunt *ζ*.

Sententia
arbitrorum

α d.l. non disting. 32. §. questum 16. l. quid tamen 21. in pr. b. t. c. l. qualem 19. in pr. & §. 1. l. societatem 76. §. arbitrorum. pro soc. 7 d. l. 21. §. Pomponius d. d. l. 32. §. item si 17. 1 d. l. qualem 19. §. 2. cum l. seq. l. iudex 55. de re iud. 3 d. l. 32. §. cum quidam 14. h. t. l. 1. c. eod. Marant. de appellat. n. 261. Myns. 4. obser. 68. Vaud. lib. 1. c. 14.

XXIX.

Sententia si enormem inferat læsionem, an remedio *l. 2. C. de resc. vend. locus sit dubitatur. Iure Sax. id posset concedi: non verò iure civ.*

Eo quod in trans. act. locum habeat d. l. 2. C. de re. ven. constit. ele^{or} Aug. pr. 2. constitut. 34. eaq; ratione utitur Phil. Dec. consil. 60. col. 3. unde & iure civ. locum habere putat. & post eum Marant. in Spec. pr. 4. distinct. 14. n. f. & Myns. cent. 1. obs. 33. VVes. in par. n. f. Geil. 1. obs. 150. n. 9.

XXX.

Diversæ sententiæ à pluribus arbitris dictæ non valent.

lent. At si diversas summas decreverint omnes in minorem consensisse videntur.

d. l. diem §. si plures 3. h. t.

XXXI.

Si in universum de omnibus controversiis inuito compromisso, species quædam errore unius in petitione omiffæ fuerint, nil obstat, quin adhuc impunè peti possint. Si verò malignè in principio deductæ non essent, peti quidem possent: sed pœna commissa.

l. de rebus 43. h. t.

XXXII.

Pertinet sententia non ad compromissarios tantum ut ipsi secundum eam petere vel non petere prohibeantur; sed & eorum heredes α , fideiussores β , & socios: idemque in argentariis sociis obtinet γ .

α l. quamvis 37. h. t. l. stipulationum 5. §. f. ubi Don. n. 2. de V. O.

l. adversus 29. h. t. γ l. si duo 34. h. t. V. Cuiac. ad l. si unus 27. de pact.

XXXIII.

Et hæc quidem eius vis est: at non minor, quod ad lites finiendas pertineat α . Id verò eousq; intelligendum non ut iudicati actionem β , plus dico ne exceptionem quidem producat γ , sed tantam pœnæ petitionem β , vel pacti exceptionem ϵ .

α l. 3. D. h. t. β l. 1. C. eod. γ l. 2. D. h. t. δ d. l. 2. l. de reb. 43. in f. ϵ l. f. C. eod. Cuiac. in parat. C. h. t. Gothofr. ad l. 2. D. h. t.

XXXIV.

Cognata.

Confines hæc, de quibus egimus, sunt arbitri in quos absq; pœnæ stipulatione compromittitur; quorum sententiæ lata litigatores si subscripserint, aut decem dierum silentio eam roboraverint, reo veluti pacti exceptio, actori in factum actio iure novo Iustinian. data est.

l. cum antea pen. C. h. t. eos verò arbitros hodiè improbatos censet Cuiac. in par. C. eo. quod lex illa pen. absit à Basiliæ, quod argumentum an firmum sit non video.

XXXV.

Solvitur compromissum morte α , die β , aut si dies adiectus non sit triennio γ , acceptilatione, iudicio, pacto,

Et d, transactione e, sacerdotio ζ, interitu rei de qua agitur, nisi lizantium interfit n, pœna commissa θ.

α l. 27. §. 1. l. 40. l. 49. §. fl. ex parte 10. §. breviter h. t. β l. 32. §. summa 3. l. quid tamen 21. §. si intra 8. γ Myns. cent. 3. obs. 44. n. 8. δ d. l. 32. §. 3. l. Pompon. 13. l. si quis 30. ε d. l. 32. §. item 5. ζ d. l. §. sacerdotio 4. η d. l. 32. §. item 5. θ l. si duo 34 in f. h. t.

XXXVI.

Vt arbiter si arbitrium receperit indicare cogitur: ira & Nautæ caupones stabularii, navim caup. stab. exercendo, si quod salvum fore receperint, restituere coguntur.

Nautæ caupones stabularii un recept.

Cuiac. VVesemb. in parat. D. Naut. caup. stab. Duar. cod.

XXXVII.

Nautas caupones stabularios dicimus qui navim cauponam stabulamve exercent α, quive exercitorum nomine veniunt β, etiam lintrarios & ratiium exercitores γ, cauponum & c. institores δ.

α l. 1. §. 2. §. 5. β d. §. 2. γ d. l. 1. §. de exercitoribus. δ d. l. 1. §. caupones h. t.

XXXVIII.

Receptorum nomine appellantur merces, earumque accessiones α, res nostræ & alienæ, modo nostra interfit ut ex sint salvæ β, sive in navim sint immixtæ & assignatæ vel secus γ.

α l. 1. §. ait prator l. 4. §. Vivianus h. t. β d. l. 1. §. idem Pompon. γ d. l. 1. §. f.

XXXIX.

Tenentur exercitores si negotium suum exercentes receperint. Sin extra negotium, non tenebuntur α: sed nec eo casu ubi rem accipientes prædixerint, ut unusquisque vectorum res suas ipse servet, & conventioni vectores censerint β.

l. 3. §. eodem mod β l. f. in pr.

XL.

Deinde non solum ob factum eorum quorum opera utebantur, sed vectorum & viatorum possunt conveniri α: ex quo patet culpam omnem ab exercitoribus præstari non tamen casum fortuitum ε.

α l. 1. in f. l. 2. l. 3. in pr. h. t. β d. l. 3. §. ait prator,

Si ex-

XLI.

Si ergo res deposita non rectè restituitur adversus exercitores agimus actione in factum de recepto, ex contractu descendente: quæ est honoraria, rei persecutoria, ad recuperandas res illatas vel earum æstimationem: & in heredem dabitur & perpetuò α: non pœnalis, non arbitraria 6.

α l. 1. in pr. l. 3. §. 1. §. hæc autem 4. h. t. 6 ut statuit gl. & Bart. in l. 1. h. t. Duar. b. t. l. 4. §. ult. b. t.

XLVII.

Concurrunt cum ea, actio de locato conducto, eo quod merces intervenit: sed si res gratis receptæ sint, etiam depositi agi posset α: immò & furti, contra eum qui rem abstulit: sed magis est ut vel iudicis officio, vel doli exceptione alterutra contentus esse debeat β.

α l. 3. §. ex hoc edito b. t. β d. l. 3. §. f. v. Duar. b. t. mibi sol. 101. Cuiac. 8. obs. 24. in f.

XLIII.

Differt verò actio hæc ab ea quæ utilis in factum actio à Paulo & Ulp. ICtis α nominatur; qua si cui in navi caup. stab. damnum iniuria datum, furtumve factum sit, ab his quorum opera nautæ caup. stab. utuntur, non tamen vectoribus & viatoribus, exercitores conveniuntur β.

α in l. licet 6. §. in factum l. f. §. hæc actio. β d. d. ll. v. v. in par. 8. Duar. b. t. l. un. §. f. Furti adv. n. c. st.

XLIV.

Utuntur autem opera vel liberi hominis vel servi alieni: quibus casibus in duplum actio adversus exercitorem datur, etiamsi hi deceaserint: vel servi proprii: cuius nomine exercitor noxæ dedendo, se liberat α. Sin plures sint nautæ, adversus singulos pro parte competit actio 6.

α l. f. §. 1. & §. hæc autem 4. h. t. d. l. un. §. 2. & §. servi D. furti adv. n. c. st. 6 d. l. f. §. si plures.

XLV.

Et est iudicium hæc honorarium, pœnale, perpetuum, non tamen in heredem transit.

d. l. f. §. f. h. t. d. l. un. furt. adv. naut.

F I N I S.

DISP. PRIMA

PRIMA

Secunda Pandectarum partis

DISPUTATIO

DE IUDICIIS,
ET VBI QVISQVE
AGERE, VEL CONVE-
niri debeat.

SYMPOTA

*Ex tt. Concordantib. ff. C. juris Canonici,
Saxonici & observat. Camera.*

QVAM

A. T. E. V.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO;
SVB PRÆSIDIO
CLARISS. ET CONSVLTISS. VIRI
Dn. LEOPOLDI HAKELMANNI
I. V. D.

Ventilanda proponit

M. ELIAS FRIDERICVS

VOLCKENANT.

Ad diem IX. Februarij, hora matu-
tina VII.

In rebus novis, constituendis evidens esse utili-
tas debet, ut recedatur ab eo iure, quod diu
æquum visum est. l. 2. d. C. P.

IENÆ

TYPIS TORIE STEINMANNI.

ANNO MDCCCIV.

MAGNIFICA STRE-
NUITATE, VENERANDA DIGNI-
*tate, doctrina solida, rerumq. multarum usu &
experientia amplissimis viris*

DN. IOHANNI ERNESTO
à Teutleben/ in Laucha & Wenigen Gümern / &c.
CVRIALI, ILLVSTRISS. SAXONIAE DVCVM, PRIN-
cipum Vinarientium & Coburgensium &c. di-
casterio Ienæ præfecto dignissimo, & illu-
striff. Sax. D. Coburgi à consiliis
intimo,

DN. M. IOHANNI DINCKELIO
*Ecclesiae Coburgensis Antistiti, ac universi Ducatus
Superintendenti vigilantiss.*

E T

DN. VOLCKMARO SCHE-
RERO I. V. D. AC ILLVSTRISS.
Princ. Coburg. consiliario fideliss.
*Dominis patronis & Mecænatibus suis, omni ob-
servantia cultu submissè ac devotè
venerandis*

Hoc suum de IVDICIIS tyrocinium

I N

*Legalis studij symbolum
Singularis munificentiae testimonium
Perpetuae gratitudinis monumentum*

O. D. G.

M. ELIAS FRIDERICVS VOLCKENANT,
illustriſſ. Saxon. Ducum. PP. Cobur-
gensium &c. alumnus.

DE IUDICIIS, ET VBI

QUISQUE AGERE VEL CON-
veniri debeat.

Continuatio.

POST exposita τὰ πρῶτα, hoc est, prima juris re-
umq; juri subjezarum, ac judiciorum principia
hunc recto pede ad ipsa à Iustin. fit transitus judicia
α: Cuius vestigiis & nos insistentes de singulis post-
modum actionibus tractaturi, generalem in præsen-
tia totius πρ. secundæ partis titulum β præmittemus; Propositio
& quid primò de judiciis generatim, quid deinde
de foro competenti speciatim, præter civile & cano-
nicum, tam ex hodierno communi, quàm Saxonico
provinciali jure, probabiliter afferri, quid contra
referri queat, dispiciemus.

a *Welenb. & Duar. hic in pr. β cum Rob. 2. ani-
madv. 6. Duar. in pr. h. t. & Don. in rubr. ff. h. t. per l. 2. §.
2. & 3. C. de vet. iur. enuct. contra Cuiac. 7. obser. 32. & in
not. Ant. Merc. 2. c. 32.*

THESIS I.

IUDICII VOCABVLVM De iudiciis.
variè à variis: modò pro actione, modò
pro sententia; modò aliter atq; aliter usur-
patur α, adeo ut non desint, q' vel quin-
decim hui⁹ verbi significata annotarint β. Definitio.
Verùm hoc loco nihil aliud est iudicium,
quàm legitima inter litigantes rei controversiæ apud iudi-
centratario, hoc sine suscepta, ut publica auctoritate
lites sopiantur, & dirimantur γ.

a *Duar.*

α *Duar. in pr. h. t.* β *Schard. in suo Lex. γ Ita ferè Duar. d. l.*
Vult. 2. iurispr. 1. VVes. par. ff. n. 5. & C. n. 1 2. arg. c. forum de V. S.

I I.

Divisio.

Species.

Dividitur iudicium pro diverso respectu diversimodè
α. Ratione causæ efficientis est aut seculare, quod à seculari: aut Ecclesiasticum, quod ab Ecclesiastico iudice exercetur β. Ratione materialis est aut Reale, in quo actione reali; aut personale, in quo actione personali contra aliquem experimur γ, Ratione formalis aut est ordinarium, in quo solennis: aut extraordinarium in quo minus solennis procedendū modus observatur δ Ratione deniq; finalis aut est civile, in quo partibus: aut criminale, in quo fisco aliquid adjudicari petitur, vel pœna corporalis infligitur ε.

α *VVes. par. C. n. 5. Marant. in Sprec. aur. p. 4. per tot. ubi plures alias adducit, quem omnino vide. β t. t. C. de Ep. aud. C. 4. de iud. c. 1. & seq. de foro comp. Mar. d. p. 4. dist. 11. γ §. 1. Inst. de act. Mar. d. p. 4. dist. 3. δ Mar. d. p. 4. dist. 10. Quamvis hodie, si vetus illud ius, de quo *Vul. 1. discept. 1. & Goedd. in l. 3 4. de V. S. respiciamus omnia iudicia sint extraordinaria, non tantum quoad impetrationes & formulas actionum sed etiam quoad pœnam Cuiac. 8. obs. 3 3. & 10. obs. 20. Clar. 5. sent. §. ult. q. 8. per l. hodie 1 3. de pœnis & l. ordo 8. & ibi Gothofr. de pub. iud. ε Mar. d. p. 4. dist. 1. Duar. in pr. h. t. & 1. dist. 3 5. Dissent. multi, quos refert *Delrio in l. transfigere c. de transact. n. 4.***

I II.

Partes essentielles.
Personæ iudicii principales.

Partes iudicii essentielles respectu materiæ sunt personæ & Res: respectu verò formæ sunt actiones α personæ iudicii principales sunt iudex & litigantes β.

α *VVes. par. C. n. 8. per l. 1. de stat. hom. §. ult. in de iure n. g. & c. β VVes. Duar. Vult. dd. ll.*

I V.

Iudex.

Ordinarius.

Iudex ex eo, quod litigantibus ius dicendo lites dirimat appellatus α est aut ordinarius aut extraordinarius β. Ordinarius est, qui secundum modum iurisdictionis propriæ, quam à lege, à consuetudine vel principe habet, iudicat γ olim quidem rarius & non nisi cum vellet δ aut in causis gravioribus, seu lege specialiter ipsi demandatis hodie verò sæpius, imò ferè semper ζ.

α c. forum

c. forus ver. iudex dictus de V.S. c. 1. 23. q. 2. β *Mar. d. β.*
4. dist. 10. Vult. 2. iurispr. 1 per *ibid. allegata.* γ *l. more 5. & l. seq. de*
iurud. l. 1. 2. §. 1. & l. pen. b. t. n. C. cum contingat de foro comp. d. arg.
l. 8. & 9. de off. pref. Donell. de iureiur. c. 15. n. 5. Vult. d. l. & eleganter
1. discept. 1. Cont. Duar. hic & 1. disp. 53. s. l. 1. §. 1. de off. eius.
ζ *l. placet 2. C. de pedan. iud. Vult. d. l.*

V.

Hic aut cum territorio α aut absq; territorio iurisdictionem habet β, & vel civibus, unde civilis γ, vel clericis unde Ecclesiasticus δ vel militibus, unde militaris ε vel deniq; feudatariis ius reddit, unde feudatarius appellatur ζ.

al. 1. §. initio de off. pref. urb. l. ult. C. ubi & apud quem. β l. β
idem 11. §. 1. & 2. de iurisd. γ t. t. c. de off. civ. iud. δ c. licet & C.
ex tenore & de for. comp. ε t. t. C. de off. mil. ζ lib. 2. t. 46. & 55.
in usib. feud.

VI.

Sed hic dubium occurrit de Imperialis Camerae assessoribus & revisoribus an inter ordinarios iudices sint computandi? Nos ut de prioribus non ambigimus α ita distinctionem Benderi β inter ipsos status imperii & ipsorum consiliarios in posterioribus facile admittimus.

α *Geil. 1. obs. 33. n. 3. & 41. n. 5. arg. l. prohibere 3. §. plane*
quod vi aut clam Bart. in l. more n. 9. de iurud. Costal. in l. 1. §. 1. n. 2. de
off. eius cui. imo non tantum ipsos delegandi, sed & delegatos sive
commissarios eorum subdelegandi ius habere, nisi specialiter industria
personæ delecta sit, non diffidimus cum Geil. 1. obs. 97. n. 9. 10. β in
tr. de Rev. com. l. 4. ubi eruditè in utramq; partem disputat cont. Geil.
1. obs. pen. & ult. qui indistinctè hoc affirmat: Et alios, qui indistinctè
negant.

VII.

Extraordinarius, qui voluntate hominis iudicandi munere fungitur α est vel mandatus β quem hodie officialem vocare, eoq; Scultetum, Burggravium, quaestorem & similes referre possumus: vel datus seu delegatus γ quem commissarium hodie appellamus. Et cum de ordinario & mandato dictum sit, de dato potissimum agemus.

α *d. l. pen. b. t. Vult. d. l. β l. 3. & 5. de off. eim Cui. l. solet 16. de*
iurud. γ Myns. cent. 2. obs. 52. v. th. 51. de iurudict.

VIII.

Hunc dare possunt omnes, quibus vel lege vel constitutione, vel Senatusconsulto, vel more maiorum id concessum est α olim quidem non nisi magistratus β postea etiã principes γ & consequenter quoq; pontifices δ dare cœperunt: Qui datus seu delegatus principis vel pontificis dictus, non tantũ subdelegandi ϵ sed etiam sententiam exsequendi potestatem ζ imo maiorem quã ordinarius dignitatem habet η .

α l. cum prator 12. $\&$ ibi Duar. h. t. β Vult. d. c. 1. γ l. à iudice 5. C. h. t. l. 1. C. qui pro sua iurisd. δ c. cum causam 62. in f. de appell. c. 27. $\&$ c. fin. de off. deleg. ϵ d. l. a iudice. quamvis alias ab ordinario delegatus subdelegare nequeat l. fin. de off. eius Cui. l. 5. de iurisd. Nisi delegatus sit ad universitatem causarum Geil. 1. obs. 97. n. 12. η etiam Myns. 2. obs. 41. ζ Nov. 60. Cuiac. 12. obs. 1. con. Duar. in l. 15. de re iud. $\&$ dictum d. th. 51. ϵ l. fin. c. ubi Senat. vel l. arif. l. 1. c. de off. vicarij C. sane 2. d. off. deleg. c. pastorals δ præterea de off. ordin. Bart. in l. comperimus in f. de prox. sacro. quem sequitur Bal. in l. aliquando de off. procon. $\&$ communiter interpp. Dis. Coras. 3. misc. 13.

IX.

Dari autem possunt iudices omnes, siue in potestate, siue sui juris sint α , nisi qui vel natura vel lege vel moribus sunt exempti β : Natura exempti sunt, qui vel corporis, ut mutus & surdus. neutiquam vero cæcus γ vel animi vitio laborant, ut perpetuo furiosus: Qui tamen sanæ mentis effectus rectè iudicat δ & iudex datus licet postmodũ furere cœperit, in eodem officio permanet: Et impubes qui tamen certis casibus ut magistratum gerere, ita & iudicandi munere per tutores & consiliarios fungi potest ζ .

α l. 12. in f. iunct. l. 77. in privato cum l. seq. h. t. β l. cum prætor 12. δ s. h. t. Qui si dati sint, ad iudicium recusari possunt l. apertiissimi l. ult. C. h. t. γ cum Duar. in l. 6. h. t. $\&$ lib. 1. disp. c. 23. Rob. lib. 1. c. 23. Cont. Bart. $\&$ communiter Dd in d. l. 6. δ l. cum furiosus 39. $\&$ l. iudex 46. h. t. ϵ d. l. 39. $\&$ 46. volens scilicet non α . invitus arg l. 53. qui tertiana de edil. edict. ζ Dec. $\&$ Sturt. in l. 2. de R. 1. n. 8. η l. ult. C. de test. m. l. $\&$ l. nemo 14. C. de relig. $\&$ sumpt. fun. 13

X.

Sed intricatus planè & penè indissolubilis nodus de adultè

adulto nobis obvenit hoc loco dissolvendus: An iste post
18. ante tamen 25. annum iudex esse possit? Sanè quidem
ab affirmativa, quæ communiter obtinet, non facile recedendum
putamus & Licet fortassè, si cui argutari libeat,
descripto jure negativa defendi queat.

α *l. quidam 57. de re iud. & in aurea bulla principi maiori 18. annis administratio totius provinciae conceditur: ut ibi videre est in libro 5. feud. Cuiac f. & de maiori 20. minori tamen 25. annis tex. est disertus in l. cum lege 41. de arbit. & in c. cum viginti de off. deleg. β Respondèdo d. l. quidam loqui in casu, quo minor à principe sciète iudex datus sit. Dn. D. Hoff. in l. 2. de R. l. l. ad temp. 8. & ibi Gothofr. de mune. & honor. v. Zastum 2. sing. intell. c. 2. & Cui. in l. 1. c. qui at. se excus. & 17. obs. 30. & 34.*

XI.

Lege dari prohibentur, qui senatu moti & aut qui alias crimine, maleficio, infamia, hæresive aliqua polluti, aut ab imperio banniti aut excommunicati sunt. β Licet ex certa scientia à principe dati exceptione repelli nequeant. γ

α *d. l. cum prator 12. §. 2. h. t. l. 2. de senat. β Vant. c. 10. n. 44. & seqq. Et hic concidit sent. Costalij, existimanti in l. 12. h. t. hominidam iudicem esse posse γ arg. d. l. quidam 52. de re iud. l. disputare C. d. crim. sacril. d. c. cum vicesimi de off. deleg. Vant. d. c. 10. n. 52. Geil. 2. obs. 1. n. 12.*

XII.

Moribus exempti sunt feminae & servi, non quia non habent iudicium, sed quia receptum est, ne civilibus officijs fungantur, & Quamvis fœminam vel successione hæreditaria β vel etiam consuetudine aut rescripto principis sive privilegio magistratum gerendi facultatem nanciisci posse non negemus γ, Sed neq. in sua causa quisquam iudex esse potest, δ adeo ut nec filius patrem, nec pater filium iudicem invito adversario habere possit.

α *d. l. 12. §. 2. in f. l. 2. & ibi Dd. de R. l. Quo referunt etiam Monachos & religiosos arg. c. placuit 8. & c. Monachi 16. q. 1. Vant. d. c. 10. n. 16. β c. ult. de arbit. Et sic per suos consiliarios & Curias iudicare Dec. d. l. 2. γ c. dilecti tibi Panorm. d. arbit. Sicuti videmus Anglis*

glis morem esse. Et Angelus in d. l. 2. dicit se vidisse Iohannem Sicilia Re-
ginam in regali folio sedentem senentiam pronuntiasse § l. 48 pars lio
terarum h. t. t. C. ne quis in sua causa v. l. Julian 17. h. t. § d. l. un. C.
ne quis in sua l. 10. qui iurisdict. de iurud. v. Duar. 1. diff. 51. & Co-
ra. 4. Miscel. 9.

Remotio
iudicia.

XIII.

Non autem dari tantum potest iudex, sed ex iusta e-
tiam causa rursus removeri vel ab eodem qui dedit, vel à
superiore & sic dissolvi iudicium & unde si duos dedit præ-
tor, & alterum postea iudicare prohibuit, quæritur an solu-
tum sit iudicium? quod negandum, cum tacitè alteri com-
missum videatur §.

α l. iudicium 58. h. t. v. Cuiac. in nov. 13. § d. l. cum prætor
12. in pr. h. t. De remotione ordinarij iudicij v. ib. § 55. de iurisdict. ubi
tamen ea, quæ contra nimiam crudelitatem dicta, & in appendice 2. ex
Bodini lib. 5. repetita sunt, tyranni remotionem minime inhibere per-
suasum habemus v. Geil. 1. obs. 17. n. 2.

XIV.

Recusatio
iudicis.

Suspectus quoque iudex tam ab actore quàm reo & si-
ve per libellum sive apud acta § ante iudicium acceptum
hoc est ante litem contestatam γ nisi fortè nova causa su-
perveniat § aut existentem antè pars ignoret: recusari
potest ζ Quamvis ordinarius & à principe delegatus, nisi
fortè gravissima de causa, recusari prorsus nequeat n.

α l. observandum 47. h. t. l. apertissimi & l. ult. C. eod. c. quod
suspecti 39. 5. § d. l. ult. c. insinuante de off. deleg. Cuiac. 9. obs. 23.
Geil. 1. obs. 33. n. 3. Nisi datus cum clausula remota recusatione n. 4.
quam tamen strictè & de levioribus saltè causis accipiendam esse ibid.
monet Geil. & Myns. 3. obs. 63. γ d. l. apertissimi C. inter 20. de
sent. & re iud. Myns. cent. 4. obs. 59. § Myns. & Geil. dd. ll. 1. l. 1.
in d. l. apertiss. n. 2. Geil. d. l. n. 12. ζ modo allegatus ll. n. d. l. observa-
ndum nov. 96. Et adiunctus vel collega sive dicens illi hodie datur nov.
13. & 86. Cuiac. Nov. 53. mihi f. 236. Myns. & Geil. dd. ll. Vide ta-
men C. si quis contra clericum ubi Dd. de foro com. C. suspicionis de
off. deleg. ubi recusari potest: Et iudex recusatus ut suspectus non dele-
gat. C. iudex ab Apostilla de off. deleg. lib. 6.

XV.

Causæ autem suspicionis præcipuæ sunt consanguini-
tas

tas, affinitas, amicitia α , inimicitia etiam sopita β , commodum vel incommodum γ , dominium famulitium δ , advocatio iudicis, qua in eodem negotio functus est & generaliter omnes, propter quas testis reijcitur ζ .

α l. 5. in pr. de iur. c. insinuante & c. cum reus de offic. deleg. c. postremo de appell. β c. quod suspecti 3. q. 5. c. 4. §. 3. de appell. c. accusatores 2. q. 5. γ Mar. p. 6. n. 65. δ c. accedens 4. ut lit. non cent. c. causa de off. deleg. e d c. postremo de appell. l. fin in f. c. de assess. ζ Geil. 1. obs. 33. n. 9. & 10. & omn. latiss. Mar. p. 6. t. de appell. n. 26. & seqq.

XVI.

An autem causæ in libello speciatim exprimendæ, & coram ipso iudice recusato probandæ sint, non satis constat inter interpp. Nos posterius indistinctè negandum α prius verò ut maxime de iure canon quod & usu observatur, affirmandum β tamen de iure civili, modo generaliter recusans, iuramentum de calumnia prætet, id ipsum inficiandum arbitramur γ .

α tex. in d. l. apertissimi & ibi Gothofr. in ver. ei. Phil. Franc. in c. secundo requiris n. 12. factu l. litigatores de arbit. & c. ut debit. de appell. v. omnino Geil. 1. obs. 34. n. 6. 7. & 8. Duar. hic c. 4. Licet alias de incompetencia sui fori rectè iudicet l. 5. h. t. β tex. express. in c. cum speciali & c. secundo requiris §. 1. de appellat. Geil. 1. obs. 33. n. 14. & 16. γ gl. in d. l. apertiss. ver. libello, quam sequitur Bal ibid n. 7. l. 1. n. 15. Saltic. n. 3. & communiter Dd. Ideoq; si de consuetudine non constet in terris imperij & foro seculari, omissio articulo suspicionis arbitri electi in causa principali tantum cognoscent per gl. n. tab. in c. 2. vers. lex civilis de arbit. in 6. Geil. d. n. 16. Licet de huius sententia veritate valde dubitet Cuiac. in Nov. 53. & 9. obs. 23. per l. si pariter d. lib. causa v. Dn. D. Hoff. hic. th. 13.

XVII.

Nec sicco, quod dicitur, pede transfilienda est hic elegans illa, non minus Philosophica quàm juridica, quæstio. An remoto vel mortuo iudice, & alio in ipsius locum surrogato, idem adhuc maneat iudicium: Et si maneat, an iudex surrogatus currente eiusdem biennio vel triennio illud absolvere debeat? Neutrum non affirmare ausim.

Prius quidem ex l. 76. proponebatur ubi latè Dn. D. Reusneri vob. t.

*Roffertur v. ex l. 60. mortuo eod. Nifi minus quam annale spacium refi-
deat l. properandum 13. §. 8. vers. fin autem in medio C. d. t. Hactenus
de iudice.*

XVII.

Litigatores.

Personæ litigantes sunt actor & Reus, sine quibus iudicium consistere nullo modo potest *a*. Actor est qui prior ad iudicium contra reum provocat & Reus vero est, qui ab actore provocatur *γ* Quorum ille ante litem contestatam non nisi sponte sua *δ* hic verò etiam invitus ad suum iudicem trahitur *ε*. Quod si dubitetur, uter actor sit, is erit, qui vel primus provocarit *ζ* vel sorte constitutus fuerit *η* In casu autem l. diffamari D. de ingen. manum. diffamatori *θ* Sicuti & in causis pignorationis pignoratori actoris partes deferimus *ι*.

a l. inter litigantes 62. h. t. *β* l. qui prior 29. h. t. *γ* §. fin. In. de perpet. & temp. act. §. 1. In. de except. *δ* t. t. C. ut nemo iniurius limitat. in. vide huius R. apud Myns. 3. obs. 78. & Geil. i. obs. 9. n. 4. *ε* l. inter stipulantem 83. §. 1. de V. O. *ζ* l. 13. in tribus h. t. n. l. 14. sed cum ambo h. t. Geil. de pign. c. 21. n. 6. Mar. p. 4. d. 17. n. 1. *θ* Mar. d. p. 4. d. 21. n. 19. Geil. i. obs. 9. n. 7. & 10. n. 1. & 11. n. 2. VVesf. par. C. ubi causæ stat. ag. debent. Myns. 6. observ. 90. *ι* Geil. de pignor. c. 21. n. 4.

XIX.

Sed dubitatur hoc loco utrius Reine, an Actoris major debeat esse favor in iudiciis? Nos quoad merita causæ eorumq; probationem & deductionem Reum: Sed quoad processum iudicarium ordinandum Actorem favorabiliorem esse arbitramur.

Cum Vult. d. l. 2. iurapr. Rom. C. 1. per l. si quis 66. h. t. & l. 83. §. si Stichum de V. O.

XX.

Quis agere
aut conve-
niri possit.

Possunt autem Actoris Reive sustinere vicem hoc est agere & conveniri in iudicio regulariter omnes, nisi qui vel edicto de postulando excluduntur *a*. vel accusare *β* aut alias in iudicio stare prohibentur *γ*, quales præcipuè sunt omnes ii, qui tutorum, curatorumve auctoritate opus habent *δ*, Quibus & bannitos & excommunicatos acturos annumerandos esse putamus *ε*.

a ff.

α *tt. ff. de postul. § 1. qui accusare §. cum l. seqq. de accusat. & tt. C. qui accusa. non possunt. γ st. C. qui leg. pers. fund. in iud. non habet. § 1. 1. & l. 2. C. d. t. 1. Eleganter Geil. l. 2. de p. p. c. 12. & latè etiam Nellus in tr. de harris. 1. p. 2. temp. quest. 60.*

XXI.

De patre & filio ambigitur, num invicem se convenire possint: Et non posse putamus tam naturales α quàm adoptivos β nisi per emancipationem separati sint γ aut de peculio castrensi δ, vel etiam adventitio, si usus fructus patri acquiri nequeat 1, experiri velint.

α *l. ius nulla 4. h. t. β l. si à me 1. h. t. l. adoptivum §. in pr. de in ius voc. γ d. l. adoptivum §. δ d. l. ius nulla 4. & d. l. 8. l. miles 4. §. 1. & l. 10. de cast. pec. l. 6. §. 3. C. de bon. qua lib. 1. ult. §. 5. c. d. s.*

XXII.

Sed an filiusfam. invito patre adversus extraneum agere possit maior dubitatio est? Et ne quidem sic directo posse verius est. α Nisi ex certa causa utiliter agat β. Ipse autem ab extraneo rectè tam ex contractu, quàm ex delicto convenitur γ.

α *per l. ult. in f. pr. ver. necess. tate C. de bon. qua lib. l. filiusf. 9. de O. & A. β l. si longius 18. §. filiusfam. h. t. l. filiusf. 17. de R. C. l. in factum 12. de O. & A. c. ult. in f. de iud. in 6. γ l. 57. h. t. l. 39. de O. & A.*

XXIII.

Servum itidem regulariter nec agere nec conveniri posse in iudicio α nisi certis quibusdam casibus β, manifesti juris est. Quod hodie etiam ad Monachos γ non autem ad proprios Germanorum homines δ extendi posse consentaneum est.

α *l. servus C. h. t. l. non iccirco 44. §. ult. ff. eod. c. enumeratis in l. vix certis 53. & ibi not. h. t. γ Duar. hic per c. placuit cum c. seq. 2. q. 7. δ Geil. de pignor. c. 8. n. 3. ubi allegat. Zas. latè de huiusmodi servis quos adscriptitios vulgo vocant differentem. sing. resp. 1. c. 3. n. 75. & lib. 2. c. 7. n. 8.*

XXIV.

De Magistratibus & Mulieribus difficilior quæstio est. Nos magistratus olim tantum minores α hodie verò cum perpetui sint, tam majores quàm minores conveniri

posse opinamur &. Mulieres v. etsi non pro aliis, aut publica causa & tamen pro se & pro suis p. parentibus si scilicet fiat causa cognita & liberis, si id necessario faciendum sit & postulare posse non refragamur.

α l. pars lit. 48. h. t. l. 2. de in ius voc. l. nec magistratibus 32. de iniur. β Duar. hic. γ l. 2. de R. l. δ l. 1. §. 5. de postul. l. de pupillo de op. nov. nunt. l. mulieri de pop. act. ε l. feminas 41. de procurat. facit. Nov. 94. ζ d. l. feminas 41. l. puto 6. de postul. Et dictum est de postuland. Habemus de principalib. iudiciorum personis.

XXV.

Personæ iudicii minus principales.

Minus principales sunt, quæ non tam ob necessitatem, quam commoditatē, aut ad iudicem, seu consultandū, ut Assessores, quos L. L. peritos esse *α* nec tantum dolum sed etiam imperitiam præstare oportet *β*. Seu instruendū gratia ut tabelliones *γ* & viatores *δ*. Aut ad Litigantes accedunt, sive interveniendo, tam spontē sua, quorum scilicet interest: quam invitī ad litigant. petitionem ad id à iudice vocati: Sive patrocinando, ut advocati & procuratores *ζ*. De quibus omnibus *ε*.

α Nov. 82. c. 1. *β* l. 2. quod quæq; iuris. *γ* l. mori 9. §. nunquam de pan. l. universos C. de decurionibus. *δ* l. magis puto 5. §. ne tamen de rebus eorum l. fin. h. t. ε l. rem non novam §. patroni h. t. *ζ* l. 1. de procurat. Vult. pulere d. 2. Iurispr. 1. Atq; hac de prima iudiciorum essentiali parte sufficiant.

XXVI.

Res in iudicium deducendæ.

Alteram iudiciorum partem essentialē ratione materiæ constituunt Res ipsæ, de quibus in iudicio agitur: quæ sunt aut corporales, aut incorporales, mobiles aut immobiles &c. De quibus *ε*. in disp. de Rerum divisi. fusè tractatum est. Hoc saltem in præsentia monuisse sufficiat. Quod cuilibet rem suam tantum, vel sibi debitam in iudicium deducere liceat *α*: Ac licet quod nondum debetur in iudicium non veniat, ex iusta tamen causa p. si periculū in mora sit *β*, aut connexio rerum id patiatur *γ*, ad interponendam cautionem agi possit.

α l. nihil aliud 51. de O. & A. l. si petitor 31. h. t. *β* l. in omnib. 41. h. t. l. inter omnes 12. qui satud. cog. l. pro socio 38. pro socio l. si creditores

ditores 38. §. quod si de reb. auct. iud. poss. 7 ut cum tam de futuris 3
quam de presentibus alimentis agitur, v. Dn. D. Stromerum in l. de ali-
mentis C. de transact. Hactenus de materialibus.

XXVII.

Ratione formæ partem Iudiciorum Essentialem con- Actiones in
iudicio in-
stituentæ.
stituunt ipsæ ad jus suum in iudicio persequendum datæ,
actiones; Quarum cum plenaria huius loci non sit tracta-
tio, de earum saltem concursu pauca quædam, quasi in
transcursu attingemus.

XXVIII.

Concurrunt autem eius rei nomine actiones aut Re- Concursus
actionum.
ales, & tunc indistinctè unâ ab actore electa, perimitur al-
tera α: aut personales, & tunc si omnes rei ejusdem, sed
ex pluribus causis sunt persecutoriæ, una intentata cete-
ræ non perimuntur, sed omnibus β sive sint similes γ, si-
ve dissimiles δ non tantum post damnationem ε, sed et-
iam post victoriam unius ζ, uti permittitur. Si v. ex una
& eadem causa, tunc una per alteram consumitur η, nisi
fortè in una plus quam in altera contineatur θ. Quod simi-
liter & in actionibus ex eodem facto vel delicto rei perfe-
cutoriis obtinet ι.

α l. Et an autem 14. §. 2. de except. rei iud. l. si mater 10. §. deniq;
& Celsus d. t. l. qui servum 34. in pr. de O. & A. β d. l. Et an eadem
14. §. 2. γ l. non est novum 10. de act. empt. δ l. si is qui Stichum 18.
de O. & A. ε l. Aurelius 28. §. ult. de libert. leg. l. Lucius 93. §. 1. de leg.
3. ζ d. l. si is qui d. l. non est novum. η l. quod in herede 9. §. 1. de Trib.
act. θ l. si actum 43. pro socio l. sed si ex causa 47. d. t. 1. l. 34. qui ser-
vum in pr. & §. 1. & 2. de O. & A.

XXIX.

Quod si pœnales ex pluribus factis & delictis, seu si-
milibus α, seu dissimilibus β concurrant, tunc singulis sin-
gulas deberi, manifestum est. γ Quinimo si ex uno facto &
delicto plures actiones competant, seu unius facti plura
delicta sint δ una actione instituta altera non consumitur.
• Si modò minus in priore, in posteriore agendo plus con-
tineatur ζ.

l. si servus 48. ad L. Aquil. C. l. 2. in pr. de privat. del. l. faciendæ

§. igitur arb. furt. cas. 7 l. 30. l. nunquam 103. de R. l. igitur 12.
§. ult. cum l. §. de liberali causa l. nunquam 60. de O. & A. §. l. si
stuprum 25. de iur. l. non solum 13. de rei vind. l. qui servum 34. in
pr. de O. & A. §. l. cum ex uno 32. d. s. l. 1. §. dixerit de publicanu. §
l. l. pen. arb. furt. cas. l. 1. vi bon. rapt. l. quoties 45. §. 1. de O. & A.
Coil. 1. d. p. p. c. n. 7.

XXX.

Cum vero Reipersecutoria concurrunt vel eum me-
re pœnalibus, tunc una alteram non consumit & vel cum
mistis, & quidem cum arbitrariis, tunc una altera extin-
guitur & sive cum non arbitrariis, & tunc mista quidem
intentata tollitur rei persecutoria & sed non contra. §
Sin vero actio personalis cum Reali ex una causa coinci-
dit, tunc una alteram tollit, si ex duabus, pluribusve cau-
sis: non item §.

α l. si pro fure §. 1. de condit. furt. l. si pignore §. 3. de furt. l. rei
communis 45. pro socio. & l. metum 9. §. volenti 4. §. licet 6. l. item si
4 §. 1. 3. l. si mulier 2 1. §. ult. quod metus causa. l. 1. §. in tutela l. 2.
§. 1. de tutela & rat. distr. 7 l. pen. vi bon. rapt. l. 2. §. quasi: um de
priv. delict. § arg. l. unde queritur §. 1. cum l. in rebus 18. §. fin. ff.
commodati. 1 l. cum filius 76. §. pen. de legat. 2. § l. 2. §. siem ait de
eq. & eq. plur. arc. v. omnino Cuiac. 8. obs. 24.

XXXI.

Si itaq; & criminalis & civilis actio ex eadem causa
ortz in unum iudicium incidant, tunc una alteri præjudi-
cat & liberum est auctori utra prius experiri velit & Sin
ex diversis causis neutra neutri præjudicium facit & Et ni-
si civilis de statu quærat & prius criminalis tanquam gra-
vior post etiam civilis tanquam levior intentatur & Nec
una alteram extinguit § nisi vel utraq; tendat ad vindi-
ctam & vel civilis sit ordinaria, criminalis vero extraor-
dinaria θ.

α l. interdum 4. de pub. iud. β l. un. C. quando civ. act. crim.
praiud. l. inde Neratius §. si dolo ad l. Aquil. l. 2. C. ad l. Corn. de fals. 7
l. pen. & ult. C. de iud. ord. § d. l. un. C. quand. civ. act. l. 8. preses C. ad
l. Fab. de plag. l. quoniam 26. C. ad l. iul. de adult. 1 l. adulterii 33. C.
de adult. § d. l. un. C. quand. civ. act. 1 l. prator edixit 7. §. 1. de in-
iur. θ l. interdum 56. §. qui furem, de furt. Quant-

XXXII.

Quando vero utraq; est civilis, tunc an possessionis actio, actioni proprietatis præferatur, adeo ut pendente possessorio agi non possit petitorio, maxima est inter Dd. controversia.

Negant communiter Dd. in l. 1. §. 1. de acquir. poss. Nos tantorum virorum auctoritate nequaquam imminuta, saltem veritatis indaganda gratia, an de iure affirmativa opinio defendi possit, periculum faciemus, freti auctoritate textus in l. 1. §. 3. C. de rei vind. l. 3. ubi Donnell. & Gothofr. C. de interdictis l. 3. C. fin. reg. 37. h. t. n. v. Cuiac. 5. obs. 15. 7. obs. 38. & 19. obs. 16. Hostom. ill. quæst. 31. Et de cumulat. act. v. §. 5. disp. 7. th. 42. Hactenus de essentialibus iudiciorum partib.

XXXIII.

Integrales iudicij partes etsi alii plures, alii pauciores constituent, propriè tamen duæ tantum sunt Litis contestatio & sententia α Quæ enim præcedunt, præparatoria; quæ intercedunt intermedia; quæ sequuntur utrunq;, posteriora vel consequentia rectè appellantur β , unde non ab in ius vocatione, sed tùm demum dicitur iudicium cœptum esse, cum lis contestata est γ .

Partes integrales.

α l. un. C. de lit. cont. l. iudex 55. de re iudic. iuncta l. amplius 15. rem rat. hab. β VVes. par. c. n. 6. γ d. l. un. l. rem non novam 14. §. patroni C. b. t. n. c. un. de lit. cont. Duar. in pr. h. t. Geil. 1. obs. 74. Myns. 1. ob. 1. & 3. ob. 74. licet sibi contrarium sit in §. omnium Inst. de par. temp. litig.

XXXIV.

Est autem litis contestatio rei controversæ apud iudicem ex utraq; parte α testato β , facta narratio γ ad quam interrogatio actoris narrationem subsequuta δ & responsio rei de animo litem contestandi expressa ϵ communiter quidem non tamen simpliciter necessario requiritur ζ .

Litis contestatio.

α d. l. un. d. §. patroni d. c. un. Mar. p. 6. m. 10. n. 8. facit ord. Cam. p. 3. t. 1. 3. v. Myns. 1. obs. 38 β Goedd. in l. 36. n. 9. de V. S. leviter corrigens Cuiac. 9. obs. 21. γ ita ferè Mar. p. 6. m. 10. n. 3. quam tamen rejicit Foll. in addit. ibid. δ l. si sine 9. in pr. de interrog. ϵ d. l. un. d. c. un. v. ord. cam. p. 3. t. 3. & t. 33. ζ Term. in proc. c. 3. 1. vers. distum est supra. Et Hanneston. in 17. de iudic. ord. p. 2. t. 1. f. 23. & 24. Et Goed. in d. l. 36. n. 10.

Quod

XXXV.

Quod si Reus protestetur se litem contestari nolle, & postea libello simpliciter respondeat negando, num litem contestatus videbitur? Discrepant etiam ipsi observatores Camerae; quos tamen, an aliqua distinctione conciliare possimus, videbimus.

Mys. 3. obs. 3. & 74. negativam Geil. 1. obs. 73. Affirmativam tuetur.

XXXVI.

Forma.

Cum autem responsio rei omnino congrua esse debeat, ipse vero quadruplici potiss. modo respondere queat vel affirmando vel negando, vel distinguendo vel removendo, non in congruè hoc loco quaeritur, qua demum responsione litem contestatus videatur? Et sanè quidem nec Vigelii, nec ei contraria Gœddæ sententia, per omnia satisfacit. Vera enim litis contestatio nunquam quidem fit ex parte rei affirmando: sed tamen non semper etiam fit negando simpliciter, verum interdum quoque fit distinguendo, hoc est, negando secundum quid. Quod verò hodie in judicijs veram litis contestationem usitatum esse negat Vigelius, id rectè à Gœddæo retutari facile cōcedimus.

v. Mar. p. 6. m. 10. n. 5 Vigel. in tr. de lit. cont. & Gœddæ ad l. 36 de J. S. consuetudine Saxonie generalis litis contestatio rejicitur v. Const. Elect. p. 1. c. 10. f. 9.

XXXVII.

An autem litis contestatio omnia processum semper vitiet; an item in causa appellationis; in causa nullitatis, in mandato de relaxandis captivis, in processu pignorationis necessario requiratur litis contestatio, brevitatis causa videri possunt.

Geil. 1. obs. 42. 74. 75. 76. 77. & 78. Mys. 1. obser. 1. 20. 27. 38. & 5. obs. 93.

XXXVIII.

Effectus,

Magni vero refert utrum lis contestata sit an minus. Litis enim contestatio non tantum libelli mutationem, nisi errore probato, impedit, sed etiam plerasq; exceptiones tollit & actionesq; perpetuando efficit, ut ex præsertim personales, ad quadragesimum usq; annum extendantur.

z. Schneid.

a Schneid. & communiter Dd. in §. si quis aliud ver. corrigere
 Inst. de act. per l. non potest 23. b. t. n. l. ediles 25. §. item sciendum de
 edil. ed. facit l. 26. Electio §. neg. de noxal. act. & l. 25. is qui de rei
 vind. & d. §. si quis aliud ver. cognita veritate errorem suum corrigere
 Geil. 1. obs. 74. n. 8. & 51. n. 9. Myns. d. §. si quis aliud & conf. 57. n.
 5. & cons. 100. n. 11. VVespar. C. de lit. cont. n. 7. & de iurciur. n. 9. &
 conf 18. n. 3. v. etiam Const. Elect. lib. 3. art. 14. & gl. in art. 115.
 Weichb. de qua latius D. Chsl. Konn. in suo proc. c. 48. Quamvis, si
 quis mali arguatur, hac communis Dd. opinio facile in dubium vocari
 posset per d. §. si quis aliud & l. 4. §. si detracta. de noxal. act. l. 12. §.
 1. de acquir. vel amitt. poss. l. cum fundum 18. de vi & vi arm. vide.
 VVes. sibi contrarium in d. §. si quis aliud & Don. ibid. & in l. edita 3.
 C. de edend. Vatou. à Vac. 6. declar. 89 n. 1. β Mar. d. p. 6. m. 10. n.
 15. γ l. ult. C. de prescript. 30. vel 40. annor. l. 1. §. 1. in f. C. de
 ann. except. v. Cuic. 18. obs. 29.

XXXIX.

Nec minimus etiam litis contestationis effectus est,
 quod per eam iudicis officium confirmatur, ut in interesse
 expensas fructus & reliquas rei litigiosæ accessiones Re-
 um condemnare possit: cum quæ ante iudicium contingant, non valde ad eum pertineant, nisi ei nominatim fu-
 erint injuncta.

l. ediles 25. §. item sciendum 8. de edil. ed. l. properandum 13.
 §. si autem 8. & ibi Ias. n. 30. C. b. t. n. Et hoc, etiam non petente a-
 ctore, in Camera observari testatur Myns. cent. 4. observ. 55. & Geil.
 1. obs. 151. n. 21. XL.

Altera integralis iudicii pars Sententia, est legiti-
 ma controversiæ decisio & dijudicatio, quæ secundum
 leges semper certa & ad æquitatis, non ad stricti juris
 normam, nisi in casibus in iure expressis, accommodata sit
 oportet. Quod si iudex vel imprudentia lapsus γ vel
 dolo malo ductus δ contra ierit, litem suam facit: Et illo
 quidem casu arbitrariè, in quantum religioni iudicantis æ-
 quum videbitur ε: Hoc verò etiam in solidum condemna-
 ri, imò etiam criminaliter puniri potest ζ.

Sententia.

a §. curare Inst. de act. tt. C. de sent. quæ sin. cert. l. 40. §. iudex
 b. t. β l. placuit & ibi Gothofr. C. b. t. Duar. bic c. 7. & 2. anniv. disp.
 18. Don. c. 13. lib. 1. f. 74. ver. 30. comment. iur. & de eo quod certo

loco in §. fin. n. 5. l. 4. 7 §. 1. & ibi VVes. Inst. de oblig. que ex q. deo
lib. 1. ult. de extraord. cogn. d. l. 15. §. 1. h. t. n. 6 d. §. 1. & d. l. ult.
l. imperia de R. l. Quod tamen in iudice Tyrone limitandum existimat
Tiraquellus in tr. de pæn. causa 10. in pr. per l. desertiorem §. si plures
de re milit. l. qui cum uno §. ult. eod. §. d. l. 15. in fl. 1. & 2. ubi Bart.
C. de pæn. iud. qui male.

XLI.

Filiusfam. iudex si imprudentia lapsus litem suam faci-
at, in tantam quantitatem tenetur, quæ tunc in peculio
fuit, cum sententiam dicebat & In heredem autem judi-
cis, qui litem suam facit, nisi de eo forsitan, quod ad eum
pervenit, actio non competit.

α l. filiusf. 15. h. t. §. 1. in f. Inst. de obl. que ex q. delict. Cuiac. eleg-
ganter lib. 3. obs. 18. β l. Iulianus 16. h. t.

XLII.

Ferri debet sententia in causa civili intra triennium,
in causa verò criminali intra biennium à lite contestata &
Quod an jure canonico abrogatum β an itidem in confi-
ssorio principis omnino observandum sit γ non sine rati-
one dubitatur. Hic tamen affirmativa, hic negativa cre-
brius & rectius approbatur, & usu propter multitudinem
causarum observatur.

α l. properandum in pr. C. h. t. l. un. C. ut intr. cert. temp. β Abb.
& communiter Dd. in c. venerabilis & c. fin. de iud. vid. omnino de
huiusmodi quest. plenè differentem Mar. p. 5. 1. iud. l. i. Inst. & p. 5. 1.
de appell. γ Myns. 2. ob. 48. Geil. 1. obs. 141. n. 6. & 1. de p. d. 1. 9.

XLIII.

Hoc idem tempus an ut breviari, ita & partium con-
sensu prorogari possit, non minor est controversia, sed ne
juramento quidem posse, verius est. & Quod vero ad sen-
tentiam ferendam de jure communi citatio partium ne-
cessaria sit communis est interpp. opinio 6. Licet in judi-
cio Cameræ sufficiat partes semel ad totam causam legiti-
timè & pæremptoriè citatas fuisse. γ

α Mar. d. 1. iud. l. i. Inst. n. 23. Geil. d. obs. 141. n. 5. v. & Myns. 2.
obs. 48. β per l. de uno 47. de re iud. l. ea que 7. C. quom. & quand.
c. 1. de caus. poss. & prop. γ Myns. 3. obs. 71. Geil. 1. obs. 109. n.
5. Atque hæc tennus de iudicio in genere sequitur de foro competenti in
Becic.

De

XLIV.

De foro competenti, in quo vel Reus conveniri vel Actor reconveniri debet, acturi ante omnia duo hæc præsupponimus; Reum non nisi apud suum judicem conveniri α & Actorem semper forum rei sequi debere β . Sortitur autem Reus forum quatuor modis potissimum, ratione scilicet domicili, contractus, delicti & successioneis γ .

De foro
competenti.

Rei conveni-
ti.

α Lule. de iurud. l. 5. C. eod. c. fin. de foro comp. β l. 2. ϵ d. l. 5. C. d. l. c. si diligenter c. si contra Clericum χ de foro comp. γ Duarlic. l. fin. C. ubi in rem act. l. heres 19. \S . 1. ϵ 2. l. t. n. Vveshic n. 16. Calerus late ϵ eleganter in process. suo exsecut p. 2. c. 1. n. 17. ϵ seqq.

XLV.

Ratione Domicilii sortitur reus forum α , non tam ubi domum habet, quam ubi aut larem sive familiam, aut maximam bonorum suorum partem collocavit β quorum sanè non utrumq; necessarium est, sed alterutrum sufficit, ut si de animo habitandi non constet, in dubio quis ratione domicili forum sortiatur γ .

Ratione do-
micii.

α l. cives 7. C. de incol. l. iuris ordinem 2. C. de iurisd. ϵ l. 19. \S . fin. h. t. n. ϵ c. cum sit generale de foro comp. Geil. 2. obs. 36. n. 12. Coler. d. c. 1. n. 17. β l. 17. \S . 5. ϵ \S . 13. l. 20. l. 27. \S . 2. ad munic. l. 203. ϵ ibi Goedd. l. 239. \S in dola ϵ ibi Alciat. de V. S. Menoch. arbitr. iud. q. l. 2. cas. 86. n. 2. ϵ seqq. γ ut contra Roman. cons. 297. n. 2. ϵ cons. 264. n. 1. pulcrè hoc declarat ϵ pluribus confirmat Coler. d. p. 2. c. 1. n. 30. 31. ϵ 32. quem omnino vide.

XLVI.

At ut domicilium sive incolatum quis contrahat de iure communi decennium: de Germaniæ consuetudine unius tantum anni spacium requiritur α Quamvis & hoc casu probatio in contrarium admittatur β .

α tex. in l. Nec ipsi C. de incolis Geil. 1. obs. 35. n. 7. ϵ 8. v. in. Menoch. d. cas. 86. n. 16. ϵ Goedd. in d. l. 203. n. 2. de V. S. qui hoc arbitrio iudicis relinquunt β Coler. d. c. 1. n. 33. ϵ seqq.

XLVII.

Quid num mutatio domicili eximit civem à jurisdictione patriæ, seu foro civitatis originariæ? de iure civili non videtur α maximè quoad munera & honores, & si ibi reperiat, etiam quoad iurisdictionem β , Quod tamen

an in praxi obtineat non immerito quis cum Colero 7 du-
bitabit. Planè sicuti unus nullo certo d, ita alius duobus
distinctis locis domicilium habere & ex eo forum nanci-
sci potest. 1. Quemadmodum Relegatus & in loco ad
quem ζ, & in loco à quo relegatur η, conveniri potest.

α per tex. expr. in l. pen. & ult. C. de municip. lib. 10. β Geil. d. obs.
36. n. 6 & 11. γ d. p. 2. c. 1. n. 17. cum vel ipse Geil. d. obs. 36. n. 7. te-
stetur generalè Germania consuetudinè esse in contrarium. δ l. eius qui
27. §. Celsus inf. ad municip. 1. l. assumptio 6. §. viris l. Labeo in f. ad mun-
cip. ζ l. filii 22. §. relegatus 3. d. t. η d. l. eius qui 27. §. ult. eod.

Contractus. 48. Ratione contractus alicubi quis forum sortitur que-
tiescunq; & ubicunq; vel per se vel per alios cum aliquo
contractum inierit α si modo vel ipse vel ipsius heres ibi
deprehendatur β. aut pergulam tabernam armarium vel
officinam ibidem habeat γ. Quod si alibi, quàm ubi ne-
gotium gestum est, soluturū se obligavit, tum non in loco
contractui, sed solutioni destinato rectè convenitur δ. Li-
cet in solutione non huius sed illius loci consuetudo atten-
datur 1. Planè fugitivus & vagabundus, & generaliter quā-
docunq; periculum in mora est, ubicunq; debitor inveni-
tur, ibi iudicatur ζ.

α l. 19. heres absens §. 1. l. 20. & l. 45. h. t. n. Geil. 2. obs. 1. n. 14.
c. fin. h. t. gl. ibid. v. contractus tex. in c. 1. §. contrahentes eod. β d. l.
19. heres absens in pr. d. §. contrahentes Geil. 2. obs. 36. n. 14. Myns.
2. obs. 5. Coler. d. p. 2. c. 1. n. 36. γ d. l. 19. §. 2. Coler. d. c. 1. n. 38.
aliàs in contractibus remissioni locus non est. tex. in l. 1. de eo quod cert.
loco nov. 69 c. 1. Geil. 1. de p. p. c. 16. n. 2. Myns. d. obs. 5. n. 4. δ d. l.
heres absens 19. §. 2. l. 22. de reb. cred. l. contraxisse 2 1. de O. & A. l.
3. §. contractum de bon. auct. iud. poss. l. exigere 75. h. t. Et ita observat
ius Saxon. per tex. Landrecht lib. 1. art. 70. §. Agatur & actione. vide
omnino Col. d. c. 1. n. 53 & seqq. Diff. Innocent. & Ant. de But. ibid. à Co-
lero citati & listè refutati. 1. Col. d. p. 2. c. 1. n. 70. & 77 & p. 1. c. 3. n.
170. ζ Col. d. p. 2. c. 1. n. 60. & 78.

Delicti.

49. Ratione delicti quis forum sortitur, ubi delictum
consummavit α, & ibi deprehensus reus alio provocare
nequit β, quodcunque etiam delictum perpetraverit γ.
Quod si aufugerit, alibi deprehensus ad locum delicti re-
mitteretur δ. Quamvis hodie, cum iurisdictiones ferè sint
patrimoniales, generali Germaniæ consuetudine ab illo
iure

iure recessum sit α , nisi quod plerumq; in atrocibus delictis propter exemplum ad locum delicti, precario sub antigrapho seu litteris reversalibus Auff einen Meyers oder gegen Defentis remisio adhuc fieri soleat

α l. si cui 7. §. pen. & ult. l. fin. de accusat. l. 1. & auth. qua in provincia C. ubi de crim. c. 1. & c. ult. 3. q. 6. facit l. palam 43. in pr. de ritu nupt. l. 1. C. ubi Senat. vel clariss. l. 3. C. de curs. publ. Geil. de pign. c. 3. n. 11. & c. 14. n. 4. & nov. 69. c. 4. v. si vero d. Auth. qua in provincia. Etiam si persone alias fuerint privilegiata l. 3. de re milit. d. l. ult. de accus. d. l. 1. C. ubi Senat. vel clariss. 7. d. l. 1. C. ubi de crim. l. capitalium 28. §. fumosus de pœn. 8. Nov. 134. §. si v. quis auth. si v. criminu C. ad l. lul. de adul. d. auth. qua in provincia & d. Nov. 69. c. 1. X. de raptor. Clem. pastoralis de re iud. Vult. 2. iur. pr. 1. v. Actor a. rei forum. Hypp. de Mar. in praxi crim. §. constante n. 90. Covar. pract. quest. c. 1. i. n. 5. Clar. in §. fin. q. 38. n. 19. & Clar. d. §. fin. n. 20. Damh. prax. crim. c. 33. §. Geil. 1. de p. p. 16. n. 30. & seq.

50. Ratione denique successione quis forum sortitur, quando aut rem tam immobilem quam mobilem α aut hereditatem β alicubi persequitur. Quandoquidem ibi de possessione disceptandum, ubi res sitæ sunt γ non etiam ubi vis facta est δ , Et heres absens ibi defendendus est ubi defunctus debuit, & conveniendus etiam, si ibi, vel ubi res sitæ sunt, reperiatur ϵ , licet de fideicommissio conventus, nisi major pars hereditatis ibi sit, præscriptione uti possit ζ .

Successionis

α l. 10. de rei vind. l. quod legatur 38. in f. h. t. l. ult. ubi AzO & Sal. & t. t. C. ubi in rem act. & d. l. heres absens 19. in pr. & l. 34. h. t. l. n. C. ubi de hered. 7. l. ult. C. ubi in rem act. l. un. C. ubi de poss. 8. d. l. un. & ibi communiter Dd. licet, d. ff. Seb. Brant. in par. C. d. l. un. per illum tex. v. VVes. ibi d. & Cuiac. 1. obs. 20. & 5. obs. 17. & d. l. 19. in pr. & d. l. un. C. ubi de hered. v. VVes. in par. C. cod. Cuiac. 5. obs. 19. §. l. 50. si fideicommiss. h. t. n. in pr.

51. His igitur modis sortitur Reus forum competens, præter quos est adhuc unum generale p. Roma, quæ est communis nostra patria α , & unum speciale β , quod non à privatis sed à civitate municipio reip. injungi, non sine ratione Duar. existimat γ .

α l. Roma 33. ad munic. pro qua hodie accipimus aulã Imperatoris vel Pontificis. & de quo in l. ult. C. de iurud. 7. in tr. de iudic. fol. 219.

52. De quibus omnibus sciendum, quod forum domici-

lij sit ordinarium, cumq; ceteris semper concurrat, adeo ut electio penes actorem sit, ubi Reum convenire velit α , neq; Reus illud declinare possit, si modò citatio eum ibi apprehenderit β , Quamvis is, qui certo loco dare promittit, in loco domicilij, nisi loci conventio fiat, conveniri pure & simpliciter nequeat γ , Quin & rei vindicatio an ut communiter volunt interpp. δ etiam in loco domicilij intentari queat, non de nihilo forsitan Vvesebecius dubitat.

α *Coler. d. p. 2. c. 1. n. 23. & 42. β Vves. bic n. 10. γ ut rectè contra Zaf. defendunt hoc Duar. bic c. 4 & Myns. in G. plus a. v. loco n. 12. Inst. de act. δ per l. ult. C. ubi in rem actio. ϵ in par. C. ibid. per l. quod legatur 38. h. t.*

Personæ
privilegiatæ

53. Status imperij, Electores, principes, illustres personæ, & reliqui nobiles immediatè imperio subiecti, tam Ecclesiastici, quàm seculares; Item civitates imperiales ex contractu invicem inito, suos habent peculiare iudices α & quibus tandem ad Cameram provocatur β quo fori privilegio singulari status imperij cum inter se, tum adversus alios mediatè imperio subiectos utuntur.

α *Bermög der Austräg de quib. part. 2. ord. cam. d. t. 2. usq; ad t. 8. β t. 6. part. 2.*

54. Clericos coram iudice Laico actione personali regulariter non conveniri, nec in delictis etiam deprehensos, nisi prius ab Ecclesiastico degradati & iudici seculari traditi fuerint, puniri posse manifesti juris est α adeo ut nec consentiente Episcopo, nec consuetudine ita ferente Clericus ne sub juramento quidem iudicis secularis jurisdictionem prorogare possit ϵ .

α *c. At si clerici c. clerici c. qualiter. c. cum non ab homine & ibi Dn. D. Stromerus X. de iudic. c. 2. c. 10. & c. 11. de foro comp. c. nullus Episcopus c. placuit & passim 11. q. 1. auth. statuimus C. de Ep. & Cler. Nov. 79. 83. & 123. c. 21. Myns. 1. obs. 22. Geil. 1. obs. 37. Secus est si reali conveniatur Myns. & Geil. d. l. n. 1. β Geil. d. obs. 37. & 1. obs. 40. n. 7. Mar. p. 4. d. 11. n. 2. Clarus. 5. sent. 36. n. 4.*

55. Sic Scholaris, nisi fortè in criminalib., corà alio, quàm Rectore, invitatus conveniri non potest α , sic Vasallus, nisi coram Domino feudi, si cum alio Vasallo ϵ aut coram paribus curiæ, si cum ipso domino litiget γ regulariter conveniri non potest. Sic etiam Legati tempore legationis

nunquam se defendere coguntur, sed semper jus revocandi domum habent & nisi conveniantur vel ob contractum in legatione ipsa initum : vel ob delictum in eadem vel à se vel à suis commissum § vel deniq; ob rei mobilis ablationem, quam ipso legationis tēpore possidere cœperint »

l. 2. C. de incol. l. 190. & ibi Goedd. n. 5. de V. S. vide omnino Colerum, qui dicit Scholasticum tres habere iudices, ex quibus ipse eligere potest quem velit d. p. 2. c. 1. n. 42. & seq. ubi etiam usum ostendit. β lib. 2. t. 65. § ult. & l. 16 & 39. §. si inter in usib. feud. Sonsb. p. 14 n. 18. VVes. c. 17. Borch. s. 10. γ Sonsb. d. p. 14. n. 50. Geil. 1. obs. 1. n. 4. & 1. de pp. 20. n. 15. Myns. 1. obs. 90. & 5. obs. 75. v. Dn. D. Virgil. Pingutzer in tract. feud. c. ult. § l. 2. §. legatū & l. seq. h. t. l. non alias 24. in f. & ibi Duar. eod. s. d. §. legatū § d. l. non alias 24. h. t. n. l. si legationis 25. h. t. dissolvit contraria Pac. cent. 3. q. 21.

56. Quod si plures, ijq; fori diversi ex una & eadem causa conveniendi sint Rei, tunc ratione continentiz coram uno ipsorum omnium supremo iudice simul & semel conveniri poterunt. β Eoq; vel Ecclesiastico, si vel omnes vel saltem aliqui sint Clerici: vel seculari, si omnes, non autem aliqui tantum sint Laici: unde si crimen à Clerico & Laico perpetratū fuerit, Ecclesiasticus, non Laicus iudicabit 6.

α l. nulli 10. C. h. t. l. 1. ff. de quib. reb. ad eundem. Myns. 1. obs. 4. Geil. 1. obs. 32. & 1. de p. p. 6. β Mar. p. 4. d. 11. n. 22. Clar. 5. sent. 36. n. 46. Quamvis moribus nostris ab hac opinione recessum testentur Geil. 1. de p. p. 1. n. 19. & c. 6. n. 18. contra Covarr. pr. q. 34. n. 1.

57. Deniq; nec prætereunda est hoc loco controversa illa quæstio, an tertius, cui à Reo de evictione litigante lis denunciata est, cogendus sit in foro Rei iudicium subire? Nos, uti ante rem judicatam tam in personali quàm reali actione id asseverandum, ita post inficiandum putamus.

Cum Duar. de iudic. c. ult. per l. venditor 49. h. t. l. 1. 2. & ult. C. ubi in rem act. & c. quoniam frequenter §. ult. ut lite non contest.

58. Verum Actoris, à Reo convento reconventi, forum competens planè idem est cum eo, quod est rei conventi: quo, tanquam mutua conventionione α, actor etiam de diversis rebus 6 apud eundem iudicem à Reo rectè reconvenitur γ. α l. si idem 11. §. sed & mutua de iurisd. 6 arg. nov. 69. §. illud. v. Sancimus, γ d. nov. 69. §. illud. Auth. & consequenter C,

Actoris reconventi

*ver C. de sent. & interlocut. l. qui non 2 2. b. t. c. dispendit §. rem quoq;
de rescript. lib. 6.*

59. Effectus huius est; ut Actor apud iudicem suæ conventionis reconventus, eundem contra se iudicem designari non possit, cuius in agendo arbitrium secutus est α . Etiam si pœnitentia ductus, ab actione sua, contra Reum intentata, velit desistere β . Quinimio omnia omnium, quarum supra mentio facta, personarum p. Clericorum Scholasticorum Legatorum &c. privilegia cessant, adeò ut quem pro se elegerint iudicem, eundem contra se declinare non possint γ . α l. cum Papin. 5. C. de sent. & interloc. l. qui non cogitur 2 2. b. t. c. cuius in agendo 3 q. 8. β Mar. p. 5. d. 6. n. 55. arg. l. omnem b. t. l. 3. §. idem scribit de peculio. γ Nov. 1 23. c. 25. d. l. 2. §. sed etsi b. t. vide omnino Geil. 1. obs. 37. n. 6. Et Myns. 2. obs. 67.

70. Quod si tamen causa reconventionis ejusmodi sit, de qua Iudex rei conventi cognoscere nequeat α , tunc actor reconventus forum non immeritò declinabit β . Nec tamen, necesse est causas reconventionis semper cum conventionis causis cognatas esse, si hoc solummodo observetur, quod cognatæ in eodem iudicio ante latam sententiam tractari debeant, Disparatæ etiam iudicio finito apud alium iudicem intentari possint γ . α *quales sint causæ merè spirituales, de quib. iudex secularis non cognoscit c. 2. & 3. de iudic. c. ult. de foro comp. d. nov. 1 23. c. 2 1. in f. ne quidem incidenter c. tuam 3. de ord. iud. c. lator 5. qui filij sint legit. nisi forte de facto non α . de iure sit controversia Bart. in l. omni 6. C. de SS. Eccles. Cuius sententiam hodie in praxi obtinere testantur Costal. in rubr. ff. de sponsal. & Sichard. in l. 9. n. 10. C. b. t. n. β Bart. eleganter in d. auth. & consequenter n. 3. Et post eum Sich. d. l. cū Papin. n. 10. v. Myns. 1. ob. 100. γ d. Nov. 69. §. illud v. sancimus l. 1. §. ult. quæ sent. sen. app. resc. Myns. 1. obs. 10. v. Const. Elect. p. 1. art. 7. De qua materia plenius agendi alibi dabitur locus oportunior.*

Q V A E R I T V R ?

1. *An litterarum rudis legumq; imperitus iudex esse possit?*
2. *An iudex secundum acta & probata, an v. secundum conscientiam iudicare debeat?*

F I N I S.

DISP. II.

DISPUTATIO

SECUNDA.

Secunda Pandectarum partis.

DE QUERELA INOFFICIOSI
TESTAMENTI, VBI SIMVL

DE MODIS
QUIBVS TEST.
INFIRMANTVR, ET HE-

REDITATIS PETITIO-
ne collecta

*Ex textib. Pand. & C. corre-
spondentibus.*

QUAM

*Cælesti fulgore & summa Trinitatis
favore, patrocinante*

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO,
pro ingenij modulo tueri allaborabit

M. BALTHASAR KI-
SEVETTER. I. S.

Ad diem

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO MDCCCIV.

NOBILISSIMIS ET
*Amplissimis, prudentia, consilio, autoritate,
fide, ac virtute, longoq; usu rerum &
experientia, clarissimis & præ-
stantissimis viris Dn.*

BERNHARDO HANFSTEN-
GELIO,

CONRADO BORSTELIO,

CHRISTOPHORO AB HOIM.
IN ERMSLEBEN, CONRADTSBURG,
VVegeleben, Radegast, Droisfigk,
Leinnungen &c.

*Hereditario, & Episcopatus Halberstadensis Came-
rario hereditario: Principum Anhalti-
norum consiliariis singulis, Dn. pa-
tronis suis summo reverentia
studio colendi.*

Hoc disputationis publicæ fragmentum & debitæ
observantiæ documentum

In studiorum pignus & testimonium Dicavit

M. BALTHASER KISEVETTER. I. S.

DE MODIS QVIBVS TESTAMENTA INFIRMANTVR.

ORDINIS RATIO.

CVM proxima disputatione de iudiciis in genere actum sit; nunc reliquum est, ut secundum ordinem Pandec. de inofficioso testamento agamus: cui exercitii gratia propter quandam affinitatem, modos, quibus testamenta infirmantur, præmittemus. Multum enim interesse putamus, scire, quomodo testamentum non secundum legem præscriptum factum rescindatur, an ipso iure nullum sit, an verò querela, vel aliis remediis evertatur. Postea de hereditatis petitione subjiciemus.

Discrimen inter testamentum nullum & per querelam rescissum ostendit I. C. in l. 2. de inoff. test. & Imp. in l. 16. Cod. de inoff. test. De iure dicendi nullum testamentum non habemus titulum in iure nostro.

T H E S I S I

INFIRMATVR ITA Q. plenè & verè α , vel quasi ex parte β . in præsentia quomodo plenè & verè an nihiletur, videbimus. Plenè corruit, quod vel ipso iure nullum γ , & ab initio statim iniustum est & nullius momenti, vel ex post facto infirmatur.

α l. de exhered. lib. in pr. & de inoff. test. ff. l. 1. & Cod. β ff. l. 1. & C. ad l. Falcid. & ad S. C. Trebell. de qua materia suo loco, γ l. 1. de iniust. rupt. l. si qui legatum 6. ad l. Cornel. de fals.

II.

Ab initio & statim iniustum est, quod iure factum non est, ubi solennia iuris defuerunt α , nullius momenti est, in quo filius sive suus, sive naturalis, sive legitimus, seu etiam legitimatus, silentio est omissus, & præteritus à patre γ .

Testamentum quando dicatur nullum.

verba in d. l. 1. & ibi Cuiac. ver. quæret aliquis. Vves. in 1. de

exhered. lib. in pr. n. 3. quod ipsum plene ex forma testamenti apparet. puta heres non est institutus, testes non sunt adhibiti: pro numero debito d. l. si quis legatum 6. ad l. Corn. de fals. & quamvis adhuc testamentum dicatur, tamen id ipsum sit *καταχρηστικός* l. 2. §. 1. quemad. test. aperiantur. & quia filij emancipati testamentum non efficiunt, sed necessaria illis præteritus est bonorum possessionis contra tabulas petitio. Myns. §. sed hæc quidem, tit. de exhered. lib. Donell. lib. 6. f. 22. vers. 30. eleganter, Nec in hoc Novellæ quicquam correxerunt, γ d. l. 1. l. 3. §. ex his l. filio 17. de iniust. rupt. const. elect. novissima art. 1. p. 3. Bart. in quest. 2. mihi n. 2. N. quibus modis naturales efficit. sui §. dubitatum. VVes in §. adoptivi nu. 1. 1. de exhered. lib. & hoc testamentum proprie iniustum non est, hoc est, pugnant cum iure testamentorum solenni, licet abusive iniustum quoq; dicatur l. 3. §. 2. eod. sicut & utrumq; irritum l. 1. de iniust. rupt. l. inter cetera de lib. & post. l. si duobus de bonor. poss. contra tab.

II.

Idque adeo procedit ut si ritè exheredatus non sit, id est, non nominatim, non purè α, (fallit in conditione potestativa β) non ex toto gradu, non ex hereditate, pro non exheredato, sed pro præterito habeatur: item si unus filius est præteritus, alter scriptus γ: quamvis causa pia instituta sit δ: etiam si filius institui noluisse: & si filio præterito fideicommissum universale relinquatur, ad huc nullum dicatur testamentum.

α l. non putavit 8. §. non quevis exhereditatio, de bon. poss. contra tab. l. 3. §. purè de lib. & post. l. filius 15. & l. fin. in pr. de cond. & dem. leg. 4. de hered. instit. Cuiac. lib. 3. obs. cap. 34 VVes. n. 4. in parat. de cond. instit. Donell. com. p. 2. lib. 6. f. 3. n. 3. Bart. conf. r 3. n. 2. in incip. ex facto proposito. β l. filius 13. de cond. & dem. l. fin. d. t. l. 4. in pr. de hered. instit. l. libertus 10. §. existit no de bon. libert. quo casu sibi imputet, quod conditionem non impleverit, Si verò conditio illa nimis gravis esset, & deduceretur de legitima ut si hereditatem tertio deberet restituere, l. quoniam 32. C. de inoff. test. adhuc nullum dicitur testamentum. γ l. 2. de inoff. test. ibid. non ex officio pietatis, text. in princ. instit. de exhered. lib. δ c. fi. 17. q. 1. Bart. in l. 1. n. 2. v. quandoq; in primi lect. & nu. 2. in repet. C. de SS. Eccles. quia omnes debent institui, vel nominatim exheredari text. in fin. pr. instit. de exhered. lib. si

itaq, unum saltem omiserit, inutiliter testatus dicitur. & arg. l. Paulus 47. §. patroni de bon. libert. pat. enim adhuc debuisset causam, quare filium præterisset, testamento adijcere, text. est express. in l. qui supersite 94 de acquir. hered. l. si quando 35. §. c. de inoff. test. const. elect. p. 3. ar. 10. VVes. conf. 2. n. 4. 5. & seqq. usq. ad 10. vol. 1. & per tot. arg. l. mater de inoff. test. Hart. Pist. q. 7. n. 7. p. 2. & ibid. q. 12. n. 61. §. l. ita tamen 27. §. qui rogatus. ubi Bart. notavit ad S. C. Trebell. l. si filia 7. de lib. & post. VVes. in p. inf. de exhered. lib. n. 2.

IV.

Hicce non immerito annectitur quæstio: Si defunctus habuerit filium naturalem eiq; ut filix aliquid legavit in testamento, an possit illud dicere nullum? Nos sub distinctione respondebimus, aut adhuc habuit naturales & legitimos simul aut non habuit, illo casu subsistit testamentum, hoc corrui.

arg. Nov. ut liceat matri vel avia §. ad hoc autem Bart. prolixè in suis quæst. q. 11. nam legitimatio illa per nominationem sui non procedit, si legitimi extant, Nov. quibus mod. naturales efficitur legit.

V.

Et quamvis præteriti vivo patre decesserint, aut parente mortuo se abstinuerint hereditate, nihilo tamen magis testamentum confirmetur.

l. si filius 7. de lib. & post. l. quod initio de R. I. Don. d. lib. 6. f. 29. in pr. v. adeo quidem inst. de exhered. lib. Myns. ibid. n. 13. ubi tex. in pr. ad contraria respondet: Nisi eo testamento scripti sint heredes qui ab intestato quoq; successionem obtinere potuerunt. Placet enim tum ex bono & equo iure prætoris voluntatem defuncti defendi & scriptis heredibus bonorum possessionem secundum tabulas dari, l. Postumus. de lib. & post. l. post. 12. §. idem & circa, & ibi Bart. de iniusto rupto: idem in l. si duo 16. n. 2. de legat. præstand.

VI.

Sed quæstionis est, an ad hanc classem referatur testamentum, in quo verba institutionis ad filium, cui in testamento aliquid est relictum, non dirigantur sed ad heredem extraneum institutum, puta relinquo bona mea Titio, & volo, quod is, det filio meo ducenta: Et cum Bartolo affirmatè concludendum existimamus.

arg. l. 1. §. si ex fundo de hered. instit. Bart. in l. pater filium 36. §. fin. de legat. 3. nam nominatim filius exheredari debet.

VII.

At cum filius est exheredatus non adiecta causa, vel falsa, vel iniusta, an ipso iure nullum sit testamentum, non constat inter Dd. Sed nos iure ff. C. & Inst. querelam hoc casu locum habere asserimus.

Bart. in l. 14. §. fin. de lib. & post. Et haec qua diximus in parentibus & fratribus locum non habent. Donell. sol. 36. n. 10. in par. si quis à parent. manu.

VIII.

Quo modo
nullum di-
catur.

Et quamvis per præteritionem nullum & inutile fiat testamentum *a*, in effectu tamen inutile non existit, nisi dicatur *β* nullum.

a l. maximum vitium §. sancimus C. de lib. præc. ibi, ipso iure testamentum evertat. Myns. in pr. inf. de exhered. lib. n. 6. 7. β quia non obstante nullitate subest spes approbationis vel expressa vel tacita. per lapsum temporis Myns. d. n. 6. 7.

IX.

Liberum autem est, aut petere declarari testamentum nullum, vel statim petere hereditatem: vel agere principaliter quaestione nullitatis vel incidenter *a*. Illud iudicium quando instituitur, simpliciter officium iudicis imploratur ad evertendum testamentum, & hereditas petitur ab institutis: Hoc quando experimur directio, petimus hereditatem ab institutis *β*, qui si de testamento excipiant, replicet actor de nullitate.

a Bart. in l. filio 17. n. 24. de iusto l. is qui 15. & ibi Bart. in pr. de legat. quest. β d. l. filio ibi si præteritus partem fratribus avocavit & ibid. Bart.

X.

An autem separatim sit à petitione hereditatis nullitatis iudicium in quaestionem vocatur? Et nos affirmativæ sententiæ accedimus *a*, unde nec cumulari posse existimamus quamvis practici bono consilio coniungant *β*.

a l. 2. C. de ord. iudic. & ibi Scharodus Bart. in l. 8. n. 1. §. de hoc iurei. de condit. Inst. β Ang. l. si pluribus 33. l. huiusmodi 84. §. qui

qui servum de legat. 1. l. cum filius 36. §. pen. de legat. 3. l. singulis de
except. res iudic. l. nemo 48. §. fin. de R. I. l. qui servum 34. de oblig.
& act. §. ceterum 5. Inst. quod cum eo qui in aliena, & existimans
Dd. eum qui hoc iudicio experitur, adire hereditatem. Bart. in l. 3. C.
de hered. repud.

XI.

Porro testamentum nullum etiam per bonorum pos-
sionem contra tabulas iure prætorio infringi potest α ,
quo tamen casu non ipso iure nullum efficitur, sed præto-
rio β .

α Bart. in l. fin. n. 2. Co. de bon. poss. cont. tab. ubi disputat Myns.
in pr. n. 8. Inst. de exhered. lib. β Bart. in §. liberis n. 2. Inst. de pupu-
larib. substit. arg. §. quos autem Inst. de bon. poss.

XII.

Ad extremum durat hæc actio nullitatis triginta an-
nos, & non præparata ad heredem transmittitur.

Vves. in parat. ff. n. 8. de inoff. test. & Inst. §. 3. n. 7. Myns. in pr.
inst. de exhered. lib. n. 6. 7. Et hæc quomodo ab initio nullum dicatur
testamentum, sequitur quomodo ex post facto infirmetur.

XIII.

Ex post facto infirmatur quando quidem validum
est testamentum, sed ex postea superveniente casu aliquo
vitiatur, & hoc aut irritum fit, aut trumphantur α . Irritum te-
stamentum fieri dicitur extra ipsius testamenti ius, cum
testamento nullum offertur vitium, sed personis, à quib.
dependet testamentum, aliquid accidit, ex quo infirma-
tur β . Quod consideramus vel in testatore vel in herede
 α §. 1. inst. quib. mod. test. infir. β §. alio autem Inst. eod.

XIV.

In testatore, quando capite minuitur, maxima ut
cum ab hostibus capitur, media, cum deportatur α : quib.
casibus adeo irritum sit testamentum, ut neq; ab he-
rede bonorum possessio agnosci possit.

α l. si quis 6. §. irritum de iusto rupto.

XV.

Capto tamen reverso iure postliminij vires recipit vel
ipso apud hostes mortuo privilegio L. Corneliæ testa-
men-

mentum deportati, postea ex principis indulgentia restituti convalescit, ac si nunquam irritum fuisset.

d. l. si quis §. eius qui deportatur. Dico ex indulgentia, nam si simpliciter esset restitutus, saltem civitatem recuperaret, non bona l. 2. C. de sent. pass. & per consequens testamentum non convalesceret.

XVI.

Minima quoque capitis diminutione, quæ arrogatione (volenti tamen) contingit, testamentum constituitur irritum ^a. Sed num etiam emancipatione filii. Nos negantium partem amplectimur ^c.

^a §. non tamen instit. d. t. d. l. si quis §. irritum Bart. in l. qui ex lib. 2. §. test. de bon. poss. secundum tab. cui & ingressum monasterij annueramus, nisi ipsum monasterium institutum sit, Vigl. d. loco n. 3. & l. 1. §. sed si filius de bon. poss. sec. tab. l. si quis filio §. fin. hoc t. Vigl. in §. sed si quis instit. h. t.

XVII.

Heredis vitio testamentum fit irritum, si hereditatem repudiet, quod testamentum proprie desertum & destitutum dicitur.

l. pen. de bon. poss. cont. tab. l. 1. ubi Cuiac. de iniusto rupto, §. eum autem 8. in verb. destitutum & desertum, Instit. de hered. ab intest.

XVIII.

Ruptum.

Rumpitur testamentum cum non persona, sed ipsum testamentum vitium incurrit, ut cum in eodem statu manente testatore testamenti ius viciatur, vel ipso iure, vel per actionem.

text. in pr. instit. quib. mod. test. instit. l. 3. b. t. §. postumus & §. seq. instit. de exhered. lib.

XIX.

Ipso iure rumpitur testamentum aut mutatione heredis scripti, aut agnatione heredis sui. Mutatione, cum prius testamentum per posterius iure factum tollitur ^a, licet in posteriore quispiam certis in rebus institutus fuerit ^b.

^a §. 2. §. instit. eod. l. cum in secundo 16. eod. §. l. 1. §. 4. l. quoties 9. §. si duo l. si alteri 10. de hered. instit. l. si quis 29. ad SC. Trebell. vel si prius testamentum testator resignet l. 1 2. De his, quæ in test. del.

XX.

Si verò secundis tabulis, priores quoque vim obtinerent,

rēt, testator iusserit, tūc qui ex rē certa scriptus est sup̄
riori universam hereditatem nomine fideicommissi ita re-
stituet, ut sibi tamen vel partem relictam vel quadrantem
hereditatis tanquam ex L. Falcidia retineat.

l. si quis 29. ad Trebell. l. postumus 22. §. 1. de iniusto rupto.

XXI

Agnatione item rumpitur vel naturali vel civili: Illud
fit natiuitate postumi *α*, vel quasi ex filio *β* nepotis, vel
successione *γ* in locum sui heredis, hoc fit legitimatione
δ, & arrogatione *ε* nisi prius instituti fuissent.

α §. posth. inst. de exhered. lib. l. 1. de post. hered. inst. l. 3. §. ex
his de iniusto. *β* §. postumorum inst. d. 1. de exhered. l. postumorum
de iniust. Geil. 2. obs. 114. *γ* Bart. in l. 1. §. vacatur §. pen. Inst. quib.
mod. test. infir. Myns. in pr. Inst. de exhered. n. 11 *δ* Iulius Clar. §. tes-
tamentum q. 84. *ε* Bart. in pr. Inst. quibus mod. infir. n. 1.

XXII.

Sed hic elegans occurrit quæstio: num arrogatione
filii exheredati emancipati testamentum rescindatur? Nos
negantium sententiæ accedimus.

l. non putavit 8. §. si quis emancipatum l. cum emancipatus 13.
§. si pater 8. de bon. poss. cons. tab. Vult. in Inst. b. 1. fol. 272.

XXIII.

Sanè qui prædictis modis agunt, quia de iure testa-
menti disputant, non iudicium patris impugnant, vel he-
redem inquietant, aut falsi accusant, sed defuncti volun-
tati obtemperant.

*l. sitestamentum 24. De his quib. ut indig. Item agunt, vel de de-
fectu solennitatis, vel quod non iure factum, vel quod ruptum sit, si
perseuerent in iniusta actione & per sententiam succumbant, legata
non perdunt, Bart. in l. post legatum d. 1. quam refert & sequitur Dy-
nus Et post eum Philip. Franci. n. c. ex eo de R. I. in 6.*

XXIV.

Iam videndum quomodo actione dicatur inofficio-
sum testamentum. Est autem testamentum inofficiosum, De querela
quod certis personis immeritò exheredatis contra inofficiosi.
normam pietatis factum videtur *α*, cuius impugnandi reme- Definitio.
dium seu subsidium extremum (secundum Theoph. *ἐξ ἀνάγκης*) iure tam civili quàm prætorio introductum *β* di-
citur

citur querela inofficiosi testamenti, quæ est imploratio officii iudicis adversus heredem scriptum γ , qui iam adit hereditatem δ , aut eos qui loco heredis scripti sunt veluti fidei commissarium universalem ϵ , qua testamentum rescindi petitur, vel agendo vel excipiendo ζ .

α l. 2. hic Paull. 4. sent. 3. Vult. 1. Iurispr. 73. Treuil. disput. 13. th. 1. β l. 8. in pr. ff. de bon. poss. contra tab. probat eleganter Vult. ad 4. inst. hic pag. 287. Vigl. ad \S . tam autem inst. ibid. Treuil. d. loc. Diff. Cuiac. 2. obs. 21. ϵ 3. obs. 8. ζ 14. obs. 14. deducens eam ex l. Glicia arg. inscriptionis l. 4. hic Duar. c. 2. ϵ 12. hic, quos sequitur V'es. par. eod. n. 3. γ l. cum qui 22. δ . ult. l. circa 24. ff. eod. δ l. 8. ζ . si conditioni ff. eod. ϵ l. 1. C. eodem ζ l. 8. ζ . si filius ff. eod. Dn. Pac. in epitome iuris disp. 9. th. 32

XXV.

Quib. detur
aut non.

Competit liberis utriusq; sexus α , in infinitum β suis heredibus, etiam postumis γ , vivo patre conceptis. Etiam legitimis tantum puta adoptatis ab ascendente cuius in potestate transeunt δ naturales etiam ex concubina nati querelam habent non tantum adversus matris sed & patris testamentum legitima sobole & iusta uxore non existente. Legitimatis quoq; liberis eam non denegari censemus, siquidem ab intestato heredes existunt.

α l. nam ϵ hu 5. l. 1. 2. 4. l. liberi 28. l. filiam 15. l. si maritus 22. C. b. t. β l. omnimodo 30. per tot. C. h. t. γ . 1. inst. b. t. l. nam etsi parentibus 15. in pr. d. t. Paul. lib. 5. sent. t. 5. iunct. l. liberorum 22. de V. S. γ l. post. 6. b. t. δ Novell. 89. ϵ Cuiac. in Nov. 18. ζ . nunc enim arbitramur f. 136. ϵ 138. ϵ Novell. 74. 89.

XXVI.

Deniq; filii spurii tantum matris, non patris testamentum inculcare possunt α , Nati verò ex incestuoso & nefario coitu neutrius parentis β .

α l. si suspecta 29. γ . 1. ff. b. t. l. quia semper 5. de in ius voc. l. humanitatis C. de natalibus l. placet C. ad SC. Orfic. β vel. 89. cap. ult

XXVII.

Impubes quoq; arrogatus, quia legitimam habet ex constitutione D. Pii, supervacaneè de inofficioso disputat α . Emancipato æquitate prætoria per bon. possessionem contra tabulas succurri putamus ϵ . l. 8. ζ .

α l. 8. §. si quis impubes 15. ff. h. t. β l. si proponas 23. in pr. b.
1. VVes. in §. tam autem n. 2. inst. de inoff. test.

XXVIII.

Deinde his non extantibus conceditur parentibus præteritis α observata distinctione in liberis tradita; eadem enim remedia parentibus competunt, quæ filiis sunt concessa.

α l. non solum de inoff. test. l. nam et si parentibus in pr. eod. l. pater 14. cum seqq. l. adversus C. eod. Cuiac. lib. 8. c. 23. parentes hic exaudiendi sunt non tantum naturales sed & adoptivi arg. l. pen. C. de adopt. quia solent iura successionum esse reciproca, Cuiac. ad d. Nov. 18.

XXIX.

Postremò cognatis vicinioribus competit, ut fratribus & sororibus utrinque coniunctis α, vel consanguineis β, ingratis γ liberis & libertis vel turpibus personis institutis, quibus illegitimè natos a numeramus δ, dummodo ε is qui agit non eadem turpitudine aut maiore laboret.

α l. fratres l. circa 24. C. h. t. β l. fratris 25. l. fratres 27. C. h. t. Nov. 1. §. primum itaq; & licet Iustinianus differentiam uterinorum in successione ab intestato sustulerit, unde Hottom. censet eam & hoc in casu esse sublatam, nos tamen ab hac sententia discedimus Cooftal. in l. 1. h. t. Vasq. de success. lib. 1. §. 10. n. 561. γ d. l. fratres 27. δ §. 2. inst. eod. ε Hart. Pist. q. 30. n. 3. lib. 1.

XXX.

Non solum autem ipsis exhereditatis & præteritis, sed & ipsorum heredibus competit, suis quidem indistinctè semper, sed extraneis α. hoc est emancipatis, parentibus. β. fratribus non datur, nisi præparata sit à defuncto.

α l. si quis 34. verb. huiusmodi querelam C. h. t. VVes. in parat. eod. C. n. 7. Cuiac. de dolo f. 136. in pr. VVes. consil. 17. n. 35. C per d. l. si quis & l. un. C. de his, qui ante apert.

XXXI.

Præparasse autem querelam videtur is, qui ad denunciationem vel actionem editionis processit, multò magis qui litem contestatus est α, At si lis semel fuerit derelicta

non transmittitur β ; obstat enim repudiatio non patri tantum, (nisi heredis fraude desertio contigerit γ) sed & filio heredi ex patris persona agenti, secus si ex sua δ .

a l. quomodo de inoff. test. d. l. si pater 5. verb. quocumque modo illi C. h. t. l. 7. verb. Comminatus b. t. Myns. in pr. Inst. h. t. n. 6. Connan lib. 9. comment. iur. c. 8. n. 5. β l. cum mota C. de transact. l. 8. γ si quis post rem. l. nã erit 1 5. δ l. h. t. l. si quis filium 34. in fin. verb. repudiavit C. h. t. γ l. cum qui 2 l. b. t. δ quia in querela perpetuum est, ut primo excluso repudiatione l. si is qui 2 l. verb. nolit l. si pœnas 23. γ ult. l. si non mortis 25. δ l. 1. verb. exclusa h. t. sequens admittatur l. 1. de conti. ab. bon. poss. Costahin l. 6. δ l. fin. h. t.

XXXII.

Datur porro principaliter contra testamentum non ex officio pietatis factum α , nisi iure militari fuerit, compositum β , secundario adversus heredem eiusque successores cum quibus nihil contraximus, sed incidimus in eum, nec refert cuius dignitatis fuerit, vel Imperator ipse δ , vel fiscus.

a ext. in pr. inst. de inoff. test. γ l. Papinianus 8. δ si quis in militia; etiam si qui exheredatus vel prateritus est isidem miles fit l. si instituta 2 7. δ de inofficioso testamento ff. de inoff. test. l. 2. de castrensi pecunia l. 4. C. eod. lib. 1 2. VVes. consil. 17. n. 29. Felin. in δ . non autem n. 13. inst. de inoff. test. l. si à milite 29. in fin. de milit. test. Ant. Rub. Alex. in l. pater filium de inoff. test. in pralud. n. 7. elegantes pro hac sententia rationes adducit Myns. Inst. h. t. n. 14. in pr. γ in expeditione Vult. eod. Inst. pag. 293. γ arg. l. hered. δ non tantum Famil. ercisc. δ l. Papinianus δ si Imperator de inoff. test. 1 l. si hereditatem C. eod.

XXXIII.

In coheredem quoque turpem competit. Et si plures fuerint partim honesti, partim turpes seu famosi, in turpes fit solum locus querelæ α . Item in fideicommissarium universalem, cui tota hereditas est restituta, si pars restituitur non solum fideicommissarius, sed etiam scriptus heres quisque pro sua parte est conveniendus β .

arg. l. cum duobus C. eod. β l. 1. d. l. cum duobus l. circa C. eod.

XXXIV.

Quando
præscribitur
aut cesset.

Extinguitur quinquennii præscriptione, ab adita hereditate

reditate supputanda *α*. Siq; heres scriptus nimis differat aditionem, officium iudicis ab eo implorandum est, qui accusaturus est testamentum, ut constituatur ei certum tempus, intra quod adeat hereditatem, quo elapso aut ad adeundum compellatur, aut prorsus repellatur.

α l. scimus §. illud praterea C. h. t. l. Papinianus §. si conditioni ff. cod.

XXXV.

Onus probandi in hoc iudicio, quod iniquè exhereditati vel prateriti sint, qui iure institui debuissent, auctori incumbit.

Inam & his §. huius autem de inoff. test. quod immutatam est, Nov. 115. qua heres ingratus fuisse filium probare senctur.

XXXVI.

Excludit hanc actionem exhereditatio liberorum nominatim *α* facta, meritis de causis *β* in arbitrio centum virorum existentibus *β*.

α §. nominatim Inst. de exhered. lib. c. l. fin. in fin. pr. de bon. dam. 7 arg. l. si filiam 19. C. h. t. l. 3. §. si emancipatus filius de bon. poss. cont. tab. Cuiac. Nov. 118. Donell. lib. 6. c. 12. comment. hodie causa certa sunt Nov. 115.

XXXVII.

Sed an legitima quovis titulo relicta etiam querelam impediatur inter ipsos Ictos non constitit, Iulianus *α* institutionem exegit, Vlp. *β* contra existimavit, quemcunq; titulum sufficere, quod receptum est *α*.

α l. ita tamen §. qui rogatus C. ad Senatus C. Trebell. *β* §. ult. Inst. de inoff. test. l. cum queritur C. cod.

XXXVIII.

Qui verò improbè & contra veritatem hanc querelam proponit, & in ea usq; ad sententiam perseverat, & non obtinuit perdit ea quæ à testatore relicta sunt, & fiscus tanquam ab indigno bona aufert.

l. Papinianus 8. §. meminisse autem de inoff. test. l. filius 22. §. 1. h. t. l. si heredum 10. h. t. Paulus 4. sent. 2. 5. §. pen. & ult. & ibid. Cuiac. l. edicto l. 1. 3. §. pen. de iare Fisci: si tamen appellatione impugnatio esset suspensa sententia, nihilominus legata consequi posset, secund. gl.

d. §. meminisse, in verb. & non obtinuit, & impugnasse non videtur qui pendente appellatione desistit, per tex. ad formam in l. qui vim maiorem de bon. libert.

XXXIX.

Si tamen mihi testator legatum dedit, cuius de inofficioso filius agens decelsit me herede relicto, egoq; hereditariam causam peregi & victus sum, id quod mihi eo testamento relictum est non perdam: utiq; si iam defunctus agere cœperat.

d. l. filius 22. §. nullo magis.

XL.

In genere nunc sciendum in libera voluntate veri heredis esse, quo nam iudicio experiri velit *α*. ita tamen, ut qui cum falsum dicere cœpisset testamentum in accusatione falsi succubuit, non vetetur querelam *β* movere: & similiter, qui testamentum nullum dicere cepit, ad querelam inofficiosi pervenire *γ* possit.

α l. Papinianus 8. §. si quis & irritum de inoff. test., β l. cum qui 14. C. h. t. γ l. contra 16. C. d. t.

XLI.

Item quocunque titulo testamentum infirmetur totum corruit nec legata debentur, sed ab intestato succeditur, perinde ac si nullum factum esset testamentum *α*. Quamvis etiam pauperes essent instituti *β* vel pia causa *γ*.

α l. filio. 17. in pr. & ibi Bart. de iniusto rupto, rationem reddit Ves. in parat. d. t. n. 6. & sepe dicta l. Papinianus §. si Imperator n. 1. & c. fin. 17. q. 4. & Grass. n. 118. C. de lib. prat. in aulib. ex causa ubi diff. inter liberos & Ecclesiam proponit.

XLII.

Quo autem magis occasio subvertendæ ultimæ voluntatis maximè inter parentes & liberos amputaretur, constitutum est, si in testamento aliquid relinquitur liberis, minus tamen portione debita, tum cessante expugnatione testamenti; secundum Iust. Imp. agendum sit ad supplémentum portionis debitæ quæ legitima dicitur.

XLIII.

De legitima

Est autem legitima portio vel quota bonorum ex disposita

spōita iuris civilis necessitate assignanda & relinquenda illis, quibus iure debetur: & est quarta pars bonorum si-
ve portionis, quam ab intestato quis erat accepturus.

*d. l. Papinianus §. si quis mortis §. quarta de inoff. test. l. parenti-
bus l. qua nuper C. eod. l. si duo de iureiu. l. 2. C. de inoff. donat.*

XLIV.

Non tamen necesse est pluribus relicta, ut testator
singulis in specie legitimam relinquat, sed siue unus fuerit
siue plures, quarta illa sufficiet, & erit pro rata distribuenda.
Et quidem distribuitur æqualiter pro numero here-
dum, dato etiam representationis remedio iis, quibus
iure competit.

*§. fin. l. de inoff. test. & ibi Borch. l. Papinianus §. quoniam d. t.
Borch. ad d. §. fin.*

XLV.

Ac si res aliena fuerit relicta, quæ postea evicta est,
æstimatio ab herede erit præstanda, & legitima supplenda.
l. sciimus §. 1. C. de inoff. test. l. cum alienam 10. C. de legat.

XLVI.

Quæstionis amplius est, an is, qui non succedit par-
tem cæteris, qui ad bona defuncti veniunt, faciat? Et sci-
endum est, si repudiavit actionem, partem faciat? Si verò
egit & non obtinuit fortè exclusus temporis præscriptio-
ne vel agnitæ voluntatis partem non faciat.

Cuiac. N. 18.

XLVII.

Competit iis, quibus aliàs querela datur, etiam si
non præparata sit. Et adversus heredem institutum & le-
gatarium datur, res hereditarias possidentes, & in here-
des eorum α. Propriæ verò auctoritate bona parentum
pro legitima sua filii occupare nequeunt β, ut suppleatur
id, quod minus legitima relicta, & est perpetua γ.

*α l. quoniam in pr. C. de inoff. test. Geil. 2. obs. 120. num. 17. C
arg. l. in quartam in fin. ad l. Falcid. Oldend. class. 5. æst. 3. Bart. in l.
2. in pr. C. quando & quibus quart. pars &c. γ l. omnimodo l. sci-
mus C. d. t. Geil. 1. obs. 120. n. 7. Vigl. §. sed hac itan. 2. Inst. h. t.*

XLVIII.

Verum quæ hæctenus prolixè disputata sunt, hodiè

in multis immutata reperiuntur: & priores tres modi agendi, posterioribus duobus omnino sublatis, obtinuerunt. Sancitum igitur deprehenditur, non licere penitus patri, matri, avo vel avia, proavo, vel proavia suum filium vel filiam, vel ceteros liberos prætereire, aut exheredes facere testamento: nec excusari parentes etiam si per quamlibet donationem vel legatum, vel fideicommissum, vel alium quemcunq; modum eis dederint legibus debitam portionem: nisi forsan probabuntur ingrati ab heredibus & institutis: & certas nominatim ingratitude causas, parentes suo testamento inseruerint, Quod si contra sanctionem fecerint rescinditur & evacuatur ipso iure testamentum, quo ad heredis institutionem legata verò substitutiones pupillares (non vulgares) fideicommissa universalia & salva manent.

a. §. si five igitur omnes d. N. & auth. ex causa C. de lib. præf. Clar. lib. 3. §. testamentum q. 54. Geil. 2. obs. 134. Vigl. in §. liberis n. 5. inst. de pupillari subst. c. 3. §. si five igitur, ibi: testamento evacuato & c. 4. §. si autem hac omnia, ibi: nullam vim huiusmodi testamentum habere sancimus, & quod nullum est, per querelam rescindi non potest, tex. Das ein solch Testament nichtig sey. & Geil. d. lib. obs. 134. Grass. n. 147. in auth. ex causa C. de lib. præf. & seqq.

X L I X.

Et debita illa portio hodie in filiis & nepotibus est aucta, ut triens sit si liberi sint quatuor, vel pauciores, semis si quinque; vel plures extiterint.

auth. Novissima de inoff. test. sumta ex N. 18. 19. 62.

L.

Quod an in parentibus etiam procedat, ex æquitate magis, quam ex Novellæ dispositione communiter obtinuit, sed in fratribus non admittitur.

Doctores communiter in N. 18. & Institutista in §. fin. I. de inoff. test.

L I.

An etiam his titulo institutionis legitima debeatur, ut liberis, variè torsit DD. Et non deberi litera iuris civilis inspecta, placet.

N. 115. c. 4.

Coro.

LII.

Coronidis loco subjicio, querelam & actionem ad supplementum legitimæ in fratribus locum habere: nam in illorum exheredatione non exigitur, ut causæ nominatim testamento inferantur. *Donell. f. 36. n. 10. & f. seq. N. de uupr.*

LIII.

Sequitur de petitione hereditatis quæ affinis est querelæ inofficiosi. Nam & illa universalis est *a*, & hereditatem petit, ac querelæ veluti pars est, aut sequela. De petitione hereditatis.

Gloss. & DD. in rubr. C. de inoff. test. per leg. item 2. §. item b. t.

LIV.

Quæ generatim est vindicatio *a*, qua successor defuncti *b*, adversus eum utitur qui pro herede vel possessore possidet *c*. Definitio.

a *Vult. lib. 2. Juripr. c. 2. 2. Differt à rei vindicatione specialiter sic dicta, quod is qui hanc actionem intendit, possessionem nondum adeptus est, §. sequens divisio v. ideo autem inst. de interd. ubi VVes. adde quædam ex Cuiac. lib. 10. obs. c. 1. b l. 9. 21. & seqq. c* Sive sit heres iure civili sive bonorum possessor iure prætorio qua differunt arg. l. 20. ff. h. t. Hanc actionem pleriq; DD. mixtam esse dicunt per l. hereditatu C. cod. Quod Schneid. in §. actionum inst. de act. interpretatur. Fatentur nihilominus eam esse realem, quod docuit Iaf. in §. quædam n. 4. inst. de act. & probatur per l. sed etsi l. 25. §. pen. ff. eod. & in l. sin autem §. sed & in ff. de rei vind. Est & petitorii iudicii, quod verbum petere ostendit, quo actiones in rem significantur l. pecunia §. 2. v. petitionis de V. S. nec non bonæ fidei l. sin. in fine C. b. t. §. actorium 28. §. ubi Gl. Zaj. & com. DD. inst. de act.

LV.

Duplicem facimus hereditatis petitionem ita ut alia Divisio. sit civilis sive directæ, qua heres experitur *a*, vel in totum vel in partem *b*: alia prætoria seu utilis, qua bonorum possessor agit *c*. Utraq; competit iure veteri vel novo *d*. Veteri datur è lege 12. Tab. vel ex testamento *e*, vel ab intestato *f*. Novo ex S. C. Tis Tertylliano sc. & Orficiano, aut constitutionibus per se aut per alios *h*.

a l. 1. & 2. ff. de possessor. hered. petit. Oldend. classe quarta actione 76. *b* l. licet 10. ff. h. t. & t. t. si pars hered. pet. *c* l. 2. ff. de fideicommiss. hered. petit. *d* l. 1. 2. & 3. hic *Vult. lib. 2. Juripr. c. 22. c. d. l. 1.*

e d.l.1.2. & 3. f d.l.2. & l. lege obvenire de V. S. g totot. inf.
& ff. de SC. Terrylliani & Orfic. h l. heredis 65. ubi Gaddem de V.
Sign.

LVI.

Vti hac aetione possunt omnes quicumq; heredes se esse intendunt, sive sint fideicommissarii, vel emtores hereditatis, etiam filius contra patrem de successione materna. l. fin. h. t. v. v. par. hic n 8. t. t. de fideic. hered. pet. l. emptor. s. C. de act. vel hered. vend. l. ei qui 5. 4. h. t.

LVII.

Contra
quos detur
actio.

Adversus eum qui ius vel rem hereditariam, licet minimam pro herede vel possessore tenet, datur directa. Vtilis adversus eum, qui iure hereditatem a possessore emit b & ita contra titulo possidentem.

a l. 9. & l. licet minimam 10. ff. eod. b l. 13. §. 4. 8. 9. 10.

LVIII.

Pro herede autem possidet, qui ex iusta possessionis causa heredem se esse putat. Pro possessore autem, qui nullo iure sciens hereditatem occupavit, nec interrogatus ullam suæ possessionis rationem reddere potest, ut est fur raptor. l. 11. cum seq. h. t. Possidere etiam intelligimus eum, qui dolo culpave fecit, quo minus possideret, vel cum non possideret: tamen se liti obtulit. l. qui se liti 45. l. 13. §. non solum & §. uem si quis 24. ff. h. t.

LIX.

Datur autem eo ordine, ut primum scriptis detur heredibus a, post causa testamenti evacuata, illis, qui ab intestato veniunt b; quanquam quis potest etiam omnem hereditarii iuris causam in iudicium deducere, non expresso eo, utrum ex testamento agat, an ab intestato c. Nam libelli generales & incerti in his iudiciis universalibus facilius admittuntur: cum horum iudiciorum natura talis sit initio, ut propter varietatem causarum res certo definiiri designariq; nequeant, sed post per probationes & officio iudicis dilucidentur d.

a l. legitimam 8. ff. h. t. l. scripti 9. C. eod. Bart. in l. si quis 13. h. t. b iam d. l. 8. c Gl. & Dd. in l. ult. adverb. preclusisse C. de Codic. & in l. ex foecante verb. de iure ff. de excepti. rei iud. d Gl. & Dd. in l. 1. in

l. 1. in pr. ff. de edendo l. 2. C. qua sent. sine cert. quant. §. curare inst. de act. VVes. in parat. n. 8.

L X.

Hic quaeri potest an adita hereditate possessio simul apprehensa dicatur. Et licet adita hereditate omnia iura ad heredem transeant, possessio tamen, nisi naturaliter sit apprehensa, ne ad suum quidem heredem transit.

l. 23. de acquir. poss. VVes. n. 9. l. 20. §. 6. hic. quia possessio plus facti quam iuris habet: factio enim opus est, hoc est, apprehensione l. si quis v. 1. §. differentia ff. de acquir. poss. quia etiam possessio dicitur à pedum positione, Geil. lib. 2. obs. 129.

L X I.

Disquiritur etiam, an possessor hereditatis res quasdam hereditarias, pendente iudicio, alienare queat? Quod nos negamus, nisi necessitas urgeat, causa cognita aut nisi de hereditate, eiusve æstimatione restituenda ca-
verit. *l. Divus in pr. ff. h. t.*

L X I I.

Veniunt in hanc actionem universæ res hereditariæ particulares & singulares, sive iura sint, sive corpora quæ in dominio defuncti fuerunt. Item à defuncto possessa vel duntaxat detenta, quorum periculum ad heredem pertineat. *l. 19. h. t. Petuntur quoq; precia rerum venditarum, pecuniæ exactæ à debitoribus, & ea quæ de pecuniâ hereditaria comparata sunt litem veniunt. 20. h. t. cum omnibus fructibus & accessionibus d. l. §. fructus, quæ de re sequens disputatio.*

Quæ in hoc iudicium veniant.

L X I I I.

Si post petitam hereditatem res hereditaria perierit an possessor illius rei nomine condemnari debeat? Respondemus per distinctionem inter bonæ & malæfidei possessorem. Rei namq; extinctæ nomine malæfidei possessor est condemnandus, secus bonæfidei. *l. illud 40. ff. de hered. pet. Costal. de rei vind. Dn. Pac. cont. 3. q. 38.*

L I V.

Tandem hereditatis petitio ubi instituenda, investigare tempus exigit. Et utrovis loco, vel ubi domicilium possessor reus habeat, vel ubi maior hereditatis pars b
& si

Coram quo iudice actio instituitur.

Quomodo
huic actioni
prescribitur.

& si pluribus locis sit dissipata, pluribus etiam poterit intentari, quod libero auctoris arbitrio relinquendum est. Quod etiam pertinet quod hæc actio usque ad triginta annos intentari possit d.

a l. si fideicommissum 50 in pr. & §. pen. ff. de iud. l. si suspecta 29. §. fin. ff. de inoff. test. b l. uz. C. ubi de hered. ag. Bart. tam d. l. un. C. cod. ubi Gl. & Vves. & h. i. n. 9. a fine l. un. C. ubi fideicom. per. o. por. c l. fin. C. de iurud. om. iud. & l. fin. C. de prescript. long. temp. l. heres 16. §. fin. ff. de iud. Gl. singularis in d. l. fin. C. ubi in rem & c. d l. 7. C. h. t. l. 4. C. in quibus cess. long. temp. prescript. l. 8. C. de iur. de lib. l. C. 3. de prescript. 30. vel 40. annorum. Oldenkorp. class. 5. act. 5. Geil. 2. obs. 120. n. 16. Vves in fin. b. t.

L X V.

Num & feuda in hanc actionem veniant, auctarii loco addendum censemus. Et venire dummodo feudum sit hereditarium sive pro heredibus concessum a, aut tota feudalis petatur successio b, firma stat sententia.

a c. un an apud iudicem vel cur & c. b Vves. par. bic n. 11. in pr. per Dd. in c. un. agnæ. vel fil. defunct. quam cons. pronunciat Dn. Geil. lib. 2. obs. 154. n. 11. Hereditarium enim feudum Erbschafft & h. t. ad alios non transit, quam ad quos hereditas pervenit Clar. §. feud. q. 9 v. hoc vid. Schn. d. §. actionum n. 54. & Rosenth. in corò. feudi c. 7. n. 23.

F I N I S.

T H E S E
DISPUTATIONIS
TERTIAE

Secundae partis pandectarum

DE REI VIN-
DICATIONE, ET PV-
BLICIANA IN REM ACTI-

ONE: VBI OBITER DE MATE-
riis juris difficillimis fructuum &
impenfarum,

*Iunctis Miscellaneis quibusdam questionib,
ex parte iuris, qua est de malefuijs.*

AD QVAS

I. D. N. A.

SUB PRAESIDIO

VIRI CLAR^{mi} CON^{mi}

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

RESPONDEBIT

VVOLRADVS Sch^{us} LIPPIA-
CVS VVESTPHAL.

Is Iureconsultus recte appellatur qui veterum pra-
dicorum disciplinis, recentiorum quoq; scripta ad-
hibuerit. *Costal. in parerg. advers. n. 2. Praxi enim
sive Theoria maxime periculosa et manca evadit
Pinell. in l. 2. p. 1. cap. 4. n. 2. C. de resc. vend.*

I E N Æ

TYRIS TORIAE STEINMANNI.

ANNO CIO IO XCIV.

AMPLISSIMO, PRV-
dentissimoq; viro, Dn.

MATTHÆO A Westphalen

Reverendissimi ac illustrissimi Episcopi Pa-
dibornensis pratori in Saltzkotten
&c. fautori & amico meo
colendo,

NEC NON

Genere, virtute, doctrinaq; pre-
stantissimo viro Dn.

IODOCO CALENIO I. V.
CANDIDATO, CONSOBRINO

MEO CHARISSIMO

In observantia & amoris signum

Hasce theses

Do, Dico, Addico,

Respondens.

DE REI VENDICATIONE ET PUBLICIANA IN REM ACTIONEM.

Ratio ordinis.

RERVM universalium vendicationes justo ordine
insequuntur singularum. De quarum duabus
prioribus altera civili, altera pratoria, & materia
involutissima fructuum ac impensarum, divino im-
plorato auxilio, acturi sumus.

T H E S I S I.

REI VENDICATIO (IN Rei vindi-
specie sumpta) est actio civilis *a*, qua catio.
rem nostram corporalem *b*, à possiden-
te *c* repetimus.

a §. sed ista 3. Inst. de act. Oldend. class. 3.
act. 2. Diff. alij per l. 1. in pr. h. t. *b* §. 1. Inst. de
act. vendicantur quidem & res corporales genericè
vocabulo vendicationis sumpto, sed non prout hac actio est: illaq; con-
fessoria &c. dicitur. Quomodo conciliari posse puto Accurs. & Dor.
in d. §. 1. Inst. de act. *c* latius & improprie possessionis vocabulo sum-
pto, Donel. d. loc. n. 21.

II.

Directa alia, alia utilis dicitur: Vnde Dd. directum
& utile construxere dominium: quod quàm vis multis vi
legum rectè displiceat. Nos tamen quin commodè do-
cendi discendive gratia retineri queat, quid obftet, non vi-
demus.

Communij Dd. Schola cuius patrocinium suscipiunt. Coras. 6. Misc.

20. Robert. 3. Recept. sentent. 18. Eleg. & latè P. Gregor. Tholof. in Syntagm. iur. univers. lib. 1. cap. 1. 2. n. 7. & seqq. Retinet quoq; illam divisionem Rosenthal. in Synopsi feud. cap. 1. concl. 4. vide Duar. Cuiac. Borch. & alij quos secutus est. H. Vultei. 1. d. scep. 19.

III.

Directa

Directa competit vero domino *a*, eiusq; heredibus *b*, ei qui post litem contestatam dominus factus est, antelicit talis non fuerit *c*: non etiam ei qui lite pendente dominus esse desiit *d*. Ei quoq; qui rem longo tempore præscripsit directam dari verisimilius duco *e*. Nec uxori quatenus rei dotalis domina est hæc actio denegabitur *f*.

a l. 23. D. h. v. v. v. in π . n. 3. *b* Oldendorp. d. act. l. *c* communis Dd. sententia Schneid. in d. G. 1. n. 65. V. hac de re eleganter differentem P. Ferrar. in for. lib. in act. reali verb. deducendo n. 2. *d* Ferrar. d. lo. *e* plenum enim & absolutum ex ea nanciscitur dominium, Martini veteris Interp. sententia, quam defendunt per l. 3. de iur. l. 20. C. de pact. l. 17. in f. h. 2. l. 10. G. 2. de acquir. rer. dom. Covar. in c. possessor. p. 3. in pr. n. 2. Pinell. in aurb. nisi tricenale n. 38. C. de bon. matern. Coras. 6. Miscell. 20. n. 3. & in l. 4. de servit. n. 4. Don. 5. comment. 29. Diff. communiter gl. Az0 in summa C. h. 1. n. 2. sequitur Oldend. d. act. 2. *f* Pinell. in l. 1. p. 3. n. 12. C. de bonis mater. Vaud. 2. quest. 3. quorum distinctio temperanda ex Vultei 1. diff. 19. Aliter Cuiac 10. obs. 32. Aliter Duar. c. 1. in f. D. solut. mat. Aliter Coras. 5. Miscell. c. 14. Vide etiam Menochium cas. 39. n. 20.

IV.

In illos competit qui rem nostram possident *a*, aut qualitercunq; detinent *b*, qui si alieno nomine hoc faciunt comparendo eo cuius nomine possident *c*, aut si ultro non compareat eum ante litem contestatam nominando *d* liberantur. Planè si quis in lite substiterit quam tulit sententiam, domino non præiudicat *e*.

a l. 3. G. fin. ad exhib. G. omnium l. de act. Schneid. ibid. n. 79. & seq. *b* l. 9. h. t. Donell. d. lo. n. 21. Mudew. d. lo. n. 20. Oldend. d. loco. *c* l. si is qui obrulit se h. t. l. is qui se obrulit. Eod. Mud. d. lo. n. 2. Myns. cent. 3. obs. 24. *d* l. 2. C. ub. in rem act. auth. qua in provincia C. ubi de crim. agi oport. V. Marant. p. 6. memb. 6. Myns. d. obs. 24. & cent. 2. obs. 58. *e* Marant. d. lo. n. 3. Costal. in l. 9. h. t.

Vtilis

V.

Vtilis datur Emphyteutæ *a*, Item Vasallo tam contra dominum *b*, quam quemcunq; possessorem *c*: Sique Vasallus cum domino in vindicatione feudi concurrat, vasallus domino potior erit *d*. Villia

a l. 1. §. 1. D. si ager. vet. l. 16. in f. D. de pignor. act. Donel. 9. com. 14. *b* Hart. Hart. de feud. obs. 13. Curt. p. 1. quest. 10. Zas. p. 6. n. 37. Borch. c. 9. n. 1. *c* c. 1. §. rei & ibi omnes Dd. de invest. de Re al. fact. adde § allegatos: *d* Schenck. in d. §. Rei. Rosenthal. cap. 12. Concl. 5. Borch. d. cap. 9. n. 2.

VI.

Quod dicitur contra dominum quoq; hanc vindicationem vasallo dari, restringunt Dd. communiter ut non procedat in feudo legitimis requisitis à vasallo præscripto *a*. De cuius sententiæ veritate videbimus *b*.

a Ardez. de feud. cap. 54. Alvarott. in c. un. §. si quis per 30. annos n. 7. ubi illam sententiam communem dicit. *b* per thes. 3. lit. e. vid. Rosenthal. cap. 6. concl. 143.

VII.

Et cui cessa fuerit in rem actio, utili experietur *a*, modo cessio illa non sit simulata, neq; in magistratum aut potentio rem, aut de re litigiosa, facta *b*.

a l. fin. C. de her. vel act. l. 9. C. de pet. her. Azo in sum. C. h. n. 3. *b* l. ult. C. mandat. l. 1. & 2. C. ne lic. pot. l. 1. C. de alien. iud. mut. causa fact. l. 1. & 2. C. de litigios. Oldendorp. cl. 3. act. 2. ubi quæ de cautela quadam transit fraude carere nequeunt.

VIII.

Dominus quoq; verus quandoq; hanc actionem intentare cogitur, scilicet si contra quem agitur dolo possidere desierit *a* (quod qui factum dicit, probabit *b*) aut liti se obtulerit & se possidere confessus sit, Is enim nihilominus liberabitur, si postmodum, eum non possidere, appareat, modo huius actor inscius fuerit *c*.

a Sive hoc ante, sive post litem contestatam acciderit. Idq; ex SCro colligi potest. l. 69. h. t. l. 27. §. 3. eod. l. 25. §. 7. de pet. hered. c. pro possessore de R. I. in 6. Mud. d. loc. n. 22. Donell. in l. 23. n. 8. D. de Reb. cred. Diss. Peck. in d. c. pro possessore n. 2. vide Costal. in l. 63. & l. 69. h.

l. 89. h. t. vide etiam *Coras. 6. Miscell. 2. n. 4.* b l. quoties §. qui dolo
D. de probat. *Peckius d. loco n. 2.* c l. 7. ubi *Costal. hic l. 26. eod. Schn.*
d. lo. n. 94. & seqq. Ferrar. libel. act. real. in verb. tenet & possidet. n. 2.

IX.

Qui rem meam bona fide possidens eam alteri vendiderit hac actione non convenietur, sed is qui emit a, Is quoq; qui suo nomine b mea pecunia rem emit, a rei vendicatione tutus erit c nisi pecunia militis fuerit d: quæ exceptio ad togatos militiæ milites e, & minores f non rectè extenditur. Neq; etiam in re ex pecunia dotali comparata singulare ius statuendum arbitramur g.

a l. 3. C. de rei vend. *Cuiac. tract. 2. ad Afr. in expla. l. 23. de reb. cred. ubi etiam Donell. n. 4.* b quod regulariter factum presumitur nisi sit pecunia pupilli de qua rem aliquam emit *Pistor. lib. 1. quaest. 7.* c l. 6. & 8. C. h. t. ub. *Sichard. Cuiac. d. loco n. 3. Amt. Faber. 6. consuect. 9. l. 8. C. si alter vel. sibi l. 4. C. com. utr. iud. l. 2. pro soc. d. d. l. 8. Mud. d. lo. n. 32. Anton. Fab. d. loc. e* *Sichard. d. l. 8. f* *Faber. d. lo. Diss. communiter sichard. d. lo. quem sequitur ibidem Gothofr. g* l. 2. C. de iur. dot. l. ult. C. de serv. pign. dat. man. v. *Cuiac. 5. obs. 29.*

X.

Materia harum actionum communis, Res quævis a, corporales b commercio hominum non exemptæ c, non modo singulæ sed & universitatis, puta grex d. Neq; hac in specie ut singula capita sint aitoris e requiritur, In restitutione tamen non venient capita aliena, sed detrahentur f.

a l. 1. §. e. h. t. b v. ib. 1. c d. l. 1. §. 2. l. in rem actio 23. §. loca sacra que religiosis 43. h. t. v. *Mud. d. lo. n. 18.* d d. l. 1. §. ult. l. 59. eod. l. 23. eod. l. 30. de usucap. e d. §. ut. cum ll. seqq. ubi *Gothofred. f* l. 2. h. t. *Oldend. d. cl. act. 2.*

XI.

Agri militibus assignati a tigni alieno ædificio iuncti b peculiisq; c nulla vendicatio est.

a l. 15. hic de qua vide *Duar. 2. d. sp. 35. Cuiac. 2. obs. 9. Forcat Dial. 18 n. 5.* b l. 23. §. 6 l. 6. ad exhib. l. 7. §. 10 de acquir. rer. dom. §. cum in suo 30. *Inst. h. t. v. Cuiac. 23. obs. 19. ad exhibendum quidem agitur contra malefidei possessorem, non ut sit preparato-*

rium ad rei vendicationem, sed ad interesse, Ita VVesemb. Inst. d. §. n. 4. Aliter Cuiac. ibid. quam sequitur Pacius & alij c. l. 59. h. t. Mud. d. loco n. 15. Donel. d. lo. n. 19.

XII.

Formam quod attinet consistit illa in probatione domini à parte actoris possessionis ex parte rei a, Domini verò probatio varia est b, & quia difficillima c, petitoriumq; absorbet possessorium d consultissimum ante omnia dominum videre au interdicto aliquo experiri possit c,

a l. 9. hic. Myns. Resp. 100. n. 14. Peck. in d. c. pro possessore. n. 1. de R. I. in 6. Sichard. in rubr. C. h. t. n. 4. Causam verò proximam, id est, dominium, dixisse sufficit, non etiam remotam, titulum sc. indicare requiritur. Ferrar. in d. lo. verb. iure domini n. 39. & seqq. Mud. d. lo. n. 29. & seq. Schneid. n. 111. Gail. I. obs. 61. n. 6. & seq. & n. 12. b Myns. de resp. 100. n. 15. Mud. d. lo. n. 57. & seqq. VVesemb. conf. 21. n. 33. c Gail. 2. obs. 26. n. 2. d Gail. I. Geil. 1. obs. 35. n. 11. e Cost. in l. 9. b. t. Idem in l. 24. eod. Gail. de arrest. Imperij cap. 7. n. 3.

XIII.

Eum qui simpliciter domini mentionem fecit; si probet utile non ineptè egisse, receptissima Dd est sententia a, An idem si proprietatis meminert, obtineat Dd. non conveniunt. Nos eum si utile dominium probet intentioni satisfecisse, defendemus b.

a Ias. in §. sed iste Inst. de act. n. 141. & in l. si domus §. si fundus de leg. 1. Panorm. & Felin in c. ceterum. de iud. b Ins. in l. sed et si possessori §. item si in ravero de iureiurando Pincl. in l. 1. p. 2. n. 8. C. de bor. mat. Diff. Bald. in l. 2. de condit. Inst. quem sequitur Paul. de Castrenj. ibid. Dec. in d. c. ceterum X eod.

XIV.

Reus an possideat, ut constet, utile est actori petere iudicem ut interroget rerum an possideat a. Cui si non possidere respondeat medacii convictus possessionem amittit b, Extraiudicalem confessionem contenti non nocere receptius tradunt c.

a l. qui petitorio in pr. D. h. t. gl. Bart. & Costal. ibid. Schneid. d. lo. n. 95. lata. Ferrar. in formula interrogat. fiend. cum reo convers. act. real.

Real. b. l. fin. D. l. t. ubi Costal. v. auth. item si possessor C. qui potiores in pig. Gabriel. in com. opinion. Concl. 5. n. 1. v. Cuiac. 10. obs. 1. c. Ferrar. d. lo. verb. compelli n. 6. & al. ub. Diff. refert.

XV.

Naturæ quoq; huius actionis conveniens est: rem ita circumscribere, ut quid petatur reus percipiat a partem se petere exprimat, si totum simpliciter rem dixisse sufficit b, Veruntamen ad nimis curiosam designationem rerum non adstringimur c: Hinc si in vocabulo forsan, aut respectu rei immobilis in finibus, erretur libellum sustineri nihilominus, æquus videtur d.

a *Vvesenb. in π. n. 7. Hieronym. de Monte in tr. fin. regund. c. 43. n. 14. Ferrar. in d. form. libel. verb. cui cobaret. n. 1. & n. 6. b Br. in li. de pupillo §. qui nunciat D. de nov. oper. nunc. Ferrar. d. lo. n. 2. c Oldendorp. d. c. l. 3. act. 7. d l. 5. §. 4 h. l. 80. de iud. cum simill. Ferr. d. loco n. 4. Vid. Oldendorp. d. lo.*

XVI.

His ita in iudicium deductis, sufficienterq; probatis, iudex rem nostram esse declarat, reumq; ut eam una cum accessorijis & fructib. a restituat, condemnat, nolentemq; seu sententiæ non parentem manu militari ad restituendum compellit b. Quandoquidem verò doctrina de fructib. difficilima est, & per omnes ferè materias juris dispersa, illam breuiter comprehensam hic trademus.

a *l. 13. ubi costal. l. 17. §. 1. l. 18. l. 20. l. 1. C. eod. cum simill. §. Esti in reo Inst. de offic. iud. b l. 68. ubi Costal. D. l. fin. C. b. t. Vvesenb. in parat. D. b. l. n. 8. Copus in tract. de fructib. lib. 2. tit. 4. c. 8. v. Hotom. de usur. Tit. de accessionib. pag. 87.*

XVII.

De fructib.

Sunt autem fructus quæcunq; utilitates ex ipso rei corpore vel occasione eius provenientes a. Hinc aucupia venationes & piscationes in fructu esse rectè dicuntur, si sc. fundi fructus ex his potissimum constet b. Non etiam partus ancillæ rectè inter fructus computatur c.

a *l. 9. l. 59. D. de usufr. l. 42. d. de usufr. leg. Vult. discept. c. 20. Donell. de fructib. c. 1. Copus de fructib. lib. 1. Tit. 1. cap. 1. 2. & 3. b d. l. 9. §. 5. l. 62. d. de usufr. l. 26. D. de usur. Copus de lo. c. 1. Coras. 5.*

Miscl.

Miscell. cap. 8. n. 1. cum seqq. Doncl. 10. comment. cap. 8. Hotom. de fructib. c. 1. 68. D. de vsufr. l. in pecudum D. de vsur. l. arcellarum D. de petit. hered. Donell. d. c. 8. & 4. commentor cap. 25. Cuiac. in l. 4. vers. si de fructu non fuerint. D. de vsucap. Conan. 8. comment. 2. Copus de tra. lib. 1. tit. 1. cap. 3. Hotom. de fructib. Vide Coras. in Miscell. d. c. 8. n. 4. & seqq. quem in plerisq; reprehendit Menoch. de arbitrar. iud. quas. Cas. 49.

XVIII.

Fructuum alij naturales sunt, alij industriales, nec ullam aliam speciem agnoscimus. *a* siue ea civilis *b* siue mixta dicatur *c*. Naturales dicimus, qui ex corpore rei sine ullo facto aut operis hominum à sola natura proueniunt *c*. Industriales qui industria & labore hominum ex corpore rei producantur *d*.

a Copus de lo. Fir. 2. c. 3. *b* Diss. Bartol. Bald. & alij in l. 1. c. de fruct. & lit. imp. quos sequitur Vultei. 1. Iurispr. c. 64. & d. discept. cap. 20. *c* Panorm. & Felin. in c. gravis. de rest. spol. d. l. 45. d. de vsur. l. qui scit 15. §. in alieno D. eod. Vult. d. cap. 20. Copus de tract. tit. 2. cap. 3. Diss. Coras. 5. Miscell. 9. Hotom. de fruct. fol. 73.

XIX.

Fructuum alij sunt in rerum natura, alij non sunt: Illi rursus aut pendentes aut percepti *a*. Pendentes, qui adhuc corpore cohaerent, siue qui re adhuc continentur. *b* Percepti qui à corpore vel re unde pervenerunt separati sunt. *c* Qui in rerum natura, aut sunt consumti *d*, aut adhuc futuri sperantur *e*.

a H. Vultei d. c. 64 & disc. cap. 20. *b* 44. d. h. t. l. 12. §. Iulianus l. 27. de vsufruct. l. fin. §. non solum D. qua in fraud. cred. l. 7. §. interdum d. solut. matrim. §. si apes 26. §. fin. d. de furt. Copus d. tract. de fruct. Tit. 3. c. 6. Diss. Accurs. in d. l. 27. D. de vsufr. c. 1. 78. d. h. t. l. 25. l. 13. D. Quib. mod. vsufr. amitt. d. l. 3. C. de cond. ex leg. l. certum C. h. t. e. l. 29. de leg. 1. l. 73. de V. O. §. Ea quoq; Inst. de leg. Vide Copum de fructib. d. tit. 3. c. 1. & c. 9. cum seqq.

XX.

Hæc præludij loco dicta sufficiant. Quoad ipsam re - De restituti-
stitutionem distinguendum inter bonæ fidei & malæ fidei one fruct.
possessorem. Bonæ fidei possessor naturales & industria-

B les,

les, stantes siue pendentes, sine dubio restituit a. Nec refert titulum habeat b, aut onerosum c.

a l. fructus pendentes 44. l. 25. D. de usur. Donell c. 6. de fructi. Vultei d. cap. 20 de script. b l. 45. d. de usur. Donell. 4. comment. 25. Vultei d. lo. Copus d. tract. lib. 2. Tit. 4. c. 6. Diss. Vvesemb. in §. 36. n. 1. Inst. d. rer. divis. c per d. § 36. Vultei d. lo. Diss. Pacius centur. 3. II. concil. quast. 45.

X XI.

De perceptis nondum tamen consumptis quantum sit Dd. conflictus ex Vulteiio satis constat, verum nec in rem acu tetigisse videtur, sic statuo. Naturales restituit: Industriales (quia in his plus juris quam dominus prædij consequitur a In his plus iuris quam fructuarius habet. b Et deniq; eos statim plenoq; iure suos facit c,) vt restituat nec rei vindicatione, nec conditione, Imò ne quidem officio iudicis compellitur d.

a l. qui scit 25. §. 1. d. de usur. b d. l. qui scit §. 1. vers. præterea eod. iun. 2. l. si usufructuarius D. quemadmod. usufr. amitt. c l. in pedum 28. D. d. usur. in nct. l. id quod nostrum D. de R. I. Donell. d. cap. 6. de fructib. & cap. 25. comment. Diss. Vultei d. c. 20. Anton. Faber. 4. comect. 17. Copus d. tract. lib. 2. tit. 5. c. 6. & seqq. Horom. de fruct. pag. 79. qui tamen inconstans pag. 81. in nostram sententiam transire videtur. V. Cuiac. in Tract. ad Afric. in explic. l. 40. D. de acquir. rer. dom.

X XII.

Multoq; minus restituet consumptos a, Si tamen ex his locupletior factus est, quod lucratus est reddit. Illudq; æquitate potius quam stricto jure defenditur b.

a l. 28. D. de usur. Anth. Fab d. lo. Diss. Cuiac. in d. l. 40. Duar. ad tit. de Naut. fænor. b æquitatem defendendi Dd. vulgo Barr. in l. ex diverso. D. h. t. Anton. de Butr. & Panormit. in c. gravis de restit. spoliat Didac. Covar. 1. var. resol. 3. n. 6. Copus d. tract. lib. 2. tit. 4. cap. 7. l. in ipsum, Emel. ad l. 2 p. 2. n. 41. C. de res. ind. vend. Iacob. Menoch Remed. 15. recup. poss. n. 99. Vvesemb. in d. §. 36. inst. de rer. divij. n. 14.

X XIII.

Quæ omnia hætenus vera sunt, quatenus possessor in bona fide permanerit. Statim enim ex quo in malatide constitutus fuerit (quod fit aut litis contestatione aut sciens

scientia rei alienæ a) nullo amplius fructus suos facit, sed domino acquiruntur usque illos repetit b).

a l. 23. §. tamē D. de acquir. her. dom. l. in bona fides §. in contrarium l. quantum 40. eod. Vultei d. c. 20. Cop. d. tr. lib. 2. tit. 4. cap. 5. Cuiac. in d. l. 40. Menock. d. remod. 15. n. 615. b Covarr. 1. var. resol. c. 3. n. 7. Copus d. tract. lib. 2. tit. 4. c. 5. Donell. 4. comment. 24. Goed. in l. 109. n. 12. D. de V. S. Diss. Duar. ad tit. de Naut. jæn. Fab. 4. connect. 16.

XXIV.

Vnde pulchra romanat quæstio: An perempta semel instituta lite, & longo post tempore revocata, fructus ex tempore primum contestatæ litis, an verò ex eo demum tempore quo lis interrupta revocata est, possessor præstare teneatur? In hanc magis inclinamus sententiam, ut tempus primum contestatæ litis introspeciat, & consequenter fructus interea percepti petitori restituantur.

per l. fin. C. de præscript. 30 vel 40. annor. & l. Tria §. usuras. D. de leg. 2. quod malæfidei possessor. petitoris silentio talis esse non desinit, prot. etiam per l. fidei in quæstione D. de iur. fisc. Diss. Accurs. & B. Id in l. 2. C. de fruct. & lit. imp. per l. cum lite mortua. D. iud. solv. quos refutat Copus in d. tract. de fruct. lib. 2. tit. 4. cap. 5.

XXV.

Malæfidei possessor naturales & industriales, perceptos & percipiendos nec non consumptos restituet, neque quod se locupletiore haud factum dicit, restitutionem impedit a, neve ideo quod titulum suæ possessionis habuerit excusabitur b, Plane heres eius ignorans defunctum malæfidei possessorem fuisse in hoc damnari nequit c.

a l. 3 §. 1. d. 2. D. h. l. 40. §. præd. l. 15. §. quod autem l. 52. D. de petit. hered. l. domum l. certum C. h. l. Copus de fruct. lib. 2. tit. 4. cap. 1. b l. ut prætor 10. §. per hanc D. qua in fraud. credit. d. l. 62. §. fin. D. h. t. l. 1. in f. D. de petit. hered. l. 2. c. de fruct. & lit. impens. l. 1. C. de fid. & iur. hast. fis. l. quemadmodum C. de agricol. & cens. colon. §. etsi hereditas Inst. de offic. iud. Copus d. tr. lib. 2. tit. 4. c. 2. Vult. d. cap. 20. Diss. Horom. de fruct. pag. 80. Accurs. in l. ex diverso 10. D. de Rei vend. Socin. in reg. fall. 303. limit. 4. Roman. sing. 236. & seq. c Copus d. tr. lib. 2. tit. 4. cap. 3.

Malæfidei
possessor.

XXVI.

In his verò quos percipi debuisset cuius personæ ratio habeatur, petitorisne an utriusq; anceps est quæstio. Nos petitoris personam spectandam esse verius arbitramur.

l. 62. §. ult. D. de Rei vind. l. cum servus 39. §. fructus autem D. de legat. 1. c. gravis X de restit. spol. Donel. in l. 2. n. 4. C. unde vi Oldendorp. d. class. 3. act. 2. vide Ferrar. in form. lib. act. real. verb. & qui percipi potuerunt. Cagnol. in l. generaliter cum de fraude n. 5. de R. 1. Menosh. d. remed. 1. 5. n. 4. 14. & seqq. Aliter Duar. ad d. l. 39. §. fruct. Costal. in l. in summa 65. §. in frumento D. de condict. indeb. sub bard. in l. dormum 5. C. h. s. n. 4.

XXVII.

In petitione fructuum illud generaliter tenendum quod actor non teneatur exprimere in libello quantitatem eorum *a*. Eandemq; sententiam in interesse ut communio rem defendendam suscipio *b*.

a ut magis communis est sententia Alexand. Cons. 90. n. 1. lib. 3. Ferrar. d. lo. verb. tot. & tantos n. 2. & ibid. Masuer. in addit. Ferrar. ibid. in verb. simul cum fructib. n. 2. & in verb. & in florenu decem n. 2. Bart. in l. 1. C. h. s. Diss. Bart. sibi contrarius in l. ex diverso D. h. s. b Ferrar. d. locu & ibid. Masuer. in addit. Oldendorp. d. lo. Bart. in l. stipulationes non dividuntur Diss. alij ut refert Ferrar. d. lo.

XXVIII.

De impensis.

Verumenimverò quia id quod deducis impensis *a*, superest in restitutionem fructuum venit, paucula quedam de impensis, materia iuris, ut utili, sic difficili, videamus. Non ut quid certi in tanta opinionum varietate simus conclusuri; sed quid verius quidq; æquius sit, in utramq; partem disputaturi. In quo si quis error, aliorum præstantissimorum Iuristarum nostro patrociniabitur.

a l. 48 D. h. t. l. 46. de usur. l. 36. §. 1. de pet. heredit. Sarmienta. 1 select. interp. c. 10. n. 14. Copus de fructib. lib. 1. tit. 1. cap. 6. Ioan. Garf. Galleg. in tr. de expens. & melior. cap. 13. n. 23. & seqq.

XXIX.

Divisio impensarum.

Præmittendum tamen, ut res clarior fiat, impensas alias esse necessarias, quæ si factæ non sint, res aut peritura aut

ra aut deterior futura sit *a*: Alias utiles, quæ impenduntur ut res melior & fructuosior quam nunc est reddatur *b*. Alias voluptuarias, quæ speciem duntaxant ornant, non etiam fructum augent *c*.

a l. 5. & seqq. D. qui pot. in pign. N. 79. §. huius consequens l. 1. & de impens. in res dot. fact. l. 1. §. 1. eod. l. 79. in pr. de V. S. ubi Goed. n. 2. *b* l. 5. §. fin. D. de impens. in res dot. fact. l. 39. de petit. hered. Goed. in d. l. 79. §. 1. n. 2. & seqq. Utilitatem autem inspecta persona domini consideramus l. in fundo D. de Rei vendit. l. sed an ultra D. de negotijs gest. l. utilium de impens. in res dot. fact. l. servos D. de pignor. act. Sarmient. d. loc. n. 6. l. Garf. Galla. d. tr. c. 23. n. 30. & seqq. vide Tirac. de Retract. 2. p. §. 7. gl. 1. n. 5. *c* l. voluptuaria 7. D. de imp. in rem dot. fact. d. l. 79. §. ult. de V. S.

XXX.

Quod ad ipsam deductionem, Necessariae semper deducuntur sive sit malæfidei sive bonæfidei possessor qui illas fecit *a*. Idq; aut iure retentionis aut per exceptionem aut implorationem officij iudicis *b*. An iure actionis dubitent licet alii, nos tamen eas per actionem utilem negotiorum gestorum repeti posse defendemus *c*.

a l. fructus §. impendit. D. solut. matr. l. si necessariae D. de pig. act. l. domum C. de Rei vend. l. 5. l. famil. erisc. l. 36. §. fin. D. de petit. hered. Cuiac. 10. obs. 1. Anton. Fab. 2. con. 1. Goed. in d. l. 79. in pr. n. 6. Si modo ex his res melior effecta sit Sarmient. d. loc. n. 5. Diss. Faber d. loco. *b* l. in fundo l. sumptus D. de Rei vend. l. plane D. de petit. hered. l. bonafides D. de noxal. act. l. 8. D. de noxal. act. *c* l. 6. §. sed. & si quis D. de neg. gest. l. utilium D. de impens. in res dot. fact. l. 5. C. de rei vend. Goed. in d. l. 79. in pr. n. 8. & seqq.

XXXI.

Utiles bonæfidei possessor similiter deducit *a*: Malæfidei possessor contra. Is enim non deducit eas, sed tollit, si tolli & sine detrimento à re separari queant *b*. Sin minus iudex variè ex personis, causisq; constituet *c*. In petitione hereditatis quid iuris sit, decidere subsisto. Verisimilis quidem est sententia Donelli in his deductionem utilium perinde ac necessariorum à malæfidei possessore ope exceptionis fieri posse *d*.

à l. 38. D. de rei vendic. l. 29 §. pen. D. de pignor. l. 1. C. de inf.
 expo. l. 48. l. 27. §. ut D. d. rit. de rei vend. b l. domum 5. C. eod. d.
 l. 48 de rei vend Anton. Fab d. cap. 1. & Donell 4. comment. 38. Sar-
 mient. d. cap. 10. n. 5. per l. si is. C. de æd. f. priv. Diff. Cuiac d. lib. 10.
 obs. 1. non videtur dissentire Goed. is enim verbo deducere in fin d. l. 79.
 §. 1. usus est pro tollere, ut ex allegatis & premisibus apparet. c l. 38.
 D. de rei vend. Anton. Faber. d. c. 1. d l. 38, § fin. D. de petit. hered.
 Donell. à cap. 3. cui adde. quæ scribit Goed. in d. l. 79. in pr. n. 7. de V.
 S. Diff. Cuiac. d. cap. 1. Faber. d. c. 1.

XX XII.

Voluptariæ.

In voluptuariis idem plane juris receptum esse cre-
 dimus, ut sc. bonæ fidei possessori detur exceptio doli: Ma-
 læ fidei verò detur potestas tollendarum earum quæ sine
 detrimento ipsius rei tolli possunt.

l. 39. §. ult. D. de pet. hered. l. 38. D. h. l. l. 10. §. 10. D. Mand. l.
 3. §. 4. D. de in rem vers. Mynsing. in §. certè Inst. de rer. div. n. 9. l.
 Garf. Gallec. in d. tr. c. 1. n. 8 2. Cuiac. d. obs. c. 1. Anton. Faber. d. cap. 1.
 Diff. Goed. d. l. 79. §. ult. n. 3. vide Sarmient. d. lo.

XX XIII.

**De publicia
ana in rem
actione.**

Sequitur publiciana actio in rem, quæ est vindicatio
 prætoriana, qua acceptum bonæ fidei, ex iusta causa, à
 non domino & nondum usucaptum reperio f.

a §. sed istæ Inst. de act. vide Schneid. n. 10. quæ & ut l. is dici
 potest collatione facta cum rei vindicatione quæ directa nuncupatur,
 Oldendorp. class. 8 8. act. 3. Donell. in §. namq; u cui n. 11. Inst. de act.
 Causam huic dedit difficultas probandæ rei vindicationis civis Schne.
 in d. §. sed istæ Inst. de action. n. 5. & seqq. Oldendorp d. loco b l. 7.
 §. sed etsi 11. & § 15. h. t. fac. l. bonæ fidei de R. l. vide j. bes. 37. c
 l. 13. h. t. vide Donel. d. lo. n 5. d l. 1. h. t. quod tamen actio ignorare
 debet Oldendorp. d. lo. vid. j. th. 38. e d. l. 1. §. 1. h. t. f l. 2. l. ult. h. t.
 l. 9 D. de rei vend. iunt. l. 7. §. in publiciana h. t. Cuiac. in. v. D, h. t.
 Vultei 2. jurispr. cap 23.

XX XIV.

Cui videtur

Quicumq; est in conditione usucapiendi restè hanc
 actionem intentabit a: eiutq; heredibus etiam non proba-
 ta possessione dabitur b: Ei quoque competit qui ex se-
 cundo decreto ob non præstitam cautionem damni infè-
 cti misit

Si missus fuerit e, ut & ei qui à procuratore bonæ fidei possessoris emit, (sub distinctione tamen petitorii & possessorii iudicii d) Nec ei qui à pupillo e, aut furioso f, rem ignoranter emit hæc actio denegabitur.

a d.l.1. §.1. l.9. in princ. & §.1. h.t. l.11. §.4. eod. b d.l.9. §. fin. l.12. h.t. Oldendorp. d. loco. c l.18. §. ult. D. de dam. inf. Vel et cui res adjudicata fuerit. l.7. in pr. h.t. d l.14. ubi vide Gothofr. h. r. Oldendorp. d. loco. e l. quacumq; in f. D. h.t. Mud. d. lo. n. 10. f l. 2. §. si à furioso D. pro empr. l.7. §. 2. h.t. Donell. d. lo. n. 6. Rob. 2. recept. lect. 10 & 2. animadvers. 27. Diss. Cuiac. in not. Anton. Mercator. 2. cap. 27. & 16. obs. 29. in f.

XXXV.

Datur adversus possessorem, modo is titulum non habeat a. Non dominum nisi certis casibus b, An adversus eum, qui pro herede possidet? Nego c..

Adversus quem-

a d.l.7. §.3. & 8. l.12. h.t. b neg, tamen quod habeat titulum quem sibi dolo vitanda litis causa comparavit, hanc actionem impedit, l. siye autem §. si duob. in f. D. h.t. Mud. d. loco n. 1. & n. 36. Barr. in d. l. siye ante §. si duob. Oldendorp. d. lo. o Schneid. d. loc. n. 30. c Is enim exceptionem domini agenti objicere poterit, ita ut ne quidem teneatur petenti solvere pretium quod dedit venditori l. pen. & ult. D. h. r. l. 3. C. de Rei vend. Donel. d. loco n. 15. Oldendorp. d. loco Mud. d. lo. n. 1. Schneid. n. 34. d duplex enim est significatio horum verborum pro herede possidere Oldendorp. d. l. Donell. s. comment. 14. Diss. las. & alii quos sequitur Schneid. in d. loco. n. 32. & seqq.

XXXVI.

Veniunt in hanc actionem omnes res quæ usucapi possunt a, Servitutes tamen quavis non usucapiantur, sed longo usu acquirantur b rectè hac actione vendicantur c: De partu ancillæ furtivæ maxima controversia est. Placet sententia eum si tempore conceptionis & partus emptor matrem furtivam esse ignoraverit usucapi posse d, & consequenter hac actione repeti e.

Quid petatur.

a l.9. h.t. b Donell. 11. comment. cap. 11. Ciferus in l. 4. de usucap. Alit aliter Mynsing. 4. observ. 53. Coras in l. servitutes D. de servit. & 5. Miscell. 5. Roberti. 4. sent. 8. Vesembec. in com. de servitut.

n. 6 qua de re plenius in disputati. ne de servitutibus. c. l. 11. §. 1. b. s. d. Cuiac. in l. 4. de usucap. Donell. 5. comment. 14. vide Robert. 1. recept. l. 6. c. d. l. 11. §. 2. h. s.

XXXVII.

Quando
hæc actio
locum ha-
beat.

Vt hæc actio alicui detur necesse est auctori rem esse traditam a, quod in iis rebus verissimum est in quibus ad dominium transferendam traditione opus est, secus in aliis b, Nec ex eo quod traditio facta non sit, actio denegabitur alicui, si illam non ex persona tua sed auctoris intentaverit c.

a l. 1. l. 7. §. pen. & ult. h. s. b l. cum sponsus §. is cui D. eod. fac. l. 1. ad Trebel. §. restituta Inst. de fideicom. l. si ego. in pr. D. h. s. Donell. d. loc. n. 4. Mada. ibid. late n. 16. & seqq. Costal. in l. 9. h. s. c. l. 12. §. 1. h. s. Mada. d. lo. n. 19. Schneid. n. 37.

XXXVIII.

Titulo quoque a & bona fide ut rem acceperit requiritur. Bona fides verò in emptione venditione duobus temporibus, actus scilicet traditionis intervenire debet, in reliquis tempore traditionis hanc intervenisse sufficit b, Mala fides quoad hanc actionem auctoris emptori non obest c: quod an iure Novell. & Canonico mutatum sit disputant Dd. d. Nos utrumque negamus e.

a sive is onerosus sive lucrativus l. 7. §. 2. & 3 l. 9. §. 4. h. s. Oldendorp. d. loc. Diff. v. fill. in §. alia autem n. 23. Inst. de actio. b l. 7. §. ult. & pen. D. h. s. l. 2. in pr. pro empt. l. 48. D. de usucap. al. l. 3. pro solut. v. l. 10. in pr. de usucap. Zas. in d. §. sed ista Mud. d. loc. n. 21. c l. 7. §. 11. h. vide Schneid. d. loc. n. 43. Mud. d. loc. n. 20. d per. N. 119 §. ultra hæc cap. vigilantis & c. ult. X de prescript. c eleganter Oldendorp. d. lo. in defens. rei conventi & axiomate generali 2. Mada. d. loc. Schneid. n. 56. & seqq. Costal. in d. l. 7. §. prator. ait h. s.

XXXIX.

Supra in definitione huius actionis dictum, desiderari ut auctor rem a non domino acceperit. Vnde Doctorum commentum auctorem statuere debere se dominum non esse: quod tanquam impium & omni æquitati repugnans rejicimus.

Oldendorp. utrobique in d. act. 3. Mada. d. loco n. 27. & Zasim. ibid.

ibid. Schneid. n. 44, & seq. Donell. d. lo. n. 14. Nam qua fronte quis a-
eni esset tam appetens ut contra conscientiam reperat, quod scit non
esse suum. Diff. las. post. alias in d. G. sed ista.

X L.

Postremo quaestionis controversa est; An re: vendica-
tio civilis cum hac praetoria in eodem libello proponi
possit? Affirmativam Canones & approbarunt, illaq; in
foro utimur b, quamvis ius civile cumulationes actio-
num non agnoscat c.

a c. abbate. de re iudic. in 6. b Dynus in c. nullus ex pluribus
de R. I. in 6. Ferrar. in for. libell. act. real. in verb. iure dominij, vel quasi
Oldendorp. d. act. 3. Mud. d. loc. n. 25. & seqq. Geil. 1. obs. 62. Diff. las.
& alii d. loc. n. 24, & seqq. c vide th. 43. disp. de fin. & edendo.

F I N I S.

Q V A E S T I O N E S A L I Q V O T
C O N T R O V E R S A E E X M A T E R I A
D E L I C T O R V M C O R O L L A R I I V I C E
S V B I E C T A E.

L

R Ei minimae furtum fieri cum Dd. vult
gò defendam.

Iul. Clar. in §. furtum vers. 2 3. Schn. in §.
Gallarum nu. fin. l. de rer. divis. contra Zas.
sing. respons. 26. Covar. I. var. resol. 7. n. 12.

II.

Convitiij veritas quantumvis intersit
reipublicae delictum manifestari, convician-
tem à crimine iniuriae non eximit.

Gail. 2. obs. 99. Myns. cent. 4. obs. 4. Co-
var.

C

*var. 1. var. resol. c. 1 1. n. 6. & 9. Ioh. Robert.
2. sent. 7. Gabriel. Palaot. de noth. & Spur.
cap. 6 4. n. 3. & seqq.*

III.

Convitiis provocatum in provocantem
convitia retorquere posse Camera approbas
vit.

*Certo tamen moderamine adhibito Gail.
2. obs. 1 0 0. & seq. n. 4. Myns. cent. 3. obs.
1 7. Ioh. Vaud. 2. quest. var. 2 9.*

IV.

Homicidium ab ebrioso commissum
pœna ordinaria puniri debet.

*Gail. 1. obs. 1 0 0. n. 2 4. & seqq. V. Me-
noch. de arbitrar. iud. quest. cas. 3 2 6.*

V.

Medicus & chirurgus si horum culpa
quis per eat rei legis Corneliæ de Siccaris
fiunt, pœna tamen eorum arbitraria est

*Gail. 2. obs. 1 1 1. n. 2 6. & seqq. Damh.
in proc. crim. cap. 7 7. n. 2 3. & seqq. Peintli-
che Halsgerichts Ordnung artic. 1 3 4.*

VI.

Deformitatis acceptæ ex vulnere in es
ius æstimatione non haberi rationem notis
simi iuris est,

D. se

l. 3. D. si quadr. paup. feciff. dic. l. 1. §. sed cum liber homo l. fin. D. de his qui deiec. l. 2. §. 3. vers. corporum ad l. Rhod. de iact.

VII.

Virgo quæ iuveni poculum amatorium exhibuerit, licet sine necandi animo, si iuuenis ex eo moriatur pœna homicidii punietur.

Damboud. in pr. crimin. c. 61. n. 88. & seqq. ubi rationes elegantes reddit V. Menoch de arbitr. iud. quest. cas. 358. Contra Duar. ad l. Cornel. de Sicar. cap. 2.

VIII.

Si quis à pluribus occisus sit & ignoretur à quo vulneratus vel occisus sit, pœna arbitraria locum habet.

Peinliche Halsgerichts Ordnung / Artic. 148. Geil. 2. obs. 109.

IX.

Cum Sponsa alterius committitur adulterium,

Sarmient. 1. select. Interp. c. 5.

X.

Iudæus cognoscens carnaliter Christianam, vel Christianus iudæam sub velamine matrimonii pœna mortis punitur, quando verò Iudæus & Christiana soluti sunt, ius

re canonica videtur eadem poena esse constituta. Verum magis est ut poena arbitraria puniantur.

Menoch. d. l. cas. 290.

XI.

Coniugem ob osculum luxuriosum alteri datum amittere dotem omnes fere tradunt iuris interpretes, quibus tamen in hoc consentire nequeo,

Menoch. d. loc. cas. 287. Gothofredus eleganter hoc explicat ad l. si à Sponso 16. C. de donat. ante nupt:

F I N I S.

DISPVATIO
QVARTA

Secunda partis pandectarum

DE IVRE EM
PHYTEVICO CVM
AFFINIBVS MATERIIS DE
LIBELLARIA, PRECARIA
& superficie

Ex titul. 111. libri 6. Et t. 18. lib. 43.

*D. Correspondenti titulo C. lib. 4. tit. 66. simi-
libusq; textib. Inst. ut in G. adeo I. de
locat. et Cod.*

DESVMPTA
QVAM

Deo trino opem auxiliumq; ferente
PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

Publicè disputandam proponit

HENRICVS LERSNERVS
HESSVS.

*Ad diem 9. Mart. in illustri Academia Salana hora
sexta matutina loco consueto.*

OLDENDORP, De ord. Iur.

*Mutationem iuris sequitur mutatio morum : mutationem mo-
rum sequitur novitas quedam subita ; hæc autem solet
movere et conquassare Rempubl.*

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO CIO IO XCIV.

*ILLVSTRISSIMO, NEC
NON GENEROSISSIMO
Principi ac Domino,*

DN. LVDOVICO, ISTIVS
NOMINIS SECVNDO, HASSIAE
LANDGRAVIO COMITI IN CATZEN-
elnbogen, Dietz, Zigenhain. & Nida, Do-
mino suo Clementissimo,

*In promptissimi ac fidelis. obsequij
testimonium*

Humilimo animo dedicat, offert
Respondens

Henricus Lersnerus Hessesus.

DE IVRE EMPHY-
T E V T I C O,

Continuatio.

CVM Imperator Iustinianus, actiones in rem competentes e, ordine i investigandas tradere sibi proposuisset, non iniquè ab eo factum existimo, quod proximè istis aliquot præcedentibus actionibus realibus, hanc quoque sequentem b quæ à Iureconsultis vectigalis ab Imperatoribus verò actio ex Emphyteusi realis dicitur, subiecerit c, atq; ita de iure emphyteutico cuius ubiq; longe præstantissimus est usus d, dicendi nobis copiam dederit:

a l. 1. §. 1. de rei vind. l. actionum de obl. & act. §. omnium 1. Inst. de actionibus. b l. 1. §. 1. si ager, vectig. pet. VVesemb. cod. tit. nu. 1. c per rubr. huius tituli. si ag. vect. pet. d Et ut dicit Guid. de Suzar. de quo plurimæ oriuntur quæstiones, ita ut eius naturam plenius inquirere valdè sit necessarium.

T H E S I S I.

D E S C E N D I T E M P H Y- De nominæ.
teusis à græco verbo ἀπό τῆ ἐμφυτεύειν, quod est inferere, ac implantare. Hinc dicitur emphyteusis, quasi insitio ac implantatio.

Bor. b. de feud. cap. 3. n. 1. Forcatul. in Neco dialog. 19. n. 4. VVesemb. in par. ff. si ag. V. pet. n. 2. Conan. 7. commen. cap. 12. n. 6. diff. Accurs. in §. adeo in gloss. quem sequitur Hiero. Cagnel. in authent. Qui rem n. 3. C. de Sa. ro Sanct. Eccles. Suzar. in tract. suo de iure emphy. n. 2. existimantes verbum Emphyteusis, non ab implantatione, sed à præcipua agricultura parte, sed à melioratione derivari,

II.

Significat vocabulum Emphyteusis : aliàs contractum , aliàs ius in rem , aliàs dñiq; rem ipsam emphyteuticam seu veſtigalem.

l. 1. ff. h. t. l. 1. & 2. C. de iure emphyteuti l. 3. §. 4. ff. de reb. eor. qui sub tur. & c.

III.

Definitio
rei.

In priori significato emphyteusis est contractus Iurisgentium *b*, nominatus *c*, stricti iuris *d* quo res immobilis pro certa annua pensione in recognitionem domini præstanda *e* ab eo qui concedendi facultatem habet *f*, alicui utenda fruenda conceditur *g*.

a §. adeo 3. vers. sed talis contractus Inst. de loc. & cond. l. 1. in princ. & l. 2. vers. primo C. h. t. arg. l. Labeo 19. de V. S. *b* d. §. adeo d. l. 1. in pr. arg. l. ex hoc iure de Inst. & iur. & §. ius gentium Inst. de iur. nat. gent. & C. Coras 1. Miscell. cap. 21. & in rub. Cod. h. t. quem secuti sunt Hotom. & Myns. in d. §. 3. n. 5. & 22. Cuiat. in parat. Cod. h. t. Conan. 7. comm. cap. 12. Diss. Guid. de Suzar. in tract. hoc tit. n. 1. Borch. de feud. cap. 3. n. 3. Schneid. d. §. adeo Vves. in par. ff. si ag. vect. pet. n. 2. Boz. disp. hac th. 7. ubi Bartol. Fulgos Iaso. & alios secum facientes nobis autem contradicentes allegat. *c* arg. l. 7. §. 1. de pact. & l. 3. ff. de præscript. verb. Iason in prælud. feud. n. 24. in fin. quem una cum aliis refert Clar. in §. Emphyteus. quæst. 2. diss. Boz. d. disput. thes. 29. in alleg. vers. Non est. *d* §. actionum 28. Inst. de actio. Vvesenb. in par. ff. si ager. vect. pet. n. 2. *e* Schn. d. §. 3. n. 3. Borch. de feud. n. 4. *f* d. §. adeo ubi Doct. Comm. *g* d. Nemo de R. I.

IV.

Qui constituunt emphyteusiam.

Et constituitur aut à personis Ecclesiasticis aut à personis secularibus *a* ab Ecclesiasticis constitutam iuris nostri commentatores Solennem, à secularibus verò civilem seu profanam nonnunquam etiam privatam *b* appellant emphyteusin.

a arg. cap. 1. de his qui feud. dar. pass. Et cap. 1. & Episcop. vel Abb. Vult. I. R. cap. 36. n. 22. Hest. in summa locati n. 9. Et AZO in sum. Cod. h. t. n. 2. *b* Ferrar. hoc tract. cap. 1. in princip. de orig. iur. Emph. Schneid. d. §. adeo n. 8.

V.

Personæ Ecclesiasticam constituentes sunt. Papa, Episcopus

scopus, Abbas, prælatus, præpositus, & in summa omnes quibus rerum Ecclesiasticarum, cura & administratio est, permessa a. Quæ constitutio fit pro ratione rerum in emphyteusin concedendarum diversimodè, Nam si res concedenda elocari solita sit, nulla interveniente canonica solennitate b à prælato in alium iuris emphyteutici fieri poterit translatio.

a Iul. Clar. in §. emphyteusis quest. 6. n. 1. & arg. eorum qua tradit in §. feudum quest. 13. in p. Duar. 2. var. resol. cap. 17. n. 4. b Geil. 2. obs. 161. n. 3. Curt. iuni. in tract. feudali part. 2. quest. 1. & seq. per text. cap. ex te de feud. cogn. cap. 1. de his qui feud. dar. poss. diff. Belarm. quem citat Curti. d. loco.

VI.

Sin verò res in emphyteusin concessa sit nunquam, non nisi Canonica intercedente, autoritate, causaq; prius cognita investituram procedere cum Doctoribus crediderim:

Cap. ad aures 7. & C. nulli 5. X. de Reb. Eccl. non alien. Clar. d. quest. 13. cap. 1. ext. de his quæ fiunt sine cons. cap. Nov 7. Et 120. cap. sine exceptione 12. quest. 2. ubi Rebuff. n. 9. & seqq. aliquot Canonice solennitatis species subjicit 1. Cause necessitatem 2. tractatum capituli. 3. Consensum eiusdem 4. expressionem singulorum nominum 5. Canoncorum subscriptionem & 6. consensum Episcopi superioris quem latius de hisce solennitatibus differentem vide.

VII.

Civilem constituunt civitas, Municipium & eorum nomine hi, qui ab iisdem concedendi facultatem habent, ut & quilibet privatus, modo sit rei elocandæ dominus a. Dominus enim qui non est, emphyteusin nullo modo constituit, quapropter Emphyteutam irrequisito domino alium substituere emphyteutam posse, iuri minus consentaneum b esse putamus.

a l. 1. §. 1. ff. si ag. vect. pet. d. §. adeo VVes. d. n. 2. Boz. thes. 9. h. diff. Sich. in rub. Cod. h. t. n. 8. b arg. l. nemo plus iuris de R. l. l. 3. verbo si alius meliorationes C. h. t. Dyn. & Abb. de Rosa. in l. fin. C. h. t. Bald. in l. apud Iulianum §. heres de leg. 1. Sarmient. lib. 3. select. interpret. cap. 2. late Felinus in cap. qua in Eccl. n. 69. X. de constitutio.

VIII.

Quib. con-
stituitur.

Quemadmodum Emphyteusim constituunt, ut dictum, personarum, vel ecclesiasticarum, vel seculares universitates, vel privati, sic vice versa constituitur eadem, tam ecclesiarum, & universitati, quam privatis *a*, non masculis tantum: sed etiam feminis *b*.

a Nov. 55. cap. 2. ubi Cuiat. & Gothophred. *b* Nov. 7. cap. 8. que referes que allegavimus in thes. 6. ad h. 1.

IX.

Et in genere omnibus, qui de iure expresse prohibiti non reperiuntur emphyteusim dare licet *a*, inter quos num. Curiales & milites sint referendi a Doctoribus mirè disputatur. Affirmativa placuit communiter *b*, nobis verò Negativa Cum Donello *c*, de iure videtur, contra communem verior.

a arg. l. mutus 43. ubi Doct. ff. de procurato. *b* Doct. in l. 3. C. h. t. per l. Curialis & l. miles sicut & per l. licet. C. locat. Emami. Zoar. in suo thesaur. verb. Emphyteusis n. 75. *c* Donell. lib. 9. Comm. iur. civil. cap. 14. vers. fuit autem f. 748.

X.

In quib. con-
sistat Em-
phyteus.

Res in quibus ius hoc consistit. Emphyteuticarium, est ager seu fundus, olim quidem incultus & sterilis tantum *a*, hodie non tam sterilis, quam cultus & fructuosus *b*. Qui respectu Concedentis, dicitur vel civilis vel ecclesiasticus *c*. Unde Doctores distinctionem inter Ecclesiasticam & civilem emphyteusim construxerunt,

a l. 1. §. 1. ff. si ag. vet. pet. l. si cum venditor 66. in p. de evict. §. adeo Inst. de locat. & cond. las. in l. 1. n. 101. ff. si ag. V. pet. I. yb. Decia respons. 123. n. 44. vol. 3. gloss. in l. 13. de servit. rust. pradi. *b* l. 1. ff. si ag. vet. pet. l. 15. §. 26. de dam. inf. Ferr. in tract. h. t. cap. 1. in p. c. faciunt huc ea que sup. ad h. 3. dicta sunt,

XI.

Quib. mo-
dis adq-
uiratur.

Adquiritur emphyteusis quatuor modis. Testamento, Pactioibus, Præscriptione, & conservatur successione.

Conas. & Dd. ad l. 1. C. h. t. Don. 9. comm. cap. 13. Bart. Bald. & las. in l. 2. C. eod. tit.

XII

Testamento constituitur cum testator fundum suum ea le-

ea lege, legatario fruendum legat, ut is eundem faciat meliorem: herediq; canonem annuum in recognitionem domini præstet.

l. 6. de usufructu l. 1. C. h. t. de iur. emphyt. Vves. in parat. si ag. V. petat. n. 2. Schneid. in §. adeo in p. de locat. & Cond. vb. communiter Instituti.

XIII.

Pactione cum de re emphyteuticaria suscipienda inter dominum. Et emphyteutam, certis plerunque additis conditionibus convenit *a*. Quæ conventiones licet contra contractus naturalia appositæ sint, propter utriusque tamen consensum: firmæ illibatæq; perpetua stabilitate, modis omnibus *b* sunt servandæ.

a *§. d. adeo ubi Myns. n. 10. & Kling. n. 4. Ferrar. in explicat. l. 2. in prin. de iur. emphyt. b* *l. 1. & 2. ubi Coras. n. 4. Ferrar. in verb. dant interdum C. h. t. l. semper in stipulationib. de R. l. l. 1. de pact. & l. pacta conventa C. de pact. Convent. Secus si sint contra eius substantialia adiectæ, ut si emphyteusis sine annua pensione vel in tempus non longum conferatur quod ipso iure non subsisteret per l. cum precario ff. de precar. l. si donationi C. de contr. empt. §. pretium & §. item Inst. de empt. & vend. las. in l. 1. C. h. t. Ferr. in l. 2. in p. C. h. t. Sich. in l. 2. C. h. t. n. 14.*

XIV.

Quibus conditionibus ut necessariam scripturam minus ad numerandam putamus, eam enim ex contractu emphyteutico citra eius læsionem abesse posse nobis videtur. probabilius *a*. Cum enim lex expresse eam non requirat eodem iure in emphyteuticario, quo & in aliis contractibus consensu constantibus utendum ducimus. Quamvis communis Dd. opinio cui astipulantur multi insuper viri doctissimi, contrarium defendat.

a *l. 1. in p. C. h. t. Suzar. h. tract. n. 4. Conan. 7. Com. cap. 13. Accurs. & Bart. in d. l. 1. verbo scriptura interveniente Molina consue. dar. pact. 2. in epit. n. 39. b* *Bald. Sal. las. & Sich. in d. l. 1. C. h. t. in modo dictu verbis. Aretinus in §. adeo n. 8. ubi Schneid. n. 7. Clarus in §. emphyteuseos quest. 4. latè Boz. hac disp. th. 5.*

XV.

Porrò ut sine traditione ius emphyteuticarium transferatur

feratur, dominiumve utile & emphyteutæ acquiratur hæc sola conventionem non efficitur, sed necessum est præterea, ut subsequatur fundi iuri emphyteutico dicati traditio *b*. Non enim pactioibus, sed traditionibus possessiones transferri iuris est indubitati *c*.

a distinctio illa inter dominium, Vitale & directum à glossographis communiter est recepta, à neotericis v. ut plurimum, ceu legibus incognita improbata de qua hæc nostra est sententia esse quidem eam magistrorum non iuris distinctionem, sed tamen ex re ipsa natam, ita ut discendi docendiq; causa commodè retineri possit. Elegans. Petr. Gregor. in syntag. iur. univers. lib. I. cap. 2. & seqq. *b* S. adeo in verb. traditur Inst. de locat. & conduct. *c* l. traditio C. de pact. ubi Donellus & Dd. omnes.

XVI.

Præscriptionem cum acquiritur Emphyteusis quasi ex tacito domini & possidentis consensu diligenter distinctio supradicta inter civilem & ecclesiasticam emphyteusim est observanda, hæc siquidem 40. illa vero 30. annorum spacium ad præscriptionem requirit legitimam.

VVes. in parat. ff. si ag. vect. per. n. 2. l. lites C. de agrico. & censit. lib. I l. fin. & ibi Bart. C. de fundo patr. l. si finita §. si de vectigalibus de dam. infect. l. omnes. C. de pres. 30. ann. Balb. de pres. part. 4. quest. 9. nu. 1. ubi Fiscum Eccles. comparandum docet. Menoch. lib. 3. pres. 109. n. 7. & 15. & 3. pres. 108. n. 1. & 3.

XVII.

Qui civilis emphyteuta, cursu temporis factus est, perpetuus in dubio esse censetur *a*. An autem is qui tanquam emphyteuta diu solvit canonem, talis præsumatur, ut in posterum à domino directo cogi possit eandem præstare, pensionem, maximus est Doctor, conflictus, & præsumi vulgo affirmatur *b*, cui astipulamur.

a Menoch. supra citat. locis late & eleganter facit ratio illa quod præscriptione acquiratur dominium tot. titulo Cod. & ff. de prescript. quod semper præsumitur perpetuum. *b* l. si certis annis de pact. Menoch. 3. pres. 111.

XVIII.

Cæterum successione ab intestato ius emphyteuticum
non

non tam constituitur quam constitutum retinetur; post obitum accipientis in eius liberos, vel heredes, quib. in investitura vocatis, pro hereditariis portionibus ordine successivo emphyteusis obvenit. *Guid. de Suzar. in tract. de iur. emphyt. n. 22.*

XIX.

De modo autem post obitum succedendi inter Dd. nostros non convenit. Et quia variæ formulæ contractibus Emphyteus. inscribuntur tradendæ sunt nonnullæ distinctiones, quibus rem per se obscuram ac difficilem reddamus clariorem ac faciliorem.

XX.

Primò aut constituta est emphyteusis simpliciter nulla facta heredum filiorumve mentione: aut facta quidem liberorum mentione, sed masculorum tantum non etiam fæminarum. Priori casu subdistingendum, inter civilem & Ecclesiasticam emphyteusin. Illa tam extraneos *a*, quam filios & filias, cæterosq; descendentes admittit *b*: hæc non ad extraneos sed ad solos descendentes *c* tam masculos, quam fæminas extenditur *d*. Quamvis Iust. maiori Ecclesiæ Constantinopolitanæ, speciali ex privilegio tribuerit ut huius emphyteusis constitutio non ultra duos heredes descendentes transeat *e*.

a *Suzar. in tract. de iur. emph. cap. 1. de orig. iur. emph. Clar. hoc §. quest. 28. n. 1. Zoar. ad. cons. 75. n. 9.* *b* *Covar. lib. 2. Var. resol. cap. 18. n. 3. vers. idem 19. Nov. 7. & 120. cap. 6. §. licentiam verb. perpetuè diff. Covar. d. lib. 2. cap. 17. n. 5. & 6.* *d* *Covar. d. cap. 18. Ant. Gab. lib. 6. de V. S. conclus. 6. n. 96. & seqq. Pinell. in l. 2. n. 9. C de bonis Mat. licet contraria à Claro quest. 28. magis communis esse dicatur Nov. 120. in p. & cap. 1. Borch. n. 14. cap. 3. de feud.*

XXI.

Aut facta est pro se & filiis tantum, aut pro se, filiisq; suis masculis & fæminis. Priori casu, utraq; ad descendentes eosq; non masculos tantum *a*, sed & filias devenit posteriori masculis & fæminis: & quidem solis descendentes absq; ulla sexus distinctione *b* utraq; defertur emphyteusis. *a* *Ant. Gabriel d. loco Covar. d. cap. 18. n. 2. vers. 5. & n. 2.* *b* *Covar. d. cap. 18. nisi in contrarium extet statutum exclusivum fæminarum quamdiu masculi extant.*

B

Quid

Quid verò si formula pro se filiis ac heredibus suis coniunctim, aut pro se & heredibus suis tantum concepta, iuris sit quæritur. Et respondetur illo casu civilem emphyteusim, non tantum ad filios heredes patri existentes sed ad omnes extraneos descendere ecclesiasticam verò non ad extraneos, sed ad descendentes solum *a*. Hoc ecclesiasticam ad descendentes, civilem ad descendentes & extraneos pervenire *b*.

a Covar. d. cap. 18. n. 3. vers. idem ubi plures huius opinionis allegat. *b* Novel. 120. cap. 6. §. licentiam verb. perpetuo Clar. §. emphyteuseos. quest. 27. n. 4. & 6.

Quæ omnia, de successione iure dicta, in emphyteusi perpetua *a*, cum Ecclesia universitate, vel privato contracta, non itidem in temporali valere statuimus. Temporalis siquidem si est civilis ad quoscunq; heredes est transitoria, Ecclesiastica autem descenditibus deficientibus ad dominum directum revertitur *c*.

a Nov. 120. cap. 6. Nov. 55. cap. 1. l. 1. si ag. vect. pet. §. adeo Inst. de locat. & cond. *b* Clarus §. emphyt. quest. 28. n. 3. & 24.

Finis. Finis iuris emphyteutici constituendi & contractus huius proprius tria hæc sequentia, quæ definitione sumus complexi continet: Ius cuius habendi causa ager emphyteuticus conceditur. Pensionem annuam & tempus ad quod usq; datur *a*, Ius de quo diximus tale est quod fundus vectigalis in emphyteusim, Concessus ante tempus constitutum emphyteutæ, canonem *b*, solventi debitoq; more in eo versanti auferri nequeat.

a Elegant. Donel lib. 9. somm. iur. civil. cap. 13. nu. 40. Cordas. & Iason. late in l. 1. C. h. r. Sarmient. lib. 3. select. interp. cap. 4. n. 3. *b* arg. eor. que § in th. 3. ad lit. F. retulimus & §. adeo vers. ut quamdiu ubi Myns. Porc. Platea & alii Inst. § dicto titulo.

Pensionem quod attinet quin ea ex hoc contractu præstanda sit inter omnes convenit. Attamen quo anni tempore sit offerenda dubitatur, quod quidquid sit de iure usu atq;

fu atq; consuetudine receptum , emphyteutam non nisi anno finito , vel in fine anni ad pensionis solutionem ni aliud tempus in investitura sit expressum cogi posse.

Gnaez. de Castell. in l. 2. C. h. t. l. f. ibid. nu. 180. Clar. in §. emphyteusis quest. 1 2. n. 1. Cuius ad similitudinem sortis introductam quod nec dominus ut pro futuris annis pensionem recipiat compellatur Speculator in §. nunc aliqua quest. 4. & seq. Alex. in l. stipulatio ista §. inter certam n. 5. de V. obligation. Decius in l. cum tempus n. 8. ff. de R. l. Sn. ar. b. tract. n. 5 3. Ferrar. in l. 2. C. eod. fol. 3 2 3.

XXIV.

Deniq; tempus huic iuri conveniens requiritur , ut constituatur , vel in perpetuum , quod huius contractus proprium est *a* , vel simpliciter nulla facta temporis præfinitione *b* , vel ad certum aliquod tempus *c* , quod tamen decennio non sit minus *d* .

a Cuias. in l. 1. C. de locat. prædior. civil. lib. 1 1. l. 1. in fin. ff. de ag. vect. pet. ubi Cost. d. §. adeo vers. qui perpetuo Nov. 1 20. cap. 1. in prin. & §. si vero quedam Nov. 5 5. cap. 1. cap. ea enim 10. quest. 2. b d. 2. C. h. t. quo in casu similiter perpetua censetur. c l. ult. si ager vect. pet. & d. Nov. 1 20. cap. 5. in p. & cap. 6. §. d. licentiam. d l. 1. §. quod ait ff. de superf. Accurs. in l. ult. si ag. vect. pet. quod etiam vulgo receptum, restatur Bart. ad d. l. 1. §. quod ait de superficie. Don. lib. 9. com. cap. 1 3. diff. Conan. 7. com. cap. 1 2. n. 4.

XXVII.

Iure emphyteutico rectè constituto sequitur id quod proximum est , ut de iure emphyteutæ acquisito quale illud sit dispiciamus. Quod constat commodis & oneribus. Comoda sunt ius in re dominio proximum Emphyteuta enim quamdiu ius emphyteuticarium ei salvum est , pro domino censetur iureq; dominii utitur.

arg. l. prator 7 5. ff. de rei vind. & l. 16. in fin. ff. de pignor. act. l. possessores 1 2. C. de fund. patri.

XXVIII.

Eius adminicula & veluti partes dominii ut eleganter has ordine recenset Donel. sunt ius rei possidendæ & conservandæ , ius utendi fruendi , & tertio ius alienandi.

Donell. d. lib. 9. cap. 1 4.

XXIX.

Ius possidendæ rei effectus parit multos. Primò enim facit emphyteutæ ius quæsitum auferri non posse *a.* Secundò tribuit ei ad illud ipsum conservandum actionem in rem utilem *b* competentem non tantum adversus alium quemvis possessorem sed & adversus dominum ipsum *c.*

a *G. adeo inst. de locat. & cond. Clar. G. emphyt. quest. 8. n. 1.*
b *Lin rem ff. de Rei vind. G. namq. inst. de actio. l. tutor. ff. de pigno. act. l. 1. in f. si ag. vect. per. diss. Bart. n. 1. & Bald. n. 16. las. n. 68. & Coras. n. 10. ad l. primam C. h. t. Sich. ibidem n. 47. Ferrar. ad eundem titulum cap. 1. in p. Vult. 2. l. R. cap. 17. Sarmien. d. lib. 3. cap. 2. nu. 6. Donell. 9. com. cap. 14. Clar. hic quest. 47. Vesemb. d. nu. 2. Dissentiu. nonnulli aliter actionem propriam ex hoc contractu descendere affirmantes quos sequitur Kiphan in comment. suo manuscripto de iure emphyt. c. l. 1. ff. si ag. vect. per. Nec refert an privatus vel civitas agrum emphyteuticarium constituerit.*

XXX.

Nec tantum ad ius quæsitum persequendum, verum & ad acquiritum defendendum, vel retinendum ius emphyteutæ utile est *a.* Quod fit vel per modum exceptionis *b* vel utendo remedio aliquo interdictorum, quæ pro emphyteusi defendenda varia competunt, sicuti est interdictum quod vi aut clam *c* operis novi nunciatio *d,* damni infecti *e,* & aquæ pluvix arcendæ actio *f.*

a *iuxta præceptum l. in vlt. 156. ubi Faber. & Decius ff. de R. I. b* *Donel. d. l. 9. cap. 14. c* *l. 1. G. final. & legib. seqq. ff. quod vi aut clam. l. 1. G. 1. de novi. oper. vnc. d* *l. 2. G. penult. de oper. nov. nun. e* *l. qui bon. 13. G. s. persiciarium 8. de damno infecto. f* *l. quod principis 23. G. 1. ff. de aqua & aqua pluvi. arcend. quæ tamen fructuario denegatur l. 3. G. ut. d. t.*

XXXI.

Ius utendi fruendiq; perpetuum emphyteutæ constituitur, non ut fructuario personale *a* sed ita, ut res in emphyteusin data nec emphyteutæ nec successori auferri possit *b,* Et si de facto uti prohibeatur competat ei aut negotia in rem *d* aut uti possidetis interdictum *d,* vel iniuriarum actio *e.*

a *G. fini-*

a *§. finitur 3. ubi Schneid. & Inst. omnes Inst. de usuf. Doct. ad Rub. titul ff. eod. tit.* b *Cutat. in d. l. 1. C. de locat. prad. civil. vel fiscal. §. adeo vers. qui perpetuo & Nov. d. 120. cap. 1. in p. c l. 2. Arist. ff. si servit. vindic. d l. 3. §. 1. & seq. ff. uti pass.* e *l qui pendentem de act. empt. ubi Costal. & ad l. Gaurus Marcello. ff. de jervis. urb. prad.*

XXXII.

Ius alienandi quod attinet, hodie Justiniani constitutione aliquanto immutatum videtur. Olim enim quamdiu vectigal penderetur fundum, vectigalem emphyteuta vendere ac alienare liberè poterat a. Quod hodierno iure sublatum, ita ut emphyteuta domino irrequisito ius suum vendendo alienans & realiter tradendus iure suo cadat b.

a *l. 1. verbo qui in perpetuum si ag. vect. per. §. adeo Inst. de locat. & Cond. d. nov. 120. cap. 6.* b *l. 3. ubi Ias. n. 132. C. h. t. Clar. q. 13 n. 3. & 6. Specula in d. §. nunc aliqua vers. 195 Immol. ad cap. potuit fin. X locat. Alexand. in l. si a me n. 4. ff. ad l. Falcid. Ias. in d. l. 3. nu. 132. Curt. senior. Conf. 8. n. 10.*

XXXIII.

Quod tamen sub hac distinctione verum esse statuimus, si videlicet totum alienet prædium toto etiam excidat, sin verò partem non toto, sed pro parte tantum alienata a. Idque adeo obtinet quod etiamsi pœnitentia ductus traditione facta rem redimat pœnam commissi tamen non b effugiat.

a *arg. cap. 1. de vasall. qui contra constitut. Lothar. in usf. feud. Ias. in l. fin. n. 125. C. h. t. Decius consj. 160. n. 4 Ripa in cap. cum M. Ferrarius n. 8. X de constit. Borchi. d. loco n. 35. Aure Corbul. in tract. de iur. emphy. cap. 14.* b *arg. qui ea mente 65. ff. de furt. l. 1. §. si reus 25. de poss. l. quid si fugitivus 17. de adilit. edit. Ias. in d. l. 3. n. 135. C. h. t. Ferr. ibid. v. adeo aut per alienationem fol. 355. b. 1. Bart. in l. sequitur §. item liberi in fin. de usucap. Ripa in L. cum bona ff. de privil. credit.*

XXXIV.

Verum emphyteuta ius suum venditurus prius domino id denunciabit, qui oblato pretio quo alius emere vellet præferendus est a, sin verò emere recuset nec vor-

Iunitatem intra duos menses declaret emphyteuta, cui-
cunq; volet, facultatem vendendi haber *b*.

a text. in l. 3. vers. *sed ne hac occasione* C. b. t. cap. potuit *¶* de
locat. Math. de Afflict. *¶* tota hac lex nu. 11. de iure prohibitos
Borcholt d. cap. 3. nu. 36. *¶* seqq. Constanti Harmonop. lib. 3. Epitom.
cap. de iure emphyteusi. *b* d. l. 3. C. eod. dummodo idoneum eligat.
Borcholt. d. cap. 3. nu. 36. Coras. ibid. nu. 11. *¶* seq. quem dominus post-
modum suscipere *¶* in possessionem mittere cogitur Ferrar. in l. 3. vers.
caeterum fol. 373.

XXXV.

Pro qua susceptione vel alia quacunq; legitima, ali-
enatione domino *et deinde* sive Laudemium, id est, quin-
quagesimam pretii vel æstimationis partem Die Echtweyer
von sunffzig Gulden (einen Gulden) emphyteuta novus persol-
vere tenetur *a* quod cum hodie soleat pro varietate locor-
um variari consuetudinem cuiuscunq; loci inquirendam
& sequendam esse censemus *b*.

a d. l. 3. in fin. vers. *ne avaritia* ubi Ferrar. *¶* Doct. communiter
C. b. t. Borch. d. cap. 3. n. 39. *¶* seq. Schneid. in tract. suo feud. part. 5.
n. 6. *b* per l. si servus plurimum *¶* fin. de legat. 1. Coras. in d. l. 3. nu.
22. Hariman. Pist. lib. 1. quest. iur. quest. 50. Afflict. in cap. 1. *¶* illud.
prund. n. 14. de prohib. feud. alie. l. 1. in l. 3. n. 43. vers. 3. C. b. t. Cephal.
Conf. 27. n. 2. vol 1.

XXXVI.

Etsi autem emphyteuta ius suum inconsulto domino
vendere nequeat donare legare *a*, permutare *b*, & per
iudicem in solutum dare *c*, si modo ei vel cum eo, qui sit
idoneus legetur aut permutetur, nec fraus inteveniat ali-
qua iure permittere commode poterit *d*.

a l. si domus *¶* fin. de leg. 1. l. 1. C. de fund. patri. l. fin. C. de
pred. decurio. *¶* adeo Inst. de locat. *¶* cond. l. 1. si ager vect. per Sar-
mient. lib. 3. select. interpretat. cap. 2. in p. *b* Clar. hoc *¶* quest. 17.
¶ 2. Bald. in d. l. si domus *¶* fin. Ripa. in l. qui Romæ *¶* duo fratres
nu. 86. ff. de V. O. Don. 9. Com. cap. 14. vers. quoniam Cor. in d. l. 3. n.
26. *c* Molina. in cons. Paris. part. 1. *¶* 13. glos. 5. n. 48. Ferr. ad d. l.
3. fol. 342. *d* gloss. in l. fin. verbo alii vendere C. b. t. Imola in l. si do-
mus *¶* fin. vers. extra gloss. de leg. 1. Bald. in ead. l. *¶* fin. nu. 1. Menoch.
Conf.

Conf. 90. n. 195. & seqq. diff. Bart. in l. si domus § fin. n. 2. Ang. in l. si. n. 2. C. h. t. Sarini. d. loco ubi 4. contrarias refert opinio.

XXXVII.

Incrementa quoq; quæ fundo emphyteutico accedunt sive sint evidentiæ sive latentia sine pensionis onere, ad emphyteutam pertinent *a*, licet secus sit in usufructuario, ad quem non evidens, sed latens saltem incrementum pertinere iura tradunt *b*.

a arg. l. secundum ff. de R. l. cap. unico. §. si quis demanso si de invest. feud. controv. sit Coras in l. 1. n. 15. C. h. t. Iohan. Andr. in addit. ad Speculatorem in §. nunc aliqua ad quæst. 136. diff. Clar. hoc §. quæst. 41. nu. 1. b. litem si fundi §. huic vicinus cum seq. de usufr. Don. 10. Comm. cap. 7. ubi diversit. rationem notat.

XXXVIII.

De thesauro in vœtigali fundo invento ad quem pertineat, Summa inter Doctores est contentio, & quamvis glossographi omnes secuti Accurs. ad dominum eum pertinere asserant, nos tamen non autoritatibus, sed textibus & rationibus, moti ad emphyteutam pertinere defendendum proponimus.

l. 1. in fin. ubi Coras. n. 17. C. h. t. Diff. Accurs. & glossogra. in §. adeo Inst. de locat. & Cond.

XXXIX.

Onera emphyteutæ, quæ pro eo iure domino vicissim præstare tenetur, sunt. Non deterioratio 2. Pensio annua initio constituta 3. Editio apochæ publicarum pensionum, & Laudemium *a*. Ad deteriorationem quod attinet, hoc in primis in ea notandum est, quod quando ob fundum deteriorem redditum agitur contra emphyteutam, non dominus sed emphyteuta potius se promissis suis stetit probare teneatur *b*.

a Elegant. Donell. lib. 9. con. cap. 14. b. Alexand. conf. 129. volum. 2. quem refert & sequitur Iob. Plosus in l. si quando n. 190. C. unde vi & Ioseph. Ludovi. in suis decis. decis. 22. in fin. Si hart. ad l. 2. num. 17. C. h. t.

XL.

Pensionem suam dominus si vult in dubio conditione
exle-

ex lege petere potest *a*, à cuius præstatione emphyteuta nisi tota res sit perempta *b*, vel bona emphyteutica ab hostib. capta, & possessa non liberatur.

a Donell. *sup. d. lib. 9. cap. 14.* *b* l. 1. C. de iur. Emphyt. Bart. Bald & Doct. communiter ibidem Salicet in l. licet C. locat. Iason in modo d. l. 1. n. 8. pulcherrimè Alexand. Conf. 1. 12. per tot. volum. 1. n. 1.

XLI.

Porro quia publicas functiones, siue pensitationes fisco, aut Reipub. quotannis prædium Emphyteuticum præstare tenetur *a*, emphyteuta solvens eas *b* si sibi consultum velit ad futuri temporis cautionem, ne iterum de eadem re conveniatur curare debet, ut apocham publicam ab eo cui solvit accipiat, ne si quid solutum non sit ab emphyteuta pro eo tempore quo possedit, id quod solutum non est nihilominus à domino exigere possit, cum fundus ad eum redierit *c*.

a l. Imperatores ff. de Publican. & vect. l. 2. & 3. C. sine cens. vel reliqui fund. comp. non poss. *b* Clar. b. §. quest. 46. Ferr. in l. 2. C. h. t. fol. 219. Bart. in l. que ff. de usus. leg. Salicet, in l. plures apoch. C. de fid. Inst. *c* l. 2. C. b. t. l. 2. C. de apoch. publ. Cor. in l. 2. n. 26. C. h. t. Ferr. *ibid.* fol. 329.

XLI.

Tandem Laudemium domino directo solvendum est ab acquirente emphyteusin, pro nova investitura *a*, veluti in compensationem eius damni quod dominus ex immutatione personæ sentire posset *b*, & reputatur ius hoc inter fructus emphyteuseos, quapropter laudemia regulariter etiam usufructuario sunt persolvenda *c*,

a l. fin. C. h. tit. ubi gloss. quam sequitur *ibid.* l. 1. n. 40. Socin. cens. 247. n. 8. & 145. vol. 2. Molin. in consuet. Paris. §. 23. n. 7. Burf. conf. 56. n. 16. *b* Iason in l. fin. n. 43. vers. Titio in fine quem refert Cephal. cons. 27. n. 21. vol. 1. *c* Albert. de Rosat. in l. usufructu legato ff. de usufruct. Alexand. in l. divortio §. si fundum ff. solut. matrim. Guid. Rap. quest. 477. n. 3. Iason in d. l. fin. n. 45. quest. 5. Molin. in cons. Par. §. 1. gloss. 1. n. 28. Tiraquell. in tract. de retract. tit. 1. §. fin. n. 106.

XLIII.

Hinc gravis & frugifera nobis discutienda sese offert
quæstio :

quæstio: Num in casu quo dominus alienationi consensit a vel cum alicui expresse, libera, irrequisito etiam domino, alienatio est permissa b, domino sit præstandum laudemium? in utroque casu affirmativam defendere placet.

a late & eleganter Molmæus in consuetudinibus Paris. tit. 1. §. 23. gloss. n. 8. arg. l. 3. C. h. t. Hartm. Pist. lib. x. quæst. 50. n. 6. diff. Ioha. de Anna. cons. 90. & Petr. de Anchora cons. 63. Ias. in l. 3. n. 40. C. h. r. b Salicet. in sup. citata l. ferè col. 1. vers. sed iuxta Ias. ibid. n. 4. Guid. Pap. Cons. 47. n. 1. & in decis. 46. Clar. §. emph. quæst. 23.

XLIV.

Tandem regula de laudemio perfolvendo supra tradita, sicuti multis modis ampliatur a, ita e contra variis quoq; respectibus restringitur. Primò namq; quando contrahentes re integra pænitentia ducti, à contractu discedunt, ex contractu ante inito nullum laudemium perfolvere coguntur b, cum iura contrahentibus à contractu re non secuta, mutuo dissensu liberè recedere permittant & contractum hociplo pro infecto c habeant.

a Hanc regulam decem modis ampliatam vide apud Hart. Pist. d. lib. 1. quæst. 59. & apud Ias. Bald. Salicet. in l. fin. C. h. r. b Molin. d. loco §. 13. gloss. 5. n. 12. Iac. de sanct. Georg. in tract. de ope Col. 10. Anton. de Butri. cons. 43. & 37. diff. plurimi quos recenset ordine Tiraquei in tract. de retract. §. 1. gloss. 14. n. 10. & seq. c §. fin. inst. quibus mod. toll. obli. l. 1. & toto tit. C. quando liceat ab Empt. disced.

XLV.

Priori restrictioni & hanc addere placet: Quod videlicet non procedat ius laudemii in contractu nullo & invalido a sive ab initio is nullus sit, sive postea rescissus seu solutus fuerit b, Nam sicuti regulariter quævis dispositio de actu valido intelligenda c, ita & iura de laudemio disponentia ad contractum validum sunt restringenda.

a Tiraq. in d. tract. de retract. tit. 1. §. 1. gloss. 2. nu. 2. & tit. 2. §. 6. n. 5. Bart. & Bald. in l. non dubium C. de legib. & in l. fin. C. h. r. b Guid. Pap. in suis decis. decis. 28. Tiraq. d. §. 6. n. 3. Molin. in §. 23. n. 9. c l. 4. §. condemnatum ff. de re iudicat. l. non putavit §. non quis de honor. poss. contr. tabul. l. 2. in fin. quemadmodum testa. aperiant l. filium §. si quis bonorum de legat. præstand. d ut tradit Fab. & Alber. in

ver. in l. fin. §. fin autem C. commun. legat. & in l. 1. C. quomod. & quando ab emp. disc. lice. Molin. & Tiraq. ad loc. i.

XLVI.

Deniq; quæ de iure laudemii hæctenus dicta sunt, iure cõmuni ita procedūt: interim non negamus, ea consuetudine iurmutari posse: Quin potius statuimus ut in plerisque aliis *a*, ita & in laudemii pertolvendis consuetudinem *b*, potissimum esse attendendam.

a l. domi prædiorum & ibi Ioh. de Plat. C. de Agric. & cens. Bal. in rubr. Cod. de consuet. colum. 4. b Boer. in consuetud. Bitur. §. 18. fol. 44. Secin. cons. 70. n. 23. Mol. 3. plura de laudemii natura videre licet apud Tiraq. & Molin. sup. citat. loc. & dictum ib. 35.

XLVII.

Cæterum quidquid iuris in fundo emphyteutico emphyteuta constitutum habet tam diu esse placet, donec amittatur. Amittitur autem aut ex persona cedentis, aut conventionem & lege ipsa, aut ex persona emphyteutæ *a*. Ex persona domini cedentis, si is constituit qui ipse dominus fuit, sed ad tempus, soluto enim iure cedentis, ut & ius accipientis quoq; evanescat necesse est *b*.

a Quæ dichoti est doctiss. Donell. lib. 9. comment. iur. civil. cap. 15. quam una cum aliis nos quoq; imitamur. b arg. in l. lex vectigali. ff. de pignor. arg. l. & post. 12. §. 1. fam. erciscundo.

XLVIII.

Lege ipsa seu conventionem ius emphyteuticum amittitur cum ad certum tempus fundus in emphyteusim datus est puta ad decem viginti triginta vel in annos plures, & illud sit finitum *a*, sicuti & tunc cum nominatim, ut ad certum tempus vectigali non soluto, fundus ad dominum rediret inter partes convenisset *b*.

a l. ult. ff. si ag. vect. per. Cuiat. in l. 1. C. de locat. fund. patri- mon. b d. l. lex vectigali de pignoribus Donell. d. loc. cap. 15. in p.

XLIX.

Ex persona Emphyteutæ cui id quoque, quod factum & culpa eius accidit inest finitur dupliciter, Morte nimirum emphyteutæ civili *a* vel naturali *b*, si non adsint alii

In investiturā tacite vel expresse ad successionem vocati
c, ex facto verò cum vel ipse ius suum domino renunciat,
vel cum alium de emphyteusi investiri patitur d.

a *Corb. in tract. de iur. emphyt. cap. 1. n. 1. Donell. d. cap. 15. b*
Corb. in tract. cap. 7. n. 1. c Nov. 120. late & elegant. Corb. d. tract.
cap. 12. d dummodo dominus eam acceptet. Cui invito obtrudi re-
nunciatio non potest Corb. hic cap. 9.

L.

Culpa eius finitur itidem aliquot modis, quorum
prior est si canonem, si sit emphyteusis civilis, per trien-
nium a, vel si sit ecclesiastica per biennium b non solve-
rit, quod tempus non à die destinatae solutionis, sed à
tempore contractus seu obtentae investiturae numeratur c.

a l. 2. C. b. t. Cons. 7. com. cap. 12. n. 10. Sich. ad l. 2. n. 15. C.
h. t. b cap. fin. & locat. ubi Panorm. Clar. §. emphyteus. quest. 8. nu. 1.
Vvesenb. in parat. ff. si ag. vect. pet. n. 2. c Corb. hac tract. cap. 15.
quest. 1. mihi sol. 613.

LII.

Ex qua caduca ~~est~~ quaestio oritur gravis & fructuosa,
An dominus canonem constituto tempore non solventem
propria sua autoritate sine iudicis sententia declaratoria,
expellere possit. Affirmativam communiter receptam
videmus a, à qua nos tamen propter æquitatem recede-
mus d.

a communem hanc esse attestatur Aut. de Butri in cap. potuit
ext. locat. Iason. in l. 2. nu. 12. & seq. C. h. t. Ruin. conf. 153. n. 6. lib.
1. & cons. 57. n. 2. lib. 4. Alex. conf. 6. post. n. 22. lib. 3. Decius conf.
46. nu. 7. in fin. Capoll. conf. 25. nu. 3. in fin. & nu. 6. b defendunt
hanc sententiam Mart. & Bulg. gloss. quos seq. Petrus Cynus & Alber.
de Rosat. in l. 2. C. b. t. Sich. ibid. n. 10.

LI.

Ad quam sententiam declaratoriam impediendam,
non sufficit allegare, initio contractus convenisse, ut pen-
sio suis quæq; temporibus præstetur a, & nisi præstaretur
dominus stipulatus sit panam a, cum pœnæ adiectio

C 2

receptio-

receptionem pensionis tantum, non etiam expulsionem
excludat b.

a l. 2. C. b. t. ubi Ferr. fol. 69. Receptione enim pensionis præterita
pœna legalis non remissa præsumitur l. si pro fure §. 1. de cond. furt.
qualis est pœna caducitatis l. 2. C. b. t. Menoch. lib. 3. præsumpt. 112. n.
9. Donell. 9. comm. cap. 15. diff. Coras. in l. 2. n. 21. C. b. t. & præter
eum alii citati à Menoch. d. præsumpt. n. 1.

LIII.

Sicut nec illud prætereundum est, se per totum e-
lapsum triennium à domino interpellatum non esse cum
die satis interpelletur.

l. 2. C. b. t. l. Magnam C. de contrab. & committend. stipulat. Clar.
questione 8. n. 18. Coras. in l. 2. nu. 22. fol. 246. Donell. supra sap. ci-
tat. lib. 9. cap. 14. vers. Quarta.

LIV.

Propter deteriorationem regulariter emphyteutam
sive sit civilis siue ecclesiasticus a, iure suo privari omnib.
constat. Quod usq; adeò verum est, ut etsi non totus
fundus, sed pars eius, saltem deterior facta sit toto tamen
fundo emphyteutico possessor privari possit b.

a tex. in auth. qui rem C. de Sacrosanct. Eccles. que licet tantum
de Ecclesiastica loquatur emphyteusi propter rationis tamen æquita-
tem ad civilem à Doct. non immeritò quoq; extenditur Iason in d. auth.
qui rem. Et in l. 2. h. t. n. 48. Idem tenet Alexand. in l. divortio §. si fun-
dum ff. solut. matr. ubi Ias. n. 4. Br. Conf. 36. volum. 2. Ruinus cons. 58.
n. 4. volum. 1. Nat. conf. 481. & 482. volum. 3. Roland. à Vall. conf.
46. vol. 2. b Bald. in l. adem circa fin. vers. sed quid si ex pluribus C.
locati quem sequitur Alex. d. conf. 118. n. 2. Cavalcan. in tract. de usuf.
mulier n. 157. in fin.

LV.

Regulariter ob deteriorationem emphyteutam iu-
re suo privari diximus. Ut autem huic regulæ locus sit tria
copulativè requiruntur. 1. Quod sit notabilis, quantitatis
deterioratio. 2. quod id in quo fundus factus est deterio-
r, perpetuam ipsius fundi iacturam non saltem difficul-
tatem percipiendorum fructuum concernat. & 3. quod si
at illa deterioratio dolo & culpa possessoris a, quæ ex eo
maximè

maximè arguitur, cum admonitus ut ab eo, quo fundus possit fieri deterior desisteret, non desistit *b*.

a Iason in *auth. qui rem C de SS, Eccles. Alex. conf. 118. n. 10.* vol. 6. Rol. à Vall. *conf. 49. n. 2.2. Menoch. de arbit. iud. quest. lib. 2. cent. 1. cas. 78. Burs. cons. 91. b* l. Decius. in l. velle non creditur de Reg. iur. Hart. Pist. lib. 1. q. 28. n. 5.

LVI.

Ob alienationem inconsulto domino factam. Et de iure prohibitam, emphyteuta iure suo maximè cadit *a*, dummodo realis ut supra dictum, non ficta rei interveniat traditio *b*, qua non subsecuta cum non dicatur perfecta alienatio nec alienans pœnam ex ea pati debet *c*.

a *Speculat. in d. §. nunc aliqua vers. 195. Immo. in d. c. potuit n. 49. in fin. Alex. in l. si à me n. 5. vers. 2. ff. ad l. Falcid. Iason. in l. fin. C. h. t. Curt. Senior cons. 8. n. 10. Tiraq. de retract. municipum §. 1. in gloss. 2. Clar. b. §. quest. 13. n. 3. b* Tiraq. de constituti in 26. limitat. n. 5. & 6. Paul. de Castro in l. 1. §. si rem n. 2. ff. de pos. *c* And. de ser. in cap. imperialem de prohibis. fend. alien. §. callido vers, pena in his Clarus §. feudum quest. 30. n. 3.

LVII.

Atq; his modis iam traditis quibus ex culpa emphyteutæ finitur emphyteusis, adiungunt quidam alios insuper similes utpotè ob mutatam rei formam si rem deteriorè reddiderit *a*, quod fit cum arbores frugiferas exciderit, vel vineam incultam reliquerit *b* ob inobservantiam pactorum *c*, ob non petitam de novo investituram intra duos menses *d* ob rei totalem interitum *e*, & alios plures quib. omnib. hodie non utimur.

a Vide Corbulum hoc tractat cap. 10. n. 3. & seqq. Clar. hoc §. quest. 25. & lib. 7. §. possessio *b* Bart. in l. divortio §. fundum n. 3. ff. solut. matrim. cum quo transeunt indifferenter Doctores antiqui & moderni ut dicit Iason in eodem §. n. 12. Angel. in l. si colonus ff. arbor. sur. Cesar. Bald. in d. §. si fundum Picus in l. si Titia §. Titia n. 97. de leg. 2. dum tamen notabilis sit deterioratio non verò modica de qua vide Menochium lib. 2. arbit. iud. quest. cent. 1. cas. 78. Corb. b. tract. cap. 2. n. 1. *d* l. 3. in fin. C. h. t. Corb. hic cap. 5. n. 1. *e* Corb. cap. 5. n. 7. l. 1. C. h. t. & §. adeo inst. eod.

LVIII.

Sed hic quaeritur utrum emphyteuta expulsus meliorationes suas perdat, nec ne? Et sciendum est, si ob culpam fuerit eiectus ut quia Canonem intratriennium ex civili, aut intra biennium ex Ecclesiastica emphyteusi non solvit nec etiam apochas fiscales domino tradidit, eum meliorationes perdere *a*, non tamen eas quae nudam & simplicem meliorationis formam excedunt *b*: Si verò iure emphyteutico propterea excidit, quod emphyteusisus temporis vel generatione finita est, meliorationes à domino repetere ipsum non prohiberi *c*.

a l. 2. C. de iure emphyt. & Nov. 7. Arius Pinell, ad l. 2. C. de Rescind. ven. par. 2. n. 7. *b* Molin. in cons. Paris. part. 1. §. 1. gloss. 5. r. 73. & seqq. *c* Bald. in l. Senatus §. Marcellus supr. de leg. 1. iul. Clar. in §. emphyteus. quest. 45. & Arius Pinell, ad d. l. 2. C. de resc. vend. par. 2. n. 7. Et 1. num 10. ubi tamen hanc sententiam in annotationibus suis ad Pinellum planè improbat Emanuel Soarez.

LIX.

Huic contractui affines sunt nonnulli, alii ut, Feudum, libellaria & precaria, in multis convenientes in plurimis verò invicem dissidentes. Feudum enim ab emphyteusi multis modis differt *a* in multis verò concordat.

a de quibus concord & discord. vide latè differentem Borch. in tract. feudali cap. 3 n. 44.

LX.

Libellaria.

Libellaria est contractus quo scriptura interveniente res alicui venditur certo pretio certaque pensione in singulos annos constituta, hac plerunq; lege addicta, ut stato conditoque tempore contractus renovetur rursus pretio certo vel arbitrario numerato.

Cuiac. in cap. unico Quib. mod. feuda amitt. Nov. const. 7. Borch. d. tract. cap. 3 n. 45. ubi certas differentias inter hunc contractum, feudum & emphyteusin constituit quod facit & Cuiac. in supra citat. cap. mibi fol. 69. in f.

LXI.

Precaria & prœcaria quae quamvis differre videantur *a*, sicut tamen coniunctim, commodè dehniri possunt, ut sine scilicet

scilicet cessio usus, vel usufructus rei immobilis ad certum tempus, sive dum vixerint clerico, aut ei qui res ecclesie donat sub conditione exhibendi, ministerii aut census facta *b*, Non fit aut. ita nisi cum consensu ecclesie quæ ad hoc à potestatibus compelli non potest.

a Secundum Canonistas & Hostiens. in sum. ext. de precar. *b* cap. precaria §. 2. quest. 2. Cuiat. in cap. unico qui succedere teneant & lib. 4. obs. 7. Borch. d. cap. 3. n. fin. *c* cap. 2. cas. 10. quest. 2. *d* cap. fin. X. de precariis.

LXII.

Restat ultimò ut de iure superficiario, quale illud sit De super. aliquid quoque attingamus, quod secundum Baldi sententiam definitur esse. Cum quis vendit donat vel locat superficiem fundi vel domus, retenta proprietate ob cuius recognitionem superficiarius plerunque *a*, domino in singulos annos, certum quid præstare tenetur *b*.

a Non enim semper pensio præstanda est de qua vide doctæ diss. Donell. 9. comm. iur. cap. 16. *b* Menoch. remed. 4. retinend. poss. et in uerd. de superficieb. Bald. in rub. C. de iure emphyt. n. 2.

LXIII.

Acquiritur ius superficiarium 4. modis: Emptione, Conductione, Donatione & testamento *a*, Quibus modis rectè acquisita, sine ullo iuris impedimento alteri à superficiario cedi & in alium transferri potest *b*, an autem superficiarius ius suum alteri venditurus, ad instar emphyteutæ soli dominium requirere emptorq; laudemium præstare teneatur quæritur. Et licet sint qui statuant, eum qui cum pensionis onere possidet, dominum sub pœna commissi requirere debere *c*. Nobis tamen theoricæ veritate inspecta nihil horum à superficiario exigendum iure cautum esse videtur *d*.

a Donell. d. loco cap. 16. *b* l. 1. §. quia aut. vers. sed & lege. ubi Bart. de superf. *c* Bart. d. loc. & alii plurimi citati à Menoch. de arbitr. iud. quest. cas. 3. n. 3. *d* per argum. qua affert Donell. lib. 9. cap. 17. vers. in hac.

Sicuti

Sicuti quatuor ut dictum modis constituitur ita ad constitutionis similitudinem, quatuor quoque modis finitur. Primo solutione iuris domini, tempore, rei mutatione & culpa superficiarii.

Vide Donell. de singulis acurè disputantem d. cap. 17. & Dd. in l. 1. ff. de superficieb.

F I N I S.

QVÆSTIONES ALIQVOT
CONTROVERSAE EX DI-
VERSIS IVRIS CIVILIS MA-
teriis desumptæ.

I.

AD introducendam ac confirmandam consuetudinem, quot actus, quantum itidem temporis requiratur spacium inter Doctores nostros, disputatur in priori quæstione Menochii *a*, qui illud iudici dijudicandum relinquit, in posteriori Camerae *b*, sententiam approbo.

a Menoch. de arb. iud. quæst. lib. 2. cent. 1. casu 81. & seq. quamvis in dubio duo etiam

iam sufficere possint. b Geil. 2. obs. 31. n. 3.
diss. VVesenb. in par. ff. de legibus. in fin. &
Doct. comm. in l. de quib. de legib.

II.

Placet legem illam damnatam & teste
Bartolo omnium in iure difficillimam.
PLACET 2. C. de Pedan. Iudi. explicandam proponere. Et quod ne in minimo
quæstioni de iurisdictione, ad quam eam
falsò Dd. extendunt obstet declarare.

Vaconi à Vacun. 6. declar. 82.

III.

Pacta in continenti adiecta bonæ fidei
contractibus, tam à patre Rei, quam à parte
actoris insunt, In strictis non ad agendum
sed ad excipiendum profunt.

*Liurigentium 7. §. Quinimò ff. de Do-
ctis l. Lecta de Reb cred.*

IV.

Acerrima inter Doctores iuris est dis-
putatio. Num transactioni addita stipula-
tionè pænali, ea commissa stipulator simul
pœnam petere, & commodo transactionis
frui possit, Quod Nego.

D

Hotom.

*Hottom. illust. quæst. 10. l. 17. § 40. ubi
Donellus C. h. t. Alciat. 5. paradox. 12. diff.
Jas. in l. qui fidem. pen. de trans.*

V.

Anceps & intricata quæstio est an in sequestrem, dominium, vel possessio transferatur. Quod contra Felinum *a*, Franciscum, Aret. *b*, & plurimos in possessione transferenda nisi aliud convenerit, de iure verum in domino *v*, nunquam procedere *c* puto.

a in cap. examinata 15. ext. de iud. b in l. interesse 39. de acquir. poss. c licet ff. depositi Florentinus in C. h. m. unica. de sequest. poss. § fruct. Cost. in d. l. interesse de acquir. poss.

VI.

An venditor ad rei venditæ traditionem teneatur, an verò præstando emptori id quod interest liberetur, summa atq; difficillima est disputatio. Ego venditorem ad rei traditionem, dummodo eiusdem tradendæ facultatem habeat, teneri nec præstando interesse liberari cum communi coniuncto,

Bart.

Bart. Bald. & Doct. pleriq₃ in l. 1. de act. empt. Innoc. in cap. cum Iohannes x. de fide instru. diss. Vaud. var. quest. quest. 9.

VII.

Egregiè controversum est an & quando ab arbitri sententiâ appellare liceat, qua in quæstione, pleroscq^{ue} ab aliis, nonnullos à se ipsis variasse reperio *a*, Ego rem hac distinctione adhibita cum Dd. terminandam duco, an sc. arbiter à magistratu *b*, vel à partibus ex compromisso datus sit, si à magistratu, non minus ab arbitro quàm à iudice appellare licere, sin vero ex compromisso, iudicio de arbitro prolato standum esse existimo, iuri consentaneum *c*.

a Accurs. & Doct. ad l. arbitro ff. Qui satisd. cog. b l. si pure 37. in p. de fideicom lib. 1. & §. 1. Inst. eod. tit. l. si cum libertas de cond. & demonstr. c Vand. lib. quest. 14.

VIII.

Legem 17. ff. de furtis quæ agit de lucro cessante, & damno emergente, ut & leges huic confirmiles per l. unicam C. de sent. quæ de eo quod inter. & c. Correctam non esse cum Donel. defendam.

Donell. ad l. unicam C. d. t. cap. 10.

IX.

Per matrimonium subsequens, legitimati omnia iura naturalium & legitimorum hac ipsa legitimatione consequuntur *a*, quod aded verum puto, ut & sub statuto, fœminas extantibus masculis excludente quoq; comprehendantur *b*.

a Canonist. communiter omnes in cap. tanta est qui filij sint legit. Forster. in tract. de success. lib. 2. pag. 170. *b* Geil. 3. obs. 141. Tiraq. ad l. 3. C. de revocand. donat. in verb. susceperit n. 49.

X.

Menchium lib. 3. arbit. iud. quæst. cas. 319. omnium optimè legem obscuram 2 C. de lib. credit. & iureiurand. explicasse contra omnes Doctores alios defendemus.

ERRATA TYPOGRAPHICA.

In inscript. pro trino. leg. triuno. thes. 4. in alleg. lit. a. pro Et leg. ut. th. 5. in alleg. lit. 4. 3. pro Duar. leg. Covar. th. 7. in alleg. lit. b. pro Abb. leg. Aiber. in th. 13. pro Et leg. & th. 18. post retinatur leg. & continuatur. th. 30. pro Consens. leg. Constant in th. 24. pro Concess. leg. concess. in th. 25. post verb. usu leg. tamen. th. 29. in alleg. lit. b. pro dissentit leg. dissentiant th. 30. pro infecti leg. infecti. th. 23. pro tradendus leg. tradens. th. 36. post verb. Nequeat ponatur distinct.

F I N I S.

DISP. V.

THEMATA
DISPUTATIONIS
QVINTAE

Secundae partis pandectarum

DE SERVITV
TIBVS PERSONA-
LIBVS.

DESVMPTA

*Ex t. De usufructu cum seqq. Di-
gest. Inst. & Cod.*

QVAE

DI. T. O. M. B. I.

PRÆSIDE

VIRO CLAR^{mo} CON^{mo} DN.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

RESPONDENTE

GREGORIO ROSERO
HARTESLEBIENSI,

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
defendentur.

Ad d. 17. Cal. Apr. hora & loco consueti.

Omnis res à natura esse libera præsumitur.
l. alius & ibi gl. C. de servit.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO CID IO XCIV.

A M P L I S S I M I S V I -
R I S P I E T A T E P R V D E N T I A
Et virtute Clariss. Dnm. Cos. Et toti ordini
Reipub. Budaadiensis Dominis suis
summo honorum cultu ob-
servandis

Hoc Academici exercitiū mo-
mentum

F N

Perpetuæ observantiæ monumentum
O. D. C.

Gregorius Roser Hartes-
lebiensis Respondens.

DE VSVFRVCTV.

Continuatio.

Dererum corporalium haecenus : nunc de incorporalium vindicationibus, quæ sunt servitutes, agendum.
§. incorporales l. de reb. corp. & incorp.

T H E S I S I.

SERVITVS EST IVS, quod habemus in re alterius, ut is patiatur aliquid, aut non faciat *a*: vel est ius, quod quis, vel in re, vel ex re sua, vel aliena *b*, alterius rei, vel personæ *c* imposuit.

De servit. in genere. Definitio.

a l. quoties 15. de serv. b l. 5. inf. pr. de usufr. ear. rer. c. Host. ad rubr. l. de servit. rust. pred.

II.

Et constitui huiusmodi servitus potest ab omnibus, qui iure non prohibentur, cuiusmodi sunt, Dominus fundum habens, Princeps, vel Magistratus, proprietarius, licet alteri vsumfr. concesserit *a*, dummodo conditionem usufructuarij meliorem, non deteriore reddat *b*. Sed & Vasallus, & Emphyteuta sine Domini consensu servitutum constituere possunt, sed extincto iure dantis, extinguitur ius accipientis *c*.

Qui constituunt.

a l. servitutes 14. §. fin. de serv. l. 2. §. merito ne quid in lo. publ. b l. nisi 16. de usufr. c. l. Statius Florus 48. de iure fisci cum ll. simil. quas adducit Borch. de feud. c. 3. nu. 43.

III.

Imponitur servitus vel conventionione, veluti pactis, stipulationibus, & alijs conventionibus *a*, precario *b* vel

Quomodo.

A 2 vltima

ultima voluntate, puta, testamento, aut codicillis *c*, sententia iudicis *d*, item, lege, & consuetudine *e*, longi temporis præscriptione, cum titulo *f*, aut patientia Domini, g five continuam, five discontinuam causam habeat *b* Iure Saxonico indistinctè 31. annis, cum 6. septimanis, & 3. diebus præscriptio absolvitur *i*.

a *§. si quis in f. l. de serv. rúst. l. 3. de vsufr. l. via 5. de servit. Cuiac. ad Afr. tr. 9. in pr. mibi fol. 572. b l. 3. l. & habet 15. §. precario de precar. l. si quis sepulc. 12. in pr. de relig. c. d. §. si quis d. l. 3. de vsufr. & t. 1. de serv. leg. d. arg. l. vsufr. 6. §. constituitur de vsuf. e l. venditor 13. §. fin. com. præd. l. 1. c. de serv. & aq. f l. fin. ibi bono initio tenentis possessionem. c. de præscr. long. temp. VVes. nu. 5. de serv. g sine titulo scientia & patientia Domini necessaria est. l. 2. ibi eo sciente c. de serv. & aq. qua est loco tituli. Idq. probat VVes. ex. l. 10. si quis diuturno si serv. vind. id ipsum videtur quoq. innuere Donell. c. 12. f. 601. nu. 10. lib. 2. comm. varijs in locis videtur dissentire Cuiac. h l. 2. c. d. t. l. fin. c. de præscr. long. temp. Cuiac. in l. 4. §. libertatem de usucap. l. si quis diuturno 10. si serv. vind. Costal. in l. 4. de servit. Duar. in anniverf. disp. lib. 1. c. 34. i per Landrecht lib. 1. art. 29. Schurf. cons. 32. 69. cent. 1. Schneid. in §. fin. nu. 19. l. de serv. ubi VVes. in parat. de serv. nu. 5.*

IV.

Præterea requiritur patientia constituentis, & usurpatio eius cui constituta est servitus *a*: modum etiam adjici servitutibus posse constat, veluti quomodo quis uti debeat, quo genere vehiculi agatur, vel non agatur, ut equo duntaxat, ut certum pondus vehatur *b*.

a l. 3. de usufr. l. 2. de act. emt. b l. 4. in pr. §. fin l. 5. in f. eod. l. si is cui 11. in pr. quemad. serv. am. Cæpol. de serv. part. 2. c. 2. nu. 14. Connan. lib. 4. c. 8.

V.

Quomodo
emittatur.

Extinguitur confusione *a*, actu aliquo concesso, qui servituti ita contrarius est, ut durare simul nequeat *b*, rei interitu *c*, resolutio iure imponentis *d*: Item usucapione 10. annorum inter præsentis, 20. inter absentes *e*. Iure Saxonico 31. annis cum 6. septimanis & 3. diebus *f*.

a l. 1. l. si cum 15. quemad. Serv. am. & ibi VVes. in parat. nu. 2. b l. si fil-

b l. si stillicidii 8. d. t. Vvesenb. nu. 3. c l. si locus 14. eod. Vves. nu. 4.
d l. is cui 11. §. fin. eod. Vves. nu. 5. e l. pen. C. de serv. l. fin. C. de præ-
scrip. Cons. d. lib. 4. c. 12. n. 1. Vves. d. t. nu. 6. f vide fund. th. 3. in f.

VI.

Pro servitutibus constituendis, si fuerint promissæ, Actiones.
non autem traditæ, datur actio ex illo contractu: veluti si
stipulatione promissæ, ex stipulatu, si testamento, actio
ex testamento personalis, vel vindicatio competit, ut do-
cetur suis locis.

l. si binarum 35. de serv. præd. vrb. l. 8. de act. emt. l. 22. §. 1. de
condict. indeb.

VII.

Pro defendendis autem servitutibus iam constitutis,
sive ipso iure, sive tuitione prætoris, variz actiones dan-
tur: & quidem principaliter Confessoria & Negatoria.
Confessoria ei, qui ius vel servitutem ad se pertinere dicit.
Negatoria ei, qui ius vel servitutem alteri debere se, aut
esse, negat a. Quæ appellationes non à re, ut pleriq; in-
terpp. putant, sed ab ipsa orationis forma, aientis, vel
negantis, nobis sumtæ videntur. v. g. his verbis: aio mihi
ius esse, te invito ædes meas altius tollere, Confessoria
intenditur b. Contra, istis: nego tibi ius esse, vel aio tibi
ius non esse, invito me altius tollere ædes tuas, Negato-
ria c.

a §. æquè 1. de act. l. 2. si Serv. vind. b d. §. æquè v. veluti si
quis agit. c d. §. v. ut si quis intendat ius. Donel. c. 15. & 16. lib. 11.

VIII.

Quæ actiones civiles sunt, & sua natura perpetuæ a,
& dantur, directa quidem Domino servitutis, vel liberta-
tis b, Vtiles verò non domino, ius tamen aliquod in re
habenti: ut usufructuario c, superficiario d, emphyteu-
tæ e, creditori pignoratitio f; olim quoq; possessori præ-
dii provincialis g, hodiè vasallo.

a l. sicut 8, si Serv. vind. b l. 1. 2. eod. c l. uti frui 5. §. u-
t si serv. vind. d l. 3. §. si ego de nov. op. nunc. l. 1. §. ult. de superf.
e c. un. §. rei autem & ibi Schenck. de invest. de re al. fac. f l. eo qui
pign. 16. de serv. g arg. l. 3. C. de serv. d. §. rei autem,

IX.

Et dantur non tantum contra Dominum, sed etiam contra quemlibet possessorem: atq; adeo contra quemvis alium, qui vel servitutis usum, vel rei nostræ, quam sibi servire existimet, libertatem impediatur, vel sibi usurpet.

*l. si quis diuturno 10. in f. l. 4. §. ult. l. 9. l. si alius si serv. vind. Ex-
cipitur servitus oneris ferendi de qua actio adversus alium quam Domi-
num non competit l. 1. l. 6. §. has autem actio si serv. vind. Quia & is a-
liquid facere tenetur contra naturam aliarum servitutum d. l. 6. l. etiam
33. de serv. urb.*

X.

Socio contra socium hæ actiones in re communi non dantur: sed communi dividendo is experiri debet.

*l. in re communi 26. de ser. præd. urb. l. annuus 1. l. si serv. vind. l.
Sabini 28. com. divid.*

XI.

Hereditibus & in heredes hæ actiones competunt (non tamen iure successionis sed eo iure quo Domini sunt) in solidum, si plures sint, propter individuam realium servitutem naturam: aliud in usufructu.

l. via 17. de serv. l. 5. de usufr. l. 2. §. 1. & seq. l. 3. & 4. de V. O.

XII.

Venit porro in has actiones ipsum ius servitutis, habita tamen damni & fructuum, sive eius quod interest, ratione.

l. 5. C. de serv. d. l. 4. §. 1. l. 6. §. ult. si serv. vind.

XIII.

Differunt hæ duæ actiones, quod confessoria petat actor declarari, ius seu servitutem ad se pertinere; Negatoria verò prædium suum liberum esse, quoad adversarium, sibiq; facultatem prohibendi, ut prætenso iure, vel servitute utatur, vel fruatur, competere.

*l. loci corpus §. competit l. quemadmodum 29. §. 1. ad l. Aquil.
Et fieri potest quod serviat alteri fundus, sit tamen liber ab adversario &
hoc est quod vulgò dicitur: ades habeo liberam quoad te. Sunt & alia
remedia quæ pro vindicandis servitutibus introducta sunt, de quibus, suo loco
Et hæc in genere de servitutibus.*

XIV.

Cæterum distribuuntur servitutes in reales, siue re- Divisio
 rum *a*, siue in rem: & personales *b*, siue personarum *c*:
 de quibus posterioribus modo videbimus.

a l. 1. de serv. l. Cuius 1 2. de ann. leg. Cæpol. in tr. de serv. part.
 1. c. 1 1. nu. 7. Conna lib. 4. comm. c. 1. nu. 1. in f. & c. 7. nu. 1. VVesenb.
 in parat. de usufr. n. 3. & d. t. de serv. nu. 4. *b* l. 4. de serv. rust. prad.
 & t. t. com. prad. *c* d. d. 1.

XV.

Personalis servitus est ius *a*, ex re aliena personæ de- De servitu-
tib. persona
libus.
 bitum *b*, & ad eius usum, commodum, utilitatemque
 constitutum, dominii ius diminuens.

a l. 57. de usufr. l. 5. §. fin. quib. mod. usufr. am. §. un. I. de reb.
 corp. & incorp. *b* VVes. in parat. d. t. nu. 3.

XVI.

Huius species vulgo tres numerantur, ususfructus, Divisio.
 usus, & habitatio: de quibus ordine.

d. §. un. l. de reb. corp. & incorp.

XVII.

Ususfructus, Nieß/Brauch / oder Leibzucht / Paulo desi- De usufr.
 niente, est ius *a* alienis *b* rebus utendi fruendi, salva re-
 rum substantia *c*.

a l. 1. & ibi gl. ff. h. t. in pr. l. eod. l. 1. de serv. urb. prad. d. §. un.
 l. de reb. corp. & incorp. *b* l. utifru 5. si usufr. pet. *c* passim. in t. t.
 usufr. quemadmod. cav.

XVIII.

Hunc duplicem Dd. faciunt, causalem, & formalem
a, sed malè. Vnus est enim usufr. tantum, quem si pla-
 cet, formalem appellare possumus. Causalis nullus est *b*,
 cum Dominus re sua iure dominii utatur: quamvis in mul-
 tis casibus dominii pars sit *c*.

a Hanc divis. communem dicit Ar. Pin. in l. 1. part. 2. nu. 9.
 cum seq. *b* Coras. lib. 5. misc. c. 3. *c* l. usufr. 4. h. t. vide Cuias. in l.
 si unus t. 55. de pact. & Goed. in l. recte dicimus de V. S.

XIX.

Rectius hoc modo dividitur, ut alius sit proprius, a-
 lius improprius, qui quasi usufr. nuncupatur *a*, Proprius
confi-

consistit in reb. tam mobilibus : ut sunt servi ; iumenta :
quàm immobilibus, quæ usu non consumuntur b : ut sunt
prædia rustica & urbana.

a *§. constituitur* 2. l. de usufr. t. t. ff. de usufr. ear. rer. b d. *§.*
2. & ibi *Schneid. nu. 2. & 3. l. h. t. Beust. m. l. sed etsi possessori §. etiamsi*
nu. 3. f. 212, de iureiur.

XX.

Quib. mod.
usufr. constit.

Constituitur autem hic usufr. vel à lege, ut cum pa-
ter in adventitiis filii bonis in totum : in emancipatorum
v. liberorum bonis pro dimidia parte tenet usumfr. Item
quando matri, ad secundas nuptias transeunti, concedi-
tur in bonis, à patre profectis, quæ habuit ex successione
filii prioris matrimonii a. Item iure accrescendi, quod
inter eos fructuarios locum habet, quibus in ultima vo-
luntate coniunctim usufr. est relictus b.

a *l. 1. & 26, in pr. C. de bon. qua lib. in pr. l. per quas pers. nob.*
acq. quanvis rectius quis dixerit, hoc posteriori modo non tam usumfr.
constitui quam detineri. b sunt & alij modi de quib. in genere dictum
§ ihes. 3.

XXI.

De usufr. ac-
cresc.

Ius accrescendi, ut breviter perstringamus, defini-
tur ius retinendæ vel nanciscendæ partis eius, qui non
concurrit, vel qui concurrere desit.

Ves, hic nu. 3. Cuiac, in parat. C. de caduc. toll.

XXII.

Coniuncti vocantur hac in materia, qui à lege, vel
homine ita connectuntur, ut pro uno habeantur.

l. planè 34. in pr. de leg. 1.

XXIII.

Divisio,

Coniunctio duplex : Simplex, & mixta : hæc fit re &
verbis simul : illa verbis tantum, vel re tantum. Icri. in tres
modos distinguunt a : quanquam constitutiones duplici-
ter rem definiunt, ut coniunctos re & verbis, coniunctos,
cæteros disiunctos appellent b.

a *l. triplici 142. de v. s. l. re coniuncti 89. de leg. 3. b l. un. §.*
bi ita def. §. si ead. C. de cad. toll. Costal. h. t.

XXIV.

Re coniuncti sunt, quando duobus res eadem lega-
tur se-

eur separatim: ubi si orationis structura inspiciatur, dis-
iuncti censentur, propter rei tamen coniunctionem pro
copulatis habentur, puta, Titio fundum Cornelianum do
lego: Seio fundum Cornelianum do lego. Hic si Titius &
Seius concurrunt, concursu isto fiunt partes, cum aliàs
cuique in solidum fundus datus esse videretur, adeoque si
alteruter non concurrat, fundus alteri, si volet, relinque-
tur totus: non quidem iure accrescendi, sed potius non
decrecendi.

Lun. §. huius ita 10. C. de cad. toll.

XXV.

Verbis coniunguntur, quib. æquis pro indiviso por-
tionibus ususfr. relinquitur: ut Titio & Seio fundum Tu-
sculanum æquis ex partibus do lego.

d. l. re coniuncti de leg. 3.

XXVI.

Re & verbis simul coniuncti sunt, quibus idem par-
tibus nullis expressis in ead. oratione coniunctim relin-
quitur: ut Titio & Sempronio fundum Tusculanum vel u-
susfr. fundi Tusculani do lego.

*l. i. de usufr. accresc. l. coniunctim 8. de leg. 3. Et hac coniunctio
locum facit iuri accrescendi.*

XXVII.

Et est ius accrescendi inter fructuarios re & verbis si-
mul iunctos, cum ab initio quisq; solidum habeat quem-
admodum quoq; inter coniunctos re tantum.

*d. l. i. de usufr. accresc. d. l. coniunctim de leg. 3. Cuiac. in parat. C.
de cad. toll. obs. 24. lib. 35. vide Rob. lib. 2. sent. c. 24. Hott. q. 44.*

XXVIII.

Inter coniunctos autem verbis tantum, an & quate-
nus ius accrescendi locum habeat magis dubitatur? Et si
celeritatis tantum studio coniuncti videntur, iuri accre-
scendi locus non est a. si consultò, consilio, & ex men-
te testatoris, tunc ius accrescendi inter eos locum sibi ven-
dicat b.

*a l. i. in pr. l. pen. de usufr. accresc. l. si ita quis 66. de hered. Inst.
Cuiac. lib. 24. obs. c. 35. b l. si duob. 16. §. ult. de leg. 1. Cuiac. d. lo.*

Alia hic offertur quæstio, si concurrunt coniuncti & disiuncti, uter alteri præferatur? Et constat coniunctos disiunctis esse potiores, ideoque si coniuncti pars deficiat soli coniuncto accrescit *a*. Quod si v. disiuncti pars deficiat, tunc disiunctus potior non erit, sed cæteris coniunctis simul accrescet *b*. Hoc differunt, quod coniuncto cum onere, disiuncto sine onere accrescat *c*.

a l. re coniuncti 89. de leg. 3. Cuiac. lib. 24. obs. c. 34. *b* d. l. re coniuncti *c* Lun. C. de caduc. toll.

XXX.

Vno etiam verbis tantum coniunctorum deficiente, pars eius non tantum similiter verbis, sed etiam cæteris heredibus accedit: nisi data opera testator eos coniunxerit ut si verbis do, lego, vel solo verbo do, utatur-

Cuiac. lib. 24. obs. c. 34. in f. per d. l. si ita quis 66. de hered. inst. d. l. re coniuncti 89. de leg. 3. l. si duob. 16. §. fm. de leg. 1.

XXXI.

In quib. reb. consistat ususfructus.

Et inheret quidem usufr. corpori cuiuspiam *a*, mobili *b*, moventi *c*, sive etiam immobili *d*, cuius tamen usus absq; abusu esse possit *e*.

a l. 2. de usufr. l. 5. §. 2. quib. mod. usufr. am. *b* l. 7. l. sed si 15. §. 3. l. numismatum 28. l. statuae 41. de usufr. §. 2. l. eod. *c* l. se vi. 25. l. vetus 68. de usufr. d. §. 2. l. eod. *d* d. §. 2. l. 1. uir. poss. *e* l. t. de usufr. ear. rer. sapè d. §. 2. & vide ib. 19.

XXXII.

Forma. Quando dies leg. ced. usufructus.

Constituï potest pro parte diuisa, & indiuisa *a*, leq; Falcidia minui, item purè, vel sub conditione, item in diem, vel ex die *b*. Et si usus vel usufr. testamento legatus sit, dies eius cedit, non à morte testatoris, ut cætera legata: sed ab adita hereditate *c*.

a l. usufr. 5. b. t. Cuiac. in l. stipulationes non 72. de V. O. Hoff. in. illustr. q. *b* l. sub conditione 54. b. t. l. puio 16. §. usufr. fam. ercisc. l. si usufr. 9. §. plane usufr. quem car. *c* 1. quando dies leg. ced. iuncta l. cedere diem de V. S. l. qua legata de R. I. & utrobiz. Dd. proprietate legata dies statim à morte testatoris cedit.

Vsuf.

XXXIII.

Usufr. hoc modo constituto, fructuarius vendere De iure fru-
 locare, donare, vel alio titulo, commoditatem iuris sui ctuarii.
 transferre potest *a*. Et lucratur omnes fructus, qui ex
 re fructuaria boni viri arbitrato percipiuntur, eosq; ad heredes transmittit, si modo ab eo, vel eius nomine percepti hoc est, à terra separati sunt: nec ad rem pertinet, si in terra adhuc iaceant, nec horreo reconditi sint *b*.

a l. cui usufr. 67. aliàs 74. l. arborib. §. usufructua. l. non utitur 38. aliàs 45. cum l. seq. h. t. l. necessario §. fin. de peric. & com. rei vend. §. 1. l. de usu & hab. ubi Institutista *b* l. si fructuarius 13. quib. mod. usufr. am. l. in singulos 8. de ann. leg. §. ut verò ad l. de rer. div. ubi & Schneid. docet quid ius Sax. statuat & Borch. refutat Cuiac:

XXXIV.

Impensæ in re fructuaria factæ ad quem spectent convertitur? Com. nunitèr obtinet, magnas ad proprietarium pertinere: modicas verò *a* puta, stipendium, salarium, aut tributum, & alia onera, etiam præterita, fructuarium agnoscere *b*.

a l. eum ad quem ubi Sich. C. b. t. *b* l. usufr. 7. §. hætenus h. t. & vide th. Colon. prop. 13.

XXXV.

Cæterum fructuarius quasi bonus paterf. uti debet, & in vinearum, arborumq; demortuarum locum alias substituere, & in locum, inutilium corporum alia submittere, si gregis armenti vel equitii usumfr. habeat: secus si singulorum tantum capitum, quo casu alia capita submittere non tenetur.

§. sed si gregis 38. de rer. div. l. vetus fuit 61. aliàs 75. §. scetus cum l. seq. & l. qui ergo 77. §. sed quod dicitur de usufr.

XXXVI.

Amittitur usufr. certis quibusdam modis, morte naturali ipsius usufructuarii *a*, capitis diminutione maxima & media *b*, non utendo per modum & tempus, tanto tempore, quanto usucapio rei mobilis & immobilis completur *c*, consolidatione *d*, cessione extraneo facta *e*, interitu seu mutatione rei *f*.

Quib. mod.
 usufr. amit.

a l. 1. quib. mod. usufr. am. l. 1. §. fin. cod. §. 3. l. de usufr. Cum n.

fit servitus personalis l. 1. de serv. etiam cum persona extinguitur l. in omnibus de R. l. b. d. l. 1. §. 1. & seqq. §. fin. l. d. t. l. corruptionem C. eod. olim quidem & minima sed hodie mancipationum solennibus penè obliteratis cessat VVes. b. r. nu. 3. c. d. l. corruptionem v. nisi talis exc. d. l. si tibi fundus 17. h. t. §. item fin. l. de usufr. l. item 6. de usufr. accr. c. §. fin. l. d. t. ubi Cuiac. & Borch. f. l. si cui 53. de usufr.

XXXVII.

Si mihi & heredi meo, vel heredibus concedatur ususfr. primi gradus heredes usumfr. habebunt, non etiam heres heredis. vel etiam posteriores a. Si Reip. forsan ususfr. relictus esset, 100. annis extinguitur b, vel cum cives communicato consilio inde decederent c. Idem iuris est si Ecclesiæ relinquatur d.

a l. repeti 5. quib. mod. usufr. am. l. antiquitas 14. C. h. t. Myns. & Schneid. in d. §. finitur Beust. in §. si iuravero nu. 9. b l. an usufr. 56. de usufr. l. si usufr. 8. de usu & usufr. leg. Myns. in d. §. finitur nu. 4. Accurs. in d. l. si usufr. per l. 1. de collat. bon. c l. ult. C. de SS. Ecc. gl. fin. in d. l. an usufr. Beust. d. nu. 11.

XXXVIII.

Extinctus ad proprietatem revertitur a, nisi aut repetitio legati, ususfr. aut ius accrescendi obstat b.

a §. ult. l. b. t. l. 3. l. 5. in pr. quib. mod. usufr. am. b 1. t. de usufr. accresc.

XXXIX.

De improprio usufr.

Improprius ususfr. est, qui consistit in rebus, quæ usu consumuntur: ut est vinum, oleum, frumentum, pecunia, & huius generis alia. In his n. neq; naturali, neq; civili ratione ususfr. constitui potest, sed utilitate suadente SC. autoritate introductus fuit. §. 2. l. de usufr. l. 2. de usufr. car. rer. Schn. in §. 2. l. eod. n. 2.

X L.

Hic constituitur sola ultima voluntate, & morte tum civili, tum naturali tantum perit. l. in stipulatione 9. cum l. seq. l. si tibi c. b. t.

X L I.

Usufructuarius quem ad. car.

Et ut tali usufructu rectè uti frui fructuarius possit, cautionem proprietario, de reddendo tantundem, vel estimationem cum fideiussoribus vel pignoribus cogitur præstare. d. §. constituitur & ibi Dd. l. si vini 7. de usufr. car. rer. Beust. in d. §. item si iuravero nu. 7. de iurciur.

Quid

XLII.

Quid verò si pauper sit usufructuarius, ut fideiussor
res invenire non possit: non propterea usufructu privan-
dus est, sed ad cautionem iuratoriam admittendus, nisi
persona suspectæ fidei sit, quo casu consultius est, rem fru-
ctuariam apud honestum & bonum aliquem virum seque-
strari, qui fructuario de fructibus respondeat.

*iuxta l. postquam §. Imper. ut leg. nom. cav. Gail. lib. 2. obs. 47.
nu. 10. Gomes. var. resol. tom. 2. c. 16. nu. 3.*

XLIII.

Huic non inconvenienter illa annectitur quæstio: an
fructuarius, si in possessionem venerit, ante præstitam cau-
tionem fructus tum perceptos suos faciat? Et facere dubi-
um non est, certo tamen cum moderamine.

*l. hoc SC. §. 1. ubi gl. de usufr. ear. rer. Costal. in l. 12. §. Iulia-
nu b. t. Gail. lib. 2. obs. 46. n. 6. cum seqq.*

XLIV.

An verò cautio sit de substantia usufr. quæritur? In
quo dubio negativam, quoad verum seu proprium: affir-
mativam verò quoad quasi usumfr. defendemus.

*Br. in l. 1. nu. 12. C. de usufr. Gail. lib. 2. obs. 46. nu. 1. in f. & nu.
3. in pr.*

XLV.

Affine quiddam usufr. est, quando operæ servorum De operæ
legantur, vel inter vivos constituuntur a. Cum enim fru- serv.
ctus hominis consistat in operis b, consentaneum est, o-
peris legatis, & usumfr. concessum c.

*a l. 1. ff. de oper. serv. b l. 4. h. t. c d. l. 4. l. operis §. d. t. ubi ta-
men Gove. c. 6. pro usum legit usumfr.*

XLVI.

Operæ ab usufr. in hoc differunt, quod non capitæ
diminutione a, imò nec morte eius, cui debentur, ex-
tinguuntur, sed transmittuntur ad heredes, donec is, a
quo sunt edendæ, superstes fuerit, & eius morte finiatur b.

*a l. 2. h. t. l. 2. de usufr. leg. cum ll. seqq. Bl. & Dd. in rubr. C. de
usufr. l. opera §. de oper. lib. b arg. l. interdum 34. de oper. lib. l. un.
§. ne autem C. de cad. toll. Gove. lib. 1. c. 7. Et hæc de prima servi-
tutum personalium specie: iam de reliquis usu nim. & ha-
bitatione*

XLVII.

Vs. 2.

Vsus, Vbrauch, est ius utendi rebus alienis salva re-
rum substantia, non etiam fruendi. *l. 1. & 2. ff. de usu & hab.*
& *gl. & Ferrar. l. cod. l. item si fundi §. aucupiorum de usufr.*

XLVIII.

Constituitur autem usus iisdem omninò modis, qui-
bus ususfr. & finitur modis iisdem, quibus ille desinere so-
let. *l. 2. l. per serv. 1. 4. §. 1. l. plenum 1. 2. h. t. l. quæ de tota. de rei vind.*

XLIX.

Minus tamen iuris est in usu: quia hic est tantum re-
rum ad quotidianum necessariumq; usum pertinentium,
quam in usufr. qui locari, vendi, aliisq; concedi potest *a.*
Vci item pro parte non possumus, frui possumus *b.* Sic
usuarius cavere debet, ne Domino, aut familiæ rusticæ im-
pedimento sit, fructuarius non item *c.*

a l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. h. t. l. sed neq; l. si habitatio h. t. §. minus 1.
h. t. l. lex vestigali de pign. b l. usus, 19. h. t. c l. 7. §. ult. de usufr.

L.

Et percipit fructus, non industriales, sed naturales
tantum ad victum quotidianum *a:* Vtus tamen nomine
quandoq; fructus contineri certum est *b.*

a d. l. si habitatio §. fin. cum l. seq. h. t. b l. divus Adrian. 1. 2. h.
t. arg. d. l. plenum §. fin. cum l. seq. h. t.

L I.

HABITATIO.

Habitatio, Wohnung/verò est ius inhabitandi in ædi-
bus alienis, salva ædium substantia, *d. l. si habitatio h. t. Cic.*
hb. s. offic. §. sed si cui 1. h. t. l. cum antiquitas & ibi gl. C. de usufr.

L II.

Differt ab usu, quod hic magis in iure consistat: in
habitatione verò solum inhabitandi factum infit, urbano-
rumq; prædiorum tantum si, & alteri locare seorsim possit
quod iurarius prohibetur. *d. l. si habitatio videtur aliquo mo-
do dissentire Vult. lib. 1. iuris Rom. c. 63. nu. 15.*

L III.

Constituitur habitatio tantum in domo pactionib., sti-
pulationibus & ultima voluntate, ut & aliæ servitutes,
aut morte naturali tantum extinguitur. *§. si. l. de ser. rust. &*
urb. præd.

FINIS,

DISP. VI.

DISPV TATIONIS SEXTAE
AXIOMATA

Secunda partis pandectarum

DE SERVITV
TIBVS REALIBVS.

S V M T A

Ex libro 8. ff. & tit. ne quid in loco publ.

*C. de serv. & aq. l. de serv. urban. & rust.
prad. cum concord. iuris Saxon.*

Quæ Sacra Triade favente vireſq;
largiente

PRÆSIDENTE

VIRO CLAR^{mo} CON^{no} DN.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
pro ingeniolo propugnare conabitur

CHRISTOPHORVS GOLDEYSEN
THVRNAVIENSIS.

Ad diem 26. Martii.

Facilius semper invenitur, quod à pluribus
quæritur. *c. de quibus distinct. 20.*

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO CIO IO XCIV.

AMPLISSIMIS NOBILIS-
simis, multarum linguarum, magna-
rumq; rerum experientia splen-
didissimis Eqq.

DN. VITO VLTRICO Marschalck
A B EBNETH IN BAMBERG &c.

DN. SIGISMUNDO Marschalck
ab. EBNETH in Weingartenreuth/
Capitaneo VVachenrodensi fidelis.
Ec. fratrib. Germanis, Do-
minis & fautorib. meis u-
nicè colendis

Themata sequentia

I N

Literarii octi monumentum,
Perpetuae observantiae tesseram

Humilimè atq; officiosè
Offero, dico, addico

C. GOLDEYSEN Respondens.

DE SERVITVTIBVS RERVM
SIVE PRAEDIORVM CVM VRBANO-
rum tum rusticorum.

NE X V S.

ANTECEDENS disputatio materiam servitutum
personalium ob oculos posuit: iam de rerum servitu-
tibus agendum.

POSITIO I.

STQVE REALIS SIVE
praedialis servitus ius agendi habendive
quid in fundo vicini praedio dominantis in-
haerens eiusq; utilitatem & respiciens:
quae tamen si respectu personae per verba
facti constituitur, in persona servitus dici
potest b.

Definitio.

a *Comman. lib. 4 c. 7. n. 7. in fin. Coras. ad rubr. n. de servit. nu.*
11. & seqq. VVesemb. ib. n. 2. & 4. b *l. pater filiae 6. de dote praeleg.*
l. Mela. 14. §. ult. de alim. leg. l. pecoris 4. de serv. rust. praed. l. item si
fundi 9. §. 2. de usufr. VVes. in §. inter rusticorum b. t. & in parat.
ff. de servit. urb. praed. in fi.

II.

Quomodo constituitur, repetendum ex disputatione
praecedenti, & cum sint res incorporales & proprie tradi
nequeant a, ideo promissae vel legatae quasi traduntur b:
quod fit, cum Dominus fundi servientis stipulatorem in
fundum introduxerit, vel passus fuerit aliquid eorum,
quae huc usq; dicta sunt, pura ad aquae ductus constitutio-
nem rivum, ad tigni immittendi foramen iure servitutis
in suo praedio fieri c.

Quomodo
constituitur

a §. per traditionem & de rer. divis. b §. fin. l. h. n. 2. l. 5. eod. iuncta l. 3. in pr. de usufr. l. potest etiam 16. communia prad. c. l. quoties 20. de servit. Gomes. tomo 2. resolut. c. 15. n. 25.

III.

Vtrum verò per usucapionem & præscriptionem idem fieri possit in alea positum est? Ac quamvis servitutes stricto iure non usucapiuntur: tamen benigna & æquabili prudentum interpretatione usucapio in servitutibus admittitur.

l. hoc autem 6. de serv. urb. l. si aliena 10. §. 1. de usucap. l. 2. & pen. C. de serv. & aq. l. si quis diuturno si serv. vind. l. ult. in §. C. de præscript. longi temp. Donell. lib. 1. comment. iur. civ. c. 1. Forcat. ad l. 1. nu. 2. ff. de servit. Cuiac. in l. 4. §. fin. de usucap.

IV.

Vnde quæstio hæc dubia statim resultat: An scientia contra quem præscribitur, opus sit? Et opus esse putamus. propter l. 2. C. de serv. & aq. ibi: eo sciente gl. & Dd. in l. si à te 16. si serv. vind. ibi: te sciente l. quoties 20. ff. de servit. Costal. ibi Felin. & Canonistæ in c. 4. de præscript.

V.

Quæri etiam hic memini: An titulus ad præscriptionem servitutum necessarius sit? Et certum est titulum in rebus corporalibus necessarium esse a, neq; usucapionem sine titulo procedere b: in servitutibus tamen & ceteris rebus incorporatis nos rectè patientiam loco tituli sufficere abituramur c.

a l. nullo 24. C. de rei vind. b l. Celsus de usucap. c l. si quis diuturno 10. si serv. vind. & ibi Costal. Curt. in repet. c. uli. de consuet. VVesim addit. ad Schneid. l. h. t. l. 2. ubi Castr. C. de ser. & aq.

VI.

Hinc & illa quæstio ventilatur: Quanto tempore servitutes præscribantur? Et ordinarium tempus exigi credimus.

Quod aperte ostendit l. 2. C. de serv. & aq. & ibi Dd. d. l. si quis diuturno. Iure Sax. ex quieta & pacifica possessione 30. ann. unus anni 6. septim. & 3. dierum omnia immobilia iura concurrentibus alijs ad præscriptionem requisitis præscribuntur. Schurf. cent. 1. cons. 32.

¶ 69. n. 1. attestante Schneid. in l. §. fin. n. 19. Facbs diff. 11. lib. 2.
Vves. cons. 42. n. 35. Quod tempus interdum duplicatur & c. l. si sic. 7.
quemad serv. amitt. l. fin. C. b. t. Hugo Donell. d. lib. 11. c. 10.

VII.

Vltcrius conflictantur: An bona fides requiratur? Et affirm.

per gl. & Dd. in l. fin. quemad. serv. omit. & in d. l. 2. C. eod. c. fin. de prescript. & c. possessor male fides de R. l. in 6. presertim iure Canon. cui hoc casu statur.

VIII.

Ceterum cum causam habeant perpetuam ac continuam hæc servitutes, ipso iure neq; ex tempore, neque ad tempus neq; sub conditione, neq; ad certam conditionem constitui possunt a: Si verò hæc adijciantur per pacti vel doli exceptionem occurritur contra placitum servitutem vindicanti: modum etiam adijci servituti posse constat, veluti quo genere vehiculi agatur vel non agatur, ut equo duntaxat, vel certum pondus vehatur b.

Forma

a l. 4. in pr. de servit. Vves. lib. n. 8. b d. l. 4. §. fin. l. 5. in fi. l. in cui 1. in pr. quemad. serv. amit. Cepolla de serv. parte 2. c. 2. n. 4. Connan. d. lib. 4. c. 8.

IX.

Sine prædiis autem non constituitur: nemo enim potest servitutem urbani vel rustici prædii acquirere, nisi qui prædium habet a, nec quisquam debere nisi prædium habeat, vel certè habiturus sit b, licet personæ contemplatione constituatur c: Si verò qui prædium non habet, servitutem promittat, (quod quidem facere potest d) ad sui obligationem evictionis nomine tenetur e.

a §. ideo autem l. b. n. t. l. existimo 98. in pr. de V. O. l. 1. comm. præd. l. quoties 15. de servit. arg. l. ult. si serv. vind. Vves. in parat. commun. præd. n. 2. b l. qui adificium 22. cum seq. de serv. urb. l. Labeo 10. de ser. rust. d. l. fin. si serv. vind. Cepol. d. parte 2. c. 15. n. 2. c l. Mela 14. §. fin. de alim. & cib. leg. d. l. heredes 25. §. contra fam. ercisc. e l. si quis per fundum 10. l. fundum 45. §. 1. de evict.

X.

Constitutis itaq; servitutibus rusticorum prædiorum, Effectus.

rum, licet ire, agere, vehere per quamcunq; partem prædii velit *a*: exercitium tamen non nisi in una prædii parte fit, quæ solet determinari; quod si non est factum, civiliter uti debemus *b*:

a l. certo 13. de serv. rust. *b* l. si via 26. de serv. rust. Paul. de Castro post text. in d. l. certo §. si totum.

XI.

Quomodo
amittantur.

Amittuntur hæ servitutes in eodem penè modis, quibus superiores. Num verò interitu rei amittantur, inter Dd. non constat? Ac quamvis VV. cf. h. t. n. 4. affirmativæ subscribat sententiæ: nos tamen negantium voto (modo in pristinum statum res restituatur) accedimus *a*. Non utentis negligentia quoq; amittuntur *b*, hoc tamen distinctionis sale accedente, ut nemo servitute rustica per totum statutum tempus sit usus: in urbana præterea requiritur, ut libertatem ædium suarum simul quis usuceperit *c*. Postremum & utendo aliter quàm conventum est, servitus amitti solet, ut utenda alia aqua, ac de qua conventum *d*.

a Donell. d. lib. 11. c. ult. in fi. per l. 20. §. 2. de serv. urb. & ibi Costal. l. 13. in pr. de serv. urb. l. si locus 14. quemad. serv. amit. *b* l. si sic 7. h. t. *c* d. l. 7. l. si quis 18. in fi. quemad. serv. amit. l. 6. de serv. urb. & ibi Gothof. l. 4. §. ante pen. & ibi Cuiac. de usucap. Donell. d. c. ult. iter autem sepulchro debitum non utendo nunquam perit, l. 4. h. t. Rationem diversitatis vide apud Donell. d. loco. *d* l. is cui in pr. & l. 18. in pr. h. t. De actionibus servitutum causa proditis § est dictum.

XII.

Divisio.

Porro à fine cui (finis enim secundum Aristotelem est § 2. § 3) hoc est à prædii dominantis qualitate in urbanam & rusticam diducitur *a*. **U R B A N A** est, quæ prædio urbano, id est, usum non nisi urbanum habenti etiam in villa, vel extra urbem posito debetur *b*. **R U S T I C A** est, quæ prædio vicino rustico, hoc est, ruralem usum & reditum habenti datur. Placuit enim Nomothetis prædium rusticum ab urbano, non loci qualitate, sed materia, hoc est usu, oportunitate ac patrisfam. instituto separare *c*.

a l. 1. de

a l. i. de servit. s. t. l. eod. b l. si pradium 16. C. de prad. & alijs rebus minor §. pradiorum l. b. n. t. VVes. de serv. urb. n. 2. c l. servit. 99. de legat. 3 l. urbana familia 166. l. urbana pradia 198. ibi Dd. de V. S. l. i. com. prad. d. §. pradiorum l. b. t. Conn. d. lib. 4. c. 10. an. 5. Coraf. in pralud. l. i. de servit. Borch. c. 2. n. 8. 9. 10. 11. de pact.

XII.

Urbanæ servitutes sunt servitus oneris ferendi, tigni immittendi Tramrecht / stillicidii ex parte, eius, qui eam debet, recipiendi, vel ex parte eius, cui debetur avertendi, Das die Trauff auff des Nachbarn Hoff fälle / fluminis recipiendi, cloacam item, nec non servitus projiciendi, protegendi, altius tollendi, officendi luminibus, cui affinis prospectus servitus, fumi immittendi, ne vicinus stillicidium avertat, ne quis ædes suas altius tollat, ne luminibus vicini officiat, ne prospectui officiat.

l. 2. 3. 4. 20. ff. de serv. rub. prad. §. i. l. eod. alijsq. in locis, quibus de in seq.

XIV.

SEVITVS ONERIS FERENDI est ius, quo prædium urbanum vicini mei sustinere debet onera domus meæ aliquo pariete aut columna a: Cuius singulare est, quod qui eam debet, columnam & parietem, quibus onus nostrarum ædium sustinetur, reficere cogitur b, & collapsum propriis impensis reædificare c: fultura tamen ædificiorum, quamdiu paries reficietur, ad eum non debet pertinere d. a l. cum debere 33. & ibi gl. de serv. urb. l. etsi 6. §. etiam si serv. vin. b d. l. etsi §. distant. d. t. c arg. d. l. cum debere Schneid. in §. i. n. 4. l. b. t. & ib. VVes. n. 3. d d. l. sicut 8. in pr. & si non vult sulcare, deponat & restituat, cum paries fuerit restitutus.

XV.

TIGNI IMMITTENDI est ius, quo licet tignum immittere in parietem vicini, ut in utroq; prædio tam dominante quam seivente requiescat a. Nemo autem tignum immittere in parietem vicini potest, nisi prius servitute constituta: contra si quid fiat propria etiam auctoritate eximi illud & tolli potest a. a l. hoc quod dictum de serv. urb. VVes. in par. eod. n. 7. & in §. i. n. 3. l. d. t. b l. quemadmodum 29. §. si protectum ad L. Aquil. Bart. in l. si vitem 22. §. qui ad ianuanam ff. quod. vi aut clam.

In pa-

Urbanæ servitutes.

XVI.

In parietem communem tigna antiqua & ea quæ primò erant iuncta nos immittere posse nulla ferè dubitatio est *a*. De novis verò immittendis anxie disceptatur: Ea tamen quoq; nisi forsan paries alia de causa extractus ad eiusmodi onera ferenda minus sit aptus, non quidem servitutis, sed communionis potius iure immitti posse placet *b*. *a modo paries adhuc extet, quamdiu enim extat, tamdiu nobis servitus debetur.* *b l. parietem l. quidam 13. de ser. urb. l. si edes 12. ubi gl. commun. divid.*

XVII.

STILLICIDIJ SERVITVS duplex est: avertendi & non avertendi. Illa est ius, quo vicinus aquam, quæ è cœlo stillatim cadit, in tectum, vel aream vel cloacam vicini avertere vel derivare potest. Hæc est ius, quo vicinus stillicidium suum in ædes vicini avertere prohibetur, cum fortè ius avertendi antea habuerit contractu aliquo sibi comparatum *a*. Hac servitute imposita, non licet Domino servientis areæ ibi ædificare, sic, ut stillicidium non rectè recipiatur, nec etiam ab eo cui debetur, inferius dimitti aut produci, sed altius tolli & retroduci potest stillicidium *b*. *a l. 1. de serv. urb. §. prædiorum l. d. t. VVes. in par. n. 6.* *b l. servitutes 20. §. stillicidium de serv. urb. præd.*

XVIII.

Et si habeo ius stillicidii avertendi in aream vicini per tegulas non possum adhibere canalem, ut per eum stillicidium casitet *a*. Ast quis teneatur reficere stillicidium & cuius impensis refectio facienda? R. Stillicidii dominus quod & in servitute stillicidii non avertendi servatur. *b*. Item domo collapsa, ex qua stillicidium cadit, servitus hæc non extinguitur *c*. *a d. l. servitutes §. si antea.* *b l. etsi forte §. etiam si serv. vind.* *c d. l. servitutes §. si sublatum.*

XIX.

FLUMINIS SERVITVS similiter est vel avertendi vel non avertendi. Illa est ius, quo vicinus pati cogitur, ut aqua pluvia in canalem vel alveum vicini plumbeum vel ligneum recepta in suas ædes, aream vel cloacam cum impetu feratur: habetq; idem ius, quod præcedens servitus.

Hæc

Hæc est ius ; quo vicinus flumen , id est , aquam collectam per canales , avertere in ædes , arcam vel cloacam vicini prohibetur. *Hottom. in §. prædiorum enunc. 4.*

XX.

ALTIVS TOLLENDI servitus est ius quo vicino formam antiquorum ædificiorum & usitatum altitudinem iure servitutis excedere licet , cum vid. aliâs statuto , pacto vel consuetudine in vitis vicinis altius ædificare quis prohibeatur. *d. §. prædiorum §. aquæ l. de act. l. altius 8. C. de serv. & aq. VV. l. 3. de serv. urb. Strabo. lib. 5. Tacit. lib. 15. Hanc non servitutem , sed potius libertatem esse putat Zaf. in d. t. de serv. urb. Accurs. in d. l. i. ff. h. t.*

XXI.

Iurè autem libertatis cuiuslibet liberum est intermissio legitimo spacio à vicina insula in infinitum ædificare , etiam si vicini ædes obscuret : quod tamen cessat in herede , cui altius tollendo obscurare lumina legatarum ædium ita conceditur , ut non penitus lumen recludatur ,

d. l. altius & ibi Dd. t. t. C. de ædific. priv.

CXXII.

LUMINVM SERVITVS est ius , quo vicinus lumen nostra excipiat. NON OFFICIENDI LUMINIBVS servitus est ius , quo vicinus lumen è cœlo veniens vicino adimere vel obscurius facere altius tollendo vel deprimendo prohibetur. *l. luminum 4. l. lumen 16. & seq. h. t. Et sunt hæc duæ servitutes diversæ , qui enim mihi debet servitutem luminum , altius ædificare potest , modo totum lumen non auferat : qui debet ne luminibus officiat , non item d. l. luminum.*

XXIII.

Servitus ALTIVS NON TOLLENDI & NE LUMINIBVS OFFICIATUR non una , ut vult Cuiac. a , sed duæ sunt : Illa enim constituta , quocunq; alio modo officere ædibus vicini non prohibemur : hac verò arborem ponere , vel viridaria supra eam altitudinem habere possumus *b. a Cuiac. lib. 17. obs. c. 35. b l. 3. & seqq. l. ædificia 12. l. inter servitutes. 15. b. t.*

XXIV.

PROSPECTVS SERVITVS est ius , quo vicinus meus pati cogitur , ut ex domo vel camera mea prospectû in hortum vel campum vel pratium vicini mei habeam ,

vel in alia loca libere prospiciam. **N E P R O S P E C T V E**
O F F I C I A T V R est ius, quo vicinus quidquam agere
quo prospectum illum nobis auferat vel impediatur, prohibe-
bitur. *d.l. edificia 12. d.l. inter servitutes 15. Cepolla c. 34. n. 3. de*
servit. parte 1.

X X V.

Differunt servitutes ne luminibus & ne prospectui
officiatur. Hæc ne ad minuendum prospectum gratiorem
& quæquæ versus liberum quid obijciatur, & tam ex
superioribus quàm inferioribus comparata est: Illa ne lu-
mina tantum cuiusq; gratiora fiunt & ex inferiori loco esse
non potest. Et qui lumen habet, habet prospectum, sed
non contra. *d.l. inter 15. b. t.*

X X V I.

Cum servitute tigni immittendi convenit **S E R V I-**
T V S P R O I J C I E N D I & P R O T E G E N D I, cum alicui
super aream alienam extra murum licet habere projectum,
idq; ita extendere & provehere, ut nusquam requiescat,
qualia sunt mœniana & suggrunda. *l. si verò 5. S. prator ait 6. ff.*
de his qui deiec.

X X V I I.

Rusticæ ser-
vitutes.

Inter **R V S T I C A S** servitutes numerantur: Iter, actus
via, aquæ ductus. Et definitur **I T E R**: ius eundi, ambulandi
hominis per fundum alienum, vel cum equo vel sine equo
non verò agendi sive ducendi. *l. 1. de serv. rust. in pr. l. hic l. qui*
fella 7. in pr. & d.l. inter actum 12. de serv. rust. Danell. d. lib. 11. c. 6.
& vulgo dicitur Ein Fußsteiz/darüber man pflegt zu gehen oder zu
reiten. secundum gl. iur. Sax. art. 27. lib. 2. Schneid. in l. hic n. 12.

X X V I I I.

A C T V S est ius agendi iumentum vel vehiculum. Et
qui actum habet, etiam iter habere intelligitur, non qui-
dem principaliter, sed per consequentiam: ac non con-
tra. *l. 1. in pr. l. loci 4. si serv. vind. l. si mater 11. §. si quis ver. de ex-*
cep. rei iud. Anton. Faber lib. 1. c. Ontel. c. 20.

X X I X.

V I A est ius tam agendi quam ambulandi. *d.l. 1. l. qui*
fella 7. ff. b. t. n.

X X X.

Mensura.

Qua mensura autem consent hæc servitutes videndū:
& quamvis plerunq; a partibus statui vel etiam ab arbitro
seu iudice determinari debent. l. certo generi 13. §. lati-
tudo

tudo de serv. rust. tamen etiam deprehenditur, quod ex §. 12. tab. via in porrecto 8. in anfractu pedum 16. illiusque dimidium h. e. pedes 4. (pedem autem 4. palmi & palmium 4. digiti efficiunt) debeat continere. *Itineru latitudo, si simul convenerit, per arbitrium determinanda erit a.* Quamvis & Varronis auctoritas, qui duorum pedum latitudinem requirit, sufficere posset. Idem & de actu respondendum præter quod 4. pedes in porrectum. 8. in anfractum cum Varrone concedi possent *b.* *Alexand. ab Alex. lib. 2. Gen. dier. c. 20 & Icti in l. via 8. l. certo 13. §. 2. de serv. rust. Coras. in l. 1. verb. via n. 100. de ser. Cuius lib. 19. obs. c. 21. De iure Sax. est text. Im Weichbildt. art. 130. Das ein Steig in die weit sol haben dreyßiß breit. b Varro de lingua lat. lib. 4. Dd. in l. hic.*

XXXI.

Via triplex est: publica, privata & vicinalis. Publica quæ est in solo publico *a.* Privata quæ est in solo privato, cui servitus imposita est, ut ad agrum alterius ducat *b.* Vicinalis est, quæ in vicos ducit *c.* *a l. 2. §. viam publicam, ne quid in loco publ. fiat. b l. 2. §. privatum d. t. c d. l. 2.*

XXXII.

An per viam publicam pontes facere licitum sit ambigitur? Nos privatum id nequaquam facere posse arbitramur. *l. 2. §. tractatus ne quid in loco publ. Nec via publica per privatum claudi potest, cum cuilibet etiam hoc casu interdicto prohibitorum, ne quid in loco publico &c, ut se restituatur in pristinum statum agere permissum sit. l. 2. in pr. §. ait prator §. prator ait d. t.*

XXXIII.

Quod si via publica aquarum impetu amissa, vel aliter destructa esset, possemus ire per fundum vicini? Affirmativam, modo civiliter ivero, tuebimur. Vicinus enim hoc casu viam præstare cogitur. *l. si locus 14. §. ult. quemad. serv. amitt.*

XXXIV.

AQUA EDUCTVS est ius ducendæ aquæ per fundum alienum *a.* Et constitui potest tam in aqua inveniendâ quàm iam inventâ *a.* vel rivis per canales structiles vel etiam ducta fossa aut fistulis plumbeis *c.*

a d. l. 1. b l. Labeo 10. de serv. rust. l. ult. si serv. vind. c l. fistulam 19. de ser. urb. Coras. in d. l. 1. verb. aqueductus Cep. de serv. rust.

6.4. Ferrar. in forma libelli act. Confess. verb. aqueductus, qua & personali quandoq; est, si ita actum appareat. Huc quoq; navigandi servitus rectè referri potest, l. 23. §. 1. cod. Cuiac. lib. 21. obs. c. 3. Duar. lib. 1. disp. c. 31.

XXXV.

His rectè adnumerantur aquæ haustus a pecoris ad aquam adpulsus b, ius pascendi Triffrecht oder Dutrecht/ c calcis coquendæ d arenæ fodiendæ e ius pedamenta ex alieno fumendi f. & similia.

a l. ergo 5. in fi. de serv. rust. Coras. d. l. 1. verb. aquahaustus c. 126. Cepoll. de serv. rust. n. 7. b d. l. 1. Cepol. d. loco c. 8. & Coras. d. l. 1. n. 133. Et non plures appellere possunt, etiam si numerus crescat. per regulam: Quantum possessum, tantum prescriptum l. 1. §. si quis & ibi Barr. de itin. actus, priv. l. non modum C. de serv. & ag. ut quoq; pronunciarī solet per sent. post Weichbildt. super rubr. Wie ein Schefferey mög geheilt werden. Schneid. hic l. n. 32. c vide de hac latè Covar. pract. quest. c. 15. Coras. d. l. 1. n. 126. Cepoll. d. loco c. 9. d §. 2. l. h. t. l. 6. ff. cod. e ad locū f l. 3. §. 1. de serv. rust.

XXXVI.

De AQUA HAUSTU controversitur: Num qui haustum habet, iter quoq; habere videatur ad hauriendum, & num cui aditus ad fontem est concessus, eidem quoq; aquæhaustus concessus intelligatur? Nos uno concesso, utrunque datum concludimus.

l. 3. §. qui habet de serv. rust. prad.

XXXVII.

Servitus aquæhaustus & pecoris ad aquam adpulsus, quo ad actiones paria sunt a, aliàs differunt: Ista enim servitus æquè hauriendi ad necessarios usus agri laboresq; in agro conficiendos b: hæc ad pecora tantum per fundum vicinum appellenda pertinet c.

a l. un. §. hoc autem interdictum. de fonte b d. l. Mela. 14. §. ult. de alim. vel cibar. leg. c l. 1. §. in pradiis 1. h. n. r.

XXXVIII.

Prædictas verò servitutes interdum personales esse constat. ex l. pecoris 4. h. t. l. 1. de usu & usufr. l. veluti 6. h. t.

F I N I S.

DISP. VII.

DISPUTATIO

Secundæ partis pandectarum

SEPTIMA

DE IUDICIIS
QUÆ IN PERSONAM
COMPETUNT, CUM DAMNUM

ALIQUOD DATUM EST:

DE SUMPTA:

Ex text. ff. Inst. § C.

*Si quadrup. paup. fecisse dic. Ad L. Aquil. de his
qui deiec. vel effu. de noxa. act. & de aditio edic-
tio, iuncto iure Saxonico:*

QVAM

Divina aspirante gratia

PRÆSIDENTE

VIRO CLARISS. CONSULTISS. DN.

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO
pro virili defendet

BENEDICTVS PASCHALIS

BERLINENSIS.

Ad diem 27. Martii, hora & loco
consuetis.

Cic. pro Cecinna,

*Nihil est in civitate tam retinendum, quam ius civile: hoc
enim sublato nihil est quare exploratum cuiquam esse possit,
quid suum sit, quid alienum. Qui verò contemnendum id
putant, ij vincula revellunt iudiciorum, utilitatis, vitæq;
communis.*

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CIO IO XCIV.

*ILLVSTRIBVS ET GENE-
rosissimis Dominis*

DN. HENRICO SENIORI
DN. HENRICO MEDIO:

RVTHENIS FRATRIBVS, DOMINIS A
PLAVVEN, DOMINIS IN GRAITZ,
Cranchfeldt, Gera, Schleitzs, & Lo-
benstein:

E T

DOMINO OTTONI COMI-
TI à SOLMS, DOMINO IN MVN-
zenbergk & Sonnensvâld &c.

Illustris & generosissimi Domini

HEINRICI IVNIORIS RVTHE-
NI DOMINI à PLAVVEN &c. TVTORI IN-
clyto: Dominis suis gratiosissimis:

*In promptissimi obsequij testimonium, &
grati animi significationem,*

Hasce suas theses offert, dicat,
consecrat:

*Benedictus Paschalis
Respondens.*

DE IUDICIIS, QUAE IN
PERSONAM COMPETUNT, CUM
damnum aliquod datum est.

Continuatio.

QUONIAM de actionibus in rem egimus, quæ vel pro universitate rerum, cuiusmodi est petitio hereditatis *a*, vel pro rebus singularibus corporalibus *b*, & incorporalibus *c* competunt: nunc de actionibus in personam cum damnum aliquod datum est tractabimus *d*,
a de querela inoff. cum seqq. *b* de Rei vind. & seqq. *c* de usufr. & seqq. *d* lib. 2. part. 2.

THESES I.

DAMNUM IN USU IVRIS dupliciter accipitur, generaliter pro quacunq; patrimonii diminutione, quo casu furtum, & rapinam quoq; complectitur. *a* Strictè pro corruptione, & deterioratione rei quovis modo facta *b* ita & hic vocabulo utimur.

a l. damnum 3. de dam. inf. *b* Schne. hic ad rub. n. 4. Sicb. rd. in l. 2. C ad l. Aquil. n. 1.

II.

Datur eiusmodi damnum, vel per nosmetipsos, vel per alios; per nos ipsos contra L. Aquiliam: quæ est plebiscitum, qua cavetur de servi pecudilve alienæ cæde aut vulneratione, vel cuiusq; alterius rei deterioratione, iniuria facta. Ad L. Aquiliam.

l. 1. 2. h. t. §. iniuria 2. §. præterea 3. in prin. Inst. h. t. huc spectat quoq; lex Mosaiæ Exod. c. 21. & 22. Levit 24.

III.

Iniuria autem damnum dare culpa lata, levi & levissima intelligitur, qui nullo iure quem occidit *a*. Ideoq; cum qui aut latronem, aut alium casu interficit, hac lege non teneri, manifestum est, si modo periculum aliter effugere, hoc est, declinare periculum puta personæ, rerum & famæ non potuit *b*.

a l. si servus 3. b. t. §. iniuria 2. Inst. eod. l. sed etsi 5. l. in l. Aquilia 44. d. t. ut si quis canem vel adversarium petens, alium forte pretereuntem læserit d. l. sed etsi 5. §. 1. in fin. imperitia quoq; culpæ annumeratur §. præterea 3. Inst. h. t. ut si medicus, obstetrix, vel alius hominem interficit l. idem iuris 8. l. item si 9. ff. h. t. l. illicitas 6. §. 7. de off. præsid. l. si quis 9. §. pen. ff. locati l. imperitia 132. de reg. iur. & d. l. sed etsi 5. b. t. b l. itaq; 4. in prin. & l. 5. d. t. §. 2. 3. Inst. eod. l. scientiam §. qui cum aliter h. t. servato moderamine inculpatæ tutelæ arg. l. si ex plagis 52 §. tabernarius h. t. l. 1. & ibid. glo. & Dd. C. Vnde vi Vvesenb. in §. iniuria 3. Inst. h. t. & Myns. n. 3.

IV.

Capita I. Aquiliæ.
Primam.

Suntq; huius legis tria capita, quorum primo cavetur, ne quis servum servamve alienum alienamve, quadrupedem vel pecudem iniuria occidat. Et ad occisas res animatas servos duntaxat, & pecudes quæ gregatim pascuntur, pertinet, ut sunt equi, muli, oves, boves, capræ, non etiam canes, neq; feræ, ut leones, urfi.

l. aquila 2. §. fin. h. t. §. quod autem 2. Inst. eod. & ibid. Mynsing. n. 4.

V.

Occisum verò hac lege accipere debemus eum qui vel gladio, fuste *a*, sive quocunq; modo *b* iniuria occisus est.

a l. qua actione 7. §. 1. h. t. b l. 5. C. eod. l. necare 4. §. 1. ff. de agnosc. & alend. lib. arg. l. Mutus 73. & ibid. Dd. ff. de iur. dot.

VI.

An autem hoc caput ad advocatos quorum Imperitia litigatores bonam causam perdunt producendum sit inter Doctores non constat: nos videbimus utrumne extendi debeat *a*. Iudices verò malè pronunciantes quamvis ex

vis ex hoc capite non teneantur nisi de deterioratione: in factum tamen pro modo damni conveniri possunt *b.*

a per l. si servus 27. §. si calicem 29. b. t. Myrsi in §. prater ea & ibid. Horom. omnium elegantissime. b l. quemadmodum 29. §. magis rarus municipales 7. d. t. arg. l. magistratib. 1 2. ff. de iuridict.

VII.

Secundum caput L. Aquilæ in desuetudinem abiit. Quod de quavis alia ratione damni dati, etiamsi res læsa non fuisset, conceptum fuisse videtur, puta si utilitas quam quis consequi potuisset, intercepta fuisset *a*, vel servus corruptus esset *b*.

Secundum caput.

a Cuiac. in parat. h. tit. Myrsi in §. 1. n. 1. Inst. eod. b Claudius Cbiffletius in tractatu ult. volunt. quem de iure inscripsit, cui adiecit hanc coniecturam de capite secundo L. Aquilia.

VIII.

Tertio huius plebisciti capite cavetur, ne quis homines vel pecudes urat, vel rumpat, vel quadrupedes quæ pecudum numero sunt damno quopiam afficiat, vel quamcunq; aliam rem quæ anima caret, facta diminuat. *l. si servus 27. §. huius legis d. 1. §. capite tertio 13. Inst. eod. Horom. 4. obs. 2.*

Tertium.

IX.

Oritur ex hoc delicto contra L. Aquiliam perpetrato actio vel civilis vel prætoria *a*. Civilis ex ipso plebiscito descendit, diciturq; damni iniuria actio *b*. Item actio L. Aquilæ *c* & simpliciter Aquilæ actio.

Actio ex L. Aquilia.

a l. quia actionum 11. præsc. verb. b l. impuberem 23. ff. de furt. d. l. quemadmodum 29. §. item Labeo h. t. text. in prim. Inst. b. t. c d. l. sed etsi 5. §. 1. & 2. eod. d l. si cæcus 13. §. de præteritis de usufr.

X.

Hæc locum habet, si quis vel corpore suo damnum dederit in corpore, vel alias corpus alterius læserit. Estq; duplex directa & utilis.

d. l. quemadmodum 29. §. item Labeo l. si servus 27. §. si furnum h. t. §. ceteram Inst. eod. Corpus autem hoc in loco accipitur non quod vulgo Physicum corpus est, sed omne quicquid manibus palpari & loco moveri potest. l. 1. n. pr. de hi qui deiec. vel effud. & in pr. Inst. de reb. corp. & incorp. Sitchard. ad rub. hic n. 1 2.

XI.

Directa est quæ datur ex L. Aquilia in eum potissimum, qui corpore suo præcipue & immediate, ut Vlp. loquitur suis manibus in corpus damnus dedit, veluti si quis servum alienum de ponte vel ripa, ut suffocaretur dedit. *d. §. ult. Inst. b. t. l. qua actione 7. §. occisum autem & §. sed si quis de ponte 7. ff. h. t.*

XII.

Dicitur autem directa, vel ratione eius qui dedit, vel qui damnus passus est. Nam is qui dedit, si directo suo corpore dedit, hac actione convenitur.

d. §. Caterum placuit Inst. d. t. & ibid. Dd. communiter. S. i. chard. ad L. Aquil. in princ. n. 12.

XIII.

Utilis competit in eum, qui non suo corpore, sed medio aliquo damnus dedisse convincitur, veluti si quis hominem alienum, aut pecus eo sine inclusit, ut fame necaretur, aut adeo iumentum egit, ut rumperetur, aut pecus in tantum exagitavit, ut præcipitaretur. *a. Unde sæpe in factam actio dicitur b, ut & omnes quæ non directo ex legibus, sed vel ex earum mente vel extra ordinem dantur. a d. §. caterum vers. utiles. b L. qua actione 7. §. proinde & §. Celsus autem 6. l. item si obstetrix 9. l. item Mel. 11. §. 1. cum similib. h. t. l. quia 11. ff. de præf. verb. l. actio. 47. de nego. gest.*

XIV.

Et similiter utilis dicitur vel respectu eius qui damnus dedit, vel eius qui passus est, Prior si non suo corpore, sed causa aliqua, vel medio damnus intulit: Posterior si non fuerit dominus corporis occisi, sed quod aliud ius in eum habuit, veluti si possessor bonæ fidei fuerit, renebitur. *d. §. caterum Inst. h. t. l. item quaeritur 13. ff. locati l. 1. §. generaliter, si quadrup. paup. sec. dic. l. item Mela 11. §. sed si servus & duab. h. seqq. h. t. atq; hac de civili actione ex hoc de iure.*

XV.

Prætoria de damno iniuriæ actio similiter in factum dicitur *a*, & datur in subsidium priorum duarum specierum directæ scilicet & utilis, & locum habet, si quis neque corpore

corpore damnū dedit, neq; corpus fuit læsum: sed alio quodam modo alicui damnū illatum est: Veluti si quis misericordia ductus alienum servum compeditum solverit, ut fugeret *b. a. d. l. quia actionum 1. 1. præscript. verb. l. in laqueum 5. ff. de acq. rer. dom.* *b. d. §. ult. vers. sed si non corpore Inst. h. t. Sicbard. hic in prim. n. 6.*

XVI.

Utraq; porrò actione civili, & prætoria non dampni saltem principalis: verum etiam accessorii fit æstimatione *a.*, quæ tamen ex communi iudicio non ex singulari aliqua litigantium affectione ineunda est.

a. l. ait lex 2. 1. h. t. §. illud non ex verbis 10. Inst. & ibid. Mynf.

n. 1.

XVII.

Et ex primo quidem *L. Aquilæ capite* fit æstimatione à tempore dampni dati retrorsum numerando: & quanti eo anno plurimi res fuerit: tantum domino dare damnatur. *Unde Neratius 23 §. Idem Iulianus 2. b. t. §. his autem verbis Inst. eod.*

Pœna ex primo capite.

XVIII.

Sed utrum corpus eius solum æstimemus quanti plurimi: an potius quanti interfuit nostra, non esse occisum: & quamvis verba legum de æstimatione corporis occisi loquantur, tamen ex Interpretatione placuit, eoq; iure utimur, ut quicquid præterea perempto corpore dampni illatum fuerit refarciatur *a.* Et si homo liber læsus sit arbitrio iudicis æstimatione operarum cessantium venit *b.*

a. d. l. ait lex 2. 1. d. l. Unde Neratius & §. illud non l. b. t. b. Cornel. hic lb. 14 Schn. in d. §. illud Bart. & Dd. in l. unica C. de sentent. que pro eo quod Inter.

XIX.

Ex tertio verò capite fit æstimatione pro diebus triginta proximis, quibus quanti plurimi res fuerit, tanti damnū datum æstimeretur. *l. si servus 27. §. huius legis cum §. seq. l. quemadmodum 29 h. t. mitior hic pœna statuta est, gravius enim is delinquit, qui hominem occidit, vel animal quod pecudum numero continetur, quam qui hominem vel pecudem vulnerat. arg. l. Divus Pius 3. 1. ff. ad l. Cornel. de fals. Sicbard. ad L. Aquil. n. 14.*

Pœna ex tertio capite.

XX.

Agitur porrò his actionibus contra contententem in simplicium

simpulum; contra negantem in duplum *a*, & est mixta, hoc est, & rei & pœnæ persequutoria, non solum si adversus inficiantem in duplum agatur: sed interdum etiam si in simpulum quis agat *b*.

a d. l. inde Neratius 29. §. hæc actio §. omnes autem actiones §. in duplum agimus Inst. de act. b §. vi autem bonorum 19. Inst. d. t. Richard. in l. contra negantem 4. C. h. t. n. t.

XXI.

Datur etiam heredi cæterisque successoribus, sed in heredem vel eius successores cum ex maleficio sit regulariter non competit, nisi fortè ex damno locupletiores facti, vel lis cum defuncto contestata sit,

d. l. inde Neratius & §. hi autem Inst. eod. Strudam in §. sed furti n. 4. Inst. de act. fol. 597. Zas. in §. quadrupli fol. 231. n. 6. Inst. d. t. Hoto. in d. §. hu autem nu. 2. Harl. Piff. lib. I. q. 27. Thoming. de-ss. 24. n. 3. & seqq. An & quando actiones ex delicto in heredes dentur, vide eleganter apud VVesv. in supplemento ad Schn. Inst. de perpet. & temporalib. act. & Thoming. d. loc. fol. 305.

XXII.

Cum plures damnum dederunt adversus singulos in solidum actio datur, & quoad pœnæ persequutionem, unius solutione alii non liberantur.

Item Mela 1. §. sed si plures h. t. fac. l. si plures 6. in pr. arbor. furt. cæs. l. adeo 8. ff. de iurid.

XXIII.

Concursus
actionum
ex hoc delicto.

De concursu actionum teneatur, si cum actione hac actio furti concurrat, unam alteram non tollere: Quemadmodum nec publicum L. Cornelia iudicium hæc L. Aquilia actio consumit *a*. Si verò concurrat cum actione iniuriarum, ut si quis servum iniuriose verberaverit; vel si concurrat cum actione arborum furtim cætarum, una alteram non consumit, dummodo prior levior est posteriori; si verò gravior altera actione experiri prohibemur *b*.

a In nunquam 2. de privat. delict. d. l. inde Neratius 23. §. si dolo ad L. Aquil. l. 3. C. eod. §. liber autem 11. Inst. eod. b l. qui servum 34. de vul. & act. l. pen. a. b. furt. cæs. l. 1. vi bon. rapt. l. sed si furtipuit 28. ff. de furt. & dictum est in genere.

Idem

XXIV.

Idem iuris existimes esse, si concurrat cum actione hac rei persecutoria, veluti pignoratitia, commodati, depositi, locati, conducti, furtiva. *l. unde queritur 7. §. 1. commod. l. qui servum 34 de obl. & ast.*

XXV.

Quamvis etiam iure civili, ut sæpè agitur, cummulatio actionum regulariter est prohibita: tamen in Camera Imperiali, & in aliis locis bono consilio hæc actio cum iniuriarum cumulatur.

Mysf. cent. 1. obs. 25, Geil. lib. 1. obs. c. 63. n. 9. & hæc de actione L. Aquilæ, nunc videndum quando per familiam nostram damnum datur vel in vestimentis vel in alia re.

XXVI.

Porro L. Aquilæ actioni similis est & illa quæ datur in eos qui deiecerunt vel effuderunt in eum locum, quo vulgò iter non infrequenter die & noctè fieri solet, eaque effusione liber homo vel servus vulneratus vel occisus est: vel damnum in vestimentis, vel re alia datum est.

De his qui deiec. vel effud.

l. 1. in prin. & l. pen. de his qui deiec. & effud. & ibid. v. Ves. n. 5.

XXVII.

Actio ex hoc delicto in factum competit a in eum qui inhabitat cœnaculum, unde quid deiectum est, non verò in dominum ædium, culpa enim penes eum est, qui deiecit. a *d. l. 1. §. 4. h. t. v. Ves. in parat. hic n. 4.*

XXVIII.

Habitare autem hoc loco dicimur, vel in nostro vel in gratuito, vel in conducto ædificio: Hospes verò quia non ibi habitat, sed hospitur tantisper, is non tenetur, sed qui hospitium dederit, *d. l. 1. §. habitare 9. h. t.*

XXIX.

Sed si quis in conducto ædificio habitat, incendiumque forsan exortum sit, an teneatur conductor de incendio & damni emandatione? Hic eum non teneri statuimus, quia regulariter de dolo lata, & levi culpa: non autem levissima, multo minus de casu fortuito tenetur.

l. in iudicio C. loc. l. contractus §. fin. & ibid. Donell. & Duar. ff. de reg. iur. Geil. 2. obs. 21, Sicbard. ad L. Aquil. n. 8.

Quod si verò plures in eodem cœnaculo, unde quid deiectum fuerit, habitaverint, omnes tenebuntur & quidem in solidum: sed si cum uno actum fuerit cæteri liberabuntur, non quidem litis contestatione, sed præstatione, hoc est, ipsius damni solutione, restitutori partem detrimenti societatis iudicio, vel utili in factum actione ei, qui solvit. *§. si plures 10. d. l. 1. l. 3. & 4. h. t. & ibid. VVes. n. 4.*

XXXI.

Sin plures diviso inter se cœnaculo habitent, actio in eum solum dabitur qui inhabitabat partem eam unde effusum est. *l. si verò 5. h. t. VVes. n. d. loco.*

XXXII.

Cœterum hæc actio perpetua est, & heredi competit: in heredem verò non datur: quæ autem de eo introducta est, quod liber periisse dicitur, annum duntaxat durat; neq; in heredem, nèc heredi similibusq; personis datur, est enim pœnalis & popularis. Pluribus autem desiderantibus hanc actionem, potissimum dari debet, cuius interest, vel qui affinitate cognationeve defuncto coniunctus est. Si libero nocitum sit, ipsi perpetua erit actio, sed si alius experiri velit eadem actione, annua erit.

d. l. 5. §. hac autem actio h. t. & ibid. DD.

XXXIII.

Pœna.

Atq; si in vestimentis vel re alia damnum datum est, in duplum damni illati, si homo liber periit in 50. aureos, si nocitum eius corpori dicatur, quantum iudici æquum fuerit, tanti iudicium erit: Quo casu imputabuntur mercede medicis præstita, cœteraq; impendia, quæ in curatione facta sunt, operæ quibus caruit & cariturus est ob id quod inutilis factus est: Cicatricum verò & deformitatis nulla regulariter fit æstimatio, nisi ex æquo & bono pro modo circumstantiarum.

d. l. 1. §. hac autem l. fin. h. t. l. libertas 106. de reg. iur. §. cum ergo qui & ex quib. caus. VVes. n. 5. d. 1.

XXXIV.

Qui quid positum habet quod nocere potest.

Eodem porrò edicto tenetur quoq; ad decem solidos inquilinus, vel dominus ædium sive ibi habitat, sive non,

non, qui in sugrunda, protectove supra eum locum qua
vulgò iter fiet, inve quo consistetur, id positum habeat,
cuius casus nocere possit.

d.l. si verò 5. §. ait prator. & ibid. Gotofr. l. si quis absentis 5. §. pen. de obl. & act. §. 1. Inst. de oblig. qua quasi.

XXXV.

Differt à præcedente actione, quia illa omne ferè
damnum capite tertio continet: hæc illud tantum quod
ex deiectione vel effusione datur: Illa de damno in servo,
non in libero homine dato directè edixit: hæc de
utroq; loquitur: in illa lis insiciatione crescit: in hac non
crescit, sed semper in eum qui adversus edictum fecerit
decem solidorum in factum iudicium datur, si servus in-
sciente domino id fecisse dicetur: aut noxæ dedi iubetur.

d.l. 5. §. prator ait, nequis §. 1. Inst. de oblig. qua ex quasi delicto.

XXXVI.

Et datur hæc in factum actio non in inhabitatorem
sed in eum qui posuit: Differt à superiori, quod hæc
sit popularis, illa privata: hæc heredibus non detur, illa
concedatur: hæc annua sit, illa perpetua ex primo ca-
pite: secus ex secundo. *d.l. si verò 5. §. hac autem actio §. ult. d. t. atq; hac de actionibus quibus, cum in rebus quas in nostra potestate habemus damnum inferatur experimur, iam qua ratione ab iisdem damnum inferatur alijs, & quomodo coercatur, videndum est.*

XXXVII.

Actio proinde qua in eiusmodi damni illatores ex-
periri possumus dicitur noxalis: Estq; conditio, qua ob-
delictum suæ brutæ animantis vel servi condemnati libe-
rum est vel litis æstimationem sufferre, vel brutum animal
aut servum noxa dedere, *l. 3, C. de nox. act. in prin. Inst. h. t. l. 1. in prin. si quad. paup. fec. dic. de qua etiam agitur Exodi 2 1.*

De actioni-
bus noxali-
bus in gene-
re.

XXXVIII.

Noxa hoc in loco est corpus quod damnum admisit,
noxia damnum ipsum illatum: noxæ verò dedere est ipsum
corpus quod damnum intulit, vivum tradere.

§. 1. Inst. de nox. act. l. 1. §. noxia autem 1. d. t.

XXXIX.

Competit ex hoc delicto duplex actio: aut enim da-

tur ob damnum ab animale illatum, quæ actio de paupere dicitur, aut datur ob delictum servi, quæ in specie noxalis vocatur. l. i. in prin. ff. §. 1. Insti. h. t. Vvesenb. hic in parat. n. 2. & in §. 1. Schn. eod.

XL.

Si quadrupes paup. fecisse dicatur.

Et tum locum habet cum animal contra naturam & innatam sui generis consuetudinem a, non interveniente hominis culpa b, nocuerit sive corpore suo, sive per aliam rem, quam tetigit c. Deinde ad hoc ut directa competat: necesse est animal sit quadrupes d, mansuetum e, & ratione carens f. Alioquin si bipes, datur utilis g.

a l. 1. §. itaq. §. & generaliter ff. §. 1. §. hac autem actio Inst. h. t. Vvesenb. hic n. 4. Gotof. ad l. 1. §. & generaliter d. t. b d. l. 1. §. quod si §. sed & canis. h. t. Nam alioqui actio l. Aquilæ locum habet aut in factum adversus eum qui est in culpa l. 1. §. sed eisi l. item Mela 11. §. item cum eo ad l. Aquil. c ut si bos plastro aliquem obtinuit, vel alia re deiecit d. l. 1. §. sive autem corpore h. t. d l. 1; §. 1. 2. & passim eod. e d. l. 1. §. ait prator 3. f §. 1. Inst. & l. 1. d. §. ait prator ff. h. t. g l. hac actio 4. d. t. Pata si grus vel Ciconia puerum eluscaverit, vel aliud animal bipes, innuit enim hoc Imp. dum generali utitur dictione animalium, ut notat Myns. in §. 1. Inst. h. t. Oldend. Class 6. act. 13.

XLI.

Datur hæc actio domino rei læsæ, & iis quorum interest veluti ei cui res commodata est, item fulloni a etiam heredibus cæterisque successoribus b adversus dominum, non cuius fuerit quadrupes cum noceret, sed cuius nunc est cum agitur c.

a l. 1. §. hanc actionem l. hæc actio 2. ff. h. t. b d. l. 1. §. ult. Quippe cum sit rei damni nimirum persecutoria, eoque in heredem transitoria Schn. n. 3. Inst. h. t. c sicut enim hominibus ita & in quadrupedibus noxa caput sequitur, id est autorem suum d. l. 1. §. & cum 2. Vvesenb. in parat. hic n. 5. l. prator ait 7. §. 1. ff. de damno inf.

XLII.

Quod si non unius, sed plurium sit animal adversus singulos insolidum erit noxalis actio sicut in homine a. Itemque adversus heredes, cæterosque successores b, non quidem

quidem iure successionis, sed eo iure quo domini sunt *c.*
a l. 1. §. noxæ autem 14 h. t. Noxales enim actiones divisionem non
recipiunt l. si servus 27. §. 1. ff. Ad L. Aquil. l. si servus 8. de nox. act.
b d. l. 1. §. ult. c Oldend. d. Claf. 6. act. 13.

X L I I I.

Consequimur hac actione id per quod pauperies facta est, hoc est, ipsum animal, quod noxam commisit, aut noxæ, id est, damni æstimationem *a.* Si tamen animal ante litem contestatam absq; alterius dolo vel culpa decesserit hæc actio extinguitur *b.* Secus si post litem contestatam dolo aut culpa *c.*, occisum fuerit *d.*

a d. l. 1. in prin. Costal. & communiter Dd. h. t. b d. l. 1. §. plane. Quia hic actio alternativè intentari non potest, noxam scilicet rescire, aut noxæ dedere, mortua enim fera dominus noxæ dedenda facultatem amittit d. l. 1. §. si post. Cum animal vivum tradatur oportet d. l. 1. §. noxæ autem §. cum arietes d. t. c d. l. 1. §. si post. arg. l. non solum 13. & l. quod si malit. 14. ff. de rei vind. Schn. Inst. n. 11 h. t. tunc enim detracta noxæ mentione in solidum tenetur dominus arg. l. si ex legati causa 23. ff. de verb. obl. & d. l. non solum 13. cum seq. de Rei vind. Landr. lib. 2. art. 40. Fachs. diff. 68. Reinh. diff. pen. 16. d moriuum enim dari non potest. Ideoq; damni æstimationem ferat, aut actionem l. Aquilæ patiatur is qui occidit d. l. 1. §. si post & Vvesenb. d. t.

X L I V.

Præterea dominus in solidum *a.*, id præstare tenetur, quod actoris interest, si nimirum alternativè condemnatus nihil præstans ex re iudicata conveniatur *b.* Idem quoq; est, si reus in iure interrogatus, animal quod nocuit suum esse negaverit *c.* Nam & is propter mendacium in solidum quod actoris interest condemnabitur.

a non ut noxæ dedat, sed ut solidam lris æstimationem præstet l. 1. §. 15. & ibid. Vvesenb. in parat. n. 6. d. t. b expirante enim deductionis beneficio non liberatur, sed actori in totam damni præstationem tenetur, licet multò maior sit, quam valeret animal l. item veniunt 20. §. idem rectè 5. gl. & Dd. ibid. ff. de pet. hered. Mysf. Inst. ad rub. hio n. 3. l. miles 6. §. decem ff. de re iud. c l si quis in iure 7. ff. de interrog. in iur. d arg. l. nemo ex his 43. & Dd. ibid. ff. de

reg. iur. & hoc casu quod solvitur pœna est Oldendorp. clas. 6. art. 13.

XLV.

De inclusio-
ne animali-
um.

Dubitatur hic utrum animal alienum vineæ vel agro suo damnum inferens capere, & donec satisfiat includere alicui concessum sit *a*? Iure civili non licere *b* cum Dd. concludimus *c*. Præsertim cum dominus competentib. actionibus *d* pro damno conveniri possit, Atque hæc iure civili constituta sunt.

a VVesemb. in parat. hic n. 6. *b* l. quamvis 39. ff. ad l. Aquil. Debet enim illud abigere, ut suum, nisi forte tantisper inclusum retineatur, donec eius inquiratur dominus arg. l. capite quinto 25. ad l. lul. de adult. Geil. de pignorat. obs. 9. *c* Costal. in d. l. quamvis 39. Bart. in hoc amplius 9. §. 1. n. 3. de dam. inf. Myns. obs. 11. Cent. 1. Specul. in tit. de act. vers. sed penè invenio & Gotbos. ad d. l. Quamvis ad l. Aquil. d. l. qui servandarnum 14. §. si glans ff. de præscrip. verb. l. si. G. de l. Aquil.

XLVI.

Iure verò Saxonico licitum est animal alienum quod damnum dedit inclusum retinere, donec dominus eius satisfaciat *a*. Pro quo incluso tres quotidie solidi debentur, donec à domino redimatur *b*. Itaq; ad sumtus illos quotidianos evitandos statim captum illud animal redimi refuso sumtu solet, præstita satisfactione iudicio sistendi & de eo iudicialiter experiundi.

a Land. lib. 2. art. 47. & 48. Sachs. diff. 69. Reinhard. diff. pœn. 17. *b* d. lib. 2. art. 47. & ibi gl. lat. in fin.

XLVII.

De ædilitio
edicto.

Si verò genitilis animalis sit feritus, ut in leonibus, ursis cessat actio de pauperie *a*. Nam eiusmodi feræ simul atq; nostram evaserunt custodiam desinunt in nostro esse dominio & in naturalem libertatem se recipere intelliguntur *b*. At si negligentius à nobis asservatæ damnum dederint, tum non hac actione, sed ex ædilitio edicto convenitur dominus *c*.

a l. 1. §. in bestiis 10. ff. §. hac autem actio Inst. b. t. VVesemb. hic n. 4. *b* l. naturalem §. pavonum 5. ff. de acq. rer. dom. §. fera Inst. de rer. divis. d. l. 1. §. in bestis d. t. l. Quod enim 3. §. fin. de acq. rer. dom. & §. 12. Inst. de rer. divis. *c* l. Hi enim 40. l. & generaliter

41. d.

41. l. qua vulgo 42. ff. de edil. ed. & d. l. 1. §. Quod si propter
a. t. XLVIII.

Similiter si quidam pecore alieno in fundo meo depas-
tum fuerit, idque dolo aut culpa alterius accidit, hæca-
stiolocum habet, sed si quid a meo fundo in alium deie-
ctum sit, & ego irritato pecore illud depascerem, non
hac sed L. Aquilæ in factum actione teneor.

l. qui servandarum 14. §. si glans præf. verb. l. ult. C. ad L. Aquil.
& hæc de animale, de servu pauca dicenda restant.

XLIX.

Servus si damnum dedit, datur actio noxalis pro-
priè ita dicta, quam edictum pro qualitate maleficii a
servo commissi in solum, qui nunc est dominus, etiam
inscium aut vetantem, vel eum qui vetare nequit, conce-
dit a, ut alternativè dominus aut damnum præster,
aut noxium corpus noxæ tradat b.

De noxalib.
actionibus
servorum.

a §. sunt autem 4. Inst. de nox. act. l. si servus. 2. eod. b l. 5.
eod. l. miles 6. §. 1. de re iudic. in publicis iudiciis non potest agi noxa-
liter l. 1. de pen. l. pen. b. t.

L.

Si plures eiusdem servi domini sunt, cum quolibet
in solidum agitur, pro parte enim noxæ dare nequit a.
Et in quemcumque servi possessorem ambulat b.

a l. si servus 27. §. 1. ad l. Aquil. l. si servus 8. b. t. b l. 1. C. eod.
l. ult. C. an servus pro suo del.

LI.

Et hæc quidem Iure civili procedunt, verum hodiè
cum operis liberorum hominum in hisce locis utimur
huius edicti non magnus est usus, cum illorum nomine
non nisi quatenus eorum merces se extendit, teneamur.

Laud. lib. 2. art. 32. ubi gl. lat. v. v. b. t.

Corol-

C O R O L L A R I A.

I.

Dubitatur si ab aliquo lethaliter vulneratum ex modico intervallo alius postea interficiat, an uterq; de occiso teneatur? Nos priorem de vulnerato, posteriorem de occiso teneri existimamus.

text. expressus in l. item Mela 1 1. §. Celsus l. huic scriptura. 1 5 §. si servus ff. ad l. Aquil 2 as. lib. 2. sing. intell. cap. 6. Costal. in l. ita vulneratus 5 2. h. t.

II.

Pulchrum quoq; movetur dubium, si sub pœna pacem inierunt duo, & postea commiserunt, uter pœnam præstare teneatur? Nos provocantem teneri, alterum minime statuimus ^a. Quod si non appareat, uter prior provocarit, neutrum ^b.

^a *Bart. in l. 1. §. cum arietes, h. t. arg l. qui fidem 1 6 ff. de transactionib. b l. scientiam 4 5. §. si cum stramentis ff. ad l. Aquilam Costal. d. l. 1. h. t.*

F I N I S.

DISPUTATIO
OCTAVA,

Secundæ partis pandectarum

DE TRIBVS IV-
DICIIIS DVPLICIBVS,
VEL VT VOLVNT MISTIS: FINIVM

REGVNDORVM: FAMILIAR ER CI-
SCVNDAR: COMMVNIDI-
VIDVND O,

DESVMPTA

*Ex tit. 1. 2. 3. libri 10. Pandect. & cor-
respondentibus titul. libri 3. Cod. 36. 37. 38. 39.
similibusq; textib. Institut. ut ex §. quadam 20. de A-
ction. §. si facti. §. si fin. de off. iudicis.*

QVAM

Christo Gratiã Virtutemque largiente

SUB PRÆSIDIO

VIRI CLARISS. CONSVLTISS. DN.

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

Publicè velitandam proponit

CHRISTOPHORVS GAVNERSDORF

Ad diem 13. Aprilis in publico pandectarum colle-
gio, hora & loco consueto.

Julianus in l. 51. §. 2. ff. ad leg. Aquil:

Multa jure civili contra rationem disputandi pro
utilitate communi recepta esse, innume-
rabilib. rebus probari potest.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CIO IO XCIV.

MAGNIFICO, ET REI MILI-
 TARIS, BELLICAE QVE VIRTUTIS GLORIA
 PRABSTANTISSIMO D. D. GEORGIO FA-
 RENS BACH, heredi Karckhusio, Praesidi VVendensi,
 Nobilitatis Livonicae militiae praefecto, Taurulensi,
 & Ruyensi Capitano, Domino & Mece-
 nati suo multum colendo.

*Alde, metuendum mihi erat, Praeses Ma-
 gnifice, ne si tempus ad Mag. Vestram scribendi usq; eo differre vo-
 luissem, dum par à me aliqua summis Mag. V. erga me maximisq;
 beneficiis reperiretur oratio, & in eo querendo, quod nunquam
 consequi possem, inani ipse me labore torquerem, & immodica si-
 lentii diuturnitate, suspicionem aliquam humilis & angusti animi, neq; satis quan-
 tum à quoquam acciperet intelligentis, Mag. V. afferrem. Cum igitur diem asi-
 duè ex die ducens, haud dubie iusto, aut quam par fuerat reticuissem diutius; pla-
 nè obstupefactus admiratione istius tam insignis liberalitatis, tamq; benefica vo-
 luntatis erga me, confirmavi me tandem & hanc velitationem Academicam Mag.
 V. dedicare volui, ut vel hac ratione, quando pro hoc tempore nihil praeterea neq;
 Mag. V. expectare, neq; ego praestare me posse video, gratitudinem meam Mag. V.
 probarem. Est fateor munus hoc, chartaceum, & perpissillum quiddam, perq;
 tenue, praesertim si comparetur cum magnitudine eorum beneficiorum, quib; Mag.
 Vestra me haectenus ornatum esse voluit: Sed illud tamen, cum de animo Mag. Ve-
 strae paulò altius cogitarem, pro certo atq; explorato habebam, Mag. Vestrae non
 ingratum, neq; iniucundum fore: cum uti videmus, ne Dei quidem honorum o-
 mnium auctoris infinitam in nos beneficentiam ullo alio modo remuneremur. Vul-
 tu igitur sereno Mag. V. hoc quale quale accipiat, neq; id ipsum ex sua dignitate,
 suove valore, sed offerentis potius animo & affectione spectet, metatur, & esti-
 met, neq; prout haectenus facere consuevit, benevolentia & favore suo prosequi ne
 desinat.*

In debita observantia symbolum
 Hanc velitationem Academicam
 Offert & consecrat

Christophorus Gaunerdsdorff
 Respondens.

FINIVM REGVNDORVM.

Continuatio.

CVm omne medium inter sua extrema collocari debeat, non ineleganter juris compositores, postquam de vindicationibus egerunt, mox ad obligationes & tractatum de rebus creditis descensuri, prius de divisoriis iudiciis, quæ tam in rem, quàm in personam esse videntur, tractare instituunt. De his igitur ordinis ratione sic ferente, quoad eius per gratiam divinam fieri poterit, breviter dispiciemus.

l. 1. ff. fin. regund. §. quedam Inst. de act. Cuiac. in parat. ff. hic l. 3. C. cod. Costal. ad leg. 1. ff. b. t. VVesemb. in parat. hic in prin.

T H E S I S I.

INTER HAEC TRIA DI-
viforia iudicia, iudicium fini. regund. ut Definitio Nominia
quod reliquis duobus & origine & vetustate antecellat, meritò primum locum obtinere viderur *a*, Et dicitur à Finibus hoc est, limitibus & agrorum terminis regundis *b*, id est dirimendis, & officio iudicis distinguendis.

a §. Singulo. in fin. Inst. de rer. divis. Deuteron. 19. 14. 27. 17. l. 5. ff. de iust. & iu. vers. agris termini positi. VVesemb. in parat. hic n. 3. in fin. *b* Ratio quare in his iudiciis u ponatur pro e, ut regundis pro regendis dicatur affertur in additionibus ad Speculat. hæc, quòd compositores istarum trium actionum fuerint Theutonici, qui sæpe u pro e ponunt.

II.

Est autem actio hæc, quæ etiam finalis quæstio dicitur *a*, mista *b*, duplex *c*, communis *d*, stricti iuris *e*, Definitio Rei.

arbitraria f. civilis g, gratia separandi fines in rusticis prædiis introducta h.

a l. 3. 4. 5. C. h. t. l. 1. ff. eod. b l. actionis verbo 37. in fin. de oblig. & action. Cuiac. in parat. hic d. G. quedam Inst. de action. VVesf. d. loco & n. 6. hic. c l. iudicium. 10. ff. h. t. VVesf. hic n. 5. & 6. d. Speculat. G. sequitur 4. de iudic. e quia non habetur in catalogo actionum bonæ fidei, G. action. autem Inst. de action. VI es. n. 7. Cuiac. in parat. C. hic. f l. 7. ff. h. t. Cuiac. observat. lib. 5. cap. 21. & in parat. C. hic. VVesf. n. 3. l. 44. ff. de Arbitr. g Specul. d. G. sequitur, de iudic. h Scharidius in Lexico ad vocab. fin. regund.

III.

Vbi locum
habeat.

Et locum habet, quoties lis est de finibus, seu terminis agrorum, hoc est, prædiorum rusticorum, non item urbanorum, quia hæc prædia vicina magis inter se, quam confinia dicuntur, & plerunq; communibus parietibus determinantur.

l. 2. in princ. l. 4. G. 10. hoc iudicium, Cuiac. in parat. hic, VVesf. in parat. n. 4. Specul. d. loc. in posit. actoris d. G. quedam Inst. de act. G. si finium Inst. de offic. iud. & ibi Borch. Cicero in Top. fines agrorum magis sunt, quam urbis.

IV.

Quòd si unus habeat prædium rusticum, alius urbanum, quid iuris sit quæritur? Et distinguendum puto: Aut enim ædificium inter duo prædia rustica, de quorum finibus potissimum ambigitur instar limitis intervenit; (quia parum interest, arbores quis in confinio an ædificium ponat a) & tunc hoc iudicium directum competit: aut non obtinet vicem limitis, seu signi, sed principaliter, non tanquam aliquod medium, prædio rustico opponitur, & tunc locum habet actio utilis b.

a l. 2. in princ. ff. h. t. b Specul. d. loc. in addit. sub litera a. l. 4. G. penult. vers. & ideo eisi, ff. h. t.

V.

Quæ res efficit, ut hæc actio tam in urbe, quam ruri utiliter locum habeat. In urbe, quando horti cum ædificiis concurrunt a, Ruri verò, quando ex una parte prædium rusticum, ex altera ædificium consistit. Interdum tamen

men in urbe etiam directa competit, puta si duo prædia rustica concurrant : secus si ruri duo prædia urbana sibi invicem opponantur; tunc enim vel confessoria, vel negatoria, vel aliquod interdictum locum habet *b.*

a d.l. 4. §. penult. & ibi Gothofr. Vvesemb. in parat. hic. Vvesemb. d. loco.

VI.

Quid si in confinio sit via publica, vel flumen? finium regundorum agi quidem directio non poterit *a*, quia tamen periculum talis viæ ad nos pertinet, utiliter experiemur *b*: vel prætor aut præses adeundi erunt, qui fines distingui faciant, pro ut in causa damni infecti adiri solent *c*. Rivus autem privatus interveniens hoc iudicium non impedit, quia pars fundi est *d*.

a l. 4. §. fin. & l. 5. ff. h. t. Vvesemb. d. loco. *b* l. 14. in fin. ff. quemad servit. d. l. 4. §. fin. & ibi Gothofr. *c* Speculat. in addit. sub litera *b*. mihi fol. 122. *d* l. 6. ff. h. t. Vvesemb. d. loco.

VII.

Illud tamen in primis admonendi sumus, finium regundorum iudicium tum demum competere, si lis intra quinque pedes consistat: Si verò de fundi vel terræ parte ampliore agatur, Rei vindicationem locum habere.

Cuiac. in parat. C. h. t. Hic enim est finis finium, hoc est, amplissimus inter duos agros confines terminus. Cuiac. observat. 10. cap. 2.

VIII.

Intentant hoc iudicium domini veri sive directi, quia ^{Quibus detur.} hæc quæstio etiam proprietati cohæret *a*: item domini utiles, ut Emphyteutæ, Beneficiarii, Fructuarii, & Creditores, qui iure pignoris possident, propter ius, quod in re habent *b*. Sociis verò neq; utile iudicium inter se competit *c*.

a l. 1. ff. h. t. l. 3. C. eod. *Cuiac. obser. lib. 5. cap. 21. Vvesemb. n. 1. Cuiac. in parat. ff. hic d. §. quedam Inst. de act. l. 4. §. si alter 5. ff. h. t. b* d. l. 4. §. 9. l. 5. in fin. *Arbor. furt. casarum Vvesemb. n. 5. ff. hic Specul. in d. posit. actor. §. sequitur, de indic. c* d. l. 4. §. 6 & 7. Vvesemb. d. loco.

IX.

Ex diametro intentatur hoc iudicium adversus eos ^{Adversus} dem quos detur.

dent, quos intentare posse aliis diximus *a*, quia duplex est hoc iudicium *b*. in quo uterq; litigatorum & actoris & rei partes sustinentes *c* petunt, ut veteres termini restituantur in pristinam causam: vel si hoc fieri non possit, novi constituantur: quæ res facit, ut ius suum probare utrinq; necesse habeant *d*.

a *Vvesemb. d. loco.* *b* *vide textus allegatos in thesi 2. ad vocab. duplex.* *c* *d. l. 10. ff. b. t. d. l. 37. in fin. ¶ de obligat. l. 13. ff. de iudiciis d. §. quædam Inst. de act. l. inter coheredes 44. §. qui famil. 4. ff. famil. c. c. 3. extra de probat. d. d. c. 3. de probat. Vvesemb. d. loco.*

X.

Quomodo
probentur
fines?

Probantur autem fines signis, aut naturalibus, ut integris montibus, aut eorum lateribus, vel media parte: interdum etiam cacuminibus montium, fluminibus convallium *a*: aut artificialibus, puta, burgo, clausura *b*, lapidibus, viis parvis & vicinalibus, sepibus, fossa, arboribus, veteribus monumentis, autoritate census ante litem inchoatam ordinati *c*, libris antiquis, instrumentis propter aliud emisis *d*, adminiculis, testibus, fama, confessione & adsertione tacita vel expressa partis *e*, iurisiurandi delatione *f*, communi fama, & vulgi opinione, & maximè eorum, qui antea eos fundos possederunt, vel circumcolentium, vicinorumq; eius loci *g*.

a *Mynsing. cent. 6. obs. 25.* *b* *l. in nomine §. 4 C. de off. pref. prat. Afr.* *c* *Vvesemb. in parat. n. 7. l. in final. ff. b. t. l. 2. C. eod. Cuiac. in sent. Pauli lib. 1. tit. 16. c. ad audient. extra de præscript. d. d. c. cum causam X de probat. gloss. in c. cum olim X de censibus. Costal. ad l. 1. ff. bic. c. c. ult. X de confess. f. 16. quæst. 3. c. dilect. g. l. 1. ff. de flumin. vide Mynsing. d. loco latius hæc persequentem.*

XI.

Sufficit etiam in probandis finibus, probatio de auditu auditus, ut si testes deponant, quod semper viderint fines huius territorii vel diæceseos protendi usq; ad talem locum, & nunquam audierint dici contrarium *a*: nisi contra varietate successionum & arbitrio possessorum additis vel detractis agris, fines esse immutatos demonstratur *b*.

a *Myns.*

a *Mynsing. cent. 6. observ. 26. n. 5.* b *quod facere cuiq; domino pro suo arbitrio licet, d. l. 2. C. h. t. l. 11. 12. C. eod. l. 86. in fin. ff. de legat. 2. l. 43. ff. de pact. l. 23. ff. de R. l. vers. nam hoc. Novus enim consensus novos fines potest inducere. l. 12. ff. h. t. & ibi Costalius.*

XII.

Probationibus verò utring; allatis iudex priusquam de proprietate cognoscat, possessionis controversiam, si de ea quærat, decidere debet a: & si obscura fuerint utriusq; partis iura, pro possessore iudicabit b.

Quod sit
efficiam in-
dicis.

a *l. 3. C. h. t. Cuiac. 10. observat. 2. l. is qui destinavit 24. ff. de Rei vindic. l. 1. C. de appellat. Vvesenb. in parat. hic n. 7.* b *c. in pari, de R. l. in 6. §. commodum Inst. de interd. c. ex literis X de probat. quia promptiora sunt iura ad solvendum. quam ad condemnandum.*

XIII.

Si verò alterutrum in probationibus præcellere intellexerit, cum ad fidem sibi faciendam admittet a, rem sic temperaturus, ut si de finibus per evidentes & manifestos limites constet, eosdem omninò custodiat, quia apparent b: sin fuerint turbati vel obfuscati, ita tamen, ut eorum vestigia inveniri possint, vetera monumenta sequatur, & fines turbatos renovet c: Si verò nulla apparent vestigia terminorum veterum, nec possunt probari, iuxta consilium agrimenforum novos fines constituat d.

a *d. c. ex literis X de probat.* b *c. inter memorat. 16. quæst. 3. l. 1. & 2. C. de fundo limit. lib. 11.* c *l. lege Agrar. ff. de term. moto. d. l. si quis super. C. h. t. l. inter castellanum 44. ff. de arbitru. vide Mynsing. cent. 6. obser. 27. ubi eleganter docet, quid iudex in iudicando observare debeat.*

XIV.

Atqui si fines commodè dirimi non poterunt, permittitur ei, adiudicatione controversiam dirimere: Si tamen amovendæ veteris obscuritatis gratia, per aliam regionem fines dirigere velit, potest hoc facere, per adiudicationem & condemnationem, ut si unius pars prægravari videatur, eum invicem certa pecunia alteri, cui scilicet portio aliqua abiudicata est, condemnet.

l. hac actio 2. §. 1. ff. h. t. §. eadem 5. §. si finium 6. Inst. de off. iud. Vvesen. 7. in parat. hic. l. 2. 3. 4. §. si alter. 5. ff. h. t.

Ad

XV.

Ad quam rem opus habet peritia Agrimenforum seu Arbitrorum, si ipsi in rem presentem per occupationes ire, nec locum oculis subijcere liceat.

l. si irruptor 8. ff. h. t. Cuiac. 5. obser. 21. & 10. obs. 2. VVesenb. in parat ff. n. 3. & 7. l. 3. C. h. t. l. inter Castellan. 44. de recepti. arbitria l. de modo 7. & l. in final. ff. h. t.

XVI.

Quæ veni-
ant in hoc
iudicium.

Similiter habebit iudex rationem eius quod interest, terminos dejectos vel obfuscatos non fuisse *a*, ut & mercedis ab altero litigatorum mensuris præstitæ *b*: Fructuum verò non aliter, nisi post litem contestatam. Nam & culpa & dolus exinde præstantur *c*.

a d. l. 4. §. 1. ff. h. t. l. Divus in princ. & l. ult. in fin. ff. de term. moto. b l. 4. §. 1. in fine. c d. l. 4. §. 2. ff. h. t. l. 8. §. 6. ff. de precario l. non solum penult. ff. fam. erciscunde.

XVII.

Ante litem autem contestatam percepti fructus, non omnimodò in hoc iudicium veniunt: Aut enim bona fide quis percepit, & lucrari eum oportet, si eos consumpsit: aut mala fide, & oportet condici.

d. l. sed & loci 4. §. 2. ff. h. t. VVesenb. in parat. hic u. 6 qua de re plura in disp. de rei vind. th. 17. & seqq.

XVIII.

Quomodo
puniantur si-
nium violat
tores.

Est item iudicis, qui de finibus civiliter cognoscit, etiam de crimine pro ratione iurisdictionis cognoscere, si quod fuerit circa fines admissum. Quin etiam contumaciæ nomine iudex hoc iudicio quem potest condemnare, veluti si quis iubente iudice metiri agros, passus non fuerit.

d. §. 6. versic. eo quoq; nomine, Inst. de off. Iud. Bartolus & Zasius dicunt, iudicem malefactorum posse cognoscere etiam civiliter, si ut res incidat. Gothofr. in marginal. ad l. 4. §. 4. ff. h. t. l. quoties 10. C. de iudiciis, Cost. in d. l. 4. §. 4. idem etiam in delegato iudice obtinere dicit.

XIX.

Quia autem non rarò circa limites à finitimis & aliis peccatur, non abs re erit dispicere, quam pœnam ferant, tale quid admittentes. Et quidem duobus ferè modis in
fines

fines delinquitur, nempe limitum, seu terminorum omnimoda ablatione, aut subdola eorundem transpositio-
ne. Iodoc, Damboud. in praxi criminali c. 127. in princ.

XX.

Is igitur, qui aliorum agrorum limites evellit, ut eis utatur, punitur arbitrariè ad instar furis a. Qui verò terminos transponit saltem, sui fundi dilatandi gratia, supra furtum etiam falsitatem committit b: quo in casu pro conditione ætatis variè plectitur, Juvenis enim punitur exilio & relegatione in longinquissimas regiones ad tempus. Senex autem ad discretionem & arbitrium iudicis exilio mulctatur c.

a l. 1. in fin. ff. de term. mot. vers. sed pro, condit. admitten. coercitio. transgred. b gloss. ult. in l. final. ff. de term. mot. l. 2. ff. d. r. vers. de pena tamen. c Damboud. d loco.

XXI.

Item qui ut finitimis tantùm negocium faceat, non lucri sui causa limites aliorum transmutat, restitutione omnium detrimentorum 50. aureos fisco inferre iubetur a: Is autem, qui alterius iussu dolosè fines transponit, virgis cæditur, aut damnatur ad opus publicum biennio, aut loco illius per biennium relegatur. Ex ignorantia verò fines transmutans, non exilio aut relegatione mulctatur, sed verberibus cædi solet b. Insuper in hoc crimine cuiusvis permissum accusare & deferre c.

a l. lege Agrar. ff. de term. mot. b d. l. Divus v. si verò ff. d. t. Cuiac. in obser. 19. cap. 10. Paul. lib. 1. sent. tit. 16. & lib. 5. tit. 22. & ibi Cuiac. l. 1. c. de accusat. VVesemb. in parat. n. 8. c l. fin. ff. de term. mot.

XXII.

Et si is, qui super sui iuris locis prior de finibus detulit querimoniam lite pendente, rem sibi alienam usurpare voluit, præter id, quod malè petiit, etiam alium tantum agri modum, quantum adimere tentavit, amittet.

l. 4. G. h. r. VVesemb. in parat. hic Damboud. d. loco n. 4.

XXIII.

Non inconcinne hic quæri solet, quo tempore finium regundorum actioni præscribatur? Et distinguimus inter quæ- Quo tempore præscribatur huic actioni.

B

ter quæ-

ter quaestionem de finibus, & quaestionem de loco & huic
praescribitur 10. annis inter praesentes, 20. inter absentes
b: illi 30. annorum spacio c. quod in actionibus est tra-
latitium d.

a Cuiac. 10. observ. 2. in prim. b l. 7. §. 1. ff. pro emptore. Ol-
dendorp. in clas. 3. act. 14 Cuiac. in parat. Cod. h. t. c l. ult. C. eod. c
inter memor. c. quicumq. 16. quest. 3. d Vvesenb. in parat. hic Costal.
ad l. 1. b. t. d. hered. & l. unus C. in quib. causis cessat longi temp. praescrip.

XXIV.

Vt tamen fines seu termini parochiarum, diacesium
provinciarum, regnorum, ducatum rectè praescribatur,
duo concurrant necesse est, ut & de finibus, quos praes-
scribere volumus certò constet: (Nisi enim de iis constite-
rit, praescribi non poterunt) & ut iidem fines non tanquam
fines, sed ut solum propriam praescribantur. Limes enim
ut limes manens est impraescriptibilis, nec ullo tempore
etiam immemoriali praescribitur.

cap quicumq. 16. quest. 3. Mynsing. centur. 6. obs. 28. ubi hac la-
te tractat.

XXV.

Familiae er-
ciscundae.

Ordinarium est, ut de familiae erciscundae actione vi-
deamus. Est autem actio civilis a, duplex b, mixta c,
bonae fidei d, universalis e, coheredibus inter se, a com-
munionem discedere volentibus, ad dividendas res iure suc-
cessionis communicatas, competens f.

a l. 1. ff. h. t. b l. 2. §. in famul. 45. §. qui famil. ff. eod. vide
allegatos textus in thesi 2. ad vocab. duplex. c l. item 22. §. fam. ff. h.
t. d l. 9. C. h. t. §. act. inst. de act. e l. in hoc 27. ff. eod. l. 1. C. b. t. f
l. 1. in princ. ff. eodem.

XXVI.

Quibus de-
tur & adversus
quos.

Et datur heredibus adversus coheredes, sive possi-
deant utrinque partes suas pro indiviso, sive non posside-
ant a. Et quidem Directa heredibus b: Vtilis verò iis,
qui heredes & bonorum possessores non sunt, puta filio
adrogato ad consequendam quartam, item iis quibus ex
fideicommissio hereditas est restituta, & ceteris honora-
riis successoribus c. Competit quoque inter pauciores he-
redes d, vel etiam uni datur e, absque tamen praedicio
absentium, vel in communiione persistentium f. Et genera-
liter

raliter, qui petere hereditatem possunt, hi & ad divisionem hereditatis recte agunt g.

a l. 1. l. heredes 25. §. 1. ff. h. t. b VVes. in parat. hic n. 4. c l. 2. l. sed eius 24. l. cum puta 36. l. si ex asse 40. ff. h. t. d l. 2. §. 4. c l. arbitrium 43. ff. eod. f VVesenb. d. loco. g d. l. 2. §. 1. ff. h. t.

XXVII.

Non aliter autem in coheredes datur, nisi & verè eos heredes sint, & ex ea causa convenientur, quam gesserunt, quodq; admiserunt, posteaquam heredes effecti sunt.

d. l. 1. in fin. ff. h. t. l. qui erat heres 49. l. 44. inter cohered. §. fructus ff. h. t.

XXVIII.

In hoc iudicium veniunt res hereditariae omnes tam mobiles, quam soli, item res alienae, quarum custodia ad hereditatem pertinet a, res quas heredes usuceperunt cum defuncto traditae essent, & quae heredibus traditae sunt, cum defunctus emisset b, praedia nostri patrimonii, c partus editus & post aditam hereditatem d, res sub conditione legata e, item omnia, quae quis in hereditate dolo aut culpa fecit, sic tamen si quasi heres fecerit f, res pignori defuncto data g, praedia emphyteuticaria b. Fructus item veniunt in hoc iudicium post aditam hereditatem percepti indistinctè: ante aditam verò hereditatem non aliter, quam si heres eos percepit, sciens rem esse hereditariam i. Quid veniat in hoc iudicium.

a l. bona c. h. t. l. 4. l. 15. ff. eod. b l. veniunt 9. ff. h. t. c l. item praedia 10. d l. partus 11. e l. & post litem 12. §. 2. f l. & putio 16. §. 4. g l. si pignori 29. h l. utem 10. i d. l. inter 44. §. fructus ff. h. t.

XXIX.

Veniunt etiam impensae necessariae non voluptuariae a: item damna, quae quis nomine communi sustinet. Secus si sua culpa aut dolo damni quid datum fuerit: hoc enim ei imputabitur b.

a Lex duobus 27. ff. de negot. gest. quicquid enim urgente necessitate factum est ab uno, quod pro parte non potuit expediri, venit in hanc praestationem. l. heredes 25. §. si unus ff. h. t. b d. l. & putio 16. §. sed etsi, l. heredes 25. §. non tantum ff. eod.

Non veniunt in hoc iudicium: nomina, debita & cre-
dita, quia sunt ipso iure divisa *a*, item prælegata *b*, titu-
lo speciali possessa *c*, pecunia castrensia *d*, debita qua-
nus filiorum post mortem contraxit, aut etiam in vita pa-
tris, sed illa filius pro sua parte tenetur exolvere *e*; si ta-
men pater filii nomine, dum viveret, exolvit debitum,
præsumitur donasse *f*.

*al. 4. d. l. hered. 25. in princ. ff. h. t. l. 6. C. eod. l. pact. success. C. de
pact. l. 2. C. de hered. act. b l. i. a 42. ff. h. t. c d. l. 25. §. pro emt. d
l. 4. C. eod. e l. ex parte 39. §. filius. f l. si filia 20. §. Papinia. ff. h. t.*

XXXI.

Iudicis offi-
cium.

Iudicis officium in hac actione est, nihil indivisum re-
linquere *a*, æqualiter singulis portiones hereditarias ad-
iudicare *b*, item eum, cui plus sua portione adiudicavit,
cæteris coheredibus in partem pretii condemnare *c*.

*a d. l. heredi 25. §. penult. l. in hoc iudicio 26. ff. h. t. b l. inter
11. C. eod. c §. si famil. Inst. de off. iud. Donell. lib. 10. comment. 1. 6.*

XXXII.

Quando ces-
sat hoc iudi-
cium.

Si verò defunctus suam successorem inter liberos
diviserit, & certis possessionibus singulos iusserit esse con-
tentos *a*: item si coheredes etiam extra iudicium bona
hereditaria inter se diviserint, cessat famil. hercisc. actio,
nec pietatis ratio patitur retractari talem divisionem *b*,
nisi cum herede putativo divisum sit, qui post non inve-
nitur esse heres *c*.

*a l. quoties 10. l. si cogitatio 19. C. h. t. b l. ult. ff. eod. c l.
36. l. cum quis C. de iur. & fac. ignor. l. cum solus 29. ff. de usucap. l. 3.
C. commun. utri iud. & ibi Dd. quia in bonæ fidei iudiciis, propter ex-
uberantiam bonæ fidei, quod inæqualiter factum esse constituit, in me-
lius r. formabitur.*

XXXIII.

Communi
dividendo.

Sequitur ex ordine iudicium Communi dividendo
æquè mixtum *a*, duplex *b*, bonæ fidei *c*, ut Familix er-
ciscundæ actio *d*, nisi quod hæc sit universalis *e*, illud au-
tem singulare *f*: hæc inter heredes tantum *g*, illud & inter
heredes, deficiente scilicet hac *b*, & in rebus vel ex socie-
tate,

tate, vel citra ullam societatis affectionem communibus locum habet: hæc tantum semel intentari potest, illud pluries k.

a § quædam Inst de act. b l. 2. in fin. ff. h. t. si tamen queratur quis Actor intelligatur, quia par causa omnium videtur placet eum videri actorem, qui ad iudicium primus provocasset. c l. 4. §. 2. l. in hoc iudicium 14. §. 1. d VVejenb. in parat. n. 5. e vide allegatos texius in thesi 25. ad vocab. universal, f l. 1. C. b. t. g d. l. 1. h l. si filia 20. §. final ff. famil. ercisc. quia amplius quam semel intentari non potest. i l. 2. in princ. k d. l. 4 §. 2. ff. h. t.

XXXIV.

Ab actione autem pro socio differt in hoc, quod illa sit ex contractu societatis a, hoc quamvis sine societate res sit communis, puta si duobus pariter legata vel donata sit, competat b: illa merè personalis c, hoc videtur mixtum d, ita ut & rei communis divisio, & personales præstationes veniant e.

a l. 1. ff. pro socio b l. 2. in prin. ff. h. t. c quia est ex contractu. d vide texius allegatos in thesi præceden. ad vocab. mixtum, e l. 4. §. 3. ff. h. t.

XXXV.

Et quia duplicis est naturæ, Directum scilicet & utile, diversimodè quoq; competit. Directum datur veris dominis, res corporales dividi postulantibus a. Utile datur dominis utilibus, ut Emphyteutis agrum vestigalem communiter possidentibus b, Item his, qui ius incorporale inter se commune habent, usumfructum videlicet, usum, pignus c. Et generaliter, qui publicianam, iustamve possidendi causam habent, utili communi divid. iudicio experiuntur d.

Quibus detur?

a l. 4. in princ. ff. h. t. b l. 7. in prin. c d. l. 7. §. si duo, quia hæc res non admittunt veram divisionem. d d. l. 7. §. 2. ff. h. t.

XXXVI.

Denegatur verò tam directum, quam utile, ei qui putat se in rem propriam impendere, cum sit communis: Utile verò datur ei, qui scit quidem rem esse communem, ignorat autem cuius socii: quia hic labitur duntaxat in

persona; ille autem in re, quæ potissimum hoc in iudicio attenditur, ut magis ex re, in quam impenditur, quam ex persona, cum qua res est communis, hæc actio nascatur: quæ res efficit, ut pupillus quoq; obligetur, si quid in rem communem à socio fuerit impensum *a*. Insuper neque prædonibus *b*, neq; colonis, neq; iis, qui depositum susceperunt, quamvis naturaliter possideant, competit *c*.

a l. si quis 29. ff. com. divid. *b* l. com. divid. 7. §. inter prædones 4. *c* d. l. com. divid. §. neq; colon.

Quid veniat
in hoc iudicium.

XXXVII.

In hoc iudicium venit divisio rerum corporalium, quarum habemus dominium; non etiam hereditatis *a*; item præstationes, ut si quis fecerit impensas in rem communem *b*, aut fecerit eam deteriore *c*. Venit quoque id, quod communi nomine debuit agi ab eo, qui sciebat se habere socium, aut iam quid actum est *d*. Præterea doli & culpæ ratio habetur, ut in omnibus servetur æqualitas *e*. Et in summa non minus in communi divid. iudicium, quam in famil. ercisc. venire debet *f*.

a l. 4. in prin. *b* d. l. 4 §. sicut. *c* l. et si non omnes §. ventunt. *d* l. in hoc iudic. in princ. ff. h. t. *e* l. penult. vers. item C. cod. l. arbor. qua 10. §. fin. ff. h. t.

Officium;
iudicis.

XXXVIII.

Est autem iudicis in rebus dividendis, quod omnibus utilissimum videtur, vel quod maluerint litigatores exequi *a*, & adiudicatione, si aliter res expediri nequeat controversiam dirimere *b*, illa quæ communi consensu nominatim excipiuntur, indivisa relinquere *c*, & curare ut consortes invicem sibi de evictione caveant *d*, quæ ommissa nihilominus actione præscriptis verbis ad detrimentum evictæ possessionis agi poterit *e*.

a l. iudicem 21. *b* l. si quis putans 6. §. 10. *c* l. in iudicium 13. *d* l. si fratres 7. C. com. utr. iud. *e* l. si fam. 14. C. h. t. Donell. d. c. 6. lib. 10.

Commun.
utri

XXXIX.

Vitium est, ut videamus, quid inter se posteriora hæc duo iudicia Famil. scilicet ercisc. & commun. divid. habeant

bēant commune, quo cognito, quibus in rebus discrepent, facile sciri poterit.

Contrariorum enim eadem est ratio, natura, scientia, & disciplina.

X L.

Et quidem hæc duo iudicia, ita demum intentantur, si corpora manent communia *a*: item in utroq; maioribus etiam per fraudem, vel dolum, vel perperam sine iudicio facta divisione solet subveniri *b*: in utroq; res communi pecunia empta, vel redacta ex rebus communibus non venit communicanda, nisi inter socios omnium bonorum *c*: in utroq; de communibus instrumentis apud quem hæc collocari debeant iudex æstimat *d*: in utroq; de evictione cavere iubet *e*. Præterea in utroq; si rerum communium divisio relicta vel translata possessione finem accepit, bona fide terminata mutuo consensu instaurari minimè possunt *f*.

a l.famil.C.comm.utri.iud. b l.maioribus c l.si patruus. d l.de instrument. e l.si fratres. f l.si inter vos C.d.t.

C O R O L L A R I A.

I,

SENIOR fratrum divisionem pro suo arbitrio, bona fide, & ex æquo facit, & minor natu optionis & eligendi prærogativam habet.

c. 1. de paroch. Geil. 2. observ. 116. num. 14. Constit. Elector. 3. part. 15. Coler. 1. part. c. 3. num. 40.

Vxor

II.

Vxor quicquid adquisivit constante matrimonio, in dubio præsumitur adquisivisse ex bonis mariti, ut mala suspicio turpis quæstus evitetur: & ideo talia bona erunt mariti, vel heredum ipsius.

L. Quintus ff. de donation. inter virum & uxorem & etiam C. eod. c. signific. & eod. Vide Mynsing. cent. 2. observat. 92. eleganter hac & multis persequentem.

III.

Item quæritur, an si per 30. annos heredes in communione rerum permanerint, nihilominus ad divisionem earundem per Famil. ercisc. iudicium agi possit? Nos affirmativam tuebimur, cum nemo invitus in communione & societate detinendus sit.

L. ult. C. comm. divid. l. 70. ff. pro socio. Idem affirmat Martin. cuius opiniones in gravissimarum rerum controversis verissimas esse testatur Oldendorp. classe 5. act. 8. in fin. Zasius ad §. quadam n. 13. Inst. de Action. quia quamdiu heredes in communi hereditatis possessione persistunt, nulla erit occasio agendi. Familia autem erciscunde iudicium datur à communione discedere, non in eadem permanere volentib. Dissentit glossa cum suis sequacibus, arg. l. 1. §. 1. C. de annual. exceptio.

F I N I S.

DISPUTATIO
NONA,

Secunda partis pandectarum

Ex lib. 10. tit. 4.

AD EXHI
BENDVM

QVAM

Christo Pollense Regenteque Bonos,

PRÆSIDENTE

VIRO CLARISS. CONSULTISS. DN.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO
proponit, & pro virili propugnare conabitur

CRISTOPHORVS POHL. REGIO. *Boruss.*

Ad diem 20. Aprilis in illustri Academia Salana
hora & loco consuetis.

DEDICATA

PRVDENTISSIMIS ET MVLTO RE-
RV M VSV CONSVMMATISS. SENATORIA
quoq; dignitate & virtute conspicuis viris DN. IA-
COBO KREVSCHNERO, DN. REINHOEDO
BOIEN, & DN. IOHANNI MÖLLERO, Dominis
fautorib. & amicis suis in Repub. apud Regio-
montanos Boruss. degentib. semper
singulari studio observandis.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCCIV.

DE ACTIONE AD EX-

HIBENDVM.

Continuatio.

CVM superioribus tit. dictum sit, de iis iudiciis mixtis, quibus res dividuntur: nunc actio ad exhibendum, quæ mixtis adiungitur, quæ rerum exhibitio, & in consequentiam exhibitionis separatio postulatur sequitur.

Vvesenb. & Cuiac. in parat. b.

THESES I.

EXHIBERE PROPRIÈ HIC est, facere in publico potestatem, ut ei qui agere intendit, experiundi sit copia a. Et restituendi quoq; significationem, in hoc iudicio, recipit b.

a l. 2. ff. h. t. b l. fin. de V. S. l. 9. Iulianus §. quantum, & §. quia tamen, ibi: In hac actio. restituitur. l. 5. Celsus §. ult. & l.igni in ff. h. t. Cuiac. in parat. C. eod. quia Icti. respiciunt ad restitutionem, plerunq; exhibitioni proxiam Oldendorp. class. 3. act. 1. n. 7. in fin.

Definitio.

2. Actio autem ad exhibendum est personalis a, in rem scripta b, & præparatoria c, qua petitur, ut res mobilis d, in eadem omnino causa, in qua fuit cum iudicium acciperetur, publicè exhibeatur e, eiusque videndæ apprehendendæq; auctori copia fiat f.

a l. 1. 2. 3. §. est autem. ff. h. t. Duar. in l. frater à fratre. de condit. indeb. f. 9. 2. col. 1. & in tit. de peculio. cap. 1. in fin. f. 98. 1. col. 1. Dissentit Donell. in §. omnium. n. 14. Inst. de act. b d. l. 3. §. fin. & l. seq. l. 5. §. Iulianus. l. 25. Thesaurus. h. t. Rationem tradit Bart. in l. fin. C. ubi in rem act. exerce. debe. Cont. est Corras. lib. 1. c. 22. n. 10. c Nam exhibitionem sequitur directa & principalis actio, veluti vindictio, aut Noxalis actio & c. l. 1. C. ad exhib. d. l. 3. §. ibidem l. 17. si quis ff. h. t. d l. 3. §. fin. l. 5. §. 1. l. 6. cum simill. b. t. l. quod legatur. 38. de iudi. l. 4. adversus C. de crim. expil. hered. l. 1. §. si fundus & ibi Bart. de vi & vi armat. l. ad rem mobilem 56. ff. procurat. e l. 9. §. quantum h. t. f l. 2. ff. h. t. l. 3. §. ait Prator exhibens. ff. de liber. hom. exhib.

exhib. et l. plus est 22. de V.S. Hac actio quoq; exhibitio, l. 2. §. 1. de exhib. liber. et incerti actio l. pen. depositi dicitur.

Cui & ex
qua causa
datur.

3. Datur hæc actio omnibus in rem acturis a modo, ipsorum, aliquomodo rem sibi exhiberi pecuniariter, vel alia iusta & probabili ex causa b (quod Iudici summam cognoscendum relinquitur c) & litis contestatæ, & condemnationis tempore d, interfit.

a l. pen. ff. depos. l. 3. §. est autem & §. seqq. h. t. l. 1. C. eod. Cuiac. lib. 5. obs. c. 23. et lib. 9. c. 7. l. 4. h. t. l. 9. officium ff. de Reivind. b d. l. 3. §. sciendum & §. si mecum & seq. in fin. l. 13. si liber homo. in fin. h. t. Oldend. class. 3. act. 1. n. 4. Vvesemb. h. n. 3. c d. §. sciendum & §. si mecum in fin. h. t. d nam si alterutro tempore cessaret perimeretur hæc actio l. 7. tigni §. pen. & ult. & ibi gl. et l. 19. ad exhibendum h. t. Special. de iudi. §. ult. in fin. n. 2. Myns. in. §. praterca. l. de action. n. 57.

4. Ergo ei, qui in rem acturus est, qualicumq; actione, sive reali sive personali, ut pignoratitia, Serviana sive hypothecaria, datur hæc actio. Sed et si petiturus usumfructum: aut interdicto utruubi petiturus servum: aut noxali iudicio acturus familiam postulet, ut recensione servorum facta noxium cognoscat a, aut servum reum criminali iudicio postulaturus b audietur.

a rex. est express. in d. l. 3. §. est autem & §. si quis noxali. h. t. Vvesemb. n. 3. h. Azo. n. 3. C. eod. d. §. praterca & ibi Mynsing. n. 49. b l. 2. C. h. t. l. 2. C. de accus. Cuiac. lib. 20. obs. c. 10. contra Accus. & alios.

5. Pluribus item competit hæc actio, ob eandem rem exhibendam, puta: Si primus suam esse intendat, secundus usumfructum in ea causetur, tertius possessionem suam contendat, quartus pignoratam sibi eam adfirmer.

rex. express. in d. l. 3. §. Pomponius & ibi Zas. h. t. l. 3. & ibi Sichard. C. eod. l. 3. ff. de excep. rei iud. l. 12. de eo §. sapius h. t. Vves. in fin. n. 3. h. Oldend. class. 3. act. 1. n. 4.

6. Datur verò hæc actio adversus possessorem, non solum civilem, sed & eum qui naturaliter incumbit possessioni, vel saltem rem detinet a, (modo facultatem restituendi habeat b) & illum qui dolo malo possidere vel detinere rem desit c.

Contra
quos datur.

7. d.l. 3. §. fin. & l. seq. b. t. Zas. b. n. 4. *Fundamentum enim huius actionis à parte rei convenit est possessio vel detentio rei.* b. Nam si quis possideat, non tamen habeat facultatem restituendi, aequitas huius iudicii dabit absolutionem locum l. 5. in prin. & §. fin. l. 7. l. 1. 2. b. t. d. l. 9. officium. De rei vind.

7. Creditor etiam, qui pignori rem accepit: & is apud quem deposita, vel cui commodata, aut locata res est, quia facultatem exhibendi habent, actione hac conveniri possunt. d. l. 3. §. ult. l. 4. l. 5. in prin. b. t.

8. Adversus municipes item conceditur, quoniam & possidere & restituere possunt: Idem dicendum de collegis & cæteris corporibus. l. 7. tigni. §. si municipes ff. b. t.

9. Contra eum quoque, qui corruperit formam, vel interemerit rem, vel transtulerit in alium, hæc actio datur, ut tanti condemneretur, quanti adversus ipsum actor in litem iuraverit. l. 9. Julianus in prin. & §. si quis rem. cum §. seq. & l. 3. §. præterea. b. t.

10. Heredi autem hæc actio, non ut heredi, sed pro ratione interesse; nec contra heredem, ut heredem, sed ut possessorem, datur: nisi ex dolo defuncti locupletior hereditas eo nomine facta sit, puta: quia precium rei heres sit consecutus a, vel nisi contra viduam, quæ in domo mariti remansit instituat b.

a l. 1. 2. De eo. §. ult. & l. 8. si ad exhibendum ff. b. t. b l. 3. 3. heres ff. de negot. gest. v. v. emb. b. n. 4.

Pro quibus rebus datur. 11. De omnibus porro rebus mobilibus, & sese moventibus, hæc actio datur a, quas actor petens exhiberi, circumstantiis evidentibus designare debet b.

a l. 3. §. fin. l. 5. §. 1. l. 6. cum simil. b. t. l. quod legatur 38. de iudic. l. adversus 4. C. de crim. expil. hered. d. l. 3. in prin. b. t. quæ vero iudicia sufficiant iudicij arbitrio relinquuntur. argumento l. 1. ff. de iur. delib. Myns. §. præterea l. act. n. 57.

12. Hæc autem actio præparatoria, quamvis iure civili cumulationes; non permittantur (ut sæpe propositum) à pragmaticis tamen uno & eodem libello, cum actione reivindicacionis coniungitur a; Iudex tamen cognoscendo & pronunciando, observare debet ordinem harum actionum

tionum, ut videlicet primum exhibitionis executionem curet, ex quo preparatur locus vendication

c *Casus est in l. fin. & ibi gl. C. h. i. gl. in l. dissoluta C. de condict. ex lege. S. i. h. d. in rub. C. h. t. Bart. in l. Quid de inofficioso. n. 4. 5. & 6. ff. de inoff. test. Specul. de iudic. §. fin. n. 2. & 3. Dyn. in reg. Nullus pluribus. de R. l. in 6. V. v. emb. h. m. 1. b. Oldendorp. class. 3. act. 1. n. 7.*

13. Petitur autem regulariter in hac actione, ut nobis rei copia fiat videndæ & apprehendendæ a, vel ut mihi rem meam, ex tuo loco liceat tollere; vel ut rem meam tuis rebus inclusam vel mixtam, excludas vel separet b. Et id quod interest nostra, rem fortè peremptam exhibuisse tunc reum, cum iudicium acciperetur c. Omnis deniq; utilitas, omneq; emolumentum, quod ex te causatur d.

Ad quid datur.

a l. 2. h. t. l. 3. §. ait Prator exhibens. ff. de lib. hom. exhib. quo magis certus sit actor, reum rem habere, nec possit postea celando eam, aut etiam transformando variare. b l. 5. §. item Celsus & l. 9. §. Glans. l. 6. Gemma h. t. c. l. 12. §. si post iudicium h. t. l. quod te mihi dare ff. si cert. peta. Oldend. Class. 3. act. 1. n. 7. d. la 9. §. quantum. h. t. l. restituere 35. ff. v. s. §. si ad exhibendum. l. de off. iud. l. 20. Præterea l. 68. qui restituere in prin. ff. de rei vend. l. cum fundus ff. si cert. peta. Azo in sum. n. 18. C. h. t.

14. Actori verò si reus rem se possidere negaverit, probatio incumbit a, quam summam tantum, quæ quidem animum iudicis ad præsumendum inducit, sufficere hic putam; quam & iuramento expediri posse Dd. decidunt b.

Cui incumbat probatio.

a §. præterea l. de act. l. 12. de eo. §. si iusta h. t. Mys. in §. si ad exhibendum. l. de off. iud. quomodo autem, reum possidere probatur tradit Olaendorp. cas. 3. act. 1. in fin. & Angel. loh. de Plat. in d. §. præterea l. v. s. Theaurus & ibi Dd. h. t. Bart. in l. 2. in prin. quemad. testa. apert. Specul. in tit. de off. om. iud. Bart. ml. in bonæ fidei. C. de reb. cred. S. i. h. d. in l. 1. n. 7. C. h. t. & in l. 4. C. rod. l. si quis a liberis §. si vel patris ff. de liber. agnos. l. 40. in lege Aquilia ff. de l. Aquil.

15. Exceptionum etiam qualitates, quas Reus obijcit Iudex æstimabit: Nam si tam evidens sit æquitas exceptionis, ut omnino repellendus videatur actor, possessor absolvi debet: Si verò obscurior, vel quæ habeat altiorē questionem, differenda est in directum iudicium, reinter

rim exhiberi iussa. De quibusdam tamen exceptionibus, disceptationem altiore habentibus apud se admittet ille Index, veluti pacti conventi, doli mali, iurisiurandi, rē iudicata.

l. 3. §. ibidem h. r. arg. l. si is à quo in prin. ff. ut in poss. legat. l. 3. §. causa cognitio ff. de Carb. edict. l. ille à quo §. si de testamento. Et ibi Bart. ff. ad Sc. Trebell. l. fin. C. de compens. Et ibi Bart. n. 4. VVesemb. n. 6. ib. t. Bart. in l. nam postea 9. Et ibi Dd. ff. de iuric. c. 10. de confessis in 6. c. 10. de iur. comest. in 6. contra Cest. in d. §. ibidem h. t.

De iudicis officio in hac actione.

16. Probato igitur eo, quod penes Reum rei exhibendæ potestas sit, Index, si obstaculum in medio sit, ne res exhiberi possit, promotionem obstaculi prius decernat, & rem exhiberi repræsentariq; iubeat, ut vendicandi apprehendiq; facultas actori fiat b.

a l. 6. Gemma l. 7. tigni h. r. b l. 2. h. r. et l. fin. de v. s.

17. Si igitur gemma inclusa sit auro alieno, sigillum cancellabro, excludatur a. Si rotam meam tuo vehiculo aptaveris, vel navi tuæ tabulam meam, aut Scypho ansam iunxeris, vel purpuram intertexueris vesti, aut brachium staruæ per applumbataram, coadunaveris, indicio ad exhibendum, separare compelleris b.

a d. l. 6. h. t. b l. 7. & l. 12. de eo. §. deniq; ff. h. t. Excepto eo quod Casius de ferruminatione scribit, Wann ein ding usam gelotes ist, si 2. in rem act. §. item si quecunq; ff. de Reivend. gl. d. l. 7. vb. coadunaveris, h. r. ut & in tigno iuncto adibus d. l. 6. ad exhibendum quidem agitur contra mala fidei possessorem, non tamen ut sit preparatio viam ad reivendicationem, sed ad interesse, l. l. de tign. iunct. arg. l. 3. §. sciendum h. r. Cuiac. 23. observ. cap. 19. VVesemb. in §. cum in suo. Ideo rer. divis. ubi male Cuiac. quem sequitur Pacius & alij.

18. Fructuum quoq; mediū temporis, id est eius, quod post acceptum hoc iudicium, ante rem iudicatam intercesserit, itemq; partus, & omnium utilitatum, si quæ amissæ sunt ob hoc, quod non exhiberetur, vel tardius exhibita sit, rationem Index habere debet.

l. 9. §. fin. l. 10. l. 12. §. si post iudicium ff. h. t. VVesemb. n. 7. §. si ad exhibendum l. de off. iud. et §. preterea l. de act. l. 2. l. videamus de usur. l. si te mihi dare ff. si cert. pet. Oldend. Class. 3. act. 1. n. 7. ut & vb. l. 2. d.

Sive

19. Si verò Reus iusta ex causa rem exhibere non possit, iusta Iudicis cavere debet, se eam exhibiturum, si in potestatem eius pervenerit. l. 5. §. si et l. 12. de eo §. si iusta ff. l. 1. §. si ad exhibendum vs. quod si neget. l. c. ff. iud.

Reus quid præster in hoc iudicio.

20. Quando autem Reus per interlocutionem Iudicis, iussus, dolo malo non exhibuit, per iuramentum in litem, quanti actor, rem fuisse exhibitam, sua interesse credat, Iudicis arbitrio condemnabitur a: ob culpam verò & negligentiam iudex sine iuramento interesse cognoscat b.

a Myns. §. præterea n. 60, l. de act. l. 68. qui restituere ff. de rei vend. b Mynsing. d. lo. l. videamus 4. in fin. l. 5. in actionibus §. sed in his omnib. ff. de in lit. iur. Item Dyn. in reg. mora sua n. 7. de R. l. in 6.

21. Exhibere etiam Reus rem debet, in eadem omnino causa, in qua fuit cum iudicium acciperetur: & quidem pristinae formæ, si mutata forma, exhibitio fiat, rem restituere tenetur. Proinde si post litem contestatam, rem usucaptam exhibeat, non videtur exhibuisse. Cum petitor intentionem suam perdidit, nisi paratus sit, repetita die actionem suscipere. tex. express. in l. 9. §. quantum et §. si qui rem Zas. et VVes. h. t. Az. n. 19. C. h. t.

22. Reus etiam rem eo in loco exhibere debet quo fuit, cum lis contestaretur, quod si alio loco, quam ubi actum sit existat periculo, impendensq; actoris, perferenda est eò loci, ubi agitur, nisi data opera & dolo malo, in alium locum aditu difficilem, & quidem actori incommodiorem, à Reo translata probetur: Tum enim Rei periculo & expensis, eo loci perferenda est, ubi agitur. l. 11. sed et si §. 1. h. t.

Quo loco res exhiberi debeat: & de periculo rei.

23. Si verò post acceptum iudicium & moram res de cuius exhibitione agitur, sine dolo malo, & culpa non exhibentis extingatur, nihilominus eius periculo perit a, non attento quod apud actorem, æque peritura erat, si iusto tempore restituta fuisset b.

a l. 12. De eo §. si post acceptum et ibi Bald. ff. h. t. b l. illud 43. ff. de per. hered. l. 8. nemo §. si post moram ff. de V. O. et ibi Bart. n. 1. qui distinguit iuxta l. 15. item si verberatum, cum l. seq. ff. de rei vend. et per l. 1. §. rectissime ff. de vi, et vii armat. et l. sub. ractio. C. de furs. Fallit in metus causa, l. si cum exceptione §. quod si homo ff. quod met. causa. Ratio datur in l. quod se ff. si cri. p. c. i. t.

CORO-

QVaritur: An qui recepit debitorem alicuius fugitivum, teneatur eum per interdictum de libero homine exhibendo, exhibere? Quod cum Trebatio negamus, quamvis receptor ad interesse teneatur.

per tex suag. in l. fin. ff. de lib. hom. exhib. tas. in §. preterea n. 49. I. de act. Innoc. in §. dilect. ext. de iud. Bald. in c. generali sede feud. de Junct. fuerit contror. inter Don. & agnat.

2. Nunquid domino rei furtivæ liceat rem sibi furto subtraham, in aliorum domibus perquirere? Et cum Iulio Claro hoc affirmamus, dummodo id faciat autoritate iudicis, qui suos executores, rem illam perquirendam mittere debet. *Iul. Clar. §. furtum in prin. n. 3.*

3. An principes, aliiq; superiores, edictis pœnalibus, subditis & maxime ignobilibus venationis usum interdicerè possint? Et ex iusta, legitima, probabili, & rationabili causa, hoc fieri posse affirmamus.

4. Ob id solum quod quis vincula, vel carcerem passus, famæ & exiltimationis detrimentum non patitur a. Cum non carcer, sed causa, ob quam decernitur, infamiam damnato irroget b.

a *l. i. C. ex quib. caus. infam. irrog.* b *Arg. l. actus fustium 22. ff. de his qui not. infam. l. 14. nullum. C. eod.*

5. Dominum feudi, teneri post fidelitatem à Vasallo præstitam, instrumentum investituræ Vasallo petenti, dare, concludimus.

Dec. cons. 173. arg. c. 1. in fin. de duob. frat. à capit. invest.

6. Vasallum si amplius in feudo esse nolit, domino feudum refutare posse, decidimus.

arg. c. un. de Vasall. qui cons. const. Lothar.

F I N I S.

VLTIMA POSITIONVM IV-
RIDICARVM COMPAGES.

Vltimi libri, Secunda Pandectarum partis,

**IN QVA, BREVI
ET SYNOPTICA DELI-
NEATIONE, SINGVLORVM TITV-
LORVM, QVO CONSCRIPTI ORDINE, PA-
riterq; de causis connexis earumq; continen-
tiis, medullæ ac nervi ponuntur, positi
explicantur, confirmantur.**

E A M

PUBLICO PANDECTARVM COLLEGIO IN
celeberrima TENENSIVM Academia apud Ty-
rigeras excutiendam atq; examinandam
assulgente

*Manu Auxiliatrice Vnica Supremi
& asistente*

VIRO CLARIS. CONSVLTISS. Dn.
LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

AD FERRO ATQVE OFFERO

H A N C

CLARISSIMO CONSVLTISSIMO Q.
VIRO, D. FRIDERICO TRAYBOT, I. V. D.
excellētissimo, pratico, longo rerum usu & pe-
ritia peritantissimo, Domino patrono, fau-
tori & amico patris loco submisisse ac re-
verenter colendo, dico dedico.

M. ANDREAS VRSINVS EX ANHAL-
tini Sanderslebenfis.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO MDCCXCIV.

DE IUDICIIS ACCES

S O R I I S.

Continuatio.

EA quæ eiusdem sunt affectionis ac officii, methodicè sibi invicem subiunguntur: Et quia dictum est de præcedente ad exhibendum actione, actionibus quæ in rem propositæ, serviente: Meritò etiam affines & reliquæ realium & personalium preparatoriarum, huic innectuntur a filo, quarum prior de interrogatoriis b in iure faciendis, primo loco à nobis explicetur.

a Dominus Vvesenb. & Cuiac. cum alijs qui paratitla ediderunt hic. b Differtq; hic titulus ab eo, qui est in Cod. de confes. quod hic ante, ille post litem habeat locum Bart. in l. 1. h. t. vel uti Doctores, quod hic de interrogationibus. quæ pertinent ad ordinem litis, titulus de confess. loquitur de his quæ pertinent ad litis decisionem. Dd. in gloss. communiter h. t.

De interrogator. in iure faciendis.

Descriptio & origo.

T H E M A I.

ACTIONEM HANC INTERROGATORIAM, quod interrogationibus potissimum, & interrogati ad quæsitâ, convenienti responsione subsecuta, eodemve contumaciter reticente constabat, ex illisq; omnem probationis nervum capiebat, sic dici, author est Duarenus a. Inventa à prætore ob maximam probationum difficultatem in actoris favorem, qui hisce interrogatoriorum vinculis adstringere & illaqueare reum conventum b poterat.

a Duar. lib. 1. disput. c. 43. Vves. in parat. hic. qui eandem & confessoriam nonnunquam dici eò quod ex rei conventi propria auctoritate competat per l. proinde 25. ad l. Aquil. venuste docet. Costal. ad l. 1. h. t. b l. edictum 2. h. t. conveniri tamen coram competente iudice interrogandus debet. Confessio enim coram iudice incompetente non valet c. & si clerici 4. X. de iudic. l. divus & ibi Bart. de custod. & exb. re. licet ad torturam quodammodo præparet viam, si fuerit facta voluntarie & nullo cogente glos. singular. in l. capite ad L. lul. de adult. glos. in l. quæro de adul. edit.

Coge-

II.

Cogebaturque reus conventus, præcedente tamen prætoris iussu *a* apertè *b*, itemque præcisè *c*, ad actoris interrogata respondere *d*, & ex hac sua responsione *e*, quasi ex confesso erat obligatus, actionemque actori supeditabat.

a potest enim ubicunque, voluerit iudex aequitate motus interrogations proponere, l. ubicunque, inf. h. t. l. sine interrogazione 9. §. illud queritur 5, h. t. *b* l. i. in pr. de confess. *c* Semper enim ad interrogata responsio referenda est, §. quoties & §. præterea inst. de inutilib. stipulat. & respondere non videtur, qui non ad interrogata Bart. in l. 1. §. qui autem h. t. *d* l. si quis simpliciter, *e* ut pote an & ex qua parte heres sit, l. 5, h. t.

III.

Fiunt autem hæ interrogaciones, expensis, eius qui eas fieri petiit in multis quidem iudiciis *a*, iure verò civili iudici arbitrandi potestas est, an communibus expensis, an verò unius partis fieri debeant *b*.

a quod etiam in testibus approbatum est, si à loco habitationis ad alium locum qui evocentur sumptus itineris & victum quoque, in loco examinis à producente productus præstari debet l. 11. quoniam C. de testib. l. 6. eoique §. si quis autem C. de appellat. c. statutum §. proferendo, & §. insuper X de rescript. & quidem ita ut non deducatur, quod domi interim consumpturi essent, d. c. statutum §. proferendo & §. insuper. sic tamen moderandi erunt sumptus, ut ad conditionem & qualitatem personarum, equaliter temperentur, ac viro honestiori & nobiliori etiam eius quod equo aut rethra vehi potest, impensa præstantur. Vilior & plebeius pedibus iter conficere cogitur Daureu sollen ut fuisse lauffen. Geil. obs. præct. lib. 1. obs. 99. n. 12. & seqq. Dominus præceptor Desbarçus Horstius in processu suo iudiciario c. 16. circa med. *b* l. pen. §. his de præsentibus C. de reb. cred. & ibi latè Dd.

IV.

Verum is ipse reus ingens capiti suo infortunium per responsionem suam, accerere poterat. Nam si negabat, posteaque falsò *a* negasse convictus esset, aut omnino coram iudice & actore iam iudicium incoaturus, constitutus, protervè aut contumaciter tacebat, pœnam hanc ipsi paratam

ratam iniunctamq; fuisse, quod ratione istius actionis *b*, cuius respectu interrogationes erant conceptæ ac propositæ, cum primum ex parte conveniebatur, in solidum postea condemnationem sustinere cogebatur, ex legum textibus paret.

a *Nec enim in iure civili novum ut qui mendacium commiserit pœnam ex continenti sui ferat mendacii, itaq; ab eo, qui cum possideret, dixerit se non possidere, translatio possessionis fieri solet, idq; tam in actione in rem, l. ult. & ibi per Dd. notat: de rei vind. quam hypothecaria auct. Item Possessor C. qui potiores in pig. secus tamen est si iuste erraverit dl. etate 11. §. si l. cum esset h.t. Hart. Pistoris 1. quæst. 29. n. 4. lason in §. omnium n. 87. vsq; 99. inst. de act. ostendit quomodo mendacium puniatur & beatus praeceptor Borcholtus c. 8. n. 116. de feud. b d. l. de etate §. 1. ei qui tacuit 2. cum seq. b. r. quib. adde Bartoli interpretationem hic.*

VI.

Quæ posita apud vetustiores iuris interpretes quondam obtinuisse, certum est *a*. At recentioribus iniquiora paululum hæc visa sunt; Verius itaque & legibus magis congruum duxerunt, aduertarium sibi ipsi probationes inquirere necessum habere, ideoque & illum, non nisi illis instructum comparere iusserunt. *b*

a *d. l. præced. b. l. nimis graue 7. C. de testib. l. 1. & 10. C. de edend. l. fin. C. de rei vind. c. 1 ex de probat. l. 10. §. 4. ff. de quæst. nec n. illud quod meum non est, statim ad te petitorum pertinebit. ideoq; etiam ut tuam vindicare non poteris, cum & illud iuris non sit ambigui, quod aduersus extraneos vitiosa etiam possessio prodesse soleat l. ult. de acq. poss. §. 4. inst. de interdict.*

VII.

Interrogationes porro hæ nostræ, indies labascere, ac minas frequentari cæperunt, in tantum quidem, ut temporis progressu paucis essent vsitatæ, ac notæ, atque ita postulante hoc solum perpetui edicti ordine ac ratione, ea quæ habemus de ijs, 1 Cos eius seculi nobis reserua-re voluisse liquet.

Vvesenb. hic & l. 1. in fin. b. r.

VIII.

In communi foro hodierno, interrogationes siue positiones hæ, accepto a demum iudicio ita adhiberi consueverunt vt interrogatus, iudicis verbo respondere iussus, ex illa sua responsione teneatur, b atque si non apertè verumque confiteatur, ratione confessionis aut negationis, quæ magis in incommodum c eius verget, condemnatur. d Ex terris verò Saxonum, cum hæ interrogaciones, tum etiam positiones prorsus exulare iussæ sunt e.

a l. 1. in fin. h. t. Robert. 4. sent. c. 18. & interpretatur sic Zafsius, interrogaciones hodie non vi actionis ut olim sed summam proponuntur. b tot. tit. de confess. c. 1. & 2. eod. t. lib. 6. c In odium enim contumacis, semper accipitur quod illi nocet, ac in positionibus & interrogacionibus illud ferè est, ut contra contumacem habeantur vel admissa c. 1. de confess. lib. 6. vel negata, per tex. l. 1. h. t. pro ut contumaci nocent glos. singular. in c. 1. de confess. in verb. pro confess. & Bart. in l. 1. h. t. d quantum scilicet ad positiones attinet c. 1. de confess. lib. 6. l. qui atate 1. §. qui tacuit h. t. non tamen tacens aut contumax litem contestari debet, presertim cum opus sit factò, c. 1. & ibi Panorm. n. 5. ut lite non contest. e Fach. differ. 48. & 49. Non tamen confessiones etiam, siue tacite siue expresse, eodem Saxonum sunt sublata VVesemb. h. t.

IX.

Extra dubietatis aleam tamen positum est illud, quòd interrogari & quis possit, an heres sit & pro qua a simul parte, qualiter b item, an fundum & pro qua parte c, item an ædes possideat, quarum nomine sibi caveri postulet, & pro qua parte d, an sua sit quadrupes e, an peculium penes f se teneat, an deniq; in potestate habeat eum de quo noxaliter agatur g, cuius sit ætatis h & quæ similia æquitas iudici suppeditat i.

a l. 5. qui. b l. 8. si quis §. 6. c l. 20. qui servum §. pen. d l. 10. non alienum e l. 7. si quis f l. 9. si sine in fin. g l. 5. qui interrogatur h l. 1. de atate h. t. i th. nostra 5. hodie verò quomodo testes interrogentur, videatur Geil. 1. obs. 95. & solent illa interrogatoria à pragmaticis generalia vocitari, quæ circa personas potissimum sunt occupata, preceptor Deshard. Horst. in d. process. iudic. de exhibitione interrogator. c. 16. in pr.

De quibus
rebus ad e-
undem iudic-
em eatur.

De titulo sequenti nunc agendum, cum non parum referat, ex quibus rebus ad eundem iudicem eatur, habere perspectum. Hac ratione enim citius finiuntur lites, nec sumptib. inanibus emunguntur partes *a*. Hocq; certissimi iuris est, si inter plures fam. Ericisc. causa controvertatur, mox inter eosdem, etiam, & finium regundorum exoriatur contentio, compendii gratia; ad priorem iudicem, meliori modo per acta præcedentia edoctum, & hanc deferri debere *b*.

a tot. t. quib. reb. ad eund. iud. eatur, Dominus Vvesenb. & Cuiac. hic. *b* l. 1. & 2. h. t. cum etiam causa continentia non facile dividi debeat l. nulli C. de iud. frustra q; per plura, quod per pauciora expediri possit, fiat l. 1. quod metus causa l. ampliozem 39. §. in refutatoris C. de appellat. Mynsing. obs. 4. cens. 1. & in causis continentibus ac connexis, per unum procuratorem agi & expediri litem iustissimum est Dd. in l. iam tamen § pen. ff. iudicat. selvi.

XI.

De contin-
entis cau-
sarum.

Commodè ulterius hic de causarum continentis, non dividendis, subjicitur, idq; iuri civili *a*, ac pontificum sententiis *b* congruum. Vocamus *c*. verò illas, communem liquidationis, qualitatem & rationem habentes, ob quam una sine altera plenè & liquido cognosci & definiri non potest, idq; tribus potissimum modis accidere à Doctoribus rescribitur *d*.

a l. 3. l. nulli 10. C. de iud. l. 1. C. de off. Rect. prov. l. quod evitandi C. de cond. ob turp. causam l. 1. l. 3. C. de ord. iud. l. ordinarii C. de rei vid. *b* c. pen. X de rest. in integ. c. de prudent. c. seq. X de donat. inter vir. & uxor. *c* lason. in d. l. 3. & l. 10. C. de iud. *d* lason in l. quidam existimarunt ff. de reb. cred. Geil obs. 3 2. lib. 1. pract. obs. Menoch. in casu 371. lason & Bart. in l. nulli de iudic. l. 3. C. de probat.

XII.

Aut enim hoc suadet faciliior & cognata facti iurisq; cognitio: aut præiudicium: aut deniq; actionis vel causæ quædam generalitas. Priori casu fit quando iudicium unum alteri, ita annexum est, ut illud vel præparet, aut explicet, liquidumve reddat. Tunc autem præparare videtur quando

quando propterea intentatur, ut alterum eo re cius & penitius disputetur, ut puta quo res vindicari possit, si de possessione queratur.

d. l. nulli & l. sine 3. C. de probationib. vel ad exhibendum agatur l. 3. ff. ad exhibend. interrogationes in iure. fiant, ut res peti possit l. cogi de pet. hered.

XIII.

Præiudicium causas coniungere suadet, ut puta si quid quæstionis in iam motam controuersiam incidat, quo prætermisso, quis etiam causa principali cadere possit, cuiusmodi exceptio status, illegitimæ natiuitatis, quæ petenti hereditatem potest obijci, cum alijs, quæ simul apud eundem iudicem etiam intentandæ atque terminandæ.

l. 3. C. de iud. l. 1. C. de ord. iud. l. multum interest. de V. obl. l. neg. pignus 45 ff. de R. I & casus similes,

XIV.

Movemur denique generalitate causæ vel actionis, ut plures diuersæ iurisdictionis ad eandem protrahamus, eo potissimum, ut similes casus, quales sunt actio tutelæ, negotiorum gestorum, Fam. ercis. comm. diuid. fin. regund. petit. hered. bonorum possessionis coram vno eodemque iudice excutiantur, aliàs n. quælibet res indiuisa in diuersas proscinderetur partes ex unaque infinitæ in rebus pub. resulerent lites.

l. 1. l. 2. ff. de quib. reb. ad eund. iud. eat. l. 2. ff. fin. regun. §. quedam inst. de act. lafon in d. l. nulli n. 3. Iacob. Menoch. de arbit. iud. quæst. lib. 2. cas. 371. n. 11. & 10. causa vt si 110. debeantur &c.

XV.

Atque hoc loco de causarum continentijs, illud maximè notandum, quod de continentia causæ non diuidenda post litem contestatam, exceptio opponi non possit, quia videl. merè est dilatoria, nec iudicij substantiã afficit, tũ etiam pœna potius præposterè eam opponenti, & post litem contestatam in præpostera ista disputatione subsistenti, quam illiqui causam diuidere tentat à lege proponitur.

6. inter

*ē. inter monasterium X. de sent. & re iud. c. lator: X. qui filij
sint legit. Alex. n. 4. Iason. n. 6. v. ego teneo contrarium Sicbard. n.
8. & 9. ad L. nulli C. de iud. Menoch. de arbitrar. iud. quest. cas. 371.
n. 20. lib. 2. Geil. obs. 32. n. 9. lib. 1. Bart. ad l. 1. n. 10. ff. de lib. &
postb. contrarium defendere annuntur Iacob. de Baluo & Alber
de Rosat.*

XVI.

Ac licet diuersi fori sint partes, actor tamen coram eodem iudice, absoluto vno, alterum iudicium suscipere potest, vbi tamen & reus simul petet, vt ad iudicem suum hęc causę remittantur pari ratione si cum vno plures personales cuiusdam sint actiones, reus non debet coram diuersis iudicib. destringi.

per tex. in cap. vlt. secundum intellectum Panormiani X. de iud. c. ult. X. de rescript. & qui ad diuersos iudices rescripta comparata habet, rescriptorum beneficio priuabitur c. ex tenore de rescript. causam vero non perdit, nisi in ca. liberali l. 1. & vlt. C. de assert. sol. cum gloss. & Panorm. in d. c. ex tenore.

XVII.

Si igitur is, cuius multum interest, postulauerit à iudice, ut plures ad eundem iudicem remittantur in causis connexis, penes aiptum iudicem est, prudenter obseruare, in quo territorio, maior hereditatis pars resue litigiosa hereat, ad quod partes amandandas esse nouerit.

a Bart. l. 1. §. expilatores de effrañtorib. b l. si fidei commissum de iudic. l. 1. C. vbi de hered. agi oport. l. 1. & 2. vbi in rem act.

XVIII.

Vtcrius cum se quędam actiones offerant, quę nec ex vero quopiam contractu, nec etiam delictorum quodam genere eminentiori, originem suam trahant, rectissime eadem quę & mixtam causam sapere videntur, hic collocantur, primoque de seruo corrupto positam inuenimus actionem, quę etiam prætoria & perpetua est.

l. 2. & 1. h. c. paul. lib. 1. §. 1. 2. & 13. ibidemq; Cuiac.

XIX.

Et hic statim illud notandum, quod & hęc actio ad filium

*De seruo
corrupto.*

filium fam: corruptum sese extendat, a prohibetq; hoc ipso prætor, ne quis seruum seruamq; alienum alienamq; recipiat, celet, dolo malo illis aliquid quod in proprium, dominorum, vel superiorum detrimentum cessurum, suadeat. In transgressores verò ac corruptores quanti res erit, in duplum actio comparata est, b.

a l. ut tantum b. r. nec est quod obijcias liberum corpus estimationem non recipere, & proinde hanc actionem patri non dari, verum illud quidem est, quando pro pecunia filius aestimatur. secus vero quando pro opere. l. ex hac l. ff. si quadrup. p. pauper. fecis. dicat. d. tot. t. hic.

X X.

Nunc pauca de vilissimo fugitiuorum grege, Is igitur qui fugitium seruum celauit, se furti actione teneri sciat, a expresseque senatusconsulto cautum & prohibitum inuenitur ne fugitiui in saltus admittantur, neque protogantur à villicis vel aliis, pariterq; in illos multa constituta est, concessa tamen venia illis, qui intra 20. dies ad domini manus transmiserint, b.

a l. i. in pr. hic. l. non statim 6. de L. Fabia de plagiar. b l. i. in pr. de fugit. de pana ipsorum fugientium vide eos quos copiose refert Godofredus ad marginem l. i. ff. b. t. Exod. 20. v. 17.

X X I.

Eadem opera etiam de alea & aleatoribus prioribus non admodum ab similibus quædam proponemus, nec quicquam huic patrociniabitur, quod antiquissimus sit ludus, ab A L E A milite Troiano sic dictus, a. Horum commercium contra bonos mores & omnem religionem, atque ob id hunc titulum de alearum lusu, sub titulum de religiosis & imperatorem conclusisse, ut etiã intelligamus, prohibitionem ludi esse religiosam quoddam erga D E V M opus, sibi placere Hostiensis rescribit, b.

a restantur passim scriptores & volunt etiam nonnulli, intelligi hunc ludum aliquoties quando in sacris literis ludi mentio fit, b Hostiensis ad b. t. n. Eosq; turpem vitam agere ipsa iuris principia docent. ladunt n. alios, &c.

X XI I.

Ne igitur eis flendi succedat euentus, in DEVM existant blasphemii & maledici tua per inconsultam temeritatem abliguriant, consultiſsimè prætor etiam, ut hic ludus quantum fieri posset, è bene constitutis rebus pub: cane & angue nocentior, relegaretur, præuidit atq; constituit *b*.

a l. fin. in pr. C. de relig. & sumpt. fun. & passim ff. h. t. b interest n reipub. ne quis sua re malè viatur. §. sed et. iust. de his qui sui vel alien. iur.

XXIII.

Imprimis autem hoc edictum contra receptatores adinuentum est. His enim omnem suam curam prætor denegat verberatos aut alio infortunio maçtatos non respicit, ita quidem ut furtum ludi tempore, *a* in receptatoris ædibus impunè fieri patiatur. Et pœna insuper publicationis domus, Iustinianus, *b* eosdem coercet.

a Ita vt panalis illi denegetur actio Vvesenb. in par. hic & idem obtinere ait de iure Saxonico quo multa iniuriarum aleatorib. nulla debetur Saxo. lib. 3. ar. 45. quid vltierus Saxonicum forum de aleato. statuat. reuide theses nostras de conduct. furtiu. the. 29. Schneidvv. §. in conditione n. 15. de verb. oblig. const. electorali fol. 73. Iulius Clar. in. §. ludus fol. 78. Konig. c. 57. par. 1. Colerus 1. par. 6. 8. n. 2 1. b l. fin. in fin. C. de relig. & sumpt. fun.

XXIII.

Quædam tamen etiam de aleatoribus prætor reliquit quibus eos qui alios incitant ac compellunt ad ludum coercendos putat, *a* quæ omnia scutum adauxit, vetans ne omninò in pecuniam ludatur, perditam repetere non prohibendo solumq; ea quæ in virtutis augmentum cedunt, concedendo, *b*.

a l. 3. in fin. l. 2. b. t. b Cic. Philip. 2. d. l. 2. in fin. l. 3. b. t.

XXV.

Porro Iustinianus ociosis & delicatioribus: aliquantisper conuiuentum putans, ut in quolibet conuentu ad vnum saltem alterumue solidum ludatur, permittit, non prohibens etiam ludos honestiores quorum potissimum
in

in legibus fit mentio cuiusmodi etiam ludus Scaccorum
& theatrales, &c.

*l. pen. & fin. ff. b. s. et. in l. 1. C. de expens. lud. lib. 11. & ibi
Dd. & X. de homi. in c. cum sacer lusit Isac. 32. q. 4. c. recurrit & c. lu
sit Ioseph, cum Tribunis suis. 22. q. 2. c. Ioseph: & ICeus Scauola vt
Valerius in rubro de ocio dicit optime pila lusit & animum suum occu
patum forensib. ministerijs, solebat transferre, & recreationis causa
pila lusit ille in l. item Mela in pr. ff. ad L. Aq. & eod. tit. l. si ex
plagis. & d. c. Clerici & in c. interdictas nec non l. 1. & pen. de aleat.
& in auth. alearum vsus.*

XXVI.

Ordine deuenimus ad mensorem agrorum, in quem
actio in factum proposita est, dolum ex narratione ma- *Si mensor
fal. mod.
& c.*
lum saltem recipiens, a nec imperitiam aut culpam men-
soris, accusans, perpetua, b ei eiusdemque hæredibus, c
competens cuius interfuit.

*a l. 1. §. 1. b. s. l. sed si quis quemadmodum testamenta aperit
aquisimum n. l. et alias est. vt is dolum tantum præstet ad quem nulla
eius contractus utilitas redundat. l. si vt in certo §. nunc videndum ff.
commodat. l. 2. locat. l. 1. §. si quis seru. depos. b l. 1. §. 1. b. t. c. l. 3. §.
f. b.*

XXVII.

Experimur autem hac contra ipsum, ipsosue agri
mensores propter dolum in solidum, a ex ipsaq; prætoris
interpretatione directa etiam contra cuiusuis rei falsum
modum nominantem: Ex iurisconsultorum vero inter-
pretatione b in illum, qui cum mensor non fuerit, in modo
fesellit, etiam utilis.

*a l. 5. in fin. l. 6. 7. b. t. b d. l. 5. vers. sed nec utilem l. redem
ptoris 39. de rei vin. l. fin. b. t. non tamen in heredem competis quod ex
parte penalis sit. d. l. 3. §. fin. h. r.*

XXVIII.

Iam rerum actionibus quæ erant iuris priuati, subii-
ciuntur statim, edicta duo, ad ius publicum pertinentia,
quibus quomodo & illatum seruari possit, docetur, a De religio-
prioriq; edicto, in factum rei persecutoria & perpetua, *fis & sum-
actio parata dicitur in illum, qui hominem mortuum, of-
ptibus fune-
faue eius principalia in locum alterius purum in quo ius rum.*
non habuit intulerit atq; sepeliuerit.

l. 2. prætor ait l. 7. b. s.

XXXIX.

Daturq; hæc personalis in factum actio in eum, qui citra consensum & ius, alienum locum religiosum facere annuitur. Pariratione & qui sine iure prohibitus est iustum dolorem habet.

L. 7. l. 38. h. t.

XXX.

Posteriori huius tituli membro, de sumptibus funerum aliquid præceptum est. iubeturq; is, ad quem defunctus resve eius pertinent. ei quitunerauit, tunc impensas necessarias protinus: refundere.

l. 1. h. t. l. et si quis 14. §. et si quis vers. quasi alienum & §. idem habeo h. t.

XXXI.

Et quia in dubio pietatis animo, à nonnullis sepultura fieri putatur, quibus nihil rependi solet, tutissimum itaq; est initio testari ac indicare, quo animo sepulturam quis administret & postea tutus erit recipiendo exposita, ac omnibus reliquis creditoribus potior erit.

l. pen. h. t. l. 2. de privileg. cred. l. fin. §. in computatione C. de iur. de lib. Paul. lib. 2. tit. 2 l.

XXXII.

Postremo loco hic attingenda duo ista interdicta de mortuo videlicet inferendo ac sepulchro exædificando ac priori declaratur siue quis mortuum in locum sepulturæ prohibeatur inferre, siue ab itinere illo, quo ad locum perueniatur, arceatur, pariter edictum violari. prohibitus ergo quouis modo hoc interdicto experiri, aut inferre aliò & deinceps in factum agere non prohibebitur.

l. liberum 9. h. t. differentiam huius & prioris edicti habes in l. vlt. interdict. & per interdictum remouetur impedimentum, per actio-nem ex edicto saniti ad ininteresse agitur, impedimento omisso VVesemb. in parat. hic.

XXXIII.

Posteriori præter religionem motus, ita interdixit, Quo illi ius est, inuito te mortuum inferre, quo minus illi in illo loco sepulchrum sine dolo malo ædificare liceat vim fieri vero. Excipitur tamen à violatione huius interdicti qui prægnantem mulierem humari prohibet. Illa enim antequam partus ei excindatur lege Regia sepeliri vetatur.

l. 1. §. prætor ait & passim h. t.

F I N I S.

De mor-
tuo infe-
rendo

DISPUTATIO
PRIMA

Tertiae Pandectarum partis,

DE

REBUS CRE-
DITIS SICERTVM
PETATVR, IVNCTIS

INST. ET COD.

QVAM

D. F. F. G.

PRESIDE

CLARISS. ET CONSVLTISS. VIRO
LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
pro virili tueri conabitur

M. IOANNES SEBASTIANVS
HESSVS GVNDELINGENSIS.

RES LEGIT ARDOR.

Ad diem 8. Decembr.

IENÆ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

*MAGNIFICO, NOBILIS
SIMO ET CL. VIRO DN.*

NICOLAO REVSNERO
IC. ILLVSTRISS. SAXONIAE
DVCVM CONSILIARIO, ET IN INGLY-
ta hac Ienensi Academia Collegii juridici Seni-
ori & Antecessori primario, Domino pa-
trono, Mæcenati, singulari studio
colendo, publici juris utri-
usq; Collegii fauto-
ri eximio:

*Hasce de rebus creditis si certum petatur the-
ses, honoris, observantia, fidei & constantia
symbolum, dat, offert, consecrat:*

M. IOHANNES SEBASTIANVS HESSVS
GVNDELPHINGENSIS.

DE REBUS CREDITIS.

Cum in secunda parte de competentia fori prioriq; actionum genere, vindicationum scilicet disputatum sit: sequitur in hac tertia parte, ut de altero quoq; genere, conditionibus scil. vel actionibus merè personalibus agatur. *l. actionum genera 24. in pr. de oblig. & act. §. 2. Inst. de Act.*

THESIS I.

CREDITI APPELLATIO quemadmodum & creditoris, generalissima est, comprehendit omnes obligationes ex quibus debetur α , Generalis omnes contractus quos alienam fidem secuti instituiimus complectitur β . In specie autem denotatur ea mutuum, quod aliàs creditum γ , sive res credita δ , pecunia credita vel mutua dicitur ϵ . Non tamen idcirco creditum & mutuum idem sunt, sed differunt qua genus à specie ζ . Creditum genus est, species crediti mutuum η , de quo in præsentia agemus.

α *l. omnem 20. de iudic. l. cui 42. §. si. de oblig. & act. l. creditores 10 l. debitor 108. de verb. sign. unde & cui ex delicto debetur creditoris loco accipiendus est. l. fraudati 8. de publican. l. post contractum 15. l. donationes 31. §. fin. de donat. l. 2. §. fin. de cond. ob turp. caus. l. ut si cui 12. de verb. sign. β *l. 1. & ibi Donell. VVesemb. in parat. n. 3. h. t. d. l. creditores 10. de verb. sig. γ l. si quis 4. l. singularia 15. h. t. l. si quis 3. §. is autem ad SCtm Maced. ibi etsi in creditum abij. δ *l. ff. & C. h. t. l. item si 7. §. mutui dationem, vers. ait enim Senatus ad SCrum Maced. l. quod si ab initio 10. l. si fortius 16. l. si tibi pecuniam 20. h. t. ζ *l. 2. §. creditum h. t. pro ut pluribus ibi ICtus explicat.****

II.

Estigitur mutuum sive mutui datio contractus α ,
juris-

jurisgentium β , nominatus γ , re constans δ , stricti iuris ϵ , gratuitus ζ , in quo rem fungibilem vel in quantitate consistentem ita damus ut accipientium fiat, eandemq; reddant non in specie sed in genere η . Inde dictum quod de meo tuum fiat θ .

α *G. fin. Inst. de oblig. l. 1. de oblig. & act. β l. ex hoc iure 5. ff. de iust. & iur. γ ius autem gentium Inst. de iure natu. gent. l. iurisg. 7. in pr. de pact. γ d. l. 1. δ l. 1. ζ l. 1. de oblig. & act. l. si tibi 17. η re enim de pact. δ d. θ re enim & textus in pr. Inst. de oblig. qua re contrah. ϵ ζ actionum & ibi Dd. Inst. de act. l. aut mutua ζ de eo quod certo loco. ζ argumentum d. l. si tibi 17. l. rogasti 11. η si tibi h. t. Donell. in l. 2. n. 7. fol. 35. h. t. VVes. in Isagoge Inst. lib. 3. n. 12. & in parat. n. 9. n. l. 2. in pr. & ζ l. 1. 3. h. t. Cuiac. in parat. eod. & lib. 11. obs. cap. 37. θ l. 2. ζ appellata h. t. l. 1. de oblig. & act. text. Inst. in d. pr. Donell. in d. l. 2. fol. 35. 39.*

III.

Propria vis & natura mutui consistit in eius usu cum dominio α : & ut is qui dat mutuuum sit dominus, perque traditionem dominium transferat β .

α l. si vini 7. in fin. de usufr. ear. rer. qua usu & c. ζ constituitur Inst. de usufr. usum saltem considerat Donell. ad l. si penam 68. n. 13. de verb. oblig. β l. 2. ζ 2. & fin. h. t. ζ sic itaq; discretis 14. Inst. de act.

IV.

Quod hic de variis mutui divisionibus adferunt Interpp. aliud esse naturale, aliud civile: & naturale subdividunt, quoddam mutuū merè naturale facientes quod absque stipulatione vel literarum obligatione simpliciter re ipsa contrahitur: quoddam naturale cui ius civile cooperatur per aliquam hñtionem. Rursus civile subdividunt: aliud constituentes cui etiam natura cooperetur cum stipulatio accedit numerationi: merè civile quod fit per confessionem chirographi in spem futuræ numerationis. Alii triplex faciunt, aliud statim ab initio, pecuniæ numeratione contrahitur, cum nummi proprii dantur mutuo, ab eo qui dandi ius habet. Aliud ex postfacto vel eventu confirmatur & conciliatur, veluti consumptione, cum nummi alieni vel etiam proptii ab eo tamen qui dandi ius non habet

bet credendi animo dantur, iiq; consumuntur. Nos nisi unicum quod re interveniente celebratur secundum Iasonem agnoscimus.

Iason in l. 2. §. fin. h. r. Schneid. in pr. Inst. de oblig. qua re contrah. n. 24. 25. Vbi has divisiones refert.

V.

Mutuum dare possunt omnes qui dominium α & re- Qui dant
mutuum.
rum suarum liberam administrationem habet β , nisi quibusdam specialiter & nominatim hoc sit vel natura vel lege interdictum.

α l. 2. §. in mutui h. r. β l. in re mandata C. mandat. l. 2. C. de noxal. act. quia quilibet potest in re sua quam velit legem dicere l. 1. §. permutitur l. Lucio 4. de aqua quotidiana & stiva Borcholt. cap. 5. n. 41. de feud. Hartman. Pist. q. 13 & 38.

VI.

Quare rectè mutuo quis dat ipse pro se, vel alius eius nomine, etiam minor si curatorem non habuerit; & nascitur quidem obligatio, sed per restitutionem in integrum annihilatur, nisi creditor eum locupletiozem factum probaverit.

l. 1. & 2. C. quando ex facto tutor. l. sine herede 32. §. interposito 4. ff. de administ. tutor. l. verum 11. §. fin. l. patri 27. §. si pecuniam, de minor. l. 3. §. proinde ad Scim Maced. l. puberes 101. ubi Cuiac. de verb. oblig. Hartman. Pist. 1. q. 37. VVes. in rubr. Inst. de auth. tutor.

VII.

Socius item propriam pecuniam mutuam dans, omnino creditam pecuniam facit, licet ceteri dissentiant. Quod si communem numeravit non alias creditam efficit, nisi ceteri quoq; consentiant α . Quod si filci pecunia ratione communionis mutuo data esset, posset non pro sua parte sed totam summam repetere β .

α l. si socius 16. h. t. concordat l. nam etsi 13. §. fin. l. si unus 67. §. si unus pro socio. β l. 2. C. communia rer. alienatar.

VIII.

Si etiam filiusfamilias viaticum suum mutuò dederit, cum studiorum causa Romæ ageret, responsum est à Scævola extraordinario iudicio ipsi esse succurrendum.

l. cum filiusfam. 17. h. t. l. si longius 18. §. si filiusfam. de iudic. ubi

actio illa utilis dicitur, quia utilitas filiorum exigit ut his & similib. quibusdam casibus filio succuratur, vide eleganter Borcholten sub cap. 3. n. 23. 24. de pact. Costal. in l. 8. de procurat. Donell. lib. 2. comment. cap. 24. fol. 119.

I X.

Nostro nomine rectè mutuò dant qui in nostra potestate sunt, ut liberi *a*, servi sive proprietate nostri, vel usufructu: itè qui quidem nostri non sunt, sed bona fide nobis serviunt *β*; qui non modo nummos suos peculiares *γ*, sed etiam res patris aut domini *δ*, si eas illorum iussu gerant rectè credunt.

a text. in pr. Inst. per quas person. nob. acquir. *β* §. item nobis cum seq. *γ* l. 2. §. creditum vers. nec obest. h. t. l. rogasti 11. §. si fugitivus d. t. l. fugitivus 19. in fin. l. si servus 32. in pr. l. quod servus 35. de solut. quia peculium his est tanquam proprium patrimonium Donellus l. 2. §. creditum n. 4. h. t. Non tamen fugitivus potest credere d. §. fugitivus. d. d. l. quod servus, modò non filius familias crediderint l. 3. vers. quemadmodum de Scto Maced.

X.

Horum numero sunt domestici famuli, Institores, exercitores *a*, & qui ministerium præbere dicuntur procuratores *β*: dummodo libera bonorum administratio illis data sit *γ*: vel specialiter id mandatum *δ*. Tutor item rectè mutuò dat si vult pecuniam pupillarem etiam sibi ipsi *ε*. Etiam civitas quam Magistratus, Decuriones & consules repræsentant *ζ*.

a t. t. de exerc. act. & seqq. ubi plura. *β* l. si militi 25. h. t. *γ* §. nihil autem interest Inst. de rerum divis. l. procurator cui 58. cum seq. de procurat. *δ* l. procurator tutorum 63. de procurat. *ε* l. si pecuniam 26. h. t. l. tutor qui repertorium 7. §. si tutor pecuniam l. cum quaeritur 16. de admin. tut. Nov. 72. Auth. novissime C. de admin. tut. Viglius in l. singularia n. 21. cum seqq. h. t. *ζ* l. nihil interest. 15. ad Sctum Maced VVes. eleganter conf. 53. Harzman Dist. 1. q. 37.

X I.

Natura mutuò non dant, qui consensum adhibere non possunt *a*, quales sunt qui vel propter ætatem impediuntur ut infantes *β*, impuberes *γ*, minores curatorem habentes

Qui non
deat.
Natura.

habentes & propter animi vitium, ut furiosus, mente captus & prodigus &.

a l. in omnibus 55. de oblig. & act. l. 1. §. fin. de pact. v. v. se. Inst. in pr. de oblig. qua ex q. contractu & c. β l. mulier 70. de verb. oblig. l. in negotiis 5. de R. l. §. pupillus de inutil. stipul. l. sequitur 4. de usucap. & ibi Cuiac. γ d. §. pupillus l. pupillus 59. de oblig. & act. δ l. 3. C. de in integr. rest. v. v. se. in rubr. Inst. de auct. tut. ε l. 1. §. furiosum de oblig. & act. l. si aereo 70. de fideiuss. d. l. in negotiis de R. l. ζ l. Iulianus 10. de Curat. furiosi l. is cui 6. de verb. oblig. l. certi conditio. 19. §. idem queri h. r.

XII.

Et hæc quæ diximus de minoribus, furiosis & prodigis, adeò vera esse arbitramur, ut data ab his non minus atq; à non domino, aut fure data & vindicari si extant, consumpta condici possint. Omnibus tamen his casibus naturaliter ex consensu β obligari, civiliter etiam si suam conditionem meliorem fecerint γ, vel actio ex re nata sit δ.

a l. nam etsi 13. in pr. & §. unde h. r. §. nunc admonendi Inst. Quib. alien. lic. β l. 1. in fin. de Nov. st. l. si pupillus 21. ad l. Fal. id. l. in numerationibus 44. de solut. l. si eius 64. ad SCim Tebell. l. cum illud 25. §. 1. Quando dies legat. ced. Donell. ad l. si pupillus 127. de verbor. oblig. fol. 241. n. 11. Differtur Cuiac. ind. l. si pupillus 127. de verb. oblig. d. l. in negotiis de R. l. & d. §. pupillus Inst. de inutilib. stip. l. Stichum 95. §. additio de solut. γ l. 3. de negot. gest. l. 3. commod. δ l. furiosus 46. de oblig. & act. Hoc est, ex quasi contractu ut quæ ipso iure venit ex communitone sine nostro facto §. sui autem 2. ubi Borcholt. Inst. de hered. qua ab intest. defer.

XIII.

Amplius principalibus constitutionibus cavetur ne hi, qui provincias regunt, quive circa eos sunt negotientur mutuamve pecuniam dent, fœnusq; exerceant &. Quod tamen de temporalibus solum verum esse Paulus testatur: perpetuis enim nihil horum interdictum reperio. β

a l. qui officii 62. l. non licet 46. de contrah. empt. l. principalibus 33 & ibi Donell. fol. 193. h. r. l. eos 3. C. si cert. pet. l. unie & ibi Cuiac. C. de contract. iudic. & lib. 16. obs. cap. 13. Borch. cap. 3. h. r. β l. pre-fides 34. & ibi Donell. h. r. l. 3. C. eod.

Quod

Leg.

XIV.

Quod ad milites iure extendi posse putamus. Ne omisso armorum usu privatis negotiis occupentur, vicinis graves præsumptione cinguli militaris existant: ut hac ratione numeris & signis suis ingiter inhaerentes Rempub. à qua aluntur ab omni bellorum necessitate defendant.

argumento l. milites agrum 13. de re militari l. milites 3 l. C. Locati.

XV.

Cæterùm propter corporis vitium nemo arceatur à mutuo. Nam licet mutus & surdus stipulari nequeant *a*, alios tamen contractus celebrare, & ex ijs si quid agatur sciant & intelligant, obligari possunt *β*.

a l. 1. §. fin. de obl. & act. l. 1. de verb. oblig. §. mutuum Inst. de inutil. stipul. β l. 4. §. 1. de pact.

XVI.

Rursus prohibentur obligari respective alii ratione personarum contrahentium, ut pater & filius, in iis casib. in quibus patria potestas consideratur: item fratres in eiusdem patris potestate constituti *a*: dominus & servus.

a l. frater à fratre 38. de condict. indeb. constitutio electoratis noviss. parte 2. cap. 10. Verum illam subtilitatem in contractu parentum & liberorum in iudicando non attendi, & contractus parentum cum liberis ex hac ratione non impugnari docetur in pronuntiatis Lipsensium & VVittenbergensium parte 1. tit. 1.

XVII.

Qui accipere aut non accipere possint. Natura. Lege.

Potro accipere possunt omnes mutuam pecuniam qui neq; natura, neq; lege prohibentur. Natura prohibentur furiosi infantes *a*, Lege ut prodigus, *β*, pupillus, filiusfam. *γ*.

a l. certi conditio. 9. §. idem erit. h. r. β d. l. certi §. sed est. γ 1. 1. de Scto Maced. ubi plura. quatenus inter patrem & filium consistat mutuum dictum est supra tit. 1. 6. de pupillo inspicienda dist. thes. 22.

XVIII.

Præsides iivè quorum opera utuntur mutuam pecuniam etiam fœnebrem accipere possunt *a*. Vno casu excepto nimirum à litigatoribus, quo & danti & accipienti pœna exilij proposita est *β*.

l. præsidi-

Quid igitur si civitas aliqua, aut universitas, aut Ecclesia & communicato consilio; vel ipsum consilium quod plenam habet potestatem & iurisdictionis executionem, vel si non habet adhibitis Tribunis civitatum Junffr oder Gultmeister / sive ij quibus simpliciter pecuniae administratio permittitur, specialiter concessum fuerit §, creditam pecuniam acceperint, vel aliam rem fungibilem an eo facto obligentur quaritur? Hæsitant nonnulli, nos verò a sententia Bartoli hoc affirmantis, neutiquam recedendum duximus γ.

α *Auth. hoc ius porrectum C. de SS. Eccles. Schneid. in § rei persequende n. 12. Inst. de act. § l. 3. in pr. de Instit. act. l. si is qui 2 l. de pignor. l. Gaius 12. de usuris. γ Bart. in d. l. civitas, Geil. cap. 9. de Arrest. Imper. per l. nihil interest 15. ad SCtm Maced. ubi ipsa civitas dando mutuum ut privatus obligatur, & tenetur tota universitas non singuli, siqz solutio de bonis civitatis, qua si non sufficiunt collecta imponende sunt a magistratu. Hartm. prima parte q. 37. n. 6. nisi in specie singulatum semetipsos obligant etiam per syndicum Hartm. n. 7. vel nisi si consilium quod civitatem representat contraxit ex necessitate, tum enim præsentis tenentur, & quidem quilibet pro virili n. 18. nisi insolidum expresse sese obligassent cives singuli n. 27.*

XX,

Veruntamen si aactoribus nomine civitatis crèdita fuerit, non aliter quàm quod pecunia in utilitatem eius versa, per creditorem probatum sit α, obligatur β. Alioquin ipsi soli qui contraxerunt tenebuntur γ. Quod si non nomine civitatis, sed ipsorum aactorum daretur pecunia, quamvis in rem civitatis vertatur postea, eos solos neutiquam civitatem obligari dicimus δ.

α *Hartm. d. q. n. 30. & seqq. Quamvis administrator fuit confessus in utilitatem civitatis pecuniam versam fuisse. β Hartm. n. 23. 28. 29. sive gratis, sive sub usuris, & obligatur universitas non singulum specie n. 25. γ text. in d. l. civitas 27. & ibi Donell. n. 2. δ l. eum qui 13. C. si cert. pet. & ibi Donel. n. 1. Coler. 2. parte cap. 3. n. 336. & seqq.*

XXI.

Materia in
qua confistit
mutuum.

Confistit verò mutuum in iis rebus, quæ ponderè numero, vel mensura constant. Quia earum datione tantum itur in creditum, quod in genere functionem recipiunt magis per solutionem quam specie.

§. 1. Inst. quib. mod. re contrah. obl. d. l. 2. §. 1. h. t. d. l. 1. §. 2. de oblig. & act. l. quod sape 35. §. in his de contrah. empt. Duar. lib. 1. disp. anniv. cap. 14. Cuiat. lib. 11. obs. cap. 37. Donell. in l. 2. §. mutui datio n. 4. h. t. unde pisces carnes l. cum de lanionis 18. de instruct. & instrum. legat. panis. lana l. pen. de usufr. ear. rer. & reliquis, si ad pondus dantur in hunc contractu venire putamus Cuiat. d. loco.

XXII.

Forma.

Oportet autem res ipsa interveniat α . Itaque si decem ita dentur, ut reddantur undecim, tantùm decem mutua erunt β .

α l. 2. §. creditum & l. qui pecuniam 30. h. t. β l. 17. si tibi decem de pact. l. rogasti 11. §. si tibi h. t.

XXIII.

Non aliter autem mutuum contrahitur nisi cum ego pecuniam hoc animo do (quod & aliis contractibus commune est) ut mutua fiat, & ut eadem opinione pecuniam à me accipias : hinc si ego pecuniam quasi donaturus dedero tu quasi mutuam accipias Iulianus scribit, neq; donationem contractam neq; mutuum esse, ideoq; nec accipientis nummos fieri. *l. si ego 18. h. t.*

XXIV.

Quod si roganti mutuam pecuniam argentum aut massam auri dedero ea lege & pacto ut venderet, nummisq; ut mutuis uteretur, Vlp. placuit insecuta venditione mutuam pecuniam esse factam.

d. l. rogasti 11. h. t.

XXV.

Quin imo ob creditæ pecuniæ usum frequentem singulari iure in pecunia receptum est, ut licet pecunia revera non profecta sit à mutuante ad mutuatarium (puta si mihi debita & iussu meo tibi numerata sit) nihilominus mutua fiat. Et quod in duabus personis recipitur idq; in eadem

dem persona obtinet, ut cum ex causa mandati pecuniam mihi debeas & convenerit ut crediti nomine eam retineas videatur mihi data pecunia & ad te profecta.

l. singularia 15. h. t. Quam variè Dd. interpretantur Cuiac. ad Afric. lib. 8. fol. 474. & 481. & lib. 8. obs. cap. 8. Corraf. lib. 6. Miscell. cap. 16. Robert. 2. sent. 5. Moz. cap. 10. de stipul.

XXVI.

Ex hac insuper causa si deposui apud te decem & permisi tibi uti, & antequam moveantur Nervæ, Proculo mutuū fieri & condici tibi posse visum est *a.* Quod si ab initio cum deponerem uti tibi si voles, permisero, creditam non esse antequam mota, sit iisdem placet *b.*

l. certi conditio 9. §. fin. & ibi Donell. fol. 78. & seq. h. t. l. qui negotia 34. mand. §. l. quod si 10. h. t.

XXVII.

Planè omnia quæ stipulationibus, eadem etiam numerationi pecuniæ inferi possunt *a.* Proinde quemadmodum omnis stipulatio aut purè, aut in diem, aut sub conditione fit *b.*, ita quoq; mutuū *γ.*

a. l. omnia 7. h. t. §. omni Inst. de verb. oblig. γ. d. l. omnia cum seq.

XXVIII.

Solent præterea mutuo interdum securitatis causa pignora adjici, & usuræ intervenire, quæ tamen nisi solenniter promissæ fuerint, non debentur.

l. 28. h. t. l. 3. C. de usur. l. 24. de prescript. verb.

XXIX.

De usuris celebris hæc est species: pacto stipulationi cuius Paulus libro tertio quæstionum meminit in continenti adiecto, ut sortis ita & usurarum solutio ipso iure differtur & dividitur, curruntq; usuræ non ex die prioris stipulationis, sed ex tempore moræ, nisi aliud conventum sit. Cum enim sortis petitio dilata sit & divisa, consequens est & æquum ut & usuræ quæ sunt illius quædam accessio, ex mora demum in singulis sortis pensionibus commissa, currant.

l. l. 40. de reb. cred. Cuiac. lib. 10. obs. c. 24. & in l. 134. de verb.

oblig. & ad African. tract. 8. fol. 150. & seq. Borch. eleganter cap. 3. n. 7. & seqq. usq; ad n. 17. de usuris.

XXX.

Effectus.

Effectus mutui maximi sunt, facit accipientem dominum α , transfert rei creditæ casum & periculum ad debitorem β , & eum cuius culpa nomen malum factum est γ : parit obligationem inter contrahentes, & eum qui mutuam sumpsit pecuniam, licet in res alienas δ : non autem eum qui se ut testis subscripsit ϵ , nec furiosum quamvis pecunia consumpta sit & similes ζ , non ignorantem η , non eum cui propter mercimonia, pecunia mutuata, soluta est θ .

α l. 2. h. t. text. in pr. Inst. quib. mod. re cont. β l. incendium C. h. t. l. 1. γ illi 4. de obl. & act. l. 9. de pign. act. δ item is, quibus mod. re contr. Myns. ibid. n. 23. VVes. in parat. n. 12. quia genus hic debetur, quod nunquam perit l. in ratione 30. ϵ incerta ad l. Falcid. Hotoman. in illustr. quest. q. 40. γ l. periculum 35. h. t. δ l. eum qui 13. C. h. t. Excipitur pater & dominus qui nomine filij aut servi peculiotenus tenentur t. t. Quod iam eo qui in alien. pot. & seq. ϵ l. mutue 14. C. eod. ζ l. si à furioso 12. & seq. h. t. η d. l. eum qui. θ l. eum. 13. C. de obl. & act.

XXXI.

Item ex mutuocum procuratore contemplatione domini contracto, dominus tantum obligatur α , etiamsi in rem eius versa non fuerit β , non quidem ut ex mutuo conditione certi, (licet stipulatio quoq; ex superabundanti accesserit γ) sed negotiorum actione, vel utili institoria δ .

α l. 3 pupilli 6. δ item si procuratori de Neg. gest. β l. liberto 31. d. t. γ d. δ item si procuratori. δ d. l. liberto l. in eum 19. in pr. de Inst. act. l. si mutuam C. h. t. l. idemq; 10. δ item Papinianus, mandati. Quatenus civitas obligetur, dictum est supra.

XXXII.

Cæterum obligatur quis ei qui rem credidit α si suo nomine sibi quamvis pecunia aliena sit, si alieno, etiam ignoraute illo, obligationem illi acquirit, quamvis mutuum non sit β .

l. non

a l. non unde 7. C. h. t. l. rogasti 11. §. ult. eod. l. si ita stipulatus §. Chryfogonus vers. plane de Rebus cred. quia non vnde originem habeat pecunia, sed qui contraxit requiritur. *β* l. certi 9. §. si nummos h. s. l. 2. C. per quas pers. l. 3. C. de contrab. stip.

XXXIII.

Verùm militis procurator si pecuniam eius licet suo nomine non militis mutuam dederit, ipsi militi obligatio quæritur *a*: ut & pupillo si tutor suo licet nomine pecuniam pupillarem crediderit *β*.

a l. si pecuniam 26. h. t. *β* d. l. si pecuniam l. 2. Quando ex factotut.

XXXIV.

Tenetur debitor ad rem eiusdem naturæ & bonitatis *a*, licet expressum non sit, reddendum aliudq: pro alio, vel partem pro toto creditori invito obtrudere non licet *β*. Ad quid tenetur debitor.

a §. 1. inst. quib. mod. re contr. l. 2. §. 1. l. 3. h. t. & d. l. 1. §. 2. de obl. & act. *β* l. debitorem 99. de solut. Nov. 4. cap. 3.

XXXV.

Vnde creditor novum vinum pro veteri *a*, aut nummos in alia forma si damnum aliquod ex ea repassurus sit *β* accipere non est cogendus.

a l. 3. ff. h. t. *β* d. l. 99. de solut.

XXXVI.

Solet autem huiusmodi rerum fungibilium, quarum pretium temporibus mutari solet, duorum temporum æstimatio spectari, eius quo convenit, ut vinum redderetur, vel si nihil convenit eius quo lis contestata est.

l. vinum. 22. h. t. l. pen. & ult. de cond. tritic.

XXXVII.

Quod si monetæ intrinseca vel extrinseca bonitas ante solutionis diem mutata fuerit, contractus tempus inspicitur. *l. 65. §. 1. de verb. oblig. l. 35. de auro & arg. legat.*

XXXVIII.

An autem pecunia in diem debita, ante litem existentem invito creditori solvatur quæstionis est. Et rectè solvi putamus.

l. stipulatio 38. §. inter 16. l. continuus 137. §. cum ita stipu-

latus in fin. 2. de verb obligat. l. quod in diem 70. de solut. l. 12. C. de fideicom.

XXXIX.

A^{ctio}.

A^{ctio} verò quæ ex mutuo nascitur certi conditio & interdum conditio β, vel condititia a^{ctio} appellatur: estque generalis, multas sub se species continens γ: ut hanc quæ vocatur in specie a^{ctio} creditæ pecuniæ δ: & quæ in seqq. tit. ord. seq. ε.

α l. si duo 13. §. idem Iulianus scribit de iureiur. β l. si quis certum 24. h. t. γ l. certi conditio. 9. h. t. l. 1. de cond. tritic. δ l. in eum 19. in fin. de inst. a^{ct.} l. rescriptum 12. §. si aliena de distr. pign. Item dicitur a^{ctio} si certum petatur d. l. 1. de cond. tritic. ε qua de re videatur eleganter & prolixè Donell. in l. certi conditio de reb. credit.

XL.

Datur non tantum ei & contra eum, qui matuum accepit α, sed etiam heredibus & contra eos β, non quidem insolidum, sed proportionem quæfica γ.

α l. eum qui 13. l. non adversus 15. C. h. t. β §. 1. Inst. de perp. & temp. a^{ct.} t. 1. C. ut a^{ct.} ab hered. γ l. heredes §. idem iurū, Famil. Erisc. l. pacto succursum 26. & ibi Donell. C. de pact. l. 1. 2. & t. t. C. si unus ex plurib. credit.

XLI.

Ex inutili autem mutuo non datur hac a^{ctio}. Nam qui inutiliter mutuatus est, ut quando procurator non nomine domini sed suo dederit mutuo, Priori casu distinguendum est inter mutuum cum stipulatione, & sine stipulatione: nam illo casu nascitur conditio certi, & quidem ei qui dedit pecuniam licet alienam α. Domino autem si res extat datur rei vindicatio β, si non extat, & dolo malo consumpta est datur a^{ctio} ad exhibendum γ. Si sine dolo malo datur conditio sine causa δ. Ex cessione etiam a^{ctio} ex stipulatu competit ε.

α l. 2. C. h. t. l. si quis 56. §. si nummos de fideiuss. l. si ita stipulatu 126. §. Chryzogonus de verb. obl. β d. l. rogasti in fin. γ l. digni 7. §. si quis cum 5. ad exhibend. δ d. l. rogasti in fin. ε l. 2. C. h. t. l. ut. de Negot. gest. Giphern. in l. 24. 7. C. si certi pet.

Poste-

XLII.

Posteriori casu nulla danti alienam pecuniã adversus accipientem datur actio, nisi pecunia fuerit consumpta: in qua consumptione non putamus distinguendum an mala vel bona fide consumpta sit, & datur condictio sine causa 6. Domino quoque hoc casu rei vindicatio competit, si res extat. Si consumpta est siquidem dolo malo etiam ad exhibendum, si verò sine dolo, condictio sine causa 7.

α. l. si à furioso 12. l. nam. etsi de rebus cred. d. l. si quis 56. §. 2. de fideiuss. l. non omnis 19. de reb. cred. l. Casius 19. in fin. de solut. l. si me & Titium 32. de reb. cred. quia eius factò pecunia ad alterum pervenit. & l. 3. C. de cond. sine causa. γ d. l. rogasti in fin. d. §. admonendi.

I M P E R T I N E N S.

Pacta inter volentes & scientes de futura bonorum translatione, quam successionem vocant, inita, an iure civili valeant, magna est apud interpretes nostros disputatio: Et quamvis non levibus fundamentis huiusmodi pacta improbari possint, tamen exercitij gratia tentabimus obtineri num possit iure civili illa subsistere.

Π Α Ρ Ε Ρ Γ Α.

I.

Fidem frangenti, an data fides servanda sit varie di-

riè disputatur : existimamus in pactis & transactionibus privatis , non esse servandam : in publicis quidam idem volunt : alii inter pacem & inducias distinguunt , ut in illa procedat , in his non autem , quia pacis pactio perpetua sit , induciarum pacta ad tempus fiant ; quo elapso , læsus à violatore se ulcisci possit. Alij deniq; putant omnimodò fidem esse servandam , nisi violatoris improbitas eo augeatur sive maior ei lædendi facultas offeratur , aut alioqui id ei malè sit cessurum , ut furioso gladij restitutio. Quæ moderatio optima videtur ne latebra periuriis & perfidiæ quæratur.

II.

In venustularum virginum condignum favorem , placet & hoc addere , an si virgini inflicto vulnere facies sit læsa , & in tantum quidem ut inde non exigua cicatricis deformitas appareat , eius peti possit æstimationio. Et quamvis in diversis diversum sit , tamen propter elegans & expetendum formæ donum , tum quod blandula & gratiosa futura speratur , eiusque elegantia multis pro dote sit , existimamus contractæ deformitatis æstimationem fieri posse.

F I N I S.

DISPUTATIO
SECUNDA

Tertia Pandectarum partis,

DE

IVREIVRAN
DO SIVE VOLUNTARIO,

SIVE NECESSARIO,

SIVE IUDICIALI, ET DE IN LITEM JURANDO.

*Et Concorda. tit. iur. Can. Cod. & S. item si
quis postulante. Inst. de actionibus & similib.
iur. Saxo. tex.*

QVAM

Christo Pollente, Regenteq; Bonos,
PRÆSIDIO CLA. V.

LEOPOLDI HAKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO
pro virili tueri conabitur

CHRISTOPHORVS POHL
REGIOMONTANVS BORVSSVS

Ad diem XXII. Decembr. in illustri Academia
Salana h. & l. consuetis.

Bod. de Republ. lib. 5. n. 594.

Perjurium certè atheismo detestabilius est: quia non tanta est eorum, qui Deos omnes averfantur impietas, quam eorum, qui & esse Deos, & rebus humanis prospicere contententur, iuris tamen iurandi simulatione numerum irridere non dubitant.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIII.

ANTIQUA NOBILITATE,
GENEROSA VIRTUTE,
ac fide, nec non insigni eruditione
Splendido viro,

DN: CHRISTOPHORO AB
H AUGVVITZ, ILLVSTRISS,
PRINCIPIS BORVSSIAE &C. CON-
filiario & Burggravio in Labia.

CLARISSIMO EXCELLEN-
TIS. ET AVTHORITA-
te praestantissimo viro,

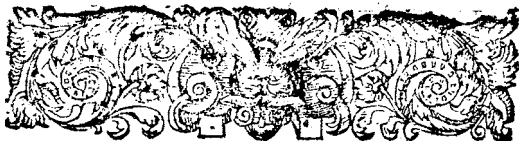
DN. VALENTINO KROM-
TEICH ARTIS MEDICAE DO-
CTORI, NEC NON ILLVSTRIVM
Principum Borussiae *δεξιτερῶ*

*Dominis fautoribus, amicus omni ob-
servantiae studio observandis.*

Haec positiones offert, L. M. consecratq;

CHRISTOPHORVS POHL
Regiomontan. Boruss.

DE IVREIVRANDO.

Continuatio.

Cum in mutui & rerum creditarum ambiguitatibus decidendis, maximus sit iurisiurandi usus, merito ad materiam mutui & conditionis certi, hic de iure iurando tractatus, quo illæ conditionum ambiguitates expediri solent, adiungitur; quemadmodum & in Cod. uno titulo, & res creditæ & iurisiurandum pertractantur.

T H E S I S I.

IURISIVRANDVM GENERALITER acceptum definitur potest: enunciatio religiosa obtestatione confirmata *α*. Et interponitur vel de causa non controversa, vel controversa: & utroq; modo tendit vel ad liberandum, vel obligandum: Item præstatutur aut principaliter, aut accessorie

Definitio.

β: Et vel per Deum, vel Genium, unde verum appellatur iuramentum, vel per salutem Principis, quod quasi verum dictum est. Quod de causa non controversa fit, illud ab ijs, qui contrahere possunt præstatutur *γ*.

α. c. l. c. considera cum seqq. c. movit. c. etsi Christus ext. de iurei. 22. q. 1. tot. tit. de iureiur. *β* Horst. in §. in factum Instit. de action. *γ* Vult. lib. 1. discept. c. 7.

II.

Quod de causa controversa est, fit vel in iure, vel in iudicio: & rursus est aut conventionale aut iudiciale *α*. Con-

ventionale, quod & litis decisorium à Dd. vel Iudiciale dicitur, est iusiurandum à parte parti delatum in iudicio: Et iterum est voluntarium aut necessarium. Voluntarium quod à parte parti defertur β, quod is cui defertur, præcisè præstare non cogitur, sed deferenti referre potest γ. Necessarium est delato relatum. Iudiciale est alterutri parti litigantium à iudice, prout ipsi videbitur, delatum δ, & huc referri potest iuramentum quod à Dd. Necessarium dicitur Purgationis & in litem. Et de his ordine videbimus.

α. l. pen. C. h. t. β. l. 1. & ibi gl. v. b. pactione & l. iusiurandum quod 17. in pr. & ibi Bart. l. in duob. 28. in si. ff. b. t. γ. l. manifesta 38. ff. eod. l. Delata. C. eod. δ. l. 1. b. t. & eleganter Vult. d. c. 7.

III.

Iuram. litis
decisorium.

Est autem iusiurandum litis decisorium, (de quo pro-
priè hic agitur) certa litis definitio α, quæ fit cum obte-
statione divina β.

α. l. 1. & 40. ff. b. t. l. 1. 3. 6. & 12. in pr. & §. omne igitur. C. eod. l. 56. post rem iudicatam ff. de re iud. β. ad Hebræ. c. 6. v. 16. Rom. c. 1. v. 9. & c. 9. v. 1. c. etsi Christus §. quod autem Ext. de iureiur. c. tibi Domino. in pr. dist. 63. l. 3. & 33. ff. b. t. Differ. inter iuramentum & iusiurandum tradit Vult. cap. 7. d. sept. fol. 86. sed ea non sempe servatur l. pen. C. de iureiur. Et hoc frequentissimum in foro nostro est solent enim actores, quando non habent probationes in promptu, aut ijs diffidunt, causam commutare conscientie, & iureiurandi ipsius rei: Germanicè Klegger tãr den Beklagten seine Klage mit allen Umbe-
stenden/in des Beklagten Christlich gewissen/wissenschafft vnd wol be-
wust schieben. & idem quoq; fieri potest a reo. Termin. in suo process. cap. 19. fol. 52.

IV.

Qui deser-
runt.

Hoc iusiurandum, quod de controversia est, is defer-
re potest, qui Dominus est litis, aut qui liberam rerum
suarum administrationem, & legitimam personam standi
in iudicio habet.

l. 35. l. 17. §. fin. cum 2. l. seqq. ff. b. t. l. 4. C. de R. C.

V.

Vnde nec pupillus α, sine tutoris autoritate, neque
adultus β, neq; prodigus γ, neq; furiosus & mente cap-
tus

ptus d; sine curatoris consensu deferre iuramentum pos-
sunt.

a. §. pupillus Inst. de inutil. stipul. l. 3. §. si pupillus ff. de tutel. Beust.
ad rubr. n. 7. de iureiur. l. 1. 1. In universis C. qui dare iur. vel curat. l. 17.
§. 1. & l. 3. 2. ff. h. t. B. l. 3. C. de in integ. restit. Donell. ad tit. nr. c. 4.
n. 3. 7. l. 3. 5. Tutor. §. 1. ff. h. t. d. l. in negotijs 5. ff. de R. I. §. furiosi.
Inst. de cur. & d. §. Pupillus Inst. de inutil. stipulat. §. se. l. & mente capti
Inst. de curat. l. 17. §. 1. ff. h. t. l. Divus Marcus 14 ff. de off. prasi.

V I.

Quod si verò minor 25. annis curatorem habens sine
curatore autore iusiurandum detulerit; ipso quidem iure
iusiurandum valere putamus; quamvis læsus in integrum
restituatur, data replicatione opponenda exceptioni.

l. nam postea 9. §. si minor: l. iusiur: quod ex convent. 17. §. 1.
l. 1. in pr. ff. h. t. l. 1. in prin. & ibi gl. ff. quar. rer. act. non dat. l. 3. C. de
in integ. rest. mino. l. puberes 101. & ibi Cuiac. de V. O. Donell. ut. de iu-
re iur. c. 4. n. 3. Beust. de iurei. f. 189. Philip. in Est. f. 238. vers. in iura-
menti: qui Doctores invicem dissentire videntur.

V II.

Tutor autem & Curator deficientibus aliis probatio-
nibus iusiurandum rectè deferunt.

l. 17. §. si tutor. l. 35. in pr. ff. h. t.

V III.

Syndicus quemadmodum & procurator; si speciale
ad id mandatum, vel univerforum bonorum administrati-
onem habeat; vel in rem suam procurator sit; rectè iusiur-
andum defert.

l. §. fin. l. 34. §. defensor. ff. h. t. fac. text. l. mandato generali
60. ff. de procurat. Mynsing. cent. 4. obs. 99. in fin. Oldendor. clus. 1. act.
9. n. 4. Schn. in §. item si quis postulante Inst. de act. n. 107.

I X.

Similiter filiusfam. & servus, si peculii administratio-
nem habeant, & consensus patris vel domini accedat, ef-
ficaciter iusiurandum deferunt; ex hoc enim actio de pe-
culio contra patrem datur.

l. nec filius 7. C. h. t. l. 20. Servus cum 2. n. seqq. ff. h. t.

X.

Occurrit hoc loco illa quæstio, multum à Dd. agitata: An actor qui nihil omninò probavit, aut probare potest, omisis legitimis probationibus iurandum iudiciale reo deferre possit? Quod cum communi affirmamus, tam de iure civili α : quam Saxonico, dummodo tamen actor semper & ab initio libelli in specie hoc iurandum sibi reservat, & postea ante guarandam præstitam Reo deferat β .

α per l. 35. Tutor. ff. h. t. & l. fin. C. de fideicom. Iacob. de Raven. & Aibe. de Rosat. in l. in bonafidei C. de Reb. cred. Paul. Castre. in l. 34. §. in Prator. & l. manifesta. 38. & ibi Ias. n. 3. & addit. ad Bart. ff. h. t. Duar. in tra. de iureiur. c. 3. & Chili. Konig in pract. c. 66. n. 1. Fach. lib. 1. diff. 5 2. Reinhar. lib. 2. diff. 75. Apostil. lati. lib. 1. Sandtr. art. 6. Conrad. Maus. in pract. fol. 134. ν . quartò dicendum est. & fol. 141. v. uem & hoc sciendum est. Const. Saxo. part. 1. const. 11. & confirmatur hæc theorica per t. x. c. fin. ext. de iureiur. Schneid. §. item si quis postul. n. 83. Inst. de actio. ubi & formulam proponit quomodo deferre debeat.

X I.

Potest tamen hoc casu Reus actori illud referre α , vel onus probandi contrarium in se suscipere, & actoris intentionem per testes & instrumenta, aliaq; legitimas probationes elidere seq; liberare β .

α Ludo. Fach. lib. 1. diff. 5 2. Maus. in pract. fol. 135. vs. quinto sciendum. argto. L. manifesta & ibi Bart. & Dd. ff. h. t. β Bart. in l. 14. in contractib. §. illo. n. 13. C. de non num. pecu. Maus. in pract. fol. 140. vs. an autem u. c. 2 & ibi Iob. Andr. Abb. Dec. & Dd. ext. de probat. Er kan sein gewissen mit beweissung vertreten.

X II.

Imò verò etiam si Reus hanc probandi facultatem in se susceperit, & in probatione suscepta defecerit, nihilominus ad hoc iurandum ab actore sibi delatum redire, & illud præstare potest, ut Scabini Lipsenses pronunciare solent. Const. Saxo. part. 1. Const. 14.

X III.

Dubitatum híc fuit: an actor etiam, qui in probatione

one defecit, possit adhuc deferre iusurandum? Et negati-
va Speculatoris opinio iure Saxon. & approbata, placet.

art. 6. lib. 1. & art. 2 2. lib. 2. Sandtr. d. const. Saxo. part. 1. const. 14. per tex. c. 2. Ext. de iureiur. quamvis affirmativa sententia communiter à Dd. sit recepta, ut refert Ias. in l. manifesta h. t. in l. admonendi. Et quando Reus auctori iusurandum refert, Wird! Klegern nicht nachgelassen / sein Gewissen mit Beweissung zuuorretten. d. const. 14.

XIV.

Cæterum deferri potest iusurandum voluntarium & Quibus de-
Iudiciale omnibus qui contenti eo cum deferretur fuere, fertur.
nulla sexus, ætatis, conditionisve ratione habita, præsen-
tibus & absentibus, si modo legitimam personam standi in
iudicio habent.

l. multo magis 24. l. qui iurasse. 26. in pr. & ibi Dd. ff. h. t. fac. tex. Auth. Sacramenta puberum & ibi Dd. C. si advers. vendit. c. 1. §. item Sacramenta de pace tenend. l. 20. Servus cum 5. ll. seqq. & ibi gl. Bart. & Dd. ff. h. t.

XV.

Etsi verò procurator iurare non compellitur α, ta-
men si adversario deferente (etiamsi speciale mandatum ad
id non habuerit) iuraverit, & conditionem domini melio-
rem fecerit β, Domino actionem ex iureiurando acqui-
rit, etsi ista Domino cessa non sit γ.

*α l. 34. §. procurator. β l. 9. §. iusiurandum & ibi gl. vb. pa-
rit Bart. in fin. ff. h. t. Bart. in l. qui bona fide 13. §. si alieno n. 14. ff. de
dam. infect. Schneid. in §. item si quis postulante n. 103. cum seqq. Inst.
de actionib. Novel. 124. argto. l. 27. §. fin. & l. 34. ff. h. t. l. 7. nec filius.
C. de R. C. c. qui ad agendum §. fin. & ibi gl. fin. de procur. in 6. γ gl.
l. 9. §. iusiurandum vb. parit & ibi Bart. argumento ill. tex. ff. h. t. ar-
gumento l. in causa §. fin. iunct. gl. vb. utilis ex stipulatu & ibi Bart. in
prin. ff. de procurat.*

XVI.

De facto etiam alieno nemo iurare cogitur, unde nec
heredi defertur iusiurandum.

*l. Marcellus 11. §. pen. ff. de act. rer. amot. fac. l. 34. §. procura-
tor ff. h. t. Konig. in pract. c. 66. n. 4. Myns. obser. 13. cent. 1.*

XVII.

Quæritur hic: si is cui iusurandum Iudiciale delatum
est, idque suscepit, & intra terminum præstandi decedat,

an

an ista facultas iurandi ad heredes transeat? Et negativam
veriore[m] putamus α , Quamvis iure Saxo. contrarium vi-
detur statutum. β .

α l. generaliter in prin. & ibi gl. vb. à principali Bart. & Bald. n.
2. C. de reb. cred. Guilb. de Cuneo. l. cum debitoris in fin. C. de iud. Ludo
Rom. consil. 290. n. 5. Const. Saxo. part. 1. const. 24. Geil. lib. 1. obs. 27.
Myns. d. cent. 1. obs. 13. β art. 11. Landr. lib. 3. Schneid. Item si quis
postul. Inst. de act. n. 109.

XVIII.

Nisi tamen heres de veritate informatus sit à defun-
cto α , vel nisi constet, eum qui iusiurandum suscepit pa-
ratum fuisse ad iurandum, vel nisi hoc iusiurandum à lege
vel statuto deferatur. His enim casibus iurandi præ-
standi facultas etiam ad heredes transit β .

α Bald. c. 1. in pr. n. 2. arg. ill. tex. si de investr. inter Dom. & Va-
sal. lib. ori. Alex. l. penul. §. fin. cir. fin. ff. ne quis eum qui in ius d. const. Sax.
p. 1. const. 24. β Myns. d. cent. 1. obs. 13. Geil. lib. 1. obs. 27. & 123.
n. 8. gl. fin. l. penul. §. fin. & ibi Dd. argt. ill. tex. ff. ne quis eum qui in
ius. &c.

XIX.

Quando absentibus defertur, potest iudex, vel cer-
tum præfinire tempus, intra quod absentes in iudicium ve-
nire & iusiurandum præstare possint α : vel si iudex æsti-
maverit, in provincia ubi degit absens, aut sub actorum
testificatione iusiurandum dabit β : Aut licentiam con-
cedet parti alteri, vel per se vel procuratorem super hoc
ipsum ordinatum, adesse his quæ de iuramento aguntur:
vel si neutrum facere voluerit, ex una parte debet iura-
mentum præstari γ .

l. generaliter §. his de presentib. β d. §. hui. γ d. §. C. de R. C.

XX.

Cuius verò expensis absentes examinandi sint, iudi-
cis officio relinquitur, an ab utraq; parte, an ab altera o-
porteat eas dependi α . Et quidem ut plurimum illius
sumtibus actus explicandus est: qui illum peragi petijt β .

α d. §. hui. de presentib. vs. expensis. ϵ l. cum sepè C. de erog. mi-
lis. anno. lib. 12. Beust. fol. 232 n. 47. 48.

XXI.

Iusiurandum itaq; delatum, is, qui iurare vult, in continenti de iure civili id acceptare, & (nisi spacium deliberandi, quid & quomodo iurare velit, petat *a*) præstare debet: ex intervallo enim susceptum vel prælitum, nisi denuò deferatur non valet *β*. De iure verò Saxo. in continenti quidem illud suscipere cogitur, ad illud tamen præstandum dilationem habet, usq; ad proximum diem iudicii, vel terminum probatorium *γ*.

a Bart. l. non erit. 5. §. fin. n. 3. & l. 34 in fin. prin. n. 4. arg. ill. tex. & ibi gl. vb. certiorretur ff. h. t. Mynsing. in §. item si quis postulante n. 22. & 23 & ibi Schneid. n. 78. cum 2 seqq. Inst. de act. *β* d. l. non erit §. fin. & ibi Bart. n. 3. & Iason. n. 2. ff. h. t. gl. l. actori vb. remissum sit C. eod. Myns. d. §. itē si quis n. 21. & art. 62. §. Sol man. Landr. lib. 1. Chl. König in pract. c. 66. vs. Und wenn der Klegger. Ludo. Fach. lib. 1. diff. 53. Reinhard. lib. 2. diff. 88. addit. ad art. 11. arg. ill. text. Landr. lib. 2. Const. Saxo. par. 1. Const. 12.

XXII.

Deferens etiam iusiurandum, cum eum cui defert, iudicem in causa propria faciat *a*, postquam iam acceptatum, & per sententiam interlocutoriam, parti iuramentum impositum est, pœnitere & illud revocare, etiam iure Saxo. post guarandam prælitam non potest *ε*, nisi iusta revocationis causa superveniat *γ*.

De revocatione.

a l. 1. in pr. ff. quar. rer. act. non det. *β* arg. l. 5. non erit §. fin. & ibi Bart. n. 4 & l. seq. vs. quod si ff. h. t. arg. l. 11. si quis & ibi Dd. C. h. t. VVes. in parat. n. 9. h. t. Schneid. §. item si quis postulante. n. 79. art. 11. §. Ist aber der man. Landr. lib. 2. Fach. lib. 1. diff. 53. Reinb. lib. 2. diff. 88. & d. l. 11. si quis & ibi Salic. C. h. t. Bart. in d. l. 5. non erit §. fin. n. 4. in fin. & Schneid. d. lo. Donell. hic. c. 6. n. 3. & 4. Beust. de iureiur. fol. 159. n. 5. utpote ibi allegationib. abundantib.

XXIII.

Quo casu usq; ad sententiam definitivam, vel etiam post, si ea fuerit appellatione suspensa illud revocare potest, & si in probationibus susceptis deficiat, ad id redire nequit.

d. l. 11. si quis C. de reb. credit. las. in l. manifeste n. 7. vs. undecima

B

causa,

causa. ff. h. s. Donell. cap. 10. n. 4. vide addi. ad Bart. in d. l. manifesta in prin. Boer. decis. 95. n. 5. & 6. antequam scilicet iudex pronunciat super delatione; Scilicet promium cui iuramentum à Titio delatum est, solvere aut iurare cogam.

XXIV.

De remissione.

Remittere quoque potest deferens iusiurandum ei, qui illud suscepit, & paratus sit iurare, contentus voluntate suscepti iuramenti, & pro præstito habetur.

Remittit C. h. t. l. 9. §. 1. & ibi gl. v. actionem l. 32. & 37. ff. h. s. Donell. c. 5. n. 3. & 4. Praxim. ostendit Beust. fol. 160. n. 10. Quod & absenti & ignorantis fieri posse Labeo 41. ff. h. s.

XXV.

Reus itaque cui iusiurandum iudiciale ab actore delatum, & à iudice approbatum est, aut (nisi iustam recusandi causam habeat α) iurare, aut solvere cogitur, aut (quo modestius facit β) actori illud referre potest γ .

α *l. generaliter l. 2. §. sed iuramento & §. fin autem & ibi Bart. C. h. t. c. fin. Ext. eod. §. l. illud aut illud. 25. §. 1. ff. de const. pec. γ l. delata 9. & ibi Bart. & Dd. in §. fin. C. h. t. Et de causis renunciandi iusiuram. vide Dd. in d. l. manifesta.*

XXVI.

Iuramentum Is autem qui defert iusiurandum iudiciale, prior de calumnia calumnie in nra iurare debet α , quod tamen æquè patronis atque parentibus remittitur β , non tamen is qui refert, illud præstat γ .

α *l. 34. §. qui iusiurandum ff. h. t. l. 9. C. eod. l. Marcellus 9. §. 1. ff. rer. amo. l. cum de indebito 25. §. penul. ff. de prob. Aut. hoc Sacramentum C. h. t. §. d. l. 34. iusiurandum & ad pecunias & ibi Bart. in §. qui iusiurandum. Cuiac. lib. 9. obs. 37. per l. 16. in fin. h. t. l. 2. §. 3. de obseq. à par. & patron. l. qui bona fide 13. §. pen. de damn. inf. γ d. l. 34. §. datur ff. h. t. Chil. König. in pract. c. 67. n. 1. Schneid. §. uem si quis postulante n. 93. in fin. & n. 74. Inst. de actionib.*

XXVII.

Quod si verò illud præstare recuset habetur pro confessio & convicto α , intercedente tamen sententia iudicis declaratoria β .

α *l. manifesta 38. & ibi Bart. Bald. Paul. Cast. & Dd. ff. h. tit. l. generaliter l. 2. §. etiam iuram. & ibi Bart. Bald. Sali. C. esd. Soci. in tract. fall*

fall. regul. 20. §. β Bart. in d. l. manifeste. n. 6. arg. l. eius qui delatorem
et ibi Bart. n. 2. ff. de iur. fisci. Bald. l. 2. §. quod si actor. n. 5. C. de iuram.
calumn. Bald. l. generaliter §. 1. n. 4. arg. ill. tex. iunct. gl. vb. existimaverit
C. b. 2. arg. Auth. Principales circ. fin. C. de iur. calumn.

XXVIII.

Iudex etiam actore cui iusiurandum à Reo delatum Peena iurare
volentis. est, non iurante, nec referente, vel audientiam, iurisdictionem & iudicium ei denegare, vel reum absolvere α, & actorem in expensas condemnare debet ε.

α l. 34. iusiurandum & ad pecunias §. datur & ibi gl. vb. non dabit. & §. fin. ff. b. t. β Chili. Konig. in pract. c. 66. in fin.

XXIX.

Reum autem non iurantem, vel non referentem, ad solvendum vel restituendam rem petitam, condemnare potest, & debet.

d. l. 34. §. fin. & ibi Ias. n. 1. & 2. ff. b. t. n.

XXX.

Quo casu, quando reus, qui rem petitam vel restituit vel debitum solvit, absolvitur, causa à iudice exprimentenda est, ut dicat: absolvo eum, quia rem petitam restituit vel debitam solvit.

Angl. in l. utiq. in prin. arg. gl. 1. in fin. & ibi Bald. ff. de Rei vend. Socin. regl. 196. l. 3. & nit.

XXXI.

Porrò is cui hoc iusiurandum refertur, omnino prestare illud cogitur, aut pro confesso & convicto habetur α De relatio
ne. etiam si ad probationes sese offerat & iuramentum relatum vel per testes, vel alias probationes supplere paratus sit β.

α l. 34. §. ait prætor. ff. b. t. β arg. l. generaliter 12. §. sed iuramento iunct. gl. vb. decidatur & ibi Bart. Bal. & Salic. C. de reb. cred. Const. Saxo. part. 1. consti. 14.

XXXII.

Quibusdam tamen ex causis, is cui iusiurandum iudiciale defertur, referre illud non potest, & iuste à parte recusatur, vel quia is refert, de cuius solius admissio agitur & melius est informatus de facto & veritate α, vel quia is, qui prius detulerat, revocavit β, vel quia diversitas rerum

vel personarum aliud suadet, quod quidem Iudicis arbitrio relinquitur γ.

α l. Marcellus §. fin. & ibi gl. cum 2. ll. seqq. ff. de act. rer. amo. Bart. I. iusiurandum & ad pecunias §. ait Praetor n. 1. & ibi Alex. n. 3. cir. fin. ff. b. t. β l. si quis C. de R. C. l. manifesta n. 7. vs. undecima causa ff. b. t. γ l. 34 §. ait Praetor vs. non semper & ibi gl. vb. rerum & vb. personarum & ibi Bart. n. 2. & Ias. n. 4. & Dd. ff. b. t.

XXXIII.

Referrī etiam hoc iusiurandum iudiciale non potest, auctori deferenti illud Reo, in actione turpi, famosa, criminali, vel ex delicto descendenti.

l. Marcellus 1. §. fin. & ibi gl. & Bart. cum 2. ll. seqq. ff. de act. rer. amo. l. lex Cornelia 5. §. hac lege l. non solum 1. §. 1. vs. proinde. ff. de miur. c. fin. in prin. & ibi gl. vb. famosa actione & ibi Abb. n. 12. ext. de iureiur.

XXXIV.

Materia.

Quamvis iure civili contra leges factum iuramentum non valeat α, tamen iuris Canonici vel potius divini auctoritate β iuramentum, quod sine vi & dolo spontè praestitum, nec in alterius praedictum redundat γ nec est contra bonos mores δ, nec observatum vergit in dispendium salutis aeternae ε servandum est ζ.

α l. fin. C. de legib. β Ierem. c. 4. vs. 2. & c. 5. vs. 2. Iesai. c. 48. in pr. Danæus lib. 2. Ethic. Christ. c. 9. fol. 141. γ c. cum contingat 28. de iureiur. c. quamvis de pact. in 6. δ c. non est obligatorium, de R. I. in 6. l. generaliter 26. ff. de V. O. l. pacta que contra. 6. l. ult. C. de pact. l. 5. h. 1. quod tamen hic de bonis morib. naturalib. intelligimus. ε d. c. cum contingat. & d. c. quamvis. ζ Beuff. ad rubr. de iureiur. n. 2. & ita exaudi debet ib. 48. de pact. supra.

XXXV.

Forma.

Iusiurandū insuper delatum vel relatū verbis conceptis ut delatū vel relatū est praestari oportet, si enim alio modo vel forma iuretur, non erit ratum habendum iusiurandum. l. 3. cum 2. ll. seqq. & l. 33. qui per salutē & ibi Bart. Paul. Cast. Ias. & Dd. ff. b. t. Donell. c. 6. n. 5. arg. l. 1. §. si quis simpliciter & ibi Dd. ff. de V. O. arg. l. 6. quoties ff. qui satūd. cog. l. 4. §. condemnatum ff. de re iud. l. 8. non putavit §. quavis ff. de bono. poss. cont. tab.

Quod

XXXVI.

Quod si de qualitate iuramenti inter partes sit dubitatum, conceptio eius, arbitrio iudicantis relinquatur.

l. 34. §. si de ff. h. t.

XXXVII.

Quamvis autem in iurisiurandi modo, & solennitate consuetudo multum valeat, tamen convenienter receptum est, ut mares erectis duobus digitis pri. nis : fœminæ verò apposita ad sinistrum pectus dextra α, per solum Deum iurent β.

α Cuiac. 1. obs. 21. VVesenb. in par. h. n. 6. β l. non erit. 5. §. sed si quis ff. h. t. & ex mandato divino: Deut. 6. vs. 13. & c. 10. vs. 20. Ebrae. 6. vs. 13. 16. Matth. 5. vs. 33. cum seqq. Iacob. 5. vs. 12. c. eisi Christus 26. ext. de iureiur. In terris Pontificis, non tantum per Deum ipsum, sed etiam per sanctos tactis sacro sanctis libris, adhuc hodie iurari solet. De SS. Scriptura meminit etiam Iustin. Imper. in l. Rem non novam. de iudic.

XXXVIII.

Principum tamen promissiones factas. Bey Fürstlichen Ehren und Trewen α: Ich wil alles halten was ich zugesagt habe an Eydes stadt/ Item Bey meinen trewen vnd glauben / sub interpositione fidei per conscientia: β item sub verbo veritatis Bey dem wort der Wahrheit γ / iuramenti vim habere iudicio Camerae est receptum δ.

α Coler. part. 1. c. 10. n. 241. Zas. n. 18. in §. item si qui postulante. fol. 139. Inst. de actio. Beust. n. 14 fol. 155. β Coler. d. n. 241. γ c. iuramenti 22. q. 2. Beust. d. fol. n. 17. δ And. Geil. 2. obs. 59, Mynsing. 1. obs. 17.

XXXIX.

Dominum autem ipsum venire in iudicium iurandi Quis iuret. causa oportet, nisi fuerit persona egregia, vel valetudine adversa impediatur: ad quam iudex mittet domum ad iurandum α: quod & ad senes, Doctores, & alios, puta licentiatos iuris, advocatos Reipub. vel fisci, qui advocatio- nis deposuerunt officium, assessores iudicii, Camerae Imperialis, auditores Rotæ Romanæ, β extenditur.

α Auth. Principales C. de iur. propter calum. praestand. l. pen. §.

his de presentibus C. de reb. cred. l. d personas 15 ff. b. t. tit. 17. Weichbild. & art. 46. lib. 1. Sandv. β iuxta l. quæsitum de iudic. Beust. ad l. in personas fol. 220. n. 1. 25. 26.

X L.

An per procuratorem quis iurare possit quæri solet ?
Et posse, cum in animam tamen domini, iurare, de consuetudine & iure Canonico obtinuit.

Can. optatum 100. distin. Can. tibi Domino. distin. 63. c. fin. de iura. calum. lib. 6. c. 1. & c. in pertractandis. de iura calum. textus dilucid. in c. 2. de testib. lib. 6. Bart. in l. qui bona fide §. si alieno. n. 2. ff. de dam. infect. (excipitur tamen iuramentum testis) allegatur quoq; l. nam postea. §. penult. & l. fin. §. penul. ff. de iurei.

X L I.

Debet autem præstari iuramentum ieiuno stomacho.
c. honestum 16. 2. q. 5. quod & de testibus asseritur. c. 1. ext. de testib. & de iuramento calumnie gl. in c. sacramenta de consecrat. dist. 1. ieiunus autem quis dicitur celebrata digestionem c. trib. de rit. dist. 2. & gl. in d. c. Sacramenta. Intra quem terminum præstandum sit, dictum est supra th. 19 & 21.

X L I I.

Effectus.

Res itaq; iureiurando voluntario, vel iudiciali, semel decisæ, regulariter, nec prætextu periurij α, nec prætextu instrumentorum de novo reperorum, retractari possunt β neq; ab ea sententiâ, quæ inde secuta est, appellare licet γ.

α l. 1. C. h. t. β l. 31. admonendi ff. h. t. l. 21. cum l. seq. ff. de dol. mal. l. 1. quar. rer. non dat. act. Borch. c. 3. & 8. h. t. γ l. 2. generaliter §. sed iurament. C. h. t.

X L I I I.

Quænam verò actio ex iureiurando tenore legum detur, vetus est quæstio: Nos distinguendum putamus, videlicet: Aut iuramentum tendit ad obligandum, aut ad liberandum, quando ad obligandum, tunc rursus, principaliter aut accessorie, præstatur. Priori casu nihil operatur, & eandem vim habet iure civili, quàm pactum α. Posteriori videndum, an præstetur in iure, an in iudicio, actione iam à prætore data: illa consideratione, vetus actio datur β, hæc, utilis iudicati competit γ. Si ad liberandum, naturalis obligatio

obligatio tollitur, non autem civilis : unde exceptio tanquam ex pacto de non petendo datur δ .

α l.tutor. 35. §. 1. l. fin. in si. ff. h. t. l. ut iurifurandi 7. de oper. liber. & ibi Bart. n. 1. Bart. in l. si quis pro con. 3. ff. de fideiuss. Bald. Auth. Sacramenta puberum n. 16. & ibi Salic. & Iaf. C. si advers. vendit. Ioh. Corras. rep. l. admonendi. n. 111. & 2. cum seqq. ff. de iureiur. Marant. in Spec. part. 6. tit. de iuram. n. 34. VVes. cons. 25. n. 1. Dissentit Covar. rep. c. quamvis part. 1. §. 2. n. 3. 4. & 5. de pact. lib. 6. §. 1. 13. §. si quis iuraverit cum duob. seqq. de iureiur. 7 l. auctori C. de R. C. §. l. fin. C. de non nu. pecu. §. aequè Inst. de except. iure Canonico omne licitum iuramentum est obligatorium th. 34. hic.

X L I V.

Et exceptio hæc, quandoq; ei datur, cuius nomine iuratum est, veluti Domino principali & pupillo α , quandoq; etiam illis prodest, ad quos res pertinet, veluti, heredi, emtori, donatario, legatario, & reliquis in iure successorib. β Item reo promittendi γ , fideiussori, & econtra reo δ , modo iusurandum, de ipso contractu & de re non de ipsa persona iurantis, præstetur ϵ .

α l.tutor. β l. 7. & 8. l. 28. in duob. §. 1. & 3. ff. h. t. 7 d. l. 28. §. ex duob. δ d. l. 28. §. 1. h. t. l. 1. §. si fideiussor. quar. rer. act. ϵ dl. 28. §. 1. & l. fin. §. 1. ff. h. t.

X L V.

Item iusurandum voluntarium & iudiciale, habetur pro veritate, & habet vim Probationis α , pacti conventi β , solutionis γ , novationis δ , rei iudicatæ ϵ , litis contestationis ζ , acceptilationis η .

α l. non erit 5. §. dato. h. t. & l. 1. C. eod. Beust. f. 157. n. 27. b. β l. tutor §. 1. h. t. l. Stichum 95. §. naturalis ff. de solut. 7 l. 27. iusurandum etiam l. 28. §. 1. l. 35. Tutor. §. idemq. ff. h. t. δ l. aliam ff. de novat. ϵ l. 26. qui iurasse, in fin. ζ l. 9. §. si is qui. ff. h. t. l. 28. Sed et si restituatur. §. ex quib. ff. de iud. n. l. 40. h. t. quamvis ipso iure non tollat obligationem, sed per exceptionem, & non tantum principalem sed & accessoriam.

X L V I.

An autem iusur, volunta. & iudiciale, executionem paratam

paratam habeat, controversum est apud Dd. α ? Et affirmativa sententia videtur receptor & communior β .

α ut tradit *las. in l. 2. h. t. & l. fin. C. de edict. D. Hadri. toll. β quam sequitur *las. & Barr. in d. l. 2. n. 8. & in l. sed si possessori 11. \S . si cum de hereditate n. 1. ff. h. t. l. post rem iudicatam 56. ff. de re iud. & ibi Soarez. Alciat. in l. si pacto C. de pact. l. actori 9. C. h. t. eam quoq; probat *Duaren. tit. de iureiur. c. 5. in fin. Fallit tamen hoc in iuramento asseritorio. las. in \S . Item si quis postulante Inst. de act.***

XLVII.

Iuram. Necessarium,

Venimus nunc ad iuramentum iudiciale, quod necessarium Dd. appellant: idq; vel ex publica autoritate praxtatur, vel legis sanctione, vel magistratus aut iudicis imperio agente.

l. 1. ibi autoritate. l. ff. h. t. & l. 6. S. sicubi C. de his qui ad Eccles. li. iur. & ad pecunias 34. \S . aut prator. h. t. l. pen. \S . 1. C. eod.

XLVIII.

Divisio triplex.

Quod rursus subdividitur: aliud enim est Suppletorium, aliud purgationis, & aliud in litem.

Bart. in l. 1. n. 4. ff. h. t. Schneid. \S . item si quis postulante. n. 30. Inst. de actionib.

XLIX.

Suppletorium.

Iuramentum suppletorium est, quod necessario in negotijs dubijs, Iudex iurisdictionem habens, causa cognita defert: *d. l. 3. admonendi iunct. gl. vb. exacto iurei. h. t. l. in bonafidei 3. C. eod. c. fin. in prin. ext. de iurei. Const. Saxo. part. 1. Const. 23. Buef. in rubr. de iureiur. n. 84.*

L.

Et quamvis Dd. existimant, in supplementum semiplenam probationis, hoc iuramentum deferri posse, rectius tamen illos existimare arbitramur, qui totum hoc ab iudicis relinquunt. *l. 3. C. h. t. etiamsi nulle probationes producte. l. 1. in fin. C. de quas. l. 7. de testib. arg. l. tutor. 35. in prin. h. t. l. ult. \S . licentia C. de iur. deliber. ubi dicitur, quod actor deferre iusiurandum possit, in casu, ubi nulle probationes extant. Ergo multo magis iudex. Nev. 124. Duar. & Donell. existimant, tum deferendum iura. hoc, quando pares sunt in probatione, actor & reus.*

LI.

Cui deferretur.

Cui autem deferendum sit, actori ne an reo, gravis est questio?

quæstio ? quod etiam iudici relinquimus examinandum
Beust. in l. admonendi f. 287.

LII.

Et locum habet in causa civili, non tamen magna, inspecta qualitate personarum, & consuetudine regionis: non admittitur in causa criminali, spiritali Monachationis, & causa famosa. *Schn. n. 44. in §. item si quis postulante Gail. lib. 1. obs. 108. n. 11. & 2. obs. 94. & lib. 1. de pac. pub. c. 8. n. 13. Beust. de loco. 209. & 252. & seqq.*

LIII.

Hoc autem iuram. ante conclusionem petendum est.

Gail. lib. 1. obs. 108. n. 1. per tex. c. cum Iohannes & c. cum dilectus, de fide instrum. Beust. d. lo. n. 416.

LIV.

Sed utrum hoc iusiurandum iudex, ex officio parti imponere possit, etiam si petitum non sit, controvertitur? Et posse iudicem hoc facere affirmamus, etiam in secunda instantia, ex causa iusta. *per l. per hanc C de temp. & repar. appel. Gail. d. obser. 108. n. 2. 3. & seq. Mynsing. cent. 3. obs. 12. Const. Saxo. part. 1. Const. 23. quum sententiam approbat. Salic. in l. in bona fidei. C. de reb. cred. quam etiam sequitur Bal. in d. l. admonendi h. t.*

LV.

Iurisiurandum purgationis potè dicitur, quod à iudice alicui reo, de crimine suspecto, deferri solet, ut conscientiam suam exoneret, & innocentiam suam contestetur. *l. 6. §. sicubi & ibi gl. vb. conscientia. C. de his qui ad Eccles. l. si in pr. C. de fideicom. Anth. novo iure vs. sed si datum. C. de pœna iud. qui mal. Nov. 72. cap. 3. ut autem nos demus c. quoties & c. ult. ext. de purg. Cano. Et hoc iuram. in causis civilibus regulariter locum non habet, nisi ex iusta & probabili causa. Const. Saxo. p. 1. const. 22. Vide Beust. in tra. de iureiur. n. 195. cum seqq. & in tract. de Spons. & matrim. c. 46. & 47. Jul. Clar. in quæst. crim. q. 63. n. 4.*

Iuramentum
purgationis

LVI.

Utrumq; hoc iusiurandum Necessarium, is, cui deferretur, non nisi iusta ex causa, recusare potest, neq; etiam illud referendi potestatem habet α , nec iudici liberum est illud remittere β . Ex iusta tamen causa, veluti, si periurii suspicio suboriatur, revocare iudicem illud posse existimamus γ .

α l. 12. generaliter §. 1. & 2. C. de R. C. ult. Ext. de iureiur.
l. 3. ibi oportet C. h. t. d. l. admonendi 3 l. ff. h. t. Donel. h. c. 11. n. 10. *γ*
per l. quod iussit. ff. de re iud. Bocer. in thes. 55. h. t. Borch. c. 6. n. 12. de
iureiur.

L VII.

Ab hoc iureiurando exacto appellare *α*, & consi-
tutionibus Principum ex integro agere, permittitur, si quis
nova instrumenta, se invenisse dicat, quibus nunc folis,
non etiam testibus usus sit *β*, quo calu ipso iure retra-
ctatur *γ*. *α* l. 12. generaliter §. sed iuramento C. h. t. Donel. c. 11.
n. 12. tit. de iurei. C. d. l. 13. admonendi h. t. VVesen. in parat. h. n. 11. *γ*
Beust. d. loco n. 1188. Donel. n. 16,

L VIII.

Tit. de iura. Iuramentum in litem dicitur, quod à iudice actori,
in litem. propter dolum & contumaciam Rei, litis æstimandæ gratia,
Definitio deferitur. l. 68. qui instituere. & ibi Barr. & Dd. ff. de rei vend. l. si
fundus 16. §. in vindicatione & l. si inter 21. §. fin. de pignor. l. in actio-
nib. 5. & ibi Dd. & tot. tit. ff. de in lit. iur. Menoch. in tra. de arbit. iud.
quest. l. b. 2. cas. 207. & seq.

L IX.

Divisio. Estq; duplex: Veritatis & affectionis: illud æstimat
rem, quanti est, hoc, pro affectione & arbitrio domini vel
actoris. l. 1. 3. §. 1. l. 8. 9. ff. h. t.

L X.

Qui deferat Hoc iuramentum iudicem deferre oportet *α*, idque
nulli, nisi qui litem suo nomine contestatus est *β*.

α l. 4. §. deferre h. t. l. arbitrio 18. de dolo l. si possessor 52. §. fin.
de pet. hered. l. si quando 9. ibi, iudicem oportet. C. unde vi l. non à iudice
64. ff. de iud. l. si filiosam. §. maritū. ff. sol. ma. l. qui restituere. 68. de rei
vend. §. d. l. 4. 5. l. vulgò 7. h. t. L XI.

Adolescens quoq; si velit iurare, potest *α*, & recusato
iureiurando ad veram rei æstimationem, legitimis mo-
dis probandam, admittitur. Quemadmodum & tutor vel
curator, id sibi delatum, præstare volens, ad utilitatem pu-
pilli vel adolescentis, referenda æstimatione, rectè iurat *β*.

α d. l. 4. §. 1. vs. adolescens, & ibi, non coguntur, qui factum ig-
norare possunt, *β* arg. l. Marcell. 11. rer. amot.

In quib cas-
ibus locum
habeat.

L XII.

Iuramentum autem affectionis, locum habet in strictis
iudicijs

iudiciis, & actionibus, poena persecutionem continentibus α , vel re ob moram perempta, vel deteriore facta β , & in bonæ fidei, & arbitrariis, si res culpa perit γ . Veritatis, in actionibus in rem δ ut rei vindicatione, confessoria, negatoria ϵ , Serviana & quasi ζ ; rescissoria η , publiciana θ . & in ad exhibendum ι , maximè in bonæ fidei iudiciis, cum de re nobis instituenda agitur, quæ prius à nobis profecta & tradita, ius nostrum non mutavit κ . Vnde in directis actionibus commodati λ , depositi μ , in locatione, cum res locata non restituitur ν , in rei uxoriæ actione ξ in actione tutelæ directa \omicron , Item in arbitrariis, quæ ad rem restituendam competunt π , ut in actionibus, quod metus causa, de dolo ρ , rerum amotarum σ , Calvisiana & Faviana τ , re ætè defertur.

α l. 5. §. tutor. & l. seq. h. t. Donell. ibid. n. 16. 17. β l. 3. de tribut. act. l. Labeo 19. de V. S. VVes. n. 6. in fin. de in litem iur. γ d. l. 2. l. 4. videmus §. fin. l. in actionibus §. plane, quia culpa perpetuat actionem l. si servum 9 1. in pr. §. sequitur §. nunc videamus. l. Mora rei 88. de V. Obl. VVes. n. 6. in fin. de in lit. iur. δ l. in actionibus h. t. l. qui restituere de rei vindic. ϵ l. 2. si serv. vind. ζ l. si fundus 16. §. in vindicatione 3. de pign. η d. l. in actionibus. θ arg. l. 7. §. in publicana. de pub. in rem act. ι d. l. in actionibus. κ l. tutor 8. ubi arbitrio potius domini. h. t. l. 1. ult. de rer. permut. l. si fundus 16. §. in vindicatione vs. nam si de pigno. & hyp. λ l. 3. §. in hac commod. μ l. 1. §. in depositi. depositi. ν l. si cui locaverim §. 1. locat. ξ l. si filios. §. 1. solut. matri. \omicron l. tutor. 8. h. t. π d. l. in actionibus cum seq. ρ l. arbitrio in pri. de dolo. σ l. si cum dos. §. ult. rer. amot. τ l. tenetur 11. si quid infra cred.

LXIII.

Si autem agitur de re aliena, nunc primum nobis præstanda, in litem non iuratur: Hinc in actione ex emtō, saltem iuramentum veritatis obtinet. l. 4. C. de act. emt. l. 1. l. ex emtō 1 1. l. idem Iulianus de act. empr. l. qui tibi 6. C. de hered. vel act. vend. Donell. in d. i. 5. n. 4. & ibid. Duar. n. 2 1

LXIV.

Præterea, re ætè iuratur ratione rei, in quam affectio cadit, & cuius æstimatio pro utilitate & commoditate utentium, possit variari α . Vnde nummis depositis, Iudex iussurandum in litem non defert, cum sit nummorum æstima-

tio β , nisi forte de eo quis iuret, quod sua interfuit, nummos sibi sua die reditos esse γ ; *a d. l. 3. β d. l. 3. γ d. l. 3. vs. nisi Beust. ad rub. de iureiur. n. 143.*

65. Et ratione affectionis, actori in infinitum iurare permittitur, & iudex iuramentum sequi tenetur. *l. 4. \S . iurare h. t. l. qui restituere, de rei vind. l. arbitrio ϵ 8. in prin. de dolo d. l. tutor. 8. h. t. l. si fil. of. \S . 1. sol. matr. l. si cum dos. 8. \S . ult. rer. emot.*

66. Nisi iudex vel modum statuerit, ad quem utiq; iuretur, eumq; actor excesserit. *d. \S . iurare vs. an igitur l. si quando 9. C. unde vi.*

67. Sed utrum ante an post iusiurandum, adijcere taxationem iudex possit, quæritur? Et quamvis Dd. docent, etiam, post iuramentum, sine præfinitione sua in infinitum præstitum, adhibita taxatione, posse iudicem, reum minoris condemnare: tamen iuris scripti autoritate, hoc casu iudicem, modum adijcere non posse, putamus. *d. l. qui restituere. de rei vind. d. l. si quando 9. C. unde vi Novell. 82. c. 2. oportet Auth. post. iusiurandum C. de iud.*

68. Licet ex magna causa, aut repertis ante condemnationem probationibus, minoris condemnare, quam iuratum est, & prius absolvere reum possit. *l. 4. \S . iurare ff. h. t. si tamen taxatio ab initio præfinita non fuerit.*

69. Magnam tamen causam, hic dicimus, si quid emergat postea, quo iusiurandum aperte reiiciatur: veluti, si doceatur, aut possessorem non defuisse dolo possidere, aut videbatur petiorem non esse dominum fundi, ut se esse intendebat. Hoc enim utrunq; per se iusiurandum excludit. *Donell. in l. 4. \S . item videndum h. t.*

70. Repertas verò postea probationes, sic interpretamur, quibus id ipsum recte probatur, ut instrumentis, non autem testibus. *l. admonendi de iureiur. Donell. n. 4. in l. fin. h. t.*

71. Iuramentum deniq; veritatis, ob periurium retractari potest α , affectionis non item β . Reus quoq; post iuramentum hoc ab actore præstitum, appellationem imponere potest γ . *α l. si. & ibi Don. h. dummodo periurium instrumentis postea repertis probetur, Don. d. l. si. n. 8. si reus de privato damno laboret. β Don. d. loco & n. 7. & 8. γ l. ult. \S . fin. ff. de appellat.*

F I N I S,

DISP. III

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

EX TERTIA

PANDECTARVM PARTIS, QVATVOR TITVLIS
CONTIGVIS, QVI DE CONDI-

CTIONE, CAVSA DATA, CAVSA NON
secuta, ob turpem causam, conditione
item indebiti, & deniq; sine causa, ha-
bent, tractant, docent, con-
cepta numero

TERTIA.

Positam ac propositam

Manu Auxiliatrice Vnica Supremi

*In publico utriusq; juris collegio apud
Tyrgetas in inclusa Salana*

SVE PRÆSIDIO V. C.

LEOPOLDI HAKELMAN-
NI L. V. D.

Defendere pro virili adnitetur

M. ANDREAS VRSINVS EX
Anbaltinu Sanderstebiensis.

Vt in ludo pilæ, alterius est commodè mittere, alte-
rius etiam si quid erratum est, quàm bellissi-
mè excipere, & arte corrigere: sic puta-
tur lectoris æqui, flectere quædam
in benigniorem partem.

Anno redonate salutis MDXCIV.

Mensis Ianuarij die XXVI.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

Σ Τ Ν Θ Ε Ω

*ILLVSTRISSIMIS AC
Generosissimis Principibus ac Do-
minis, Domino*

**I O A N N I G E O R G I O,
P A T R I A E P A T R I, &
D O M I N O B E R N H A R D O,**

*Principibus ac Ducibus antiquissimæ An-
haltinorum Domus, Comitibus Ascania,
Dominis Servesta ac Berenburgi, fra-
tribus germanis Dominis suis
Clementissimis.*

In felicis currentis noui anni
Auspicium felix,
Academici exercitii symbolum,
Gratitudinis promissimæ, ac fi-
delis obsequii testamen.

*Humilimo animo dedicat, offert
Respondens*

**M. Andreas Vrsinus Satis-
dersleb, Anhalt. S.**

Continuatio.

Quo animo, quave occasione moti ac permoti iurium nostri compilatores conditioni ex mutuo: de qua opinamur vidisti necessaria; iurisiurandi contractatum adiungere voluerint, visis de istoc quæ nuperrime data nulli non innotescet. Huic verò iam oppidò eisdem, eiusdem subnectere species reliquas, haud absouum. Harum prior, conditio causa data, causa non secuta. Altera ob turpem iniustamve causam, sequens quæ & principalior, indebiti: Quarta deniq; sine causa, iam dudum vocitari consuevit. Nominatarum iam, sequentibus in subsequentem reservatis disputationem, naturam adumbrare paucis, uti res feret, filo usitato, est sententia.

Vdairic. & asius, Dominus Cuiacius in parat. C. & ff. hic VVes. in par. de condit. dat. cum Duareno hic.

POSITIO I.

AGE I G I T V R, N O S T R A E etiam huius velitationis literariæ, quin felix, Bono cum Deo, faciamus auspiciis à definitione parte potiori quid obstat: videmus parum, sentimus nihil, immò fieri idè, tieriq; debere, boni moris certi iuris.

l. i. ff. de iust. & iur. l. i. tit. seq. Cic. lib. i. off.

& quos prolixè refert, honorandus Dominus præceptor Borcholt. in c. unico quæ sint regalia, in pr. de feud. & Doctorum caterva passim, ante omnia in l. omnis desinitio & l. i. regula ff. de R. I.

II.

Perplacet autem describere hanc, cum aliis numero D. s. n. in numeris, naturalem quandam actionem, vocabulo ta-

men abusive accepto, qua rem, in certum, cumq; honestum finem datam, absq; causave promissam, ut reddatur quaedam res, aliquidve fiat, sineq; eo non subsecuto, etiam propter solam b pœnitentiam, iuris nostri alma æquitate intrepidi repetere, queamus, valeamus.

a tot. tit. C. de condit. causa dat. causa non secut. & tot. t. C. de cond. ob causam dat. l. 1. §. 1. ff. de condit. ob turp. causam l. 15. indebiti ff. de condit. indeb. l. 66. hac condit. ff. eod. l. rerum 25. ff. rer. amotar. c. locupletari 48. de R. iur. in sexto. b Contractus hic siquidem inominatus est, in quo pœnitentiam habere locum, iuris non est ambigui l. 3. dedi §. sed si tibi cum §. seq. ibi nisi pœniteat. l. si pecuniam 5. in prin. & ibi, sed cum liceat pœnitere, §. 1. si pœnuerit & §. 2. pœnitentia dabit. conditionem, ubi eleganter Dn. Costalius in suis aduersar. ff. b. t.

III.

condicti
e ca. dir.
non secut

Æquam autem conditionem hanc ob causam fieri in comperto est, idq; tum ex alius, tum etiam ex præcedentis th. fundamentis didicimus, eam causa data, causa non secuta appellari novimus.

l. si donaturus 9. l. procurator 14. h. t. Pacius cent. 3. quest. 92. & seqq. & in hac causa nostranon attendendum an mea interfuerit, nec ne; Verum illud solummodo consideratur hic, an causa honesta effectumq; sortita sit l. 1. & seq. ff. b. t. communis Dd. hic. cum quib. & transit. Dn. Zasius n. 2. b. t. Cur. in parat. hic.

xp la.

IV.

Ast ignotum, haud notis me demonstrare fortè causare tibiq; nondum liquido constare, hæc quid tibi velit conditio? esto. Age manum da, videbis notiora, ad exemplum te ducam planè gratum: ducturo puellam, promissa, numeratave est summa, addita clausula. Nuptias celebratas si videro, propriam tibi habeto, arridet scio Verum fingito, durum licet fingere: nuptias quas rem propter quam vocamus, non secutas ex voto, rem etiam datam, intellige pecuniam, hac actione meritò condici, repetiq; posse. Revide d. l. 9. in pr. Pacium cent. 4. quest. 23. contractus siquidem hic inspecta offerentis persona absolutus & perfectus est, accipientis vero distractus & impeditus l. 1. b. t. VVes. hic n. 1. Dn. Zasius h. t. in pr.

V.

Eiusdem farinae & illa elegans tractatio est. Si pecunia tan-

nia tanquam causa prior, ut filius emancipetur, quæ causa sequens dicitur, patri obijciatur, à liteve ut discedatur, aliquid numeretur. Datam namq; pecuniam, emancipatione non subsecuta, reperi posse, à lite si diceffum, non posse, conclusum est.

l. 1. & 2. h. t. ubi pasim Dd. emancipationem enim esse causam honestam, nihil dubij, ob cam igitur capere pecuniam, nullibi vetitum. Nisi tamen ipse filius ut emancipetur, patri det pecuniam, facto hoc, cæteris paribus, causa hac turpis est. glos. & Dd. in l. cum urum turpem 107. de verb. obligat. in l. ut liberis §. fin. C. de collat.

V I.

Superiori consimilis & hæc decisio. Quod si à meticoloso quoquam, litiumq; osore, rixoso ac inquieto cuipiam homini datum aliquid fuerit, ne fortè ad iudicem eatur ac si de eundo specialiter in initio non cautum, postmodo ob præstandam cautionem non condiceretur, estq; illa cætenus inhibenda, quatenus ad iudicem non ibit.

Id quod Ulpian. Icto in l. dedi tibi 3. in pr. h. t. Iustissimum fuisse visum, ibi videas licet, & quando ac quatenus ad cautionem interponendam agere liceat modestè inculcat Costal. ad l. 3. h. t. Jason. in l. ult. ff. b. s.

V I I.

Quem verò iustè quæso fugere poterit, quam scitè ac peritè de hac ipsa Aristo. Celso ICTus responderit, scriptitando arctam esse obligationem, si causa subsit, nec tamen res in alium quempiam contractum transeundo cadat. Quid enim mediùs fidius natura æquius b iuriq; civili nostro. c convenientius, quam ne contra voluntatem possidentis rem, dictæve domini iusti assensum, ea aucteris, quandoquidem causam dati, causa non subito sequatur.

a. l. 7. §. 2. ff. de pact. plurib. Dn. VVes. in parat. hic. n. 1. & seqq. b. l. nam hoc 14. l. in summa 65. §. 4. l. hæc conditio 66. ff. de cond. indeb. l. iure 206. de R. L. rerum 25. ff. rer. amor. d. cap. locupletari 48. x. de R. l. in Sexto l. Divus 16. de servit. prador. rusticor. l. 13. venditor §. 1. communia prador. l. 2. rescriptum §. 2. de distract. pignor. l. prator 2. §. merito 10. ff. ne quid in loco publ. c. l. si quæ 17. §. 4. & §. fin. ff. de inst. act.

V I I I.

Vnde indubitanter statuendum, statuentesq; ratio-

num clypeis probè munitos firmiter adseverandum, ar&ta
ex huiusmodi obligatione efficacè dari condictionem acio-
nem a. Quæris quid cautæ: sille in promptu habetur: pu-
ta malitiosè ac satis protervè res illa propter quam quid
datum, concessumve, impèdita ac secuta non est b, atque
ita conventioni facta fraus, quæ nunquam non eludenda c.

a l. quise 7. b. r. l. quones 3. C. de donat. qua sub mod. b l. i. §.
1. ff. de condit. ob turp. cam. l. eleganter 23. l. 26. si non §. si quis 10.
l. datus 52. in fin. l. in summ. 65. §. 4 ff. de condit. in deb. c. sunt enim
contrarij fraus & fides ex hac siquidem pudor pugnat, ex illa petulantia.
Hinc pudicitia, illinc stuprum, hinc fides, illinc fraudatio. Cic. in Catilin.
Leam fin. C. si mancip. ita venie. & quod una via est prohibitum alia non
concedendum l. 4. §. 2. ff. de hu qui notant. infam. l. cum ancillam. 6. C.
b. r.

IX.

Memoriter tamen sciendum, ex legum beneficiis,
quorum libri nostri refertissimi visuntur, non protinus
hanc imploranti dari concedive acionem, necesse siqui-
dem est, ut conventioni celebratæ, aliquis non stet, mo-
ramq; ac tergiversationem improbè faciat.

Dou. Costal. ad l. 1. h. t. Bart. ad l. 27. ff. de adilit. edict. l. dedi tibi
§. in prim & §. 1. & 2. h. t.

X.

Nec ad rombum, remve, noscito, licet ipse adfirmes,
te iuris auctoritate, quo minus promissio sortuatur effe-
ctum, causaq; sequatur, prohiberi impèdiriq; minus que
nihilò pactum etiam conventioni huic appositam operabi-
tur, hoc enim resolutò, conditiones ob causam dati ori-
untur, l. 1. & ibi Dn. Gothofred. in marginalib. l. 5. si militem C.
b. t. quod enim expresso iuri textu miles prohibeatur procuratoris sun-
gi munere, ob publicam utilitatem receptum esse dacent. l. 3. ita demum
C. l. 8. si quis fam. §. 2. ff. de procurat. Datum itaq; huic ut negotia nostra
procuret salarium, quin repetas. ipso etiam invito nil obstat, l. 3. §. si li-
ber ff. b. t.

XI.

Culpam tamen, immò & voluntatem etiam alterius,
casumq; quod notissimum, huic minimè obstat acio-
ni condictionis iuris dicitur disciplina.

Fauet. l. 2. C. de donat. ante nupt. l. in potestate 10 ff. de sponsal. l.
dictam 8. l. pen. & vit. C. de l. 5. in prom. b. t. acio cent. 3. q. 97.

Nedq;

X II.

Neq; hoc iuris incerti ambiguiue, datum aliquod cau-
 sam impossibilem continens, nulla huius iuris ratione nos
 reperere posse. *l. dictam 8. l. si militem l. cum ancillam C. h. t. l. 3. §.*
si liber ff. eod. idq; maxime si conditionem sciverimus esse impossibilem,
tunc enim omnis cessabit repetitio: aut ignoraverimus, qua ignorantia
vera, ad repetitionem verè nobis proderit l. quod meo 18. §. si furioso,
ff. de acq. poss. l. avunculo 5. ff. de condict. sine ca. glossa fusior ad l. dictam
8. C. h. t. & faciendi impossibilitas ut Zasius habet, excusat facere ob-
ligatum, ne faciat, & nihilominus datum retinet.

X I I I.

Ex præmittendis præmissis, quis quæso oculatus non
 clarè videt, sanus intelligit, animadvertit, causam illam,
 de qua uberrimè uberrima pactorum lex, dationem, fa-
 ctumve aliquod, notare, significare.

l. iurigent. 7. §. 2. ff. de pact.

X I V.

Factum illud paucis libabimus, quod licet infinitum
 fateamur *a*, naturaq; hac nostra ita comparatum, luben-
 tius testificemur, ut negocia sese longe plura offerant, quam
 vocabula nobis suppetunt *b*; Attamen sub subiectis qua-
 tuor incerti contractus generibus, eadem comprehendendi
 neminem ferè non nosse dixerim.

a l. 2. in omni ff. de iur. & facti ignorant. doctissimum Byturgum
antecessor Cuias. lib. 5. observat. lectissimè, obser. 35. n. 30. usq; ad fin. l.
ult. in fin. ff. pro suo, Robert. lib. 5. sentent. c. 15. latè. b l. natura 4. ff.
de prescript. verb. Cic. lib. 3. de finib. in princip.

X V.

Quatuor istæ contractus incerti genera, placet enotare,
 verbisq; usitatoribus eadè vocitari haud ignorandum. Do
 ut des, do ut facias. facio ut des, facio ut facias. Notata iam
 quatuor incerti contractus genera ad certos accommoda-
 re, an commodè queamus, facienda sanè periculum:
 Certè succedit res ex sententia: Do enim ut ipse des, per-
 mutationisve commercium *a* emptioni venditionique *b*,
 quas appellitamus comparari: Do ut facias locationi *c*.
 Facio tandem ut facias mandato æquiparari, nostrorum
 doctrina sanior testatum facit. *a l. na-*

l. naturalis 5. ff. de prescript. verb. b Honorandus Dn. praeceptor Borcholten more suo luculenter in c. ult. n. 9. & quidem contra Accursianos, qui aliud permutationem, aliud do ut des esse censent, licet differant in quibusdam. c. Reride eundem d. c. ult. n. 2 5. Dn. VVes. in parat. de prescript. verb. n. 6.

XVI.

Contractui verò huic, facio ut des, nullum alium inveniri similem, adfirmare haud dubitamus, adstruentes, vano nil vanius, quam eundem locationi ac conductioni convenire, docere. pluribus nec ineleganter Dominus antecessor Iulia Iulij, d. c. ult. n. 2 2. l. 5. §. at cum do & §. seq. ff. de prescriptis verb. & licet negotium hoc per simile sit dicta locationi ac conductioni, attamen non tam simile, ut cum eadem conveniat.

XVII.

Verum enimverò, utpote contractuum horum omnium propriam naturam esse, clare iam vides, ut nunquam non dationē, factumve aliquod significant; Idq; certa verborum aliqua consequentia ita declaretur, ut modus certus conditiove aliqua apposita sit *a*. Sic meherclè è contrarium eorundem fert natura ac qualitas, ut non semper promissa implere, conventa exequi necesse habeamus *b*. Certo siquidem certius, legumq; potestate concessum invenimus, ut pœnitere si libeat liceat *c*.

a l. 3. §. sed etsi servus ff. h. t. *b* Resume thesism nostram 2. & ibi allegata *c* l. 3. §. 1. l. 5. in prin. & §. 2. ff. h. t.

XVIII.

his Can.

Canonistæ solitarii soli, ut in multis aliis, sibi solis sapere, & maiori quopiam pietatis ac devotionis zelo percipi ac moti esse videantur: ita etiam in hoc iuris puncto à nobis diversum statuere non verentur. Sanctimonia namque horum in innominatis contractibus pœnitentiam, quam nos volumus, tolerare ac pati non potest, cum nuda etiam pacta in scholis illorum adiones producere pœssim doceatur, unde quod ratum semel, irritum fieri vetantes, conventum ut strenuè servetur, æquum autumant, nec quicquam ab altera parte retractari concedunt.

Ita Baldus in rubrica C. de rer. permut. c. cum R. & ibi gloss. de renunci-

renunciat. *Zafius in l. 5. n. 18. de condict. causa dat. & videatur Myns. consilio 77. n. 23. & seqq. Decius c. 25. de Reg. iur. in Sexto.*

XIX.

Quod cum nostratibus docuimus, cum grano tamen falis candidioris accipiendum, subito memor esto, ac tum demum pœnitentiæ nostræ legali relinqui locum, si res ea sit quantitate, qualitate, bonitate, nec ulla ex parte corrupta deterioratave, sin hoc, pœnitentia fera, pro certo statuito, suadet, certè persuadet alma æquitas.

l. dedi tibi 3. §. 3. ff. h. t. & Gothofredus in marginalibus addit. Zafius h. t. qui tum demum conditionem in hisce contractibus procedere statuit, si eius quod impendisti indemnitas tibi præstetur.

XX.

Superioribus & sequentia adiungere iubemur, ut procedant, si temporis illa hora, qua rem dandam efficiendamve convenit, nondum effluxerit, Hac elapsa, quin tenearis, non dubites. *l. non omnis 19. l. proinde 8. & passim ff. de reb. cred.*

X XI.

Ab hac porro actione condicitiæ, quæ ob causam dari, causa non secuta dari assolet, omnino diversum & alienum est illud, quodcumq; ob causam turpem dari, condisci, contingit. *l. 1. & tot. tit. ff. & C. de condict. ob turp. causam.*

Condict. ob
turp. causam.

X X II.

Omne autem quod datur concediturve, ob rem aut causam dari videmus. Res illa aut turpis aut honesta quod sit, natura suggerit, vita civilis demonstrat. Hæc turpitudine, quod mox in dante solum, modo in accipiente duntaxat deprehendatur, usus omnium rerum artifex nos docet.

l. 1. & seqq. h. t. C. & ff. Zafius prolixè ad hunc titulum, Gothof. & Costalius hic Cuius. cum V. V. esenbecio in parat. ff. & C. hic.

X X III.

Ex turpium illa consideratione, hoc plusquam planissimum evadit, quod scilicet, si turpem illam causam, penes accipientem militasse demonstrari possit, & res secuta sit, feliciter hoc condicitiæ actionis remedio, dantem turpitudinis inscium experiri posse.

l. 1. §. fin. ff. de condict. ob turp. causam. Bocerus thes. 1. 6. h. t.

XXIV.

Diversum tamen obtinere si solius dantis innotescat ac deprehendatur turpitude, extra omnem dubietatis aleam positum esto. l. 4 §. sed quod meretrici & per t. t. hic.

XXV.

Hinc communi omnium calculo approbatum & legum vinculis statutum, quod datam mercedulam scorto, aliave, quæ in leve huiusmodi ac blandum fæminarum genus collata, hociure repetere haud queas.

d. l. 4. §. sed quod meretrici ff. h. t. l. 3. l. 4. in princip. & §. 1. & l. pen. d. t. l. 2. & ibi glos. l. 1. d. t. l. adjectionis 5. ff. de donat.

XXVI.

Et quidem hoc non ideo, quod harû factum sit favorabilius, excusationemq; facilius mereatur, sed eò potissimum, quia meretrix est, quæ faciundo officium, non turpiter accipit, licet quod meretrix sit, turpiter faciat, eoq; nomine malè audiat. d. l. 4. §. sed quod h. t. quæ obtinent in meretrice non nupta, in nupta secus, cum adulterium 29. C. ad l. iul. de adult. eum illa enim stuprum non committi placet plerûq; vide clarissimum Iulium Clarum 5. sententiarum §. fornicatio 5. vers. 1. Angelus in l. si uxor §. sed & in ea, n. 1. ff. de adult. illamq; etiam invitam stuprari posse, docetur per Bald. in l. sin. n. 3. ff. de rer. divi. cuius opinionem ut insulsam meritò videt & rejicit alcinus consil. 469. n. 4. Hart. Pisl. part. 1. quest. 42. cum seqq.

XXVII.

Verum rem ut paucioribus includamus; iuris est notissimi quod in causa pari possessoris sit optimior conditio. Vnde si utriusq; turpitude appareat & militet, tnm dantis tum accipientis, omnino hanc conditionem cessare, iuris innuunt fundamenta. l. si ob turpem 8. h. t. l. 2. C. eod. l. ult. C. de cond. et. sine causa l. avunculum 5. ff. eod.

XXVIII.

Conditio
in ludis in-
honestiorib.
tenet.

Quia autem nulla (liceat ad consimilia expaciari) depravandi animi occasio maior est, quam ludus passim immodicus, ad omnium rerum perniciem rectâ homines studiosos ducens; illos itaq; qui sese quocunq; ludendi genere improbo, nimis audaculi fortunæ varietati committunt, eiusdemq; telis exponunt, avita paternaq; bona non

raro

rarò profundunt, irreparabilem nobilissimè temporis iacturam patiuntur: immò de vita ipsa nonnunquam, quòd cotidianum ferendum graviter, periclitantur, hos dico, lex provida iustissimè in christiana republ. coerceri vult.

l. c. l. 7. & tot. tit. ff. & C. de aleatoribus Horat. lib. 3. carm. qui & suo aeo aleam legibus fuisse invisam restatur, & interest reipub. ne quis re sua utatur pessimè, §. fin. inst. de his qui sui vel alieni iur. sunt. tum etiam multum refert subditos habere locupletes §. consideraverimus iunct. glos. in verb. locupletiorib. authent. ut iudices sine quoquo suffragio simt.

XXIX.

Horum ob factum pessimum severior à legibus inventa Ludus aleæ est pœna, & ita quidem, ut infames non rarò ab iisdem vocentur, & ea quæ amissa aleæ ludo, qui cæteros inhonestiores complectitur omnes, non solum nosmet repetere queamus, post annos triginta lapsos: Verum etiam heredibus nostris, condicendi repetendiq; beneficium, cessantibus his, magistratui à legibus indultum est, & quidem intantum, ut data etiam super ludo perditis cautio, sit evanida & nullius momenti.

d. l. 1. & seq. C. & ff. de aleæ lusu Dn. Cuiac. in parat. C. de aleatorib. qui aleatorum nomen antiquitus infame fuisse exauditum, sibi placere rescribit. B. schb. 1. s. 10 Landr. lib. 2. art. 6. Ioan. de Imol. Iacob. de ar. in l. si quis cum sciret ff. pro emptor, quia ex solutione facta de pecunia in ludo perditæ non transit dominium, sed perdens repetit l. fin. C. d. t. Abbas in c. clerici de vita & honestate clericorum Alex. de Imol. consil. 67. in si. vo. u. s. l. 19. ff. de probat. l. ult. §. 1. ff. quar. rer. non dat. act. dabaturq; actio olim in quadruplum hodie verò in simplum Gothof. ad marg. C. d. t.

XXX.

Ut tamen habeant etiam homines delicati, quo animo gratificentur desideranti, non ignorandum, aliquos qui virtutis, convivii liberalioris causa, modica summula suscipiuntur, ludos concessos esse.

l. 2. ff. eod. l. qua actione §. si in colluctatione ad l. Aquil. l. pen. ff. h. t. glos. notab. & Dd. in l. si quis cum sciret. ff. pro empt. Abbas & glos. in d. c. Clerici n. 4. colum. de vit. & honest. Cler. glos. in sum. 35. dist. c. 2.

XXXI.

Exempla desideras plura, ad textum te recipe, suppedabit multa, cotidiana praxis longe plura. l. 3. & 4. h. t.

Huc refer tamen p̄fidum iudicem, ut malè iudicetur corruptum, furem visum ne proclametur, dantem, deprehensum in adulterio offerentem, plures meditari non operæ precium, offerunt si opinione celerius numero innumerari. *l. 4. §. 1. b. r. ubi Costal.*

XXXIII.

Conditio.
ob iniustam
causam.

Conditio ob rem turpem, annexa est ea, quæ ob iniustam causam dicitur, eam in stipulationibus sæpiusculò venire usu novimus: Argumento manifesto nobis erit Pomponii responsum, ubi suo more candidè ac dexterrimè describit, nulli non dandam repetitionem, si docere possit, datam pecuniam ex stipulatione per vim oriundà exactam esse. *l. 7. ex stipulatione b. r. & ibi Cuiac. parat. C. de condit. ex lege & sine causa. vel ex iniusta causa.*

XXXIV.

Optimo huic quod neutiquam prætereundum, manus porrigit & adstipulatur Ictus Paulus docendo promissa ob causam iniustamve petitori denegari competentibus iuris actionib. commode posse, soluta verò repetere velle, plane infructuosum esse: Modo tamen promissio data naturaliter fuerit turpis, alias si & civiliter fuerit turpis ipso iure nulla erit vel si actio sub ambiguo detur, non deerit exceptio. *l. pen. de condit. ca. dat. ca. non secut. l. 1. C. eod. l. si stipulatio 19. l. si stipulator 35. §. 1. l. stipulatio 61. de verb. obl. l. 4. & 5. C. de inutilib. stipula. l. cum donationu 34. C. de transact. l. hereditas 5. C. de pact. convent. l. pactum quod dotali 15. C. de pact. l. non dubium §. 5; C. de ll. ub. generaliter de Verb. obl. & seqq.*

XXXV.

Conditio
indebiti.

Descriptio
nom.

Conditio numeratarum tractatum, è vestigio sequitur indebiti conditio, de cuius utili praxi adducere multa supersedeo lubens, definiendò indebitum id quod nulli à nullo debetur. *datur & hæc conditio non ex contractu sed ex aquo & bono l. indebiti 15. l. hæc conditio ff. b. r. l. non omnis de reb. cred. & solutio indebiti non contractus est sed distractus Gorb. in apor. stil. legis 55. ff. de obl. & ad. Zasius definit indebitum id, quod non debetur ab eo, qui solvit, aut non ei qui accepit b. r.*

Estq;

XXXVI.

Estq; hæc indebiti conditio soluti per errorem repetitio *a*. Nisi tamen illud obstet quod solutum à sciente *b* pietatisve causa solutum *c* ex inficiatione lis crescat *d*, transactione intercesserit, quæ tamen à parte aiente liquidò probanda *e*, iusve iurandum quod non rato præstatur sit præstitum.

a l. i. §. i. ff. de condict. indeb. *b* d. l. i. §. i. ff. eod. l. 9. C. eod. *c* l. cum is 32. §. 2. h. t. *d* §. ex quibusdam inst. de oblig. quæ ex quasi delict. contrab. l. ult. C. h. t. *e* l. in summa 65. §. i. ff. eod. *f* §. si quis inst. de act.

XXXVII.

Num animi titubantis dubiive solutione datum, actione hac repeti possit non immeritò hic tractatus est. Et constat apud plerosq; hunc, tanquam indebitum solutum posse repetere. *l. ult. C. h. t. pac. cent. 3. quæst. 99. l. 2. in pr. ff. de condict. indeb. Duar. bic c. 3. causas dubitandi adducit.*

XXXVIII.

Dicta talem in modum limitare, cerebri expurgati nos iubent Doctores. Aut expressè in conventionem prima expressis verbis in hoc conventum, ut si temporis successu apparuerit esse indebitum, repetitio militet ex conventionem, & obtinebit meritò: aut eventus futuri nulla facta mentio, & tum ex quasi contractu etiam conditionem locum habere putamus. *Bart. & Dd. passim ad h. t. §. item 6. inst. de oblig. quæ ex quasi delict. contrab. Vvesenb. in §. is quoq; inst. quibus modis contrah. oblig.*

XXXIX.

De pupillo *a*, furioso *b*, prodigo, deq; eo ipso, quod ex falso testamento *c*, rupto, irritove solutum, quid statuendum, nondum satis plenè liquet. Tradunt tamen nostri quia dicti perpetuè exceptionis obice se defendere possunt, repetitionem nusquam prohiberi.

a de obligatione huius, ubiq; habent Dd. de hac quid sit sententia: Idem. Corrasio vide lib. 6. miscell. c. 22. Quid Ioan. Roberto vide lib. 1. sent. c. 10. l. interdum 29. ff. h. t. *b* dictu iuris *c* l. idem 4. h. t. l. si quis 2 §. i. h. t. *d* d. l. qui except. 40 h. t.

X L.

De usuris indebitis, solutis tamen, nisi eas supra modum legitimum solutas probaveris, non repeti posse, pulcherrimus textus in hac materia nostra commonstrat.

l. si non sortem 26. h. t. Duarenus hic.

X L I.

Neq; illud ignorandum, ea quæ sub conditione *a* incerta puta si victor eris, in diemve incertum *b* homo istic si morietur, promissa, ac antequam conditionis veritas dieive certa hora extiterit, soluta posse plane repeti. De certo licet dicto die *c*, appositave conditione *d* certa aliqua, aliter iudicandum placet plerisque.

a l. sub conditione 16. h. t. & repetitur debitum pendente conditione tanquam obligatione nondum nata Gothof. hic. b d. l. 16. §. 1. Chiac. 13. obs. 20. c. l. in diem 10. ff. h. t. d. l. quod 18. ff. h. t.

X L I I.

Certi etiam sumus de hoc, quod ea quæ solutæ rei accesserunt *a*, in hanc actionem subito cadant, licet de usuris, edocti aliter, idem non dicemus *b*.

a l. indebiti 15. l. si non 26. §. 12. l. in summa 65. §. 5. h. t. l. 38. §. 2. de usur. l. luxuri 27. de usufr. legat. b l. 1. C. h. t.

X L I I I.

Quinimò quid inter facti iurisve ignorantiam, sit discriminis, nulli nesciunt, illius siquidem ignorantia soluta, repeti, huius vero neutiquam, crebrior est sententia.

l. regula 9. §. 1. ff. de iur. & facti. ignor. l. 10. cum quis C. cod. l. error, 9. C. ad l. Falcid. Donellus lib. 1. comment. fol. 58.

X L I V.

Multo minus hoc recitandum, quod nullo iure possint repeti ea, quæ naturali æquitate dissoluta, debitor licet ad solutionem faciendam nullo civili medio compelli potuisset, exemplum tibi esto manifestum in pupillo, servoq; locupletioribus factis, qui in tutoris dominive potestate constituti, absq; eorundem autoritate æs alienum contrahere non dubitarunt id facti maiores suive iuris non difficulter distraxerunt

l. naturaliter 13. §. 1. l. uam hoc 14. h. t.

Verum

XLV.

Verum tritum illud, exceptionem confirmare regulam. Quamvis enim tutus exceptione perpetua quæ solvit, repetere suæ exceptionis beneficio posse dicitur: verum tamen hoc statuendum, quatenus ipsa lex statuit, eam enim talem in modum disponere videbis, quod videlicet procedant superiora, nisi forte in favorem illius qui convenitur, exceptio fuerit introducta, qualis est *Scrum Veilian.* in fœminis, *Macedonian.* in adolescentibus.

l. qui exceptionem 40. ff. h. t.

XLVI.

Danda à nobis erunt quædam, ordine eò perduci. de mente legis frater à fratre famosæ ht. De cuius genuino sensu tot ferè haberi opiniones, sententiasq; at dissentientes, quot scriptorum capita, per quæ dicta discurrit, omnes haud gravatim mecum testabimini.

Hottom. in quest. illust. Gothof. ad marginem h. t. Iason pro hac lege non tanquam pro aru ac focis dimicandum esse, auctor est.

XLVII.

Quid tamen cum aliis etiam de hac sentiamus, patefaciendum, ponendo. Solutionem à fratre constituto in paternis sacris, in iisdem posito fratri, factam non repeti posse. Nisi tamen forte fortuna evenerit, ut patre mortuo, per communis hereditatis acquisitionem peculia fuerint cum hereditate confusa. *l. frater à fratre 38. h. t.*

XLVIII.

Superius dictis etiam hoc consequens est, ut huius actionis naturalis remedio non solummodo indebitæ quantitates: verum etiam omnis generis scripturæ, de hisce conscriptæ poscantur, repetantur.

l. dissoluta 2. & l. 4. de C. cond. ex lege & sine ca.

XLIX.

Nec illud insolens ac infrequens, in hac rerum deploranda facie, ac misera fragilitate hominum reperitur, ut dentur quædam ex putativa causa, quæ tamen planè nulla vel quam proximè ad iniustam accedit: Hac data ut reperere etiam queas non abs re, hæc sine causa, quæ nuncupatar, conditio legibus prodita est.

l. ult.

Conditio sine causa.

L.

Atq; cum in iure nostro, paria esse nullatenus tergi-
versari possis, omninò rem non facere, & malè eandem
facere: Eodem modo parum etiam refert, utrum sine o-
mni causa, an verò cum tali, quæ effectum non habuit,
quidpiam datum concessumve sit. *l. nihil l. 4. ff. b. t.*

L I.

Hac etiam actione, illum qui pecuniam ex quovis
contractu, qui literis celebratur debitam, dissolvit, chi-
rographum petere posse, à nostratibus, calculo crebriori
relicriptum invenimus. *d. l. 2. C. b. t.*

L II.

Idemq; de Fullone qui sarcienda vestimenta, aliive
mechanico, qui concessam conficiendi reficiendive causa,
materiam, casu amisit, perdidit, Domino tamen qui hac suæ
rei æstimatione carere noluit, eius nomine satis fecit, quin
pronunciemus quid vetat? Constat namq; amissa re, per
domini veri industriam inquisitionem reperta vindicataq;
præstitam æstimationem, condictione hac sine causa peti
posse. *t. 2. de condict. sine ca. facit l. incommutato 17. §. ult. ff. com-
modati.*

Zñ quæ dñs.

1. Quæstionis primæ esto. Accidit ut civitati cuidam melio-
ri modo sit prospectum de omnibus ac singulis privilegiis, quæ
optimè adornatæ scholæ concedi ac dari solent, ita ut creandi
Doctores ac magistros licentia penes eandem sit plenissimè: Ve-
rum dicta, datis privilegiis, ac tributa auctoritate per integrum &
absolutum decennium usà non est, concident ergo talia per non
usum decennii spacio intermissa?

2. In civitate, quæ privilegiis imperatoriis aut papalibus
munita ac condecorata non est, num ea felicitate iura doceri ac
disci possint nostratibus, ut docentes & discentes, amplissimo am-
plissimæ Authenticæ Habita ne filius pro patre, privilegio, uti
frui queant, disquirere ex voto incidebat?

F I N I S.

DISP. IV.

DISPVATIO

QVARTA

Tertia pandectarum partis.

CONTINENS
SECVNDAM CONDI-
TIONVM. PARTEM A

TITVLO DE CONDICT. EVRTIVA
vsq; ad titulum VI. lib. XII.

QVAM

Deo bene & feliciter iuvante

PRAESIDE

CLARISS. ET CONSVLTISS. VIRO
LEOPOLDO HAKELMAN-
NO I. V. D.

IN PVBLICO PAND. COLLEGIO
pro virili tueri conabitur

HENRICVS LERSNERVS
HASSVS

Ad diem 26. Ianuar. in illustri Academia
Salana hora & loco consuetis.

CLARVS

*In omnibus locis ubi Summa administratur iustitia, summa
etiam temperantia & humanitas adhiberi debet.*

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO clō Id̄ xclv.

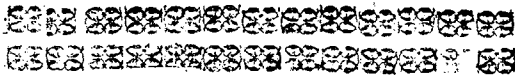
MAGNIFICO, AMPLIS-
SIMO, CONSULTISSI-
moq; Viro

D. HERMANNO LERS
NERO I. V. D. ILLUSTRIS-
SIMO, POTENTISSIMO, PRINCIPIS DD. LV-
DOVICI, LANDIGRAVII HASSIAE, Con-
siliario, nec non Illustris Academiae Marpur-
genfis Cancellario, ac Profefiori Ordi-
nario Parenti suo debita animi
reverentia colendo.

Has suas theses dedicat,

HENRICVS LERSNERV
Hassus Filius.

DE CONDICTIONE,
FURTIVA CVM QVATV,
OR TITVLIS SEQVNTIS.

Continuatio.

Cum superiori disputatione, aliquot Con- De condi-
tione fur-
tiva.
ditionis species proposita sint, ordinis ratio
suadet, ut & de reliquis, quæ supersunt, ali-
quid quoque dicatur.

T H E S I S I.

INTER EAS PRIMA
est Conditio Furtiva, quæ est actio, per-
sonalis a. Civilis b quæ id quod furto
ablatum est; repetitur.

a VVesenb. in parat ff. b. n. 5. b Schneid.

§. 14. vers. planè n. 3. Inst. de Act.; Donell. elegan-
ter d. §. sic itaq, discretis diss Habam. vid. & aliter

Sich. in rub. Cod. b. t. n. 4.

II.

Estque duplex Certi & incerti. Certi datur domi-
no tantum. Incerti verò omnibus Bonæfidei possessoribus
ad rem quam bonæfide possidebant surreptam repe-
tendam.

Dissent. communiter Dd, quorum opinionem refert Costal. in l.
a. b. t. disting. inter ius habentem in re, inter possidentem, & detinen-
tem quem vide, quorum sententiam in posteriori casu subsistere aliquo
modo posse in duob. verò prioribus minus credimus.

III.

Ytraque actio conceditur adversus verum furem a,
A 2 & quem-

& quemlibet, rem ob iniustam illam causam *b* possidentem.

a l. 6. l. 10. in p. h. t. b l. contra C. pen. & 25 de act. rer. ammot. non eum cuius ope & consilio furtum factum est l. proinde h. t. Pac. cent. 4. quest. 25.

IV.

Num & in heredes quoq; quæstionis est ardua ac perquam difficilis. Et quamvis Curat, quem sequitur & Vulteius illud, nisi certis in casibus fieri posse asserant *a*, Nos tamen inspecta iuris veritate, contrarium verius, eisdq; non tantum ad rem ipsam *b*, vel omnem rei, causam; sed ad id quod interest, iudicique æquum vitum fuerit *c*, præstandos teneri putamus, ita tamen ut si plures heredes concurrant, quisq; tantum pro sua virili conveniatur *d*.

a *G. fin. Inst. de oblig. quæ ex deli. nascunt. cui assipulatur ius Canonicum cap. in literis X, de raptorib. diff. Curat. 13. obs. 37. & 7. obs. 33. Vult. 2. l. R. cap. 19. n. 31. b l. 7. in f. Fab. 4. Com. 1. c l. 8. in p. l. 3. h. Menoch. 2. arb. iud. quest. Cas. 122. Fab. in l. sicuti pœna 38. n. 20. de R. Iur. Cost. in d. l. 9. Geil. lib. 1. de pac. publ. cap. ult. n. 22. d l. 6. l. 23. & fam. erisc. l. 2. de hered. act. Nec tamen hac ipsa pœnalis consumitur l. 7. h. t. l. si pignore 54. *G. cum furti de furt.**

V.

SEQUITUR **CONDICTIO. EX LEGE**, Quæ similiter est actio personalis ex legis novæ, certam actionem non exprimentis obligatione orta.

VVes. in p. h. n. 2. & Dd. comm. uniter in unica eod.

VI.

Per legem hic intelligimus omnem constitutionem, quæ statim ut lata est vim legis obtinet *a*, qualis hodie in Romano Imperio sunt constitutiones Pacis publicæ, pignorationis, & ea quæ recenter, de Arrestis imperii comprobata est *b*, non autem edictum prætoris de quo datur actio in factum *c*.

a *VVes. hic n. 4. Sich. in Rub. Cod. hic n. 7. b in Ordin. Cam. Imp. Imp. part. 2. tit. 9. cap. 21. c l. 11. de præsc. verb. Donell. hic l. 13. 14. & 15.*

VII.

De principum inferiorum statutis ac legibus Municipalibus, an ad easdem hæc quoq; extendatur conditio inter Dd. mirè disputatur, quod fieri posse æquius est.

Geil. lib. 2. obs. 127. n. 8. & lib. 1. de pace publ. cap. 6. n. 10.

VIII.

Quod itidem in rebus purè donatis verum est, Nam & in his persequendis, quin actio hæc detur non dubitamus.

Vresenbec. in parat. ff. de Donat. in fin. & in p. huius nost. tit. diff. Quidam statuens actionem, confirmatam competere non conditionem ex lege quod falsum esse satis evidenter patet ex l. si quis argentum §. pen. & ult. & l. final. C. de donat. ubi gloss. & Dd. communiter.

IX.

Ad res autem causa mortis donatas, perstringendas, non datur conditio, sed rei vindicatio.

Eleg. Vand. 2. quæst. 13.

X.

Porro non inconvenienter exempli loco huc adducitur, Lex illa hodierno tempore præquam usitata ac practicabilis **D I F F A M A R I** (de in gen. & Manum. Cuius beneficium, tam ad causas civiles quàm criminales extenditur & eius actio rectè nominatur **Conditio ex lege**.

Vide ea quæ eleganter §. hac lege traditæ Gaub. 2. observ. 9. Et aliquot seqq. Iason. Bar. & omnes in d. l. diff.

XI.

Sicut & ea ex hoc genere **Conditio** est qua experitur is qui in divisione rei communis deceptus est *a*, ad resarciendum damnum perpeffum aut totam divisionem rescindendam, modò enormiter læsus sit *b*, quam actor testibus aliove modo probare possit *c*.

a Schurf. cons. 28. n. 10. cent. 1. cons. 28. n. 10. post Bald. in l. 3. C. commun. Vtriusq; iud. b Schurf. d. cons. Dd. & gloss. in l. 21. C. de Rescind. vend. c Paris. Cons. 149. n. 29. lib. 1. Dd. in l. 35. de Pact.

XII.

Succedit TRITICIARIA. Quam non à tritico

frumenti genere, sed à Triticio autcre ortam ac appella-
tam credimus.

Donell. in Rub. h. n. 10. & seqq. Accurs. & alius ad l. 1. eod. diff.
Molin. tract. de usur. quas 92. n. 698. & aliter Cuiat. in par. ff. eod.

XIII.

Et est actio stricti iuris a qua promiscuè omnis res
sive certas sive incertas petimus b, sola pecunia numera-
ta excepta c.

a l. 3. hic ubi Donell. n. 18. & ad princ. tit. de eo quod cert. loco
b sive sint corporales sive incorporales l. 1. 2. h. t. c. d. l. 1. VVes. h.
Menoch. de Recuper. poss. remed. 3. per tot. Et quomodo ea petatur hu-
ius partis 1. disputatio declarat & rationem exceptionis tradit. Donell.
in d. l. 1. h. t. n. 5.

XIV.

Datur ad res ut dictum quasvis ut iura & possessio-
nes, sola pecunia excepta persequendas a, Rebus verò
non extantibus, ad earum æstimationem b. consequen-
dam.

a Donell. sup. citato loco & d. l. 1. ubi Coff. b l. in re §. 1. de
cond. furt. l. domus 7. §. qui confiteatur de leg. 1. Don. in l. 3. b. t.

XV.

Cuius autem temporis æstimatio spectanda sit, qua-
stionis est plusquam difficillimæ: Et licet in hac tam spi-
nosa & inextricabili penè quaestione certi aliquid statuere
teste Costalio sit periculosum valde; ne tamen rem in su-
spenso relinquamus an Donelli sententia defendi possit,
tentabimus.

Donell. ad l. 3. h. t. & in l. illa difficili Vinum de reb. cred. per
tot. diff. verè omnes.

XVI.

Quæ distinguit hoc modo. Aut conventioni est ad-
iectus Dies, aut non est adiectus. Priori casu æstimatur
quanti fuerit eo die quo dari debuit a, Idem iuris statuit
& in loco ut primum æstimatio sumatur eius loci quo dari
debit b.

a l. ult. in p. l. vinum 22. de reb. cred. l. qui aut 12. l. 11. de rei
vindicat. b l. ult. de cond. Triticia.

Posteriori

XVII.

Posteriori casu si ex conventione, nec locus, nec dies apparet, tum rursus subdistinguit inter obligationem generis, & speciei. In generis obligatione, res æstimatur, quanti tunc cum iudicium acceptum est fuit.

l. ult. h. t. d. l. vinum diff. Zas. qui in d. l. vinum tempus moræ considerat. & ibi Cost., Cuiat. in l. 59. de V. O.

XVIII.

Si species petita est, illa aut post, deterior vel melior facta non est, aut est facta, aut prorsus interit. Illo casu, si deterior vel melior facta non est, ex tempore lata sententiæ æstimationem accipit. Isto casu si deterior facta est, ad tempus moræ reducetur æstimatio ut tantum, quanti res unquam plurimi fuit *b*. Hoc verò casu si in reb. humanis esse desierit, æstimatio ex tempore interitus faciendæ est *c*. quod ipsum tantum: *et cetera* intelligendum, non ad novissimum vitæ tempus restringendum *d* est.

a Exemplo Donell. declarat. hic sol. 402. n. 5. *b* d. l. 3. in fin. *l. in re furtiva §. 1. cond. furt. l. si Calendas de rei vindic. l. qui sibi 33. §. 1. de solut. nulla differentia inter contractus bonæ fidei & stricti iuris observata* Don. sol. 407. n. 14. 15. *c* *l. in hac 3. commod. l. si servas §. sequitur l. nemo de V. Oblig.* *d* d. l. 3. b. t.

XIX.

Supereff actio **QVOD CERTO LOCO** quæ est arbitrarîa *a*, utilis *b*, qua id quod certo loco ex stricta actione, sive ex testamento *c*, dari debuit, nec ibi datum d' alio quoq; loco peti potest, facta commemoratione eius loci quo dari debuit *e*.

a *l. 1. 2. 3. 4. §. 1. l. 5. & 8. de eo quod certo loco Boz. disp. hac thès. 27. Vvesenb. hic n. 4.* *b* *l. 1. in fi. h. t.* *c* *l. in bonafide. 7. d. t. d. l. unica C. eod.* *e* *§. loco plus petitur Inst. de act. ubi Donell. & insituit. communiter Non tamen locum habet in bonafidei contractibus quia propria ex his comperit actio ad ea consequenda, quæ fieri & præstari æquum est d. l. in bonafid. h. t.*

XX.

Arbitrarîa dicitur, non quod dolus aut contumacia, sed quod locus eum gignat *a*, unde fit quod unatur

in ea proferre sententiam sufficiat *b* neq; in litem iuramentum admittatur.

a l. 2. l. 3. & 4. b. r. *b* Schueid. §. praterea n. 21. inst. de act., Dd. in l. qui restituere 68. de rei vindic. c. l. 2. de in lucem tirand. Hottom. d. §. praterea enunciat. 6.

XXI.

Sicuti nec eam ob causam. Vtilis, quod ut affirmat Accursus, efficax sit, sed quod directa deficiente hæc in locum eius succedat.

Donellus in d. l. 1. n. 4. de eo quod cert. loco Cui. 3. ad Afri. sup. d. loc.

XXII.

Contra subtilitatem iuris ex æquitate *a*, ad consequendum id quod interest tam à parte Rei quam à parte actoris introducta est *b*.

a VVesemb. h. locō n. 2. per l. 1. eod. *b* VVesemb. modo d. loco n. 6. & Barr. in l. 4. ibid.

XXIII.

In persona Rei interesse indistinctè *a* sive in mori fuerit sive non *b* æstimatur dummodo locus pro debitorre, non autem creditore adiectus sit, Quamvis non inficiemur moram reo nocere non quidem ad ius conventionis quæsitum, auferendum, sed ad eius perpetuandam obligationem.

a VVesemb. d. loco n. 6. *b* Don. omnium elegantiss. in l. 2. n. 6. fit. Diff. Cuiat. 3. ad Africa in d. l. 8. c. l. 91. §. 3. de l. Oblig. Et per communem Dd. doctrinam, quam tradunt in l. 3. de cond. Trit.

XXIV.

In persona verò Actoris quanti eius interest, pecuniam convento loco solutam non esse consideratur dummodo reus moram faciat *a*, nec actor similiter à parte sua moram contrahat, quo facto reo compensationis beneficium ad actoris intentionem retorquendam competere *b* iuris est.

a l. 8. & ut. h. n. t. d. l. vni. C. eod. §. plur. loco inst. de act. *b* gl. in d. l. 2. verb. ratio per l. 10. de compensat. & l. 9. ad 17. de usur.

Quid

XXV.

Quid insuper interesse nomine competat, quæstionis est perplexæ. Nos in eo damni quoq; emergentis, si iudex id arbitratus fuerit, etiam ultra legitimam usuraram modum rationem habendam concludimus.

Menoch. 2. arb. iud. quest. cas. 119. n. 1. Genl. 2. obs. 6. subtiliter Donell. de eo quod interest cap. 10. l. 2. §. ult. in fin. h. t.

XXVI.

Cessat arbitrium iudicis si loco destinato reus conveniatur, nisi stipulatio, aut temporis intervenerit utilitas a ut & tunc cum facti obligatio est de qua quaritur b.

a l. 4. §. ult. h. t. b Cuiat. 3. ad Afric. d. loco facti l. 43. de iud.

XXVII.

Nec si tempus obligationi adiectum est, arbitraria efficitur, etiam si non, qui contrarium statuunt desint.

Don. in l. 4. n. 4. ubi las. & gloss. hic diss. Cuiat. 3. ad Afric. d. loco mibi sol. 59. & 90.

XXVIII.

Adversus fideiussorem nisi ipse in mora constituatur aut per expressum, ad id quod interest, vel omnem eius causam se obliget b, hæc non conceditur actio.

a *Duar. h. t. cap. 4. Don. ad l. 8. n. 7. h. t. ibid. VVes. n. 7. b l. quero 54. ff. locati VVes. d. loco.*

XXIX.

Non tamen prius constituto loco aut alibi quis censeri veniendus est, quam promissor in locum constitutum pervenire potuisset, & vicissim, si iam pecunia à promissore peti, à fideiussore tamen exigi non poterit, nisi & ipse ad præfinitum locum pervenerit.

l. si testamento 49. §. ult. de fideiuss. Donell. ad d. l. centum Capue n. 5. & 6.

XXX.

Restat ut & de constituto quoq; aliquid attingamus, quod est conventio qua quis sponder a, soluturum se id b, quod ipse, vel alius naturaliter & civiliter vel naturaliter tantum c debet.

De constituta pecunia

a *arg. l. 1. h. l. 1. §. 3. de pact. ubi Cuiat. b Cuiat. in parat. sicut & VVes.*

et Vvesenb. n. 2. c. l. i. §. 5. et 7. h. eod. tit. Zas. in §. de constituta n. 8. Inst. de actionib. ubi eleganter respondet ad contraria et ostendit quare Civilis obligatio constitui non possit.

XXXI.

Affine est fideiussioni sed tamen in nonnullis ab ea differt, ideoq; rectè de singulis separatim agitur.

Oldend. Cass. 4. art. 8. in p. Pet. Greg. in Syntag. iur. uni. lib. 24. cap. 7. n. 4.

XXXII.

Perficitur verbis simplicibus ac quibuscunq; a etiam per nuncium, vel epistolam b nulla intercedente stipulatione. Nam si stipulatio intervenerit, actio civilis c, ex stipulatu, non hæc nostra d, competit.

a l. i. l. 14. de Const. pecun. b l. cum qui §. 5. Iulianus l. qui aut §. filii eod. c §. de constituta pecunia inst. de act. Pet. Greg. d. loco Old. d. Class. 8. d Vves. in parat. h. loco n. 2. 2. Bozer disp. hac thes. 2.

XXXIII.

Nec contractibus solo consensu consistentibus annumeratur a, nec mutuam parit obligationem b neq; ullam bonæ fidei actionem procreat c, sed ex confirmatione prætoris ad agendum efficax d est.

a tot. iur. inst. de oblig. qua conf. perf. l. 2. in p. de oblig. et act. b Vves. in parat. ff. hic n. 4. c l. i. et toto titulo passim de constit. pecun. §. in personam inst. de act. d l. legitima ubi Cuiat. de pact. Berch. de pact. cap. 1. n. 19.

XXXIV.

Qui consti-
tuant.

Constituere possunt omnes. qui obligari a, sive pro se, sive pro alio b, Et non tantum pro præsentem, sed & pro absente. Atque etiam invito c, dummodo absit error, in constituente d.

a Mynsing. d. §. de constituta n. 8. glos. ibid. in verb. cum omnib. b d. §. 9. l. 1. C. h. t. l. 5. §. 2. eod. Pet. Greg. d. loco n. 8. c l. 7. h. 1. Cost. in l. Papinian. de publ. in rem act. d l. fin. de Const. pecun.

XXXV.

Qui pro alio constituit, à creditore conventus excusationis beneficium num prætere possit, quaritur. Et quamvis multi affirmativè simpliciter decident, nos tamen

men hac utemur distinctione, aut quis in eventum non facta solutionis per principalem ad præfixum terminum. Et tamen id ei comperere existimamus, aut se obligant tanquam principalem. Als einen selbst schuldner / vel promisit pure, absque omni conditione, de suo solvens id quod alius debet & tum hoc, eum gaudere beneficio non putamus.

Coler. eleg. post. multos quos adducit part. 1. cap. 10. n. 257. usq; ad 267. Geil. 2. obs. 28. n. 6. ubi multis hanc rationibus confirmat sententiam.

XXXVI.

Adversus eos qui pro se vel pro alio constituerunt hac actione agitur, sive mulier sive filiusfam, certo tamen modo constituerit.

l. 1. §. debitum h. t. Old. d. ad. 8. p. 2. l. 1. §. 1. b. t.

XXXVII.

Continetque rei persecutionem, non pœnæ *a* ad id quod dari fieri debuit, vel loco eius id quod interest consequendum *b*. Et est perpetua *c*, & in heredes active & passive transitoria *d*.

a litem mala 18. §. pen. b. t. b l. qui autem §. 1. de Const. pecu. Petr. Greg. d. loco n. 14. c l. 1. & 2. ubi Sich. C. h. t. d d. l. 1. & 2. C. h. t.

C O R O L L A R I A.

I.

Acerrima est inter Dd. nostros disceptatio, Num is qui certo loco dare debuit nec sibi solvit in omni & quovis loco rectè conveniatur affir. Bart. *a*, Negat Donell, & alii ad idoneum locum id restringentes *b*, quos sequemur.

a in l. 1. de eo quod cert. loco Zas. in §. loco plus

coplus Inst. de act. b ad l. 1. n. 6. l. haeres §. ult. l. ut gradatim, ff. de muneribus & honor. Duar. hic cap. 4.

II.

Similiter in hoc eodem casu an locus contractus, vel domicilii simpliciter, ut alibi conveniri non possit, spectandus sit, controvertitur, quod Neg.

per l. 2. 1. de oblig. & act. l. 3. de reb. aut. ind. poss. l. 1. o. de solut. Bart. in l. 5. §. Julian. n. 4. de constit. pecu.

III.

Scienter indebitum constituens, donas re videtur, ideoque valet ut donatio.

l. 53. de rei vind. l. 1. de cond. indeb. Cost. & Gothof. in l. 1. 1. h. t. diss. Iason in §. de constitut. n. 4. & ibidem Zas. n. 121

II A P E R T.

Nullas esse actiones mixtas contra communem statuimus.

Donell, in §. quadam 20. ius de actio. diss. penè omnes in d. §. quadam.

F I N I S.

T H E S E
DISPUTATIONIS
QVINTAE

Tertia partis ff.

DE COMMODO
DATO PRECARIO
ET PRECARIA

Ex jure Pontificio.

QVAS

DIVINA FAVENTE GRATIA
SVB PRÆSIDIO

VIRI CLARISS. ET CONSULTISS.

Dr. LEOPOLDI HAKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLCO COLLEGIO PANDECTA-
rum defendere conabitur

11. Februar.

VV. OL RADVS Schür LIPPIA-
CVS VVESTPHALVS.

Cic. 1. de ll.

Ignoratio juris potius litigiosa est, quam ipsa
scientia.

I E N Æ
TYPIS TOBIE STEINMANNI.
ANNO MDCCCIV.

CLARISSIMO DOCTIS-
simoq; viro Domino

THEODORO PETRI
AMICO SVO OPTIMO,
CHARISSIMO

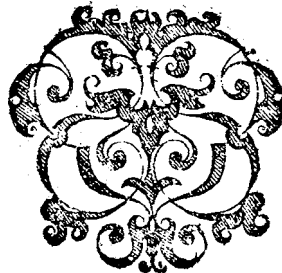
In gratulationem Gradus Doctoratus Vtriusq;
Iuris, ab eo in celeberrima Academia
Marpurgensi 21. Februarij
suscepti

Hasce theses

L. M.

D. Dq.

VVOLRADVS SCHVTE
Resp.

DE COMMODATO PRE-
CARIO ET PRECARIA.

Continuatio.

EX genere contractuum, in quibus solus usus, non do-
minium, creditus est, primùm se nobis offert Com-
modatum. Cum ergo supra de vero & quasi mutuo di-
ctum sit, de Commodato mutuo usus, eiusq; affinibus,
restat ut dispiciamus.

VVesemb. in com. h. t. Cuiac. 11. obs. 37.

THESIS I.

EST AVTEM COMMODO- De commo-
datum contractus re, in certum usum gra- dato.
tuito concessa, eaq; in specie reddenda,
initus. ita Dd.

*Commodatum quandoq; & mutuum & pre-
carium denotat, teste Cicero. 6. in Verr. ut refert
Duar. c. 1. b. s.*

II.

De personis contrahere potentibus nihil à reliquis,
in hoc contractu speciale; Impuberes, Furiosi, prodigi, ut
alias, ex hoc contractu non obligantur efficaciter a. Pu-
pilli sanè semper obligantur naturaliter, non verò nocet
imorum personis isthæc obligatio, nisi facti sint locupletio-
res b.

a l. 1. §. fin. l. 2. l. 3. in pr. D. h. t. vide Dec. in l. qua ab initio de
R. l. Costal. in d. l. 1. §. f. P. Gregor. Tholos. in Syntagm. iur. univers. lib.
23. cap. 1. n. 3. b Donell. in l. 127. de V. O. Idem sentire videtur
VVesemb. in §. pupillus n. 2. Inst. de inutilib. stipulat. Aliter Cuiac. &
Duar. in d. l. 127. Vult. discept. c. 16. Costal. in d. §. fin. & in l. quod pu-
pillus D. de cond. indeb.

III.

De minoribus curatores habentibus, si sine illis con-

A 1

traxe-

traxerint, an obligentur, controvertitur. Distinguit Cuiac. eumq; secutus Vulteius *a*. Negat indistincte communis Dd. *f. hola b*, quam sequer.

a Cuiac. in l. 101. *p. uberes D. de V. O. Idem lib. 7. obs. 11. & 19. ob. 34. Vulteius l. l. R. cap. 27. & discept. d. c. 16. b* las. in d. l. *p. uberes & ibid. Duar. & Donell. Sicheard. in l. 3. C. de rest. min. communem eleganter defendit Goed. in l. 21. de V. S.*

IV.

Commodantur res quævis, etiam alienæ *a* item immobiles *b*, quandoq; etiam incorporales *c* modo tales sint quæ usu non consumantur. Non negaverim tamen in his quæ paulatim & longo usu atteruntur Commodatum consistere posse *d*. Imo in liberis hominib; commodatum esse posse testatur quotidiana experientia *e*.

a l. 15. *D. h. t. V. Ves. h. n. 4. Cuiac. d. obs. 37. b* l. 1. §. 1. *h. t. c* Oldendorp. d. 5. act. 15. *P. Gregor. d. c. 1. n. 2. Duar. d. c. 2. b. 1. d* Duar. *d. loc. c* Bart. in l. *lege D. ad l. Fin. de Flag. Sicheard. in rubr. C. b. t. n. 15.*

V.

Pecunia quoq; quamvis illa in quantitate consistat, si tamen tanquam corpus data sit *a*, item habitatione *b*, rectè commodatum contrahitur. Quo posteriori casu præscriptis verbis, ut quidam existimant utilius est agere *c*: Vel ut alii *d*, ad promissionem contractus implendam dicta actio datur, quæ sententia verisimilior mihi videtur.

a *pura ditis gratia l. 3. in f. l. seq. h. Sic quoq; quandoq; corpus pro quantitate accipitur l. quod sepe §. in his D. de contrab. empt. Cuiac. d. l. 11. obs. 37. b* l. 1. §. 1. *h. t. l. 17. D. de prescrip. verb. c* Goth. & alii in d. l. 1. §. 1. *d* *P. Gregor. d. c. 1. n. 2.*

VI.

Dabunturq; res in certum usum *a*, & ad certum tempus expressum vel tacitum *b* ita ut commodatarius usum, existimans *c* hoc dominum non permissurum (quod in dubio ex qualitate rerum & personarum colligi oportet *d*) transgrediendo, committat furtum *e*: quamvis illud in terris Saxoniz non observetur *f*.

a l. 17. §. 3. *h. t. vid. P. Greg. d. loc. n. 6. & l. 17. D. de prescrip. verb. b* Everb. *a* *Mitelb. in loc. leg. loc. a* *commodatio ad precarium*

n. 10. Dec. in l. contractus n. 28. D. de R. I. c Sufficit hoc illum existimare quamvis revera invito domino hoc non faciat. Furtum enim nihilominus committitur res non invito domino contrectetur. Non diffiteor tamen, quin actio furti eo nomine contra illum non detur. Forcat. in Necyom. dial. 29. d d. §. furtum Inst. de oblig. qua ex delict. nasc. Obdend. d. class. 5. act. 15. vid. Menoch. de arbit. iud. q. cas. 298. Diss. Schn. in § placuit Inst. d. t. e d. §. placuit l. 54. in pr. D. de furt. l. 3 §. 8. h. e. f Landrecht. artic. 2. lib. 3. Schneid. in §. item u cui Inst. quib. mod. re contrah. oblig. n. 5.

VII.

Hoc cum factum est, res ante expletum usum revocari nequit a, quo differt à deposito, quod arbitrio deponentis repeti potest b, quanquam pactum de non repetendo adiectum fuerit c. In usum verò certum datum esse probare commodatoris onus erit d.

a d l. 17. §. 3 hic. l. 1. X cod. b l. 1. §. proinde D. depos. c. fin. X cod. c d. l. 1. §. si deposuero d. t. P. Greg. d. loco n. 8. d l. 2. C. com. mod. ubi Scharh. n. 1. Oldend. d. act. 15. D. Gregor. d. loco n. 15. Duar. c. 4. h. t.

VIII.

Usus, inquam: Ex commodato enim non transferatur dominium a. An possessio? Nego b Iure sanè Saxónico contrarium receptum est c.

a l. rei 8. h. t. secundum Dd. communiter Emanuel Soarez. in Thesaur. recept. sent. lit. C. n. 145. Diss. Alciat. 2. parerg. 19. & in l. 2. D. de reb. cred. reprehensus à Vigl. in d. l. 2. n. 22. Bellon. 2. supput. 6. Forcat. dial. 49: n. 6. vid. l. fin. in pr. D. de prescript. verb. b d. l. Rei 8. l. generaliter l. si quis rem 20. D. de acquir. poss. Ever. à Midelb. 5. d. lo. n. 3. Scharh. in rubr. C. h. t. n. 7. Duar. c. 1. h. t. & 1. disput. 18. Oldendorp. d. act. 15. Schneid. d. §. item u cui n. 9. Goed. in l. 115. de V. S. n. 8. aliter ibid. Brechaw & Alciat. Diss. aliquatenus à thesi P. Gregor. d. lo. n. 6. c Landrecht. lib. 2. artic. 60. Vvesenb. in π. n. 7.

IX.

Exigitur præterea ut res dentur gratis: aliàs enim aut erit locatio, aut contractus innominatus a. Et deniq; ut reddantur in specie b.

a d. §. item u cui l. 5. §. 12. D. h. t. l. 17 §. 13. D. de prescript. verb. Duar. c. 1. Oldendorp. d. act. 15. Schneid. d. lo. n. 8. aliter Costab. in l. 1. in pr. D. h. t. b d. §. item u cui.

X.

De actio.
commodati.
directa.

Nascitur ex hoc contractu actio duplex directa & contraria, quandoq; etiã utilis. Directa competit commodatori, eiuq; heredi *a*: neq; tantum commodatori domino, sed & furi aut prædoni *b*. cui exceptio dominii alieni á commodatario obijci nequit *c*, proprij potest *d*. Si tamen cum vero domino concurrat, dominus in repetitione rei commodatæ potior erit *e*.

a Oldend. d. act. l. 5. Schneid. d. loco n. 17. *b* l. 14. & seq. h. t. Nam quale sit prestitum commodati beneficii re ipsa, non qualis sit persona commodantis respicitur, inquit Oldend. d. loc. quod tamen absolute verum non est per th. 2. §. *c* arg. l. 12. D. solut. matrim. ubi latè Duar. d. 1. §. Prado. D. de pos. d. l. qui rem D. de pos. l. qui rem C. locat. Costal. in l. 15. h. t. Sich. in l. 2. l. 3. n. 3. C. h. t. *e* arg. l. bona fides §. latro D. de pos. Cost. d. lo.

XI.

Agiturq; adversus commodatarium, & eius heredem *a*, pro parte qua heres est, nisi fortè cum rei restituendæ facultatem habeat, non restituat: tunc enim quasi ex facto suo convenitur in solidum *b*. Et si forte plures ex contractu commodati, obligati sint, singuli in solidum tenentur *c*, nisi aliter sit conventum *d*. Idq; jure veteri. Hodie in partem commodati videntur conveniendi *e*.

a l. 17. §. 2. *b* l. 3. §. 3. h. arg. l. 6. §. 1. D. de edend. Schneid. in §. sequens actio. n. 20. Inst. de act. Duar. c. 7. h. vid. Costal. in l. si possessor. 55. D. de R. V. & in l. 5. §. f. h. *c* d. l. 5. §. fin. l. 47. Duar. c. 8. Diss. Costal. in d. §. f. *d* l. 2. §. 1. h. t. quam ita explicat Cuiac. 8. ad Afric. *e* N. 99. cap. 1. Oldend. d. d. 15. Gothof. in d. l. 47. d. locat.

XII.

Ad hoc ut res commodata finito usu & tempore salva substantia *a* una cum fructibus, & accessoriis *b* reddatur *c*. Vbi duo notanda veniunt. Alterum de tempore: Quod nimirum sit tempus sufficiens ad usum labatur sine culpa commodatarii, nihilominus rem restituere cogatur *d*. Alterum de accessoriis, Quæ enim extrinsecus rei commodatæ accedunt, puta ex actione furti pœnali, commodatarius domino non reddit *e*.

a cui quis à commodante renunciari possit, non est dubium Oldend.

Oldendorp. d. loco Schneid. in d. §. sequens n. 18. Costal. in l. 3. h. b. d. l. 5. §. usq. adeo & §. si me rogaveris hic l. 14 §. 15. D. de furt. fac. l. 38. §. 9. de usur. c. Accipiens enim huiusmodi beneficium gratias agere debet, tantum abest ut non restituere debeat rem commodatam. Eleg. Oldend. d. loco. d. l. 18. in pr. D. de Const. pec. l. 15. §. 6. D. locat. Br. in l. 17. §. sicut autem D. l. ubi etiam Costal. Sichard. in rubr. C. h. n. 4. Everhara. a Midelb. d. loco. nu. 9. in f. Oldendorp. d. loco. c. l. f. §. sed cum in secundum C. de furt. ubi Sichard. n. 13. & seq. l. 5. §. 1. l. 13 §. 1. à contrario D. h. t. P. Greg. d. c. 1. n. 13. Copus de fruct. lib. 3. tit. 4. cap. 3.

XIII.

Casu verò fortuito si res commodata perierit reus liberabitur a, nisi culpam b, aut moram c commiserit: vel commodatario ab initio contrarium placuerit d, aut de æstimatione facienda speciatim convenisset e. Dolus si intervenerit, facit, ut etiam si contra pactum sit, nihilo magis liberetur f.

a d. l. 5. §. 4. l. 18. l. 19. b Paul. 2. sent. 4. §. 2. b l. 1. C. h. s. e. 1. X. cod. l. 1. §. 4. D. de O. & A. vid. tamen Costal. in d. l. 5. §. nunc videndum c d. c. un. Schneid. in d. §. item u. cui n. 14. d. d. l. 1. C. b. ubi Sichard. l. 5. §. 2. h. t. l. 23. D. de R. 1. Sichard. in rub. n. 7. Oldendorp. d. loco P. Gregor. d. loc. n. 10. & 12. Diff. Gloss. in d. l. 1. e d. l. 5. §. 3. ubi Barr. & elegan. Cost. fac. l. cum duob. D. pro soc. l. 1. de æstim. act. Sichard. in d. l. 1. nu. 6. Diff. Gotthofred. in d. l. 5. §. 3. f Bonafidei siquidem hac actio est Oldendorp. d. loco P. Georg. d. n. 12.

XIV.

De culpa quod dixi hanc distinctionem recipit: Aut commodatarius sui tantum gratia commodatum accepit, & pro rei deterioratione seu interitu de omni culpa a, tenebitur. Aut commodantis tantum & præstabit donum & latam culpam b. Si utriusque gratia dolus, lata & peius culpa in hunc contractum veniunt c.

a d. l. 5. §. 2. l. 1. §. 4. de O. & A. Dixi autem de omni culpa ideo, quod valde dubitem differant ne in iure nostro culpa levissima & levis b d. §. 2. l. 10. §. 1. l. 12. D. h. t. c. d. §. 2. ita communiter Dd. Dec. in l. 23. n. 11. & seqq. D. de R. 1. nu. & l. c. 8. Costal. in seqq.

in sapè d. §. 2. Richard. in rubr. C. h. n. §. Duar. c. 8. Petr. Georg. d. lo. quomodo a. hæc probentur vid. Oldendorp. § d. loco.

XV.

Singulare est quod notat Ulpianus in reddendæ rei interitu, ut sc. si res referatur mandatu commodantis eius sit periculum. Si verò commodatarius pro lubitu suo rem referendam alicui commiserit prester aut dolum aut culpam, &c.

l. 20. §. fin. cum l. seq. D. h. t. ub. gl. l. idem l. fin. D. Naut. caup. Fabul. l. si procuratorem §. si tutores d. mand. Pet Greg. d. l. n. 13. iuxta. ebes. preced. vid. hoc latius prosequentem Oldendorp. § d. loc. Costal. in l. 10. h. t. & l. 20. eod.

XVI.

Rem perditam esse probabit Commodatarius a. Culpa verò an casu perierit, cum quæritur, notanda est hæc distinctio: aut commodatarius dicit rem eo casu periisse, qui nec prævideri nec prohiberi potuit, & tunc contrarium probabit commodans. Si eo periisse dicat cui plerunq; aniam præbent incariosi, probatio innocentiz ipsiusmet onus erit c. Planè si res in ipso usu interierit, præsumitur illud culpa dantis potius, quàm accipientis esse factum d.

a l. si quis argentarius §. an verò heredi D. de edend. l. si creditor C. de pignor. act. b l. ult. D. de custod. reor. l. si à bonafidei §. 1. D. de R. V. l. si quis fundum §. Imperator d. loc. Oldend. d. loc. c l. contractum D. de R. I. l. si merces §. culpa d. locat. l. pen. in pr. D. solut. matr. c l. fin. h. t. l. 10. eod. Oldend. d. loco.

XVII.

Si res perierit æstimatio, per juramentum commodanti oblatum à iudice facienda, præstabitur a, si verò deterior facta sit interesse præstando b, etiam invito commodante c liberabitur: Hinc quandoq; cum hac actione concurrat actio L. Aquiliz: ita ut actio L. Aquiliz acti onem commodati tollat, hæc verò illam delibet, non absumat d. Rei vindicatio quoq; propter rem non restitutam domino competit e.

a l. 3. §. 2. D. h. l. 3. l. 8. D. de in lit. iur. Duar. c. 8. vide Donell. in l. 3. D. de cond. tulit. quem sequar in Interpretatione l. 3 §. 2. h. t. & præse-

præterea in questione illa: Quodnam tempus in æstimatione facienda
 introspecti debeat. Contra quam plurimos. b d.l. 3. §. 2. l. 46. de iud.
 c Ias. in l. 2. §. mutui datio. D. si cert. pet. Schneid. in §. item is cui. n.
 9. Consensus ius Saxonicum art. 5. lib. 3. vers. Wenn man aber dem
 Manne. Diff. Schneid. in d. §. sequens actio. n. 22. d. l. quoties de O. &
 A. l. 1. D. vi bon. rapt. l. 7. h. t. l. 34. in f. D. de O. & A. Oldend. d. loc.
 Cuiac. 3. obs. 35. Duar. c. 4. in f. vide Robert. lib. 2. recept. lect. cap. 25.
 & 1. animadv. 29. Cuius interpretationem ad d. l. 34. sequi malim,
 quam correctionem Cuiac. c l. 9. §. 1. D. de rei vend. vid. Cuiac.
 in Nov. 88.

XVIII.

Contrarij actio a, quæ & sine principali exerceri
 potest b, datur commodatario, consequiturq; ea ne res
 ante expletum usum à se avocetur, cum iuvari nos non de-
 cipi beneficio oporteat c, Ideoq; si commodans rem sibi
 reddi malit, quod interest præstare cogetur d, Datur
 etiam quandoq; hæc actio commodatario si res à domino
 vel servō eius sublata sit, utilisq; dicitur e.

Actio con-
 traria.

a. l. 18. in f. h. t. que tamen alio respectu directa dici potest Du-
 ar. c. 3. h. t. vide Donel. in §. actionum autem Inst. de action. n. 19. b
 l. 17. §. sicut a. 3. D. h. Oldend. & P. Greg. d. loco Duar. c. 6. h. t. c
 d. §. 3. d. l. 18 §. fin. Nisi usus plus iusto differatur ut §. dictum. d d. l.
 17. §. 3. e l. 21. in pr. ubi Cuiac. ad Afric. l. 5. §. quimmō d. l. 17. §.
 fin. h. t.

XIX.

Damni quoq; ratione, quod rebus vitiosis scienter
 datis commodatarius percepit, commodans condemnan-
 dus erit a: Et habebitur quoq; ratio impensarum gravi-
 um b. An verò commodatarius iure compensationis uti
 queat valde dubitatur? Ego illud sub certa conditione af-
 firmandum putō c.

a d. l. 18. §. 3. ubi Costal. l. 17. §. 3. h. b d. l. 18. §. 2. l. 22.
 b. Schneid. in §. item is cui in f. Impensa verò que sint modica que ma-
 gna iudicis arbitrio relinquatur l. pen. de impens. in reb. dot. fact. Me-
 noch. de arbit. iud. quest. cas. 127. n. 12. & cas. 215. Duar. c. 5. h. c
 d. l. 18. §. fin. h. t. l. ult. C. h. t. l. ult. C. de compensat. P. Gregorius d. loc. n.
 13. in fin. Oldend. d. lo. Donell. in §. bonafidei n. 11. & ibid. Cuiac. in
 not. poster. ad Inst. vid. eundem 8. obs. 16. Duar. c. 6. h. t. Diff. Sichard.

B

in rubr.

In rubr. C. h. t. in f. & in l. ult. C. h. t. & C. de compensat. Boser. ib. ult. h. t. a qua sententia recedit ib. pen. tit. de compensat.

XX.

Deniq; commodatarius condemnatus in æstimationem rei tribus remediis se indemnem conservare poterit, contra dominum apud quem res postea reperta sit: Actione ex hoc contractu *sc. a.*, conditione sine causa *b.*, & rei vindicatione *c.* Quæ remedia quamvis elective auctori concedantur, rei tamen arbitrio relinquuntur solvere quod malit *d.*

a ut § dictum. b l. si fultio D. de cond. sin. causa. c l. si culpa § 3. D. de R. V. d l. quod in heredem §. atigere. D. de tributaria act. l. 3. in pr. D. de eo quod cert. loc. Oldendorp. § d. loco.

XXI.

Utilis actio Vtilis actio datur adversus pupillum locupletorem factum: Contra quem ut & furiosum quamvis locupletiorum rem non factum agi etiam potest ad exhibendum; non quidem respectu contractus, sed ut res exhibita vindicetur *a.* Et illud generaliter notandum, quod quamvis non infament hæ actiones, perdit tamen hominis sit, non solum nihil gratiarum agere domino rem suam uréndam danti, sed etiam restitutionem negare, ut eleganter inquit Oldendorp. d. loco.

a l. 1. §. ult. l. 2. l. 3. in pr. h. t. Old. d. loc. Costal. in re. d. §. ult. Duar. c. 7.

XXII.)

De precario Nunc de precario agamus, quod cum commodato in plerisque convenit, ita ut quibusdam ab uno ad aliud perpetua videatur argumentatio, quod Everharde à Middelburgo merito displicuit *a.* Est autem precarium, teste Iuriconsulto *b.* quod precibus utendum petenti conceditur, tamdiu, quamdiu is qui concessit patitur.

a Everhardus in d. loco nu. 2. Dissent. alij, moti l. nam ut ait Fedius & l. de quibus D. de LL. b in l. 1. in pr. D. h. v. Cuius q. observ. 7.

XXIII.

Eadem quæ ex commodato hic obligantur personæ.
Respe-

Respectu etiam rerum obligatarum hic nihil differens. Consistit enim in rebus quibusvis *a* etiam alienis *b*, Et his quarum proprietas ad rogantem, possessio verò ad concedentem pertinet *d*. Sunt qui existiment in habitatione precarium consistere non posse *d*.

a l. 2. §. ult. cum seqq. l. 15. §. precario. D. h. t. *b* l. 8. in pr. eod. l. 6. §. fin. eod. Oldendorp. d. 4. act. 16. VVesenb. in parat. h. n. 6. *c* d. Sult. l. 36. de acquir. poss. d. VVesenbec. n. 4. Oldendorp. d. loco arg. l. 15. §. hospites h. Vide l. 2. C. de prescript. 30. vel. 40. an. Notandum tamen est, si ex tractata huius contractus constare non possit, an sit precarium, an verò commodatum: in mobilibus magis præsumi commodatum, in immobilibus verò precarium Oldendorp. d. act. 16. in intent. act. notat. 1.

XXIV.

Precarium neq; ad certum usum neq; tempus datur. Hinc pro lubitu domini statim revocari poterit *a*. Sunt qui ut sit precarium vocem precarii pro forma desiderant, quos errare existimo *b*. Hoc tamen concessio: si quis rem ad certum usum sibi dari petat, & dominus concedat indeterminatè commodatum *c*, si verò per verbum precario, precarium esse *d*.

a l. 1. l. 2. §. 2. l. cum precario, *b* Dec. in l. contractus n. 21. de R. l. vide Menoch. de arbitr. iud. quest. cas. 23. & seq. Dummodo id fiat sine captione & maximo alterius damno las. in §. sequens Inst. de act. Everhard. d. Midelb. d. lo. n. 9. Cæpol. de servit. urb. præd. c. 79. n. 6. *b* Solum enim ministerio verborum res intelligere non autem ad subtilitatem provocari debemus l. omne verbum C. com. de leg. Oldendorp. d. loco Everhard. d. loc. n. 10. Diss. Decius in d. l. contractus de R. l. n. 9. quem sequitur Bellon. 2. supput 13. *c* Bart. in d. l. 1. h. t. & §. præterea Inst. de inutil. stipul. Panorm. & alii in c. ita X eod. d. Oldend. d. act. 16. Everb. d. loco n. 10.

XXV.

Verum enimverò pactum ne precarium ante certum

tempus revocetur, valere autumo *d.* Quinimò aliquando præter pactum ad breve vel longum tempus precarium rectè conceditur, quod tamen non impedit, quo minus illud pro lubitu revocari possit *b.*

a l. cum precario D. h. iunct. l. 17. §. 3. D. h. t. Forcat. dial. 3. n. 2. Petr. Greg. d. lib. 23. c. 2. n. 11. Diff. communiter Everhard à Midelb. cit. loc. n. 9. Oldend. d. loc. Menoch. d. cas. 23. Schneid. in d. §. sequens n. 15. *b* l. 4. §. f. l. 5. l. 8. §. pen. b. P. Greg. d. lo. n. 10. ita intelligo Dec. in d. l. contractus n. 9. & Oldend. §. d. loco.

XXVI.

Neq; ex hoc contractu transfertur dominium *d.* De possessione an transferatur anceps est quæstio. Malo cum Dd. communiter ita distinguere: Aut petit ut sibi precario possidere liceret, & transfertur in illum naturalis possessio. Aut hoc non fecit, sed simpliciter precarium impetravit, & ne eo quidem modo possidere censetur *b.*

a VVesenb. h. n. 3. Oldend. d. act. 16. *b* Oldend. d. loc. l. certe. §. l. 2. l. 15. D. h. vide Everhard à Midelb. d. loc. n. 4. & seq. VVesen. in commun. D. de public. in rem act. Petr. Grego. d. loc. n. 6. & n. 12. Menoch. de remed. occup. pess. remed. 14. n. 44. & seqq.

XXVII.

Interdict.
Quod pre-
cario.

Ex precario jure civili nulla datur actio, propter æquitate[m] tamen naturalem compet. Interdictum. Quod precario *a*, ei qui precario dedit eiusq; heredi *b*, contra accipientem eiusdemq; heredem *c*, sive rem habeat, sive dolo deliquerit habere *d*: Non autem adversus eum qui precario rogavit alteri *e*.

a d. l. 2. l. 14. h. l. 14. §. 11. D. de furt. vide Paul. 5. sent. 6. §. redditur ubi civilem actionem intelligo præscriptis verbis iuxta Cuiac. ibid. Vide etiam Vaud. 2. var. quæst. 15. *b* l. quæstium 8. §. 1. h. t. l. 13. §. 5. D. quod vi aut clam *c* d. l. 8. §. fin. b. l. ult. C. eod. ubi Donell. n. 3. vide Cuiac. d. c. 6. sentent. Paul. §. heres eius. *d* d. l. 8. §. fin. & §. 3. fac. l. sicut. C. de O. & A. P. Gregor. d. loco. n. 11. Ex dolo autem defuncti hætenus tenetur quatenus ad eum pervenit d. l. 8. §. fin. D. & l. ult. C. h. t. *e* l. 4. §. 2. l. 6. §. 1. eod. Oldend. d. loco.

XXVIII.

Ad rem una cum fructibus & omni causa restituendam

dam *a* aut propter rem non restitutam interesse præstandum *b*. Pro rei autem deterioratione, aut interitu solum de dolo & lata culpa tenetur *c*.

a d.l. 2 d.l. 8. §. ex hoc interdicto & seq. l. 3. D. de interd. c. fin. X eod. *b* d. §. ex hoc interdicto P. Grego. n. 13. Diff. Rosfred. teste Oldendorp. § d. lo. *c* d.l. 8. §. 3. & 5. l. 6. b. d. l. 23. de V. l. Oldend. d. lo. P. Georg. n. 14. Donell. in d. l. ult. n. 3. & in §. actionum autem n. 40. Inst. de action.

XXIX.

Datur etiam quandoq; ex hoc contractu actio præscriptis verbis *a* eiq; qui ut sibi precario possidere liceret rogavit, interdictum uti possideris *b*. Sicut & si debitor qui precario nomine creditoris sui constituit possidere, si aliquid ex bonis illis alienaverit, creditor rem alienatam, à tertio conditione l. fin. C. de acquir. poss. potest recuperare, non excusso principali debitore *c*.

a l. 2. §. 1. h. t. Donell. in d. l. ult. n. 4. Vaud. d. quest. 15. *b* l. qui precario D. d. t. l. 1. in fin. D. uti possid. §. retinenda Inst. de interd. Everhard. d. loco. n. 5. Petr. Greg. n. 14. competit etiam ei remedium *c*. redintegrandi 3. quest. 1. Meno. b. remed. recup. poss. 15. n. 55. & sequentib. *c* Gall. 2. obs. 27. n. 31 & seq. vid. Menoch. d. remed. 14. n. 42. & seq.

XXX.

Postremo supersunt nobis precaria & precariæ. Quæ De precariis & precariis quamvis differre videantur *a*, sic tamen coniunctim commodè definiri possunt, ut sint sc. Cessio usus vel usufructus rei immobilis ad tempus certum, sive dum vixerint, clerico aut ei, qui res Ecclesiæ donavit, sub conditione exhibendi ministerii aut census facta *b*, Non fit autem illa nisi cum consensu Ecclesiæ, quod ad hoc à potestatibus compelli non potest *c*. Neq; etiam facta obligat successoribus beneficii *d*.

a Secundum Cessas Hostiensem in Sum. X de Precariis. *b* c. precaria §. 20. quest. 2. Cuiac. in c. un. qui succ. teneant & lib. 4. obs. 7. Borch. c. 3. de feud. in f. Petr. Gregor. d. c. 2. n. 5. *c* c. 2. cas. 10. quest. 2. P. Greg. d. loc. n. 4. *d* c. fin. §. fin. X de precariis.

COROLLARIUM.

Actionem de precario non esse bonæ fidei si quidem nullæ aliæ sint tales, quam quæ in Paragr. actionum autem Inst. de act. recensentur.

Donell ibid. latè, contra plerosq̃.

P A R E R G A F E V - D A L I A.

I.

 Eudum antiquum Stamlehu, tanquam novum concessum, naturam suam non immutare, contra nonnullos defendam.

arg. c. un. in f. an agn. vel fil. de funct. c. un. de Vasall. decrep. etatis.

II.

Feudi speciem mixtam contra Dd, non recipio.

vide Borch. c. 4. de feud.

III.

C. un. an agn. vel fil. de feudo ex pacto & providentia, accipiendum contra communem arbitror.

Pistor. 2. quest. 2. n. 39. communem refert Clar. 4. sentent. §. feudum quest. 76.

IV.

Investituræ divisionem in propriam & abusivam ex sententia Hermanni Vultei res-
ñcio.

H. Vult. de feud. cap. 7:

V.

Consuetudinem ut fiat investitura in cas-
sum mortis alterius, rationabilem & ubique
servandam duco.

*Contra B. Schenck in c. un. qui success.
feud. dar. ten.*

VI.

Sub infeudante mortuo ius subvasalli
ita expirare ut feudum amittat, quamvis
superiori domino servire & ab eo feudum
recognoscere voluerit, demonstrabo.

*Contra communem. Camerarium, Mo-
lineum, quorum sententiam noviter defendit
Rosenthal. in Synops. feud. cap. 9. concl. 65.*

VII.

In quæstione illa: an subvasallus in feur-
di alienatione consensum superioris, an ve-
ro immediati domini requirere debeat. sen-
tentiam Hartmanni Pistoris defendendam
suscipio.

Itidem contra communem. Camerarium

Bois ch.

Borcholten & Rosenth. d. cap. 9. concl. 35.
ubi tamen hanc questionem quasi sub dubio
relinquit. VIII.

Fœminam (si scilicet feudi investitura
pro masculis & fœminis facta sit) defuncto
masculo , admittendam sententia Pistoris
verissima ac æquissima est.

Secundum Herm. Vultei. de feud. c. 10.
Impugnant eam Dd. communiter quos se-
quuntur recentiores pleriq; B. Schenck. Duar.
Borch. & Rosenth. ca. 7. concl. 93.

IX.

An fœmina succedat in feudo emptitio,
contrariæ sunt Camerae Imperialis decisio-
nes : Negativam potius sequendam dico.

Cum Myns. 5. obs. 73. contra Gail. 2.
observ. 159.

X.

Feudum paternum sive antiquum , ob
culpam extra personam domini commissam,
apertum, ad agnatos proximiores , & hos,
qui intra quartum gradum sunt constituti,
devolvi, concludo.

Contra communem.

F I N I S.

CONCLVSIONES DISPV-
TATIONIS SEXTAE

Tertia partis pandectarum

DE EXERC.
ACT. DE L. RHODIA
DE IACTV, DE IN-
STITOR. ET TRIBVT.

Q V A S

Ἐνώπιον, ἀνώγει ἔξοδὸς Ἰουλιανῶν

PRÆSIDENTE

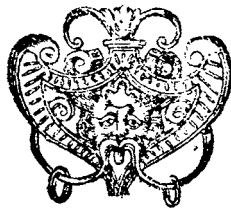
VIRO CLAR^{mo} CON^{mo} Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
defendere studebit

XXIII. Martij.

*M. BALTHASAR KISEVET-
TER L. S.*

I E N Æ
TYPIS TORIÆ STEINMANNI.
ANNO CID IQ XCIV.

NOBILISSIMO, STRENUO
ET AMPLISSIMO
VIRO DN.

SIGISMUNDO ALATORE,
*Illustriß. PP. Anhaltinorum consiliario &
Capitaneo in Lindavv, hereditario in
Quast, Glicken &c. Dn patro-
no suo summa observan-
tia colendo.*

In felicitatis currentis novi anni auspiciis felix, jucun-
dum ac fecundum: Academici exercitii sym-
bolum ac debitæ observantiæ testimo-
nium nuncupat, dedicat,
consecratq;

*M. Balthasar Kisevvetter
I. S. Respondens.*

Continuatio.

Cum multis lateq; qua ratione ex suo quis conveniri possit contractu, disputatum sit: nunc quemadmodum ex alieno negotio quis obligetur videbimus.

VVesemb. par. eod. Azon in pr. C. h. t.

CONCLUSIO I.

PRIMUM QUIDEM DE MARITIMIS negotiis prodita est exercitoria *a*, actio personalis *b*, pratoria extraordinaria *c*, quae datur ei, qui cum Magistro *d*, vel promagistro *e* etiam ignorante exercitore navis constituto, de rebus ad ipsius curam & magisterium pertinentibus *f*, contraxit: adversus exercitorem *g* ut quod magistrum illo nomine dare vel facere oporteret, si cum eo civiliter ageretur, tanti damnetur *h*.

DE EXERCITORIA.
Von Kauff
leuten auff dem
Schiffen.
Definitio.

a ob navigantium utilitatem introducta l. 1. h. t. ab exercitore dicta, ad quem obventiones et redditus omnes perveniunt, sive is dominus navis sit Dem das Schiff zustehet: sive a domino navem per aversionem conduxit Der das Schiff gemide hat: vel ad tempus vel in perpetuum, l. 1. §. 15. h. t. Quid autem sit aversione conducere, vide VVes. part. n. 4. *b* quia qui per ministerium alterius contrahit ipsemet contrahere iure civili intelligitur. l. 41. §. 1. de R. vindicat. l. 14. de acq. poss. arg. l. 289. de R. I. *c* l. 1. §. 23. hic Paull. 2. sent. 6. *d* l. 1. §. 1. hic VVes. n. 3. Hott in comment. ad h. t. pag. mibi 162. *e* d. l. 1. §. 5. *f* d. l. 1. §. 7. et l. 7. hic. *g* quod ex forma prepositionis constare potest. l. 5. §. 1. hic. *h* Ita differunt haec actiones ab ijs, quae nascuntur ex negotiis de peculiari contractis, quod ex his in solidum ex illis, quatenus in peculio est, fit condemnatio l. 1. 2. C. de Inst. act. §. 2. et 3. Inst. quod cum eo. Hottom. in comment. hic.

De personis
quæ exer-
cent.

Parvi autem refert, qui exercet, masculus sit, an mulier: paterfamilias an filiusfamilias, vel etiam servus: Pupillus tamen si navem exercent, tutoris autoritatem adhibere debet. *d. l. i. §. parvi autem c. 6. h. t. VVes. hic n. 4. Duar. in h. t. c. 2.*

Quibus &
contra quos
competat
hæc actio.
Directa.

Est tamen nobis electio, utrum exercitorem, an magistrum navis convenire velimus. Nam ut exercitor prætoris, ita magister ex suo contractu directa civili tenetur: Si tamen ab altero exactum erit, cum altero agi non poterit, cum sit actio rei persecutoria. Vnde & perpetuè & heredibus, inque heredibus datur.

a. l. i. §. est autem 27. h. t. VVes. d. n. 5. Petrus Peckius in hunc t.

An verò exercitore solvente, ipso iure liberetur magister, DD. controversant. *a.* Id quod nos affirmamus: quoniam & alius pro me solvendo me liberat *b.*

a. Azo in sum. v. c. quolibet C. h. t. Paul. de cast. d. §. hac actio. n. 9. b. l. i. §. pen. h. t. VVes. d. nu. 5.

Et hæc quidem ita se habent, si quando cum magistro navis contractum est: uude de contractu nautarum, nisi in delictis conveniri exercitor nequit, licet ex delicto cuiusvis eorum, qui navigandi causa in nave sint, detur actio in exercitorem in duplum. Alia enim est contrahendi causa, alia delinquendi, siquidem qui magistrum præponit, contrahi cum eo permittit; qui nautas adhibet, non contrahi cum eis permittit, sed culpa & dolo carere eos, curare debet. *l. i. §. 2. h. t. VVes. n. 7. in par. De qua materia dicitur n. est sub t. nautæ caup. st. ab.*

Porrò sciendum est, quòd si contrahant extra rem, cui sunt præpositi, exercitores, de æquitate eos non teneri. *a* (Quod autem dixi *b*, ex his actionibus fieri condemnationem in solidum, id adeò etiam procedit, ut si plures navem simul exercent, cum quolibet eorum in solidum agi possit, ne in plures adversarios desringatur, qui cum uno contraxit *c*: Hoc solidum insuper rei persecutionem continet.

quod frugalitate de demenso suo comparcentes sibi parabant, vel officio merebant, vel à quolibet illis donabatur, vel etiam permisso Patris vel Domini etiam tacito separatum à rationibus eorum habebant *b.*

a *Vvesenb. in Comm. hic n. 2.* *b* *l. depositi 5. in fin. h. t. §. actiones autem 10. l. de action. l. peculij 4. l. 40. h. t. n.*

V.

Et habet hoc peculium vel libera persona vel servilis: Libera ut filiusfamilias, cuius peculium aut paganium est, aut militare: Paganum, quod domi extra militiam: Militare quod in militia vel eius respectu acquiritur: *a* & in eo filiusfamilias pro Patrefamilias habetur *b.*

Divisio peculii.

a *l. fin. C. de offic. testam.* *b* *l. 3. l. ex castrensi de cast. pecul. l. cum multa C. de bonis qua liber.*

VI.

Paganum rursus in duas abit species: aut enim est profectitium aut adventitium: Illud dicitur, quod filiusfamilias à Patre vel factio vel contemplatione Patris in cuius potestate est, accepit *a*, in quo Pater plenum Ius habet Iure civili: Hoc describi potest, quod aliunde, puta à Matre, non ex bonis Paternis, acquiritur & filio advenit ex successione fortè materna aut liberalitate, fortuna, sive ignorante Patre id factum sit, sive invito, in quo Pater saltem usufructuarius est, nisi aliter cautum sit *b.*

a ut colligantur hæc ex *§. 1. tit. 1. per quas person. nob. acquir. l. profectitia 5. de iur. dot. l. sed si plures §. in arrogato de vulg. & pupill. substit.* Hoc peculium si ius naturale spectemus filii est: iure civili patris propter patriam potestatem. *b* *l. fin. & 1. tit. C. de bon. qua lib. Duaren. de condict. indeb. in l. Frater à fratre.*

VII.

Militare in duas itidem deducitur species in castrense, & quasi castrense: Illud est quod filiusfamilias sibi in castris acquirit, vel in militiam proficiscenti datur, atque occasione militiæ acquisitum est *a.* Hoc, ad exemplum illius introductum iisdem ferè privilegiis munitum, est quod filiusfamilias sibi in rogata militia quæsit *b.*

a *l. castrensi de castrensi pecul.* *b* *l. ult. C. de offic. testam. l. ult. C. de advoc. divers. iudic.*

VIII.

Servi p̄eculium in specie definitur, quod servus domini permisso (nulla servorum differentia habita, separatim à Dominicis rationibus habet, deducto inde si quid domino debetur.

l. 5. §. ult. h. t. Et hoc peculium id proprii habet, ut quantumvis servo commissum domini voluntate, totum tamen est domini & proprietate & fructu §. item nobis l. per quas pers. acquir.

IX.

Servorum autem nomine non solum servos proprios intelligimus & communes, verum etiam eos, qui bona fide nobis serviunt, sive liberi sint sive alieni servi *a*, imò etiam si usumfructum tantum vel usum in iis habeamus, quatenus tamen per eos acquirimus & obligamur *b*.

a d. l. 1. §. pen. & ult. h. t. l. 1. §. ult. de tribut. actio. b l. 2. h. t.

X.

Actio.

Datur igitur ex contractu filii familias vel servi creditori actio de peculio: quæ est in personam *a*, & quoad filium ratione peculii profectitii tantum *b*, non adventitii *c*, nec castrensis vel quasi *d*: In servorum peculio leges differentiam non statuunt *e*.

a l. summa §. ult. de pecul. §. in personam Inst. de act. b §. 1. l. per qu. pers. nob. acquir Dd. in §. actiones 10. 1. de actionib. & vide thes. 6. c nomine adventu pater convenitur tanquam legitimus administrator. d. l. ult. C. de bon. qua. lib. d ratio sumitur ex thes. 5. cuius nomine filius familias ipse tanquam paterf. convenitur l. 2. ad SC. Macced. c l. 6. h. t.

XI.

Et competit in dominum patremve & in quemcunq; alium qui peculium filii habuerit, sive successor sit universalis sive singularis *a*: Et si plures sunt heredes in singulos pro hereditaria parte ut pro modo peculii *b* actori satisfiat *c*. Deducto tamen semper eo, quod ipsi qui convenitur à filio vel servo debetur *d*.

a l. si noxali §. deniq; & §. idem scribit & l. & ancillarum §. ult. l. ex duobus §. ult. l. seq. hic. l. 1. §. item: Quando actio de pecul. ubi de singulari successore agitur, ut puta si legatum vel venditum

venditum sit peculium tenetur actione hac quod singulare est hic. b
l. si quis servum. h. t. c. l. 3. §. si filiumfam. l. sed si 9. §. peculium h. t.
Qui contrahunt cum filiofam. dicuntur habere duos creditores vel debi-
tores l. si quis cum filio. h. t. filium in solidum patrem peculiotenus d. l.
peculium in pr. & §. præterea h. t. ut si forte negotium aliquod contra-
bat filius cum patre vel servus cum domino ex quo sit ei naturaliter
obligatus l. nec servus 4. 1. de pecul.

XII.

Illud etiam deducendum videtur siquid his personis
debetur, quæ sunt in potestate vel tutela vel cura Domini
vel patris, vel quorum negotia administrant, dummodo
dolo careant, quoniam si per dolum peculium vel ademe-
rint vel minuerint tenentur.

l. 9. sed si damnum §. præterea 4. l. 1. 1. Si noxali §. fin. cum 5. l.
seqq. h. t.

XIII.

Datur etiam in Dominium de peculio actio etiam si
prohibuerit contrahi cum servo a, & tenebit quamvis
cum ea intenditur actio nihil sit in peculio, si modo rei iu-
dicata tempore inlit b.

a l. 29. si quis servum §. fin. l. 47. Quoties: in pr h. t. b l. qua-
situm 30. in pr. h. t. l. 14. si filius. §. de negot. gest. l. 16. de petit. hered.

XIV.

Hæc autem actio perpetua dicitur quamdiu servus
vel filius in potestate est. Sed post mortem Patris vel domi-
ni vel postquam filius emancipatus, aliove modo patria
potestate liberatus, aut servus manumissus alienatusve fu-
erit annalis esse incipit a: Cum enim soluta & extincta
potestate extinguatur peculium, sufficit ad exemplum cæ-
terarum prætoriarum actionum ad annum deinceps uti-
lem obligationem produci b.

a l. 1. in pr. & §. 1. cum §. alienatio h. t. l. 2. C. Quod cum eo. l.
5. C. ad SC. Maced. l. 27. §. si servus §. de pecul. b l. ult. h. t. VVes. hic
Duar. tit. de pecul. c. 2.

XV.

Annus hic utilis computabitur, & ideo si conditio-
nalis sit obligatio, non ex eo computandus erit, quo obli-

Quando de
pecul. actio
annalis.

gatus est, sed ex quo peti potuit conditione existente a.
Et temporalis actio non prorogatur sed coarctatur b.

a d.l. 1. §. annus autem b. 1. b l. 2. eod. ubi est exempl.

XV 2.

Porro differentia inter actionem tributariam & de peculio notanda venit: In hac dominus vel pater prius deducit, quicquid à servo vel filiofamilias sibi, vel his, quos in potestate habent, debetur: In illa dominus vel pater in tributum vocatur si dolo malo facta fuerit iniqua divisio. l. illud 7. §. si cuius dolo cum seq. l. quia 8. in fin. vers. quamvis non aliter l. quod in herede vers. ipse autor. de tribut. action. Plures differentia ex superioribus colligi possunt.

XV 11.

Ex delicto filiofamilias gravis inter Dd. controversia est an pater pro ratione peculii conveniri possit: Nos negativam defendemus, nisi aliæ circumstantiæ contrarium moneant.

§. si filiusfam. in fi. l. de oblig. que ex quas. del. l. pen C. Qui bonis ceder. poss. l. rem legatam ff. de adimend. legat. Sed filiusfamilias ipse tenetur l. filiusfamilias 39. de O. & A. l. tam ex contractibus 57. de iudi. Costal. in fin. l. 3. de pecul. Cuiac. eleg. l. 13. obs. c. 18. & l. 7. c. 31. & b. l. 3. c. 24.

XV 111.

De peculio non est proprium nomen actionis, sed tantum adiectio seu qualitas sive cognominatio illius actionis, quæ ex contractu cum filio vel servo celebrato descendit: Libellum huius actionis ita formari debere, ut contineat actionem ex eo contractu, qui cum filio vel servo celebratus est, descendantem, adiecta hac petitione ut pater vel dominus condemnetur solvere peculiotenus id, ad quod filius obligatus est b.

a l. in bona fidei de peculio: nam est de peculio mandati actio. l. 3. §. cui congruit de pecul. vel depositi de peculio l. depositi eod. vel tutela iudicium de peculio l. 1. C. Quod cum eo. b lason. in §. actionis 10. Inst. de actionib. n. 26.

XIX.

Actio de in rem verso.

Amplius filii, qui in potestate aliena sunt, nihil in peculio,

¶ d.l. i. §. si i. 19. v. ideo autem h. t. b. in fine r. 1. ¶ d. l. i. §. fin. cum l. seq. v. v. h. i. n. 5. Costal. hic n. 16. Duar. in h. t. c. 2. quod sal- lit in alijs administratoribus l. pluribus de procurat.

VII.

Ad hæc notandum, nullam hoc casu actionem esse **Contrariam**, sed exercitori adversus magistrum civili vel locati vel mandati actione contra eos, qui cum magistro contraxerunt, extra ordinem utilitatis causa succurritur. l. i. §. est autem h. t. quanquam eandem huius actionis rationem esse arbitramur, quæ est infortioria, ut si qui præposuit, servare rem suam aliter non potuit, contrariam habeat l. 2. inf. de instit. act. Hostom. in comment. ad h. t. in fin. l. v. v. in par. n. 6.

VIII.

Ad extremum in hac actione considerandum venit singulare illud, ubi pater tenetur in solidum, si filius eius voluntate navem exercuerit. l. i. §. 2. plane ff. h. t. quem lo- rum valde obscurum & difficilem dicit Duar. ad h. t. c. 2. fol. mihi 969. ubi simul explicat.

IX.

Ad maritimam negotiationem pertinet & Lex Rhod- dia a de iactu, qua quidem lege cavetur, ut si levandæ navis gratia iactus mercium factus sit omnium contributi- one sarciantur, quod pro omnibus datum iactumq; est b. Acquisitum enim, commune detrimentum fieri eorum, qui propter amissas aliorum res, consecuti sunt, ut merces suas haberent salvas c.

De L. Rho- dia de iactu. Echiffre est.

a quæ a potentibus olim in mari Rhodijs (quorum disciplinam navalem ad suam usq; ætatem durasse testatur C. cetero pro L. Manilia.) introducta primum observataq; propter summam æquitatem ab omni- bus navigantibus usurpari demum pro lege maris cæpit, lexq; Rhodio- rum nautica appellatur, l. pen. h. t. b. l. i. h. t. c. l. 2. in pr. v. acquisi- tum ff. h. t. Vide Duar. Petrum Peckium & Fr. Hott. eleganter b. t. explicantes & dubia dissolventes: adde & Paull. 2. sent. 7.

X.

Quod quò fiat dilucidius, exemplo declaremus. Cum in eandem navim varia mercium genera complures mer- catores coëgissent, prætereaq; multi vectores servi & libe- ri navigarent in ea, tempestate gravi coorta, necessariò ja- ctura facta erat. Quæ sita deinde sunt hæc, an omnes iactu-

ram præstare oporteat: & si qui tales merces imposuissent quibus navis non oneraretur, veluti gemmas aut margaritas: & quæ portio esset præstanda, & an etiam pro liberis capitibus dari oporteat: & qua actione ea res expediri possit? placuit ex interpretatione L. Rhodiæ, omnes, quorum quid interfuisset, mercium causa, servatarum iacturam fieri, conferre oportere, quia id tributum ex lege ob res servatas deberent. Itaque dominum etiam navis, pro portione quod navim habeat salvam, obligatum esse. Nam iacturæ summam pro rerum precio distribui oportet.

l. 2. §. 2. ff. h. t. Dn. VVes. par. h. t. n. 2.

XI.

Agitatum etiam est, an vestimentorum cuiusque; & anulorum æstimationem fieri oporteat? Et omnium visum est, nisi si qua consumendi causa imposita forent? quo in numero sunt cibaria. Neque enim hæc unius, sed omnium gratia imponi videntur; eò magis quòd si quando ea deficiant, quod quisque habet in commune, conferre debeat, corporum tamen liberorum nullam æstimationem fieri posse, concludimus *b.* *a l. 2. §. cum in eadem 2. b. t. VVes. cod. n. 2. b modo d. l. 2. §. 2. v. corporum eod. Petrus Peck. late ad b. t.*

XII.

Qua actio-
ne res repe-
rantur pro-
iectæ.

Ex conducto igitur domini rerum amissarum cum nau-
ta, id est, magistro agent, ut cæterorum merces retineat,
donec portionem damni præstent, imò etsi non retineat
merces magister, ultrò ex locato habiturus est actionem
cum vectoribus, quemadmodum etiam si nullas sarcinas
habent. *d. l. 2. in pr. ff. h. t. Dn. VVes. n. 3. Adde Peckium d. loc. &
Duar. h. t. Cuiac. lib. 3. obs. c. 2. ubi de varietate lectionis agitur. d.
l. ex qua thesis descripta, Et quòd ad actionem instituendam requiritur
iactura communis periculi evitandi gratia, ex una parte, conservatio
rerum ex altera parte, Duar. c. 3.*

XIII.

Portio autem pro æstimatione ac pretio rerum, quæ sal-
væ quæque amissæ sunt, præstari solet; nec ad rem pertinet,
si ex, quæ amissæ sunt, pluris venire poterant: quia detri-
menti, non lucri fit præstatio *a.* Sed in his rebus, quarum
nomine conferendum est, æstimatio debet haberi non
quanti

quantū emta sint, sed quantū venire possint b, ac pretio rerum presente, ne nimium graventur contributores. Quid enim si aspergine deteriores sint tacta, an non iniquū esset, & hoc damno & collationis onere, quasi rebus integris dominium onerari c. a d.l. 2. §. porrio 4. b. 1. & d. §. porrio v. sed in hū eod. c. c. l. 4. §. fin. b. 1. VVes. n. 4.

XIV.

Sed hæc tum demum locum hæbet, cum servandæ navis causa iactum est: id est, ubi iactus nave salva in tributum venit a. Nam huius æquitatem tunc admitti placuit cum iactus remedio, cæteris in communi periculo, salva navi, consultum est b, Quod si ante iactum vel in ipso iactu naufragium fiat, quod quisq; eo servare potest, servat sibi tanquam ex incendio: nec amissæ navis merciumve damnum collationis consortio larcitur c. a l. 4. in pr. & §. 1. b. 1. b l. amisse 5. b. 1. c l. cum depressa 7. d. l. amisse 5. iuncta l. 4. b. 1. VVes. n. 5.

XV.

Illud ultimo loco notandum, res iactas domini manere, nec fieri apprehendentis, quia pro derelicto non habentur a. Vnde si quæ res iactæ apparuerint, restituentur domino, actione ex locato quam promiscuè ICt⁹ ex conducto vocat, & collatio exonerabitur b. a d. l. 2. §. fin. l. qui levanda 8. b. 1. b d l. 2. §. 7. eod. auth. navigia C. de furt. VVes. d. n. 5. Geil. 1. obs. 18.

XVI.

Huc usq; de negotiationibus maritimis dicta sufficiunt. Iam ordo requirit, ut deterratribus quoq; nonnulla dispiciamus negotiationibus: quarum primas tenet actio a infortoria, quæ conceditur ei, qui cum institore de reb. ad ipsius negotiationem pertinentibus b contraxit, adversus dominum vel patrem c, qui præposuit, ut quod institorem illo nomine dare vel facere oporteret, si cum eo civiliter d ageretur, tanti damnetur e.

a Ab institore negotiationi terrestri præposito dicta. Vnde hoc inter priorem interest, quod superior ex negotio cum magistro gesto, hæc ex eo, quod cum institore gestum est nascitur. b l. 5. §. 12. l. 1. §. 5 hic & l. 2. 3. C. eod. c Nihil refert cuius conditionis sit institor. Itaq; licet filius pecunia mutuo accepta Macedoniani SCii exceptione tuveitur pater tamen hac actione in solidum tenetur l. 7. §. 1. ad Maced. d Est

De infortoria
actione.
Bon Factors.
Definitio.

enim & hac actio accessoria: quia & principaliter cum domino agi potest. §. ult. inst. quod cum eo. c. l. 1. 2. C. h. t. §. 2. & 3. Inst. quod cum eo. Hott. in comm. hic. XVII.

Deinceps proximum est videre, an istæ actiones duæ conditiones sint, & utrum certi, an incerti? Sed hoc ex natura negotii, quod contractum est, dijudicari oportet. *a.* Sunt n. harum actionum nomina appellativa.

a l. 29. ff. si cert. pet. l. 5. §. 1. 2. & seq. hic. b Hott. ad pr. tit. inst. de nox. act. datur hæc etiam actio in heredem licet pupillum & furiosum, propter utilitatem promiscui usus: neq. imputatur contrahenti, quod sciverit dominum decessisse. l. 1. 7. §. 2. & 3. hic D. ff. Ant. Fab. 2. coniect. 1. 1. qui in d. l. 1. 7. §. 3. pro (Sciens) emendat. (Nesciens.)

XVIII.

Revocatio
institoris.

Revocandus est institutor publicè, ut omnib. negotiatoribus domini voluntas declararetur, quod utilius est, quamvis & institutori prohibere potest dominus ne contrahat, nisi ad tempus sit præpositus, tū enim nulla necessaria est prohibitio. *l. sed etsi pupillus l. 1. §. 1. h. t. Sola autem morte præponentis præpositio non revocatur l. 5. §. pen. h. t. quia sibi imputent heredes, quod non removerint institorem: hic videnda t. eius qui. de reb. cred. quæ non de institore, sed feneratorè agit.*

XIX.

Hic & illa occurrit quæstio, an adversus ipsum institutorem detur actio? Et dari ex sententia Duareni existimamus simili modo, ut in exercitoria. *per l. 7. §. interdum ad SC. Maced. Nec obstat l. ult. hic, quia verbis cautionis non videtur se obligasse etiam nomine alieno: quod & in procuratore obtinet l. procurator pro evictione de evict. l. solutum de pign. act.*

XX.

De tributoria.

Postremo loco ponitur Tributoria *a*, actio etiam terrestris, quæ creditoribus servi vel filii in merce *b* peculiari sciente domino *c*, vel patre negociantis conceditur adversus ipsius dominium, qui in illius merce pro rata cuiusq. debiti distribuenda dolo malo versatus est *d*, ut quanto minus *e* tributū sit, quam debuerit, præstet. *a à distributione dicta VVes. par. hic n. 1. Hott. in comm. ibid. §. 3. inst. quod cum eo. b l. 5. §. 4. & 11. hic l. 1. c. §. pen. de l. act. §. 3. quod cum eo. c l. 1. §. 3. hic. d cuius doli correctoria est hæc actio. Cui. l. 3. §. ult. cum II seqq. h. t. c. l. 7. §. 1. h. t.*

FINIS.

DISP. VII.

DISPUTATIO

Tertiae partem

SEPTIMA.

Desumpta ex text. ff. I. C.

QVOD CVM
EO QUI IN ALIENA
POTESTATE. DE PECV-
LIO, DE IN RBM VERSO
& QVOD IVSSV.

QVAM

Trino & uno feliciter annuente

PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
pro curia ingenii suppellectile defendere
studebit

SIGISMVNDVS ANDREAS
MARCVS

Ad diem 16. Martij h. & l. consuet.

Vniuersa benè & competenter geruntur si rei prin-
cipium fiat decens & amicabile DEO.

*Nov. 6. quomod. oport. Epi-
scop. in pr.*

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CID IO XCIV.

*MAGNIFICA VIRTUTE AM-
plissimis, solida doctrina & autoritate
clarissimis atq; consultiss. mis
viris: Dn.*

MARCO GERSTENBERG
IC. CELEBERRIMO, ILLV^s
STRISSIMORVM PRINCIPVM
**Saxoniae Cancellario fide-
lissimo**
Et Dn.

VVOLFGANGIO SPELT,
IC, EXIMIO, ITIDEM ILLVSTRIS-
simorum Principum Saxoniae Consiliario
vigilantissimo,

**Dominis & patronis suis debita animi
observantia venerandis**

Pro Elephante muscam

Pro monte murem

Pro acervo granum

effert & consecrat

Sigismundus Andreas Marcus
Respondens,

QVOD CVM EO QVI IN AL,
 POTES. D B P B CVLIO; IN REM
 verso: Quod iussu.

Continuatio.

SVNT & alia actiones ex contractibus persona-
 rum in potestate nostra existentium competen-
 tes, de quibus modo videbimus, & primo de actio-
 nibus, quæ dantur adversus filiumfamilias, deinde
 de iis quæ dantur adversus patrem vel dominum,
 quales sunt actio de peculio, de in rem verso, &
 quod iussu.

T H E S I S I.

EX CONTRACTV SVO
 filiosfamilias non minus obligari & con-
 veniri posse quam Patresfamilias indubi-
 tati juris est *a*, & vel contra ipsum filium
 si is rem teneat *b*, vel contra patrem ra-
 tione peculii fit executio *c*.

Quod cum
 eo qui in
 aliena potes-
 tate.

a l. tam ex contractibus 57. de iudic. l. filios
 familias 39. de O. & A. l. quoties cum l. seq. de noxal. act. *b* l. de eo.
 12. §. 1. ad exhibendum. *c* d. l. quoties 34. cum l. seq. de noxal. act.
 & Costal. hic: Excipitur à thesi mutuum & votum t. st. de Scto Maced.
 & pollicitat.

II.

Si verò post obligationem contractam emancipatus,
 vel aliter potestate liberatus sit filiusfamilias, aut exhere-
 datus,

datus, vel abstinerit sese hereditate defuncti Patris, sive voluntate sua sive iussu Patris contraxerit, & sive in peculium ipsius sive in patrimonium patris ea res redacta sit, datur in filium actio ut causa cognita quatenus facere potest condemnetur a, ita tamen ut si postea locupletior factus sit reliqua inferat b.

a l. 2. & l. 5. ff. si filius. in pr. h. t. l. 2. l. 4. si ex contractu l. 9. si ex alio C. b. t. VVesenb. in Com. n. 3. Emancipatus vero iure non tenetur ex contractu ante emancipationem gesto, quia capite minutus est, l. qui res §. aream de solut. l. si servus de adimendus legat. Sed praeor equitate morus dat in emancipatum actionē ac si emancipatus non fuisset l. 2. de cap. minut. l. 2. hic. hoc tamen temperamento addito ut conveniatur tantum in id quod facere potest. b l. un. §. cum autem C. de rei uxor. act. Duar. hic. c. 1.

III.

Filius autem derrahere hic non potest quod aliis debetur, exceptis privilegiatis creditoribus, & iis qui post emancipationem contraxerunt a, solique filio hac edictali lege succurritur non eius heredi b, & contra ipsum quoque filium in solidum actio exercetur ex delicto ipsius c, vel si patrem familias sese esse mentitus sit d, vel Patri heres extitit, dum tamen non ex minima parte e, vel etiam si exheredato ex Scto Trebelliano hereditas patris restituta dicitur f.

a l. 3. sed an hic. h. t. b l. 4. sed si ex parte §. soli autem h. t. c d. l. 4. §. quanquam: Nec ad servos perimet illi enim ante manumissionem non obligantur. l. servus C. de iudicis. d d. l. 4. §. interdum l. 6. Eum qui eod. tit. 2. tit. Cod. si min. se maior. dix. l. 10. de re iudic. c d. l. 2. §. fin. l. 7. d. l. 4. in pr. d. l. 5. si filiusfam. §. 2. h. t. d. l. 2. cum l. 9. si ex alio. C. eod. f. d. l. 5. §. 1. Et haec de actionibus quae in filium solum ex contractu dantur: Sequuntur nunc actiones quae coniunctim nomine Servi & filij in Dominum vel Patrem competunt, & primum de peculio.

IV.

De Peculio.

Est autem peculium (à pecoribus in quibus substantia veterū omnis consistebat, ut & pecunia dictum a) pusilla pecunia sive pusillum Patrimonium filij familias vel servi

A quod

lio, vel non solidum, habent conveniuntur ij qui eos in potestate tenent, quatenus in rem eorum quod acceptum est verum sit quasi cum ipsis potius contractum videatur, ad quos utilitas contractus pervenit.

l. 1. in pr. h. t. §. ut. In: quod cum eo qui in al. po.

XX.

In rem autem verum intelligitur quicquid necessario utiliterq; , non voluptatis causa a, in rem Domini impenderit servus b: Hodie etiam is qui in famulatio est c.

a l. 3. §. sed et si mutua 4. h. t. b d. l. 3. §. 1. h. t. §. praterea vers. in rem: Inst. Quod cum eo qui in al. po. c Alibus. l. 2. Jur. Rom. c. 10.

XXI.

Hoc etiam casu in rem patris verum videtur, si filius familias pecuniam mutuatus pro filia tua vel nepte aut sorore in dotem dederit, quatenus avus vel parens daturus esset, dummodo sic dedit ut patris negotium gerens.

l. et ideo §. fin. cum 2. ff. seqq. h. t.

XXII.

Hoc loco illa decidenda occurrit quaestio: si filius familias in rem patris acceperit pecuniam utiliter atq; prudenter, sed res infelicem eventum habuit sine dolo suo, casu aliquo fortuito, an dabitur actio de in rem verso? Quod nobis affirmandum viderur.

per l. servus 17 ff. h. t. Spectamus enim magis consilium quam eventum rei l. 10. §. ult. et ibi Gothofr. h. t. facit l. sed an ultro §. 1. de negot. g. ff.

XXIII.

Regulariter autem notandum est toties de in rem verso actionem esse, quoties procurator mandati, vel qui negotium gessit negotiorum gestorū haberet actionem: quotiesque aliquid ita consumsit servus, ut aut meliorem rem dominus habuerit aut non deteriore a, Et in rem domini vel patris conversum esse auctori probatio incumbit b.

a d. l. 3. §. et regulariter h. t. b §. ceterum In. Quod cum eo. VVesemb. in commentar. hic Duaren. h. t. in fin.

Estq;

XXIV.

Estq; hæc actio de in rem verso perpetua & locum habet siue peculium ademptum sit, siue dolo malo, siue actio de peculio anno finita sit.

l. 1. in pr. b. t.

Actio quod iustu.

XXV.

Datur etiam alia actio ex contractu filii aut servi adversus patrem vel dominum in solidum tam de usuris quam sorte *a*, quæ dicitur actio quod iassu *b*, quatenus videlicet iussit pater vel dominus filium vel servum contrahere *c*, quodammodo enim cum eo contrahitur, qui iubet *d*.

a l. si mandator C. de eo qui in al. po. b Duaren. hic. c l. 1. h. t. l. pen. 5. Quod cum eo. §. 1. Inst. eod. tit. d d. l. 1. b. t. l. 15 2. §. 1. l. 169. de R. l.

XXVI.

Estq; hæc actio longe utilior actione de peculio: Non enim inspiciamus quantum sit in peculio servi vel filii familias, sed agitur in solidum, dum videlicet parens iussit *a*. Et licet una est actio, qua de peculio deq; eo quod in rem domini versum sit agitur, tamen duas habet condemnationes: Itaq; Iudex apud quem de ea actione agitur ante dispicere solet an in rem domini versum sit *b*.

a d. l. 1. h. t. n. l. si mandator C. Quod cum eo. Non autem locum habet hæc actio quando principalis contractus non subsistit, & nisi pupillus uel alius qui contrahere non potest iusserit. l. 3. §. 1. b. t. b §. in rem inst. Quod cum eo.

XXVII.

Iussum autem accipimus siue testato quis siue per Epistolam, siue verbis, aut per nuntium, siue specialiter in uno contractu siue generaliter iusserit *a*: Nec illud discrimen hic agnoscimus iusseritne parens vel dominus an mandaverit *b*.

a d. l. 1. §. iussum a. b Duaren. h. t. d. l. 1. §. sed et si servi eod. iussum est eius qui imperium habet: Mandatum eius qui imperium non habet.

Idemq;

XXVIII.

Idemq; est, si Pater vel Dominus ratum habuerit *a*, si Tutor iusserit *b* vel curator *c*, vel si pupillus tutore autore iusserit *d*, si verus procurator iusserit *e*: si fructuarius, vel is cui bona quis servit iusserit *f*, & quæ hic de servis dicuntur hodie ad famulos utiliter extendere, possumus *g*, ad Monachos *h*.

a d.l. 1. §. si ratum l. 5. §. 2. §. de in rem verso. l. 7. in fin. C. Quod cum eo. b l. 2. in pr. h. t. l. 20. in fin. §. tit. prox. c d. l. 1. §. fin. d d. l. 1. §. si pupillus e d. l. 1. §. fin. & l. pen. hic. f d. l. 1. §. si iussu eod. g Cuiac. in parat. ff. hic. h Faber in pr. Inst. Quod cum eo. n. 2. Et vide librum 1. artic. 3 1. & ib. glos. lat. sub litera g. in Landtrecht.

XXIX.

Differt autem actio infortoria & exercitoria à præfenti, quia hæc generalior est & ad quævis negotia iussu patris vel domini gesta accommodari potest: Illæ verò duæ actiones tam late non patent, sed tantum jobrinent si quid eius rei gratia, cui servus vel filiusfamilias præpositus gestum sit.

l. 1. §. non autem in pr. de exercit. act. l. 5. vers. si eius. C. de inst. & exerc. act. Prout igitur expedit ita quæq; uel hanc uel illam eligere debet. §. rursus 1. Quod cum eo. l. 5. §. 1. vers. eligere l. quod in herede §. 1. de trib. act.

P A R E R G A.

1.

Questionis loco proponere libuit, An sumtus studiorum à patre vel etiam matre filio suppeditati in legitimã sint computandi? quod nobis negandum videtur, nisi contraria voluntas parentum appareat vel ex libris rati-

onum

onum vel dispositione ultima. l. qua pater ff. famul. ercisc. Et ibi Dd. Hartm. Pistor. part. 1. q. 19. Thoming. decis. 31.

II.

Patria potestas consensu aut pacto nudo acquiri neq³ amitti potest^a. Quemadmodum etiam ius sanguinis pacto quari aut repudiari non potest^b.^a l. 3. C. de emancip. lib.^b l. ius agnationis 34. de pact.

III.

Qui corpus idem bis promittit eum semel duntaxat obligari verius est. l. si tibi dari stipul. 25. de V. O. Accurs. in l. scire debemus in verb. in precedenti d. t. Don. in l. qui bis ff. d. t.

F I N I S.

DISP. IIX.

OCTAVA

Tertie fforum partis

DISPUTATIO

DE SCIS

MACEDONI

ANO ET VEL

LEIANO.

*Ex tit. ff. & Cod. item §. fin. l. quod
cum eo qui in alien. potestate. collecta :*

QVAM

Σὺ τῷ Θεῷ

PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

IN PVBΛICO PANDECTARVM COL-
legio habebit

JOSEPHVS VRSINVS

Cotbusiensis Lusatius :

12. Kal. Maji, h. 6. matut, in
Acroasi Ictorum.

Dd. Pius & Severus,

In l. Et primò 2. §. sed ita 3. ff. ad SC. vell.

Ταῖς ἀπαθώσαις γυναικῖν τὸ δόγμα τῆς σω-
κλύτης βελῆς & βελθεί.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCXCIV.

Nobili & Clariss. Viro,

Dn. FRANCISCO
HILDESHEIM. HIP-
POLYTI P.

ILLVSTRISSIMI PRIN-
CIPIS ELECTORIS BRAN-
deburgici Medico soller-
tissimo,

Patrono suo colendo,

Theses has

Observantiæ ergo
nuncupat

IOSEPHVS VASINVS.

A D S C T A
M A C E D . & V E L L E I .
Continuatio.

CONTRAHENTES non tantum ex suis ipsorummee
negociis obligantur: sed etiam ex contractu eorum,
quos in sua habent potestate a; quales sunt Servi, & Filiis-
fam., nec non etiam Vxores de iure vetustiori b. De qui-
bus cum hactenus generaliter actum: duæ jam maximè in-
signes sequuntur EXCEPTIOES Sctis introducæ; al-
tera M A C E D O N I A N O quæ in Filiisfam., altera V E L L E J A N O
quæ in Mulieribus locum habet c. De his itaq; in hac Dis-
putatione conferendum: ut videamus Quibus & Contra
quos illæ dentur aut denegentur.

a t. t. l. Quod cum eo qui in al. pot. est, neg. gest. esse dicitur.
Ves in parat. ff. de exercitoria act. n. 1. b Duar. ad Vellei. cap. 1. in f.
Vult. in iurisf. Rom. l. b. 1. c. 8. n. 1. Cato apud Liv. l. 4. Dec. 4. Vlp. tit.
11. 20. 26. Cuiac. 7. obs. 11. Cic. pro Flac. & pro Mur. Quod postmo-
dum quidem obsolevit, l. virum 14. & l. mulieri 15. De curatoribus
furioso. nostris tamen Saxonum morib. ferè instauratum est: quibus u-
xor non quidem in potestate, sed tamen in tutela & cura mariti est,
Spec. Sax. lib. 1. c. 3. Faber & Ang. l. ad Sctum Tertyll. c. 11. tt. ffor.
& C. Ad Sctum Maced. & ad Sctum Vell. Qui tituli in ff. quidem sunt
distracti; in C. vero rellius immediatè cõbarent. Duar. Ad SC. Vell. in p.

T H E S E S .

A D M A C E D .
I.

MPROBVS FOENERATOR Occasio,
Romæ erat; fortè à regione patria Macedo a.
(unde Scto nomen inditum b,) cognomina-
tus. is filiisfam. adolescentulis, ad quemvis

luxum mutuam pecuniam credebat, & hoc quidem nominibus incertis c. Inde sæpe onerati ære alieno creditarum pecuniarum, quas in luxuriam consumebant; vitæ parentum insidiabantur d. Ideò Senatus prohibebat mutuas pecunias eis, qui in potestate parentis essent, dari. ei verò qui inscio patre credidisset, denegabat actionem e.

a *Tempore Vespasiani, secundum Duar. h. c. 1. Cuiac. in parat. C. b. in f. VVes. b. ibidem n. 1. Horom. Schneid. VVesen. & communiter Dd. in §. illud. penult. I. quod cum eo, qui in al. pot. Alex. ab Alex. Genialium dierum lib. 1. cap. 7. b. Connan. lib. 7. cap. 2. n. 4. in f. Cuiac. in ff. & C. b. VVes. h. n. 3. c. l. 1. in p. h. d. §. illud proprie 7. in f. 1. Quod cum eo. VVes. h. n. 3. VVes. Horom. & communiter Dd. d. §. penult. I. Quod cum eo. n. 6. Cic. pro S. Roscio, Schneid. n. 9. I. Acquisit. per arrog. l. ult. §. ipsam a. 5. vers. melius f. C. Bonis qua liberis, inde dicitur Ovid. Filius ante diem patrios inquirat in annos. c. l. 1. in p. h. & d. §. 7. l. quod cum eo. l. quamvis pignoris 8. in f. ad Vellei. Verba (denegabat actionem) hic de effectu act:onis intelligenda sunt: videlicet quod competat quidem actio propter obligationem; sed tamen talis, ut exceptione Scti elidi possit. l. pen. C. h. l. 7. in p. cum §. seqq. l. tamen l. 1. & ibi Goibof. ff. h. VVes. h. in f. & §. pen. l. Quod cum eo. Duar. h. c. 1. in f. & ad SC. Vell. c. 2. fol. 988. Estq; hac exceptio litis finita, secundum VVes.*

II.

Text.

Verba Scti hæc sunt. Cum inter ceteras sceleris causas Macedo, quas illi natura administrabat, etiam æs alienum adhibuisset: & sæpè materiam peccandi malis moribus præstaret, qui pecuniam (ne quid amplius diceretur) incertis nominibus a crederet: placere, ne cui, qui filiosam. mutuam pecuniam dedisset, etiam post mortem parentis eius cuius in potestate fuisset, actio petitiòq; daretur. ut scirent, qui pessimo exemplo fœnerarent: nullius posse filiis. bonum nomen expectata patris morte fieri.

a *Id est: debitoribus fidei, qb imminentem paupertatem vel alios casus, suspectæ. quod videtur comprobare versus Horatii: Cautos nominibus certis exponere nummos. Ut sic secundum Accurs. & Erasmus Nomina significant ipsas debitorum personas. Budæus Nomen interpretatur causam titulumq; debendi, cui assentitur Connanus & VVes. h. n.*

2. Alciat.

2. Alciat. 2. Parerg. 1 2. quod videlicet Macedo non exprefferit tempus
& causam ad quam data esset. si enim causam adiecisset, tarpem pu-
ta, non habuisset conditionem l. si quis cum sciret 8. Pro emtore: ut
nec, si tempus eius qui minor 25. annis esset: Conn. lib. 7. c. 2. n. 4. in
p. Sed Forcatulus in Ne. yom. dial. 98. n. 1. cum seq. rectissime ait, si-
gnificat. Obligationes scriptas i. ipsa chirographa vel cautiones. ut in-
certa nomina, sint ea chirographa, qua non habeant ascriptum certum
solvendi tempus, quibus subinde debitorem suum creditor vexare posset.

III.

Cui detur.

Huius Scti exceptio primò & principaliter datur Fi-
lios, tam naturali quam adoptivo. quod non modò ad Fi-
liamf. sed etiam ad Nepotem ac Pronepotem neptemque
& proneptem extenditur a: sive adhuc in potestate sint
(quamvis pater eorum apud hostes captivus detineatur
deportatusve sit) sive morte parentis aut emancipatione
sua potestatis esse cœperint b.

a l. 2. l. 9. §. 2. h. l. 6. §. 1. C. eo. Dua h. c. 1. Conn. lib. 7. c. 2. n. 5.
b l. 1. §. 4. l. 7. §. 5. h. §. 1. I. quib. modis in par. pot. solvitur. Duar. h.
c. 1. d. §. 7. l. quod cum eo. l. 1. §. 2. & l. 7. §. 4. h. Dua. h. c. 1. VVes. h.
n. 4. Ilotom. Sch. VVes. & Dd. in §. illuc. senul. I quod cum eo.

IV.

Nec refert quod iam cum petitur pecunia, filius in
alterius sit potestate, in alterius verò fuerit tum cum mu-
tuam accepit a: aut, quod Institor fuerit b.

a l. 7. §. 4. h. b. *quamvis hoc casu Institoria adversus eum com-
petat, qui illum instituit.* l. 7. §. 1. h.

V.

Quin immò tum etiam cum vel adhuc existant num-
mi in peculio, vel in res utiles collocati sunt, amplissimi
ordinis decretum locum habet a: Et ne renunciatione
jurata quidem eius vis elidi potest b.

a l. 9. §. 2. h. Conn. lib. 7. cap. 2. n. 5. *Quia Senatusconsultum
non considerat eventum hunc dubium, sed solum aspiciit improbū hunc
mutuandi actum, quamvis in foro conscientia aliud dicendum foret:
cum nemo debeat locupletari cum alterius damno.* Innoc. & Panor. n.
26. in c. quia pleriq; 3 de immunitate Ecclesie. & VVes. §. pen. n. 4. l.
quod cum eo. b. Numerorum cap. 30. n. 4. *Quia tenderet in præjudi-*

cium patris. A. Sacramenta impuberum C. si adversus venditionem. c. non est obligatorium R.I. in 6. Con. lib. 5. c. 5. n. 3. & lib. 7. cap. 2. n. 8. Dissentit Covar. in c. quamvis, De pactis in 6. par. 2. §. 3. n. 5.

V I.

Vsq; adeò, ut si pecuniam filiusfam. solverit, eaque adhuc exstet, à patre condici possit *a*: aut si paterf. factus per ignorantiam facti pecuniam novatione expromiserit in factum excipiendum sit *b*.

a l. si filiusf. 14. Rebus cred. l. si pœna 19. Condit. indeb. l. 1. in f. C. Ne filius pro pat. b l. ult. h.

V II.

Deinde ipsi etiam patri eius hæc competit exceptio *a*: quemadmodum & fidejussori ac mandatori *b*, dummodò ne animo donandi, aut volente patre intercesserint *c*.

a l. 1. C. ne filius pro pat. Ut ne quidem peculiotenus teneatur. Con. lib. 7. cap. 2. n. 8. b Duar. h. c. 2. l. 9. §. 3. l. si alius 2. inf. ff. qua res pignori vel hypoth. data obl. non poss. VVes. b. n. 7. & in §. illud. pen. l. quod cum eo. n. 3. c l. 9. §. 3. h.

V III.

Deniq; hoc beneficium eorum omnium, de quibus hætenus dictum, heredibus prodest *a*: & tum quoq; opponi potest, cum jam lata est sententia *b*.

a l. 3. §. 10 h. VVes. h. n. 4 & 8. b l. tamen 11. b. Quod speciale est in hac & Velleiana exceptione Duar. h. c. 3. & ad Velles. c. 2. fol. 989. VVes. §. pen. l. quod cum eo. n. 7. in f.

V X.

Multi è contrario sunt casus atq; causæ, quibus amplissimi ordinis decretum cessat. Principiò enim, dum ille prohibet filiosfam. Mutuam dare pecuniam; non impedit, quò minùs is, si pro alio fidejussit (sine colore tamen hoc est, sine prætextu *a*) aut si mercatus aliquid premium stipulanti venditori cum usurarum accessione spondeat, obligetur *b*. Idem quoq; dicendum, si pater filium voluerit jussitvè mutuam accipere. In his casibus SCTI verba non sunt violata *c*.

a l. 7. h. Duar. h. c. 1. b l. 13. h. & l. 3. C. eo. Origo enim potius obligationis,

obligationis, quàm titulus actionis hic considerandus est, d.l. 3. C. et l. 3. §. 3. h. Duar. h. c. 1. C. l. si tamen 12. b. l. 2. l. 4. l. 5. inf. C. eod. Duar. h. c. 2.

X.

Porrò: sæpe eventus impedit hanc exceptionem; videlicet si pecunia jam sit soluta *a*: aut pater postea contractum comprobârit *b*: sive id expressè fecerit: sive tacitè, puta, incipiendo solvere *c*, quod tamen in curatore aliter se habet: nam quod ab eo solutum fuerit, condicitur *d*.

a l. si non sortem 26. §. filius. 9. ff. Condict. indeb. l. 9. inf. h. b. Duar. h. c. 2. & VVes. n. 8. c. l. 7. inf. l. 9. §. 3. h. l. 7. in p. C. eo. Omnia enim ratihabitio retrotrahitur, & confirmat ea quæ ab initio facta sunt. d. l. 8. b.

XI.

Similiter: Si in rem patris vertit nummos, etsi eos alio acceperit animo *a*: si pro filia fororève Dotem dederit *b*: si liquidum alioquin debitum solverit *c*. idem etiam obtinet in eo qui paterfam. factus novavit, aliàsve agnovit debitum: aut pignus dedit *d*.

a l. 7. §. 12. b. & VVes. h. n. 8. idem §. pen. l. quod cum eo. n. 4. b. l. 7. §. 2. et l. 17. b. Conn. lib. 7. c. 2. n. 5. c. l. 7. §. 14. h. d. l. 2. C. h. l. 9. b.

XII.

Tandem personarum quarundam conditio facit, quò tutò mutua eis detur pecunia: ut Legatorum, & Studioforum: (dummodo ne plus, quam pater eorum solebat subministrare, mutuo acceperint *a*.) Consulis & eorum qui in tali dignitate, qua patria potestas hodie tollitur, constituti sunt *b*: eius qui pub. vestigalia conducta habet *c*: militis, quatenus peculium castrense habet *d*.

a litem si filius. 7. §. quod dicitur 7. b. l. Macedoniani. C. eo. Schneid. in f. l. Acquisit. per arrog. Hotom. d. § pen. Duar. h. c. 2. Quia in rem patris versa intelligitur d. l. 5. C. b. VVes. h. n. 8. Idq. favore utrorumq. introductum est. absq. eo enim esset, in honestissimis atq. toti terrarum orbi. maxime necessariis operis sui impedirentur: cum nemo esset, ut ferè experimur in Academia, qui crederet illis. Immo etiam si alii cuidam in sumptus necessarios, quos pater non posset recusare, detur

mutuum

mutuum, cessat SCtum per gl. in d. l. 5. C. h. & VV. d. §. pen. n. 4. Schn. d. loco. b Nov. 81. c. 1. Gothof. l. 1. in f. b. Quamvu olim secus fuerit d. l. 1. in f. Duar. h. c. 1. VVef. h. n. 5. c l. 3. §. 1. b. d l. 1. in f. iuncta l. seq. h. l. f. §. 1. C. eo. VVef. b. n. 6.

XIII.

Is autem qui creditori falsò persuasit se patremf. esse, ope hac amplissimi ordinis indignus habetur.

l. 1. C. b. VVef. h. n. 4.

XIV.

Contra quem.

Datur hæc exceptio CONTRA eum: qui, cum sciret (aut, quod perinde est, scire posset,) Sempronium filiumf. esse; eitamen mutuò dedit a: sive id sub usuris sive sine illis fecerit b,

a VVef. h. n. 4. l. qui cum alio 19. P. l. l. 1. in p. l. 3. §. 3 l. Iulianus. pen. b. Conn. l. 7. c. 2. n. 6. b l. item, si filiusf. 7. §. sive autem. 7. b.

XV.

Sed & licet Pecuniæ verbum speciatim pro pecunia numerata hic accipiatur a: nihilominus tamen si dolosè merces frumentumve mutuò quis dederit b, aut aliter in fraudem SCti contraxit c; utilis erit exceptio.

a d. l. item si filiusf. 7. §. mutu. 3 l. 3. §. 3 l. 4. b. Duar. h. c. 1. b d. l. item si filiusf. 7. §. 3. & §. interdum inf. VVef. §. pen. 1. quod cum eo. n. 4. c l. 3. §. 3. d. l. 7. §. 1. h. l. non dubum C. l. l. Duar. b. c. 1. Fraus tamen non p̄sumitur, nisi probetur, & dolam C. de dolo ma. l. meritò. Pro socio. VVef. d. loco.

XVI.

Nec interest, Privatus crediderit an Civitas a: ipsemet creditor exigit an successor b. quin etiam, tametsi filiosf. debitore mortuo fideiussorem acceperit, incassum aget c.

a l. interest. 15. b. Duar. h. c. 1. Alc. lib. 1. de verb. sig. fol. 38. in p. b d. l. si filiusf. 7. §. non solum 6. c l. creditorem 18. b.

XVII.

Contra quem non.

Ex adverso hæc Senatus potestas NON exercetur in eum, qui vel sine fraude in SCtum contraxit a: vel mutuatam quidem dedit filiosf., sed simplicitate non vana deceptus; eò quod is videbatur esse paterf. b; nec sciri poterat

terat effctne an non in potestate c: vel deniq; à filiof. quidem stipulatus fuit, ei verò non ante numeravit, quàm sui juris effecto d.

a l. 3. §. 3. in f. b. Vves. b. n. 6. b Duar. b. c. 1. Alci. lib. 1. de V. Sig. fol. 3 1. post medium l. 3. in p. l. 7. §. 8. l. 1 1. in p. b. Vves. b. n. 4. c l. 3. §. 2. b. d l. 3. in f. Si verò vice versa à patref. stipuler, & ei filiof. factò numerem, secus erit l. 6. b.

XVIII.

Duas híc Icti movent quæstiones: Vnam: Si alius mutuam dederit, alius stipulatus sit pecuniam, an adversus hunc competat exceptio? & concludit Vip. competere, licet ipse non dederit: quin immò, licet alteruter ignoraverit suum hunc debitorem in patria esse potestate a. Altera est Pauli. Si filiusfam. absente patre, quasi ex mandato eius pecuniam accepisset, cavisset: & ad patrem litteras emisisset, ut eam pecuniam in provincia solveret? Híc respondetur: debere patrem, si factum filii sui improbat, continuò contestationem interponere contrariæ voluntatis b.

a litem si filiof. 7. §. proinde 7. b. b l. 16. b. Alioquin videatur comprobasse quod à filio gestum est. Duar. b. c. 2.

A D V E L L E I.

XIX.

Primò quidem temporibus D. Augnsti, mox deinde Claudii, edictis eorum erat interdictum ne feminæ pro viris suis intercederent. Postea factum est Scitun, quo plenissimè mulieribus omnibus subventum est: ne pro ullo intercederent. a Deniq; Iustinianus novellam tulit constitutionem; qua eatenus permisit uxori pro marito obligari, quatenus pecuniæ in propriam ipsius mulieris utilitatem expentæ sint b.

a l. 2. in p. Duar. b. c. 2. fol. 98 5. l. 2. §. 1. b Duar. b. c. 1. in f. Nov. 134. c. 8. A. si qua mulier. C. ad Vell. Conn. l. 6. c. 8. n. 2.

B

Senatus-

Pact.

Senatusconsulti verba sunt hæc. Quod ad fideiussiones & mutui dationes pro aliis, quibus intercesserint feminae, pertinet: (tametsi antè videtur ita jus dictum esse, ne eo nomine ab his petitio, nève in eas actio detur: cum eas virilibus officiis fungi, & eius generis obligationibus obstringi non sit æquum) arbitrari senatum, rectè atque ordine facturos, ad quos ea de re in iure aditum erit: si dederint operam, ut in ea re senatus voluntas servetur.

l. 2. §. 1.

XXI.

Eius rationem hanc adducit Paullus a: quod, sicut moribus civilia officia adempta sunt feminis: ita multò magis eis adimendum fuit id officium, in quo non solum opera earum versaretur, sed etiam periculum reifamiliaris, idq; ob sexus imbecillitatem b.

a l. 1. §. 1. b l. 2. §. 2. & 3. b. l. si sine voluntate §. in f. C. eod. Duar. h. c. 1. in p. VV. h. n. 2. Conn. l. 6. c. 8. n. 1. in f.

XXII.

Cui detur.

Verbum *intercesserint*, omnem omninò obligationem hic complectitur, quam ab alio cui ea non tenetur, in se mulier suscipit vel transfert.

l. 2. §. 4. b. l. 1. 2. & 4. C. eo. Duar. h. c. 2. in p.

XXIII.

Tuta itaq; erit, quæ fideiussit a, mandavit b, constituit c, defendit d, compromisit e, delegavitq; pro eo pro quo intercessit f. Immò licet pignus dederit g; aut ex intercessione, per errorem jam tum solverit b; condicere poterit.

a l. 3. C. h. l. si alius 2. ff. qua res pignori vel hypotheca data obli. non poss. Duar. h. c. 2. b l. si fideiussores 6. cum l. seq. & l. si mulier 37. §. si mulier 3. in f. b. Duar. h. c. 2. in p. c Duar. d. loco. l. 4. verbo participavit C. h. d l. 2. §. f. e l. 32. §. 2. Arbitrus f l. quamvis 8. §. interdum 3. b. Secus si pro alio. tunc enim videtur donasse. l. nec in interest §. l. quamvis 8. §. plane si mulier. §. tutor; 19. §. in f. Duar. d. c. 2. g l. quidam voluit l. 19. in p. l. si mulier 32. §. si mulier 1. b. l. si alius ff. qua res pignori vel hyp. l. si sine §. in p. & l. si sciens 7. C. h. h l. quamvis

l. quamvis pignori 8. §. 2. & 3. *l. Paulus* 3 1. l. 8. §. 3. l. 24. §. 2. h. l. *quamvis* 9. C. h. VI. h. n. 7. *Secus si cum obligata non esset, solverit l. sed si* 4. inf. cum l. seq. & *l. quamvis* 8. §. plane h. l. 1. inf. & *l. Sctum* 4. C. h. *Mulier enim per Sctum Relevatur, non qua deminuit, Restituitur l. quamvis pignoris* 8. §. plane si mulier 5. h. Error autem hic intelligendus est de ignorantia facti, non iuri aut Scti huius Con. lib. 6. cap. 8. n. 3. & 10.

XXIV.

Quid si non intercesserit, sed tamen in Scti fraudem ei datum sit a? Aut ipsamet dederit quid, ne intercederet: & decepta fuerit b? Exceptione hac uti potest.

a *l. quidam voluit* 29. inf. l. si mulier 3 2. §. si mulier. 3. *Cum videlicet ipsa se in alterius gratiam, principalem ream constituit. Duar. h. c. 2. fol. 986.* b *l. debitor* 24. §. 1. l. si mulier 23. & *l. si mulier* 26. l. si mulier 3 2. in p. b. l. cum ad eas 19. C. h.

XXV.

Vetuit porro senatus pro ullo intercedere: adeoque etiam patre a, marito b, filioq; c: item eo qui obligari ipse non potest d.

a *l. 1. in p. l. si paternam* 8. C. h. b *l. si adversarius* 10. & *l. si uxor* 18. C. h. & *l. 1. arg.* adeo 1. 1. C. ne uxor pro marito c *l. & primus* 2. in f. b. d *l. quamvis pignoris* 8. in f. cum l. seq. l. f. in f. b.

XXVI.

Non autem ipsa solum per hoc beneficium liberatur: sed & fideiussores a, mandatarii b, item heredes c: idque etiam tum, cum jam lata est sententia d.

a *l. si fideiussores* 6. l. si mulier 16. in f. h. l. mulierem 14. C. h. b *l. si decipiendi* 30. in f. b. l. si uxor 15. C. eo. Licet regressum non habeant adversus mulierem. idque ideo: quia Senatus totam obligationem improbat. l. si mulier. 16. inf. h. quod in hoc iure est singulare: cum aliis secus sit. l. quod. dictum est 3 2. Pactus l. sed si 9. §. non solum 3. ad Maced. Duar. h. c. 2. fol. 988. c *l. heredes quoque* 20. C. h. *Quia hac exceptio, rei cohaeret l. 7. §. 1. Exceptio. Duar. h. fol. 988.* d *l. tamen* 1. 1. ad Maced. vide §. thesin 8.

XXVII.

Huc usque de iis casibus, in quibus Sctum locum habet: iam de contrariis, ubi secus est. ut l. Quoties non intercedit;

Cui non.

sed pro alio solvit a: pignus suo debitori liberat b: suo nomine contrahit c: (quamvis alterius causa id faciat, eo tamen qui cum contrahit vel nesciente d, vel saltem bona fide i. sine fraude SCti dante e.)

a l. si probatio §. item si aliquid h. l. SCtum 4. in f. & l. quamvis mulier 9. C. h. Senatus enim obligata mulieri succurrere voluit, non donanti: hoc ideo: quia facilius mulier se obligat, quam alicui donat. l. sed si ego 4. in f. h. Dua. h. c. 2. VVef. h. n. 6. Con. l. 6. c. 8. n. 7. b l. quāvis pignoris 8. in p. Secus est si marito ius hypothecarum remittat l. etiam constante 11. C. h. c l. bona fide 27. in f. Duar. d. c. 2. VVef. h. n. 2. Schneid §. ult. l. fideiussor. n. 3. d l. sed si ego 4. & l. vir uxori 17. in p. h. e l. si scenebris 13. in verbis: fidei veri &: non ignoraverit. C. h. Schneid. d. §. ult. Quod secus est, si sciat contrahens eam alienam obligationem in se transferre d. l. vir uxori l. bona fide 27. in p. h. l. si mater 6. in p. C. eo.

XXVIII.

mutuum accepit in rem suam a, in eamve versum sit b: (quale est cum pro servo suo intervenit c: pro ve delegatore, creditore, aut alio qui damnatus regressum ad eam habet d.) pro alio solutionem accepit, ac ideo de rato cavit e: hereditatem adeundo æs alienum suscepit f: heresve est eius pro quo intercessit g.

a l. si mulier. 11. l. aliquando 13. l. si mulieri 22. l. si domina 25. in f. VVef. h. n. 6. b l. si pro aliquo 21. in f. A. si qua mulier C. h. c d. l. si domina 25. in p. Secus si in alterius negotio pro eo fideiubeat. d. l. si domina 25. in f. d Veluti cum hereditatis à se vendita emtorem vel suum fideiussorem defendit. l. 3. & ibi Gothof. l. aliquando 13. in p. l. debitor 24. in p. e l. si mulieri 15. cum l. seq. l. si mulieri 22. l. si mulier 32. in p. f l. si mulier f. l. aliquando in p. l. tutor pupilli 19. §. deniq; 3. l. si mulier 32. in p. g l. quamvis pignoris 8. §. plane 13. h. l. mulierem 14. in f. C. eo.

XXIX.

II Quoties Dotis a, Libertatisve b causa intercedit: aut in re aliena quid faciendum vel non faciendum mandat, eoq; nomine indemnitate promittit c.

a l. si dotare 12. & l. generaliter ult. Cod. h. Schn. §. ult. I. fideiussor. n. 4. b l. aliquando 13. in p. h. l. veterum ambiguitatem 24. C. h. Schneid.

Schn. d. §. ult. n. 4. Quod etiam ad piam causam extendere videtur Et
verb. in loco A libertate ad piam causam n. 2. c. Tutor 19. in p. & §.
1. cum §. seq. b.

XXX.

III. Quoties pro intercessione mercedem accepit a
Senatusconsulto huic renunciavit b: post biennium ite-
ratò cautionem renovavit, pignúsvē dedit c: sponte ve-
lit solvere d: iudicium pro eo pro quo intercessit, renun-
ciatione facta suscipit e: deniq; , creditorem decepe-
rit f.

a l. antiqua 23. c. h. Schneid. d. loc. Tum enim non levitate, cui
SCTum succurrit, sed cupiditate lucri intercessisse videtur, Duar.
b. c. 2. fol. 989. Quantum precium sufficiat, ut excludatur hoc beneficio:
arbitrar. index. Duar. b. c. 2. Porro accepisse eam quid, ex instrumen-
to intercessionis vel aliunde probare necesse habet stipulator: alio-
quin mulieri supererit auxilium, per d. l. antiqua. In eam tamen par-
tem, in quam mulier solvenda non erit, creditor debitorem principa-
lem convenire poterit. d. l. antiqua 23. §. 1. b. Schn. d. loco. Quod in
iudicio fieri debet, si filiorum tutelam suscipere vult: tot. tit. C. quando
mul. tur. off. fungi pot. alias etiam extra iudicium potest. l. f. §. pen. iun-
cta l. 31. b. & absq; iuramento, dummodo certiorata fuerit. Co-
var. in c. quamvis de pactis in 6. par. 2. §. 3. n. 8. Ipsa etiam generaliter
renunciare potest: sed tamen non ad quosvis eiusdem contractus ea re-
nunciatio extenditur, verum saltem ad eos, quibus accommodata fuit.
libemus 21. & ibi Gothof. C. h. Geil. 2. obs. 77. n. 1. cum seqq. &
videatur Const. Elect. part. 2. art. 16. c. Sibi enim imputet: si, quod
sepius cogitare poterat & evitare, non fecit: sed ultrò firmavit. l. si mu-
lier 22. in f. C. h. Duar. h. in f. fol. 990. Schn. d. loco. Alciatus lib. 1. de
Verb. sign. fol. 24. in f. Hoc tamen in intercessione pro marito facta non
obtinet. A. si qua mulier C. h. d. l. si pro aliquo 21. §. 1. b. e. l. f. §.
4. b. f. l. si mulier 11. l. si mulier. 26. l. si mulier 23. in p. l. 2. §. ita de-
mum 3. l. si decipiendi 30. in p. Schneid. d. loco. Nam tunc replicatione
doli, SCTi exceptionem removeri constitutum est. l. feminis 18. C. h.
& l. mulier 11. C. Distrac. pig. VVes. h. n. 4. Conn. l. 6. c. 8. n. 4.

XXXI.

Datur hæc exceptio CONTRA eum, qui sciens mu- **Contra**
lierem intercedere, contrahit cum ea. **quos.**

1. fideiussores 6. in f. l. immò tunc 12. l. vir uxori 17. in p. l. Scia
mancipia 28. in f. l. si sine voluntate 5. l. si sciens 7. l. mulier C. h. l. mu-
lier 1. C. Distract. pig. Dns. h. c. 2. VVe f. h. n. 6.

XXXII.

De Rescissio-
ria.

Ne tamen ex huiusmodi mulierum intercessione, vel
debitores principales iniustum lucrum sentiant, vel cre-
ditor suo iure defraudetur: huic eiusq; heredib. pristina
actio restituitur:

*l. antiquæ 23. in p. vers. & antiquam C. h. VVe f. h. n. 8. Ea q; Re-
scissoria dicitur, si mulier 16. C. h. eò quòd competit, rescisso negotio
quod contractum est. Duar. h. f. 990. Hoc verò membrum de restituenda
actione in nostris S Ct i verbis, utpote quod totum iam bnd habe-
mus, non existat. Duar. h. c. 2. fol. 988.*

XXXIII.

idq; in veteres debitores: aut in eum, qui pro se mulie-
rem ream constituisset a: atq; adeò in omnes qui liberati
sunt b, in eorumq; pignora c, fideiussores d & heredes e.

*a Magis enim ille quam creditor mulierem decepit. l. 1. in f. &
l. 7. h. b. l. quamvis mulier 8. §. quanquam 11. h. c. l. aliquando 13.
§. de pignori b. d. l. si mulier 14. h. c. l. h. actiones 10. VVe h. n. 4.*

XXXIV.

Nec huic rei obstabit: si intercessio adhuc pendeat,
conditione nondum existente a: acceptulatum sit princi-
pali b: aut ultimò creditor mulieri heres exstiterit c.

*a l. aliquando 11. §. f. Statim enim cum mulier intercesserit, a-
ctio in priorem debitorem, competit. l. debitor 24. §. 2. h. b. l. quam-
vis pignori 8. §. quænes 7. cum §. seq. h. c. d. l. quamvis pignori 8.
§. si mulier 12. h.*

XXXV.

Nisi fortè si femina aut pro non obligato intercessit
a: aut pro obligato quidem, sed cuius ipsa heres facta sit
b: aut exceptione S Ct i uti nequeat & solvendo etiam sit:
aut talis deniq; sit, quæ solutum repetere nequeat c.

*a l. quamvis pignori 8. in f. b. d. l. quamvis pignori 8. §. pla-
ne 13. h. c. d. l. quamvis pignori 8. §. si mulier 10. Quamvis tum
non tantum hæc restitutoria, sed etiam directa conveniri possit. ni-
hil enim eius interest, qua actione conveniatur.*

HACTE-

XXXVI.

HA CTENVS de Sctis hisce in specie. Iam conclusi-
onis loco: in quibus convenient, in quibus discrepent, Generalia
videamus. CONV ENIUNT in his tribus. 1. Quòd cessant; Maced. &
favore dotis a; pecunia in patris vel mulieris rem versa Vellei.
b; cum paterf. factus debitum agnoscit, & mulier post
biennium renovat intercessionem c. 2. quòd vel post
sententiam opponi possunt d. 3. quòd, si pro muliere vel
filiof. pignus dederim, pariter & mihi & illis succurritur e.
a § Thefi 11. & 28. b Th. 11. & 27. c Th. 11. & 28. d
Th. 8. & 26. e l. si alius 2. Quæ res pignori dat. non obligentur.

XXXVII.

DISCREPANT etiam. In Macedoniano enim pe-
culiaria sunt hæc. 1. Latum est in odium creditoris seu a-
ctoris: ideoq; per ignorantiam facti solutum, condici ne-
quit a. 2. Renunciare ei neq; interveniente iuramento
possumus b. 3. Tantum illi fideiussori succurrit, qui re-
gressum habet contra filiumf. c. 4. Ex duobus reis stipu-
landi, si unus saltem sciverit, debitorem esse filiumf.; eti-
am alteri nescienti obstat d. Quæ omnia secus sunt in Vellei-
ano e.

a l. si pœne 19. in p. & l. qui exceptione 40. in p. Condic. indeb-
l. sed si paterf. 9. §. 4. ad Maced. § Thefi 10. b § Th. 5. c § Th. 7.
d § Th. 18. e Cuiac. in paras. ff. h. in fi.

AVCTARIA.

I.

Quia solutum FILIVSfam. condicere nequit: ut
ex thesi ultima n. 1. constat; ideo etiam in foro consci-
entia ad solutionem præstandam eum obligari cre-
diderim; potissimum si juratus eam promiserit. ab
hoc enim iuramento absolvi non poterit: nisi si for-
tè insigni exemplo contra foeneratores opus erit.
Didac. Covar. in c. quamvis pactum. De pactis in o.
parte 2. §. 3. n. 6. Ea

II.

Ea demum SCti auxilio privatur : quæ , aut scienter certiorata ; aut jurata renunciavit illi. *Geil. 2. obs. 77. n. 3. & 10. sive id in judicio , sive alibi fecerit. Covar. d. loco. n. 8.* quorum tamen nullum ei præjudicat tum , cum enormiter læsa est. *Geil. d. loco.*

11. 11.

III.

Vxor , cum ex legis provisione tacitam in mariti bonis habeat hypothecam : *S. fuerat l. Actio. l. ea C. Ret uxor. act. l. in reb. C. iure dot. Geil. 2. obser. 86. n. 3.* quoad dotem præfertur tam Fisco , *ibidem Geil. n. 5.* quam creditorib. omnibus. *l. assiduis C. qui potiores in pig. nisi tamen hi expresse antiquiorem habeant. gl. Br. n. 6. & Dd. in d. l. assiduis, Geil. 2. obs. 25. n. 10. in medio.*

IV.

quò ad Paraphernalia verò bona à marito administrata : & quò ad Donationem propter nuptias , quam sibi acquisivit : hypothecam quidem habet ; sed eam simplicem saltem , hoc est , sine illo prælationis privilegio. *Covar. lib.*

1. Var. resol. c. 6. n. 1.

F I N I S.

THEMATA
DISPUTATIONIS
NONAE.

Tertiae partis Pandectarum

DE COMPEN
SATIONIBVS,
DE QVIBVS

D. T. O. T. M. B. I.

PRÆSIDE

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO,
pro virili respondebit

CHRISTOPHORVS A
LOSS. C. F.

Add. VII Kl. Martij., Hora &
loco consuetis.

Iustitia vera est non simulata Philosophia
l. 1. in pr. de iust. & iur.

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO D^o M^o XCIV.

MAGNIFICO ET GENEROSO
viro, reverenda dignitate & autoritate,
germana virtute ac fide, nec non pre-
clara eruditione & maximarum
rerum usu atq; experientia
præstantissimo

D N. IOHANNI LOSERO
IN PRATZSCH

SEPTEMVIRATUS SAXONICI
Marschallo hereditario fidiſſimo ac
digniſſimo

Domino affini & patrono suo summa reve-
rentia perpetuò colendo

Munus hoc chartaceum

Debitæ observantiæ testimonium
Utijq; literarii monumentum

Dicat
Nuncupat.

CHRISTOPHORVS A LOSS
C. F. R.

DE COMPENSATIONIBVS.

Continuatio.

EXPOSTRIS in præcedentibus disputationib. contra-
ctuum generibus, quibus Re in creditu n itur, vel per
se vel aliaru n personarum intercessione, actionibusq; in-
didem prodeuntibus ordine propositis, commodè nunc
subjicitur titulus de compensationibus, quarum in istius-
modi iudiciis maximus est usus.

VVes. in parat. su. ad h. t. in prin.

T H E S I S I.

EST AVTEM COMPEN - Definitio
satio, debiti & crediti inter se contribu-
tio: *l. 1. h. t. ub. & Cui. VVes. in par. ff. h. t. in pr.*

II.

Et trahit originem compensatio
partim ex naturali æquitate partim ex
civilis *a*. Ex naturali: Quia interest no-
stra potius non solvere, quam solutum repetere *b*. Ex ci-
vili autem ratione, quia compensatio ad dirimendas lites
pertinet, ne per plura fiat, quod expediri potest per
pauciora *c*.

a *VVes. in b. d. loco nu. 2.* *b* *l. 3. h. t. VVes. in b. d. loco nu. 2.* Dolo
etiam malo postulat, qui petit id, quod restituere debet. *c* dolo de R.
l. in 6. cum ib. alleg. concord. l. dolo. de dol. except. Et consentaneum
est, actorem, qui sibi satisfieri cupit, contra quod debet præstare, ut
aqualitas servetur. c *l. amplio rem. In refutatorijs. C. de appell. l. nulli*
20. C. de iudic. l. 1. quod met. caus. VVes. in b. n. 3. Tjnd. de compens. art.
2. n. 2. Bl. ad tit. C. 59. l. 16. de admin. tut.

III.

Qui com-
pensare pos-
sint.

Potest autem compensatio fieri à quolibet debitore ratione sui crediti *a*; Emptor itaque qui solvit creditori venditoris pro luenda re vendita, solutum compensare cum pretio potest *b*.

a l. 3. de compensat. l. f. prope fin. C. eod. §. in bonafidei Inst. de act. Tynd. de compensat. art. 7. in pr. *b* l. quem. C. de compens.

IV.

Rectè quoque compensatio fit à domino pro servo *a*, Filio patre, cum cautione tamen de rato *b*; Et econtra à patre pro filio *c*.

a l. 9. in pr. ff. h. t. n. *b* d. l. 9. §. 1. *c* d. l. 9. in pr. vid. omnino Tynd. de compensat. art. 7. n. 7.

V.

Fideiussor quoque compensatione uti rectè potest *a*. Et hic fideiussor compensat non solum quod ipsi reo pro quo fideiussit, verum etiam quod sibi debetur *b*. Imò etiamsi utrumque compensare velit audiendus est *c*.

a l. 4. & 5. h. t. n. *b* In eiu siquidem optione stat, quo in debito hae compensatione uti velit d. l. 4. h. t. *c* d. l. 5. h. t. Tynd. d. art. 7. n. 1. quem vide.

VI.

Procurator quoque in rem suam, rectè uti hac compensatione potest, cum per cessionem debitum illud alienum appellari debitum desinat *a*. Adeo ut etiam in eiusmodi cessionarium ius debiti cessum, una cum compensandi onere à cedentis persona fuerit translatum *b*.

a l. in rem 18. in pr. h. Tynd. d. art. 7. n. 3. VVesemb. h. in parat. n. 3. Hoc tamen ita procedit, si substantialia cessionis sunt secuta ipsam rem: Nimirum si lu est contestata per cessionarium contra debitorem, aut is recipiat partem debiti, aut denunciatione solvatur alteri quam sibi. l. 3. C. de novat. Tynd. d. loco. *b* arg. l. in venditione de Act. empt. Et hanc sententiam tenent Iacob. de Aret. quem Bl. sequitur & communiter omnes Dd. Quamvis (attestante Tynd. d. loco n. 4.) non desint, qui contrarium tueri, & ad aram, quod dicitur defendere conantur.

VII.

In procuratore verò simplici idem vix posse simpliciter ob-

ter obrinere videtur : Distinctionis itaque fœdere, hoc quoque negotium expediri poterit : Aut enim iste procurator debitum proprium, vel tertii, vel domini compensare cupit. Prioribus duobus casibus compensatio locum non habet a : Tertio verò casu alteriâ procuratore compensatio rectè obijcitur b.

a Quia hic non suo vel Tertii, sed domini nomine convenitur, et compensare quis id duntaxat potest, quod alter sibi vice mutua debet. l. 9. C. de compensat. b Quia agere et excipere nomine domini potest. l. posteaquam 21. de compensat. l. 1. de procurat.

VIII.

Imò si compensatio prius est inducta ipso iure, certè procurator absentis si conveniatur, non debet de rato cavere; sed ab initio eo minus peti intelligitur.

a. l. posteaquam Tynd. d. loco n. 6. Georg. Obre. bt. in dispus. sua de compensat. th. 43.

IX.

Idem autem quod supra de procuratore simplici diximus a, in tutore b quoque vel negotiorum gestore vel ad ministratore obtinere statuimus c.

a §. th. 7. b l. id quod pupillorum ff. de compensat. Br. in l. inter tutores de administ. et peric. tutor. Bl. in d. l. eius quod C. de compensat. Tynd. d. loco n. 6. c. arg. d. l. nam posteaquam 21. ff. de compensat.

X.

Vtrum autem is, qui sub iuramento solvere promissit, possit uti compensatione, adeò quod utendo ea non fiat periurus, variè à Dd. disputatur: Nos tamen cum hæc quæstio ad forum quodammodo conscientia spectare videtur, utrum canonistarum sententia defendi possit, exercitii gratia videbimus,

c. 1. circa fin. de iureiur. ub. h. tenet gl. Innocent. Iohann. Andr. et reliqui Canonista. Iohann. de Immol. in d. c. ad nostram Diss. Tynd. h. n. 10. 12. 13. 14. & 15. Br. in l. amplius non peti. rem rat. hab. Nicol. de Sicin. th. d. c. ad nostram.

XI.

Non minor etiam hac de quæstione Dd. est consensus, utrum etiam excommunicato compensare sit permillum?

missum? In qua quaestione perdifficili sanè atque intricata, affirmantium nobis arridet sententia.

Tynd. de compensat. nu. 25. Anton. de But. in c. cum inter. de except. Hostiens. in d. c. cum inter. per l. etiam de compens. argum. l. si debitor qui pot. in pign. hab. iunctis not. in c. veritatis de dolo & contumac. Dissent. Vincent. Tancred. & Goffred. in d. c. cum inter Ioh. de Immol. per l. quaecunq; de compens. Iacob. de Arct. & Cyn. in l. quoniam Alexandrum C. de adult. Old. & Br. in d. l. amplius non peti rem rat. hab.

XII.

A viro quoq; pro uxore compensatio fieri rectè potest, in paribus tamen delictis *a.* ut & ab uxore & herede mariti *b.*

a l. 10. §. 2. h. t. l. 7. §. 2. de donat. int. vir. & uxor. b l. 15. §. 1. solut. matrim. VVes. h. d. n. 3.

XIII.

In quib. re-
bus locum
habeat com-
pensatio.

Et quidem compensationi locus est, siue ex contractu agatur, siue ex maleficio, dum tamen civiliter *a.* Unde vulgatum illud, dolus cum dolo, delictum cum delicto compensari *b.*

a l. si ambo 10. in pr. h. b l. si duo de dol. mal. §. viro solut. matrim. l. apud Celsum §. Marcellus de except. dol. VVes. in parat. n. 4.

XIV.

Locum etiam habet compensatio in actione tam personali, quam Reali *a:* Si tamen res in suo genere ultrò citroq; debentur. Nam tum compensatio ex pari specie, quamvis causa dispari admittitur *b.*

a l. f. C. eo. b Paul. lib. 2. sent. c. 5. VVes. d. loco. n. 6.

XV.

Secus quando hinc species, inde vel individuum vel quantitas obligationi inest, in genere species debeat ut homo *a.* Aliud siquidem pro alio solutionis loco, cuius ipsa quoq; compensatio vim obtinet *b,* tradi invito creditori non potest *c.*

a l. si debeas 22. gl. & Dd. in l. 1. h. t. & in d. l. f. C. eo. & in §. in bonae fidei l. de act. VVes. d. loco. b l. vel permutavit. de liberal. caus. l. si debitor. qui pot. in pign. l. amplius non peti rem rat. hab. c l. 2. §. 1. §. cert. per.

XVI.

Quantitatis autem ad quantitatem sine cuiusquam iniuria

inuria fit compensatio , & cum idem genus debetur , ut hominis cum homine.

Paul. d. c. 5. VVes. d. loco Don. in d. §. In bonafidei n. 13. Inst. de Act.

XVII.

Huic tamen ita locus est , si debitum quod in compensationem deducitur , verè subsistat , vel iure civili & Gentium , vel certè æquitate naturali , quamvis civiliter non debeatur.

l. 6. h. t. vid. Sebast. Med. tract. de compensat. q. 42. & Tynd. tract. eo. art. 4. n. 20. & multis seqq. Boc. b. disp. th. 30.

XVII I.

Naturalis enim obligatio est , in eamque venit quicquid natura debetur : Vnde è contrario , si æquitatem nullam habeat obligatio , & exceptione perimi potest , non venit in compensationem.

l. quicamq; 14. h. t. VVes. eleganter d. loco.

XIX.

Deinde necessum est , purum esse debitum non suspensum conditione , aut die dilatum *a* , ac insuper etiam liquidum *b*.

a l. quod in diem 7. h. t. b l. f. C. eod. Alioquin non servaretur aequalitas , si puro cessog. debito & liquido , permissum esset obycere debitum non liquidum seu conditionale.

XX.

Liquidum autem debitum apparet , vel confessione in iudicio *a* , vel instrumento *b* , quod guarentigiatum vocant , facta : vel probatione oblata & confecta intra id tempus , quod debitori condemnato daretur ad solvendum *c* , aut si nullum daretur eodem tamen die possit de re constare *d* , aut supersit aetori aliquid temporis ad probandum quod petit , & intra id debitor compensatione usus de eius causa doceat *d*.

a Br. in d. l. ult. n. 5. C. de compensat. b Tynd. tract. de compensat. artic. 7. n. 37. Confessio enim facit , ut de re queri amplius non oporteat. l. siquidem 9. C. de except. l. ult. in pr. C. quib. ad libert. proclam. non lic. c l. auferitur 46. §. qui compensatione iuncta l. in fraudem 45. §. fiscalibus de iure fisci l. debitoribus 31. de re ind. Don. ind. §.

bonafidei n. 8. d. arg. l. 3. in pr. ut in possess. legat. Don. d. loco. & Fac. l. 2. vers. cum vero C. de compensat. Br. & Don. d. loco Sicbard. ad rub. C. b. t. n. 13. & seqq.

XXI.

Olim autem in bonafidei iudiciis compensationes duntaxat fiebant, in strictis non item, neq; per exceptionem etiam: Postea tamen ex D. Marci constitutione compensationis, opposita doli mali exceptione, est inducta *a*. Tandem vero prudentibus placuit eam ipso iure fieri, etiam ante Iustinianum *b*. Ipse tamen Imp. duo actionum genera excipit in d. constit. l. ultim. Actionem nimirum depositi, & actionem momenti *c*. Actionem vero commodati, ut & de dote repetenda minimè excipimus, sed ex his quoq; compensationem rectè fieri posse asserimus *d*.

a *G. in bonaf. l. de act. l. qui militabat 78. de hered. instit. l. Nefennius 22. § ad l. Falcid. l. s. opera. 6. § de dol. except. b l. 21. de compensat. l. 4. & 5. C. eod. l. 36. de administ. tut. Cui. 8. obs. c. 16. & lib. 15. c. 1. c. d. l. ult. C. de compens. Boc. ib. 31. & l. pen. C. de poss. A. Tynd. de compens. art. 5. n. 42. usq; ad f. art. qui allegat alios plurimos l. rei iudicate §. 2. d. si cum dote §. si uxor. & l. in hu §. 1. sol. matrim. Bart. in d. l. rei iudicate §. 1. Bl. & Ang. ibid. & communiter omnes Joh. de Imp. in d. l.*

XXII.

Compensatio item rectè ad mittitur conditionis ex causa furtiva *a*, Damni cum lucro *b*, debiti quoq; alternativi, si advertarius elegerit *c*, debiti certo loco, habita tamen ratione interesse illius loci *d*, Item debiti ex delicto *e*.

a l. 10. §. 2. h. t. b l. 42. de act. empt. & vend. c l. 22. h. t. d l. 15. h. t. e d l. 19 §. 2. V. l. h. n. 7.

XXIII.

Ubertatis quoq; unius anni, cum sterilitate alterius, compensatio fieri potest, licet ob sterilitatem remissum sit *a*: Usurarum dotis cum eius debito *b*: Fiscalium usurarum *c* & privatarum *d*, Et quas pater à genero stipulatus est, cum sumptibus à genero in matrimonium factis *e*.

a l. 15. § 4 ff. locat. b l. 28. §. 7. ff. de donat. int. vir. & uxor. c l. 12. h. t. d l. 11. & 12. e l. 12 §. re sol. matrim. vid. V. l. in parat. b. t. n. 7.

Damni

XXIV.

Damni verò in æstimata dote consentiente viro dati, In quib, re-
 compensatio non admittitur a; Item nec damni prove- bus non ad-
 nientis ex culpa administratoris, cum lucro ex lege vel mittitur
 consuetudine b. Nec lenocinii cum adulterio c. compensa-
 tio.

a l. 53. §. 1. de donat. int. vir & uxor. b l. 11. in pr. de u-
 sur & fruct. l. 2. §. 4. & 7. de adult. VVes. in parat. d. loco.

XXV.

Compensatio quoque non admittitur, ubi species
 cum specie compensari deberet a: Item quando agitur
 de singulari favore ipsius Reip, vel fisci b.

a arg. l. 2. §. 1. de reb. cred. Tynd. de compens. art. 3. n. 13.
 Donell. elegantissime in §. in bonafidei n. 13. Diss. Duar. in l. fructus §.
 ob donationes sol. matrim. & de compensat. c. 2. l. ob negotium 20. ff. d.
 t. & l. aufertur 46. ut debitoribus ¶ de iure fisci.

XXVI.

In publicis quoque negotiis compensationes non ad-
 mittuntur: Ibi enim non privatorum ius, sed publica vin-
 dicta ad coercenda maleficia spectatur: Merito itaque
 compensatio non admittitur, sed utriusque fonti suæ pœ-
 næ manent.

l. 1. §. qui hoc dicit. l. si uxor. 13. de adult. Eleganter VVesenbec.
 b. t. nu. 5.

XXVII.

Hinc oritur quæstio dubia ac penè inextricabilis:
 Vtrum compensatio fiat ipso iure, an verò ope exceptio-
 nis? Disputandi gratia ipso iure eam fieri asserimus.

Tynd. de compensat. art. 6. sermè per tot & alii quos ipse allegat.
 Dissent. Boc. h. disput. thes. 27. & 29. Donell. in §. in bonafid. nu. 9.
 VVesenb. in par. h. nu. 8.

XXVIII.

Cæterum opponi potest compensatio tam in iudicio Vbi propo-
 quam extra iudicium a, & tam coram arbitro quam ar- nenda.
 bitratore b.

a Br. in l. verum de compens. per text. illius l. cum l. seq. b
 Quia secundum Bl. in l. neq. in f. coram delegato locus est compensati-
 oni:

oni: Cur ergo non idem in arbitro, qui videtur delegato equiparari.
c. uno delegatorum de offic. deleg. Tynd. d. tract. art. 8. n. 44. & 45.

XXIX.

Effectus

Vis autem & effectus compensationis, est idem, qui solutionis a; Adeo ut eius pecuniæ, quæ compensatio- nis ratione non habita soluta est tanquam indebitæ b, & pignoris in eam causam quæ compensatione sublata est c, repetitio competat.

a l. 4 qui pot. in pign. b l. si ambo 10. §. si quis h. t. l. quod dicitur 5. §. f. de impens. in rem dos fact. l. qui invicem de condict. m- deb. c l. debitor 4. qui pot. in pign. hab.

XXX.

Egregius quoque hic compensationis est effectus, ut in debito naturaliter tantum, per viam compensationis detur efficacia, quæ alijs in via actionis non tribueretur, l. etiam de compensat. Tynd. art. 4. n. 21. & art. 8. n. 38.

C O R O L L A R I A
FEYDALIA.

I.

*Quenam pœna in vasallum contuma-
cem statuenda sit, valde à Dd. disputatur:
Nos cum Hart Pist. p. 2. quæst. feud. q. f.
eum feudo privari posse, ita tamen, ut pœni-
tentia ductus, intra annum id recuperare
possit, asserere non dubitamus.*

II.

*Virum exheredati excludantur à feudo
successi-*

Successione maxima est inter Dd. contentio. Nos cum Sonfb. p. 9. n. 166. & Schneid. p. 6. n. 26. de success. descend. id negamus, nisi feudum hereditarium sit: Hartman. Pist. p. 1. feud. quest. q. 1. n. 61. Quamvis Francisc. Duar. in tract. feud. c. 11. n. 4. contrarium sentiat.

IMPERTINENTIA.

I.

Utrum infans transmittat beneficium restitutionis in integrum ad heredes suos contra amissam hereditatis actionem, probabiliter dubitari potest: Disputandi gratia negamus.

per tex. in l. si infanti C. de Jur. delib. Diss. Andr. Geil. lib. 2. obs. 131. n. 8. cum seq. & alij plurimi, quos ipse allegat per tex. in l. Pannonius de acquir. vel omitt. hered.

II.

Læsus in quadruplum, utrum contra trans actionem de læsione factam restituatur, variè à Dd. disputatur: Nobis & in hoc casu

casu negativa cum camera Imperiali placet 4.

a Geil. lib. 2. obs. 70. n. 7. & 8. per tex. express. in l. Lucius §. f. ad Trebell. Diss. Br. in l. 2. n. 7. C. de rescind. vend. per l. si superstitute. C. de dot. mal. & c.

III.

Vtrum præter causas exheredationis in Nov. 115. enarratas aliæ dari possint quaeritur, Affirmamus.

F I N I S.

DISP. X.

DISPVATIO
DECIMA.

DE DEPOSITO
ET SEQUESTRATIONE
SVMPA

Ex ff. l. Cod.

QVAM

D. T. O. M.

BENE IVVANTE

SVB PRÆSIDIO

Consultis. Clarissimisq. viri Dn.

LEOPOLDI HACKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
habiturus est

JOACHIMVS HERMAN-
NVS OLOMVNCENSIS
MORAVVS

Ad II X. Kal. Iunij, hora & loco
consuetis.

I E N Æ
TYPIS TOBIE STEINMANNI.
ANNO CIO 10 XCIV.

AMPLISSIMIS ET PRÆ-
stantiss. dignitate, virtute atq; eru-
ditione viris

DN. IOHANNI ROEMI-
SCHIO THABVRENO CELE-
BERRIMAE ET OPTIME CONSTITVTAE
Reipublicæ quæ est Olomucij in Marcomanno-
rum metropoli Syndico fide-
lissimo :

E T

DN. TOBIÆ MVCHA,
dictæ civitatis incola & civi
primario

Dominis suis & fautoribus unicè
colendis

Theses hæcæ legales

In debitæ observantiæ signum

D D.

Ioachimus Hermanus Olo-
muçensis Respondens.

DE DEPOSITO ET SE-
QUESTRATIONE.

Ratio Continuationis.

COMPILATOERS juris haecenus nos docuerunt quomodo re obligatio constituatur, & ad usum nostrum res aliorum accipiamus earumq; actionum vim & naturam declararunt: sed quoniam non modo ad usum, verum etiam ad custodiam res credi soleant, ideoq; priusq; transeant ad contractus qui consensu perficiuntur, de deposito agunt, quos sequemur. *VVesenb. hic.*

T H E S I S I.

DEPOSITUM QVOD EX de intensiva particula *a*, & dictione positum factum, tam pro re qua deponitur, quam ipso contractu in iure usurpatur *b*. Et est contractus realis *c* bonæfidei *d*, in quo res alteri gratis *e* custodienda sub fide restituendi traditur.

De deposito definitione.

a l. 1. in pr. h. 1. *b* l. 1. §. est autem l. 5. §. fin. eod. *c* §. præterea l. quib. mod. re contr. obl. l. 1. §. 5. de obl. & act. l. publica §. fin. h. 1. *d* l. 1. §. 23. hic §. actionum l. de act. l. in bonæfidei de eo quod certo loc. *e* l. 2. §. 8. & 9. hic l. & ita §. 3. naut. caup. stabul. §. fin. l. de mand. Potest tamen remuneratio intervenire quam abusive pretium appellari scimus in l. pretor ait 2. §. 24. vi bon. rap. Cuiac. in parat. C. h. s. neg. verò pro impensis in re deposita factis restitutionem eius denegare depositarius potest cum actione suam consequi possit. l. si qui C. h. t. Az. in summa C. nu. 9. dissent. Dd. pleriq; ad d. l. si quis.

II.

Dividitur in depositum sic dictum in specie & sequestrationem *a*. Depositum in specie sic dictum docendi *b*.

Divisio.

causa rursus subdistingui potest. 1. ut aliud sit reale *b*, aliud confessionarum *c*, 2. aliud regulare aliud irregulare *d* 3. aliud voluntarium, aliud necessarium *e*.

a l. ei §. 1. si hominem in pr. l. si in Asia §. 2. l. licet. l. pen. h. t. b §. præterea l. quib. mod. re contr. obl. cum scilicet realiter & cum effectu constat de re deposita. c l. publica §. fin. hic de quo non constat nisi per confessionem depositarii. d l. die sponsaliorum §. 1. l. si fœculum. in regulari idem venit restituendum non translato Domino vel possessione in irregulari dominium res deposita transferitur vide Dec. in l. certi conditio §. fin. col. 2. Si cert. pet. e l. i. §. 1. & 2. h. t.

III.

Causa efficiens.

Causa efficiens depositi ut & aliorum contractuum realium est res & contrahentium consensus *a*. Contrahentes sunt non solum personæ sui iuris & rerum domini, sed servi etiam *b* filii familias *c*, pupilli *d*, fures & prædones *e*.

a §. præterea l. quib. mod. re contr. obl. v. senb. h. t. n. 3 b l. i. §. non solum l. quod serv. in depos. l. Iulianus eod. l. ult. C. de bon. qua. u. ber. d d. l. i. §. an in pupillum h. t. e d. l. i. si prado. alleg. ut. l. non ab iudice 64. de iudic. Domino tamen concurrente cum fure vel prædone in repetitione depositi furi res restituenda non est l. bona fides §. incurrit h. t. Boss. in tit. de carcer. nu. 16.

IV.

Materialis.

Vnde etiam depositum regulariter in rebus omninõ omnibus quæ sub factum custodiamq; hominis cadunt *a*; non solum propriis sed etiam alienis *b*, tam immobilib. *c* quàm mobilibus consistit.

a §. præterea quib. mod. re contr. obl. ubi Mynsing. Sneid. v. v. f. b d. l. i. §. si prado h. t. c d. l. i. in pr. aque enim custodia nem tradendi ac dandi factum in hac cadit, ut in mobiles l. Iulianus §. præterea de act. empr. l. 5. §. custodiam. commod. vide Goedd. de Sequest. nu. 10. eum seq. Diss. Dd. comm. omnes ad l. i. h. t. & §. præterea l. quib. mod. re contr. obl.

V.

Forma.

Nec uniformiter iisdemq; verbis conventionem in deposito semper concipi necesse est: Nam si me præsentem *a*, aut etiam absentem, dummodo ratihabitio subsequitur *b*, quis

quis res meas recipiat depositum contractum esse dicitur non secus quam cum depositurus apud te ego à te iubeam sub tuo nomine rem tradere familiari, aut agnato tuo, vel alicui tertio pro quo fide iubeas c.

a l. die sponsa iorum in pr. h. r. b Bart. ad l. donationis §. species de donat. Ang. & Dd. ad l. fideiussor. §. si. de neg. gest. c. l. i. §. idem Pomponius, hic d. l. i. §. 14. vers. plane si fideiussisti.

VI.

Is qui in ædibus suis rem ab aliquo deponi simpliciter permittit, quia antea compellatus non fuit ex deposito non tenetur a. quod diversum est in nautis stabulariis & cauponibus b.

a Stab. ad l. i. C. h. r. nu. 9. arg. §. præterea I quib. mod. re contr. obl. b. l. i. §. fin. naut. caup. stab. nisi hi prædixerint se damnum non præstituros, vectoresq; ipsi res suas servaverint l. debes fin. in pr. Diss. Bart. in d. l. debet & l. non solum de op. no. nun. Non verò liberatur stabularum tradendo hosti clavem stabuli aut camera gl. & Bart. in l. 2. Nauta caup. stab. Bald. & Cyn. in l. 4. C. Locat.

VII.

Cistam signatam deponens res quoq; in ea repositas deposuisse cenletur, unde depositarius ignorantiam contra eum prætendens non auditur.

l. i. §. si cista h. t. qui enim totum deponit & partes deposuisse censetur. Unde idem in sacco cum rebus legato statuitur, dummodo probet deponens res, quas depositi petit, in sacco vel cista inclusas fuisse: præsertim si absq; dolo depositarius cistam reseraverit, aliàs contra eum in litem deponenti iurare licet Innocent. in c. fin. ext. quod met. causa Gothofred. ad d. l. i. §. si cista.

VIII.

An autem is apud quem pecunia ad numerum aut non ob signata deponitur ad usus proprios illam licite convertere possit quæri solet? Nos affirmative respondeamus a. siquidem in eo casu non corpora ipsa sed tantundem reddere quis cogitur b.

a arg. l. si sacculum h. r. l. 3. C. cod. b l. 10. de reb. cred. quia res eum modi recipit functionem in suo genere Dnat. hic C. l. in nave C. Locat. ubi Accurj & Gothofr. Menoch. conf. 37. nu. 27. lib. 1.

IX.

Planè cum vel ab initio vel deinceps inter partes convenerit ut pecunia deposita uti liceat usitatos depositi terminos transiliunt *a*, præsertim quando usuræ quoq; nomine usus exolvendæ veniunt *b*.

a l. Lucius l. publicia Mœvia §. 1. h. t. *b* Non vero depositum eiusmodi profus naturam suam exiit, ut rectè Dd. hic sentiunt siquidem initium & voluntas contrahentium principaliter sunt inspiciendæ d. l. Lucius l. die sponsaliorum §. 1. d. l. publicia §. 1. l. Quintus l. 1. §. 6. h. t.

X.

Ac quoniam contractus hic observata cõmuni distinctiõne deponentis gratia tantum non verò depositarii *a* aut utriusq; simul *b* fieri solet, regulariter saltem dolus in eo præstatur *c*. Culpa verò levis aut etiam levissima, non nisi cum se ipsum quis offert *d*, aut honorarium accipit *e*, aut pacto se obligat *f*.

a arg. l. 1. in pr. hic Gomez. 2. var. resol. 6. nu. 2. *b* Coma. 7. comment. 4. nu. 6. *c* d. l. 1. §. 6. ibi solus delus l. si ut certo §. nunc videndum Commod. §. præterea I. quib. mod. re contr. obl. l. contractus 23. de R. I. l. & ita §. 1. naat. caup. stabul. l. 1. C. h. t. nec solum dolus præteritus venit in hunc contractum, sed etiam futurus l. 1. §. non tantum h. t. Culpa verò lata æquiparatur dolo l. 1. C. eod. l. si sine l. quod Nerva Depos. d. l. 1. §. sepe evenit. d. t. *e* d. l. si ut certo §. nunc videndum commod. l. rogasti præscript. verb. l. rogasti si cert. pet. si tamen ultrò se offerens depositarius nullam utilitatem recipiat levem tantum præstat non verò levissimam ne ex sua liberalitate periclitetur l. sed & si quis ff. quemadmodum test. aper. c. 2. de depos. d. l. 1. §. sepe gl. in d. §. præterea in verbo dolo. Levissima quoq; culpa præstatur ab eo qui per compellationem extrajudicalem in mora constitutus est gl. in l. quod Romanus §. coheredes l. si in Asia §. f. h. t. Imò mora efficit ut in deposito etiam usus præstari debeat aliquando d. l. si in Asia f. l. 1. §. sepe convenit ubi gl. b. t. l. iuris gentium §. sed & si quis. de pact.

XI.

Actio quæ ex hoc contractu datur est duplex: Directa una & altera contraria *a*. Directa rursus aut civilis aut prætoria *b*. Civilis actio personalis est, bonæ fidei, & quoad rem perpetua, competens deponenti, heredibus &

bus & successoribus aliis proportione hereditaria ad rem ipsam vel eius æstimationem *c.* Prætoria est de eo qui abnegat id quod tumultus, incendii, ruinæ, naufragii causa depositum est, & est in heredem de dolo mortui pro hereditaria portione in simplum & intra annum: In ipsam verò depositarium & in solidum & in duplum & in perpetuum *d.*

a Rubr. & passim t. t. hic. *b* Vvesenb. in parat. eod. nu. 12. *c* l. 1. §. hanc actionem. l. si hominem d. r. sac. l. quintus l. quod tumultus eiusdem tit. *d* §. in duplum I. de act. l. 1. §. prator. ait. l. de eo b. t.

XII.

Sanè re à duobus deposita, quoniam sic inter eos convenit, alter in solidum rectè ex deposito agit, aliàs non nisi pro ea parte pro qua eius interest *a.* Non aliter quàm cum duo unius rei sunt depositarii, tum enim uterq; ex deposito rectè conveniri potest verum quam primum alter solvit, alter liberatur *b.*

a l. 1. §. sed si duobus Castrens. Depos. *b* d. l. 1. §. si apud duos eod.

XIII.

Quando depositarius defunctus quò ad rem sibi commendatam fortè deliquit heredes eius singuli portione sua tenentur *a:* Quando verò heredes ipsimet dolum admiserunt, siquidem res divisibilis habetur, portione singuli obligantur: aut si res est indivisibilis seu species contra omnes in solidum actionem instituere deponens potest *b.* Omnino unus ex pluribus heredibus, si rem intervettit cæteris dolo carentibus, ipsemet solus in solidum conveniendus esse putatur *c.*

a l. si hominem 7. §. 1. l. de eo h. t. l. ex contractibus de obl. & act. l. 9. in depositi actione Depos. l. hoc iur. §. f. l. ad ea 200. §. fin. de R. l. *b* d. l. in depositi cum seq. & d. l. si auc. h. t. *c* iam alleg. II.

XIV.

Quod si longo tempore post divisam hereditatem heredes pleriq; bonis laborantur, unusq; superesset qui facultatem restituendi rem haberet in solidum hoc iudicio condemnabitur.

l. si d.

*l. sed mihi videtur §. heredes Commod. l. si quis §. 1. de eden-
do l. actione §. 5. §. si communis. pro socio l. 1. §. si apud duos, ibi
quod si alter.* XV.

Sed & illa res quæ sine dolo culpave amissa post acce-
ptum iudicium recuperatur penes depositarium remane-
re non debet. *l. 1. §. inde scribit l. 3. h. t. l. tigni §. f. ad exhib.*

XVI.

Quoties unus ex coheredibus Depositum reposcit,
& res est individua depositarius eam rectè restituit, acce-
pta tamen prius cautione sibi molestiam pro portione a-
liorum exhibitum non iri: Nam alias tutius est rem eius-
modi in ædem publicam deponi. Quemadmodum etiam
cum depositarius rem restituere cupit, & heredibus in di-
visione dissentientibus non est qui eam recipiat, in æde
depositio rectè fieri potest *b.*

*a l. 1. §. si pecunia h. t. §. 5. d. de offic. iudic. b d. l. 1. §. apud
Iulianum.* XVII.

Porro actio contraria est quæ datur depositario ad
recipiendas expensas in deposito utiliter factas: in qua
non iuratur in litem, cum non de fide rupta circa con-
tractum, sed de indemnitate depositarii agatur, quod se-
cus est in directa.

*l. 5. in pr. l. actione l. quod privilegium l. 1 2. b. t. Cuiac. tit. 8.
ad Affric. VVesenb. in parat. hic l. 1. depos.*

XVIII.

Concursus
actionum.

Præterdictam autem actionem depositi directam da-
tur etiam aliquando adversus depositarium conditio fur-
tiva & actio furti pœnalis si scilicet pecuniam fortè con-
trectet *a*: Aut si depositi convenitur depositarius eiusmodi,
iudex ex officio usuras à tempore contrectationis exi-
gere non intermitteret *b.*

*a l. si depositi 3. C. hic. l. si sacculum eod. l. 1. §. si rem dat. l. qui
furtum ubi gl. fin. de condit. furt. Quod si credebatur depositarius domi-
num permissurum & probat, actio furti non habet locum §. placuit I.
de obl. que ex del. nasc. b l. si depositi 4. C. depos. l. Quirius eod. d. l.
si sacculum l. 1. §. 1. de usur. Sed & iniuriarum actio competit adversus
depositarium publicantem scripturas depositas l. 1. §. si quis tabulas De-
pos. l. si quis testamentum §. si. ad l. Aqu. l. b. actio l. Aqu. l. in reb. commod.*

Vbi

19. Vbi & illud adijciendum esse videtur quod is qui suo nomine conventus restitutionem depositi abnegat infamiae periculum incurrat. *l. qui depositum* 10. C. *depositi* l. 1. §. 6. l. *furti* 6. §. 6. & *seq. l. 1. de his qui not. infam.* Atque hæc quidem de deposito sic appellato in specie proposuimus sequitur de Sequestratione.

20. Sequester, sequestrum, & sequestratio vocabula sunt ^{obliqua} à verbo sequor communem originem ducentia a. Nam sequester persona est apud quem plures eandem rem de qua controversia est deponunt, dictusque controversiæ occurrens & litigatores sequens b. Sequestrum vel sequestratio (nec n. hæc usu differunt c) est depositum, quod à pluribus certa conditione custodiendum, reddendumque traditur d. a *Goedd. de sequest. b l. sequester* 10. de V. S. l. *proprie l. licet depos.* c *Oldendorp. per rubr. C. de prohib. seq. pec. d d. l. proprie depos. & l. sequester* 10. de V. S.

De sequestratione.

21. Dividitur in voluntarium seu conventionale quando scilicet partium, consensu res litigiosa deponitur a: & Necessarium seu iudiciale, quando scilicet iudex ex necessitate suæ iurisdictionis rem à partibus deponi iubet b. Ac quidem illud omni tempore tam ante iudicium quam eo pendente rectè fieri potest, posterius verò non nisi post causæ cognitionem c. a l. 1. in *pr. depos. l. soluturus de solut.* b l. un. C. de *prohib. seq. pec. Coras. lib. 3. Miscell. c. 2. Myns. obs. 35. cent. 5. Clement. un. de sequest. poss. & fruct. Dd. in c. examinata de iudic. c d l. 1. C. de prohib. seq. pec. d. l. 1. in pr. de pos. & l. si soluturus de solut. Coras. in alleg. lib. Miscell. c. 2. Gail. 1. obs. 148. nu. 8.*

Divisio.

22. Deinde cum præter rem ad perficiendum sequestrum requiratur etiam consensus, necesse est ut hic sit in voluntario perfectus a, in iudiciali verò non item, cum præsumptus ac minus perfectus sufficiat b. a l. ei 5. §. 1. & 2. l. *proprie l. licet* §. 1. *depos. l. postquam* §. 1. *ut legat. no. cau. l. interesse puto* 39. de *acquir. poss.* b l. *sequester* 10. de V. S. l. *fin. C. de ord. cognit. §. præterea l. quib. mod. re contr. oblig.*

Efficiens.

23. Ac licet necessarium regulariter sit prohibitum a, causæ tamen enumerantur aliquot quæ iustitiam eius legibus convenire comprobant b. Nam generaliter si lite pendente timor

Quando locum habet sequestratio.

cedit: quæ multò magis tunc quoq; locum habet quando post factam appellationem reus fructus indiceretè dissipat *d.* Quando is qui custodiæ causa in possessionem missus est fructus distrahit sequestratio instituenda erit, etiam postquam interposita est ac pendet appellatio *e.* Quod si palam est maritum res suas decoquere uxor non prohibetur petere à iudice ut dos apud idoneam personam sequestraretur *f.* *a l. un. C. de prohib. seq. pec. ubi Dd. Gell. de ar. st. c. 1. n. 7. & lib. 1. obs. 147. cum seqq. b Coras. lib. 3. Miscell. c. 2. nu. 9. & 10. Caroc. de sequest. p. 2. per tot. vide & Coier. de Process. execut. p. 1. c. 2. nu. 54. & multis seqq. c c. pen. de sequ. poss. & fruct. ubi Abb. nu. 2. Goed. bid. B. r. in l. 2. de pollicitat. d c. fin. d. c. de sequest. Lancell. in l. can. §. pen. ut litæ pendentes c. 2. ubi Panorm. & gl. h. r. extr. f. l. si cum dotem §. fin. autem ff. sol. ma. trim. Crauest. conf. 272. nu. 15.*

24. Sic sequestratio fructuum robur habet quando dominus & colonus de rei dominio controversant, atque hic de fructibus restituendis satisfacere recusat *a.* Item usufructuarius si est suspectus in forma iusta nec cavere sufficienter potest, restè fructus sequestrabuntur, & is de manu tertii hos accipere cogetur *b.* *a l. i. in C. de ag. ic. & cens. lib. 11. Caroc. de sequest. p. 2. quest. 17. b Abb. in c. fin. de pign. conf. 40. col. 3. lib. 1. Rol. conf. 9. n. 11. vol. 1. Caroc. de sequest. q. 7. p. 2.*

25. Vtiq; si servus ad libertatem proclamat iudex propter incertitudinem status & dubium litis eventum in bonis pecuniaribus sequestrationem non impediet. *l. 1. §. super pec. ulio. C. de assert. toll. t. fin. C. de ordin. cognit.*

26. Lata sententiâ prima definitiva cõtra possessore beneficij possessio cum fructibus vel ipsum etiam beneficij & Ecclia instante eo qui sententiam favorabilem reportavit sequestrari apud personam fidelem possunt. *in Clement. 1. de sequest. poss. & fruct. vide Corras. lib. 3. in scoll. c. 2. nu. 16.*

27. Quemadmodum etiam sequestratio contra eum minimè est prohibita, qui habens titulum simoniacum, aut alias vitiosum per triennium pacifice possidet *a.* Et sequestratio minimè censetur esse prohibita si postquam aliquis declaratus est heres de rebus quibusdam exillit dubium *b.* *a Caroc. in tract. de sequest. per 2. q. 1. n. 20. t. t. de usuc. b Bald. in l. 1. C. quib. ad lib. procl. non licet.*

28. Ob metum armorum res sequeſtro dari poſſe aſſerunt Dd. 4. quod nos LL. minimè conſentaneum eſſe concludimus b. a l. ſin. C. d. ediſt. D. Hadri. toll. gl. & Canonift. ad c. 2. ext. h. t. b. l. un. C. de aſſer. toll. c. 1. ex h. r. c. ſepe ext. de reſt. ſp. liat.

29. An verò ſequeſtratus ſuper fructib. pecunia vel alia re ſumptus litis & alia vitæ neceſſaria non obſtante ſequeſtro ſibi factò deducere poſſit quaeritur? Nos poſſe reſpondemus. l. un. §. ſuper pecunia, C. de aſſer. toll. Goedd. ib. 28. de ſequeſt. l. is cui §. qui legat. ut in poſſ. ſf.

30. Similiter quaeritur eſſe poteſt, num ſi ego apud tranſeuntem per civitatem ac pontem agnoſcens, res meas adire iudicem & ſequeſtrationem petere queam? Affirmative reſpondendum eſſe putamus: ubi enim fuga eſt ſuſpicio ibi ſequeſtratio impetrabitur. l. ſi fideiſſor §. ſi ſate datum. Quia ſiſd. cogitatum tamen ut iudicio de indemnitate caveatur. Bald. in l. creditor ſixerit. per. l. conſentaneum C. quomòd. & quand. iud. Ang. in d. l. ſi fideiſſor.

31. Sic num. in ſequeſtratione poſſeſſio transferatur in ſequeſtrem diſputari communiter ſolet a: Nos in voluntaria eam transferri poſſe ſtaquimus ſed partes de hoc invicem egerunt, cum noxum ſit uſurapionem eo in caſu quoq; interrumpi b. in neceſſaria non item c. 2. Coraſ. in d. lib. c. 2. nu. 11. b. l. l. uet §. 1. Depoſ. l. intereſſe puto de acqui. poſſ. c. 1. 23. ext. h. t. Clement. un. eod. l. generaliter de acqui. poſſ. Coter. de proceſſ. c. 100. v. f. 1. c. c. 2. n. 68 & hac ſententia communem eſſe dicit Panor. in c. examinata nu. 14. ext. de iudic. vide Geib. l. obſ. 148. nu. 9 & c. 12. nu. 1. & d. de A. veſt. imper.

Effectus

32. Ad officium verò ſequeſtris vel maximè pertinere videtur rem diligenter cuſtodire a. eaq; omnia qua in conventionem ſunt expreſſa b. aut à bono viro expectantur c. tractare, atq; rem finita ſequeſtratione bona fide reſtituere d. Unde regulariter dolus & lata culpa in hanc Depoſiti ſpeciem veniunt e. levis verò & leviſſima non niſi vel pacto vel recepta ſequeſter in ſe receperit f. Planè fructus & res mobiles, quæ ſervando ſervari non poſſunt, niſi vendat ſequeſter pretiumque collocaet aut conſervet de culpa tenebitur

a l. 1. de poſ. §. præterea quib. mod. re. contr. obl. b l. in diſgentium §. 1. & ſi q. de pact. l. in bono fidei C. de pact. c l. pen. C. d. r. l. 1. eod. l. ſi 17. §. 1. i. public. Diſpoſ. d. l. et, §. 1. & 2. l. proprie l. ſi in Aſia §. cum ſi q. e-

*stre Depof. l. litibus C. de agric. & cens. lib. 1. c. 1. 2. 3. ext. h. t. Clem. an.
 eod. e. d. §. praterea l. quod Nerva depof. l. id. l. 1. §. si convenit d. l. prop-
 prie depof. l. contractus de R. l. l. quod d. t. mibi. de reb. cred. l. si in Asia §. fin.
 Depof. g. l. divus de pet. hered. d. l. litibus Dd. ad l. imperatores §. f. de ap-
 pell. c. 2. ext. h. t. l. 1. si oleum ff. de dol. ubi Bart. Dicuntur autem servari
 non poffe quæ ultra triennium non durant & l. sing. in l. 1. C. si adver. ufucap.
 33. Finitur fequeftratio utraq; litis terminatione a: Item
 voluntaria die, conditione & confenfu mutuo b: Necessa-
 ria verò decreto iudicis c, aut revocatione quæ fit per fatis-
 dationem d; in quatuor confideranda funt, 1. de iudicio l. litibus
 2. idem non barattanda, 3. de re restitueada sine procrastina-
 tione l. 1. a d. l. litibus C. de agric. & cens. lib. 1. c. 1. §. si in Asia l. proprie c. 1. ext.
 h. t. d. Clement. un. add. b: d. l. ei §. 1. proprie depof. l. litibus an naturale de
 R. l. obligationum de act. & oblig. c. l. un. C. h. t. l. et apud §. fin. De-
 pof. l. 1. ext. h. t. VV. senh. conf. 2. d. d. l. si fideiuffor §. fin. Qui iurid. cog. l.
 fin. qui fariod. cog. e. d. l. si fideiuffor §. si fatudatum ubi Alex. las. & com-
 muni fchola Dd. Bart. in l. litibus C. de agric. & cens. lib. 1.*

**Quomodo
 finiat fe-
 queftratio.**

Actiones.

34. in Actiones quæ ex fequeftræ competunt duæ funt, ut
 na: directa altera indirecta, & appellantur actiones depofiti
 fequeftrariæ a: Est utraq; bonæ fidei b; rei perfecutoria, per-
 petua, & ad heredes tranfitoria c: a l. ei apud §. 1. si in Asia 1. 2.
 §. cum fequeftræ Depof. §. praterea l. quib. mod. re contr. obl. b d. l. 5. in
 pr. & §. 1. l. 7. de pact. §. actionum l. de act. d. §. praterea l. quib. mod. re
 contr. obl. c. d. §. praterea d. l. ei apud §. 1. & 2. l. de perpet. & tempor.
 act §. si quens l. de act.

35. Directa competit auctori a, aut illi qui sibi refitutionem
 fieri obtinuit b, & continet omnia quæ alias in actionem de-
 pofiti aut etiam in id de quo fpecialiter conventum est c, in-
 dineda datur fequeftri ad recuperandos fumptus, & refarti-
 onem damnorum quæ forte ob. custodia m paffus est d.

a d. l. 5. §. Depof. b l. si in Asia 1. 2. §. cum fequeftræ eod. arg. c. 1. ext.
 h. t. c. d. l. 5. 6. & 1. 2. Depof. d. §. praterea & §. actionum l. iurgenti-
 um §. 1. & 2. de pact. l. 2. & 3. h. t. d. d. l. quam hoc natura de condit. in-
 deb. d. l. 5. Depof. Goedd. hic.

36. Actio verò præfcriptis verbis & doli mali quatenus cum hac feque-
 ftraria non concurrunt in fequeftræ non datur, ficut & minus confultum
 est Rei vend. aut aliquo interdico in fequeftratione experiri

l. 1. cum feqq. de præfcript. verb. l. 24. de rei vend. c. examinata ext. de
 iudic. VV. conf. 7.

F I N I S.

DISP. XI.

DISPUTATIO

Tertiae partis

VNDECIMA.

De

MANDATO

ET SOCIETATE

ex tit. ff. I. & C. sumta

Quam

D. T. O. M.

sub praesidio

CLARISS. ET CONSULTIS. VIRI Dn.

LEOPOLDI HAKEL-

MANNI I. V. D.

In publico Pandectarum Collegio proponit

ET

NOBILISS. ATQVE CON-

SULTISS. VIRO D. ARNOLDO DE

REYGER I. Cto Clariss. Et in inclyta hac ad

Salam Academia Professori publico, domi-

no ac Mecænatu suo plurimum

colendo dedicat

IOSIAS MARCVS

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCXCIV.

DE MANDATO ET SOCIETATE.

Continuatio.

HActenus Imp. de contractibus nominatis, qui re contrahuntur, egit, sequitur nunc de jis, qui consensu constant, Ex quibus locum priorem tenent Mandatum & societas, quorum vnum ad operam priuatam, alterum ad communem pertinet:

T H E S I S I.

De mandato.

MANDATUM contractus juris. *a* nominatus, *b* in quo quis officium aliquod honestum, nudo consensu, *c* & bona fide, *d* exsequendum gratis suscipit. *e* Hinc qui mandat mandator, qui recipit mandatum mandatarius dicitur, *f*.

a l. 7. iurisg. de pact. l. 1. b. t. b l. 1. in f. de rer. perm. c. d. l. 1. b. t. d. l. 1. de rer. perm. l. 1. in f. de cont. Em. d l. si liber 38. de neg. gest. c. l. 1. & t. t. l. ff. & C. b. t. f. Institutiſtæ ad Rub. l. de mand.

II.

Et fit mandatum vel in iudicio ad lites, *a* vel extra iudicium ad negociorum administrationem, *b* de quo hic breuiter: & tam hoc quàm illud generale, *c* & vel cum libera, *d* administratione vel sine libera, *e* vel speciale, *f*.

a l. sed si tantum 23. de pact. b l. qui negocia 34. l. si mandat. 45. §. 1. l. 58. b. t. l. aduersus eum 1. C. b. t. c l. vel vniuersorum 12. de pig. act. l. si consensu 7. §. 1. quib. mod. pig. solu. l. si quis 25. §. sed vtrum. de acquir. hered. l. 7. de calum. l. 17. §. procuratorem de iniur. d l. Prædurator. 58. l. mandatu 60. l. procurator. 63. de procur. l. 7. de pecul. c. l. 1. de off. procurat. Cæs. l 60. in f. b. t. fl. 1. §. 1. de procur. l. solum. 11. §. f. de pig. act. d. l. si quis §. vtrum & d. l. 17. procuratorem & vid. §. de procur.

III.

Causa efficiens.

Mandare autem omnes & mandatum recipere possunt qui iureg. contrahere queunt, *a* vt seruus, *b* & deportatus,

tatus, e Et sic vis omnis conventionis huius in mutua
contrahentium voluntate, d & rati habitione, quæ pro
mandato est, consistit, e.

a l. t. ff. C. b. l. si mandauero. 2. 2. §. fugitiuus b. t. l. 1. C. eod.
c d l. si mandauero §. is cuius bona h. t. Mozz. c. 9. n. 2. C. 13. in
loco mandati. Cuiac. l. 6. obs. 23. d. l. 1. h. t. l. 17. §. sicut: commod.
c l. fin. C. ad SC. Mace: c. rati habitionem 10. de reg. l. in 6. l. 12. §.
f. de solat. C. lib.

IV.

Propterea pupillus, a & minor curatorem habens, b
ab hac obligatione remouentur, Item mulier, nisi suæ rei
caussa, non vero alienæ, quia hoc casu SC vell. & mulieres
& harum fideiussores & mandatores ab obligatione ex-
cipit, c.

a l. mut. 43. §. in qui de procur. b l. neq, 11. l. 14. C. eod.
l. cum ne vos 4. C. si aduers. em. iud. rest. post. c. l. 2. §. pen. l. si mulier
16. §. f. C. p. s. i. ff. ad SC. vell.

V.

Nec controuertitur, an is qui mandat sit negocij do-
minus siue non, a an absens siue præsens, b nec interest
siue vni. mandet, siue pluribus, c. Mandatum vero si plu-
res susceperint in solidum singuli tenentur, d vnus tamen
præstatione cæteri liberantur, e.

a l. 8. §. si quis 4. §. f. de appell. l. quod quis 8. l. neq, 11. C.
de procur. b l. 1. §. 1. b. t. c. l. 60. §. duobus b. t. l. amissi §. f. de fideiuss.
d l. si mandatu 59. §. Paulus h. t. e d l. amissi §. f.

VI.

Porrò tantùm demandantur facta, a siue res futuræ, b Causa ma-
& quidem honestæ, c & licitæ, d Turpis enim rei nullum terialis.
est mandatum, iuramentum etiam si accesserit, e siue
præsentis, f.

a l. si vero 12. §. si post h. t. b l. licet 56 de iud. l. 12. de sol. C.
lib. c. l. 6. §. 3. C. 7. d. l. 23. §. 6. h. t. l. 26. de v. O. c. l. 6. §. 101 h. t. l.
generaliter de v. O. l. 37. de minor. c. non est 58. de R. l. in 6. C. 3
de iuram. th. 34. f. dictis legib.

VII.

Inde quæri solet, si delictum mandatum sequatur, an
eadem pœna & mandatarius & mandans afficiantur? Et
affirmatiuam tuebimur sententiam.

l. 1. §. quoties de vi & vt arm. l. non solum 11. §. si mandatu. de iniur. 1af. in §. omnes autem n. 3. l. de A. fol. 99. Jul. Clar. §. f. q. 89. vid. Godd. in l. sepe de V. S. Dec. in l. 47. n. 4. de R. I.

VIII.

An vero rati habitio si delictum commissum sequatur aliquem poenae ordinariae obstringat quaeritur? quod absq; singulari ratione facile non admittendum putamus.

c. cum qui 23. de sent. Excom. in 6. glin. c. si quis 8. dist. 50.

IX.

Quemadmodum igitur res turpes & illicitae ita & actus legitimi sua natura demandari non possunt, a quales sunt adoptio, b Emancipatio, c tutoris datio, d haereditatis aditio, e.

a l. actus 77. de R. I. & arg. l. 2. & 3. de off. proconf. b l. 24. & l. seq. de Adopt. c §. 11. l. de her. qua ab intest. d l. 6. §. 1. de tut. §. 1. l. de Att. tut. l. 24. de cur. & tut. dat. e l. 90. de acq. hered. arg. l. 1. §. ult. de off. proconf. & dictum de procuratoribus t. b. 17. sub lit. B.

Forma.

X.

Contrahitur mandatum nudo consensu, a vt dictum in definitione; Item in diem differri & sub conditione fieri poterit, Et licet gratuitum esse debeat: si tamen quid honoris aut gratitudinis non mercedis nomine a mandatore vltro offeratur & mandatarius modestè id accipiat, mandati obligatio per hoc non vitatur; b Et si quid certi salarij remunerationis causa promissum aut constitutum sit petitur actione extraordinaria, c sed vt constituatur agi non poterit, cum nec extra ordinem exigi possit salarium incertae pollicitationis, d.

a l. 1. §. item h. t. l. si quis 27. in pr. eod. l. c. de procur. §. mandatum i. h. t. b l. 6. in pr. h. t. l. 38. §. 1. locati. c l. salarium. 7. h. t. d l. qui mutuum 56. §. pen. h. t. Boccr. in l. contractus n. 5. c. 4. de R. I. Connan. c. 14. n. 1. lib. 7. h. t.

XI.

Porro constituitur & in rem suam mandatarius, a cum mandantis interest negotium geri. Et in alienam quae mandatarium solum non contingat. b idq; siue mea tantum gratia tibi demandem siue mea & tua siue aliena tantum siue tua & aliena, c At si tua tantum gratia mandatum sit, potius consilium est, quam mandatum, ideoq; non obligatorium nisi dolus interuenerit, d.

a l. fi

a l. si quis 34. de procur. l. 2. inf. fam. Erci. l. 8. §. f. h. t. b §.
2. 3. 5. l. h. t. l. 2. per tot. eod. c. dd. iuribus d text. in pr. & §. ma
tantum l. h. t. l. consilij de R. I. Conn. eleg. hie n. 6.

XII.

Finis.

In caussa mandati præterea & hoc obseruari solet, vt
mandatum qui suscipit; susceptum ita gerat ne fines man-
dati excedat, quos si excesserit aliud quid facere videtur,
Et vix remittenti vel admittenti actio mandati competet.

l. diligenter 5. l. potest 41. h. t. §. is qui l. h. t. l. vlt. §. vlt.
mand.

XIII.

Vnde procurator simpliciter constitutus vendere &
alienare rem domini sui vel principalis non poterit, nisi
speciale mandatum ad vendendum habeat, a vel res sit
eiusmodi vt facilè corrumpi posset, b vel etiam æquiuale-
ns h. e. generale cum libera & plena omnium admini-
stratione, c quo tamen casu eam tantum vendere potest,
quæ talis foret quam verisimiliter dominus distracturus
esset, d aliter vendens dominium non transfert, e.

a l. procuratorem 16. C. de procur. Vaud. eleganter. l. 1. q.
47. b l. procurator totorum 63. de procur. Vaud. d. loco Coler. tract.
3. process. execut. c. 9. n. 79. c. l. procurator cui 18. §. f. de pign. act.
d l. si in Emptione 35. de minorib. l. solum 12. §. f. & l. seq. de pign.
act. l. obligatione generali 6. de pign. c. in generali de R. I. in 6. Et c.
cum in generali de off. vicar. in 6. e d. l. procurator cui 58. d. l. procu-
rator totorum 63. arg. l. quod nostrum de R. I. quo tamen casu si pre-
tium solutum in vilitatem domini versum esset, emtor rem possidens
donec sibi pretium restituatur se exceptione tueri potest. l. si pretium
16. §. f. C. de prad. min. l. Emtor. 65. in pr. de rei vind. l. patri 27. §.
prædium: de minor.

XIV.

Mandatum vt consensu contrahitur ita dissensu seu ^{Quomodo}
conteraria voluntate, & renunciatione, re tamen adhuc ^{dissoluitur.}
integra, iterum distrahitur, a item morte tam ciuili quam
naturali alteruturius extinguitur, b vtilitatis tamen gra-
tia actio mandati competit si mors ignoretur, c.

a l. vel exilio 21. de procur. l. si vero 12. §. pen. h. t. c. quam-
uis 2. de R. I. in 6. §. recte l. h. t. b l. 17. de procur. l. inter 26. l. 27.

§. 3. l. si precedente 58. h. t. c. d. l. 26. Et ibi gl. Fab. de monte de
vms. §. 3. n. 26.

XV.

Actio.

Ex hoc autem contractu duplex oritur actio vna directa quæ competit mandanti contra mandatarium si susceptum mandatum non impleuerit, vel non exhibuerit domino quod ex negotio adeptum est, a & tam dolum, quam culpam leuissimam, b ea persequitur & mandatarius condemnatus infamis redditur, c.

a l. 6. §. si tibi l. 8. §. mandati h. t. b l. a procuratore C. h. t. & videatur ib. §. 5. de neg. gest. quæ habet huius explanationem c l. 6. §. mandati de hu qui not. inf.

XVI.

Altera contraria dicitur, quæ mandatario datur ad recuperandum id, quod ex causa mandati ei abest, a inquam etiam casus fortuitus incidit si mandantis culpa præcesserit, b.

a l. si vero 12. §. contrariol. cum seruus 14. §. f. b. t. l. 4. C. cod. b l. 26. §. 7. h. t. Hactenus de mandato. iam de Societate pauca vi agamus ordo & ratio effluat.

XVII.

Pro Socio.

Estque Societas contractus, a Iuris. b nominatus, c bonæ fidei, d qui ex consensu, e duorum pluriumue communionem inducit, f.

a §. f. de O. l. Labeo de V. s. b §. Ius autem gentium de I. N. G. & C. l. hoc iure de I. & I. l. Iurug. 7. de pact. c l. 1. inf. de rer. permut. d l. 3. inf. h. t. §. actionum de Act. e pr. Inst. de O. que ex consens. fl. 64. §. si tres l. si vnus 68. h. t.

XVIII.

Efficiens.

Ineunt autem hunc omnes siue sint patres. siue filij. a siue liberi, siue serui, b siue maiores, siue minores: Etiam pupilli, curatoris tamen autoritate, c.

a l. si id 58. §. si filius. l. filius. de O & A. b d. l. si id 58. §. si seruus l. si seruus 18. h. t. C. l. si quis §. deniq; Comm. diuid.

Veniunt

XX.

Veniunt in hunc contractum tam personæ, *a* quam res ^{Materialis.} quæ sunt in commercio, *b* honestæ tamen & licitæ, *c* rei enim turpis, illicitæ atq; inhonestæ nulla est societas, *d*.

a l. socium § 2. §. socius *b* l. verum §. fin. *c* l. nec pratermittendum § 7. *d* l. quod autem § 3. l. quod enim § 1. l. § 8. *b* t.

XXI.

Quæ quidem communio aut ex operis est, ab omnibus vel vno, vel aliquibus circa bona siue res præstandis, *a* & lucro damnoq; inde inter ipsos communicandis, *b* aut ex bonis est, quæ vel vniuersalis vel particularis constituitur, illa est omnium bonorum, in quâ res omnes quæ coëuntium sunt vel fiunt continuò sine traditione tacitè communicant, *c* Hæc quorundam bonorum est, *d* in qua fieri potest, vt vnus conferat bona alter in eorum locum operam tantum atq; industriam, *e*.

a l. 1. §. fin. l. 2. & §. in pr. *b* t. *b* dd. loci *c* d. l. 1. 2. 3. *b* t. *Mud* in l. 1. n. 2. 3. 4. *d* l. 5. l. cum duobus § 2. §. cum duo *h* t. *e* d. l. 5. §. vtrum §. si in coëunda *h* t. §. 2. v. nam & ita l. & l. 1. C. eod.

XXII.

Plane si simpliciter inita sit societas, ea tantum quæ ex quæstu & opera cuiusque descendunt communicanda veniunt.

l. coiri 7. cum seq. *b* t. *Conn.* l. 7. c. 13. n. 5. & seqq.

XXIII.

Lucri sane & damni inter socios æqualem natura diuisionem suadet, *a* pro rata parte rei in societatem collatæ, *b* nisi aliter conuentum, *c* ita tamen ne ad vnum omne lucrum ad alterum duntaxat damnum pertineat, quæ iniqua & Leonina dicitur societas eoq; nulla est, *d*.

a l. 29. *b* t. §. 2. *I. eod.* *b* l. si societatem §. eod. *c* d. §. 2. & *d* l. 29. *d* d. l. 29. §. fin. *Conn.* Eleganter *hic* n. 4.

XXIII.

Fit consensu, & siue sit expressus siue tacitus, *a* nihil interest qui hunc contractum confirmat, *b* ^{Forma.}

a l. coire societatem *b* t. l. 2. C. *b* t. l. 2. communi diui. *b* l. qui admittitur. l. 9. l. 3. *I. cum* seq. *b* t.

Cuius

XXV.

Cuius intuitu non inconuenienter quæritur: Cum con-
sentius nudus hunc contractum confirmet: An sola ex fra-
trum post patris obitum cohabitatione & bonorum pa-
ternorum commixtione societas constituatur? nos moti
l. ex parte 408. filius ff. fam. Er. i. c. negatiuam amplectimur.

XXVI.

Porro contrahitur societas, vel in perpetuum, dum sci-
licet viuunt, nam societatis coitio in æternum nulla est, *a*
neque etiam ad heredes transit, *b* vel ad tempus vel ex
tempore, vel sub conditione, *c*.

a l. 70. Nulla b l. 59. in pr. l. verum §. in heredem b. t. C. l. 1. b. t. l. de societate C. h. t.

XXVII.

Quomodo
dissoluitur.

Soluitur societas ex personis earum morte vel naturali
vel ciuili etiam vnus personæ, *a* rerum quoq; interitu &
mutatione, *b* item dissensu vel vnus vel omnium renun-
ciatione, *c* nouatione, iudicij quoq; mutatione, *d* & tem-
pore, *e*.

*a l. 65. §. morte b. t. b. l. verum 63. §. f. eod. c. l. 65. §. item scri-
ptam b. t. d. l. actione 85. in pr. b. t. c. l. 1. b. t. §. item si alluitus. §. ma-
ner l. h. t.*

XXVIII.

Actio.

Oritur tandem ex hoc contractu actio pro socio vltro
citroq; directa, *a* bonæ fidei, *b* qua inuicem socij tenen-
tur, ex eo quod alterum alteri ratione societatis præstare
oportet, *c* tenentur & eorum heredes, *d* ad res communi-
candas, *e* cum impensis & fructibus perceptis, *f* & ad præ-
standum dolum & laram culpam, *g*.

*a §. ex quibusdam l. de pen. tem. lit. b. d. l. 52. §. venit. c. l. pro so-
cio 38. b. t. d. l. nemo. 35. l. heres 40. d. l. 63. §. in heredem h. t. c. d. l. 1.
inf. l. 3. h. t. f. l. 58. §. f. eod. l. socium 60. h. t. g. §. vlt. l. b. t. l. merito 5. c.
cum. l. seq. §. 1. eod.*

XXIX.

Beneficium autem socio personale competit vt solum
in id quod facere potest condemnari possit: itaq; nec fi-
deiusiori, nec patri, nec heredi cæterisque successoribus hæc
exceptio datur.

d. l. verum 63. in pr. c. §. 1. b. t.

FINIS.

DISP. XII.

DISPUTATIO XII.

Tertia Pandectarum partis

EMPTIONIS ET
VENDITIONIS MATERI-

AM METHODICE COMPLEXAM,

ET IN THESESES REDACTAM

continens,

DESUMPTA

Ex Iure Canon. & toto lib. XVIII. item

tit. 1. lib. 19. Pandect. nec non correspond. tit. lib. 4.

Cod. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 48.

49. 54. 55. 56. 57. & titul. Institut. de

Empti. & Vendit.

Q V A M

C. G. V. L.

SUB PRÆSIDIO

Consultis. Clarissimiq; viri Dn.

LEOPOLDI HACKELMANNI

I. V. D.

Publicè discutiendam proponit

CHRISTOPHORVS GAVNERSDORF

Ad diem I. Iunii in publico pandectarum
collegio, hora & loco consueto

Paulus l. 19. ff. ad exhib.

Non oportere jus civile calumniari, neq; verba captari, sed qua
mente quid diceretur, animadvertere convenire.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCCXIV.

VIRTUTE, DOCTRINA,
& generis splendore praestanti
Domino,

THEODORO RIGEMAN-
NO, PATRITIO LIVONORI-
GENSI, DOMINO ET FACTORI SVO
plurimum colendo.

*In debita gratitudinis symbolum,
Observantiae tesseram, &
Studiorum testimonium
Offero & consecro*

CHRISTOPHORVS GAVNERSDORF
Respondens.

DE CONTRAHENDA EMPTI- ONE ET VENDITIONE.

Continuatio.

EX numero contractuum, constantium consensu, etiam est emptio & venditio *a*: quare cum in superiore proxima disputatione de actione mandati, & pro socio actum sit, sequitur, ut quantum per gratiam divinam licebit, de huius quoque contractus natura videamus.

a ut videre est ex princip. Institut. de obligat. ex consen.

T H E S I S I.

ORIGO EMPTIONIS ET Venditionis, teste I^Cto Paulo, necessitate ita exigente a permutationibus coepit *a*. Nec quenquam, movere debet, quod duplici nomine hic titulus inscribatur, puta de emptione & venditione, ut existimet hæc diversa esse *b*, quia em

De origine & nomine huius contractus.

ptio & venditio sunt correlativa, quorum natura & regula est, ut ad positionem unius sequatur positio alterius, & econtra ad remotionem unius sequatur remotio alterius: Namque non datur emptor sine venditore, nec econtra *c*.

a l. 1. ff. de contrah. empt. §. sed ius quidem, versu. nam usu exig. Inst. de iure Naturali Gent. & Civil. d. l. 1. ff. ibidem. VVesemb. in parat. ff. hic nu. 3. Deur. lib. 1. annivers. disput. cap. 6. b ut patet ex rubr. ff. C. Inst. & iur. Cano. c. l. final. ff. de acceptilat. l. 1. C. de Cupress. ubi Bartol. Obstare tamen videtur l. 1. §. 1. versu. nam ut aliud &c.

ex quo videtur posse dici, hæc duo vocab. esse diversa, nec rectè in rubrica coniungi, cum ab ipso Icto ab invicem distinguantur. Tu dic: aut spectari hic contractus naturam, & perfectionem, & tunc hæc duo posse & debere coniungi, cum posito vel remoto uno, necessario ponatur vel removeatur aliud: aut spectari & considerari personas contrahentes, quo casu sunt diversi, ita ut alius dicatur emptor offerens pretium, alius venditor tradens mercem. Nicol. Mozzius in explicat. huius contractus colum. 1. nu. 1. 2. 3.

11.

Definitio
rei.

Et est emptio & venditio contractus a, Iurisperitum b, nominatus c, bonæfidei d, in quo per consensum e res f pretio g commutantur h, hoc fine, ut venditor præcisè obligetur ad tradendam rem i, emptor contra ad dandum venditori pretium conventum k.

a Instit. de empt & vend. in princ. in verb. contrahitur, contracta &c. & §. 1. Inst. eod. in verb. stare contractus l. 3. ff. h. t. Paul. lib. 2. tit. 17. & quia actionens parit. b d. l. 1. §. fin. ff. h. t. l. 7. Iurisperit. ff. de pactis l. ex hoc iure 5. ff. de Inst. & iu. c. d. l. Iurisperit. d. l. 3. 5. 6. 7. ff. h. t. d. d. l. 1. 3. h. t. §. action. autem 28. Inst. de action. c. l. 9. ff. h. t. l. 1. §. 3. vers. ut eleganter ff. de pactis Inst. de obligat. ex consens. f. l. 8. nec emptio ff. h. t. g. l. 2. §. sine pretio l. 1. in princ. circa finem ff. eodem. §. pretium §. item pretium Instit. eod. h. qua nota potissimum discernitur hic contractus à permutatione, qua species speciebus commutat, tot. tit. de rerum permutat. i. Si scilicet tradenda eius facultatem habeat, Bart. Bal. & Dd. pleriq; in l. 1. ff. de action. empti. cap. cum Ioannes X de fide instrum. Dissentit Vaudus quest. 9. lib. 1. varia. quest. k. Vvesenb. in parat. ff. hic nu. 2. & 12. l. ult. de condict. caus. dat. l. 1. de rer. permut. l. si servus 7. C. de action. empti, idq; obligationis iure evenit, quo uterq; ad præstandum aliquid necessario adstringitur, Inst. de obligat. in princip.

111.

Quæ parte^s
seu species,

Emptio & venditio alia fit in scriptis a, quæ ad sui essentiam & substantiam requirit scripturam b, quod est, quoties contrahentes de facienda scriptura aliquo modo dixerunt c: alia sine scriptis solo consensu celebratur, simul atq; de pretio inter partes convenerit d.

a Imp. in prim. Inst. h. t. l. contractus 17. C. de fide instrum. Speculat.

eulat. tit. de empt. nu. 5. Vvesenb. in parat. ff. hic n. 4. b *Instit. d. loco. versic. non aliter perfectum &c. d. l. contractus versic. non aliter vires habere.* c *d. l. versic. quas tamen in scriptis fieri placuit.* d *Instit. d. loco. Nicol. Mozzius hic, colum. 2. nu. 4.*

IV.

Alia item est propria, seu vera, quando fit cum taxatione pretii expressi, vel saltem quando fit sub conditione pro pretio, quod aliquis tertius arbitrabitur a: alia impropria seu irregularis, quando nullum reperitur taxatum pretium expressum, quæ impropria venditio comparatur Mutuo, & assumit naturam Mutui, & conventio ipsa tanquam Mutuum potest sustineri b.

a *l. final. C. de contrah. empt. §. pretium Instit. de empt. plura in disp. de arbitr. th. 6.* b *Nicol. Mozzius in explic. huius contractus colum. 2. n. 5. Arius Pinell. rubr. de rescind. vendit.*

V.

Causa efficiens huius contractus propinqua est consensus, omnium contractuum & pactio^{Quæ causa efficiens,} num proprius a, remota, personæ contrahentes, quarum quædam cum ab hoc contractu arceantur b, non abs re fore puto, si plenius de iis dispiciamus.

l. 1. §. 3. versic. adeo autem ff. de pactis. b *ut patebit ex thesibus subsequentibus.*

VI.

Et quidem emptio & venditio non contrahitur inter patrem & filium, nisi de rebus quasi castrensibus a & adventitiis, in quibus patri non quæritur ususfructus b: item non contrahitur inter gerentem officium publicum & subditos; quo casu si quid emerit gerens tale officium, & rem amittit, & in quadruplum fisco tenetur c: fallit hoc, si fiat contractus pro necessitate victus sui vel suorum d: item si hoc specialiter sit concessum à principe e: si à fisco prædia paterna vendantur f: si contractus confirmetur silentio 30. annorum g, & si officialis emat finito officio h.

Personæ inhabiles ad contrahendum.

a *l. 2. ff. de contrah. empt. in Castrensibus enim & quasi habetur filius familias pro patrefamilias l. 2. ff. ad SC. Macedon.* b *auth. excio*

pitur C. de bonis que liberis c non licet 46. l. qui officii 62. ff. de contrab. empt. l. principalib. 33. ff. si certum petat. l. unica C. de contra. iud. d. l. unica vers. prater eas que etc. e d. l. non licet 46. f. d. l. qui officii. g Azo in summa C. de contract. iud. h d. l. unica C. de contract. iudic. Soc. regul. 278.

VII.

Non constat etiam hic contractus inter pupillum & tutorem a, nisi palam & bona fide celebretur venditio b. item inter prodigum & alium non sanæ mentis, etiamsi iuramentum accesserit c: inter prælatos Ecclesiæ etiamsi alter ipsorum esset maior altero d; nisi prælati impetrauerint licentiam à summo Pontifice alienandi vendendiq; propter necessitatem, ad utilitatem monasterii e.

a l. si in emptio. 34. §. final. ff. de contrab. empt. b l. cum ipse §. C. eod. Et ad hoc ut dicatur fieri palam & bona fide, debet intervenire alius contutor, & decretum iudicis l. lex que tutor. C. de admint. tutor. c contractus enim prohibiti contrahere non validatur iuramento l. cum quis 38. §. Tutia ff. de legat. 3. l. qui testament. 27. ff. de probat. d l. iubemus 14. C. de sacros Ecclesiis, & ibi Dd. audent. quibuscumq; C. ibidem c. 1. & 5. X. de rebus Ecclesia alienand. vel non e c. fin. X. d. 1.

VIII.

Item non ponunt vendere servi, nisi habeant liberam peculii administrationem a; nec potest celebrare hunc contractum metum patiens vel incarceratus b, nisi contractus esset futurus in utilitatem eius, ut quia ad liberationem tendit c; neq; à collusore quid emi potest d. Similiter nec milites in ea provincia, ubi militant rectè quid emunt; nisi, ut dictum, paterna eorum bona à fisco distrahantur e.

a l. si liberam 10. & ibi Bartol. C. quod cum eo, qui in aliena pot. b l. qui carcere 22. ff. Quod metus causa; quia ubi non est corporis libertas, ibi nec mentis adesse præsumitur. c l. 1. 2. §. Iulianus. ff. d. 1. d Bartol. & Imol. in l. si quis cum sciret ff. pro emptore, quamvis ab ea extraneus emere possit, sed de evictions non potest agere l. 2. §. 1. ff. quar. rer. act. non datur. e d. l. qui officii 62. ff. de contrab. empt. Ratio cur liceat illis paterna bona emere, est affectio singularis.

singularis, qua in his rebus spectatur l. 35. ff. de minor. & ignominia seu iniuria, qua afficeretur defunctus, si bona eius publicè sub hasta venirent. §. 1. in fine Instit. Quib. ex causis manum, non licet.

I X.

Arcentur item ab emptione monopolæ, id est, qui soli ius vendendi in civitate sibi usurpant *a*; & Barbari à comparatione auri *b*, nobiliores & ditiores à commerciis in urbibus exercendis *c*; Iudæi & pagani à commercio mancipii Christiani *d*; privati ab emptione purpuræ & serici *e*, Palatini seu proceres palatii à rerum privatarum mercatu *f*. Deniq; inter omnes prohibitos hic contractus celebrari nequit.

a l. unica C. de Monopolijs. b l. 2. C. de commerc. & mercat. c l. 3. C. eod. ut inter plebeios & negociatores facilius sit emendi vendendiq; commercium d. loco. & vide Stracch. part. 2. n. 17. de mercatura d. tot. tit. C. ne Christian. mancip. e l. 1. 2. C. quæ res venire non possunt & c. f l. ultim. C. de rescind. vendit.

X.

Visis personis hisce, inter quas contractus hic non consistit, quamvis ex natura contrariorum facilè sit de iis quæ contrahere possunt, iudicium *a*; exempli tamen gratia de nonnullis dispiciemus. Et quidem inter virum & uxorem emptio & venditio consistit, si bona fide, & non minoris pretii fiat venditio, quàm res sit, nec animo donandi *b*; item potest vendere procurator, si habeat speciale mandatum *c*, & si res essent perituræ vel attritæ *d*; vel si generaliter cum libera fuerit datus *e*.

a l. 21. §. 11. sed si, versic. absurdum ff. de Arbitris. b l. sed si vir. §. si vir uxori, versic. si duo ff. de donat. inter virum & uxorem l. si sponsus §. circa ff. d. t. l. si quis donat. ff. de contrah. empt. Quinimò si minoris inter se fecerint venditionem, valet illa, dummodo non animo donandi sit facta l. si mulier ex pecunia ff. de donat. int. vir. & ux. c l. procuratorem C. de procurator. d l. 63. procurator totorum e l. procurator 58. ff. de procurator. dictum in disp. de mandato th. 13.

X I.

Potest etiam vendere Syndicus, hoc est, procurator civitatis & communitatis, dummodo ad hoc sit deputatus
rite

Persona habiles ad contrahendum.

ritè & rectè, id est cum solemnitatibus a: item non prohibetur vendere heres b, Iudex quoque propria auctoritate rem absentis rectè vendit c.

a *Specul. §. nunc vidend. de empt. & vendit.* b *tot. tit. C. de heredit. vel act. vend.* c *l. si ob causam C. de eviction. Sunt etiam alia persone, quibus hoc contractu interdictum non est, quas enumerare hic non laboriosum modo, sed & nimis longum foret.*

X I I.

Causa materialis.
Res cadentes in commercio.

Haecenus de personis tractatum, sequitur iam, ut de rebus in commercium cadentibus vel non cadentibus videamus. Omnium autem rerum, quas quis habere a, vel possidere b, vel persequi c potest, venditio rectè fit d, exceptis iis, quæ sunt exemptæ à commercio, vel Natura, ut liber homo; vel iure gentium, ut res sacra; & religiosa; vel iure civili, ut res publica, & publicis usibus destinata, puta campus Martius e.

a *Habere ea dicimur, quorum proprietatis, b possidere, quorum possessio. c persequi, quorum actio nobis competit, Gothof. ad l. 34. ff. de contra. empt. d d. l. 34. si in emptio §. 1. ff. d. t. e d. l. 34. & ibi glossa de libero homine vide Cothman. in disp. civilib. lib. 1. disp. 2. th. 8. dissolventem contraria & disp. 4. th. 10. Donell. lib. 4. comment. iuris c. 6. vers. 40. f. 241.*

X I I I.

De hereditate vendita.

Vendi quoque potest hereditas delata ex testamento vel ab intestato a, quo casu in emptorem transeunt utiles actiones activæ, & omnia iura & commoda, quæ pertinebant ad heredem, quamvis celsio aliqua non fuerit facta, quæ si fiat, transeunt directæ actiones b. passivæ verò, quibus tenebatur defunctus, & per consequens eius heres venditor hereditatis, non transeunt contra emptorem c.

a *l. 1. & tot. tit. ff. de hered. vel act. vendi. & l. 1. C. eod. dummodo sit hereditas defuncti. Viventis enim nulla hereditas est. d. l. 1. ff. de hered.* b *l. emptor heredit. C. d. t.* c *Sed tenentur creditores eas intentare adversus heredem: qui tamen id quod hoc nomine expenderit actione negotiorum gestorum ab emptore repetit l. 2. C. de hered. vel act. vend.*

Item

XIV.

Item actio, quam habemus contra alium potest venire *a*: Sic etiam res aliena *b*: res quæ nondum est in rerum natura, speratur tamen esse vel nasci, ut sunt fructus nascituri, partus ancillæ, fœtus pecorum, & similia. Tenet autem contractus si nascuntur verè: si autem non nascituri sunt, non tenet, nec est emptio, quia habet tacitam conditionem, si nascantur.

a & statim ipso iure transit in emptorem actio directa nomine cedentis, & actio utilis ex ipso contractu mediante, qua possit exigere debitum. *l. emptori nomin. l. nomina eorum ff. de hered. vel action. vend. l. nomin. vendit. C. eodem l. in nominibus C. de action. & obl. b l. rem alienam ff. de contrahenda empr. quo casu perfecta est venditio, & obligatus est ex empto venditor, perinde ac si proprium vendidisset, & tenetur etiam de eviction. l. si fundum C. de evict & ad interesse. c l. nec emptio ff. de contrab. empr. l. interdum ff. de verb. obl. l. 1. ff. de conduion. & demonst. §. ea quoq; Inst. de legatis.*

XV;

Quod quasi alea emitur, ut est captus piscium, avium, vel missilium, non ita demum valet, si incidat vel capiatur aliquid, prout in fructibus fieri diximus *a*, sed statim tenet contractus, quamvis nihil incidat aut capiatur *b*.

a in thesi procedente per d l. 8. nec emptio. *b* quia spei emptio est. Fructuum emptio est conditionalis, ut valet, si nascantur fructus d. l. 8. ibi ut cum editus. Eius verò quod quasi alea emitur emptio est pura, ut sive quid incidat siue non, teneat contractus, d. l. 8. ibi quia spei & c.

XVI.

Res quoq; publicæ vendi possunt, sed cum solemnitatib. *a*: item res confiscatæ propter gabellam non solutam *b*: servi ut vel exportentur *c*, vel manumittantur *d*: liberi sanguinolenti ob summanam egestatem & famem parentum; sed oblato pretio vel æquè bono mancipio tenetur emens illos restituere patri *e*: rectè etiam ita venduntur ancillæ, ne prostituantur *f*.

a l. final. C. de vend. reb. civilib. lib. II. *b* C. si propter spubl. pensit. vend. fuer. celebr. quia quæ incidunt in commissum statim applicantur fisco l. commissum ff. de comm. & vestigal. & ibi Bart. & qui à fisco emit nullo modo inquietari potest l. benè à Zenone C. de quadrien. præscript. *c* ff. de servis exportandæ. *d* C. si mancip. ita fuer. alienat. ut manum. *e* l. 2. C. de patrib. qui fil. distraxerunt. *f* C. si mancip. ita alien. ne prostituatur.

XVII.

At ex diverso non possunt emi & vendi res sacræ & reli-

B

Res extra
commerci-
um positæ.
giofæ

gioſæ *a*, conſequenter nec ſpiritualibus annexæ, ut ius patro-
natus *b*, niſi vendantur res ſacræ ob redemptionem captivo-
rum, vel ob urgentia debita *c*: neq; veniunt in commercium
reliquiæ ſanctorum *d*, res furtivæ vel vi captæ *e*, litigioſæ *f*,
neq; purpura, qua utitur Imperator, cum in maieltate ſedet *g*.

a *quis res ſacra non recipit aſtimationem, & diſtrahens illas incidit
in crimen læſæ religionis* l. 1. C. de ſepulchro viol. l. nemo C. de ſacros. Eceſ. l.
ex liberi cum ſeq. ff. de contrab. empt. *b* *cap. quia clerici* X de iure patrona.
c *l. ſancimus* 2 l. C. de ſacros. Eccl. *d* *cap. cum ex eo* X de reliquiis. *e* *l.*
ſi in empt. *ſi item* & *ſi empt.* ff. de contrab. empt. *f* *authen. ſi heres* C. de li-
tig. *g* l. 1. C. qua res vendi non poſſunt & dictum breviter tb. 1 2.

XVIII.

Non poteſt emi frumentum miſſum exercitui, nec licet
vendere illud hoſtibus *a*, ſicut nec frumentum publici cano-
nis *b*, nec vinum, oleum, nec ullum liquamen, item nec arma,
ſcuta, loricas, arcus, & ſimilia emere licet, ut exponantur bar-
baris *c*: neq; rectè venduntur publicæ res, ut in negociationis
emolumentum convertantur *d*, nec poſſunt emi cupreſſi *e*,
nec mala venena *f*, nec res propriæ *g*, niſi quo caſu ſperen-
tur noſtræ eſſe deſitura *h*, nec Eunuchi ex Romanæ gentis ho-
minibus facti *i*, nec res quæ ſunt in communionem poſſunt ven-
di niſi quæ ad tuam portionem *k*.

a *l. 1. ac tot. tit. C. qua res vendi non poſſ.* *b* *l. 3. d. t.* *c* *tot. tit. C.*
qua res exportari non debeant. *d* *l. 2. C. de Navicul. lib. 1 1.* *e* *d. l. 1. & 2.*
C. de cupreſſ. *f* *l. quod ſepe* *ſ. veneni mali* ff. de contrab. empt. *g* *l. cum*
res C. eod. l. ſuæ rei. *h* *l. exiſtimo* ff. d. t. *i* *l. 2. C. de Eunuchis.* *k* *l. 2. C. de*
com. rer. alien.

XIX.

Cauſa for-
malis.

Pro duplici forma, Eſſentiali ſcilicet, & Accidentali,
quædam eſſentialiter in emptione & venditione veniunt, hoc
eſt, ſine quibus conſiſtere non poteſt hic contractus: quædam
vero accidentaliter, id eſt, quæ & ad eſſe & ab eſſe poſſunt ſal-
va ſubſtantia contractus. Poſtquam igitur de cauſa efficiente &
materiali dictum eſt, ſequitur ut de formali quoq; cauſa, & pri-
mò de iis, quæ ad eſſentiam huius contractus requiruntur, di-
ſpiciamus.

XX.

Forma ef-
ſentialis.

Et quidem ad ſubſtantiam huius contractus requiruntur
hæc tria: Conſenſus, pretium, merx. Conſenſus ex parte
utriuſq; intervenire debet *b*, quo ſolo & nudo emptio & ven-
ditio

ditio constare dicitur *c*, & requiritur in tantum, ut neq; pretium neq; merx sine eo definiri possit *d*: quiq; si non recte fuerit adhibitus (puta si vel in ipsa emptione, vel in pretio, vel in corpore *e*, aut qualitate eius intrinseca planè fuerit dissensum vel erratum *f*) contractum efficit imperfectum *g*.

a Accurs. in l. *packa conventa* in verb. *ex pretio* ff. de *contrah. empt.* Bartol. in l. *singul.* ff. *si certum petat.* *b* *Mozzius* in *colum.* 3. n. 1. *Specul. d. §. 5. de empt. & vendit. Inst. de obl. ex consensu. l. 9. in venditionibus.* ff. de *contrah. empt.* *c* ut patet ex d. t. *Inst. de oblig. ex consen.* *d* *Specul. d. loc.* *Quare non ad stipulamur dicentibus, consensum hunc non esse substantialem ut qui in omnibus contractibus veniat. Nam in aliis consideratur tanquam causa efficiens, in hoc autem tanquam forma, qua sola consistere emptio & venditio dicitur.* *e* d. l. 9. in *venditionibus* in *princ.* ff. de *contrah. empt.* *f* l. cum ab eo 41. *§. mensam* ff. d. t. *Secus si non omnimodò sed aliquatenus erretur, puta quando qualitas intrinseca aliquid habet eius materie, de qua est consensus, tunc enim emptio valet l. 14. quid tamen* ff. de *contrah. empt.* *g* d. l. 9. in *venditionibus.*

XXI.

Pretium intervenire debet necessariò in hoc contractu ex parte emptoris *a*, & quidem certum *b*, consistens in numerata pecunia *c* in quo tamen naturaliter concessum est e-mentibus & vendentibus invicem se circumvenire *d* modò circumventio ista dimidium iusti pretii non excedat *e*.

a l. 2. *§. sine pretio* ff. de *contrah. empt.* *Mozzius* *præalleg. loco: d. l. packa conventa* 72. *§. an idem vers. quoniam emption.* ff. *ead. Specul. d. loco.* *b* *§ 1. sed &* *Inst. h. t. aut collatum in arbitrium tertii. l. ult. C. de contrah. emp.* *c* *§. 2. item pretium* *Inst. d. loc. l. empti fides iuncta gloss. C. d. t. §. pretium* *Inst. d. t.* *d* l. in *causa* 16. *§. idem* *Pomp. ff. de minoribus.* *e* l. 2. *C. de rescind. vendit.*

XXII.

Merx deniq; requiritur necessariò ex parte venditoris *a*, ut sine qua nec emptio nec venditio intelligatur *b*: quæ ut teneat sufficit & pro parte mercem adesse, sed officio iudicis pretium minuitur, & interesse præstatur, dummodò non minor parte dimidia adsit. Nam si ultra dimidiam abest, emptio annullatur, & si solutum est pretium, condici potest *c*.

a *Nicol. Mozzius d. loco.* *b* l. 8. *nec emptio, in pr. ff. de contrah. empt.* *c* l. *domum, & ibi Bart. ff. d. t.*

Forma Acci
dentalis.

Nonnulla in hoc contractu interveniunt accidentaliter, ut sunt arrhæ *a*, pacta emptioni & venditioni arponi solita: horum tamen quædam non valent, ut si convenerit, ne dominium in emptorem transeat *b*, vel ut servus venditus cum bestis pugnet &c. quædam verò usq; adeò valent, ut si bonæ fidei iudiciis in continenti, vel etiam ex intervallo, ita tamen ut sint de contractus substantia, adijciantur, essentialiter insint, & contractû formêt, id est novam ei superinducant naturam *d*.

a l. 35. in princ. ff. de contrah. empt. *b* l. cum manu sata 80. §. ult. ff. eod. Id enim est contra naturam contractus emptionis, in quo hoc agitur, ut de iure dominium transferatur, quamvis de facto non teneatur venditor præ se rem facere emptoris, sed sufficiat eam in specie tradi. *c* l. domini 42. ff. d. t. *d* l. iuris gent. 7. §. quimmo ff. de pactis & l. pacta conventa 72. ff. de contr. empt.

XXIV.

Pactorum autem quæ valent, hæc sunt frequentiora: pactum de revendendo *a*, pactum additionis in diem *b*, pactum legis commissoriæ *c*, & ea quæ venditionibus mancipiorum adijci sunt solita *d*.

a l. qui fundum 75. ff. de contrah. empt. *b* tot. tit. ff. de in diem addit. *c* tit. de lege commiss. *d* tot. tit. ff. & C. de servis exportandis, & C. si mancip. ita vend. item C. si mancip. ita fuer. alien.

XXV.

De in diem
additione.

Pactum autem additionis in diem fit hoc modo: ille fundus centum esto tibi emptus, nisi si quis intra calendas Ianuarias proximas meliorem conditionem fecerit, quo res à domino abeat *a*. Et hæc venditio aut est pura, aut conditionalis, prout apparet quid actum esse inter contrahentes *b*. Si pura est, omne periculum, lucrum & damnum interea temporis ad emptorem ut pote dominum *c* pertinet *d* una cum fructibus: lecus si sit venditio conditionalis *e*. Conditione verò meliore allata in tantum à priore contractu recessum & nova emptio contracta esse videtur, ut etiam si ipse emptor meliorem conditionem ab alio allatam acceptare & implere velit, nihilominus venditori fructus refundere teneatur, venditore quoq; pecuniam cum suis fructibus restituente *f*.

a l. 1. ff. h. t. VVes. in par. hic. n. 2. *b* l. 2. ff. eod. VVes. d' loc. nu. 3. *c* d. l. 1. in verb. res à domino abeat h. t. *d* l. 2. 3. & 4. ff. h. t. *e* à contrario sensu

sensu d. l. 2. §. 1. Et intelligitur enim à prima emptione recessum l. ab empt. ff. de pactis, cum pretium aliud nempe oblatum manus interveniat l. iuris g. 7. §. adeo ff. de pactis l. 72. ff. de contrah. empt. l. item 6. Et ibi glos. ff. de in diem addit.

X X V I.

Alterum pactum, quod frequentatur in hoc contractu De lege est lex commissoria *a*, quæ sic concipi solet: si ad diem pecunia soluta non sit, ut fundus inemptus sit *b*. Videtur autem *commissoria*. hoc pacto apposito magis sub conditione resolvi, quam contrahi emptio *c*. Est tamen in potestate venditoris commissoria hac pacto, utrum velit legem commissoriam exercere, an pretium petere *d*: altera verò via electa amplius variare non potest *e*. Electa autem commissoria tenetur emptor fundum restituere, amisso eo, quod vel arrhæ vel pretii nomine dedit *f*, retentis tamen ex diverso fructibus in solatium amissionis arrhæ, aut eius quod pretii nomine dedit *g*.

a Vvesenb in parat. hic in pr. b l. 2. in pr. ff. h. t. c l. 1. ff. eod. Vvesenb. in par. hic. d l. 4. §. eleganter ff. h. t. quia ipsius gratia hac pacto adijcitur d. l. 2. §. 2. h. t. cui renunciare potest l. pen. C. de pactis. e d. l. 4. §. eleganter, et l. pen. ff. h. t. f l. 2. §. sed etsi in prin. ff. de petit. heredit. idg. in panam mora, aliter atq. in additione in diem, quia hanc conditionem ipse implere potuit: in additione in diem conditio casualis non potestativa adiecta fuit, quare non rectè hoc casu emptor privaretur arrhis, cum ipsi nihil imputari possit nec debeat. g d. l. 4. §. 1. ff. h. t.

X X V I I.

Emptionis & venditionis finis est, ut necessariæ res inter *Causa finalis* homines communicentur *a*, & perpetua pecuniæ æstimatione *lis*. ne difficultatibus permutationum subveniat *b*.

a thes. 1. in pr. 5. Vves. in par. n. 11 ff. de cont. empt. b l. 1. vers. electa materia ff. eod

X X V I I I.

Ad effectum emptionis & venditionis referri posse videntur cautio seu promissio de evictione, quæ naturaliter inest huic contractui *a*: item custodia, quam usq. ad traditionem præstare debet venditor *b*, non quam in suis rebus adhiberet, sed quam præstant hi, quibus res commodata est *c*: à fatali tamen damno & casu est immunis *d*. *Effectus.*

a l. 11. §. 1. ff. de action. empt. non autem satisfactionis evictionis, sed neesse est, ut expresse de ea conveniat l. 72. et ibi Cuiac. ff. de contrah. empt. l. final. ff. de condit. causa data, l. 2. ff. de eviction. c. final. X de empt. b l. 1.

*in princ. & l. 2. in fine ff. de peric. & com. rei vendic. VVes. en. nu. 1. in §. cum
autem l. h. t. c. d. l. 2. 3. & 4. ff. eodem VVes. in par. hic n. 7. d. Inst. d. loco.
VVes. hic d. loc.*

XXIX.

De actioni-
bus empti &
venditi.

Et ad persequendum ius suum utrique ex hoc contractu
competit actio, emptori ex empto, ex vendito venditori *a*, ut-
traque directa, quia non debet melior esse conditio alterutrius:
utilis tamen ad distrahendam emptionem, & ex contractu pro-
curatoris domino competit *b*. Consequitur autem venditor
sua actione pecuniâ & usuras pretii, Emptor verò si pretiû sol-
verit vel obtulerit, rem cum his quæ ex bono & æquo proveni-
unt, veluti cum fructibus post moram *c*, item agit ad evictio-
nem pretii & æstimationem rei *d*. Ad ea tamen quæ commen-
dandi causa in venditionibus dicuntur, si palam appareant,
venditor non obligatur, secus si non appareant *e*, & in dubio
pactum obscurum venditori non emptori nocere debet *f*.

*a §. 1. versic. emptore quidem Inst. h. t. VVes. in par. hic in pr. l. 1. in
pr. l. Iulianus 13. §. 19. ff. de act. empti, b VVes. d. lo. l. 1. 1. ex empto ff. h. t.
c Mozz. colum. 6. n. 1. l. 1. 3. Iul. §. offerri & §. ex vendito ubi gloss. & d. l.
11. ex empto ff. de action. empti, & l. curabit C. eod. d. l. 1. & tot. tit. ff. &
C. de eviction. e l. 43. ea que ff. de contrah. empt. f. l. 21. ff. d. t. & l. 39. ff. de
pactis.*

XXX.

De periculo
& commo-
do rei, ven-
ditæ.

Periculum vero & commodum rei venditæ ad quem spe-
ctet, per hanc regulam definimus: si contractus est perfectus,
quò ad obligationem, & habet omnia substantialia, quod fit
simul atq; de pretio convenerit, cum sine scriptura res agitur *a*,
periculum rei venditæ statim ad emptorem pertinet, etiam
merce nondum tradita, quemadmodum & commodum *b*, nisi
initio aliud placuerit *c*. *a §. 3. cum autem, ibi, necesse est precium solve-
re Inst. h. t. l. sape 35. §. si res h. t. l. ea que 43. in fin. eod. & Pac. cent. 5. q. 8.
multas leges in hanc sent. adducit, & contrariis respondet, aliter Mozz. de
contractib. h. t. f. 416. n. 18. 19. 20. & seqq. & rursus n. 31. Ant. Fab. lib. 2.
coniect. c. 4. Diff. Cuiac. ad Afr. tract. 8. mibi f. 514. quem sequitur Borch. in
I. de empt. §. cum autem Bocerus in l. contractus c. 4. n. 7. f. 129. de reg. iur.
b l. 1. C. de peric. & comm. rei venditæ. Inst. d. lo. Quicquid enim sine dolo &
culpa venditoris accidit, in eo venditor securus est. l. necessariò 8. l. id quod 7.
ff. h. t. c. arg. l. 10. tit. eod.*

XXXI.

At si sub conditione emptio & venditio fuerit inita, ante
existentiam conditionis periculum ad venditorem pertinebit,
si scilicet

si scilicet res planè intereat, secus si saltem reddatur deterior *a*. Periculum autem publicationis etiam post perfectam venditionem ad venditorem spectabit *b*.

a d. l. *necessario §. quod si pendente ff. de peric. & com. rei vend.* *b* l. *si fundus & ibi. Dd. ff. locati.*

XX XII.

Sic si vinum venditum acuerit, vel quid aliud vitii sustinerit, emptoris erit damnum, sed si venditor se periculo subiecit, in id tempus periculum sustinebit, de quo convenit, aut si nihil convenit, in id quoque vinum fuerit degustatum *a*. Similiter si per aversionem venierit vinum, periculum emptor agnoscat *b*, at si ad mensuram vinum veneat, antequam admetiatur, periculo venditoris erit *c*. *a* l. 1. *in pr. ff. h. t.* *b* l. 4. *§. 1. ff. eod.* *c* d. l. 1. *§. 1. ff. h. t.*

XX XIII.

Quamquam autem Imperator dicat, emptionem & venditionem proximam esse locationi & conductioni, iisdemque cum ea iuris regulis consistere *a*, non tamen sequitur hosce duos contractus esse unum & eundem *b*, præsertim cum differentia dari possint. Locatio enim & conductio non requirit translationem domini *c*: item in ea non commensuratur merces ipsi rei locatæ valori, sed saltem usui *d*: nec merces consistit in pecunia tantum numerata, sed etiam in re aliâ *e*: item locatio & conductio præsupponit traditionem corporis, in quo aliquid fieri vel præstari debet *f*: quæ omnia secus in emptione & venditione habent *g*. *a* *in pr. Inst. h. t.* *b* *quia omne simile non est idem.* *c* *quia non hoc agitur ut dominium transferatur, sed ut in corpore tradito aliquid fiat, vel usus rei certa mercede constituta ad tempus concedatur.* *d* *quia ut ita dicam usus (saltem corporis, non ipsum corpus) emi intelligitur, e* *puta fungibili. VVes in par. ad tit. ff. de locat. & cond. num. 7.* *aliter atq; in Emptione & venditione, cuius pretium in pecunia numerata consistere debet §. item pretium Inst. h. t. f* l. 65. l. 20. *ff. h. t.* *g* *tot. tit. ff. de contrah. empr.*

Quæ cognata seu affinia

XX XIV.

A permutatione verò differt 1. contractu. Nam una parte dicitur venditio, altera emptio *a*. 2. personis, ille venditor, hic emptor. 3. Rebus, una enim parte merx est, altera pretium *b*, in permutatione nihil horum est: idem nomen contractus utrinque est, utraq; persona dicitur permutare, utrinque merx est *c*. 4. præstatione, emptor, dominium pretii transferre cogitur in venditorem: Sic venditor mercis quidem domi-

nium

num transferre non cogitur, rem tamen tradere necesse habet, & de evicione promittere d: In permutatione verò utrinq; transfertur dominium e.

Ex natura correlativorum, quippe emens presupponit vendentem & contra d.l. fin. ff. de accept. d.l. 1. C. de Cupress. lib. 1. 1. tit. ult. b l. 1. in prin. vers. nec ultra merx ff. h t. l. 1. in pr. ff. de rer. permut. §. item pretium Inst. h. t. c. l. 5. §. 1. ff. de prescript. verb. l. 19. §. penult. ff. de aditio l. 1. ff. de action. empti. d. l. 1. ex empto, §. 2. & imprimis, ff. d. 1. t. e puta si utrumq; sit pretium l. 1. ff. de rer. permut.

XXXV.

Quæ pugnantia seu rescindentia

Rescinditur autem hic contractus, si sit initus dolo a, vi aut metu b, vel si uterq; contrahentium in rescissionem re adhuc integra consentiat c, aut conditio additioni in diem vel legi commissoriæ apposita existat d.

a *eleganter ff. de dolo, & ibi Dd. l. si dolo 5. C. de rescind. vendit. b l. 1. d. t. l. si per impressionem ff. quod metus causa. c l. 1. C. quando lice. ab empt. l. 3. ff. de rescind. vendit. VVes. in parat. hic n. 4. & 5. d. l. 1. & per tot. ff. de lege commiss.*

XXXVI.

Ultimò rescinditur emptio & venditio remedio legis 2. C. de rescind. vendit. quando scilicet venditor ultra dimidium iusti pretii est deceptus; nec est, de quo queratur emptor, cum in arbitrio eius sit vel rem restituere, vel id quod iusto pretio deest supplere a.

a l. 2. C. de rescind. vendit. c. 3. cum dilecti. & cap. 6. cum causa X. de Empt. & vendit.

XXXVII.

Tum etiam emptor hoc beneficio gaudet, at non aliter, quam si duplo pluris emerit, quam res valet a, nec venditor alias res supplere volens audiendus est b. Neq; solum in hoc contractu locum habet hoc beneficium, sed etiam in locat. & conduct. c in permutatione d; non autem in transactione e & donatione f.

Donellus in explicat. huius legis a Robert. 2. animaduers. 13. differit Cuiac. lib. 16. obs. 18. & lib. 17. c. 1. Mercator. 2. not. 13. num. 17. b n. 18. c Don. in. 19. Robert. 2. animad. 14. d Don. n. 20. e n. 22. Gail. 2. obseruat. 70. disp. de transact. th. 29. vbi & de iure Saxonico dictum. f Donellus d. loco. num. 23.

F I N I S.

DISP. XIII.

DISPUTATIO XIII.

Tertia Pandectarum partis

DE LOCATIO
NE ET CONDUCTI
ONE DESUMPTA

Ex ff. l. c.

Q V A M

DEO OPT. MAX. AUXILIANTE

SUB PATROCINIO

Viri Consultiss. Clariss.

LEOPOLDI HACKELMANNI

I. V. D.

Publicè ventilandam proponit

M. PAVLVS SCHNEPFIVS

Ad diem XII. Iunii hora & loco
consueto.

Cicero lib. 1. de Oratore.

Cognitio juris licet magna & difficilis, quia veteres, qui
huic scientiæ præfuerunt, obtinendæ atq; augendæ po-
tentia: suæ causa pervulgari artem suam noluerunt, ta-
men utilitatis magnitudo, debet homines ad suscipien-
dam dicendi laborem impellere.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCCXIV.

DE LOCATIONE ET
CONDUCTIONE.

Continuatio.

LOCATIO & conductio cum emptioni sit similima, iisdemq; ferè regulis consistat, proximum est, ut de ea nunc pauca subijciamus. l. 2. in pr. D. loca. §. 1. Inst. h. t.

T H E S I S I.

Definitio.

STQVE LOCATIO CONDUCTIO contractus iurisdictionum a, nominatus b, bonæfidei c, solo consensu initus d, de usu e, vel fructu f, rei alicuius vel operis hominis g, in nostra materia b, alicui præstandis, mercede certa i, illicò k constituta.

a l. 5. D. de iust. & iur. l. 1. D. b. t. b d. l. 5. D. de iust. & iur. c § actionum 131. de actio. d l. 1. D. b. t. tot. tit. Inst. de obli. ex consensu l. 2. D. de obligat. & actio. e l. 5. & 9. D. b. t. f l. si fundus D. h. t. g § item quaritur 4. Insti. h. t. h l. Sabimus. l. conuenit. D. de contra. emp. i in prin. l. hic. k §. 1. l. hic.

II.

Hinc manifestum evadit locatorem esse eum, qui dat aliquid definita mercede utendum vel truendum a, vel in operis præstandis alicui se offert b, conductorem qui rem utendam, certa mercede, vel in operis præstandis placitum offerentis suscipit.

a Cuius. lib. 2. obs. c. 28. & lib. 4. c. 46. Item in parat. ff. & C. b. t. b l. in operis 26. l. qui 38. l. si addes 19. §. cum quidam exceptor. D. locat. Boce. ad L. contractus c. 6. nu. 9. Berch. c. 6. nu. 18. 19. de pactis Vvesenb. h. t. vulgo locatorem ita definiunt, ut dominus ædium qui præcedem accipit locator sit, conductor qui mercedem dat sed reprobat per l. videamus. §. qui vinum l. item quaritur 13. §. 1. si quis servum hic.

Absoluitur

III.

Abfoluitur autem hic contractus ſolo conſenſu, vel expreſſo vel tacito *a*, in tantum ut ſi locator patiatur elapſo locationis tempore conductorem in re locata permare, conductionem ſilentio & taciturnitate quaſi renouatam dicendum eſt, alia obligatione non obſtante. Quod tamen ita accipiendum venit, ut in ipſo anno quo tacuerunt videantur eandem locationem renouaſſe, non etiam in ſequentibus annis, etiamſi luſtrum ab initio conductioni fuerit præſtitutum. Sed etſi ſecundo quoq; anno poſt luſtrum finitum nihil fuerit contrarium actum, eandem videri locationem in illo anno permaniſſe propter conſenſum tacitum, & hoc deinceps in uno quoq; anno in prædiis ruſticis non autem urbanis obſervandum *b*.

Cauſa effi-
ciens.

a l. 14. D. h. t. l. 24. C. h. t. *b* l. item queritur 50. §. qui impleto D. h. t. Mozz. c. 6. v. 6. h. t.

IV.

Qua de cauſa omnes hunc contractum celebrare poſſunt, qui conſenſum habent, niſi prohibeantur, ut milites *a* curiales *b*, & ſimiles perſonæ, de quib. alias actum.

Materia.

a l. milites & l. ſin. C. h. t. l. 13. de re milit. poſſunt tamen ſtabulum pro equis ſuis conducere vel res ad militiam pertinentes gl. n. d. l. milites in verb. conducto ff. h. t. vel gratia ſui uſus Mozz. c. 3. n. 3. b l. 30. C. h. t. l. 4. de decu. niſi ades cum proprias non habeant, conducerit vel in eis remanſerint. quib. iure ſucceſſores facti ſunt.

V.

Veniunt in locationem, res omnes tam mobiles quam immobiles *a*, tam alienæ *b* quam propriæ ante donatæ *c*, aut venditæ *d*, corpora *e* iura ut veſtigialia *f* & ſervitutes perſonales ut uſusfructus *g*, & habitatio *h* quoad commoditatem fruendi. Reales verò per ſe niſi cum fundo locari non poſſunt. *a* l. 34. §. 1. D. contra empt. *b* l. ſi tibi 7. D. h. t. *c* l. quædam mulier 77. D. de R. V. *d* l. cum vendere 21. D. h. t. *e* l. ſi merces 25. §. 1. D. h. t. *f* l. ſi. C. de veſt. *g* l. arborib. §. 2. D. uſuf. §. minus Inſt. de uſu & habi. l. ſi quis 19. C. locati l. ſi tibi l. locare 44. D. h. t.

VI.

Res Eccleſiæ ad modicum tempus utpote hodie *a* ad triennium locari poſſunt *b*, & ſi ultra triennium locatio facta fuerit contractum totum nedum ex parte ſu-

Anneri posse & exceptis casib, iure permissis arbitramur d.
 a olim ad Septennium in Clem. 1. de reb. eccl. & c. ult. Ne præla. vices
 su. u. b. in extra vag. c. Ambitiose de reb. Eccl. non alienam. c. tex. in Au-
 then. de non alien. §. si verò etiam perpetuam collat. 2. Dida. Couarr.
 lib. 2. varia. resolu. tom. 2. cap. 16. per totum. d. d. c. ambitiose in ex-
 tra vag.

VII.

Hac quoq; accedunt operæ honestæ, locationem
 minimè respuentes, in nostra tamen materia prælitæ ve-
 luti si cum aurifice conveni, ut is ex auro suo certi ponder-
 riscertæq; formæ annulos mihi faceret, hoc casu emptio-
 nem & venditionem contrahi placuit: ut è diverso toties
 locationem fieri dicimus, quoties ex auro meo, id est mea
 materia annuli conficiuntur certa mercede pro opera
 constituta. l. Sabinus l. convenit mihi tecum D. contra empt. l. natu-
 ralis §. at cum do D. præscript. verb. §. item quaritur Inst. h. t.

VIII.

Forma. Requirit etiam hic contractus mercedem & quidem
 certam partium conventionem illicò expressam, vel in arbi-
 trium certæ alicuius personæ collatam, quæ si iam expref-
 ferit procedit contractus, sin verò non potuerit vel nolue-
 rit definire, pro nihilo est conductio, quasi nulla mercede
 statuta. in pr. & §. 1. l. hic l. si merces 25. in pr. D. h. t. Qua de re
 plura sub disp. de arb. th. 6. IX.

Vtrum autem merces consistat non tantum in pecu-
 nia numerata sed etiam aliis in reb. magna opinionum &
 sententiarum distractio est, nobis media sententia Pauli &
 Lorienti refedit existimantium mercedem plerunq; in pec-
 unia numerata. Interdum etiã in aliis quibusdam rebus
 consistere. l. 8. licet & l. 2. si olei C. h. t. l. si merces §. vis maior D.
 h. t. l. paciscenda 8. C. de pactis l. ut hæc distinctio 35. §. fin. b. t. l. exce-
 pro C. h. t. §. aded Inst. b. t. ibi quam diu pensio vel reditus præstatur l.
 si cur 53. C. de dona. inter vir. & ux. l. si convenerit D. communi divid.
 A. iu Pine! eleganter in l. 2. part. 2. rub. c. 2. nu. 29. & seqq. Fab. de
 monte q. 1. part. princ. n. 3. de empt. Corraf. lib. 2. miscell. c. 1. 1. Cuias.
 ad Afr. tract. 8. fo. 528. VVes. hic nu. 6. & 7.

X.

Ad formam præterea pertinet quod locatio & condu-
 ctio vel purè a, vel sub conditione b, vel ad tempus incer-
 tum vel certum contrahatur & nec si per decennium ex-
 tendatur

tendatur aliam contractus ut emphyteusis libellariae naturam induit. a §. emptio Inst. de empt. unctio §. 1. Inst. eod. & l. 2. h. t. l. item quaritur 13. §. fin. D. h. t. b l sicut 20. b. t. c l. 4. locatio D. h. t. l. non solet 39. D. h. t. Conan lib. 7. c. 12. VVes. h. t. qui dissentientes Dd. allegat. nu. 8. Cuiac. in Nov. 120. ubi privatorum & publico. Corrae. in l. 1. nu. 5. in fin. C. de iur. emph.

X I.

Porrò ut in emptione & venditione pro emptore contra venditorem contractum interpretamur ita & hic pro conductore contra locatorem respondemus. l. veterib. ff. de pactis l. Labeo 21. l. cum in lege 33. cum l. seq. de contra empt. l. non n. 9. D. de actio. rerum amota. l. legem 10. C. de pactu conven. VVesen. n. 10. de pactu Don. in l. 2. fo. 438. n. 5. de eo quod certo loco. Pacius cent. 2. q. 7. exemplum habemus in l. 52. D. h. t.

Sed hæc de causa efficiente, materiali, formali, dicta sufficiant, superest ut pauca de effectibus & adiunctis dicamus.

X I I.

Effectus autem huius contractus sunt varii, præcipuus est, quod ex locatione & conductione detur duplex actio locati & conducti, utraq; bonæ fidei a, civilis b, directa c, personalis & in heredem transitoria d, quod quamvis ius Saxonicum non admittere videatur e, tamen usus hic aliter docet f. a §. actionum Inst. de actio. l. quare 54. D. h. t. b l. 1. §. 1. de superf. Myns. in §. rei persequenda nu. 22. f. 348. c quæque principalis est utriusq; contrahentis ratio Mynsing. d. loc. Borch. p. 16. c. 5. de pactis nu. 7. & 8. quamvis utilis sit, quando quis rem quam conduxit alij locat. l. nemo C. h. t. d l. sed adde 19. §. ex conducto l. viam veritatis 10. C. h. t. e per text. Landt. lib. 3. art. 77. Fachs. diff. 2. Reinh. diff. 12. f VVes. hic n. 13. per const. electo. 2. part. art. 38. Beust. de iure in. f. 164. n. 13. 14.

Effectus.

Actiones.

X I I I.

Locati datur locatori, adversus conductorem, & heredes eius pro pensione, una cum usuris post moram. Itè finito usu pro rei locatæ restitutione, damni illati per dolum latam & levem culpam nonnunquam etiam levissimam culpam recompensatione. l. videamus 11. l. si quis 9. §. imperator. l. cum in plures 60. §. servū h. t. Vult. eleganter lib. 1. discip. c. 15. fo. 158.

X I V.

Casus verò fortuitus non ex natura locationis sed rati-

one circumstantiarum & passionum nonnunquā præstans
 dus est. Vnde illa pulcherrima quaestio emergit utrum ca-
 sum fortuitum recipiēs de insolitis sentire intelligatur, &
 quamvis multi negativam teneant, tamen affirmativam
 hac vice defendemus. *l. si mercis 25. §. vis maior l. ex condu-*
cto 15. §. si vis tempestatis D. h. t. B. l. t. in l. 4. §. 4. D. si quis caus. iud.
sist. caus. l. fistulas 78. §. fin. de contr. h. emt. Arr. Pinell. in l. 2. part. 1. n.
25. & seqq. C. de rescindend. vendi. Dissent. Bart. Iason & multi.

X V.

Amplius in hoc iudicium venit, quod contra legem
 locationis factum est. Hinc quaeritur si stipulatio locationi
 de non expellendo intra tempora conductiois sub certa
 poena adiecta sit, an illa non obstante, sine metu poenae ex-
 pelli possit conductor, biennio continuo pensionem non
 exsolvens, & posse de iure verius videretur. *l. circa 19. C. h.*
l. si mercis §. conductor h. t. l. quero §. inter locatoer h. t. Dida. Cor
var. varia. resolu. lib. 2. c. 15. nu. 4. Costal. in l. cum domini 66. bt.

X V I.

Actio conducti competit conductori adversus loca-
 torem, ad persequendum id, quod sibi ratione conducti-
 onis debetur: ut sibi liceat re aut opera quam conduxit
 uti *a*, aut solvat id quod interest *b*, ut reficiat domum loca-
 tor in locis necessariis *c*, vel eam partem ædium in qua
 ipse habitat, & cuius usus maximè necessarius est, aut pro
 rata portione temporis quo conductor habitandi facul-
 tatem non habuit mercedem remittat *d*.

a l. ex conducto h. t. b l. 7. 8. D. h. t. c d. l. ex conducto 15. in pr.
& l. habitatores 27. h. t. d d. l. ex conducto h. t.

X V I I.

Hac actione tenetur etiam ad ea quæ rebus conducti^s
 accedunt, nec non ad præstanda damna, quæ ob rei loca-
 tæ vitium conductor sensit, si modo vitium illud sciri po-
 tuit, vel res ut ab artifice locata, ita etiam scire vitium
 debuerit. Item ad restituenda ea, quæ conductor in re
 conducta necessariò vel utilirer auxerit, ædificarit, vel in-
 stituerit, cum id non convenisset. *a l. sed adde §. illud nobis h.*
t. b d. l. sed adde h. t. l. in iudicio 8. C. b. s. c l. Dominus 53. §. 1. l. colo-

nus 61. D. h. t. Cuiat. 10. obs. 4. in fi. Costal. in l. 48. R. V. Menoch. 2.
arb. iud. cent. 3. Vult. f. 160 XVIII.

Præterea agit conductor, ut remittatur ei merces
sive pensio, propter sterilitatem magnam, vel propter vim
fluminum, graculorum, sturnorum, aut hostium, vel si u-
redo fructus corruerit, aut solis fervore non assueto, id
acciderit, seu ager terræ moru corruerit, ut nusquam sit,
vel domus incendio sine culpa conductoris perierit, &
summatim propter omnem vim cui resisti non potest con-
ductor, agit hoc iudicio ad mercedis sive pensionis remis-
sionem l. ex conducto 15. h. t. l. licet C. eod. c. propter sterilitatem X.
eod. Costal. in l. 25. in fin. h. t. Pinell. part. 1. n. 34. in l. 2. C. de rescin.
vendi Geil. 2. obs. 23.

XIX.

Dubitatur autem de damno, quantum esse debe-
at, ut operetur remissionem mercedis, communis tamen
opinio est conductorem non obligari, quando deductis
impenfis non superest dimidium pensionis.

arg. l. 2. C. R. V. l. ex conducto ibi laesi plus quam tolerabile h. t.
d. c. propter sterilitatem ibi maximo incommodo. Pine. d. n. 34. cū seq.

XX.

Si verò uno anno remissionem quis colono dede-
rit, dum sequentibus annis contingat ubertas, nihil ob-
erit domino remissio, sed integram pensionem etiam eius
anni quo remisit exigendam, nisi annus in quo remisit
novissimus esset.

l. 15. §. Papinianus D. h. t. l. licet 8. C. h. t.

XXI.

Hinc elegantissimum venit hoc loco discutiendum
dubium. An propter immodicam ubertatem etiam au-
geri possit pensio, & quamvis negativa non careat claris
assertoribus, nos tamen affirmativæ adhærebimus si for-
tuna fructus fuerint aucti, secus si diligentia conductoris.

ita post longam disputationem distinguit gloss. in l. si merces 25.
§. vis maior in verbo cui & remissi ve. Geil. 2. obs. 23. Diss. Salic. Fulgo
Castrenf.

XXII.

Sequitur quibus modis finiatur hic contractus. Et 1.
quidem contrario consensu partium a. 2. Finito tem-
pore locationis b. 3. Quando locator non vult stare pa-
ctis conventis c. 4. Si conductor malè verlatus sit in re
condu-

Quib. mod
dis dissolva-
tur.

conduſta tunc expelli poteſt, 5. Si locator ipſimet neceſſario ſua domo utatur, vel docuerit ſibi neceſſariam eſſe d. 6. Si conductor ſimplex biennium, in ſolvenda penſione moretur e. 7. Si obſcurentur lumina ut inquilinus habitare non poſſit f, 8. Si domus conduſta vel etiam proxima minetur ruinam, nec aliam commodiorem locator offerat g. 9. Interitu totius rei h, 10. Si res conduſta vendita ſit, colonus ab emptore expelli poteſt i, niſi aliter actum ſit, quod tamen in quibuſdam caſibus non procedit.

a l. nihil tam naturale D. R. I. b Dd. in l. item queritur §. qui impleto, D. h. t. c Bald. in l. 2. C. de agrico. & cenſ. d l. ade. C. loca. e l. cum Domini 56. D. h. t. f l. ſi merces 25. §. ſi vicino D. h. t. g l. habitatores 27 §. iterum D. h. t. i 10. l. emptorem 9. C. h. t. l. qui fundum D. h. t. k ut in emptore qui à fiſco emit. l. ult. D. de iure fiſci. Item ſi pacto ita convenerit ut emptori non liceat expellere ut in l. emptorem C. h. t. Item ſi quod conductor habeat ius in re arg. h. 1. §. quod autem D. ſuperf.

C O R O L L A R I A.

I.

Recedens à domo ob timorem peſtis, non tenetur pro reſiduo temporis, ad penſionem, quia nulla culpa in hoc ei adſcribi poteſt.

Arg. l. de aſate 8. ad Trebell. Cagnol. in l. 23. nu. 54. de regul. iur. Gail 2. obſ. 23. ubi tamen vide quaſdam diſtinctiones Borch. de feudis. c. 8 nu. 21.

II.

Propter ſpectacula & timorem malorum ſpirituum quos in domo ſentire & regnare quis dixerit, ſi id prober, non tenetur pro reſiduo temporis.

l. habitatores in fin. 28. b. Cagnol. d. l. 23. nu. 54.

III.

Conductor non tenetur reficere oſtia, feneftras, ſed agit contra locatorem ut reficiat.

lex conducto 15. h. t. Schn. §. cum queritur d. eod.

F I N I S.

DISPUTATIO XIV.

ET VLTIMA

Tertia Pandectarum partis

DE IN FACTVM
ACTIONIBVS

SVMPTA

*Ex tit. ff. C. De estimatoria,
prescriptis verbis.*

QVAM

SVB AVXILIO

DEI Ter Opt. Maximi

ET PRÆSIDIO

Consultiss. Clarissimiq; viri Dn.

LEOPOLDI HACKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
pro ingenii tenuitate defendere studebit

IVLIVS MARCVS
BRVNOPOLITANVS,

Ad diem XV. Iunii, h. & l. consuetis.

Iustitia & benignitate ornatur, firmaturq; Imperium,
conservatur Respublica, pulchrè humana gubernatur
vita. N. 163. in pr.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO CIO IO XCIV.

MAGNIFICO ET CLARISSIMO, SINGVLARI ELO-
QVENTIA, PRVDENTIA, & DIGNI-
tate maximè conspicuo
viro Dn.

SAMVELI MOSBACHIO
ſcto præſtantifſimo,
AT QVE

ILLVSTRISSIMI CEL-
SISSIMIQUE PRINCIPIS AC
DOMINI DN. FRIDERICI VVILHELMI, DV-
cis Saxonix, Landgravii Thuringix, Marchio-
nis Miſnix, & Electoratus Saxonix Ad-
miniſtratoris: Cancellario vi-
gilantiſſimo,

*Domino Patrono, ac Meccenati ſuo
ſumma animi devotione officio-
ſè colendo dicat & con-
ſecrat:*

IUVENS IOSIÆ MARCI
ICTI Filius Respondens.

DE ACTIONIBVS IN

FACTVM.

Ordinis Ratio.

CVM natura comparatum fit, plura esse negotia, quam rerum vocabula, hoc est agendi formulas: Evenit nonnunquam, ut cessantibus proditis ac vulgaribus judiciis *a*, descendendum sit ad ea, quæ sunt in factum, generalibus verbis præscripta *b*. Vnde rectè fit, ut à contractibus nominatis ad innominatos, & exinde descendentes actiones transeamus *c*.

a l. 4. præscript. verb. quæ primum consideranda fuere. *b* hoc vocabulo latè accepto ut omnes contractus innominatos complectatur, VVes. in $\omega\alpha\gamma\alpha\tau\iota$: de astim. act. in pr. Donell. in tract. de præscript. verb. c. 2. *c* nam affinitate & similitudine quadam, hi, cum istis coniuncti sunt contractibus, fac. pr. l. de loc. & cond. l. 1. de contrab. emt. l. 1. ff. de astim. l. 1. & 2. de rer. permut.

T H E S I S I.

DICUNTUR AVTEM Actiones in factum eæ quæ proprio & legitimo nomine vacantes, in factum, hoc est, in rem gestam concipiuntur sive componuntur.

De actione in factum.

l. 2. & 3. præscript. verb. l. quod bonis 15, in pr. ad L. Falcid. l. cum mota 6. C. de transact.

II.

Hæ actiones duplices sunt: Civiles & Prætorix *a*: Diviso.

Illæ sunt quæ ad exemplum Civilium actionum nomina

A 2

habent

habentium extra ordinem comparatæ, & utiles dicuntur *b*: Hæ rursus in duplici sunt differentia: aut enim est actio præscriptis verbis, aut non est præscriptis verbis actio *c*.

a l. quia actionum. 11. præscript. verb. l. actionum 25. §. in factum de O. & A. b l. 1. C. de rer. perm. l. naturalis 5. præscript. verb. Donell. ibid. c. 25. n. 3. 4 5. Vaud. lib. 1. q. 42. c Cuiac. in l. Iurifg. 7. de pact. f. 17. & de dolo l. 1. f. 123.

III.

Præscriptis
verbis in
genere.

Præscriptis verbis, est actio *a*: Civilis, quæ ex conventionione quadam descendit, & dicta, quod rem gestam præscriptis verbis demonstrat *b*: Vnde & incerta actio, quod ex conventionione, quæ certum & Civile nomen non habet, descendit *c*: vel incerti actio, *d*: vel incerti conditio dicitur, *e*: quod in id, quod interest, competat *f*: Et quidem actio in factum & præscriptis verbis significatione verborum idem valent: Vfu Iuris verò distinguuntur, ut actiones in factum, ut plurimum dicantur quæ sunt ex maleficiis & prætoriarum: Præscriptis verbis actio ex contractibus detur & sit ut diximus Civilis *g*.

a l. 7. in pr. de pact. l. solent 15. præscript. verb. Donell. c. 23. nu. 3. Et respondet contrariis num. 4. b l. 2. 3. præscript. verb. text. in fin. §. actionum autem I. de Action. c l. 6. C. de rer. perm. l. 3. C. de mutil. stipul. l. certi conditio 9. de reb. cred. d d. l. 6. 8. 9. præscript. verb. l. 7. §. 1. de pact. e l. duo 19. S. ult. de prec. f l. ult. si quis in ius vocatus non verit Donell. hic c. 23. n. 9. 10. Cuiac. in d. l. 7. de pact. f. 17. g l. act. 25. §. de obl. & act.

IV.

Ex qua causa
detur.

Nascitur autem hæc actio ex contractibus innominatis, qui & incerti dicuntur *a*, quod in id quod interest competunt, nec civile legitimumque, sed saltem naturale nomen habent *b*. Fitque id ipsum, duplici modo, aut enim propter contractuum ambiguitatem, cum nescimus, ad quamnam contractuum speciem negotium sit referendum; aut datur quando negotium planum quidem est, verum ad contractum nominatum referri nequit *c*.

a l. certi conditio, in pr. de reb. cred. l. & uno 18. in pr. de accept.

cept. b l. 3. *ibi iure civili constituta appellatio Cuiac. lib. 2. obs. 15.*
Borsh. d. c. ult. c l. 1. 5. & t. t. de prasc. verb.

V.

Prioris generis est, cum res æstimata vendenda datur: Hic enim probabiliter dubitari potest, utrum ex vendito sit actio propter æstimationem, quæ loco precii est, & plerunq; venditionem inducit a: an ex locato, quasi rem vendendam locasse videatur: an ex conducto, quasi operas conduxisset: an verò mandati non interveniente mercede: Lubrica igitur quoniam hic decidendi via est, datur in factum civilis, quæ æstimatoria præscriptis verbis actio dicitur, & est bonæ fidei b.

a l. 1. h. t. *Quare dicatur plerunq; vide apud Cuiac. lib. 17. obs. 7. l. si ut certo. 5. §. commoda. um autem 3. commod. l. penul. C. de iur. dot. l. 25. si inter C. eod. l. servos 34. famil. ercisc. l. cum duob. 52. §. damna. pro socio Scharid. in l. 1. nu. 10. C. de iure dot. Neviz. in sylva nuptial. lib. 2. nu. 72. b d. l. 1. & ibi Dd. VVesn. in parat. nu. 2. Ol- dend. class. 4. act. 3. Myns. in §. act. n. 85.*

VI.

Estq; hæc actio utilis etiamsi merces intervenerit, quanquam enim hoc negotium, propter interventam mercedem, soleat ex locato constituere actionem: tamen quia hic æstimatio rei, quæ venditionem facit adiuncta est, visum fuit potius, ut æstimatoria actio utilis proponeretur. l. 2. hic VVesn. in parat. ibid.

VII.

Hinc iam quæritur, si margarita tibi æstimata dedero, ut aut eadem mihi adferas, aut precium eorum: Deinde hæc ante venditionem perierint, cuius sit periculum? Et ait Labeo, si quidem ego te venditorem rogavi, meum esse periculum: si tu me, tuum: si neuter nostrum, sed duntaxat consensus, teneri te hætenus ut dolum & culpam mihi præstes.

text. in l. si gratuit. 17. §. si margarit. præscript. verb. cui convenire videtur l. 5. commod. cuius regulas in reliquis observamus.

VIII.

Ad hoc genus refertur quoq; permutatio, quæ est Permutatio placitum rerum.

placitum vel conventio Iurifgentium, similis Emtioni, eoq; bonæ fidei, qua species certa cum specie, vel individuum cum individuo, commutatur *a*.

a l. 1. 3. 4. & fin. C. eod. l. 1. de contrah. emt. Venatorius eleganter C. hic. Mynsing. in §. action. n. 105. Vult. i. Jurisp. c. 4. Cerras. 2. miscell. c. 15. n. 2. Donell. hic c. 2. Speciei vocabulum hic propterea adijciunt, quia si genus cum genere aut cum specie commutetur, non est proprie permutatio, sed magis contractus inominatus deo ut des, qui à permutatione distat, quia ex hac actio bonæ fidei oritur, ex illo uequaquam. l. 1. ubi gl. & Dd. communiter b. t. Multi tamen Dd. dissentiunt, Et de contractu deo ut des accipitur. Lult. de cond. causf. dat. vide & Vaud. lib. 1. quest. 25.

X.

Materia.

Et quemadmodum in Emtione merx & precium certum esse debet, ita & in permutatione quæ huic comparatur, certæ debent esse res individuiæ: Et est rei vel mobilis *a*, vel immobilis *b*, & tam Ecclesiasticæ *c* quam secularis *d*: Spiritualia vero cum temporalibus *e*, præbendas cum præbendis permutari Iura Canonica *f* venterunt.

a l. pen. C. de rer. perm. l. fin. C. de cond. causf. dat. l. 1. ff. de contrah. emt. *b* l. 1. 4. & 5. C. h. t. *c* iuxta c. 1. & 2. c. ad quest. ext. de rer. perm. & ibi gl. *d* t. t. ff. & C. de rer. perm. & ibi gl. *e* c. qua. siurus c. cum olim. cum seq. ext. cod. & ibi gl. Panorm. & alij.

X.

Forma.

Fieri debet traditione: alioquin nudo consensu obligatio constituitur, quod in his duntaxat receptum est, quæ nomen suum habent,

l. 1. vers. permutatio autem & ibi gl. hic.

XI.

Effectus.

Effectus permutationis idem ferè est qui Emtionis *a*: nam ex illa peræq; atque ex venditione, Vsupiciendi conditio paratur *b*, præstatur evictio *c* & animantium sanitas *d*, ac fit ob vitia redhibitio *e*, Item oritur inde actio bonæ fidei *f*, qua ad exemplum Emti *g* agi potest, ut impleatur quod promissum est *b*, aut id quod interest, præstetur *i*.

a l. 2.

a l. 2. hic & l. 2. C. ubi gl. b l. 4. §. de illo de rer. perm. c l.
1. C. eod. d l. 2. hic. e l. sciendum §. pen. de edil. Ed. f §. action.
l. de act. & ibi Donell. g l. 1. C. hic. h l. 4. & ult. hic. i l. 1. C. hic
Vvesen. in parat. eod. n. 10. Cuiac. lib. 4. obs. c. 7.

XII.

Cum itaq; ex vtraq; parte res ut interveniat, necesse
est, & multa permutatio cum Emtione communia habet,
non inconcinne quæritur, an Emtio Venditio, an vero
permutatio contrahatur, si ex una parte res & simul pecu-
nia pro re ex altera parte detur? Conventionem parti-
um spectandam a, communi Dd. b calculo approba-
tur: Quod si ex conventionem liquidò non constet de con-
tractu, distinguendum esse putamus an appareat, utrum
ex cedat res vel precium, quod si excefferit valorem rei,
erit venditio: Si secus permutatio c: si vero precium &
res eiusdem sunt valoris contractum innominatum cele-
brari Br. ait d.

a videlicet si expresserint venditionem venditio: si permutati-
onem permutatio est l. 79. de contrah. emt. l. 1. C. hic. b Br. in d. l. 1.
& in l. 18. de donat. & ibid. Castrenf. & Sichard. ad d. l. 1. C. hic nu.
5. c l. 27. §. fin. b. 1. c. ad quas. ext. eod. d in d. l. 1. Oldendorp.
Class. 4. act. 38. n. 2.

XIII.

Posterioris generis contractuum innominatorum, ex Do'ur' des
quibus actio præscriptis verbis descendit, sunt: Dedi ut & reliqui.
dares, sive dedi ut faceres, sive feci ut faceres.

l. natural. 5. præscript. verb. & dictum de natura horum contra-
ctuum in disp. 3. part. 3. th. 15. & §. qq. u/3 ad 20.

XIV.

Sed ex hoc negotio feci ut dares, & posteaquam fe-
ci, cessas dare: an etiam præscriptis verbis actio nascatur,
valdè est controversum: Nos hic illorum sententiam re-
tinendam putamus a, qui eam nasci adseverant nisi quis
& in hac specie de dolo actionem competere dicat,
ubi & dolus aliquis arguitur b & nulla alia superest a-
ctio c.

a l. 15. solent. ferè in fin. præscr. verb. l. si tibi 22. cod. Donell. c.

l. 2. l. 8. b. d. l. 15, ubi particula nisi non corrigit per l. 2. §. tract. ibi, nisi forte quis putet. ad Tertyll. l. 1. & eleganter §. servus pactionis, illic nisi forte quis. de dolo l. 2. §. si quid in loco, ne quid in loco, Donnell. d. loco. Dissentis Cuiat. in l. iuris gent. 7. de pact. & qui eum sequuntur. c. puta si me induxeris ut quid darem, aut facerem, & postquam dedi aut feci, nihil praestes, quo casu sola praescriptis verbis actio sufficit. neg. enim dolus solus adversari actionem de dolo tribuit, sed ita si nulla alia sit actio. l. 1. §. ait praetor & seqq. de dolo l. 2. C. de dolo.

XV.

Merito igitur Iulianum à Mauricio & Vlpiano reprehensum legimus in hac specie: Dedi tibi stichum, ut Pamphilum manumitteres, manumisisti, atq; ita fecisti ut acciperes; deinde evictus est stichus: ex quo apparet, stichum à me tibi datum non esse ut superfit adhuc actio, in hoc ut stichus tibi praestetur: De actione quaesitum est. Et si sciens dedi, de dolo in me dandam actionem Iulianus putabat: si ignorans in factum civilem a: Mauricius & Vlpianus aiunt utroq; casu civilem incerti actionem, id est, praescriptis verbis sufficere b.

a l. 5. §. 2. vers. sed si dedi de praesc. v. Don. c. 20. n. 9. b l. 7. §. 1. de pact. Sane de dolo hic agi potest quando contractus rescindi petitur resq; retractari nequit. l. 4. C. de dolo sed quando ad implendum agitur semper praescriptis verbis actio locum habet.

XVI.

Effectus.

Amplius praescriptis verbis actio hoc casu non bonae fidei sed stricti iuris est a, & agitur, ut aut promissa praestentur, aut in id quod interest condemnatio fiat b.

a §. action. & ibi Dd. communiter. b l. ob eam causam 9. l. naturalib. 5. §. & si quidem vers. in qua actione, §. at cum do vers. si reser §. ult. in fin. praescript. verb. l. si tibi decem 7. eod. l. si pascenda 8. C. de pact. Quomodo hac actio concurrat cum aliis dictum est in disputatione de pactis th. 28. & videatur Forcatul. in dialog. 91. & hac de actione in factum quae & praescriptis verbis dicitur.

XVII.

Non praescriptis verbis.

Ceterum actio in factum Civilis non praescriptis, quae & utilis dicitur est, quae citra conventionem alicui legi,

legi, ex identitate & interpretatione ipsius accommodatur, ut in L. Aquilia 4. a disp. 7. part. 2. th. 13. & seq.

XVIII.

Prætoriam actio in factum est quam verbis & mente legis cessante, prætor vel adiuvandi vel supplendi, iuris civilis gratia comparavit, cuiusmodi actiones ex edictis promanant, ut albi corrupti.

Prætoriam actio in factum

l. si quis id quod de iur. isd. & habemus huius actionis exemplum in d. disp. 7. th. 15.

XIX.

Denique proponitur actio in factum prætoris, quæ datur ex decreto, & hæc est postrema omnium actionum, & subsidiaria subsidiariæ de dolo, hoc est, datur cum actio de dolo deficit, ut si quis propter infamiæ periculum honestius cum suo adversario configere velit 4, eaque simpliciter actor narrat factum, & reum secundum qualitatem facti in libello deducti condemnari petit b.

Actio in factum subsidiaria

a. l. rei quam 33. de dolo. l. cum reus 14. de fideiuss. Cuius in l. 1. de dolo Borch. d. c. ult. n. 35. b. l. in factum de O. & A. & ibi Dd.

XX.

Coronidis loco ordo actionum perpetuus notari potest: primum enim datur actio civilis ex contractu descendens, quorum appellationes iure civili proditæ sunt, & si hæc sit, cæteræ non competunt. Deinde descenditur ad actionem in factum civilem, quæ etiam utilis dicitur a: Tertio proponitur actio in factum quæ datur ex edictis, ut est actio Pauliana & albi corrupti b. Quarto loco itur ad actionem de dolo & hæc est subsidio superioribus actionibus, hoc est, tunc datur, cum superiores actiones deficiunt c. Ultimo loco pervenitur ad actionem in factum prætoriam, quæ datur ex decreto, & hæc est postrema omnium & subsidiariæ subsidiaria, hoc est, datur in locum actionis de dolo, vel quando deficit, vel propter reverentiam non competit d.

Ordo in actionum consideratione observandus.

a. th. 17. b. th. 18. c. th. 14. d. th. 19. Schn. in l. f. 744. nu. 64. Cuius de dolo malo in l. 1. f. 123. & de pactis in l. 6. f. 17. & Borcholt. de pactis d. c. ult. n. 35.

B

AD

AD HORVM THEMATVM
PROPVGNATOREM,
HENDECASYLLABVM,

*Q*uis nescit, nisi prorsus imperitus,
Thebanosq; sub axe natus erro,
Quam sit commoda *DISPUTATIONUM.*
Et frux commoditasq; *PUBLICARUM?*
Veritas puteo quasi in profundo,
His in lucis aperta, delitescens,
Profertur, manifestiorq; sulget:
Vireis ingenii excitantur inde:
Vireis ingenii excoluntur: acris
Vireis iudicijq; roborantur:
Confortatur & uvidum cerebrum.
Vnâ, quod magè, *DISPUTATIONE*
Plus addiscere sepè quis potestur
Intègrum quam aliàs domi per annus.
Huic exercitio severiori,
Tam laudabili & utili labori,
Quòd tu te quoq; *MARCE*, mancupâsti:
Prudenter facis, & facis scienter,

Et laudabiliter, viriliterq;
 Ad hoc nactus es oppidò fidèlem
 Præsentemq; ducem, peritiozem
 (HACKELMANNÈ, ducem subimmo te)
 Quo vix heic tibi fas sit indipisci:
 Hoc pergas præeunte, MARCE, pergas!
 Ut vices aliquando sustinere
 Possies patrias: Et hic suprèmus
 Vsus huius erit laboris. Ergò
 Quàm sic commoda DISPUTATIONUM
 Et frux commoditasq; PUBLICARUM,
 Quis nescit, nisi prorsus imperitus?

BERNH. PRÆTORIUS
 Iespurg. Chattus; P. L. f.

Ad Eundem.

MILES ut in bello non tantùm sauciat hostem.
 Sed crebros ictus excipit ære suo:
 Sic modo non Themidos, IULI, petis acriter hostes,
 Tela sed avertis corpore missa tuo.
 Legibus hic Themidos pugnas, usuq; frequenti
 Effugere objectum, discis, ut omne queas.
 Bella velut rixas, & inanes, prælia, pugnas
 Exuperant ausis, & gravitate simul:
 Sic etiam DIVÆ Themidos certaminis usus,
 Exuperat rixas, vane sophista, tuas.

Hinc agiles surgunt motus , níl insuper , illinc
Surgunt divitiæ, gloria, fama, decus.
Ergo tuis grator ceptis , & ut omine fausto
Martis opus tentes , perficiasque precor,
Perge , nec absistas accepto vulnere Miles ,
Militis egregium vulnus in ore **D E C V S**.
Tandem dona feres , ceu victor ab hoste reversus
Palman , virtutis signa , perenne **B O N U M**.

*Johan. Bechstadt
Istebiensts.*

F I N I S.

DISP. I.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ

Partis Quarta Pandectarum

DISPVTA. I. & II.

D E

PIGNORIBVS
ET HYPOTHECIS.

E A M

P R Æ S I D E

Viro Consultiss. Clariss.

LEOPOLDO HACKELMANNO

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
proponēbat

IOACHIMVS DELIVS
MEGAPOLIT.

Ad dd. prid. eid. Iunij. & XIII. Cal. Iulij,
hora VI. matut.

A D A V C T O R I S N O M E N
E P I G R A M M A T I O N .

DELIVS in cælo, Mundi lux publica fertur;

DELIVS ast hic, fax publica juris erit.

Quur ita? lus quoniam noctesq, diesq, volutat:

Quo sine nec minimum momen abire sinat.

BERN. PRÆTORIVS

P. Laur.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCXCV.

ILL^{orum} D D D. BRVNSVI-
CENSIVM ET LVNAEB. IN

INCL. SALANA MORVM
praefecto, viro Nob^{mo}. cl^{mo}.

Dn. HENRICO Von der Boltz
hereditario in Ruxtow &
Rackow. S.

AVRUM quando paras Vir Nob. Cl.
rectè tibi de eo gratulantur qui ob officia in se
tua & singularem humanitatem eo erga te sunt a-
nimo, ut multum plurimumq; tibi debere non
insipientur. amicos volo, quos habes & genere &
doctrina praestantissimos: quosdam & eorum ex
numero, qui huc ad frequentissimum litteratum
mercatum confluxere, ut merces sibi conquirant,
ex fertilissimis quibusque optimarum artium apothecis. hi scilicet ad
tuos reditum feliciter evenire precantur. abiturum verò haut æquo fe-
runt animo. per te ipsum etenim nosse, ut si quod bonum habeamus,
eo quàm agrè careamus. Verum res ita postulant tua; & eruditio
postulat, quam in te singuli non vulgarem testantur: in primis verò
præclaram juris legumq; cognitionem. in illis etenim eò te progres-
sum novimus, ut de jure te roganti ad quavis idoneè possis respon-
dere. quod eò parcius nunc expono, cum eius rei, omnibus spectans
tibus, publicum merueris testimonium. Finem ergo, qui veræ huius
nec simulatae philosophiæ genuinus est, ut ingrediaris; facis puto, re-
ctissimè, in patriam quod redis, ubi primam hausisti lucem; ei ut
prosis, eamq; ornes, iuves, tuteris, honestissimæ huic menti, si qui,
uti plures sunt, ἐπίδιδόν τῇ addant: nã ego ingratus sim, si plurima illa
quibus me affecisti, humanitatis officia accerem. at à me proficisci
quid potest? curta etenim nimis mihi suppelleæ; q̄ ut exigui quid pro-
feram me cogit. Vides munusculum, quo ego hinc diebus domi meæ
à Claris. quibusdam IGris, sum muneratus. id tibi refero. Sin
minus comatum videbitur, rogo illum consideres, qui haustum aquæ
optimo præferebat auro. Sed mihi quid meruo, cum te singula
animo meriri noverim? Vale: nec me amare desine. IENAE VII.
a. d. Cal. Iunii.

T. Stud.

IOACH. DEBIUS.

DE PIGNORIBVS ET
HYPOTHECIS,

PRIMA DISPVTATIO.

Continuatio.

Hucusq; de contractibus, quibus in creditum
itur, & actionibus quæ inde proficiuntur.
jam verò de accessionibus eorum: maximè pigno-
ribus; quippe quæ pro omnibus obligationibus re-
ctè dantur.

*l. res Hypotheca s. de pignor. & hypothec. VVesemb.
in par. cod. nu. 1.*

T H E S I S I.

PIGNORIS VOCABVLVM
vel generis est vel speciei. *Quis* etiam
pro hypotheca accipitur a: unde inter
ea tantum nominis sonum differre Marc.
ait b. *idm* sumtum nonnihil ab hypo-
theca differt c. Pignus etenim à pugno
appellatum, est rei mobilis, quod manu
creditori traditur d. Hypotheca *idm* rei immo-
bilis, quæ nudo tantum consensu constituitur e. Vtrâq;
voce, pro re pignori data, ipsa obligatione, & iure quod
creditori quæsitum: ut & invicem promiscuè altera pro
altera utimur f.

Definit.
nom.

a l. 1. §. 1. & ult. l. 16. §. 3. §. 6. de pignor. & passim seqq. tit.
l. 2. inf. de reus & sumpt. b l. 5. §. 1 de pign. c l. si rem §. 1. de
pign. act. d l. plebs. 238. §. pignus de v. s. e d. l. si rem l. 1. de pign.
act. l. 4. de pign. Connan. 4. com. 13. n. 1. & 2. Chiac. in par. C. b. t. nu.

3. *Briffon. lib. 8. & 14. de V. S. Donell. cap. 2. h. t. & ad rubr. C. de pignor. n. 2. Negus. tr. de pign. pr. 1. memb. 1. V. Isidor. 5. etymol. 25. & V. alleg. per Goedd. d. l. plebs. §. pignus de V. S. VVef. in par. n. 3. h. t.*

II.

Definit.
rei.

Est igitur pignus sive hypotheca res omnis, creditori pro debito obligata *a*. Vel Pignus est contractus, quo res aliqua traditur creditori propter crediti restituendi fidem. Hypotheca est pactio nuda, qua iur e honorario a debitore obligatur aliquid in vicem crediti, producens actionem *b*.

a *Donell. c. 2. h. t. & ad rub. C. eod. n. 2.* *b* *Cuiac. in par. D. 4. t. & l. nihil tam nat. 35. d. R. I. & l. 6. in f. de pact.*

III.

Divisio.

Pignus pluribus constituitur modis. Etenim aut iure ipso vel lege constituitur; aut facto alieno. Iure ipso iterum bifariam, aut tacita quadam contrahentium conventionione, aut privilegio.

Donell. c. 3. & 4. h. t. & ad rub. C. eod. n. 3.

IV.

In quibus
causis pi
gnus vel hy
potheca tas
cite contra
hitur.

Tacita contrahentium conventionione: Si quæ in prædia urbana inducta illata sint, ea enim locatori non solum pro pensionibus, sed & prædio deteriore reddito, sunt obligata.

l. 2. l. 4. D. in quib. caus. pig. l. ult. C. eod. l. 4. de pact. ubi Cuiac.

V.

Quæritur; quid sit in libris Scholarium & mercibus negotiatorum? has teneri *a*, illos non item *b*; putamus.

a *l. cum tabernam 34. D. de pign. Connan. 4. com. 16. n. 8. in f. Schneid. §. item Serviana n. 38. 39. In. de act. Diss. Negus. pr. 2. memb. 4. n. 153.* *b* *l. obligatione 6. D. de pignor. Schneid. d. §. n. 43. cum ibi alleg. Mynsing. eod. n. 23. Diss. Connan. d. loc. & videatur praxis apud Coler. de processib. executivis part. 2. cap. 5. n. 103. cum seqq.*

VI.

Item quæritur: a minore inducta illata an sint pignori? adfirmamus.

arg. l. furiosus 46. de O. & A. Negus. d. pr. 2. memb. 4. n. 154. Schneid. d. §. n. 44. Geil. 2. obs. 83. n. 8. 9. & obs. 96. n. 10.

In præ-

VII.

In prædiis rusticis, fructus qui ibi nascuntur, tacite intelliguntur pignori esse Domino fundi locati; etiamsi nominatim id non convenerit *a*. contra est in re emta ex præcio fructuum *b*.

a l. in prædiis 7. D. quib. caus. pign. vel hyp. Conn. d. loc. n. 6. Negus. alleg. loc. n. 147. Investa & illata non aliter, nisi id nominatim convenerit d. l. 7. *b* l. 3. C. In quib. caus. pign. vel hypoth.

VIII.

Privilegio pignus datur: fisco, ut quisquis quid ei ex causa tributorum aut contractuum *a*, non delicti *b*, debere cœperit, eius bona & quæ habet & quæ habiturus est statim obligentur.

a l. 1. l. 2. l. 4. C. in quib. caus. pign. l. aufertur 46. §. fisco de iur. fisci l. fin. C. de privil. fisci. Connan. 4. com. 16. n. 1. *b* l. in summa 17. l. quod placuit 37. l. Staius 48. §. fin. de iur. fis. l. un. C. pæn. fis. cred. prof. lib. 10. ubi Cuiac. Bart. l. rescriptum 10. n. 2. de pact. si vetò privato succedit tum & eius iure utitur. l. fisco 6. de iure fisci.

IX.

Quæritur; An in civitatibus idem obtineat? Et cum iure privatorum censeantur *a*, vix est ut concedatur: nisi si quæ principis beneficio hoc sibi concessum habeant *b*.

a l. eum qui 15. de V. S. *b* Connan. 4. comm. 16. n. 1. & 2. Vves. n. 5. D. h. t. Diff. Negus. d. pr. 2. memb. 4. n. 1 & 4.

X.

Pupillis & minoribus XXV. annis, tutorum curatorumve *a*, & matris quæ tutelam filiorum susceperat, adq; vota secunda ante rationes redditas transierat, eiusq; qui nuptias huius ambierat, bona omnia tenentur *b*.

a l. pro officio 20. C. de administr. tut. l. un. §. 1. de rei ux. act. *b* l. 2. C. Quando mul. tut. off. l. pen. C. in quib. caus. pig. Nov. 22. cap. 40. Geil. 2. obs. 90. in princip.

XI.

Si prædium ex nummis pupilli à tutore ematur, id ipsum eidem pignori obligatur *a*. ex militis verò pecunia res emta militis est *b*. secus in ea quam maritus uxoris pecunia emit *c*.

à l. pen. C. de serv. pign. dat. l. 3. in pr. D. de reb. eor. qui sub. tut. demq; 7. qui pot. in pign. b l. si ut proponis 8. C. de rei vind. Diff. Negus. d. pr. 2. m. 4. n. 164. c Connan. 4. com. 17. n. 10.

XII.

Filiis in re patris respectu hereditatis vel bonorum maternorum quæ administravit a: Legatariis pro legato consequendo in bonis testatoris b: iisq; qui domino ad ædium restitutionem, aut redemptori operis domino mandante, pecuniam crediderint idem ius datur c. Posterius ad navis alteriusve rei refectionem malè porrigitur d.

a l. si quis prioris 8. §. fin. C. de sec. nupt. b l. 1. C. com. de leg. c l. 1. in quib. caus. pig. l. creditor 25. de reb. cred. d Cuiac. tr. 8. ad Afric. pag. mihi 539. ad l. qui balneum qui pot. Donel. c. 5. h. t. Connan. 4. com. 17. n. 13 Ant. Merc. 3. not. 14. Negus. pr. 5. memb. 2. n. 15. Mynsin. 1. obs. 60. diff. Gail. 2. obs. 12. n. 3. & obs. 25. n. 13.

XIII.

In causa dotis, & donationum propter nuptias a, bona mariti, pro iis salvis retinendis uxori: & uxoris ejusve qui hujus nomine dotem promisit, ad hujus præstationem vel in evictionem, marito tacitè sunt obligata b.

a Negus. pr. 2. memb. 4. n. 63. 64. Gail. 2. obs. 92. n. 10. Mynsing. 5. obs. 4. Schneid. §. fuerat. n. 74. In. de act. b l. un. §. 1. C. de rei ux. act.

XIV.

De prætorio pign.

Facto hominis pignus constituitur, aut à magistratu aut rei Domino. Illud prætorium dicitur a, & in duabus habet causis locum: vel missione in possessionem b, vel executione judicati c. posterius à nonnullis giudiciale dicitur, quod vix est ut defendi possit d.

a l. 2. C. de præt. pign. b l. non est mirum 26. de pign. act. l. 1. & tot. tit. quib. ex caus. in poss. est. c tot. tit. C. si in caus. iudic. pign. cap. ubi Donell. c Connan. 4. comm. 16. n. 10. Donell. c. 6. de pign. & ad rubr. C. de præt. pign. n. 3. & passim. diff. vid. Cuiac. 5. obs. 30. Negus. pr. 3. memb. 3. n. 2. & in par. C. si in caus. iud.

XV.

De Conventionali.

Domini voluntate, aut testamento a aut conventionione

tionē eaq; vel nuda *b* vel cum rei traditione *c* res pignori obligatur.

a d.l. 26. de pign. act. *b* l. 4. de pign. l. si tibi 17. §. de pignori de pact. *c* §. creditor. In quib. mod. re cont. obl. l. plebs §. pignus de V.S.

XXVI.

Est & alia pignoris divisio. Etenim aut generalis est omnium bonorum obligatio *a*, aut specialis certæ cuiusdam rei *b*. Generali etiam futura insunt bona *c*: pecunia *d*: nomina *e*: merces venales, non tantum quæ tempore conventionis in taberna fuerunt, sed & quæ in divenditarum locum paulatim substituuntur *f*: aliter atq; si simul & semel sint alienatæ *g*.

De generali pign.

a l. 1. in pr. de pign. l. 6. eod. *b* de qua passim. *c* d. l. 1. l. fin. C. quæ res pign. *d* l. pen. §. ult. de pign. *e* l. nomen 4. C. quæ res pign. *f* l. pen. de pign. *g* l. fideiussor 26. §. fin. eod. arg. l. quid tamen 10. §. in navis 7. quib. mod. usufr. amir.

XXVII.

Non insunt autem, quæ verosimile est quemquam specialiter obligaturum non fuisse, vel ob quotidianum utum, vel singularem adfectionem *a*: bona feudalia *b*: res subiectæ restitutioni fideicommissariæ *c*: bona heredis quæ defuncti debitoris non fuerunt *d*: dotalia *e*: res quæ cum antè pignori erat, consensu creditoris alienata & à priore domino recuperata *f*: & omnia omnino quæ specialiter pignori dari non possunt.

a l. 6. cum 2. seqq. de pign. l. 1. C. quæ res pign. *b* Negus. pr. 2. memb. 2. n. 43. *c* Negus. d. loc. n. 53. *d* l. Paulus 29. de pign. *e* pr. Inst. quib. alien. lic. *f* l. fin. C. de remiss. pign.

XVIII.

Quæritur: ut generali hypotheca, res quæ pignerari prohibita sunt, non continentur: ita & quæ alienari putamus ea generali obligationi inesse, propriè alienationis vocabulo accepto.

Accurs. l. ult. C. de reb. alien. non alien. *Giphan.* Diss. de pign. lib. 1. c. 2.

XIX.

A generali differt universitatis, velut gregis pignus, cuius

cuius hæc est natura, ut eo obligato, quæ postea nascuntur, teneantur. Sed etsi prioribus capitibus decedentibus, totus grex fuerit renovatus, pignori teneatur,

l. grege 13. de pign.

XX.

Sed & speciali hæc pignori inest, ut quæ ei adgnata vel adiecta, æquæ sint obligata, etiamsi nihil de iis convenit.

l. Paulus 29. §. 1. l. fideiussor. 26. in f. l. si fundus 16. in pr. & §. 2. l. fin. de pig. l. domo 21. l. si convenerit 18. §. si nuda de pig. act. l. 1. l. 2. C. de part. pign.

XXI.

Quibus obligationibus accedat pignus.

Obligationi cuicumque; accedit pignus: naturali, civili, honorariæ, futuræ, conditionali, in diem, puræ & c. etiam ex delicto, pro pœna solvenda *b*; populari actioni *c*, saltem ante litem contestatam *d*.

a l. 5. de pign. b arg. l. Gracæ 8. §. sed etsi 5. l. si quis 56. §. ult. l. si a reo 70. §. ult. de fideiuss. c d. l. si quis §. ult. d l. ut si cui 12. de V. S. l. pen. in f. de pop. act. l. pœnales 32. ad l. Falcid.

XXII.

Qui non possint pignori dare.

Pignori obligare non possunt: is cuius in bonis res non est *a*; nisi voluntate domini, vel tacita *b* vel expressa *c*, eiusve rati habitione *d*: filius in potestate, rem patris *e*: servus: procurator: colonus: actor: conductor *f*: curator, rem adulti: tutor, pupilli *g*; nisi pecunia in rem eius accepta *h*. actor civitatis pari iure censetur *i*.

a l. que 6. C. si alien. res pign. b l. 2. C. eod. l. mulier 11. C. de distrab. pign. l. si convenerit 18. §. fin. cum l. seq. de pign. act. c l. solum 11. §. fin. cum l. seq. eod. d l. alia 20. eod. l. si fundus 16. §. 1. de pignor. e l. nec si 4. C. si al. res f l. fin. & l. 1. C. de. g l. 3. l. pen. eod. h d. l. 3. & l. tutor 16. de pign. act. i l. si is qui 11. pr. de pign. l. civitas. 27. de reb. cr.

XXXIII.

Quæ res pignori datæ oblig. non possint.

Quæ emtionem & venditionem, ea & pignorationem recipiunt *a*: Proinde pignori non erunt res sacræ, nisi in causa redemptionis capti: orum aut famis *b*: religiosæ *c*: liber homo *d*: spes præmiorum quæ athletis pro coronis

coronis sunt pensanda e: & bona feudalia, domino non consentiente f.

a l.9. in f. de pign. b l. sancimus 21. C. de SS. Eccl. nov. 7. ubi Cuiac. mihi pag. 62. c l. 3. C. quæ res pig. d l. 6. C. d. t. l. 1. C. de patrib. qui si. l. suos distrax. e l. 5. C. eod. f c. imperialem: de pro lib. feud. alien. per Fred. aded ut nec mulieri pro sua dote tacite obligentur Negus. pr. 2. mem. 2. n. 43. contr. Bart. l. si constante n. 73. fol. matr. Mynsing. cent. 6. obs. 45. vid. diff. Gail. 2. obs. 83. n. 4.

XXIV.

Pari ratione pignus non recipiunt, licet extra commercium non sint, servi, boves, & reliqua agriculturæ instrumenta a: res litigiosa, non quidem ipso iure, sed exceptionis ope b: & res alienæ, nisi sub conditione, si debitoris fiant c.

a l. exsecutores cum l. & auth. seq. C. quæ res pign. b l. 1. in f. D. eod. c l. si fundus 16. §. aliena de pign. v. §. th. 22. Et hic agemus de nob. 2. lib. l. rem alienam 41. §. 1. de pig. act. cum l. si Titio 22. de pign. variant Dd. Alciat. 7. wægg. 14. Duar. 2. disp. 4. & de pign. act. c. 7. Connan. 4. comm. 13. n. 7. 8. 9. Cuiac. 19. obs. 26. Petr. Fab. 2. Semejt. 18. Donell. de pign. c. 9. Robert. 2. recept. lect. 1. Gothofr. ad d. l. rem alienam.

XXV.

De militiis quid iuris est? Et quidem quæ vendi non possunt, nec pignori obligabuntur a: reliquæ generali omnium bonorum obligatione continebuntur; et si sibi vel alii debitor militiam comparaverit b.

a l. 3. §. si quid minori. de minor. arg. l. 9. in f. de pign. b l. f. C. eod. ubi Donell. Connan. 4. com. 15. n. 10.

XXVI.

In servitutibus non uniusmodi est ratio, ususfructus quippe pignus prætor tuetur a: non tamen usus b. Urbana prædia pignori non erunt c: rusticorum autem non ipso iure sed propter utilitatem contrahentium, obligatio est recepta d.

a l. si u qui 11. §. ususfructus de pign. b arg. l. sed neq. 8. de us. & hab. pr. In. eod. & l. 9. de pign. c d. l. 11. §. fin. d l. 12. de pign. Connan. 4. com. 14. n. 1. 2. Cuiac. 15. obs. 6. V. Mudæ. c. quæ res obi. n. 12. h. t. Diff. Duar. 2. disp. 13. eum q. seq. Donell. c. 10. h. t.

XXVII.

Veſtigalia prædia & ſuperficiaria *a*, quæq; bona fi-
de á non domino emimus *b*; res nobis pigneratas *c*: &
nomen debitoris *d*: nexui dari poſſe, placuit.

a l. lex 31. de pign. l. tutor 16. §. ſin. de pign. act. l. 1. & tot. tit. ſi ag. veſt. l. 3. C. de iur. emph. *b* Donell. c. 10. h. t. *c* l. grege 13. §. cum pignori. de pig. l. 1. l. 2. C. ſi pig. pig. dat. ſit. *d* l. ſi convenerit 18. de pign. act. l. 4. C. quæ res pig. l. 3. l. 7. C. de her. vel act. vend.

XXVIII.

Effectus.

Pignore ita conſtituto, ius creditori in eo quaſitum diſpiciamus. Vnum hoc eſt pignoris maximè proprium, rem tenere; eamq; donec pecunia debeat, poſſidere.

l. 3. §. ult. ad exhib. l. cum & ſortis 35. §. ult. l. debitor 40. §. ult. de pig. act. l. per ſervum 37. de adq. rer. dom. Cuius. 9. obſ. 33. & 18. obſ. 24.

XXIX.

Actio.
Hypotheca-
ria.

Alterum & pignoris & hypothecæ vindicationem ſpe-
ctat: actio nimirum hypothecaria vel quaſi Serviana *a*,
quæ & utilis Serviana *b*, & Serviana abſolutè *c*, & pi-
gneratitia *d*, appellatur; quæ eſt prætoria *e*, in rem *f*,
qua creditores pignora hypothecæve perſequuntur *g*:

a §. item Serviana. In. de act. *b* l. 1. §. cum prædium de pign. c. l. 3. l. ſi inter 21. §. 1. eod. *d* l. 3. §. eſt autem ad exhib. l. Titius 9. quib. mod. pig. l. communi 7. §. inter 12. com. div. l. ſi mater 11. §. ſin. l. duobus 19. l. pen. §. 1. de except. rei iud. Briffon. lib. 14. de V. Sign. Don. c. 11. h. t. Borch. d. §. item Ser. & de in lit. iur. c. 4. n. 17. *e* d. §. item Serv. l. ſi tibi. §. de pignore de pact. *f* l. pignoris 17. & l. pigno- ris 18. C. de pignor. g. d. §. item Serv. In. de act. l. ſi fundus 16. §. in vindicatione de pignor.

XXX.

eſtq; arbitraria *a*: & datur, ipſi creditori *b*, eiufq; heredi in quem ſucceſſione debitum eſt translatum *c*; nominis emptori *d*: vel cui idem in ſolutum eſt datum *e*: quive in prioris locum ſucceſſit *f*:

a §. præterea In. de act. *b* §. item Serv. In. d. t. l. pignoris 17. de pign. *c* l. 1. C. ſi unus ex plur. her. l. ſi & iure 10. qui pot. in pig. l. ſolutum 11. §. ſi creditori de pig. act. *d* l. ſi à 7. C. de O. & A. l. em- toriu 6. D. de her. vel act. vend. *e* l. ſi in ſolutum 6. C. de O. & A. *f* de quib. j. th. 79.

Contra

XXXI.

contra quemlibet possessorem vel iustum *a*, vel iniustum *b*; etiam ipsum debitorem *c*, eiusve heredes *d*; illumve qui dolo malo possidere desit *e*.

a l. 1. §. 2. de pign. l. ult. §. sin. vero 5. C. de iur. delib. *b* l. si inter 2 1. §. ult. l. grege 13. §. & in 3. D. h. t. *c* d. l. 2 1. §. ult. d. l. 2. C. si unus ex pl. her. *e* d. l. si fundus §. 3. de pign. l. sin. autem 27. de Rei vind.

XXXII.

Probare debet actor, inter se & debitorem convenisse, ut ea res sibi esset obligata; ius debitoris qui hypothecam constituit *a*; debitum cui pignus accessit *b*; rei conventi possessionem, vel quod dolo desierit possidere *c*.

a l. ante omnia 23. de probat. *b* Br. in l. rem alienam n. 1 1. de pign. act. *c* Mudau c. ult. h. t.

XXXIII.

Officium iudicis est, ut declaret, rem creditori esse obligatam, eamq; ei restitui vel pecuniam solvi iubeat; neutrum si fiat reum tanti, condemnet, quanti in litem iuratur *a*: adversus debitorem verò lis non pluris æstimatur, quàm debitum fuit *b*.

a d. l. si fundus §. 3. de pign. *b* l. si inter 2 1. §. sin. d. t.

XXXIV.

Eiusdem cum hac naturæ est, Serviana: quæ item prætoriam, in rem, qua dominus prædii rustici experitur de rebus coloni, quæ conventionem, pignoris iure ei, pro mercedibus fundi, tenentur.

d. §. uem Serviana In. de act. Borch. c. 4. n. 20. de in lit. iur.

XXXV.

Ius tertium creditoris in pignore, non minoris momenti: quod cessante debitore pignus distrahere, sibiq; de precio satisfacere possit *a*. qua in re si qua pactione invicem convenerint, ei standum *b*: si nihil convenit, statim vendere potest *c*.

a l. si cessante 7. C. de distr. pign. *b* l. 4. de pig. act. l. 3. §. 1. C. de iur. dom. imp. *c* l. si cessante C. de distr. pign. Don. c. 12. h. t. Conna. 4. com. 18. n. 7. Diss. Cuiac. 2. sent. Paul. 5. in pr. & Vvesen. in par. de distr. pign. Negus. pr. 6. mem. 1. n. 2.

Serviana.
De distracti
one pigno-
ris.
Et pacto.

Hac tamen cautione adhibita, ut solenniter & bona fide rem proscribat, quodq; gerit testatò debitori notum faciat *a*: quod si non fiat & solus creditoris dolus arguatur, contra eundem licet experiri *b*: sin & emtoris, adhuc contra creditore-n agendum: qui si solvendo non sit, emtor recepto precio cum usuris rem restituere cogitur *c*.

a l. 4. l. que 9. C. de distr. pign. Donell. c. 12. h. t. & ad d. l. 4. Diff. vid. Conna. 4. com 18. n. 6. m. f. *b* l. si cessante C. d. t. c. l. 1. & l. eum contra. C. Si vend. pign. agatur.

Quid si de non distrahendo invicem sint pacti? Et sanè facta trina *a*, minimum post denos dies *b*, denunciatone, creditor nihilominus pignus vendere potest. Sed & neq; hoc, neq; priori casu, biennium eum expectare debere, concludimus *c*.

a l. 4. de pig. act. *b* arg. l. ad peremptorium cum seq. de iud. l. promissor 21. §. 1. de const. pec. Donell. c. 12. & l. 4. n. 2. C. de distr. pign. Negus. pr. 6. m. 1. n. 4. *c* cum Donell. dd. locc. & Conna. d. loco.

Idq; adeò firmum est, ut debitor obnuntiatione sua venditionem impedire non possit *a*: immò etsi pro maiori parte debitum sit exsolutum, nihilominus distractio permittitur *b*: idemq; est etiamsi unus ex pluribus heredibus, quod ab eo peti potuit, solverit *c*.

a l. 1. l. 2. C. debit. vendit. pign. imp. *b* l. quam diu C. de distr. pig. l. si rem 9. §. omnis de pig. act. l. 8. §. 2. l. solutum §. 4. eod. l. arbit. l. 1. de distr. pig. *c* l. unus 26. C. de distr. pig. l. 1. C. de luit. pign.

Arbitrio etiam creditoris permittitur, ex pignorib. sibi obligatis, quibus velit distractis, ad suum commodum pervenire *a*: & si, quæ sunt obligata non sufficiant, non prohibetur cætera etiam bona convètionis iure consequi *b*.

a l. creditoris 8. de distr. pig. *b* l. 9. C. eod. l. quasitum 9. §. 1. D. eod. l. 8. C. si cert. pet. l. creditor 28. D. eod. l. si adversus 10. C. de O. & A.

X L.

Facta venditione, creditor omne ius quod in pignore debitoris fuit, ad emtorem transfert *a*: adeo ut neq; debitor, neq; posterior creditor, pecunia oblata, ab emtore ius quæsitum avocare possit *b*, non idem est in fideiussore & secundo creditore *c*.

a l. non est novum 46. de adq. rer. dom. *b* l. 3. de dist. pign. l. 2. C. si antiq. cred. *c* l. 5. in pr. & §. 1. D. d. t.

X L I.

Quid si creditor legem conventioni dixerit, ut liceat sibi vel debitori pecunia reddita pignus recuperare? Ex priori, creditori præscriptis verbis vel ex vendito competit actio *a*, eamq; debitori cedere debet *b*: ex posteriori, creditor actionem ex vendito mandabit debitori; & ipse debitor aut vindicare rem poterit, aut in factum actione adversus emtorem agere *c*.

a l. 2. C. de pact. int. emt. *b* l. si creditor 7. de dist. pign. *c* l. si cum venderet 13. de pig. act.

X L I I.

Re ab emtore evicta, creditor qui nihil amplius nisi ius suum celsit, ob evictionem non tenetur, ne ob precium quidem dolum certè præstabit, si rem quam sibi non obligatam novit, ut obligatam vendidit.

l. et si l. pen. de distr. pig. l. exempto 11. §. sententiam 16. de act. emt.

X L I I I.

Fructus ex pignore percepti, debiti quantitatem relevabunt *a*: qui ipsi si debitum exæquant, ipso iure pignus ab obligatione liberant, & distrahi minimè patiuntur *b*. Quid si res aliena pignori fuit? omne quod ex ea ad creditorem pervenit, in nomen imputabitur *c*.

a l. 2. l. 3. C. de pig. act. *b* l. 1. C. de dist. pign. *c* l. rescriptum §. 1. D. cod.

X L I V.

Hæc verò omnia rectè ita se habent, si extraneus venditor possit inveniri, qui si non exstabit, creditor ius dominii in pignore, secundum formam & tempus D. Iustitiani constit. *a*. præscriptum; à principe *b* impetrabit.

a l. vis. C. de iur. domin. impet. *b* l. 2. C. cod. V. Brisson. 4. Se-

lect. antiq. 9. Connan. 4. com. 18. n. 7. Donell. l. 4. n. 5. C. de distr. pig.
& tit. C. de iur. dom. imp.

XLV.

Sanè si in causa iudicati pignus captum sit: quoniam id per officium eius qui ita decrevit veneat; emtore non existente, aut iustum precium non offerente; is qui pignus impetravit, ad licitationem admittitur, & cuiuslibet alterius exemplo emere potest.

l. 2. C. si in caus. iud. pign. capt. sit. l. à Diyo Pio. 15. §. si pignora de re iud.

XLVI.

Occurrit hic pactio, Lex commissoria appellata: qua convenit, ut si certo die debitum non solvatur, pignoris dominium continuò creditori pœnz cuiusdam causa committatur, & debitoris esse desinat. Ea verò expressa lege Constantini improbat^a: adeò etiam ut nec iuramento firmetur *b*.

a l. fin. C. de pact. pign. b c. 7. X d. pign. Negus. pr. 4. n. 3. & vide Schneid. n. 6. §. fin. l. quib. alien. licet vel non.

XLVII.

Eiusmodi autem probatur conventio: ut si intra certum tempus, non sit soluta pecunia: iure emtoris creditor rem possideat, iusto precio tunc æstimandam.

l. si fundus §. fin. de pignor. de quo videbimus an Scæv. agat. l. si. de cont. emt. atq. ita voluerunt contr. com. Ioan. ab Immol. in c. significante X. h. t. And. de Isern. & Alvar. in c. 1. de feud. dat. in vic. leg. com. nec absurda Mudæi interp. c. de pact. l. com. n. 14. de pign. Donell. l. ult. in f. C. pe pact. pign.

XLVIII.

Convenit, si plus credito ex pignoris venditione redegerit creditor, id omne sibi habeat: & ex adverso, si minus, eo in vicem crediti sit contentus. Cuiac. *a* iustas esse conventiones adfirmat. mihi probabilis ^{etiam} causa. videbimus tamen sit ne adfirm. verior *b*.

a in par. C. de pact. pign. b per l. ult. C. de distr. pig. & l. à Diyo 15. §. si pignora, de re iudic.

XLIX.

Controversi iuris est pactum conventum, quo placuit

cuit creditorem non reddita sibi pecunia, fundum pignori obligatum, propria & privata auctoritate occupare posse. Debitore volente, id rectè fieri; eo contradicente, creditorem adeò contra ll. bonosque mores agere putamus, ut apertè vim facere videatur, & ius crediti simul amittat.

l. creditores 3. C. de pign. l. in possessionem 5. C. ad l. Iul. de vi pub. l. existat 13. D. quod met. caus. arg. l. dotis C. sul. mat. Donell. ad d. l. 3. V. Cuiac. 16. obs. 22. Diff. Negus. pr. 4. n. 9. cum seqq.

L.

Iustissima est ἀντιχρήσιος pactio, qua mutuus rei usus pro pecunia credita tribuitur; sed hætenus ut ad legitimum usurarum modum creditor percipiat fructus, ne quid in fraudem usurarum committatur, sin ultra, omne in sortem imputabitur.

l. si is qui 11. §. 1. l. 1. §. pacto de pignor. l. si ea 14. l. si ea lege 17. C. de usur. Harmen. 3. epit. 6. §. 6. Donell. c. 13. de pig. Cuiac. 3. obs. 35. & 8. obs. 17. Borch. c. 6. n. 5. de usur. Mynsing. 6. observ. 71. Gail. 2. obs. 3. De hac pluribus J. de usur.

DISPUTATIO

SECUNDA.

TH. LI.

Hætenus de jure creditoris in pignore, cum primis eius distractione; obiter de pactis. illo securè uteretur creditor, si sibi soli obligatam rem haberet. contingit autem quàm sapissimè ut rem eandem plures sibi nexam habeant, non tamea pari utantur iure: adeò ut alter altero in pignore potior habeatur. De his ergo deinceps.

LII.

Pluribus eadem res aut simul obligatur, aut separatim. Simul vel in solidum singulis; & contra extraneos singuli in solidum agent; inter ipsos si quæstio moveatur, possidentis est melior conditio: vel pro parte, & uniusquisque partem suam vindicabit. si simpliciter concessa, magis est pro quantitate debiti eam unicuique teneri b.

Qui potior
res in pigno
re.

c l. si de

a l. si debitor. 10. de pignor. b l. si fundus 16. §. si duo 8. eo.

LIII.

Separatim si pactio fiat, ius certum est; ut si plures de pignore contendant, prævaleat qui tempore prævenit. Vnde regula nata: *Qui tempore prior, iure est potior.*

l. 2. l. 4. C. qui pot. in pig. c. qui prior de R. l. iuris.

LIV.

Nec interest, pignus sit conventionale an prætorium a: (modò plures ex diversis, non unâ causâ mittantur: in illis enim temporis privilegium non observatur b.) expressum an tacitum c: speciale an generale d.

a l. si et 10. D. qui pot. in p. l. 2. C. eod. l. 3. C. ut in poss. leg. b l. is cui 5. §. qui prior. ut in poss. leg. l. si finita 15. §. si plures 15. de damn. inf. l. cum unus 12. de reb. auct. iud. poss. l. ult. C. eo. eleg. Dyn. d. c. qui prior d. R. l. in. 6. n. 18. Negus. pr. 5. m. 2. n. 6. Nec videtur diss. Cuiac. 5. obs. 30. quod ait Vves. n. 1. qui pot. c l. 1. C. si propt. publ. pens. l. si pignus 8. D. qui pot. Dyn. d. loc. n. 15. et Negus. d. loc. n. 10. d l. 2. D. h. t.

LV.

Adeò ut, si quis omnia sua bona quæ habebat essetq; habiturus primo obligaret, postea secundo pari modo omnia, vel fundum, P. Formianum, si in potestatem suam venerit: nihilominus prior in futuris etiam potior haberetur. l. 2. l. fin. D. h. t. Conna. 4. com. 17. n. 7. Don. c. 15. b. t.

LVI.

Quod si cum fisco sub simili pignore contraheret prior debitor in bonis post priorem obligationem quæ sitis præferretur: in reliquis quæ post alteram obvenire, fiscus causam pignoris prævenit a. quod idem in pupillo, muliere pro dote, & omnibus tacitam hypothecam habentibus, non sine ratione recipitur b.

a d. l. fin. h. t. l. 28. de iur. fisc. Cuiac. 10. obs. 32. Conna. d. loc. n. 7. 8. Robert. 3. animad. 14. Diss. variè interpp. Muda. c. quib. mod. pig. solv. n. 112. Don. c. 14. h. t. Forner. 2. Select. 24. Ant. Fab. 2. conie. 10. b Conna. d. lo. n. 7. et 8. eumq; sequitur Giph. sing. disp. h. th. 27.

LVII.

Quod si ea prioris sit conventio, ut ita denuum cætera

tera bonā pignori haberentur, si pecunia de his quæ specialiter a accepit servari non potuisset: deficiente secunda conventionione, secundus creditor in pignore dato non tam potior quàm solus invenietur b.

a ita legendum vid. in l. 2. D. h. t. Cuiac. 1 1. obs. 3 2. eumq; sequitur Giph. disp. h. th. 2 3. idemq; vid. prob. Don. c. 14 h. t. V. Gotha. ad d. l. 2. Diff. Ant. Fab. 6. comest. 1 6. b d. l. 2. & l. 2. C. de pign.

LVIII.

Verùm enim verò ut potior quis habeatur, necesse est pignus eum accepisse, vel de hypotheca convenisse a. Hinc eleganter tractatum: primum, qui sine hypotheca credit, post secundum qui utrumq; fecit hypothecam accepisse, atq; idèò omni iure posteriorem esse. At si in diem, etiam eo qui purè contraxit, potioem haberi b.

a l. potior 1 1. in pr. ibi & accepit. h. t. & passim. b d. l. 11. §. 1. l. creditor. 1 2. §. si primus eod.

LIX.

Idq; in omni obtinet conditione, quæ in creditoris est potestate a. Contrà in ea, quæ invito debitore impleri non potest. b.

a l. 1. l. qui balneum 9. D. h. t. b l. potior in pr. & §. colonus eod. l. pen. Quæ res pign. Don. c. 14. h. t. Cuiac. tr. 8. ad Afric. ad d. l. qui balneum V. Negus. pr. 5. memb. 2. n. 10.

LX.

Quæritur: si rem vendidero & tradidero, & convenit ut ea mihi pignori esset donec precium solveretur: an sim potior illo, cui antea obligaverat emtor omnia sua bona præsentia & futura? Negamus.

Cuiac. tr. 8. ad Afric. ad d. l. qui 9. h. t. pag. mibi 5 39. per l. 1. §. ult. & l. seq. D. de reb. eor. qui su: iur. Diff. Negus. pr. 4. n. 33.

LXI.

Item quæritur: An in mercibus ex pecunia mutuo data emtis, & adhuc exstantibus; in concursu priorum creditorum hypothecam habentium, præferatur is, cuius pecuniâ merces sunt emtæ? Negamus æquè: etiam pecunia expressè ad id mutuata.

Negus. pr. 5. memb. 2. n. 9. Gail. 2. obs. 17. diff. Bl. in l. si pro debito C. de bon. auct. iud. poss.

LXII.

3. Qr. An ut in sorte ita & in usuris primus secundo præferatur? Adfirmamus.

l. Lucius 18. ubi gl. & Br. h. t. Mysing. 1. obs. 89.

LXIII.

Accidit autem non rarò, ut qui tempore posterior, potior sit priori, idq; vel consensu prioris creditoris, vel legis dispositione.

l. interdum 5. D. h. t.

LXIV.

Prius est, ut si tecum de hypotheca debitor paciscatur, deinde idem cum alio tua voluntate, secundus erit potior.

l. creditor 12. §. si tecum D. h. t.

LXV.

Posterior pluribus contingit modis. Etenim qui ad rem reficiendam aut conservandam, vel in id sine quo res salva esse non posset, crediderunt *a*: & hi quorum pecunia res est emta *b*; si specialiter rem illam pignori habeant nexam *c*, prioribus in ea præferuntur:

a d. l. 5. cum l. seq. per tot. D. h. t. b l. licet 7. C. eod. l. quamvis 17. C. de pignor. nov. 97. c. 3. c d. l. licet & d. l. quamvis.

LXVI.

& qui ad ædificii restitutionem mutuaverint: quibus expressa opus non est, cum tacitam ex SCro habeant *a*, idemq; in reliquis pari iure donatis, ut pupillo, milite & fisco *b*.

a l. 1. in quib. caus. pign. l. creditor 25. de reb. cred. b l. idemq; 7. D. h. t. §. ib. 10. & c.

LXVII.

Gaudet hoc privilegio: qui servum, ante captivitatem pignori datum, redemit *a*: & qui in morbum, funus & exequias debitoris credidit *b*:

a l. in bello 12. §. si pignori 12. de cap. & postlim. rev. b l. pen. de relig. & sumpt. fun. l. 4. C. de petit. her. l. ult. §. in computatione 9. C. de iur. delib. l. 1. in f. ad l. Falcid. §. fin. in. eod.

LXVIII.

qui posteriores, inter plures creditores hypothecam

ex tabulis publicis vindicant, alii verò anteriores privati-
tis *ιδιοχρησις* nitantur nisi hæc trium aut amplius proba-
tæ opinionis virorum testimonio sint confirmata.

l. pen. C. qui pot. in pig.

LXIX.

Iure Saxonum, non civili, ratione suæ mercedis præ-
feruntur famuli & ministri domestici, *Das Besinde*, omni-
bus creditoribus *a*, etiam hypothecariis *b*.

*a artic. 22. lib. 1. & art. 15. eod. VVes. in par. n. 3. b. t. & de
privil. credit. n. 5. b Constit. Elect. 22. pr. 1. Hart. Piff. lib. 1. quest. 8.*

LXX.

Insignis notæ privilegium est, mulieribus à D. Iusti-
niano concessum: quo voluit eas dotis suæ conservandæ
causa, omnibus creditoribus mariti, etiam antiquioribus
præferri. *l. assiduus C. h. t. §. fuerat 29. in. de act.*

LXXI.

An & antiquioribus expressam habentibus? Sanè
affirmativa de iure verior *a*. Negat. æquior videtur, &
magis recepta *b*. Eam & nos tutari conabimur.

*a gl. ad d. l. assiduus eamq. def. Cyn. & ultram, ad d. l. Mudæus c.
Quib. mod. pig. sol. n. 97. Mynsing. §. fuerat n. 12. 13. in. de act. & 4.
obs. 13. atq. ita in Camera decisum ait. Ioan. Robert. 3. animad. 14.
Cuiac. com. ad d. l. assiduus & ad Nov. 91. Borch. d. §. fuerat. b quam
tuentur Dyn. in c. qui prior n. 10. de R. I. in 6. Br. in d. l. assiduus Ias. in
d. §. fuerat. ubi & Schneid. n. 58. Negusa. pr. 4. n. 98. Gail. 2. obs. 25.
n. 10. & ab ea suo tempore in Camera non recessum adserit, Donell.
c. 14. in f. h. t. & ad l. assiduus ubi resp. ad contr.*

LXXII.

Qr. Si mulieri expressa sit constituta posterior, an
hactenus præferatur prioribus expressam habentibus. Et
hic quoq; negativa æquior videtur.

*Negus. pr. 4. n. 100. cum seqq. & Schneid. d. §. fuerat. n. 59.
Diff. Ang. Nov. 97. c. 3. Bald. in tract. dot. pr. 10. n. 36. & Ias. in lect.
2. l. 1. col. 1. & 2. sol. matrim.*

LXXIII.

Item qr. an in dote confessata, quam vocant *a*: in
ante nuptias donatione & *παροφύκειος* *b* privilegium locum
habeat? Nob. com. negat. probatur.

a *Negus. pr. 4. n. 76. Schneid. d. §. fuerat n. 65. Mynsin. 1. obs. 61.* b *d. l. asiduis §. hac autem Negus. pr. 4. n. 63. Myns. cent. 5. obs. 4. Gail. 2. obs. 92. v. 10. Schneid. d. §. fuerat. n. 74. V. & n. 60. cum seqq. eundem ubi de iure saxon.*

LXXIV.

Ad heredes numquid transit? ad liberos equidem, non extraneos; ut nec patrem vel maritum mortua muliere.

d. l. asiduis §. exceptis Nov. 91. c. 1. ubi Cuiac. Negus. pr. 4. n. 94. Schn. d. §. n. 68.

LXXV.

In celsionario quid iuris sit variè fuit dubitatum! Negativa turior videtur & magis communis.

Schn. d. §. n. 69. V. Negus. pr. 4. n. 107. ibiq; plures Dd. distinctiones.

LXXVI.

An & fisco & hypothecariis, quorum pecunia res comparatæ aut resectæ, mulier præfertur? Si antiquiores sunt, inter eos temporis ordinem servari, si posteriores *κατα τοιαύτην* mulieri dari credimus.

l. 2. C. de priv. fis. l. dotis 9. C. de iur. dot. nov. 97. c. 3. ubi Cuiac. Negus. pr. 4. n. 108. Mercat. 3. not. 14ª dist. Rob. 3. animad. 14. & Donell. ad d. l. asiduis n. 2.

LXXVII.

In causa primipili fiscus ei omninò præfertur, excussis tamen prius bonis mariti a: item antiquior dotis causa b: & is cuius pecuniâ militia est emta c.

a *l. 4. C. in quib. caus. pig. l. 3. C. de primip. l. b. 12.* b *d. l. asiduis §. exceptis. auth. si quid C. h. t. Nov. 91. c. 1.* c *auth. quo iure C. h. t. nov. 97. c. 4. Reliqui creditores ut singuli singulis præferantur, latius ¶ de priv. cred.*

LXXVIII.

Et hæc in tantum vera, ut uxor bona defuncti mariti eousq; possit auctoritate propria retinere, quoad integra ei dos fuerit restituta.

Br. in l. si filiosam. in pr. sol. matr. Negus. pr. 5. memb. 4. nu. 5. Myns. cent. 6. ob. 82. Gail. 2. ob. 29. n. 13.

LXXIX.

Tantum de iure priorum; nunc paucis de posteriorum.

De his qui
in priorum
locum suc-
cedunt.

rum. hi priore remoto succedunt in pignore, & potiores esse incipiunt, quocunque etiam modo prioris obligatio fit soluta.

l. 4. l. creditor 1 2. §. 1. qui pot. l. diversis 8. C. eod. l. 3. *Que res pignor.*

XXC.

Licet etiam posteriori, iure offerendæ pecuniæ a pignus sibi quærere, ut priori offerat eiusque in locum succedat *b.* idq; & creditore *c.* & debitore *d.* invitis.

a ita in l. 3. de d. str. pign. *b* l. ult. C. de his qui in pr. cred. l. pen. D. qui pot. l. secundus 2 2. C. de pignor. *c* l. 1. C. qui pot. l. potior 1 1. §. fin. D. eod. *d* l. creditor. 1 2. §. 6. eod.

XXCI.

Dubii iuris hic oritur quæstio: An mulieri invitæ, creditores dotem offerre inq; eius locum succedere possint? dote in pecunia consistente, affirmativa *a.* in fundis prædiisve, negativa *b.* an probari possit, videbimus.

a per d. l. potior 1 1. §. f. qui pot. d. l. 1. C. eod. *b* eo quod nemo invitus rem suam vendere, iusto licet precio, cogi possit. l. non enim 7. de act. rer. amot. l. nec quasi 70. de rei vind. l. si filius. 2 5. §. 1. sol. matr. accedit quod fundus dotalis ne à marito quidē alienari possit. pr. In, quib. alien. lic. l. 4. de fundo dot. adf. præcise Bl. Ang. Immol. Castr. & Alex. l. si constante. sol. matr. Negar. Ioan. Andr. in addit. ad Specul. de donat. int. vir. & uxor. §. fin. vers. sed cum mulier. Negar. & plures per eum relati pr. 5. memb. 1. n. 31. Geil. 2. obs. 1. 9 2.

XXCII.

Succedit autem in omne ius, quod anterior habuit, etiamsi sit pinguius eo quod sibi à debitore erat concessum *a.* & tenetur pignus non in suum tantum debitum, sed & id quod priori solvit, eiusq; usuras: non tamen ἀνατολίμων *b.*

a l. Aristo. 3. quæ res pign. l. Claudius 1 6. vers. planè qui pot. in pign. d. l. 1. C. eod. l. 2. & l. ult. C. de his qui in pr. cred. loc. *b* d. l. 1 2. §. 6. D. qui pot. & d. l. secundus 2 2. C. de pign.

XXCIII.

Quid si eadem primo & secundo obligata, mox primus facta novatione hæc ipsa cum aliis accepit? In suum

locum eum succedere Papin. respondet l. 3. & l. creditor
12. §. Papin. h. t. Cuiac. 11. obs. 32.

XXCIV.

Quid si primo & secundo pignus obligatum, tertius debitori ut primo solveret crediderit, eiusque locum ut subiret, convenerit; an secundo erit potior? Et esse adseritur. d. l. 12. §. à Titio l. 3. C. de his qui in pr. & hic de mente L. Claudius 16. vulgo pro obscura habita, D. qui pot. in pign. Donell. c. 15. h. t.

XXCV.

Quib. modis
pignus sol-
vatur.

Atq; ea de pignore constituendo, constituti iure & reliquis sufficiant. restat, quibus modis id liberetur expediamus. Primus occurrit; si debitum solvatur aut eo nomine satisfiat a: sive à debitore b, sive secundo credito-
tore c, sive quovis etiam pignoris possessore d: aut idem offeratur consignetur & deponatur e,

a l. item 6. quib. mod. pig. vel hyp. solv. l. si rem 9. §. omnis de pigner. act. l. 3. C. de luit. pign. ad satisfactionem tamen admittendam creditor cogi non potest. d. l. 6. §. 1. l. quod si 10. de pignerat. act. Connan. 4 com. 19. n. 2. b dd. ll. c l. 11. §. fin. qui pot. in pig. d l. Paulus 12. §. f. h. t. Cuiac. 11. obs. 35. e l. 1. C. qui pot. l. si prius 8. C. de dist. pig. l. ult. C. debit. vend. pig. imp. l. 10. l. fin. C. de pig. act. l. 9. C. de solut.

XXCVI.

Omnis pecunia exsoluta esse debet, ut nascatur pigneraticia a. non enim pro parte pignus liberatur, etiam si maximè sit tale quod divisionem recipiat b.

a d. l. 9. §. omnium de pig. act. b l. qui pignori 19. de pignor.

XXCVII.

Idq; adeò certum, ut sorte soluta; ob usuras a, aut chirographariam pecuniam non solutam, creditor pignus possit retinere b.

a l. 4. C. de usur. b l. un. C. etiam ob chirogr. pec. Nec obs. l. solutum 11. §. si in sortem de pigner. act. de qua dicitur V. Cuiac. 5. observ. 28. & l. 15. c. 22. & l. 19. c. 27. Robert. 1. recept. lect. 27. & 1. animad. 26.

XXCVIII.

Solutum etiam videtur si debitum sit acceptolatum a: eiusve obligatio novetur: nisi convenit ut pignus repetatur

petatur *b*; nonidem, si *lis* cum debitore aut fideiussor sit contestata *c*; aut sententia contra ipsos lata *d*.

a l. solutum 11. §. 2. de pign. act. b d.l. 11. §. 1. d.l. unic. C. etiam ob chir. pec. c d.l. 11. in pr. l. aliam 29. de novat. d l. grege 13. §. etiam 4. de pign. l. quamvis 8. C. eod. d. l. un. C. eodem d. l. un. C. etiam ob chir. pec. ibi: quamvis personali.

XXCIX.

Sed & pacto pignus remittitur; si paciscatur creditor ne res amplius sit pignori *a* aut debitum principale ne petatur *b*; aut chirographum reddatur *c*. quod adeò verum ut licet debiti remissio inutilis, sit tamen utilis hypothecæ solutio *d*.

a l. 5. in pr. l. sicut 8. §. 1. b. t. b d. l. 5. c l. creditricem 7. C. de remiss. pign. l. 3. D. de pact. d l. 1. §. 1. b. t. Nec obst. l. debitum 5. C. de rem. pign. Cuiac. l. si tibi 17. in verb. de pignore. de pact. Connan. 4. com. 19. n. 1. Donell. c. ult. b. t. & C. de rem. pign. n. 3.

X C.

Idem est si alienationi aut oppignerationi hypothecæ creditor consentiat *a*. quando a. consenserit facti magis est quæstio *b*. unde non videtur consensisse, si se sciente, debitor rem vendiderit *c*; cum ideò passus sit venire, quod sciebat, ubiq; sibi pignus durare *d*.

a l. 2. C. de rem pign. l. 7. in pr. l. 8. §. si voluntate 6. l. Paulus 12. D. b. t. b d. l. 8. §. sed si 13. b. t. c d. l. 8. §. non videtur 15.

X C I.

Rei ipsius interitu *a*: & mutatione *b*, non tamen omni *c*: ut nec usucapione *d*: pignus liberatur. Ei quidem qui pignus longo tempore bonaq; fide possedit, præscriptio contra creditorem competit: quæ tamen debitori non datur eiusve heredi *e*.

a l. sicut 8. D. b. t. b l. si convenit 18. §. si quis 3. de pign. act. c l. si fundus 16. §. si res 2. de pignor. Cuiac 23. obs. 22. d l. 1. §. 2. de pign. l. usucapio 7. C. eo. l. iusto 44. §. non mutat. 5. de usuca. c l. 1. & 2. C. si adv. cred. præscr. oppon. l. 7. l. ult. C. de O & A.

X C II.

Quæ re mobili pignori data, triennio usucapta; creditor hypothecam vindicat, debitor solvit; nunquid pignus repetet? Adfirm. gl. in

gl. in d. l. usucapio C. de pign. arg. l. si rem. §. is quoq; de pig. aff. Negus. pr. 6. m. 2. n. 16.

XCIII.

Iterum quæritur: Possitné dominus qui pignus usucepit, idem à debitore auferre? & sitne aliqua cautio qua debitor adversus dominum defendatur? prius adfirmamus: negamus alterum.

Donell. c. ult. h. t. plura tentat remedia gl. in l. 1. §. 2. D. & d. l. usucapio. C. de pign. Br. in d. §. 2. n. 5. Negus. d. loc. n. 17. at vereor ut ista subsistant.

XCIV.

Sunt & res quas debitor sub certa conditione in bonis habet: ex pignori datæ conditione existente obligatiõne liberantur.

l. 3. D. h. t. l. lex 3 l. de pign. l. etiam 25. qui pot. idem est si pignus aut nomen pignori detur: is enim solutus, & pignus secundum concidit.

XC V.

Postremò quæritur: numquid iuri offerendi, vel luendi pignus, spacio XXX. vel XL. annorum præscribitur? Negamus cum Camera & constit. Elector.

gl. in l. cum notissimi §. eodem iure in verb. conatur de præscr. 30. vel. 40. an. eamq; commun. testatur Ant. Gabriel. 5. comm. conclus. de præscript. conclus. 7. nu. 1. & per tot. Cuiac. in l. pignori 13. D. de iurp. & usuc. Gail. 2. observ. 18. Mynsing. 1. obs. 16. Borcholt. de usur. c. 6. n. 10. constit. Elector. pr. 2. const. 1.

XC VI.

Solutione aliisq; modis pignus liberari diximus, quo factò, debitori ad pignoris persecutionem contra creditorem pigneratitia competit actio. de qua ultimo loco. Est verò duplex: Directa alia: alia Contraria. Directa, personalis est qua debitor pignore soluto agit adversus creditorem, ut illud restituat, & damnum in eo dolo culpave eius datum resarciat *b.*

a l. f. C. de distr. pign. b Vves. in par. de pig. act.

XC VII.

Datur debitori, sive sua res sit sive aliena *a:* etiam prædioni

prædoni *b*: & heredi: contra creditorem, eiusq; heredes
c: non autem tertium possessorem *d*: etiam tunc ubi in
iudicio primum offert pecuniam *e*.

a l. 9. §. pen. h. t. *b* l. si pignore 22. §. si prado. h. t. *c* arg. §.
non autem in. de perp. & temp. act. *d* l. fin. C. de dist. pig. *e* d. l. 9.
§. f. h. t.

XC VIII.

Agitur hoc iudicio ut pignus restituatur *a*: una cum
fructibus *b*: & præstatione damni quod creditor dolo vel
culpa in pignore dedit *c*. (etenim & custodiam prope-
modum præstat, non vim maiorem *d*, quod paulò secus
de iure Saxon. *e*) aut ubi pignus venditum ad precii
residuum una cum usuris *f*.

a l. debitor 40. §. f. h. t. *b* eos enim creditorem non lucrari dixi-
mus §. th. 43. *c* l. eleganter 24. §. si l. si cum 13. §. venit h. t. l. contra
R. l. *d* d. §. venit l. 19. C. de pign. Cuiac. 19. obs. 24. l. si inter
21. §. 2. de pignor. *e* VVes. n. 7. Schn. §. creditor quoq; n. 20. In. qui-
bus mod. re contr. obl. *f* d. l. 24. §. si vendideris l. creditor 42. l. quamo-
vis 6. §. 1. h. t.

XCIX.

Differt hæc à superiori hypothecaria: quod illa u-
num idemq; nomen pigneraticia retinet, hæc modo hy-
pothecaria dicitur, modo pigneraticia *a*: illa in perso-
nam *b*, hæc in rem *c*: illa bonæ fidei *d*, hæc arbitraria
e: illa civilis *f*, hæc prætoria *g*: illa directa debitori *h*,
hæc creditori datur *i*: illa soluta pecunia *k*; hæc credita *l*.

a §. th. 29 *b* l. fin. C. dist. pign. *c* l. 17. de pign. *d* §. adhi-
onum in. de act. *e* §. præterea in. eod. *f* arg. §. in personam cum
seqq. de act. *g* §. item Serviana eod. l. si tibi §. de pignore de pact. *h*
l. pen. C. de pign. act. *i* l. 17. de pign. d. §. item Serviana *k* l. 9. §.
omnis h. t. *l* tot. tit. D. & C. de pign.

C.

Contraria datur creditori: si in pignoris conventi-
one deceptus sit *a*: aut falsa solutionis spe debitori pi-
gnus reddiderit *b*: si necessarias impensas in rem pigne-
ratam fecerit *c*: aliudve quid præstiterit *d*, quibus casti-
bus etiam pignoris retentio conceditur *e*.

a l. 1. inf. l. si quis 36. inf. l. cum debitore 32. l. si rem 9. l. tutor
16. §. 1. h. t. *b* l. 3. eod. *c* l. 8. l. si servos 25. eod. *d* ut d. l. 8. §. 1.
l. si pignore 22. §. pen. cum ll. seqq. l. si servus 31. h. t. *e* d. l. 8. in pr.
& §. 1. l. cum vitiose 25. d. pig.

D

Auctuar

AVCTARIA AD PRIMAM DISPUTATIONEM.

I.

Statutum disponit de pignore; an & in hypotheca locū habeat quaeritur? affirmativa nobis probatur. *Negus. pr. 1. n. 8 de pignor. diff. & dub. Bart. in l. rem alienam §. propriē. de pigner. act.*

II.

Item q̄. an tacita hypotheca, quæ mulieri pro dote datur, locum habeat in bonis mariti, minoris XXV. annis? comm. opin. affirmat.

Negus. pr. 2. memb. 4. n. 73. Diss. Bart. in l. si constante. solut. matris.

III.

Eadem, numquid à tempore dotis promissæ; aut verò numeratæ competere incipiat, ambitur? communius ab interpp. receptum videtur, ut dies contractæ obligationis observetur. idemq; nobis, & dotis & mulierum placet favore.

arg. l. 1. qui pot. in pign. l. unic. §. & ut plenius. ibi dederint vel promiserint. & in vers. nihil. ibi. vel detur vel promittatur. Negusant. d. loc. n. 80.

IV.

Item q̄. an sponsæ, quæ sponso dotem tradidit, nuptiis non secutis, privilegium *νεωτερας αζίας* competat? affirmativam tentabimus.

arg. l. quæsitum 17. §. 1. de reb. auct. ind. possid. l. si sponsa 74. de iur. dot.

V.

Sed nunquid personale est privilegium; aut verò reale? personale esse defendemus.

*l.unic.C.de privil.dot.l.in omnib. 68, de R. I. ubi
Cuiac.l. privilegia 196. eod.*

V I.

Item q̄r. bona emphyteutæ, pro canonis solutione, an tacitè pignori teneantur? Negamus cum Bart. *in l. fin. C. de iur. emphyt.*

V II.

Pactum legis commissoriæ in pignore, ne consuetudine quidem firmari posse, statuimus.

*Muda. cap. de pact. l. commiss. n. 10. de pig. Negus.
pr. 4. n. 5.*

V III.

Sed an ita demum huic pacto sit locus, si ex intervallo pignori adponatur; non levis est dubitatio. Negativa nobis probatur. *Muda. d. cap. n. 20. cum seqq. Diss. Negus. d. pr. 4. n. 6.*

Πάρεργα ad Secundam Diss.

I.

CONstitutionem Imperialem, de pignorationib. a, tam in armento, grege, vel horum singulis capitibus, aliisve rebus ablatiis; quàm hominibus captis, locum habere adserimus b. cessat autem in causis criminalibus c. a *in ordin. cam. pr. 2. tit. Das von Pfandungen. 22. b d. constit. in pr. ibi. Das einer den andern pfendet/ in oder die seinen sehet. Gail. de pignoratione. obs. 4. c d. constit. ibi Allein Malefizsachen ausgenommen. Gail. d. tr. obs. 3. n. 11.*

II.

Q̄r. Si officialis domino ignorante pignorationem fecerit, an d. constit. habeat locum; adeò, ut statim ad Cameram res deferri, & mandatum de restituendo, sine clausula iustificatoria, possit peti? Equidem si dominus, quod factum est, ratum habeat,

adfirmativam: fin minus, negativam veram putamus. *Gail. d. tr. obs. 5.*

III.

Item qd. si res pigneratas, dominus redemerit; an precium exsolutum, per viam mandati à pignerante recipere possit? adfirmativa à D. Maximil. est confirmata. *in act. comit. August. an. LXVI. cap. Nach dem der gemein Frieden. S. als auch im zwei vnd zwanzigsten. mihi pag. 152. fac. 2. cir. f. Gail. d. tr. ob. 11. Mynsing. 3. obs. 19.*

IV.

Sed nec corpus pignori captum, restituere sufficit, etenim & omnis utilitas; sive circa rem ablatam consistat; sive eius occasione venire potuisset; est restituenda. periculum etiam ab eo qui vim fecit præstandum *a.* & si res perierit, per in litem iusurandum actoris, æstimabitur *b.*

a arg. l. 1. §. non solum 41. de vi & vi arm. Gail. d. tr. obs. 17. b Id. obs. 18.

V.

Civitati si sit legatus ususfructus, eaq; esse definat; & usumfructū interire. Modest. *a* auctor est. idq; verè ab eo dici, contra Bodin. adserimus *b.*
a l. si ususfr. 21. quib. mod. ususfr. b Bodin. lib. 1. de repub. c. 6. v. Petr. Fabr. 1. Semestr. c. 8.

VI.

Nullas esse militias, ex casu, contra Læ. Taur. *a* defendunt, Connanus *b*, Cuiacius *c*, Donelz *d*. eorum sententiæ & nos subscribimus.

a ep. sing. ad Ant. August. de milit. ex calu. b 4. com. 15. n. 7. c ad l. 3. §. si quid minori de minor. & ad nov. 63. pag. mihi 194. d ad l. ult. C. de pig. n. 17. v. Borch. de feud. c. 2. n. 7.

FINIS.

DISP. III.

DISPV TATIO
T E R T I A

Partis Quarta Pandectarum

DE ADILITIO
EDICTO, DE EVICTI-
ONIBVS, SIVE EXTRANEVS
SIVE IPSE VENDITOR REM
evincere velit.

Ex II. ff. & Cod. desumpta

Q V A M

Σ Τ Ν Θ Ε Ω

P R Æ S I D E

Consultif. Clarifimoq; viro Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
ventilandam proponit

SALOMON VVELSEN
S A X O.

Ad diem

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO CLIO IO XCIV.

CLARISSIMO, DOCTISSI-
moq; viro, omni virtutum genere
praestantissimo,

DN. IACOBO BÄRCHFELD
I. V. CANDIDATO AMICO
AC FAVTORI EXIMIO

Hasce theses

De Aedilitio edicto &c.

Donat, Dicat, Consecrat

SALOMON VVELSEN
Respondens.

Continuatio.

Edictum ædilitium, quod eleganter Iustinianus actionum empti & venditi ministram & pedissequam appellat *a* succedit quod breuiter tractabimus.

a l. 1. 2. §. quartus autem. l. de vet. iur. enucl. Cuiac, in parat. ff. Azc. in sum. l. h. t.

THESIS I.

HOC PROPONEBANT AEDILES curules *a* creati anno 388. ab urbe condita *b*, ita dicti quod ædibus præfessent *c*; curules à cura *d* vel quod solio eburneo, vel quod ius dicendo sellis curvos pedes habentibus, vel sella consulari *e* uterentur.

De ædilitio edicto origo & notatio.

a §. prætorum quoq; l. de iur. nat. gent. & civ. *b* Livius lib. 6. quorum sex Roma reperiebantur l. 2. §. Capti deinde 32. in fin. de orig. iur. eorum; officium Papin. in l. un. de via publ. Et si quid in ea fact. Cicero in Verr. 7. graphicè describitur: cabal. tract. de edil. act. c. 1. *c* d. l. 2. §. item 21. de orig. iur. *d* ita vult glos. in d. §. prætorum. *e* Theop. in d. §. prætorum. Livius lib. 1. decad. 1. Fenest. de magistr. lib. 2. c. 2. 13. Rosin. c. 25. lib. 7. de Republ. Rom.

II,

Quo ad ædilitium dignitatem illos inter minores magistratus relatosprehendimus *a*: Iurisdictionem civilem & contentiosam *b* imperium quoq; merum habuisse arbitramur *c* eorumq; edicta portionem juris prætorii fuisse legitimus *d*.

a l. eumq; 13. de periculo & commodò rei vend. ubi dicitur quod in ius vocari possint stante officio, at maiores magistratus non pos-

sunt l. 2. de iniur vel multon iniur cum ijs agi. l. quemadmodum 29. Ad L. Aquil. l. nec magistratibus 32. de iniur. Cic. in verr. 2. Gell. lib. 13. c. 2. b resindunt enim venditiones quasi nunquam interve-
sent §. pratoria. l. dedivi. stip. c l. eos 12. de d. cur. toto in ff &
Cod. h. e. nam flagellis cadere possunt, quod pars est meri imperij. l. cargo
salun 28. de pæn. habent etiam mistum imperium, ratio ex l. fin.
de offi. euf. cui. desumi potest. d. d. §. pratorum. d. §. pratoria. Ferr.
Faber in l. nec ex pratorio de regul. iur. VVesent. l. ic nu. 2. Berib. de
pact. c. 5. nu. 44. ubi eleganter: Vide Cuiac. lib. 8. obj. c. 38. & in l.
§. §. pratoria de verb. oblig.

III.

Edicta ædi-
lium.

Pro ratione itaq; hujus jurisdictionis tria proposue-
runt edicta: primum edicit demancipis & servis a: Et
prohibet, ne quis servuum fugitivuum b, erronem c, fu-
rem, morbis, vitiisve obnoxium, veteratorem d pro no-
vicio e scienter & dolo malo venalem exponat, aut ven-
dat, reticendo, promittendoque talem non esse, sed recte
sanum hodie esse & bibere recte posse f & hæc omnia de
vitiis corporis non animi intelligimus g nisi venditor & illa
sciverit h, vel mista sint corporis, morbo, i Et domino
corpus inutile reddunt.

a quæ dicatur fugitivuum l. quid sit fugitivuum 17. uq. ad §.
14. h. t. b quæ dicatur erro de l. 17. §. erronem 14. c l. fin. h. t.
desinit d. l. precipiunt adiles 31. hic. c l. 1. hu & VVeser. b. cum
cuiac. cessat edictum quando vitium appret l. ea 43. §. 1 de con-
trah. emt. l. quaritur 14. §. fin. hic. differentia inter morbum & viti-
um: morbus est temporalis, imbecillitas corporis vitium impedin-
tum perpetuum d l. 1. §. Sed sciendum. 1. h. t. l. inter 110. §. ve-
rum f de verb. signif. & ibi Alc. Gell. lib. 4. noct. c. 21. ob quæ vitia 4.
§. in summa & §. ult. h. t. licet confundatur discrimen sapissime d. l.
1. §. Sciendum Caball. hoc t. r. 1. 2. l. 1. §. apud Vivianum. 9. Et §. 1.
h. t. Specul. de emt. & vend. caball. hic nu. 28. 29. g l. 1. §. exemptis
itaq; hic h d. l. ob quæ vitia 4. §. in summa hic VVes. hic nu. 7.

IV.

Secundum
edictum.

Deinde ædiles de iumentis agunt a, ne & illorum
morbi & vitia scienter & dolose emptoribus celentur, aut
ornamenta b quibus carius vendendi gratia in ipsa ven-
ditione

ditione decorata erant, detrahantur, neue contra dictum promissumve fiat c. Quod de iumentorum sanitate edixerunt, de cætero quoq; pecore intelligi voluere d.

a l. ædiles aiunt 38. §. 1. b. t. b d. l. §. videndum autem 11. c d. l. si tamen. 48 § non solum 6. hic. d d. l. 38. §. idcirco cum seq.

V.

Suntq; hæc duo capita nominatim de venditionibus rerum privatarum a: præter fiscales b & simplarias d vel simpulares res & vitali alimonia carentes tam earum (ex interpretatione tamen) quæ soli sunt, quam earum quæ immobiles & femoventes, c: Extenduntur ad permutationes d non donationes e: nec locationes f quam vis Cuiacius reclamet h.

a l. 1. §. 1. illud cum seqq. hic b d. l. 1. §. 3. l. si tamen 48. §. fin. Corras lib. 2. miscell. c. 24. c. 24. c l. 1. l. sciendum 63. hic. d arg. d. l. sciendum in fin. ibi similiter. e l. ad res donatas 62. hic tab. alle. c. 2. n. 7. f dd. modo autoritatib. quamuis vtiliter tamen ex hoc edicto experiri possumus in subsidium, quando alia actio non superest Caball. d. c. 2. nu. 1 I. Cuiac. lib. 1 2. obs. cap. 38.

VI.

Actiones.

Si aduersus ea ignorantes a, emptores á venditoribus decepti fuerint, vel calliditate vel ignorantia venditoris b, (potuit enim hæc nota habere venditor) vt in demeriti emptoris consulatur duplicem ædiles promittunt actionem, redhibitoriam: & æstimatoriam, id est, quanto minoris vel quanti c minoris.

a Nam si sciuit vitium, aut supinè ignorauit, non habet locum edictum l. 1. §. si intelligatur. b l. queritur 4. §. fin. l. si tamen 48. §. in adilitiis actionibus l. cum sex menses 55. h. t. gl. ad l. 1. vfi nescienti c. eod. Caball. c. 2. n. 17. l. ea que 43. de contrah. emr. l. 1. in fi. quo casu de dolo quoq; teneatur d. l. 1. §. 1. in fin. h. t. l. quod venditor 38. de dolo c d. l. 1. §. si intelligatur l. si quid venditor 18. l. iustissimè 44. §. inredhibitoria, & passim h. t. l. si is qui hæres 25. §. de except. rei iudic. l. bovem 43. §. aliquando 6. h. t.

VII

Redhibitoria.

Est autem actio redhibitoria arbitraria a quæ datur emptori eiusq; successoribus b, ignorantibus c aduersus venditorem eiusq; heredes d in hoc vt rem vitio adfectam,

adfectam, aut non talem qualem venditor esse affirmavit recipiat restituito precio cum accessioibus e.

a l. redhibitoria 45. Borch. d. c. 5. de pact. n. 44. Zas. in §. Præterea Inst. de actio. nu. 1. Menoch. de arbit. iud. quæst. lib. 1. q. 5. nu. 25. b d. l. 1. l. 19. sciendum l. si tamen 48 §. adlitia 5. hic. c d. l. §. 3. ei. d d. l. §. adlitia l. cum autem 23. hæ actiones 5. hic. e l. debet aut. m 27. l. illud sciendum 29. l. quod si nolit 3 1. §. in hæ autem 24. hic.

VIII.

Si plures sunt heredes emtoris: an omnes ad redhibendum consentire debeant videamus. & ait Pompon. omnes consentire debere ad redhibendum dareq; vnum procuratorem: ne fortè venditor iniuriam patiat. dum ab alio partem recipit hominis alii in partem precii condemnatur, quanti minoris is homo sit.

l. quod si nolit §. si plures 7. hic arg. l. cui fundus 56. in fin. de condit. & demonstrat. Azo hic n. 29. Caballin. c. 2. n. 47.

IX.

Non prius autem venditor hac actione condemnari potest, quam emtor paratus sit rem cum studiis & accessioibus, a, & quicquid factò, dolo & lata culpa b emtoris, suorumq; damni in re datum est e, restituere. Redhibere namq; est facere ut rursus habeat venditor quod habuerit: Et quia reddendo id fit, idcirco redhibitio est appellata quasi redditio d.

a l. cum autem 23. §. 1. l. quod si nolit, 3 1. §. restitui 17. §. ult. l. proinde 33. hic. b d. l. adiles 28. §. quid ergo c d. l. 1. §. 2. vers. si quid VVesenb. n. 7. hic.

X.

Hinc dubitatur an mortuo mancipio vel iumento vitioso actio redhibitoria maneat. Et manere placuit a, neq; id solum si culpa, vel dolo emptoris periit, quo casu pro vivo habetur, & præstantur quæcunq; præstarentur si viveret, modò ante iudicium acceptum decessit: cæterum si post, tunc in arbitrio iudicis veniet qualiter mortuus sit b. Sed etsi sine dolo, tunc enim de precio agere potest, quamvis rem non adhibeat, nec eo nomine quicquam præstet c,

a l. adiles

a l. adiles 38. §. & ferè 3. l. si hominem 47. §. ult. & l. seq. h.
et b l. quod si nolit 31. §. sed hoc 13. & l. adiles etiam 25. §.
Item sic eod. nu. 8. h. t. c d l. quod si nolit §. si mancipium h. t. arg. l. si
ex legati causa 23. parat. de V. O. l. quod te 5. par. de reb. cred.

XI.

Hic pulchrum se offert dubium: Si plura mancipia
vno precio venierint, & de uno eorum ædilitia actione
utatur, ita demum pro bonitate eius æstimatio fiet, si
confusè universis mancipiis constitutum precium fuerit:
Quod si singulorum mancipiorum constituto precio uni-
versa tanti venierunt, quantum exconsummatione singu-
lorum fiebat, tunc cuiusq; mancipii precium, seu pluris
seu minoris id esset sequi debemus.

text. in l. si plura 36. hic l. cum eiusdem 34. l. pen. eod.

XII.

Atq; sic ordine fecerunt ædiles, ut ante venditori em-
ptor omnia ea quæ dicta sunt præster, & sic deinde pre-
cium consequatur a: Sed qua actione? Ulpianus putat
in factum actionem dandam emptori ad precium recupe-
randum si mancipium redhibitum fuerit b & venditor
precium reddere distulerit.

a l. adiles 25. §. f. hic adhibita distinctione l. videamus 26. l.
illud sciendum 29. §. h. t. b d. l. quod si nolit 31. §. in factum 17.
cum seq. h. t. Caball. C. 4. & ult. hic nu. 1. An autem hac questio tem-
poralis sit quaritur Petr. Jacob. in forma libelli huius actionis, putat
eam temporalem fore.

XIII.

Quanti minoris agit emptor vel eius successor, si rem
quidem habere velit, sine tamen incommodo, ad id
quanto minoris emturus fuisset, si vitium scivisset.

d. l. quod si nolit 31. §. si quis egerit l. quia dicitur 32. §. 1. de
evictio: & dictum §. th. 7. & seq.

XIV.

Quanquam verò liberum sit venditoribus, his acti-
onibus indifferenter experiri a, differunt tamen. Ete-
nim redhibitoria tantum, rescindit contractum reddita
re vendita & precio restituto b: Facta quippe redhibiti-
one

Quanti mi-
noris.

Differentia
inter actio-
redhibit. &
quanti mi-
noris.

onē omnia restituantur in innēgrum, perinde ac si nunquā emptio ac venditio interceisisset c! Aestimatoria verò solum in partem ex reddito precio, quo minoris res est: vnde & quanto minoris appellatur d.

a d.l. si quis venditor 18. in pr. l. ædiles 38. §. si plures Cuiac. in parat. h. r. Borch. d. c. 5. nu. 47. de pact. Caball. hic cap. 3. n. 3. b d. l. bovem 13. §. aliquando c l. facta 60. hic & ibid. VVesent. nu. 7. l. si hominem 19. de usucap. Paul. lib. 2. sent. tr. 17. d d. l. bovem §. aliquando Cuiac. in parat. hic Borch. d. loco. nu. 45.

XV.

Tempus.

Tempus porro redhibitionis sex menses utiles habet & currit ex die venditionis a. Excipiuntur ornamenta quibus restituendis sexaginta dies id est duo menses præscripti sunt b. Si verò non fit redhibitio, sed quanto minoris agitur utile est c iudicium.

a l. sic eadem 19. §. fin. l. ædiles 38. l. cum sex menses 15. Paul. lib. 2. sent. tr. 17. §. redhibitio b d. l. ædiles l. 2. C. de adilit. edictis. Cuiac. de diuers. & tempore præscript. c. 18. Caball. c. 2. nn. 30. & seqq. l. Decius Cagnol. in l. 101. de R. I. c d. l. sciendum 17. d. l. ædiles aunt 38. d. l. cum sex menses 55. d. l. 2. b. tr. conventionem tamen hæc tempora ampliari & arctari possunt d. l. quod si velit 31. §. 22. quemadmodum quoq; hæc actiones non competunt, quando ijs, renunciarunt siue in ipso negotio gerendo ita convenisset siue postea l. pacifici 31. & ibid. Cuiac. de pact. & Borch. d. c. 5. nu. 50.

XVI.

Quomodo differat ab actione evictionis.

Sed hic dubitare quis possit. quid ædiles ad hoc edictum proponendum moverit, quia quicumque ex empto conveniri potest, poterit etiam redhibitoriis a: Et quidem in libero agentium situm est arbitrio, utrum ædilitiis an actionibus emti & venditi uti malint b: Verum ut innotesceret ædilitium cura, ne emtores á venditoribus circumvenirentur has etiam actiones, quæ actione emti duriores sunt, introduxerunt c.

a d. l. sciendum 19. §. dictum à promissore 2. in fin. l. Iulianus 13. de act. emt. b d. l. sciendum §. dictum in fin. Cuiac. in parat. pare erg. VVesent. hic nu. 10. Borch. d. cap. 5. nu. 48. una tamen actio perimit aliam l. Nemo 43. de R. I. c l. præcipiunt 47. hic simile est il-

*Ind Pompon. in l. 3. §. miratur igitur Nauta caupon stab. Cuiac. Borch
dd. lo. is elegant. r.*

XVI.

Denique quia ad hos viarum quoq; cura pertinebat
a, ideone quis canem, verrem vel minorem aprum, ur-
fum, leonem, aliudve animal quod noceret sive solutum
sive alligatum quo vulgo iter fieri solet, habeat, b, gra-
viter edixerè: si quid contra id factum fuerit, & ex ea re
homo liber perierit solidi ducenti: si homini libero noci-
tum esse dicetur, quanti bonum æquum iudici esse vide-
tur, reus condemnandus sit c: Cæterarum rerum quan-
ti damnum datum, factumve sit, interdum dupli: non raro
quadrupli pœnam actor in factum actione intentata con-
sequitur d. a Cic. lib. 3. de ll. l. ur. de via publ. b l. hi enim 40.
cum duob. seqq. VVes. nu. 5. 1 1. Cuiac. in fin. hic Azo nu. 3 2. in summa
Cod. eod. c d. l. qua vulgo 42. hic Inst. & ff si quadr. paup. sec. di-
catur d l. 27. §. & si puerum ad l. Aquil. Cuiac. VVes. dd. locis Ca-
ball. b. t. c fin. nu. 3. Hoc caput cum ad venditiones non pertineat eius
interpretatio omittitur & unde disput. de l. Aquil. th. 47. & hac de ar-
dilit. edito.

XVII.

Eviçiones & duplæ stipulationes quoq; adfiduæ sunt,
sæpissimèq; in venditionibus rerum contingunt, nec civili
solum, sed divino iuri cognita sunt a. Est autem evincere
plus quàm vincere, & significat rem vel possessionem ad-
quisitam abducere b. Hinc eviçio quæ est rei emtæ, vel
ex aliqua iusta causa acceptæ per iudicem abductio c, vel
alio evincente causæ amissio d.

a d. l. quod si nolit 13. §. quia adhuc 20. de adilitio. edito. l. 37
emtori §. 1. de eviçio. Levii. cap. 25. b Cuiac. in parat. hic. c l.
non tamen 24. l. haberi licere 57. §. quod cum ira, ibi, antequam ab-
duceret vel auferret h. t. Azo in. sum. Cod. VVes. enb. ibid. d l. eviçta
re vendita 16. §. 1. de eviçio. Caball. §. 1. hic.

XIX.

Vnde datur actio quæ actio emti a dicitur, etiam si
specialiter venditor eviçionem promiserit b, & datur
emtori vel heredibus, si plures sunt singulis pro sua par-
te, quandocunq; res sine emtoris iudicive culpa evincitur
b. Adversus suum venditorem c heredeq; eius, modò
litem sibi motam denunciavit præsentis venditori procu-
ratorive eius ipso non ignorante imò & pupillo d.

alex

3. Edictum.

De eviçio-
nibus.

De nomine
& definitio-
ne.

Actio.

a l. ex m. 20 l. 2. §. 2. §. f. de actio. emt. l. 2. l. sed et si 19. b. t.
l non dicitur 6. l. si tibi 25. C. eod. Donell. in l. 1. C. h. t. nu. 1. 2. b
Caball. hic §. 3. n. 37. & dd. locis c Ordo enim observandus, ut
quilibet suo non auctoris auctori denunciet l. si res 59. ff. h. t. l. si di-
ctum fuerit 56. §. si presente 5. d. l. 52. §. f. ff. b. t. t.

De stipulati-
one simplæ
& duplæ.

20. Verum quia homines reperiuntur tam meticulosi, ut
rarò imò semper legibus non confidunt: qua si nullum sit
contractuum genus ira munitum, quod humana soler-
tia non possit improbari & convelli a, ideoq; sibi ipsis
prospiciunt stipulationibus nudis, sine satisfatione b, nisi
& id specialiter actum proponatur c, vel consuetudine
d in ductum probatur, sub promissione simplæ vel e du-
plæ f. a arg. l. que dubitationis 81. de reg. iur. b l. 4. l. emptoris
37. l. si dictum 36. de evict. l. pradia de contrah. empt. l. 1. de prator.
stip. Cuiac. lib. 11. obs. 4. c l. 4. d. l. emptori 37. h. t. d l. si fundus
6. h. t. e VVes. h. t. n. 3. Caball. hic in prafat. nu. 12.

21. In stipulationem simplæ, venditor promittit, si res
emptori evincatur de simplo restituendo a, quæ stipula-
tio quia congrua naturæ venditionis, nisi aliud actum ef-
fectu contractui inest, eo quod in dubio interposita præ-
sumitur b. a l. evicta 13. l. iusta 10. b. t. b l. si in venditores.
eod. Donell. in l. 25. §. 11. 12. D. eod.

22. Duplæ stipulatio continet, ut re evicta venditor du-
plum pretii conventi, non bonitatis præstita ad quod et-
iam invitus cogi potest a, & locum habet in rebus præcio-
sis ut margaritis ornamentis, pretiosis b, vestibus sericis
& rebus similibus. Quinimò triplum nonnunquam, non-
nunquam quadruplum evictionis nomine promitti po-
test c. a l. vindicantem 17. l. cum fundus 48. l. si fundo 53. hic.
b l. emptori 37. §. 1. eod. Donell. in l. 29. C. h. t. l. quod si nolit 31.
§. quia assidua de adilit. edict. VVes. hic n. 4. c l. si dictum 56. h. t.
formula duplæ stipulationis est: spondes hanc rem habere lucere: &
si qui eam per iudicem impetraverit te ut primum te autorem lau-
davero iudicio adfuturum, si ita factum non erit: aut si mihi res evicta
erit duplum præstaturum, dolumq; malum abesse, abfuturumq; esse.

23. Atq; hæc omnia quæ de evictione huc usq; dicta sunt
locum habent siue tota res evincatur, siue pars: utroq; e-
nim casu emptor invenditorem regressum habet, secun-
dum tamen quantitatem rei evictæ a: in causis onero-
sis b,

sis b. à l. l. minor 39. §. si à me bessim. l. qui fundum 45. h. t. b
l. Arut. 19. §. fin. de donat. l. ad res donatas 62. de adu. ed. l. 2. c.
de evict. Bo. et. tract. de donat. c. 3. r. 24. Caball. h. t. nu. 2. §. 4. fallit
in donatione remuneratoria & 5 h. c.

24. Verum non continuo venditor hisce stipulationib. Quando lo-
tenetur, sed quando evinci ceperit, evicta enim re ven- cum habe
dita committuntur stipulationes, cum res restituta est ant adiones
petitori a: ut eam emptori habere non liceat b, vel da- de evictions
mnatus est litis æstimatione, vel possessor conventus ab-
solutus est c. a l. evicta 16. §. 1. b l. si servus 21. §. 1. c l.
evictare vendita 168. VVes. n. 5. ff. eod. l. qui rem C. eod. & ibi Don.
in l. 22.

25. Necessè quoq; habet emptor sibi litem motam & cu-
iusmodi sit denunciare venditori a, aut eius heredi, & si
plures sint, omnibus, qui unum auctorem constituere pos-
sunt requirente auctore b; nondum addita hereditate, ia-
cente hoc est, heredibus qui erant adituri denunciatio
facienda est, ut veniant & defendant emptorem c. quod
auctorem laudare vocat d. a l. si rem quam 29. §. 2. l. si man-
cipium 34. §. 1. l. emptori 31. l. si ab emptore 49. h. t. l. 1. c. de peric.
& commod. rei vend. b Caball. §. 3. nu. 133. & 136. c d. l. 1. c. l.
29. §. fin. b. t. l. 20 C. eod. Caball. d. §. 3. nu. 21. d l. 6. §. si tibi iter
tract. emit. l. Herennius 63. gl. 1. de evict. l. auctore laudato. C. eod. l.
2. C. de in litem dando tut. Borch. in tract. feud. c. 9. nu. 15.

26. Quod si emptor auctori suo vel heredi eius non de-
nunciaverit, re evicta, neq; ex stipulatu neq; ex dupla
neq; ex empto contra venditorem vel fideiussorem eius
actionem habet a nisi vel notariè causa venditoris iniusta
b vel nominatim denunciandi necessitas pacto esset re-
missa c, vel emptor iudicio non adfuit, tum enim magis
propter absentiam viatus videtur, quam quod malam
causam habuit d: aut præsens per iudicis iniuriam absen-
te, viatore vel fideiussore eius viatus e, Item qui rem ali-
enam vendidit post longi temporis præscriptionem de e-
victione teneri f. a l. emptor 8. c. eod. b d l. 8. ubi Bald. n. 4.
c d l. Herennius 63. Cabal. h. t. n. 14. cum seqq. §. 3. d l. si ideo 55
hic. e l. si per imprudentiam 51. hic iniuria enim qua fit emptori, au-
ctorem non debet contingere d. text. d. l. emptor l. 8. C. eod. f l. qui rem
ab: nam 54. h. t. l. si obligata 19. C. eod.

Tri-

27. Tribus autem his actionibus, quibus indifferenter emptor uti potest, petitur æstimatio rei vel precium quo res tempore contractus æstimata est, & quanti interest evictam non esse *a*, proindeq; alluvionis, hæredis institutionis eorumq; quæ acquiri potuerat æstimatio habebitur: idemq; in evictione partis præstandum *b*. Item venditor ad omnes expensas litis necessarias *c*. Idq; officio iudicis continetur, etiamsi emptor petere omittat *d*. Item ex stipulatione strictim de rei ipsius evictione pro ratione conventionis agitur *e*.

a l. si venditione 60. l. venditor nominis 8. *b* l. si quid 16. l. evictas hic l. bonitatis 13. l. si fundo tradito 53. hic. *c* Doct. in l. id quod 45. §. 1. de act. empt. Treut. th. 8. sub lit. D. *d* Treutler. d. th. 8. in fin. & dictum in dispur. de edendo. th. 43. *e* d. l. evicta re vendita. 16. §. fin. hic.

De excepti-
one rei ven-
ditæ.

28. Amplius accidit interdum, ut non tertius, sed ipse venditor, aut eius successor evictionem intendat: cum autem is eiusq; heres de evictione teneantur, iis evincentibus obstabit rei venditæ & traditæ exceptio: quem enim de evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio *a*, quæ est litis finitæ *b*.

a l. 1. h. t. l. 1. de supersic. l. nemo invito §. cui damus de reg. lur. VVesemb. hic. nu. 2.

Quando &
quib. detur.

29. Et hæc exceptio toties competit, quoties venditor vel eius successor rem venditam retrahere conatur. Itaq; si fundum alienum vendideris, & tuum postea factum petas, exceptione repelleris. VVes. d. t.

30. Idemq; iuris in omnibus successoribus ab utraque parte: unde & venditoris heredi, aut successori cuicumq; exceptio obstabit, & secundus emptor eandem exceptionem habebit *a*: Quare si domum filii mater vendiderit & tradiderit, vendicante postea filio qui ei successit, obstabit hæc rei venditæ exceptio *b*, scilicet pro ea hæreditaria portione qua heres existit *c*.

a l. fin. h. t. *b* l. cum a matre C. de rei vind. *c* d. l. cum a matre & VVesemb. hic. nu. 3.

F I N I S.

DISP. IV.

DISPUTATIO
QUARTA

Partis Quartæ Pandectarum
Ex II. ff. & C.

DE VSVRIS ET
FRVCTIBVS ET CAVSSIS
ET OMNIBVS ACCESSIONI-
BVS AC MORA; ET DENAV-
TICO FOENORE.

QVAM

SYNTΩΘΕΩ

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
SVB PATROCINIO

Clariss. Consultissimiq; Viri

DA. LEOPOLDI HACKELMANNI
I. V. D.

Proponebat

M. ELIAS FRIDERICVS
VOLCKENANT

Ad d. XIII. Iulii hora matutina VI.

AD AVCTOREM.

Militiæ que sint arma & tentoria sacræ,
Constitū hoc iterum prodis amice tuo.
Fortiter usuras Themidos defendis in arce,
Ac venit ex omni laus tibi magna foro.
Felix qui teneris ita militat acer ab annis!
Is certè usuras colliget inde Senex.

Tob. Trachelius f.

I E N Æ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO MDLXCV.

*MAGNIFICIS, CONSUL-
tissimis, usq; rerum & experientia
praclarissimis viris*

**Dn. HENRICO RVDOLPHI
I. V. D. CELEBERRIMO ET EPI-
SCOPATVS ZIZENSIS AC
Naumburgensis Cancellario di-
gniss. ampliss.**

NEC NOC

*Dn. IOHANNI FRIDERICO
RVDOLPHI illustriss. Sax. DD. Prin-
cipum Coburgensium & c. Gotha ma-
gistro census fidelissimo,*

FRATRIBVS GERMANIS,

**DD. ac patronis suis summa animi devo-
tione officiosé colendis;**

*Hac sua de Usuris ac Mora ζήτηματα
O. D. C.*

**M. ELIAS FRIDERICVS
VOLCKEMANT,**

DE USURIS

Continuatio.

Inter alias, de quibus in IV. Pandectarum parte agitur, contractuum accessiones, usuræ quoq; non postremas sibi jure vendicant.

l. 2. §. sequentem c. de vet. iur. enucl. l. eos qui 26. C. h. t. Cuiac. par. ff. hic.

THESIS I.

SURA EST LEGITIMA pecuniæ *a* supra sortem, propter ejus ulum *b* exacta, accessio *c*. Eaq; vulgò in compensatoriam punitoriam & lucratoriam non prorsus ineptè dispescitur *d*.

Definitio.

Divisio in interesse & usuras.

a l. 1. 2. 1. de V. S. l. 3. §. 3. h. t. non tantum numerata, sed cuiuslibet rei fungibilis l. 1. 1. l. 2. 3. C. h. t. l. 3. §. ult. ff. cod. Don. de usur. c. 1. Borch. de usur. c. 1. n. 26. Diss. Zas. in l. 2. de V. O. b Unde etiam nominis hoc ei videtur impositum Varro 4. de ling. lat. l. 5. s. Erym. Dd. communiter arg. l. 60. pro socio ubi intempestivè virgulam adhibet censoriam Cuiac. 13. obs. 15. c Don. d. c. 1. paullo aliter, sed in effectu non dissimiliter Vves. par. ff. hic. Borch. d. c. 1. n. 24. Cuiac. par. C. n. 2. d Bal. Salyc. Paul. de Castr. & communiter Dd. in l. 2. C. h. t. quos sequitur Molin. de usur. q. 1. n. 4. & seqq. Vves. par. ff. n. 4. Dissentit omnino Borch. hic c. 2. per tot. qui tñ. ipse ibidem n. 6. ver. Quinimo & seqq. haud obscure fatetur non tam à materia quàm forma has species à se invicem rectè discerni.

II.

Compensatoria est, quæ propter justum interesse **Interesse.** præstatur *a*: quod aut est rerum aliarum quarumvis, aut quantitatis debitæ *b* damnum obveniens vel lucrum cessans ultra rem ipsam *c*: Illud interesse specialiter sic dictum, tam ex culpa in re commissa, quam ex culpa moræ: Hoc verò usura generaliter sic appellatum ex culpa moræ tantum præstandum venit *d*. Et cum utriusque, quòd fa-

Si utrobiq; quæstio vertatur e difficilis sit æstimatio, iudicis arbitrio meritò relinquitur f cui tamen, ne tanq̃ in incerto vegetetur, Imp. certam quandam metam præscribere voluit g.

a l. 29. §. 2. de edil. ed. Molin. VVes. dd. ll. b Cuiac. in l. un. C. de sent. que pro. n. 8. Vult. i. Iuriss. c. 44 n. 67. c r. eleganter contra Anton. Guib. banc Dd. definitionem defendentem Goed. in l. 81. n. 4. de V. S. d Vult. d. l. ubi obiter notandum plurimum referre an quis quanti interest, an v. quanti res est damneris cum illud etiam affectio- nẽ, & per iuramentum in litem: hoc v. sapè verum tantũ rei pretiũ complectatur, & per iuramentum veritatis accidatur l. 1. 3. 4. 5. de in lit. iur. v. omninò Goedd. in l. 193. & l. 175. de V. S. n. 3 & plur. seqq. e l. 24. & ibi Pet. Fab. de R. l. f l. 32. in pr. b. t. l. fin. de prator. stip. l. 2. § 2. de V. Obl. g per l. eos qui 26. C. h. t. & l. un. C. de sent. que pro eo quod interest prof. ubi v. Alciat. Cagno!. Rebuff Molin. Donell. same que Cuiac. ibid. n parat. & 26. obs. 14. Vaud. 2. §. 8.

III.

Pœna.

Punitoria est, quæ non propter lucrum petentium, sed propter moram non solventium, non tantum ut intere esse, sed inuper ut pœna infligitur

l. 17. §. 3. h. t. l. 38. §. alteri de V. O. Borib. d. c. 2. n. 7. Vult. d. c. 44. n. 86. & seqq.

IV.

Fœnus.

Lucratoria est, quæ propter merum petentium lu- crum exigitur, & ob id fœnus, sicut illa pœna, propriè di- citur a quod vel cum periculo debitoris & terrestre b; vel cum periculo creditoris est conjunctum, & nauticum vulgo appellatur c.

a arg. eorum que tradit Borib. d. v. quinimo & seqq. b r. t. ff & C. de usuris & naut. fœn. Molin. Dua. Borib. hic Vult. d. l. c cumq; non tam locus, quam periculum hæcæ duas fœnoris species à se invicem discernat. l. 1. & ibi Bal. & r. t. de naut. fœn. An idem aliquando in hoc, quod in illo, & contra, iuris esse queat, non immeritò aliquis forsitan dubitabit. Et sanè nauticum facîle in terrestre transire patet ex l. 4. ff. & l. 2. C. de naut. fœn. Terrestre v. in nauticum non item, nisi in casibus valde dubiis & periculosis, in alia tamen speciem non cadentibus l. 5. in pr. ff. de naut. fœn. v. Vult. generalius paullo ad quodvis periculum hæc extendentem d. c. 44. n. 94.

Hæ

V.

Hæ usurarum species an indifferentè omnes, inter homines præsertim Christianos, ferendæ sint, maxima est opinionum varietas? Nos suam cuiq; hac in parte conscientiam liberam relinquimus, interim tamen non tantum compensatorias & punitorias a sed & lucratorias licet maximè Canonico b non tamen divino c multo minus naturali d aut civili jure e simpliciter & absolutè interdictas esse persuasum habemus.

a v. post alios VVes. par. ff. n. 7. & 9. b primum Cler. sol. can. 17. Syn. Nyc. ac postea etiam Laicis c. quontam & tt. extra & in 6. de usur. ubi etiam omnes Diss. Molin. n. 5. & seq. qui illegitimas tãñ prohiberi assent. c. cum vulgata illa veteri testamenti dicta Exod. 22. v. 25. Lev. 25. v. 35. Deut. 23. v. 19. &c. non ad morales sed ad forenses leges referenda: ac si qua reperiuntur in novo testamento repetita, ut Luc. 6. v. 34. & seq. non tam præcepti quam consilii loco, de proximo & præsertim pauperi non exhaurienda, habenda esse videantur, ar. Matt. 7. v. 12. 2. Cor. 8. v. 13. Mol. n. 88. Diss. Dd. alii aliter Clar. 5. sen. §. usura in f. & Menoch. 2. arbit. 398. usuras toto suo genere illicitas: Borch. non multo secus ceterorum quidem contractuum permissas, peccata autè auctas dixit, de qua in. potiss. controversia est, indistinctè iure divino prohibitas esse contendit. Sed meo quidem iudicio multò convenientius, quamvis à Borch. reprehensus, Molin. hic. n. 10. cum Don. hic c. 2. in quantum non damno afficiunt proximum, permissas esse defendit arg. dd. ll. d. v. qui pulsbrè hoc declarant Molin. hic nu. 530. Celer. in processu suo p. 1. c. 10. n. 68. Don. d. c. 2. Borch. d. c. 1. n. 16. c. 1. ff. & C. de usur. dd. Dd. dd. ll. Diss. gl. & Bart. cum Ias. in l. 1. n. 5. C. de sa. n. Trin. quos sequitur præter alios Covar. 3. var. resol. 1. nu. 5. Gail. 2. obs. 5. n. 5.

VI.

Poro ad obligationem usurarum requiritur ut & **Vsurarum Obligatio**
& causa sit iusta & modus non illegitimus a: Causa aut **Causæ.**
est conventio aut mora b, illa rursus aut est stipulatio, qua **Stipulatio.**
si modo certa sit c, non tantum in stricti juris, d sed etiam **Patium.**
in bonæ fidei e: Aut pactum, quo, si modo incontinenti sit **Patium.**
adjectum f, in bonæ fidei tantum g non itidem in stricti juris contrañibus h usuræ debentur.

a Duar. Don. Borch. Vult. dd. ll. b l. 3. & 4. C. b. t. inñct. l. 2.

A 3

c. depositi

C. depositi l. 17. C. locati c l. 31. l. 41. §. ult. h. t. d. d. l. 31. & d. §. ult. l. 3. l. 4. & ibi Sich. C. h. t. l. 10. §. 4. mandat. e l. 24. præscripti. verb. l. 11. & 12. h. t. Borch. d. c. 3. n. 35. f l. 7. §. 5. de pacti. l. initio C. de pact. int. empt. & vend. l. 24. in f. depos. Borch. d. c. 3. n. 3. g d. l. 24. in f. l. 26. §. 1. depositi l. 17 §. 4. h. t. d. l. initio. h l. 3. & 4. C. h. t. d. l. 24. §. 1. l. 10 §. 4. mandat. Cuiac. 11. obs. 37. & 10. obs. 14. Don. Borch. d. c. 3. Diff. Alciat. ad l. 121. de V. S. Duar. hic c. 2. per à multis lectam, sed à paucis intellectam l. lectam de R. C. l. venditor communis præd. l. 135. §. Seia de V. O.

V I I.

Verum Regula hæc quasdam notatu dignas recipit limitationes, cum ratione personæ, cujusmodi est fiscus *a* civitas *b* argentarius *c*; tum ratione causæ, cujusmodi est ingens periculum pecuniæ trajectitiæ *d* & incertum, pretium ceterarum rerum, præter pecuniam numeratam fungibilium *e*. Quibus casibus omnibus usuras, etiam in strictis judiciis citra stipulationem saltem nudo pacto deberi placuit.

a l. 17. §. 5. l. 43. h. t. b l. 30. eed. c nov. 136. c. 4. d l. 5. §. 1. l. 7. de nau. fen. hic repete th. 3. lit. c. e l. 12. & ibi Gothof. C. h. t. v. Don. Borch. d. c. 3. n. 39. & seqq. Vult. d. c. 44. n. 83. & per eos alleg.

V I I I.

Planè si ex nudo tantum pacto debitas persolverit, solutas nec ut indebitas repetere, nec in sortem imputare debitor poterit *a* Quinimo si vel pignus aliquod pro usuris nominatim *b* acceptum sit, usuras per retentionem illius servare *c* indefinite solutum pro lubitu vel in sortem vel in usuras imputare *d* creditor poterit.

a d. l. 3. & 4. C. h. t. l. 26. de cond. indeb. d. l. 24 in f. de pos. arg. l. 5. §. 1. de sol. Sich. ad d. l. 4. C. h. t. Duar. Don. Borch. dd. V. b d. l. 4. & ibi Sich. l. 11. §. si in sortem de pignor. 23. Diff. Cuiac. 5. obs. 24. quem sequitur Borch d. c. 3. n. 45. c d. l. 4. & d. §. si in sortem l. 22. C. h. t. l. 8. §. ult. de pignor. act. Don. ad Lun. C. etiam ab chirogr. d l. 21. C. h. t. l. 1. C. l. 1. & l. 58. ff. de solut. unct. l. 5. §. 2. in f. d. t. Borch. d. c. 3. n. 48.

I X.

Sed discutienda venit hoc loco variè a variis agitata quæstio, An qui per longum tempus ex pacto indebitas usuras

usuras solvit, in posterum etiam eas solvere obligetur? Et sane præsumptionem quidem obligationis non tamen obligationem ipsam induci, atque ob id onus probandi in debitorem transferri longi temporis præstatione communior Dd. Calculus ususque, optimus LL. interpres, comprobavit.

Molin. de usur. q. 20. n. 205. Duar. hic c. 2. Don. Borch. c. 3. nu. 66. per l. 44 §. 1. de V. O. l. 28. C. de pact. l. 7. C. h. t. iun. l. 6 ff. eod. Diss. alii aliter quos v. apud Molin. d. l. v. & inter modicum & longum tempus distinguentein Gothofr. in d. l. 28. C. de pact. d. l. 7. v. aliquando C. & d. l. 6. v. per longum tempus ff. h. t. & præcipue per l. 20. v. ne contra dicente C. de agric. & censu lib. XI.

X.

Nec prætereunda & illa, An si ab initio majores usuras stipulatus, per multos annos minores acceperim; aut minores pollicitus, majores sciens præstiterim, postea majores petiturus, aut indebitè solutas condicturus, pacti taciti exceptione repelli possim? Et videtur utrobique posse.

l. 5. & ibi Goth. l. 8. C. h. t. l. 13. in pr. ff. eod. Borch. c. 4. n. 29. sed non idem planè admittendum in eo qui in totum usuras debitas per longum tempus non petiit l. 17. §. Divus ubi Don. h. t. & de usur. c. 5. pag. 31. Neq; etiam procedit in reditu annuo, ubi pro maiori minori soluto, non tamen propterea maior deberi desinit v. omnino Borch. d. c. 4. n. 32. Et hæcenus de conventiono.

XI.

Mora in bonæ fidei judiciis a quibus & legata & si Mora. dei commissa æquiparantur b usuras arbitrio judicis secundum morem regionis æstimandas c producit. In strictis verò judiciis usuræ ex mora nullæ petentur, si conventio nulla præcesserit d: ne quidem post litem contestatam e. Tunc enim demū currere non incipiunt, sed iam ante currentes procurrere non desinunt.

a l. 17. §. 3. & 4. l. 32. §. 2. h. t. l. 13. C. eod. l. 24. & seq. de pos. l. 2. C. eod. l. 54. locati b l. 3. in pr. l. 34. h. t. l. 87. §. 1. de leg. 2. l. 3. C. in quib. causis in integr. l. 1. & 2. & 11. C. de usur. legat. & fideicom. Hottom. de usur. p. 16. Don. Borch. d. c. 3. n. 15. Diss. Coras. 2. Miscell. 7. c ita tamen ut legi non offendant l. 1. in pr. l. 37 ff. h. t. d l. 3. C.

l. 3. C. h. t. l. 2 2. de donat. l. Lecta de R. C. Borch. d. c. 3. n. 17. Cuiac. 14. obs. 2 2. fiscum tamen excipe l. 17. §. 5. l. 43. h. t. & civitatem vel temp. cui ob honorem seu decretum seu decernendum quid promissum est l. 1. de pollicit. e. d. l. 24. prescr. verb. l. 3. v. citra stipulationē l. 2 2. ver. usura qua sine C. h. t. l. si pupil. in f. iunct. l. seq. de negot. gest. §. actionum & ibi Myns. n. 16. Don. n. 3 1. fol. 346. l. de act. Duar. Don. Borch. d. c. 3. n. 5 2. Diss. las. in l. cum fundus de R. C. Coras. d. c. 7. Vult. d. c. 44.

XII.

Regularis in
persona.

Est autem mora frustratoria dilatio, tam à creditore in recipiendo, quam à debitore in solvendo debito, commissa *a*. Eaq; propriè & regulariter committitur in persona *b* quando purè obligatus debitor, aut in iudicio per litis contestationem *c*, aut extra iudicium per creditorem aliūve ipsius nomine *d* oportuno loco & tempore interpellatus *e*, sine iusta causa *f* solvere recusa- verit.

a ita ferè definit Cuiac. in l. 23. de V. O. Don. de mora *c*. 1. Borch. d. c. 3. n. 14. arg. l. 3. §. fin. ver. frustrationem l. 2 1. ver. differendi h. t. l. 3 1. §. 2. de negot. gest. l. 5. de R. C. l. 37 in f. mandat. Diss. multi moram definiri posse negantes per l. 3 2. in pr. h. t. l. 9 1. §. sequitur de V. O. v. Coras. 2. miscell. 6. b d l. 3 2. in pr. d. l. 87. §. 1. de legat. 2. Forcat. hic n. 6. Menoch. 2. arb. 220. n. 25. c l. 1. & 2. C. de usur. leg. l. 1. C. de pet. her d l. 17. §. 3. l. 24. §. 2. l. 3 2. §. 1. h. t. l. 3. in pr. quod vi aut clam l. 17. §. 4. ad l. l. de adult. e. d. l. 3 2. in pr. h. t. l. 39. de solut. Nec tamen sufficit servo absentis denunciatum fuisse d. l. 3 2. §. 1. si instantia remittatur v. Don. hic c. 4. f l. 2 1. & l. 24. h. t. l. C. si adver solut. Don. in d. l. 5 de R. C. n. 5 & de mora C. 5.

XIII.

Ast hic non inutiliter quæritur? An etiam, si iuramentum interveniat, aliqua *a*; Et an solummodo unica *b*, ad constituendum in mora debitorem, interpellatio sit necessaria? Nos utrobique affirmativam juris analogiæ magis convenientem arbitramur.

a Borch. de feud. c. 3. n. 2 1. Oesten de mora *c*. 2. n. 23. Dissent. Menoch. d. cas. 220. n. 2 1. b d l. 3 2. ver. interpellatus ubi gl. & Baro 101. h. t. l. 23. & l. 1 2 2. & Seis de V. O. l. 84. & 87. §. 1. de legat. 2. l. 3. §.

l. 3. §. 1. quod vi aut clam l. 13 §. 1. de novi op. nunt. arg. l. boves de V.
 S. Mascard. 2. probat. 533. n. 35. Cuiac. 8. ad Afric. in l. 27. h. 1. quos
 sequitur Duar. in l. 1. 2. 2. §. coheredes de V. O. Don. de mora c. 4. Anto.
 Fab. 6. Coniunct. 7. in pr. Diff. Coras. 2. miscell. 7. Costal. in d. l. 3. 2. nu.
 17. & alii aliter quos v. apud Mer. d. cas. 220. n. 26.

XIV.

Irregulariter & improprie mora committitur in re
 ipsa, hoc est, ipso jure sine interpellatione a, quæ non nisi
 in certis quibusdam casibus admittitur b; quorum om-
 nium est celeberrimus in minorib. 25. annis, quibus ex
 constitutione D. Severi etiam sine ulla interpellatione
 usuræ ex mora debentur c.

Irregularis
 in re ipsa.

a d. l. 3. 2. in pr. h. t. d. l. 87. §. 1. de leg. 2. l. 26. §. apparet de fi-
 deicom. lib. Goed. in l. 1. 2. §. 1. de V. S. n. 7. b l. 23. §. 1. & ibi Goth.
 h. t. & v. late hos recensentem Menoch. d. cas. 220. n. 5. & seqq. c d.
 §. apparet de fideicom. lib. l. 3. C. in quibus causis in integr. v. Borch. d.
 6. 3. n. 15. & seqq.

XV.

Sed anceps hic & dubia oritur controuersia ex l. cu-
 rabit 5. C. de act. emp. An merce à venditore tradita, &
 pretio ab emptore non soluto, usuræ ex mora regulari vel
 irregulari peti debeant? Et sanè Ictorum quidam hoc
 nostro seculo facile solertissimus in d. l. curabit contra
 receptam hætenus Dd. opinionem minorenes quidem
 ex irregulari, majorenes verò ex regulari mora hoc casu
 usuras petere posse contendit a. Nos tamen bona cum
 illius pace an communem tueri valeamus periculum fa-
 ciemus b.

a per d. l. curabit d. l. initio C. de pact. int. empt. l. 2. C. h. t. d. l.
 87. §. 1. de leg. 2. d. l. 26. §. apparet de fideicom. lib. d. l. 3. C. in quibus
 causis rest. b freti textu manifestis in l. lul. 13 §. veniant 20. de act
 empt. sanct. d. l. 2. C. h. t. & d. curabit Borch. d. c. 3. n. 30 Couar. in d. l.
 curabit per tot. Cui tamen ibidem, usuras non secundum quantitatem
 pretii sed secundum quantitatem fructuum computandas esse asserenti,
 neuiquam ad stipulamur per d. l. Iulianus §. 20. l. 10. h. t. l. fin. de peris.
 & commod. res vend. §. cum a. Inst. de empr. & vend. & simil.

XVI.

Nec minus ambiguum est, An in obligationibus in

B diem

diem contractis etiam ita mora committatur, ut, die pro homine interpellante, alia interpellatione non sit opus: Nobis tamen affirmantium magis arridet sententia.

l. 12. C. de contrab. & com. stip. l. 2. C. de iuro Emphyt. l. 9. in f. l. 18. in pr. h. t. l. 4. de leg. com. l. 23. de O. & A. l. 135. §. 2. de V. O. Menoch. d. cas. 220. n. 42. Borch. de feud. c. 3. n. 19. & seqq. à quib. non Diff. Don. de mora c. 3. Anton. Fab. 6. coniect. 7. qui hoc idem ad stipulationes tacite diem continentes extendit per l. 14. l. 73. l. 98. §. ult. de V. O. v. consent. Don. in d. l. 14. n. 4. & de mora c. 2. eundemq. Diff. c. 3.

XVII.

Effectus.

In utraque itaq; mora constitutus debitor, non tantum ad usuras in bonæ fidei iudiciis a fructusq; b rei principalis cum suis causis & accessionibus c in omnibus aliis etiam strictis actionibus d: sed & vel ad interesse e vel ad pœnam f imò ad omnem rei casum g actione perpetuata h præstandum obligatur: Nisi re adhuc integra vel rei ipsius præstatione i debitivæ oblatione k vel novatione l conditionalive stipulatione m in obligationibus puris n aut etiam diem vel pœnam solam habentibus o ante litem contestatam p moram purgaverit.

Purgatio.

a v. omnino Goedd. in l. 12. §. 1. n. 8. de V. S. b De fructibus § in diffus. de rei vind. sat. copiose disceptatum est, ideoq; ne crambe bis cocta mors sit, hoc saltem in memoriam indegisse sufficiat, cum nec Donelli nec Vultei explanationes textib. iuris & præsertim l. qui scit §. 1. & 2. l. fructus 45. h. t. cum l. In bonaf. 48. de acquir. rerum dom. per omnia satisfacere videantur, nos in tanta LL. obscuritate opinionumq; diversitate à Bartoli inter tit. habentem & non habentem bonaf. possessorem, distinctione Dn. VVesenb. in §. si quis à non domino Inst. de rerum Divis. & communi Dd. calculo approbata, consuetudineq; optima LL. interprete confirmata non temere recedere debere. c Quid cause quid accessionis vocabulo veniat, quid tridem ab usuris & fructibus differant videre est apud. Don. tr. de usur. s. de causa & accessionibus d l. 8. & l. 39. h. t. l. 23. de leg. 1. l. 26. de leg. 2. l. 118. ad Trebell. Goed. d. l. 12. §. 1. n. 8. e si sc. non pœna sed diei tantum nomine conventum sit l. 84. cum ibi not. de V. O. l. 23. de O. & A. l. fin. de peric. & com. rei vend. f si sc. eius mentio facta fuerit l. 12. C. de contrab. & com. Cuiac. d. l. 84. Mynsing. 3. obs. 95. l. 9. h. t. l. 57. de evict. g l.

82. §. 1. de V. O. l. 21. & 23. de const. pec. l. 23. l. 39. §. apud Tul. l. 47. §. ult. de leg. 1. l. 45. de O. & A. iunct. l. 40. de pet. hered. l. 53. sol. matr. l. 14. §. ult. Depos. Quas LL. Donell. in l. quod te 5. de R. C. invicem conciliare studet distinctione l. 15. in f. de rei vind. Aliam aut potius pleniorē v. apud Goedd. in d. l. 12. §. 1. n. 9. v. & Hottom. illustr. quest. 30. h. l. 27. b. t. & ibid. Cuiac. 8. ad Afric. l. 73. & l. 91. §. 3. & ibid. Cuiac. de V. O. Borch. d. c. 3. n. 22. Goedd. d. §. 1. n. 8. i d. l. 84. & ibi Cuiac. de V. O. Vult. d. c. 44. n. 64. k. l. 1. §. fin. h. t. l. 2. 6. 9. 19. C. eod. l. 28. §. 1. de admin. tut. l. 73. §. ult. de V. O. Don. in l. 91. §. 3. rod. n. 5. l. 105. d. t. l. 72. in f. de solut. l. 18. l. 14. in pr. de novat. d. l. 72. §. 1. de solut. v. Cuiac. in l. 56. de V. O. in f. v. & l. 31. in pr. de solut. iunct. d. l. 56. §. 8. m. l. 29. in f. d. l. 72. §. 1. de solut. Cuiac. in l. 29. de V. O. in f. n. d. l. 19. §. 3. §. ult. in de perpet. & temp. act. Forc. de mora p. 3. n. 11. Ant. Fab. d. c. 7. v. Dō. ad d. l. 84. o. d. l. 84. d. l. 122. §. 2. l. 21. in f. cū l. seq. de recept. arb. l. 17. de cōst. pec. Goedd. d. §. 1. n. 10. diff. Fab. d. l. Si verò vel diē & panā simul habuerint, purgatio nulla admittitur l. 23. de rec. ar. l. 23. de O. & A. ubi Cui. 7. ad Afr. l. 77. l. 125. §. Seta de V. O. ubi Dua. Don. d. l. 81. §. 2. Myns. 3. obs. 95. Goedd. d. §. 1. n. 10. Diff. Fab. d. l. Dou. hic. c. 9. Solus excipitur fideiussor qui certa die sub pena aliquem in iudicio sisti permittit l. sancimus C. de fideiuss. Duar. ad l. 84. de V. O. Goedd. d. l. p. d. l. 84. de V. O. l. 8. ubi Costal. si qui caut. Don. d. l. 91. §. 3. n. 8. Fab. d. c. 7. v. omnino variè de purgatione mora Diff. ap. Menoch. 2. arb. 7. n. 13. & seqq. qui ipse hoc omne iudicis arbitrio djudicandum relinquit.

XVIII.

Hæc de uno debitore: Quid verò si plures sint ejusdem rei debitores, an etiam tunc mora unius nocebit alteri? Si ambo principaliter obligati sint neutri a; si verò unus principaliter, alter accessorie, illi tantum sua propria, huius verò nequaquam b; huic autem non tantum sua propria c sed & illius mora d detrimento erit futura.

a l. 2. §. 4. h. t. l. 173. §. pen. de R. I. b d. l. 32. §. ult. l. 23. de V. O. c p. fideiussori mandatori & c. d. §. ult. l. 44. de operis lib. l. 91. §. 4. de V. O. d l. 68. §. 1. ubi Bart. & Dd. de fideiuss. l. 10. C. eod. l. 54. in pr. locati iunct. d. l. 91. §. 4. de V. O. l. 24. §. 1. h. t. n. l. 49. l. 88. l. 127. de V. O. v. omnino Don. in l. 49. de V. O. per tot. & in l. centum capue ubi refutat Diff. Cuiac. de eo quod cers. loco.

XIX.

Sed hic elegans occurrit dubitatio si fidejussor promissum hominem ante promissoris moram occiderit, an & quæ actio adversus eum competat? Et sane non saltem Papin. Paul. & Mart. à Nerat. Iul. & Afric. sed etiam Afric. & Papin. à seipsis dissentire videntur. Nos tamen an Donelli, actionem ex stipulatu utilem competere asserentis, opinio defendi possit experiemur *b*.

a l. 19. de dolo malo d. l. 32. §. ult. h. t. l. 49. in pr. l. 88. de V. O. l. 38. §. 4. l. 95. §. 1. de solut. v. omnino Anton. Fab. 2. coniect. 12. *b* Per d. l. 32. §. ult. h. t. d. l. 49. in pr. de V. O. Donell. in d. l. 49. n. 7. & seqq. Diff. Fab. d. c. 12. Et hæc sufficiant de causis.

XX.

Modus.

Modus usurarum legitimus olim fuit primo unciarius *a* post semunciarius *b* hinc L. Genutia penitus sublatus *c* mox restauratus & ad centesimam adauctus *d* ad Iustiniani usque tempora perduravit: Qui tam in bonæ, quam stricti juris contractibus solo triente illustribus personis, mercatoribus besse, ceterisque omnibus semisse concessio *e*; certis solummodo casibus exceptis, si nimirum quis aut pecuniam trajectitiam *f* ceterave res, præter pecuniam numeratam fungibiles *g* mutuo acceperit: Aut pecuniam ejus cujus vel tutelam vel negotium gessit, clam in suos usus converterit *h*; Aut denique post rem judicatam *i* communem domum resectam *k* ultra quadrimestres inducias in mora persisterit; usuram centesimam penitus sustulit.

a Tacit. lib. 6. annal. *b* Liv. lib. 7. *c* Tacit. & Liv. dd. 11. *d* plut. in vit. Luculli *e* l. eos qui 26. §. 1. C. h. t. nulla etiam obstante consuetudine regionis contraria *d*. §. 1. ver. nec liceat. Ecclesia tamen ex nov. 7. ubi Cuias. quadrantem cuicumq; creditori: Et Agricola ex Nov. 32. itemq; extraneus dotem promissam intra triennium non solvens ex l. ult. §. præterea C. de iure dot. Et heres opus vel statuum, reip. a testatore legatam non ponens, ex l. 17. §. ult. de usur. trientem præstando liberantur. *f* d. l. eos qui §. 1. v. in trajectitiis. sed an non per Nov. 106. stipulando superari poterit? non poterit per Nov. 110. ut rectè annotat Cuias. ad d. Nov. 106. *g* l. 16, 17, 23. C. h. t. Nov.

32. & seq. Cuiac. 3. obs. 35. Borch. c. 4. n. 23. Don. c. 4. h. Ita rectè
Don. d. c. 4. & communiter Dd. per l. qui sine 38. v. Sed quas de negot.
gest. l. 7. §. 4. & 8. l. 54. de admin. tut. Quamvis magni nominis quidã
Ictus hanc communem Dd. opin. planè contrarium esse asserat per d.
Leos qui §. 1. & l. 1. C. de usur. pup. & l. 1. C. de fiscal. usur. i l. 2. &
3. & tt. C. de usur. rei iud. k l. 4. C. de adif. priv. l. 5 2. §. 8. pro socio.

XXI.

Planè usuræ usurarum sicuti & usuræ fructuum a
non tantum jure veteri interdictas b sed ne Iustiniano
quidem, licet in sortem redactas c præter solius pupilli
usuras a tutore in suos usus conuersas d exigi posse indu-
bitati juris est. Si tamen minoribus usuris sua die non so-
lutis, majores, legitimas tamen, stipuler, eas mora commis-
sa ut usuras usurarum exigere non prohibeor e.

a l. 15. h. t. l. 26. de cond. indeb. b Cic. 5. Epl. ult. c l. 20. l.
29. h. t. l. ult. C. eod. l. ult. C. de usur. rei iud. .d l. 7. §. 11. l. 58. §. ex
duob. de admin. tut. Molin. hic n. 602. Decian. 2. cons. 59. n. 50. e l.
quamvis 8. C. h. t. arg. l. 4. §. 1. de leg. com. Don. cap. ult. p. 31.

XXII.

Hac deniq; nostra tempestate non tantum constitu-
tionibus imperii a sed etiam Electoralib b usuræ quin-
cunces non tam ut reditus annui emptio, quam ut usuræ
proprie sic appellatæ c indifferèter omnib, sunt permissæ.

a v. Die Reichs abschiede Anno 1500. 1530. 1548. t. Von
wucherlischen Contracten. b Anno 1555. promulgati. c Colerus
d. p. 1. c. 10. n. 95. & seqq. Diss. Geil. 2. obs. 5. n. 10. & 2. obs. 7.

XXIII.

Ad hunc igitur modum si quis usuras stipulatus pa- Añiones.
ctusue fuerit, eas in strictis conditione certi a in bonæ-
fidei verò iudiciis non tam actione, quam officio iudicis
consequetur b Nec quas Iudex sententiam de capitali
ferendo neglexerit, actor nova intentione petere pote-
rit c.

a l. 1. l. 3. C. h. t. in pr. inst. de v. o. b l. 54. §. usuræ locati. l. 5
cum l. seq. de negot. gest. c l. 11. l. 13. C. h. t. l. 4. C. depositi sed qua-
tenus hoc procedat si usuræ per stipulationem promissæ sint v. Don. de
usuris c. 5. p. 29.

Penz.

Quòd si verò limites istos excefferit, utile quidem per inutile non vitiabitur *a*; usuras tamen ultra legitimum modum exactas non tantum debitori restituere, aut certè in sortem imputare creditor tenebitur *b*, sed etiam infamia juris notatus *c* pro ratione delicti criminaliter extra ordinem coercebitur *d*.

a l. usuras l. placuit C. h. t. v. in terminis hanc questionem decidentem Geil. 2. obs. 4. *b* l. 9. l. 20. & 29. ff. l. pen. C. h. t. *c* l. 20. ex quib. causis infam. *d* Menoch. arb. 398. n. 15. quem prater alios etiam sequitur Borch. c. 5. n. 9. Diff. Bal. in d. l. 20. Rol. à Val. 1. cons. 74 Crav. cons. 6. n. 104. Quae omnia & ad Iudeos extendi posse quamvis reclamante ubiq. consuetudine pluribus confirmat Clar. d. §. usura ver. hac autem & Curt. lun. in l. pen. n. 5. de R. C.

XXV.

Cognata.
Arrigenis.

Usuris maximè Cognata Arrigenis *a* est pactio, quæ mutuus rei usus pro pecunia credita tribuitur *b* ut ea in vicem usurarum utatur fruatur *c* Eaque à cujacio *d* in tacitam & expressam dividitur: Sed à communi Dd. schola nulla præter expressam rectè agnoscitur *e*.

a l. 14. & l. 17. h. t. adeo ut quibusdam etiam gravior usura videatur arg. l. 11. C. h. t. cum tamen non tam usura quam pignoris quedam species sit censenda l. 33. de pig. act. l. 1. §. 3. l. 11. §. 1. de pignorib. *b* d. l. 11. §. 1. Don. de pignor. c. 13. Cuiac. 3. obs. 35. & 8. obs. 16. *c* d. l. 33. de pign. act. l. 17. C. h. t. l. 6. C. quod cum eo. *d* Cuiac. 5. obs. 24. quem sequitur Borch. de usur. c. 6. n. 3. per l. 8. in quib. caus. tacitè hyp. *e* l. 4. & ibi Sich. l. pignorib. C. h. t. v. §. th. 8.

XXVI.

Hæc pignoris species quamvis jure Canonico clericis interdicta *a* civili tamen jure adeo approbata est *b* ut vel nuda saltem conventionione *c* modo licet incerto *d* legitimum tamen non excedente *e* constitutum, non tantum utendi fruendi, sed amissa etiam possessione actione in factum ejus recuperandæ potestatem creditori faciat *f*.

a c. 1. & c. 8. X de usur. sicuti nec iure Novell. fructus pignoris ab agricolis pacisci licet Nov. 32. & 33. Borch. d. c. 6. n. 6. *b* v. Geil. 2. obs.

2, obs. 3, Myns. 6, obs. 71. c. l. 14, C. h. t. d. l. 11. § 1. de pign. d. l. 14, d. l. 17, C. h. t. e alias enim superfluum aque in sortem computabitur d. l. 1. §. 3. de pignoribus iunct. l. 9. ff. h. t. d. l. 14. & l. 16, C. eod. Don. c. 4. hic & de pignorib. in f. Diff. Borch. d. c. 6. n. 6. Cuiac. 3. obs. 35. & 8. obs. 17. v. Myns. d. obs. 71. f. d. l. 17, C. h. t. d. l. 11. §. 1. ubi Azo de pignorib. Cuiac. d. obs. 35. in f.

XXVII.

Nec absimile quoque est illud genus constituti redditus, cum quis vel fundum ipsum vel redditus annuos fundi vendit, ea lege ut sibi quoties velit redimere liceat,

Emptio reddituum & pactum de retrovendendo.

De reddituum emptione ut & de pacto de retrovendendo & simill. brevitate causa videri potest Geil. 2, obs. 2. 3. 9. & 16. Borch. hic c. 4. n. 32. & seqq. Et hactenus de usurarum obligatione; nunc breviter etiam de earundem dissolutione.

XXVIII.

Ad extremum sicuti alias quolibet principali sublato tolluntur omnia ejus accessoria a ita & usurae obligatione dissoluta deberi desinunt: Quae dissolvitur aut legis beneficio, si vel de usuris in iudicio actum sit iudiciumque sententia iudicis finitum b vel quantitas usurarum non tantum summam c sed etiam particulatim solutarum d ad duplum usque excreverit e, vel denique 30, aut 40, annorum praescriptio petitioni obstiterit f.

Usurarum dissolutio.

a l. cum principalis de R. I. c. cum accessorium ibid. in 6. b l. 1. §. fin. h. t. l. 26, C. eod. l. fin. C. de usur. rei iud. si tamen iudex etiam de usuris donec pecunia solvatur dependendum sententiam tulerit, ei, si provocatum non sit, standum omnino erit l. 1. C. de sent. qua sine cert. quant. Don. hic c. 5, p. 28. c. l. 10, C. h. t. d. Nov. 121. & 138. e l. 26, §. supra duplum de cond. indeb. l. pen. in f. C. h. t. f l. si quis emptiois §. fin. C. de praeser. 30. vel 40. ann. d. l. eos qui 26. in pr. C. h. t. Quae tamen praescriptio an etiam in redditibus annuis & antichresi admittenda sit maxima est inter Dd. cum veteres tum recentes controversa ut videre est apud Borch. hic c. 4. n. 34. & seqq. & c. 6. n. 9. & seqq. Cuius tamen negativae & nos subscribimus.

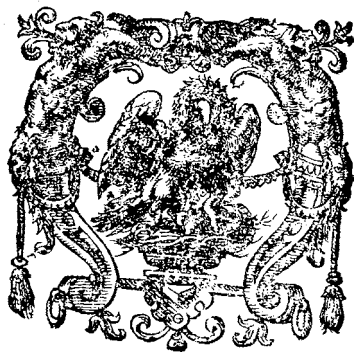
XXIX.

Aut hominis factio si vel sortem principalem solverit a vel solenniter saltem creditori eam obtulerit b eoque

que accipere recusante integram e obfignaverit simul ac depofuerit d in eo loco quem iudex de ea re aditus ftatuert e.

a l. 49. §. precii de aft. empt. l. 26. in pr. C. h. t. Idem obtinet fi debitum cum debito five utring, five ab una tantum parte ufurario compensaverit l. 11. §. 12. de compensat. b testib. presentib. l. 6. §. 9. §. 19. C. h. t. l. 28. §. 1. de admin. iur. Dd. communiter in l. 9. §. ibi Duar. sol. matrim. Ferret. de mora n. 28. locog, §. tempore oportuno l. fi soluturus l. creditor de solut. Borch. hic c. ult. n. 7. §. 8. c Ripa in l. 5. de R. C. Menoch. 2. arbit. 3. caf. 232. d d. l. 6. §. d. l. 19. C. h. t. Bal. §. Immo. i. in l. 1. de lib. §. posth. Matth. de Afflict. lib. 1. const. Neap. rub. 17. n. 6. Tiraq. lib. 2. de irrog. retract. §. 4. gl. 6. n. 11. Dozell. hic c. ult. §. in l. obfignatione C. de solut. §. in l. 122. §. Seia ubi §. Goth de V. O. Borch. d. c. ult. n. 11. v. omnino Diff. Molin. de usur. n. 296. §. multis seqq. quem etiam fequitur Duar. in d. §. Seia qui hanc folennem obfignationem §. depositionem requiri pernegant per d. l. 122. §. 5. in f. de V. O. Secus vero est in Anticbresi, qua nuda oblatione permittitur l. 11. C. h. t. Borch. d. c. 6. n. 8. §. d. c. ult. n. 14. ubi vide etiam plures alios oblationu effectus &c..

F I N I S.

DISP. V.

DISPUTATIO

QVINTA

Partis Quarta Pandectarum

Ex tit. ff. C. ext.

DE PROBATI

ONIBVS ET PRÆ-
SUMPTIONIBVS

QVAM

Sub Auspicio Dei Opt. Max.

PRÆSIDIO

Clariss. Consultissimiq. Viri

Dn. LEOPOLDI HACKELMANNI

I. V. D. & P.P.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
ad VII. diem VIIbris propositam

ET AVITA ET PROPRIA

VIRTUTE, OMNIQVE HUMANIORI

DOCTRINA AC IVRIS PERITIA SINGV-

lari nobilissimo juveni Dn. CHRISTOPHO-

RO à Loss Eq. Misn. &c. in amicitia &

observantia pignus dedicabat

M. ELIAS FRIDERICVS

VOLCKENANT.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDLXXIV.

**DE PROBATIONIBVS ET
 PRÆSVMTIONIBVS.**

Continuatio:

HAtenus de contractib. eorumq; accessionibus disceptatum est, qui dum, nisi probentur, pro nullis habeantur *a*, non extra oleas vagabimur, si filum Imp. secuti *b*, utilissimam illam probationū materiam disputando nunc persequamur *c*.

a l. 77. de contr. empt. l. 17. in f. de in diem add. l. 10. de reb. dub. unde illud vulgo circumfertur non ius deficit sed probatio l. duo sunt 30. de test. tur. Clar. com. op. §. ult. q. 5 2. Duar. de probat. in pr. Donell. de probat. c. 1. b l. 2. §. sequentem C. de vet. iur. enucl. c ita contin. post. gl. Sich. in rub. C. h. t. Cuiac. VVes. par. cod.

T H E S I S I.

Definitio.

Divisio.

Artificialis.

Inartificialis

Etymolog.

PROBATIO *a* UT NON INEPTĒ rei dubiæ per argumenta declaratio vulgo definitur *b*, Ita non inconcinnè in artificialem & inartificialem dividitur *c*. Illa ex ipsa rei causa solertia advocati eruta, argumentis potiss. nititur *d*: Hæc extra rei causam à litigatoribus ad advocatum allata, testimoniis fundatur *e*.

a Quæ aliàs etiam respectu nostri, hic v. tantum respectu aliorum accipitur VVes. hic n. 2. Sic dicta à probe, non ut quidam volunt, quod probe faciat, qui probet, sed quod efficiat ut probum ac rectum iudicetur id quod allegat Don. hic c. 1. b ita def. post gl. Bart. AZO & alii in rub. C. h. t. quos cont. Bal. in d. R. & Can. X eod. recte defend. VVes. par. sic b. rub. C. n. 2 & Rob. 4. sent. I. plures v. apud Goth. in R. ff. h. t. Duar. & Don. d. c. 1. Obr. disp. 1. de prob. th. 1 3. c qua distributio à philosophis primū inventa, à ICiis eodem modo comprobata est Men. pres lib. 1. pres. n. 6. VVes. hic n. 4. Duar. c 3. Don. c. 5. Rob. d. c. 1. Dividitur ab aliis aliter & præcipue in plenā & semiplenam Sich. in d. R. VVes. d. n. 4. de qua quid sentiendum dictum est ex Duar. & Don. § disp 2. p. 3. de iureiur. d VVes. Duar. Don. & Rob. dd. h. c dd. Dd. dd. il. eleganter Obr. d. disp. I. th. 3 1. & seqq.

Argumen-

II.

Argumenta ex præsumptionibus potiss. deducuntur *a*, Artificialis
 quarum aliæ iuris sunt, aliæ hominis *b*, præsumptiones iuris species.
 aut sunt iuris & de iure simul, quando ius aliquid indubitan- Præsumtio
 ter præsumit, præsumptumq; simul pro iure ponit, nec ullam iuris.
 probationem, nisi confessionem *c* in contrarium admittit *d*:
 Aut iuris tantum, quando ius quidem aliquid verisimiliter
 præsumit *e*, sed ei tam diu fidem habet *f*, donec aduersarius
 contrarium evidenter demonstrat *g*.

a V. Bal. in R. C. h. t. Men. 1. præf. 7. n. 4. Ves. d. n. 4. Don. d. c. 3.
 Vult. 2. Iuris p. 2. *b* Panor. in c. quanto X. de præf. Myns. in R. X. de prob.
 v. omnino Men. 1. præf. 2. ubi plurib. examinatis Dd. divisionib. hanc tan-
 dem veriozem esse concludit. *c* Sich. ad l. 16. C. h. t. n. 11. Mascard. q. 10.
 n. 5. vol. 1. *d* l. 34. C. ad l. iul. de adult. l. fin. inf. C. ad Maced. l. fin. C. ad
 Veller. l. fin. C. arb. iur. c. u. qui fid. de Sponsal. c. per tuas in f. de condit. appos.
 c. vidua de reg. & cons. ad rel. c. testimonium de testib. Mase. d. q. 10. n. 49.
 Men. 1. præf. 3. *e* exempla sunt in l. 24. ff. h. t. l. 5. C. de iniur. l. 3. C. de ap-
 poch. publ. c. literis de prob. c. nec aliqua 27 q. 1. *f* l. 25. ff. l. 16. C. h. t. l.
 iudicia C. d. rei vin. d. c. literis & c. fin. X. h. t. *g* d. l. 24. d. l. 25. d. l. iudicio
 l. fin. in pr. quod met. ca. c. proposuisti X. h. t.

III.

Præsumptiones hominis aut necessariæ sunt *a*, quæ rati- Præsumtio
 onibus infallibilib. nixæ *b* plenam *c* aut probabiles, quæ hominis.
 rationib. verisimill. suffultæ *d* præsumptivam *e*: aut temera-
 riæ, quæ rationibus leviculis stabilitæ *f*, per se quidem nullam
 iudici fidem faciunt *g*, quæ tamen non profunt singula, multa
 iuvant *h*.

a ita disting. gl. in c. dixit dominus 32 q. 1. Myns. d. R. n. 36. Duar.
 c. 3. *b* exemplum est in l. optimam C. de contrah. & com. stip. & apud
 Plur. in Alcyb. *c* lult. C. h. t. c. 2 X. cod. *d* Exemplum est in l. 3. l. 12.
 & in l. 22. h. t. & in l. 11. §. si rem 12. de leg. 2. *e* l. ult. in pr. quod met.
 caus. c. tertio X. h. t. *f* exemplum est in l. 4. l. 27. & l. pen. h. t. l. 10. C. cod.
g ad. l. c. in cunctis 11. q. 1. quo etiam refert fama Duar. hic. c. 7. per l. 3.
 de test. l. decarion. C. de pœn. v. Obr. disp. 3. th 87. & seqq. Don. c. 6. *h* l.
 præcula ff. instrumenta C. h. t. qua omnia facilius estimantur arbitrio iudi-
 ci nec possunt certa regula definiti v. omnino erudite hac explicancem
 Duar. d. 6. 3. 4. 5. 6. p. 1. & c. 3. p. 2.

Inartificialis
 species.
 Propria.
 Impropria.

Testimonia alia magis proprie probationum funguntur munere, ut testes & instrumenta *a*, de quibus fufius agetur in disputatione subsequenti proxima *b*: Alia non tam probare, quam ab onere probandi relevare videntur, ut confessio *c* & iurjurandum *d*.

a l. 11. C. de fid. instrum. Don. c. 6. VVes. d. n. 5. Rob. d. c. 1. quo etiam referunt ocularem demonstrationem per l. 8. fin. reg. VVes. d. n. 4. Sicb. d. R. n. 8 qua tanquam potissima ac precipua ceteris omnibus preeminere ac derogare creditur arg. §. fin. Inst. de grad. l. 1. de in integr. rest. Rol. à Vall. lib. 3. cons. 7. n. 90. VVes. p. 2. cons. 58. n. 14. Itemq; Notorii allegationem, qua probatio probata nuncupatur Bal. in l. 1. C. quomodo & quando & in l. cives C. de appell. v. Myns. 6. obs. 3. Gel. 1. obs. 3. i. n. 5. *b* ex tit. de fid. instr. & de testib. *c* per not. Bar. Bal. & c. ad R. C. hic VVes. d. n. 4. Rob. d. c. 1. Sicb. in l. 23. n. 12. C. h. t. qui in. sibi quasi contrarius est in d. R. n. 9. *d* arg. l. 30. de iurei. Cuiac. VVes. par. hic d. n. 4. Don. c. 6. Sicb. l. 23 C. hic n. 8. Diff. Men. 1. pref. q. 1. n. 15.

V.

Confessio.

Confessio aut iudicialis est, quæ in iudicio *a*, seu expressè *b*, seu tacitè *c* facta, consistentem simpliciter habet pro iudicato *d*, adeo ut nisi iusta forte de causa *e* nulla eius admitatur appellatio *f*: aut extra iudicialis, quæ ante litem sive contestatam sive omnino non motam facta *g*, consistenti nullum parit præiudicium *h*, nisi forte literis concepta *i*, vel etiam coram testibus edita fuerit *k*.

a l. un. C. de confess. t. t. ff. eod. c. 2. X. d. t. Sed num requiritur hic presentia partis adversa? videtur per l. 6. §. si quis absente de confess. l. 47. de re iud. l. ult. de interrog. Diff. post. Dd. Sicb. in l. 13. C. de non num. pec. n. 4. existimans illas esse correctas per l. 13. §. 2. C. de iud. b l. 5. de custod. reor. c. presertim de testib. in 6. c. fin. de iurei. in 6. *c* si vel omnino nihil per l. 11. §. qui tacuit de interrog. l. 39. in pr. de procurat. c. qui tacet de R. I. in 6. vel obscure responder d. l. 11. §. nihil interest de interrog. vel etiam iudicium fugit l. 28. de bon. lib. c. nullus de presumpt. Cuiac. 7. obs. 22. Diff. Duar. hic c. 8. vel contumaciter latitat l. 7. in f. de suspect. tut. l. 68. & 2. seqq. de iud. l. 13. §. 2. C. eod. vel deniq; iurjurandum delatum prestare aut referre recusat l. manifesta turpitudinis 38. de iurei. *d* l. 1. l. 3. in f. l. 5. l. 6. in pr. & §. fin. de confess. l. un. C. eod. l. 5. 6. de re iud. l. 25. in f. h. t. c. nos 2. q. 1. *e* l. 2. & 4. C. quorum appell. l. 26. §. pen. de noxal. act. cuiusmodi

modi est error facti & quidem alieni. l. pen. in pr. & §. si quis de iur. & facti ign. l. 7. C. cod. l. 15. C. de rescind. vend. c. sacro §. verum de sent. excom. Itemq; metus tormentorum & similes d. l. 2. l. 1. §. quæstionum de quæst. Mys. 5. obs. 23. f. l. 1. l. 2. & 4. C. quoti appell. Mys. 4. obs. 50. g. l. 25. cum l. seq. de rei vind. d. §. pen. de noxal. h. l. fin. de interrog. d. l. 25. d. §. pen. i. l. 25. in f. b. t. u. l. 13. C. de non num. pec. c. si cautio de fid. instr. k. arg. l. in exercendis c. de fid. instrum. Hannet. in tr. iudiciali c. de Confess.

VI.

Iururandum ultimum quasi expediendarum litium remedium a sive à parte b, sive à iudice c in favorem veritatis vel ad probationis defectum supplendum d, vel ad præsumptionis maculam purgandam e delatum, aut absolutionem aut condemnationem operatur f, nisi ex novis instrumentis postmodum repertis rei veritas aliter demonstretur g.

al. 1. de iurei. l. 4. §. curatores de in lit. iur. Paul. 2. sentent. 1. §. 1. b. l. 25. §. 3. h. t. c. fin. de test. cog. c. quisquis 11. q. 3. facit Nov. 90. in pr. c. quod in d. petis. casib. receptum est, 1. in l. si quando C. unde vi. 11. in l. 5. §. planè de in lit. iur. 111. in l. 1. 2. & 5. in pr. d. t. 14. in l. admonendi & ibi not. per Dd. de iurei. de quib. v. plura diss. 2. p. 3. d. t. c. l. 3. §. 1. l. 1. §. fin. d. t. l. fin. §. licentia C. de iure delib. f. l. 2. l. 9. l. 11. §. fin. & tr. de iurei. g. d. admonendi & ibi post Dd. Vves. n. 11. Mys. 2. obs. 82.

VII.

Hæc de variis probationum generibus pro nostro instituto monuisse sufficiat; Nunc ad quætionem illam in h. n. t. præcipuan, cui nimirum probandi onus incumbat recta procedimus: Ad quam enodandam non tam uter actoris aut rei, quam uter negantis aut affirmantis vicem sustineat, distinguimus, & cum Paulo ICto affirmanti non neganti, probationem incumbere generaliter definimus.

per l. 2. ff. b. t. Duar. p. 1. c. 11. & 12. & pr. c. 4. pr. Don. c. 2. Sich. ad rub. C. n. 1. Vves. par. n. 6. quatenus scilicet affirmat vel negat: quo sensu non minus verè etiam dicitur Actori non Reo; quatenus scilicet Reus est, probationem incumbere l. 3. l. 23. C. h. t.

VIII.

Actor itaq; sive in personalib. sive in realibus actionibus quid asseverat, semper id ipse non reus probare tenetur a, unde in conditione certi ex mutuo non debitor, sed creditor

Probatio affirmativa.

Actor quando probat.

numerationem pecuniæ b; in rei vindicatione non possessor,
sed petitor rei dominium probare tenetur c.

a d.l.8. & d.l.23. C. b. t. l. 2 e. ff. eod. §. non solum Instit. de legat.
Quod idem & in accusatore indistinctè procedere existimamus per l. 4. C.
de edend. d. l. 23. ubi gl. & Dd. l. ult. C. h. t. arg. l. ult. de furi. iunct. l. ult. de
priv. del. Diss nonnulli quoad atrocita delicta per l. ult. in f. C. de abolit. v. o
mnino Don. hic c. 2. Sich. d. R. & l. 23. C. h. t. Obr. disp. 1 th. 115. & seqq.
b l. 1. C. h. t. l. 24 & 25 ff. eod. eleganter Obr. disp. 2 fere per tot. c l. 2
l. 23. C. h. t. Hinc illud onus petitorum & commodum possessorum in §. commo
dum Inst. de interd. & in l. 24. ff. de rei vind. quod sancti est, ut licet iustam
tenendi causam possessor nullam habeat, non tamen nisi suam intentionem
implevit restituere cogatur l. ult. C. de rei vind. si tamen violentus sit posses
sor hoc commodum minime fruatur per l. 15. C. l. 20. ff. h. t. ut limit. speciali
ter hoc Bart. in l. 12. §. nihil commune n. 17. de acquir. poss. sicut nec si ma
terditio uti possidetis experietur per l. 1. §. est igitur ff. uti possid. §. retinēda
Inst. de interd. Quid a. poss. in rei vindicatione & quomodo probandum sit
v. omnino Obr. disp. 3. ad l. 2. 4. 12. 16. 18. & 21. C. b. t. n.

IX.

Sed incidit hoc loco difficultas non modica de præjudi
ciis & de servitutibus, ubi sæpe numero possessor non negan
tis, sed affirmantis partes assumendo, non immeritò onus pe
titoris in te suscipere videtur? Nos v. cum de illis textum ex
pressum a, de his verò à regula specialiter exceptum nihil
habeamus b, possessoris commodo possidentem nihilomi
nus frui posse cum Duareno c asseverare non dubitamus.

a l. circa 14. ff. h. t. l. 7. §. ult. de lib. caus. de quarum Antinomia cum
l. 18. h. t. & l. ult. si ingen. esse dicatur v. Cuiac. 5. obs. 37. Duar. hic c. 13.
Don. c. 2. v. & fusius tria præiudiciorum genera declarantem Obr. d. disp. 3.
th. 62. & 194. & seqq. b arg. l. 24. de rei vind. l. 8. §. 3. si serv. vind. §.
aque ver. sane Inst. de act. ubi cum Duar. & Don. malo legere sanè non ano
caju: quam cum vulgo labyrinthum in extricabilem incurrere Diss. Dd. como
muniter per l. si prius 15. in f. de nov. op. nunt. arg. l. altius C. de servit.
Vv. d. §. aque c. d. c. 13. de probat. circa med. à quo etiam non recedit
Don. d. c. 2. p. 257. Sed quid in iudiciis duplicib. ? Hic sanè cum uterq. poss.
deat, baud dubie à actoris paries sustinebit, qui habet intentionē secundum
id quod intendit arg. l. generaliter ff. de except. l. 2. §. 3. fam. her. l. 37. §. 1.
de O. & A. v. Obr. disp. 3. th. 60.

Reus

X.

Reus similiter si quid excipiendo asseverat, sive in personalib. pecuniam creditori solutam aut pensatam esse asserat *a*, sive in realibus vel usucapione vel transactione vel alio quovis titulo se tutum esse excipiat *b*, actoris partib. fungi suamq; exceptionem velut intentionem implere omnino debet *c*.

Reus quādo
do probet.

a l. 1. C. h. t. l. 19 §. 3. ff. eod. idem dicitur in l. 3. C. h. t. quamvis gl. ibi & communiter Dd. quos etiam sequitur Sich. in l. 3. C. h. t. n. 4. de praesenti in praeteritum praesumi existiment. *b* cummodi exceptiones possessorium demum necessaria sunt, si vel domini probationum metuit, vel ultra absolutionem etiam rei petite dominus declarari cupit ut recte post Don. in §. 1. in f. Inst. de act. tenet Obr. d. disp. 3. th. 65. & seqq. buc refer l. 16. C. h. t. l. 9. ff. de rei vind. *c* l. 25. §. 1. l. 9. l. 18. §. 1. l. 19 per tot. ff. h. t. l. 19. C. eod. l. 1. ff. de except. Don. Duar. Cuiac. Sich. VVes. dd. ll.

XI.

Verum non inutiliter hoc loco quæritur, An reus excipiendo Actoris intentionem statim confessus videatur, adeo ut si in exceptionis suæ probatione succumbat, Actori, quantumvis suam intentionem non probanti, merito condemnari queat? Quod non sine ratione cont. Dyn. & Cyn. post Dd. communiter Sich. negat *a*. Nisi vel expressa rei confessio *b* vel urgens aliqua coniectura *c*, aut etiam excipientis malitia *d*, contrarium suadeat.

a in l. 1. C. h. t. n. 3. per l. Non utiq; 8. ff. l. siquidem. 9. C. de except. c. cum venerabilis X eod. c. exceptionem de R. l. in 6. quod in tantum verum esse Dd. volunt ut vel solutionem obviando non tamen debuit confessus praesumatur, vel homicidium negando non tamen convictus inculpatam tutelam amplius regerere prohibeatur Sich. d. n. 3. & n. 4. *b* d. l. si quidem in pr. C. h. t. *c* l. 25. §. 2. ff. h. t. *d* Auth. contra C. de except. non lum. pec. Nov. 18. c. 8.

XII.

Quod si verò vel Reus excipiendo vel actor replicando alterutrius intentionem negaverit *a*, per rerum naturam factum negantis nulla est probatio *b*, sed hoc ita demum verum est, si pura & mera sit negatio, cuius ratio nulla reddi potest, non v. si cum affirmatione sit coniuncta, cuius ratio saltem aliqua potest afferri *c*.

Probatio
Negativa

a quæ negatio non tam in p̄tra quam in t̄o diavus accurata discretions dignoscitur l. 83. in pr. de V. O. l. 5. §. 1. l. 8. h. t. n. Don. d. c. 2. Sich.

Sich. in l. 23. n. 12. C. h. t. Duar. c. 12. p. 1. Diff. Spec. qui negativam verbum negativis concipi; & Bal. qui negativam nunquam affirmare contendit in l. 2 in f. C. de cond. insert. Aliter Bart. quem sequuntur communiter Dd. disting. An negatio causa sit intentionis per l. 10. de V. O. v. Obr. de probat. neg. ibi 66. & seqq. b l. 8. l. 23. & ibi Sich. n. 5. C. h. t. l. 10. C. de non nu. pec. c. quonia X h. t. n. c Duar. d. c. 4. Don. d. c. 2. Giph. ad l. 23. C. h. t. p. l. 8. ff. ead. quos sequitur Obr. d. disp. de prob. neg. ibi. 10. & seqq. Dd. alii aliter distinguunt inter directam & indirectam inter implicitam & explicitam itemq; inter probationem iuris facti & qualitatis ut videre est apud Lanfr. in d. c. quoniam X h. t. Aret. in l. in illo de V. O. Sich. in d. l. 23. nu. 9. VVes. par. d. n. 4. & alios.

XIII.

Præsumptio
quando re-
gulam vitiet

Quamvis autem hæc omnia regulariter ita procedant, est tamen interdum cum iusta aliqua præsumptio interveniens probandi onus ab affirmante in negantem ab actore in reum transferat a, ubi sanè rerum, de quibus controvertitur, præcipuè dominantur qualitates b quæ, si naturales sunt c, tam diu adesse præsumuntur, donec abesse probentur d Sin adventitiæ e tam diu abesse præsumuntur donec adesse demonstrantur f.

a l generaliter 24. §. sed etsi 8, in f. de fideicom. lib. l. 3. §. 8. l. 24. & 25. h. t. & alibi passim c. cum non habeas X de prescrip. c. quia verisimile X de pres. c. solicite X de rest. spol. Speculat. lib. 2. t. de prob. c. quis probare debeat n. 11. Duar. c. 11. p. 1. Don. d. c. 3. & disp. de prob. ibi. 9. b v. omnino Sich. in l. 16. n. 12. & l. 23. n. 10. C. h. t. Obr. disp. neg. ibi. 99. & seqq. c exempla sunt in l. 5. C. de Codicill. l. 8. l. 9 ff. h. t. c. ult. de success. ab intest. c. ult. de pres. c. fraternitatis de frig. & malef. d gl. & Dd. in c. is. qui si dem d. sponsal. VVes. hic n. 15. eleganter Sich. d. l. 23. n. 10. quem sequitur Obr. d. ibi. 99. & seqq. sic quilibet. præsumitur, bonus donec contrarium probetur l. 18. §. 1. h. t. l. 20. de man. test. d. c. ult. de pres. e Cuiusmodi sunt vel in re ut artes scientiæ virtutes &c vel extra rem divitiæ paupertas munia honores &c. Sich. d. l. 23. n. 10. Obr. d. disp. ibi. 114. f l. 5. §. 1. qui fatiud. cog. l. 6. de his qui sunt sui vel alien. l. 9. C. de nupt. §. 6. Inst. de excus. tut. c. præsumitur de R. I. in 6. v. Sich. d. l. 12. n. 15. VVes. hic n. 15. & Lstè Men. 1. pres. 24. Harum tamen semel probata in posterum præsumitur præsentia donec monstretur absentia l. 22. h. t. l. 2. C. de profess. & med. c. semel de R. I. in 6. dd. Dd. dd. ll.

Verum

XIV.

Verum non levis hic oritur controversia de *divergentibus*, An si creditor chirographum debitoris pro se habeat, probatio non numeratæ pecuniæ debitori incumbat? Et sane licet sint, qui simpliciter affirmare non dubitent *a*, Nobis tamen sub distinctione negandum vedetur *b*.

a per d.l. 13. & *ibid.*, Goib. C. de non num. pec. l. 29. de O. & A. l. 2. in f. de quadr. praes. l. 25. ff. h. t. v. Obr. disp. 2. tb. 17. *b* per l. 3. l. 10. l. ult. in pr. & § 3. C. de non num. pec. r. t. inst. de lit. obl. ubi eleganter *VVes.* d. l. 13. de probatione causa accipit arg. l. 5. C. d. t. & l. 25. § ult. ff. h. t. n. *Alister Cuia.* in Nov. 100. in f non aliter *Sich.* m. d. n. 73. n. 1. qui & in l. 14. d. t. n. 4. & seqq. non sine ratione defendit communem illam à *VVes.* d. t. de verb. obl. v. 2. impugnataam practicam de probanda negativa post elapsum biennium debitori concedenda quamvis in l. 2. c. d. t. quoad particularem negationem cum gl. *ibid.* nonnihil à vero tramite deflectere videatur arg. l. 25. §. 2. ff. de probat. & l. 4. C. de non num. pec. Huc refer etiam except. non num. dot. per l. ult. C. de dot. Caut. non num.

XV.

Quæstiones verò tam ab actore, quàm à reo, pro utri- Materia
usq; intentione probandæ, sunt non tantum de facto *a*, sed etiam de iure controversæ *b*, & ad ipsum causæ caput vel principaliter, vel saltem per consequentiam directæ *c*: unde consequens est de iure certarum & de facto noticiarum *d*, sicuti etiam à statu controversiæ alienarum probationes *e* à nemine ne quidem volente in iudicio esse recipiendas *f*.

a l. 4. & 6. & r. h. n. t. l. 16. & r. t. C. eod. *b* arg. l. 5. ff. h. t. Obr. disp. r. tb. 24. Diff. multi per d. l. 16. C. h. qui non iuris, quod per se certum est, sed solius facti probationem exigunt v. *VVes.* par. n. 7. & *Dd.* in l. un. C. ut qua def. advoc. c. l. 10. ubi *Sich.* n. 8. l. 22. ubi *Dd.* C. h. t. l. 9. C. de rei vind. *VVes.* d. n. 7. *Geil.* 1. obs. 81. *d* Notoria enim licet allegatione secundum *Bart.* in l. 1. c. de except. non tamen indigent probatione *c*. *evidentia de accusat. v. legist.* in l. 7. C. & *Canonist.* in c. vestra X. d. t. & *Sich.* in rub. C. de prob. v. 3. *Myns.* 6. obs. 3. *e* l. 1. & *auth* in isto iuramento & it. C. de iurei. propter *ca* ubi *Cuia.* *VVes.* *Sich.* *Bart.* & *Dd.* r. cum contingat & *ib:* gl. & *Dd.* de off. deleg. l. 233. ubi *Goedd.* de *V. S.* f. *Geil.* d. obs. 81. n. 2 & seqq. *Myns.* 2. obs. 56.

XVI.

In causis porrò pecuniariis Actor probationibus certis Forma
B & li-

& liquidis *a*, in capitalibus vero etiam lucē meridiana clarioribus *b* post litem contestatam *c*, intentionem suam probare omnino debet.

a l. 6. ff. l. 10. 13. 17. 25. C. h. t. l. 30. de test. tut. l. 3. §. 4. de susp. tut. l. 2. C. de in lit. iur. c. in presentia X eod. Genl. 2. obs. 13. n. 5. b l. 16. C. l. 5. & l. 11 in pr. ff. de pœn. l. 1. §. 5. de Carb. ed. l. ult. & ibi Dd. C. h. t. l. 4. in f. C. de contr. stip. Quid ergo, num crimen etiam instrumentis coniecturisve alius urgentibus probare poterit? Negat Felin. in c. Cum in Ecclesiis n. 1. & passus t. t. de maior. & obed. ubi & Abbas n. 2. affirmat. Obr. disp. 1. th. 140. & seqq. per d. J. ult. C. h. t. l. 1. §. item Cornelio de quæst. l. 22. C. ad l. Corn. de fals. cui & nos ad stipulamur v. Diff. Treutl. hic th. 7. litt. B. c arg. l. 21. & l. seq. h. t. l. un. C. de lit. contest. tt. X ut lit. non contest. Sich. d. R. C. h. t. in f. Nisi forte aut per viam simplicis querelæ, aut in examinationibus ad eternam rei memoriam possessorive iudicii & similib. Summarie de causa cognoscatur v. Vves. par. hic n. 9. & ibi per eum alleg.

XVII.

De Reo verò quando exceptionem suam opponere & probare debeat, controversitur. Et sanè distinguendum omnino est inter exceptiones dilatorias, quas non saltem opponi *a*, sed etiam, si modo sint de iudicio constituendo *b*, ante litem contestatam probari oportet *c*: Et inter peremptorias, quæ ad litem usq; finitam opponi *d*, & post probatam ab actore intentionem probari possunt *e*.

a l. 19. C. b. t. n. l. 9. l. pen. & ult. C. de except. Neg. hic notorium ut not. gl. in Clem. appellanti de appell. & Bar. in l. 1. C. de except. neg. etiam ignorantia ut contra gl. post. Castr. pulcre hoc demonstrat. Sich. in d. l. 19. C. b. t. n. 9. à necessitate opponendi Reum excusat. b Cuius. 8. obs. 34. arg. §. appellantur Inst. de except. l. pen. C. d. t. Sesus est in exceptione intentionis d. l. 19. & ibi Sich. & communiter Dd. C. de prob. c l. pen. ff. & l. ult. C. de except. Sich. in d. l. 19. n. 2. v & crd. Cam. p. 3. c. 13. d l. 13. C. de procurat. l. 40. §. pe. ff. eod. l. peremptorias C. sent. res. non posse l. 4. l. 8. c. de except. l. 5. 2. in pr. ff. de iud. exceptis paucis casibus quos v. apud Sich. in d. l. 19. n. 3 & gl. in §. appellatur Inst. de except. e Bart. & communiter Dd. in l. 2. C. sent. res. non posse Bal. in l. 8. n. 1. C. de except. Aliter Don. in d. l. 8. disting. inter iudicia bonafidei & stricti iuru quem sequitur Obr. disp. 4. th. 20.

XVIII.

Præstare autem hoc debet uterq; intra præfixum sibi dilationis

tionis terminum *a*, quem iudex implorato ipsius officio *b*, in pecuniariis causis plus semel *c*, nisi iusta de causa d tri-
buere non potest : In capitalibus autem Reo tres accusatori
duas dilaciones causa cognita dare potest *e*.

a l. 1. & ibi post alior. Sich. C. de dilat. l. 23. §. 3. ex quib. causis mai.
b d. l. 1. v. postulatam & ibi communiter Dd. C. de dilat. l. 7 & ult. ibi cau-
sa cognita ff. eod. l. 4. §. 8. de damno inf. c. lult. ff. de dilat. d. d. l. 7. ff. l.
1. inf. C. d. l. 45. de iud. v. Sich. in Auth. At qui semel C. de probat. n. 28. *e*
d. l. ult. & ibi Dd. ff. de dilat.

XIX.

Quod si verò alteruter vel per se vel per alium testificata
cognoverit, sive prima sive secunda sive tertia vice testes pro-
duxerit : super iisdem articulis *a*, nec veteres illos repetere,
nec novos producere *b*, tam in secunda, quam in prima in-
stantia amplius poterit *c*. Nisi vel minorennis restitutio-
nem in integrum petierit *d*, vel maiorennis in novam pro-
ductionem privatim consenserit *e*. Aut forsitan priores tes-
tes à iudice non rite recepti *f*, aut iusta de causa reprobandi
g, aut deniq; ex officio iudicis vel obscuri declarandi *h*,
vel etiam novi producendi sint *i*.

a Auth. At qui semel. & ibi Sich. n. 21. C. de probat. *b* d. Auth. &
ibi Sich. in pr. & passim. t. s. X de testib. Nova tamen instrumenta producere
poterit per *d*. Auth. & ibi post. gl. ver. productione Paul. de Cast. in l. 2. C. b.
t. Sich. d. Auth. n. 11. qui tamen a se ipso Diff. in d. l. 2. nu. 3. *c* Can. omnes
in Clem. 2. X de testib. Diff. Dd. & Camera per l. eos 6. C. de appell. & l.
per hanc 4. C. de temp. app. Sich. d. Auth. n. 25. Myns. 1. obs. 41. *d* l. mi-
nor 26. ubi Bart. Bal. & Dd. de minor. Sich. d. auth. n. 12. *e* arg. l. ult. C. de
pact. Bart. d. auth. n. 28. Diff. Sich. ibid. n. 24. *f* d. Clem. 2. & ibi gl. ver.
ritè Bart. d. Auth. n. 34. & Sich. ibid. n. 9. & n. 14. & 15. Secus si à pro-
ducente non ritè sint producti arg. l. 7. de edend. l. 203. de R. l. *g* Geil. 1.
obs. 105 n. 7. quod tamen accipiendum non de propriis, sed de adversariis
testib. l. ult. C. de test. c. cum causam X eod. Sich. d. l. n. 23. *h* c. cum cla-
mor & ibi not. per Can. de test. Sich. d. l. n. 16. *i* c. cum Iohannes de fid.
instr. v. omnino hac omnium laxissimè & diligentissimè post Sich. in d. Auth.
persequentem Obr. diff. 4. tb. 54. & seq.

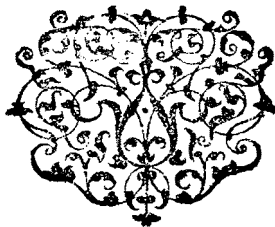
XX.

Tandem ut Coronidis vice hoc quoque subiungamus, Finis.

Iudex si alterutrum sufficienter intentionem suam probasse arbitratus fuerit *a*, pro eo; sin minus, contra eum pronunciare *b*, Actoreque non probante Reum absolvere debet *c*, semper non tam secundum privatam, quam secundum probè informatam ex actis & probatis conscientiam suam iudicaturus *d*.

a Hoc enim certis regulis definiri non potest, sed iudicantis tanquam boni viri arbitrio relinquuntur l. 79 §. 1. de iud. l. 3. §. 1. & 2. de test. Nov. 126. c. 1 l. 22. §. generaliter de R. l. Vves par. hic n. 3. *b* l. 17. & passim r. t. ff. & C hic. l. 10. §. sin. ubi Bart. & Dd. de edend. Stich. d. R. in f. Vves. hic n. 10. *c* l. 2. l. 23 C. h. t. l. 4. C. de edend. l. ult. C. de rei vind. l. 9. C. de except. l. 9. C. de O. & 1. Quantumvis Reus vel in sponte suscepta probatione defecerit ut not. gl. & Dd. in l. 14. in f. ff. b. t. Mascard. conclus. 37. n. 5. Stich. in l. 2. n. 2. C. h. t. vel pares cum actore probationes habuerit. l. 125. de R. l. arg. l. 5. in pr. l. 32. l. 42. de pœn. c. ex literis & ibi Dec. X de probat. Nisi vel ex officio veritatem inquirendam ut tenet Clarus §. sin. q. 44. & q. 161. cuius exemp. pulcrum habemus in sacris 3. Reg. 3. Vel rem laudando actoris committendam esse censuerit, de quo dictum est §. th. 6. d. ita tradunt communiter Dd. in l. illicitas §. veritas de off. pras. & c. pastoralis §. quia v. de off. deleg. facit l. nullus ff. de testibus. l. omnib. C. eod. l. quibus in pr. C. de postul. & præcipue l. ult. in f. C. de appell. v. Covarr. 1. var. resol. c. 1 t. 2. Men. arb. 24. Schneid. §. sin. minu. n. 28. Inst. de Act. VVelenb. par. hic n. 10. Myns. 3. obs. 28. Cuiac. 12 ob. 19. Diff. post ar. in. Hottom. illustr. q. 27. Coras. 4. Mysc. 20. Treutl. hic th. 9. & p. 1. disp. 12. th. 14. per a §. veritas & l. 3. §. 1. & 2. de testib. & c.

F I N I S.

DISP. VI.

DISPVATIO

SEXTA

Partis Quarta Pandectarum

DESVMPTA

Ex tt. ff. Cod. & iure Canonico

DE FIDE INSTRUMENTORVM, TESTIBVS, DE IVRIS ET FACTI IGNORANTIA:

QVAM

Divina aspirante gratia

PRÆSIDE

Clariss. & Consultiss. Viro Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
velitandam proponit

ISRAEL VVELSEN SOTEROPOLITANUS SAXO:

Lex neq; in paupertate quenquam vivere, neq;
cum animi anxietate vitam finire finit.

auth. de heredibus & Falcidia

col. 1. in fin.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CLIO ID XCIV.

ILLVSTRIBVS GENE-
ROSIS ET INGLYTIIS DOMINIS

DOMINO GOTFRIDO,
ET Dn. GVNDACCARO, LI-
BERIS BARONIBVS IN ET A POL-
hain & Liectheneck, Dominis suis Cle-
mentissimis unice colendis,

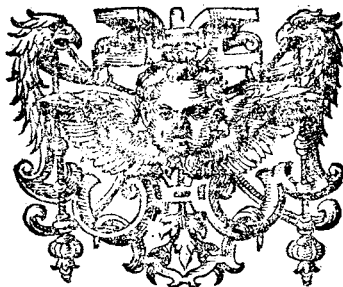
Positiones hasce

In debitæ observantiæ signum

D. D.

*Jfrael Velsen Saxo
Respondens.*

Illustri ac Generosæ dominationis
vestræ devotissimus.

POSITIONES DE FIDE
INSTRUMENTORVM.

Continuatio.

PRæcedenti disputatione dictum est, quod quædam probationes sint artificiales, quæ ex re ipsa & arte eruntur, quædam inartificiales, quæ extrinsecus adsumuntur *a*. Posteaquam igitur de illis in genere disputatum est, nunc de inartificialibus probationibus quas Dd. testimonia vocant: Et sunt probationes extrinsecus adsumptæ *b*, quarum duo genera esse videntur tabulæ sive instrumenta & testes *c*.

a Donell. de probat. c. 5. *b* ha ad oratorem adferuntur in artificiales dictæ, non quod non arte tractentur cum allatæ fuerint, sed quod ad eas inveniendas, licet maximè quæsieris nihil ars proficit Donell. c. 5. de probat. *c* l. ult. Cod. de probat. l. 1. C. de test.

T H E S I S I.

EST ITA QVE INSTRUMENTUM dictum ab instruendo, propterea quod causam instruat *a*, unde hoc nomine non tantum scripturæ sed & testes (quia & ipsi causam instruunt) continentur *b*: usu verò loquendi factum, ut peculiariter instrumenta pro tabulis acciperentur, sicque distinguerentur à testibus: Quare cum in statutis verba sint propriè accipienda *c*, in his nomen instrumenti positum tantum de literis interpretandum erit *d*, propriissime autem publicas literas designat *e*.

De Etymologia vocabuli.

a l. 1. in pr. ff. b. 1. & Vvesenb. in parat. Eod. nu. 1. *b* d. l. 1. & Alciatus in l. Notionem 9 2. §. instrumentorum nu. 5. de V. S.

& *ibid.* Bartbo. Cuius. in paratt. π hic. Ferrariensis in §. Exhibens nu. 2. in forma productiones instrumentorum Mynsing. Centur. 4. obs. 60. König c. 89. Von den gezeugen der Instrumenten nr. 4. cum ibi notatu testium enim & instrumentorum par videtur esse probatio Alexand. Consil. 206. §. visa consultatione v. corroborantur. Schurpff. Consil. 87. Centur. 1. textus in l. argentarii 10. §. Edi autem π. de edendo l. Pomponius 8. §. 2. v. plerumq; enim ff. famul. eriscund. l. Aristot. 5. in pr. ff. de iure deliberandi Duarenus in suis Comm. b. t. c. c. Porro X. de Privilegiis à forma enim verborum non est recedendum l. 3. ubi gl. Bald. & Salic. Cod. de Noxal. actio Barthol. in l. quicquid adstringenda 99. nu. 6. ff. de V. O. & in l. Nationē. 99. §. instrumentorum de V. S. d. l. 1. Cod. de iurei. propter Calumn. dando VVesemb. π. in paratt. hic nu. 1. e hac enim quæ publica sunt propriè causas instruant, & fidem faciunt non etiam scripturæ privata inquit VVesemb. §. d. loco & Scevola in l. Imperatores antep. ff. de probat.

II.

Definitio.

Est itaq; propriè instrumentum scriptura fidem rei faciens & causam instruens, Germanice Ein schriftlich Befundt. König cap. 91. Von der schriftlichen beweisung vnd Befundt & argumento prædictorum iocorum.

III.

Divisio.

Idq; est duplex: Aut enim est publicum vel Privatum: Vtrumq; rursus est vel authenticum vel authenticum exemplum quod vulgò Copia *VINDIMVS* vel transumptum dicitur a. Publicum definitur scriptura à publica persona confecta b, quæ sine alio adminiculo fidem in iudicio facit c, vel cui fides de jure vel consuetudine plena adhibetur d, hinc etiam eiusmodi persona servus publicus dicitur e.

Definitio instrumenti publici

a l. instrumenta 5. cum l. seq. Cod. de probat. l. scripturas II. v. quasi publici conscriptas & §. sin autem v. publicè confectis C. Qui potio. in pign. habeantur. l. comparationes 19. §. ideoq; sancimus v. sed tantummodo ex forensibus vel publicis instrumentis Cod. hoc it. Ferrar. in d. §. exhibens nu. 1. in forma product. instrum. Duaren. in suis comment. §. Nunc de divisione instrumentorum h. tt. VVes. hic nu. 2. speculat. in it. de instrument. Editione §. Nunc dicendum nu. 1. König d. cap. 91. nu. 3. Venat. in sua meth. enarrat. lib. 4. tt. 2. 1. b §. sed

sed est instrumenti auth. de instrum. Cautela collat. 6. l. gesta 6. Cod. de re iudic. l. is apud quem 2. Cod. de edendo cap. 2. X. de fide instrum. cap. quoniam 1. §. statuiimus X. de probat. Ferr. d. loco §. exhibens nu. 5. VVesemb. hic nu. 2. Specul. d. it. §. Nunc dicendum Duaren. d. loco §. allegato §. Publicum sit l. Orphanotrophos 30. v. ita videlicet Cod. de Episcop. & Cler. c. Instrumenta enim publica perpetua firmitate nituntur c. si quis de clericis causa XII. q. 2. cap. cum pridem §. ille igitur X. de pactis c. si testes §. Item sepè causa q. 4. 2. & 3. & l. in exercendis 1 §. Cod. h. t. & ea quæ publicè vel risè facta sunt plenam fidem faciunt d. cap. 2. X. de fide instrum. & ibid. Duaren. Eod. tit. König 1. cap. 9 r. nu. 3. & 4. d. l. 2. in fin. ubi Vip. ff. Rem pupill. sal. fire & cap. quamquam v. aut seruo publico de usuru in 6. c. Non quod sit seruus sed propterea quod publicum exercet officium l. Generali lege 3. Cod. de tabul. & scribù & hodiè eiusmodi servi vocantur Notarii vel Tabelliones Germanicè offenbare Schreiber oder Notarien König. d. loco nu. 4. & Ferr. nu. 5. VVesemb. hic nu. 2. & idem König cap. 92. Von den offenbaren Notarien nu. 4. §. vund in dem er.

IV.

Et horum quinq; numero recenferi solent. Primum si sit scriptum manu Notarii siue id fiat in iudicio siue extra iudicium *a*. Secundo si sit scriptura sigillo aliquo publico signata *b*, etiamsi sit à privato scripta puta sigillo principis *c*, vel etiam civitatis uniuersitatis aut alicujus Collegii *d*. III. quando iudicis vel magistratus auctoritate publicatur. IV. Genus instrumentorum sunt scripturæ quæ extrahuntur de archiuo publico *e*, aut quæ fiunt apud acta publica *f*. V. sunt scripturæ quæ habent subscriptionem scribentis vel testium *g*, sed eiusmodi scriptura publica non est verum à Dd. respectu effectus publica dicitur *h*.

a d. l. gesta l. Cod. de reiud. & l. is apud quem 2. Cod. de edendo cap. quoniam contra 1 r. §. statuiimus X. de prob. b c. scripta authentica 2. v. aut authenticum sigillum X. de fide instrum. c cap. post cessionem 7. cum similib. ibi notatis X. de probat. quia sicuti creditur literis sigillatis episcopi ita quoq; literis sigillatis sigillo alicuius principis vel alterius magni & notabilis viri cap. cum dilectus 9.

§. super tertio v. illius regis fides §. de fide instrum. Schurpff. Consil. 7. Centu. 1. nu. 5. & 6. d. d. l. gesta fin. C. d. it. e. autb. ad has in fin. Cod. fide instrum. & amissione. §. si vero ex publicis archivis auth. De iis qui ingred. ad appellat. Collat. 5. l. census 10. ubi Marcellus ff. de probat. & König d. cap. 91. nu. 4. f. l. i. v. vice actorum C. de his qui in Eccl. manumitt. & d. l. is apud quem 2. ubi Dd. Cod. de edendo l. omnium 19. §. sicut ergo Cod. de testam g l. scripturas 11. cum auth. si quis vult ibi posita Cod. qui potior in pignore hab. & §. si quis igitur & §. si quis auth. de instrum. Cautela coll. 6. d. cap. 2. §. de fide instrum. h Ferra. & Wesenb. dictis locis.

V.

Causa efficiens proxima.
Causa impulsiva.

Causa efficiens proxima instrumentorum est voluntas seu consensus contrahentium, voluntate enim contrahentium instrumenta conficiuntur *a*. Causa *αφοκατάρετικη* est vel mandatum iudicis, seu rogatio partium *b*, sine qua Notarius instrumenta inter privatos conficere non potest *c*.

a l. contrahitur. 4 ff. de pignor. l. contractus 16. Cod. Eod. it. *b* Bald. in l. 2. nu. 2. Cod. de edendo *c* §. ut ergo auth. de tabellio.

VI.

Materia.

Materia circa quam versantur, sunt actus voluntarii inter vivos, & ultimæ voluntates *a*, in quibus scriptura consideratur: Divisio tamen venditio, matrimonium legitimatio, vacuæ possessionis traditio, etiam absq; instrumentis probantur *b*.

a d. l. contractus 16. Cod. h. tt. l. cum instrumentis 10. l. instrumenta 1 Non idcirco 12, C. h. tt. Donell. eleganter in comment. iuris hb. 2. cap. 21.

VII.

Forma.

Requisita instrumentorum ex usu communi sunt hæc: I. Ut præponatur invocatio nominis divini, non quidem lege Iustiniani, sed nova constitutione imperii, & jure Canonico introductum *a*. II. Annus nativitatis Christi *b*, III. Ut apponatur indictio currens *c*. IV. Nomen Imperatoris vel Papæ regnantis *d*. V. Mensis, dies, & hora cœlebrati contractus vel traditi instrumenti *e*. VI. Locus cœlebrati contractus *f* VII. Series facti & numerus

rus testium pro ut natura contractus qui geritur exigat.
VIII. Ut habeat subscriptionem & signum notarii g non
quidem jure sed ex probata consuetudine.

a Barthol. in *Novell. ut proponatur nomen Imp.* nu. 3. & ibi
gl. Schneid. ad *reb. Inst.* nu. 1. Maximil. Imp. in *Constit. Colonia edita*
Anno supra 1512. § Und nach dem von gemeinen Rechten vers.
nach anruffung des Göttlichen Namens Soarez in *thesauro recept.*
sent. in *Litt. l. nu. 14.* Canon. In nomine dist. 23 & cap. in nomine X.
de *testibus Specul. ut. in §. breviter nu. 2. de instrum. editione b Bart.*
in *d. auct. nu. 13.* & *Specul. in d. §. nu. 1. d. tt. Termin. c. 43. de pro-*
batione per instrumenta §. requiruntur Ferra. in d. §. exhibens vers.
proximo namq. nu. 3. Venato. in sua method. narrat. h. tt. Imp. Maxi-
mil. in d. const. Colon. edita §. und nach dem vers. die Jahrszal vusers
Heilands & d. canon. in nomine domini dist. 35. c. *Specul. Barth. &*
Ferra. d. loci nu. 3. Termin. d. cap. 43. §. requiruntur Schneid in §.
Item verborum Inst. de inutil. stipul. nu. 6. Maximil. Imp. d. loco v. die
Römische Jahrszal d. Termin. d. loco v. XII. Nomen Imp. d. auct. ut
instrum. propon. nomen Imper. collat. 5. & ibid Barthol. Specul. Ferra.
Schneid d. locis König cap. 91. nu. 5. Maximil. in d. constitut. §. dar-
umb so gebieten wir v. doch also & §. und nach dem v. den Nam-
men des Fürsten Soarez in thesauro recept. sent. in Litt. l. nu. 116.
c. d. auct. ut nomen collat. 5. König d. cap. 91. nu. 5. Maximil. d. §.
und nach dem v. darnach denn Monath/Tag/Stundi/Wahlsstadi/
& v. und an welchen orth Ferra. d. loco v. tertio dies. Barthol. in d.
auct. nu. 7. & 8. & in d. l. 6. §. si initium nu. 26. König Termin. d.
loco f. Maximil. Imp. d. §. und nach dem v. darnach den inhalt der
geschehen sachen Termin. d. loco v. Series negotii & Maximil. vers.
darnach die gezeugen & d. l. contractus 16. in pr. Cod. de fide instr.
& Barth. in d. l. 6. §. si initium nu. 28. König d. loco v. die Namen
der gezeugen Gail. obs. 13. lib. 2. nu. fin. per text. allegatos & non pr-
sumuatur rogati nisi expressum in instrumento apparet, quia est solen-
nitas intrinseca que non presumitur nisi in instrumento scripta reper-
itur. Novell. de tabell & ibid. Barth. nu. 5. §. §. sed est instrumenta
Novell. de instrum. cautela & fide l. fin. §. Nec callidis Cod. de assesso-
Conar. nu. 5. cap. 27. pract. quest.

VIII.

An testium subscriptio requiratur habitatum fuit :
Et

Et non requiri verius & receptius est, dummodo præsen-
tes rei gestæ interfuerint, & à tabellione nomina eorum
instrumento inferantur.

*text. in d. §. sed etsi instrumenta iuncto §. sed & si quis Novell.
de instrum. cautela & fide Conarr. d. loco nu. 4.*

IX.

Finis.

Effectus.

Finis est ut & solennitates a&uum perficiantur quan-
do scil. scriptura necessaria est a & ut in promptu semper
probatio sit b. Effectus est, ut fides rei gestæ habeatur c
si tamen instrumenta amissa sint, vel testes mortui, sub-
stantia veritatis non tollitur, neque etiam aliis legitimis
probationibus ad faciendam fidem, is cui incumbit pro-
batio uti prohibetur d.

a l. 3. §. Idem Divus Hadr. ff. de testib. ubi Barthol. b vide
Bald. in rub. Cod. h. tt. nu. 15. c l. comparationes 19. v. ut prius lice-
re eorum fides imponatur, Cod. h. tt. d d. l. cum instrumentis 10. &
l. sicut iniquum 5. v. fin. & l. 1. Cod. eod. cap. 2. X. b. st.

X.

Exemplis vero quamvis regulariter nulla fides de-
beatur a. tamen si iudicis autoritate & publica manu so-
lenniter desumpta sint, parem cum originalibus habent ef-
ficaciam b.

a l. 2. h. st. aub. si quis in aliquo Cod. de edendo cap. 1. X.
b. st. b cap. fin. eod.

XI.

Planè scripturæ diversæ fidem sibi invicem derogan-
tes ab una eademq; parte prolata, nihil firmitatis habere
poterunt. l. scripturæ 14. Cod. h. tt. cap. imputari. X. eod.

XII.

Porro ubi publici instrumenti autoritas indubium
vocatur, eius fides adstruenda erit vel per ipsum tabellio-
nem vel per testes incriptos, vel per literarum compara-
tionem.

l. iudices 18. l. comparationes 20. cum l. seq. Cod. h. tt. §. five-
ro moriantur Novell. de instrum. Cautela.

XIII.

An autem & quot testibus instrumentum publicum
infringi

infringi possit, gravissimus est inter Dd. conflictus: in quo ut membra constituemus, unum quoad extraneos ad impugnandum instrumentum accersitos: ut priori specie etiam unus *a*, testis ex pluribus, ad actum tamen necessarius totam instrumenti fidem negando labefactare possit *b*, ita tamen ut non mera sit negatio sed aliis adminiculis juvetur *c*.

a Nam ex *Inst. Nou. de instrum. cautela §. sed etsi duo vel tres testes omnino adhibendi sunt b cum sublata quacunque parte necessaria, totum corrumpere oporteat argumento d. l. si unus 12. Cod. de testam. c puta cum probatione absentia vel alterius falsitatis per text. in cap. tertio loco de probat. l. cum precibus 18. Cod. d. tr.*

XIV.

Posteriori casu quando testes ad convellendum instrumentum extrinsecus adsumuntur: verissima videtur illorum sententia qui adserunt duobus testibus instrumentum infirmari *a*, ut tamen sint testes undique idonei & omni exceptione majores *b*, etiamsi tale instrumentum pluribus testibus & sigillo publico firmatum sit *c*.

a Felinus ad cap. cum Ioannes de fide instrum Gravetta consil. 56. nu. 9. b per text. in l. optimam 14. in fin. Cod. de contrah. stipul. Felinus d. loco nu. 44. cap. tertio loco de probat. cap. tam literis de test. c Dd. fund. adde Menoch. lib. 2. de arbit. iud. 99. c. 105. nu. 18.

XV.

Sed etsi privilegium sive aliud instrumentum contra jus impetratum fuerit, nihil virium ac roboris obtinebit *a*, nisi hac vel simili lege non obstante vel motu proprio concessum sit *b*, princeps enim in dubio potius ad partis suggestionem, quam ex motu proprio, beneficium juris remisisse præsumitur *c*.

a l. rescripta 7. l. nec damnosa 3. Cod. de prec. imper. off. b l. si quis 22. de legat. 3. c Dd. ad l. 2. 3. quod quisque iuris cap. si motu in fin. de præbend. lib. 6.

XVI.

Et quamvis in hisce regionibus instrumenta quæ vocantur garentigiata, paratam executionem habeant *a*, attamen jure nostro omni instrumento quantumvis so-

lenni & authentico crimen falsi rectè obijcitur ut negatur vel illud à notario confectum, aut falso mandato confcriptum esse *b.*

a *Beust in l. admonendi fol. 447. constit. elect. fol. 550. nisi exceptio solutionis vel usurarum opponi possit constit. nov. si. fol. 9. col. 3. parte cap. 1. nu. 73. usq. ad fin. b l. 4. Cod. ad l. Cornel. de falsis cap. 2. cap. Licet X. de crimini. falsi Panorm. ad cap. cum loannes nu. 12. circa fin. X. h. tt.*

XVII.

De exhibitio ne.

Quando exhibitio instrumentorum publicorum petitur non cancellata *a*, neq; abolita, nec ulla parte vitiata *b*, aut ullo modo de falsitate suspecta exhiberi debent *c*; si tamen exceptor vel librarius literam imprudens omiserit *d*, aut documentum in loco non suspecto interleverit *e*, non propterea veri fides & instrumenti auctoritas vacillabit.

a *l. si chirographum 24. de probat. b l. contractus 17. Cod. h. tt. c cap. inter dilectos eod. d l. si librarius 93. de R. l. et ibi. Decius cap. ex parte h. t. e l. si unus 12. C. de testam. cap. ex literis h. tt.*

XVIII.

Instrumentorum autem productio dupliciter fieri potest *a*, uno modo reo ad deliberandum ante litem contestatam, idq; exemplis fieri sufficit *b*, sine die & consule altero judici ad probandum, imò usq; ad coactum signum ubi originalibus opus est cum die & consule *c*.

a *l. 1. §. editiones de edendo l. 5. cum duab. seqq. C. eod. b l. exempla 25. d. tt. c l. 2. h. tt. cap. 2. ubi Panorm. cap. fin. eod. & hac de re dictum in th. 44. disputat. de edendo Mynsing. Cent. 2. obs. 53. & cent. 6. obs. 56.*

XIX.

Tunc autem cum authentica exhibentur producens petet ut adversarius illa agnoscat: approbet scripturam subscriptionem & sigillum, vel diffiteatur, aut si neutrum horum facere velit, ut iudex illa pro agnitis habeat ex officio. *Vult. lib. ult. iurisprud. cap. 31.*

XX.

Transitio.

Hactenus de publico instrumento, eiusq; requisitis dixisse

dixisse sufficiat, superest ut de privato quædam subjiciamus: Est privatum instrumentum scriptura, à privata persona confectum & nulla auctoritate publica interveniente: cuius tres sunt species: I. Apocha seu Apodisa. II. Epistola & III. Liber rationum *b*.

Definitio
privati.
Species
quot.

a Specul. in §. Nunc ascendam nu. 4. de instrum. edit. Termin. d. cap. 43 §. privatum instrumentum. *b* Specul. d. loco & l. admonendi 3 l. ub. Barthol. de iure iur. nu. 25. Et idem in l. nuda ratio 26. nu. 5. de donat. Et Schneid. in d. §. item verborum nu. 7. cum seq. & l. plures Apochis 18 h. t. & aurb. si quis vult C. qui potio. in pig. hab. gl. in cap. 1. ext. de sife instrum.

XXI.

Apocha græcè ἀποχὴ dicta est à verbo ἀπέχει quod profiteri significat se à suo debitore debitum accepisse: Est ergo Apocha cautio quam creditor debitori solutionis probandæ causa dare solet *a*, & communiter apodisa appellatur: Epistola dicta est ἐπιστολή quod verbum notat scribere & significare per literas, & sunt literæ quas absens absentem mittit *b*: Liber rationum seu Registra dicitur scriptura, quam quilibet sua sponte conficit *a*, qui in forma causam rationum demonstrante scriptus apparet, puta quando clare & non confuse data & accepta continet: Germanicè Darin ordentlich die ciunahme vnd ausgabe / vnd die ursach derselben zubefinden.

Vnde dicta
Definitio.

a Verruc. in suo Lexico V. I. in verbo Apocha Barth. Schneid. Termin. d. locis & Konig. cap. 97. nu. 1. Beust. in l. admonendi fol. 456. nu. 943. & seq. *b* Barth. in d. l. nuda ratio 26. nu. 5. & 10. ff. de donat. & Term. §. d. lo. nu. 4 l. Publ. Mevia 26. §. f. ff. depositi Schneid. d. lo. §. Konig. cap. 99. nu. 1. in margine arg. l. nuda ratio 26. ff. d. tt. Beust. d. loco fol. 500. *c* l. 9. §. Numularios & ibid. Barth. ff. de edendo idem in d. l. nuda ratio 26. nu. 7. ff. de donat. Schneid. d. loco Beust. eleganter in d. l. admonendi fol. 490. & seq. l. exemplo, & l. rationes 11. Cod. de probat.

XXII.

Atq; privata huiusmodi instrumenta pro producente testibus aliisve adminiculis destituta nunquam probant *a* licet is fiscus aut aliàs à iure privilegio munitus

Eff. Civ.

ſic *b*, aut deniq; teſtator qui res cẽrtas ſibi deberi in ultio
ma ſua voluntate affirmaverit, niſi iuraverit *c*.

a l.inſtrumenta 5. C. de probat. l. rationes 6. cum l. ſeq. eod. *b*
l. exemplo 7. C. d. t. *c* d. l. rationes & auth. ſeq. C. d. t. l. 1. Cod. arbit.
bit. tutela l. 1. C. de calumn. l. 2. §. 1. ad Syllama. Gomez. lib. 3. reſol.
cap. 13. nu. 16. & ſeqq. Beuſt. in locis allegatis 5.

XXIII.

Privata tamen ſcriptura ex archiuo publico deprom-
pta ſine ulteriori comparatione aut approbatione fidem
meretur *a* dummodo in ea cauſa ſufficiens expreſſa ſit *b*.

a auth. ad hæc C. h. tt. c. pervenit 30. q. 1. cap. ad audienti.
de præſcript. *b* l. cum de indebito 25. de probat. cap. ſi cautio *h*, tr.
Abb. ad cap. 2. nu. 6. X eod.

XXIV.

De mercatorum libris communi Do&torum ſen-
tentia obtentum eſt, ut ſi hi à producente integræ opini-
onis viro, & propria manu conſcripti ſint, data & acce-
pta cauſamq; obligationis contineant ſemiplenam uti ap-
pellant probationem inducant, ita ut iuſurandum ſup-
pletorium deferri poſſit.

Gail. 2. obs. 20. & 43. Hartm. Piſtor. lib. 19. 8. n. 11. Schneid.
in d. §. item verborum nu. 9. 10. de inutil. ſtipul. Beuſt. de iure iur. fol.
490. & ſeqq. Borch. cap. 8. de iureiur.

XXV.

Contra ſcribentem quin privatam inſtrumentum
rectè probet dubium non eſt *a*, Eſt neget is qui ſcripſit
teſtibus aut literarum comparatione communi vel dela-
to ſibi iureiurando ad conſitendum conſtringi poteſt *b*.

a l. generaliter 13. Cod. de non num. pecunia §. ſi tamen quis-
quam Nov. de inſtrum. Cautela & fide *b* d. §. ſi tamen cum §. &
hac dicimus.

XXVI.

Transitio.

Et quia in exercendis litibus tam fides inſtrumen-
torum quàm depoſitiones teſtium obtinent, ideoq; de
teſtib. quædam ſubjiciemus *a*: Teſtes itaq; à teſtando di-
ctos eſſe, hoc eſt, aſſerendo & invocando, propterea
quod eorum fides ad alicuius rei dubiæ adſertionem in-
vocatur:

vocatur : autumat̄ Cicero in Bruto : Estq; persona legitime adhibita, ut in testimonio rei veritas deprehendatur.

a l.in exercendis 15. C. b. t. Venator. § d. loco.

XXVII.

Et quia in testibus spectatur dignitas, fides, mores & gravitas a, ideoq; omnes testes adhiberi possunt, nisi qui vel natura vel LL. prohibentur : Ex his itaq; quidam idonei & habiles sunt, quidam verò inhabiles esse dicuntur b: Videamus ergo in primis de iis, qui inhabiles esse dicuntur, quia cognito uno contrariorum cognoscitur & reliquum c.

Qui possint esse testes.

a l. 1. & 20. ff. de test. Harmenop. lib. 1. de testib. §. in testibus & Barthol. in suo tract. de test. nu. 2. lib. 4. b arg. l. idonei 6. & nullo 10. ff. hic. c l. 1. ver. Nam. si cognoverimus ff. de his qui sui vel alieni iuris l. sciendum 15. in fin. ff. Qui satud. cog. gl. in cap. 1. in verbo observari de sentent. ex commun. in 6. & Bart. in l. inter stipulantem 83. §. sacram rem. nu. 4. Dynus in cap. Qui sentit. de R. I. in 6.

XXVIII.

Natura itaq; inhabiles sunt, furiosus a, surdus b, Inhabiles prodigus c: Lege interdicitur Impuberibus ut puta minoribus XIV. annis in omnibus causis ; 20. annis minoribus in criminalibus d: Item ei qui in potestate patris est e, servis quoq; f, nisi in subsidium cum alio probatio non suppetit, quo casu eorum responso sive tormentis non creditur g & libertis in patronum eiusq; liberos, emancipatis liberis & fratribus h, nisi controversia sit etiam de contrahendo vel distrahendo matrimonio propter consanguinitatem, quo casu & parentib. in causis liberorum i, & proximioribus agnatis potestas datur testimonii ferendi k, matris tamen testatio in ætate filii probandi recipitur l.

a l. in negotiis 5. ff. de R. I. §. furiosus Inst. de inutil. stip. & ibi Hottom. Theoph. Schuclid. VVes. l. furiosi 41 ff. de R. I. & §. Item furiosi Inst. Quib. non est permiss. facere testamentum l. qui testamento §. nec furiosus ver. cum compos mentis non sit ff. de testamentis. b Harmenop. tt. 1. lib. 6. §. in testium numerum Specul. in §. nunc tractandum nu. 17. h. tt. Maranth. p. 6. de ord. iud. nu. 98. l. qui in pote-

Stare 6. §. surdus et mutus ff. de testamentis l. cum lege 26. ff. eod. §. testes autem Inst. de testamentis & Theoph. Schneid. Hotto. Mynsing. d. §. testes Institut. d. tit. c. l. is cui bonis 18. ff. de testamentis & d. l. furiosi 41. ff. de R. I. & §. testes vers. sed neg. d. tit. 5. Marantib. p. 6. de ord. iud. nu. 31. Gaill. 2. obs. 85. nu. 6. l. 1. ver. tandem ff. de curat. furio. d. l. in testimonio 20. in fin. ff. hic Canon. testes §. ad testimonium causa 4. q. 2. & 3. gl. Super verbo impubes in l. 3. §. l. Julia ff. hic Licet impubes possit ad iudicium examinari secundum Barth. in l. fin. Cod. de his quib. ut indig. & huiusmodi maior factus potest etiam testari de iis quod cum minor esset cognovit l. excipiuntur 14. ff. de Scto Syllam. dum tamen proximus pubertati sit Konig. d. cap. 75. nu. 2. c. §. in testibus autem Inst. de testamentis l. qui testamento 20. in pr. ff. de testament. l. testis idoneus 9. ff. hic. f. d. §. testes Inst. d. t. & ibi d. Theoph. Hottom. Schneid. Myns. VVes. Borch. & d. l. qui testamento 20. §. servus quoq. d. tit. l. quod attinet 33. Et l. servitutem 209. de R. I. toto tit. Inst. de iure pers. Barth. saepe d. tract. lib. 4. nu. 23. Nicolaus Euerardus in loco à servo ad Monachum nu. 6. loco 24. ff. l. servil. ob carmen §. si ea b. r. l. Divus de questio. & quidem in maleficiis omnibus servos interrogari posse constat, dum ne in dominos torqueantur, praterquam in quibusdam causis l. edictum de quest. l. 1. Cod. eod. in pecuniaria causa de facto tantum suo interrogari posse videntur idq. adversus dominos l. interrogari l. 1. Cod. de quest. l. cum probatio de probat. h. l. testis idoneus 9. h. t. l. 3. circa prin. h. tit. propter naturalem affectionem i. d. l. testis idoneus d. l. parentes k. cap. videtur qui matrimon. accusare poss. l. letiam 16. de probat.

XXIX.

Mulier an testis esse possit res impedita est, quam ita expediendam existimamus, quod mulier secundum ius civile tam in causis criminalibus quam civilibus testimonium perhibere possit a, exceptis testamentis propter eorum solennitates b: iure verò canonico in causa criminali criminaliter mota, testimonium dicere nequit c, nisi per inquisitionem aut denunciationem de crimine cognoscatur d, civiliter causa intenta à dicendo testimonio non removetur e.

a saepe d. §. testes inst. d. tit. d. l. qui testamento 20. §. Mulier & l. cum lege 26. ff. hic. b l. ex eo 18. in fin. ff. hic l. famina 2. ff. de R. I. & l.

1. & l. & primo 2. §. quod ad fideiussiones ver. cum eas virilibus ad
Sctum Vellei. Gesl. lib. 2. obs. 1 i 2. 97. 6. cum rex. allegatis Harmeno.
S d. loco. c cap. forus §. testes de V. S. ubi gl. iuncto textu in cap. mu-
lierem 3 3. 9. 5. d cap. 3. h. t. c cap. tam literis h. t. Deci. ad d. cap.
3. omnibus tamen casibus mulieris testimonium, viro tanquam digni-
ori cedit cap. in nostra X eod. Felin. d. cap. 3. in fin.

XXX.

In Hermaphrodito sexus in calefcentis ratio habe-
tur, utrum viri an mulieris in ferendo testimonio perso-
nam agat a quod & ad feuda & ad alios casus induci po-
test b.

a l. quaritur 10. de statu hom. l. Repetundarum 10. §. 1. h. t. c.
3. §. Hermaphroditus 4. q. 4. b Costal. in d. l. quaritur Borcholt. de
feud. c. 5. nu. 45.

XXXI.

In teste quoq; diligenter examinandum est, an hone-
sta sit & inculpata vitæ a, an verò notatus quis & re-
prehensibilis, locuples an egens, ut lucri causa quid fa-
cile admittat b amicus ei pro quo testimonium dat, vel
inimicus ei adversus quem testimonium fert c: Nam si
omni suspicione caruerit, tum demum testimonium di-
cere potuerit.

a d. l. 3. vers. & an honesta b d. l. 3. in pr. verb. locuples an e-
gens, c saepe d. l. 3. ver. an ei inimicus h. t. Barth. saepe d. tract. lib. 4.
n. 3. & d. canon. si testes 4. q. 2. & 3. Testari enim non potest is qui in
presentia infamis est, etiã de his rebus quas inculpatus, hoc est, nondum
infamis ad huc viderat arg. l. 3. §. duz autem sunt causa de Carbo. edi-
cto Konig. cap. 75. nu. 2. §. Item So einer ein böß Verriicht hat, Cae-
non. quatuor 1 1. q. 3. §. licere aub. de test. col. 7. & l. licet. 15. ff.
de arbitr.

XXXII.

Histriones quoq; & qui in scena versantur a, alteri-
usvè criminis damnati utputa repetundarum b, aut ob
carmen famosum c, aut calumniam d, aut adulterium
e, ob vitæ turpitudinem senatu moti f, Reus publici iu-
dicii g, In summa omnes infamia iuris notati in omnib.
omnino causis h infamia verò facti in criminalibus, testi-
monium tantum dare prohibentur i.

a l. 2,

ā l. 2. §. ait prator ff. de his qui not. infam. Harmenop. t. 5. b l. 1. repetundarum 5. b. tt. c l. ob carmen famosum 21. hic d l. quasi-
 sum suo 13. ff. hic. e lex eo 18. hic f l. Cassius Longinus 2. de Se-
 natori. g l. in testimonium 20. & l. 3. §. l. Julia v. quoq. iudicio pu-
 blico hic & Bart. in suo tract. de test. ubi latius lib. 3. nu. 1. & aliquot
 seqq. VVeseb. hic Harmenop. ¶ d. loco. cap. non debet uli. & cap. testi-
 monium 4. X de test. h d. l. 3. §. 5. in fin. b. t. arg. cap. forus §. testes
 verb. vita de V. S. i cap. testimonium circa fin. b. t.

XXXIII.

Nec in sua cuiq; causa testimonium dicere permit-
 titur a, sive ea res emolumentum sit b sive honoris, ut a-
 ctor, reus, socius in causa socii, sive sit socius eiusdem
 criminis c, sive contractus, sive alterius negotiationis d
 ubi tamen de crimine læsæ maiestatis e, vel simili agitur
 aut ad socium nihil lucri redundat f, socius in testem
 rectè adsciscitur, debitor, venditor ad quem periculum
 eversionis redit & similes g,

a l. Nullus 10. ff. hic l. omnibus 9. C. eod. & ibid. Dd. Canon. si
 testes §. nullus 4. q. 2. & 3. cap. insuper 6. ext. eod. Nisi hoc fieret de
 expresso consensu alterius partis l. fin. C. de fideiuss. & mand. l. delata
 conditione 9. C. de reb. cred. absonum enim esset quod quis deberet esse
 iud. ex & testis in facto proprio nam hoc modo confunderetur
 cursus iustitiæ. b l. 1. §. in propria quando appell. sit. c l. quoniam
 11. Cod. h. t. c. veniens c. personæ eod. Speculat. de test. §. 1. nu. 1. 8.
 & 9. Ferr. in forma apponendi contra testes §. in pacto eorum nu. 1.
 & seqq. VVes. hic & ibid. Barthol. d. tract. nu. 1 2. actorem oportet ar-
 bitratu suo propriasnectere probationes Harm. hic & nemo debet ad-
 versus se testes producere l. unius grave 6. C. h. t. Cano. si testes §. Qui
 intendit d causa 4. q. 2. & 3. cap. 1. in f. ext. de prob. Οὐ δὲ εἰς τὸ ἀ-
 παρτεῖται καθ' ἑαυτὸ μάρτυρας παραγαγεῖν ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν ἀγῶνι ὡς
 βέλῃ συστήσαι τὰς ἰδίας δικαιολογίας A P M E N O I I, d. loc. Konig.
 d. cap. 57. nu. 5. d arg. d. l. 1. §. in propria quando appell. sit. e l.
 quiquis 5. C. ad l. lul. maiest. Menoch. de arbit. iud. questio lib. 2. cent.
 5. casu 474. nu. 1 4. cum seq. f l. 1. §. quin imò si pars hereditat. pet.
 argumento l. quod dictum 22 de pact.

XXXIV.

Patronus quoq; & executor a procurator proxe-
 cta

XXXIV.

Patronus quoque & executor *a*, Procurator proxi-
mèta, & iudex *b*, Item quibus imperari potest *c*, aut
sunt ejus domestici *d*, cujusmodi sunt uxor, maritus, Co-
lonus, mercenarius *e*, ut tamen affectionis ratio habeatur:
si quidem durum est solius familiæ ratione à dicen-
do testimonio arceri *f* subditos non excludi putamus.

a l. f. hic. *b* Specul. §. 1. n. 76. & 80. Ferr. §. d. loco Gail. 1.
obs. 100. *c* Lidonei 6. hic. *d* l. 2. C. b. t. Specul. §. 1. nu. 15. & 16
e Specul. d. loco. & nu. 12. Barthol. in suo tract. lib. 3. & 4. nu. 11. f
gl. ad d. cap. in literis. *g* per tex. l. 1. §. 1. h. t. Henricus Boik ad d.
cap. in literis nu. 1. de test. dissentit Accurs. in in d. lidonei.

XXXV.

Quæstionis est an qui sint de civitate una vel colle-
gio testimonium in causa civitatis vel collegii ferre pos-
sint, & eorum testimonium autoritas legum permittit *a*,
nec enim quæ universitatis sunt, singulorum esse censetur *b*.

a d. cap. in super e. cum nuncius c. tuus. h. t. c. Etsi Christus de iu-
reiu. c. super prudentia c. 1. tertio loco de prob. *b* l. in tantum 6. §.
1. & ibid. Bart. de R. D. l. sicut 7. Quod cuiuscumq; univers. adde Fel.
ad d. c. in super nu. 6. Sch. in §. universitatis Inst. de R. D. Beust. in d. l.
admonendi fol. 387.

XXXVI.

Testis etiam qui precio ad testificandum inductus
est jure repellitur *a*, cum & in falsi pœnam incidat *b*:
Idem obtinere putamus in teste precio conducto, qui ve-
rum falsus est, turpe enim est quod prore gratuita merce-
dem accepit, licet ob id falsi pœna coërceri non possit *c*.

a c. 1. h. t. l. 3. circa pr. eod. l. eos 5. C. eod. *b* l. 1. §. 1. ad l.
Cornel. de fals. c. satis 33. q. 5. l. 2. l. 4. l. ult. de cond. ob turp. cau-
sam c. fin. ver. cum autem iudicia 14. q. 5. Felin. c. 1. h. t. *c* cum fal-
sum non commiserit quod Dec. ad d. c. 1. contra. Bart. ad d. l. 1. in pr.
de fal. defendit.

XXXVII.

Imò & illi, qui adversus fidem testationis suæ vacil-
lant justè à testimonio arcentur, ut sunt qui adversa sive
C pugnancia

pugnantia deponunt *a*, nisi in continenti quasi memoria lapsi, errorem suum corrigant, quod permissum est *b*.

a l. 2. h. t. erg. l. cum precium 9. C. de lib. causa l. ubi pugnantia 149. de R. I. *b* per text. cap. preterea de test. cogendus dicitur autem hic in continenti fieri, quod si antequam tabellio responsionem priorem in chartam retulerit Covar. lib. 2. var. resol. c. 13. nu. 8. text. in cap. preterea in verbo interpos. intervallum de test. cogend.

XXXVIII.

Lege Julia quoque cavetur, ne invito denunciatur, ut testimonium litis dicat adversus focerum, generum, vitricum, privignum, sobrinum, sobrinam, & horum filios, aut qui propiore necessitudinis loco junguntur *a*; Quibus annumerantur senes, valetudinarii, milites, qui cum magistratu Reipubl. causa absunt *b*, vel quibus venire non licet, ut puta in carcere aut alio impedimento justo vel publico detentis *c*; Publicani quoque, & qui non detestandi testimonii causa domo absunt, quique, quid exercitui præbendum conduxit *d*:

a l. lege Julia 4. cum l. seq. ff. hic v. sen. in parat. cod. nu. 3. Barth. in suo tract. lib. 4. nu. 8. cum text. allegatis *b* l. inviti 8. ff. hic Senes autem intelliguntur ii, qui complevere LXX. annum, sicuti in excusatione tutela & publicorum munerum observatur *g*. Item maior Inst. de excusat. tuto. & l. 2. in pr. ff. cod. & l. 3. ff. de iure immun. & l. unic. C. qui aetate & l. semper 5. in pr. ff. de iure immun. Quippe semper reverentia debetur aetati Konig. cap. 75. *g*. Alte Leute die vber 70. Jahr sind nu. 11. *c* gl. in d. l. inviti 8. hic & l. in eadem causa 10. ff. ex quib. causis maio. Notandum tamen est, quod cum alia probatio ad veritatem eruendam haberi non possit, plerisque omnes de iure pontificio compelli & cogi posse *c*. pervenit 5. & cap. fin. *g*. fin. X. de test. cogendi specul. *g*. pen. nu. 1. hic & Schw. ff. consil. 60. cent. 1. Denn es sünde ist die Wahrheit zu verschweigen. Konig. d. loco nu. 11. cum text. allegatis.

XXXIX.

Causa.

Causa itaque efficiens est admissio vel coactio iudicis *a*. Materia circa quam versantur, est factum causarum civilium, vel criminalium *b*. Forma producendi testes habetur in auth. At qui semel Cod. de probat. Forma deponendi

ponendi in l. eos testes 4. C. h. tt. Forma recipiendi in d. l. si quando 8. C. eod. Forma publicandi attestationes in auth. sed & si quis C. eod. Forma probandi & rejiciendi in auth. si testis C. hic & d. auth. de testibus §. si vero dicatur de quibus singulis breviter.

a l. si quando 15. C. de testib. & auth. de test. §. quia verò multicol. 7. b l. quoniam 10. C. h. t.

X L.

Quod ad productionem attinet citari debent certo die, certoq; loco, ut veritati super articulis de quibus interrogabuntur testimonium perhibeant: si die statuto sine causa non compareant, contra eos processus arctiores, interdum etiam sub pœna pecuniaria, in hisce regionibus sub 10. Rhenan. a; aut alia decernuntur b, nisi excusentur c, citari quoque debet pars ad videndum iurare testes d.

Productio.

a Constituit. Des Hoffgerichts Leipzig fol. 219. b l. curent 22. h. t. VVesend. hic nu. 2. 3. Gail. 1. obs. 100. c l. iuviti h. t. d c. in nomine domini h. t. auth. de testib. §. hic verò.

X L I.

Vnius hominis testimonium, quæcunq; ejus auctoritas cæteris in rebus fuerit, non admittitur a, nisi sit causa fiscalis b: duos tamen omni exceptione majores, cum numerus legitimus adjicitur c.

Quot testes
producendi.

a l. iurisiurandi 19. C. h. t. l. maritus 20. de questio. c. cum a nobis h. t. b l. 9. §. 1. C. h. c l. ubi numerus 12. ff. hic d. can. si testes §. ubi numerus causa 4. q. 2. & 3. cap. in omni negotio 4. & c. licet causa 23. §. mandamus in pr. & fin. X de testib. Specul. §. iam de interrogatoriis in pr. h. t. Ferra. in forma iuramenti §. pro testante nu. 1. Konig. cap. 80. Von der zahl der gezeigten & Deut. 19. Bart. in suo tract. lib. 4. nu. 13. cap. novit 13. in pr. X de ind. canon. sed illud §. neq; illud d. ff. 45.

X L I I.

Regulariter autem lite demum contestata evocantur a, nisi cum actor ad perpetuam rei memoriam vel mortem vel diuturnam absentiam, timens eos civiliter producere: p c test reus tempore quocunq; b. Actor verò ut evitet, præ-

Quando
producendi.

sumtionem juris, & de jure examinationem factam in fraudem, ad perpetuum rei memoriam infra annum utilem aget c.

a c. 1. 2. c. quoniam ut lite non contestata Gail. l. 1. obs. 91. b d. c. quoniam Costal. in l. in l. Aquilia 41. ad l. Aquiliam c d. c. quoniam ubi Panorm. nu. 7. Gail. d. loco nu. 4. 5. 6.

XLIII.

Quando deponere debent.

De qua re testis interrogatur de ea dicere debet se scire & cognovisse rem ita habere: nisi enim dicat id factum scire quia interfuerit, idq; vel auribus vel oculis perceperit nihil agit: nihil proficiet si se ita audivisse factum dixerit.

l. testium 18. C. hic Vvesenb. nu. 4.

XLIV.

Is etiam contra quem testes producuntur, dare solet interrogatoria sua, quæ tamen si ita videatur à parte omitti possunt: vel judex æquè atq; super articulis testes examinare tenetur: commissario interim si cubi opus esse videatur pro industria sua & legalitate & officio interrogatoria supplente & ea refecante quæ superflua sunt nec ad causam pertinent.

Gail. 1. obs. 95. Vult. c. 3 l. lib. 2. iurisp. Rom. sunt autem illa vel generalia vel specialia Termin. cap. 37. de interrogatorijs.

XLV.

Judicis officium.

Productis testibus judici incumbit, ut ante omnia religione jurisjurandi eos obstringat, ut neq; falsum dicant, neque ea quæ vera sunt reticeant idq; utraq; parte præsentè a: nisi juramentum à partibus remissum sit b, quo peracto testes sigillatim coram judice clam partibus & adhibito notario, religiosè viva voce non scriptis deponent: post depositionem silentium imponatur, item operam dabit, ut ulteriori productioni renuncient c, attestationibus deinde apertis, copiam litigatoribus communicabit d.

a Iurjurandi C. b. t. Mynsing. cent. 6. obs. 32. b Gail. 1. obs. 99. & duab. seqq. ubi & fallentias proponit c G. quia verè Novel. de testibus. d Vvesenb. nu. 5. hic.

Evocatis

XLVI.

Evocatis verò testibus, sumtus etiam itineris convenientes à producente subministrandi sunt *a*, & pauperi ob intermissas operas aliquid constituendum æquitas suggerit *b*. Sumtus.

a l. sed estsi 1. §. 1. ad exhib. l. quoniam 1. in fin. C. h. t. c. statutum §. pro ferendo de rescript. in 6. c. ult. §. venturis 4. q. 3. *b* arg. l. Iulianus 17. §. 2. l. præterea 20. de rei vendic.

XLVII.

Finis & effectus est ut veritas eruatur *a*, & quod attestations in uno iudicio receptæ, inter easdem personas fidem facere possint in alio iudicio *b*, quemadmodum & testes coram arbitris ante producti etiam in iudicio ordinario produci queunt. Finis & effectus.

a l. eos testes 4. C. hic. c. causam qua *b*. t. c. ult. de probat. d. Nov. de test. §. quoniam multa. *b* l. ult. C. h. t. c. præsentata. ext. eod.

XLVIII.

Ex his omnibus facilè elucet quanta sit testium & instrumentorum inter se adfinitas, quod item discrimen, conveniunt namq; in eo quod in exercendis litibus utriusq; eadem sit vis atq; autoritas *a*. Exceptis censibus, & monumentis publicis quæ testibus potiora sunt *b*: Distant inter se quòd testium fides ex duobus, vel pluribus simul coactis constet: instrumenti verò etiam ex uno pendeat. Differentia inter testes, & testimonia.

a l. in exercendis 14. C. h. t. *b* l. census 10. de prob. videatur. l. 3. §. Item Divus cum seq. de testib.

XLIX.

Vice quoq; probationis est præsumptio ignorantie *a*, quia & ea ab onere probandi relevat, nisi contrarium probetur: Estq; ignorantia cum de re gesta vel jure *b*, vel alterius aut utriusq; qualitate *c*. nihil constat: Eaque dividitur in duo genera namq; aut est facti aut est juris, ut patet ex inscriptione hujus tituli. De juris & facti ignorantia definitio. Divisio.

a l. verius 2. ff. de probat. l. super servis 6. ver. eò quod contrarium C. qui militare possunt l. si cui crimen 7. ff. de accusat. *b* argumento l. 1. h. st. & l. fin. ff. de decret. ab ord. fac. *c* l. 3. ubi gl. ff. hic

Vultei in sua iurēpr. R. cap. 6. d. l. 1. in pr. l. 9. ff. hic & argumen-
to l. 10. C. eod. & ibid. VVesemb.

L.

Ignorantia
facti.

Et cum ex facti ignorantia primum jus existat pro-
pterea de ea primum quæritur a, quæ est ejus quod casu
vel natura & contingenter accidit b. Et illa subdividitur,
aut enim versatur circa factum proprium c, aut alien-
num d.

a l. 3. cum seqq. ff. de l. b d. l. 1. ff. hic & ibid. VVesemb. c
l. 3. ff. hic & l. sed etsi 22. ff. de condict. indebiti & l. quanquam 7. ad
SCtum Vellei. d d. l. 3. & l. 1. ff. hic & l. ult. pro suo.

L I.

Ignorantia facti proprii intolerabilis est a, ideoq;
non licet cuiq; illius errorē prætere b, nam supina &
crassa ignorantia excusationem non meretur c, nisi in ca-
sibus exceptis utputa in factis antiquis obscuris & intrica-
tatis d, aliisque quibus de damno vitando non verò ca-
ptando agitur e.

a l. cum falsum 46. de acquir. hereditate l. qui in alterius 43.
ff. de R. I. & d. l. f. in fin. ff. pro suo & d. l. quanquam 7. ad SCtum Vel-
lei. b d. l. quanquam ff. d. t. Quia non licet facti ignorantiam præ-
tere d. l. fin. ff. pro suo & l. item quaritur §. si fulio & l. sed adde
19. §. 1. ff. locati & l. in furti actione 51. §. rectè Pedius de furtis c
d. l. 3. in fin. & l. nec supina ff. hic & l. sed etsi 15. §. 1. de contrab.
empr. d l. cum fideicommissum penult. ff. de confessu & l. emptor.
47. §. 1. de pact. & l. peregrè. 44. de acquir. poss. e l. inter 47. §. f.
de furt. d. l. Sc. etsi 22. & l. cum is 32. ubi Dd. de cond. indebiti Gail.
2. obs. 48. nu. 19. & 20. Socinus Regula 219. in litera l. cum aliquot
limitat.

L II.

In re aliena probabilis est ignorantia quæ etiam præ-
sumitur a, prudentissimum enim interpretatio alieni
facti sæpius decipit b, neq; nocet cuiq; in delictis, nisi det
operam rei quam scit esse illicitam ac prohibitam c, nec
in mora. præscriptionibus, usucapionibus, transactionib.
diuisionibus, contractibus, tam in commodis quam in in-
commodis d, nisi & ea causa sit e.

a d. l.

a d.l. fin. ff. oro suo & d.l. 3. hic. & d.l. qui in alterius 43. de R. l. b l. 2. in fin. ff. hic. c Bald. in cap. 1. §. si Vasallus 5. de feud. defun. & in l. erro. C. hic Barthol. in l. ff. si quis testamento liber esse: & in l. inter omnes §. 1. de furtu l. genero de his qui not. infam. Barth. in l. cum qui §. pen. d. t. l. 2. C. de in ius vocando Geil. d. loco. nu. 19. & 21. cum aliquot seqq. Socinus Regula 220. in lit. I. nisi sit crasse ut in precedenti dictum. d l. 4. b. t. l. si non e. l. non idcirco 9. C. de od. l. pen. §. pen. §. t. l. error. h. t. e d. l. regula 9. hic.

LIII.

Posterius est de juris ignorantia: quæ duplex: Iuris naturalis & positiui a. Illa indistincte omnibus etiam privilegatis personis obest, neq; excusationem meretur b, hæc in compendiis quærendis, & faciendo lucro nocet c, petentibus autem suum non incommodat: Hac tamen in parte plerunq; ignoscitur minoribus 25. annis d, militibus e, item fœminis atque rusticis in casibus jure expressis f, & quando peritiores consulere non poterunt g.

Iuris Ignorantia.

a l. 1. 3. hic. b l. 2. C. eod. l. 8. §. 1. ff. hic l. 2. qui satis d. cog. l. pen. & ult. de in ius voc. c l. 4. l. iuris 7. cum l. seq. h. t. Cuiac. 5. obs. 39. d l. pen. in pr. ff. hic l. 2. C. b. t. e l. 1. & l. fin. C. h. t. d. l. si. C. h. t. f l. si quis 7. ubi gl. in verbo rusticitatem de iurisd. Gail. 2. obs. 48. n. 22. VVesenb. nu. 4. hic.

F I N I S.

ЕИИТРАМ-

E P I G R A M M A.

Avgustum Israel conscendis amice theatrum,
Vt dicas studiis plurima digna tuis.
Informas testes: speciemq; fidemq; libelli:
Quid noceat facti: quid sibi iure rudis.
Cetera qua nostris non sunt bene versibus apta:
Apta tamen Theſibus sunt satis ista tuis.
Magna quidem res est, & iusto iudice digna,
Querere testantùm verba, fidemq; probam.
Hinc mandant leges, ut iudex sedulus adsit,
Et pariter testes audiat, atq; roget.
Sapè solent testes mendacibus adadere fucum
Verbis: ne iudex decipiare, cave.
Si tamen est vultus, atq; inconstantia frontis:
Teste patet subito, res, ut iniqua, suo.
Atq; Magistratus illi quog; segniter errant,
Qui mandant aliis munera iudicibus.
At se personis, non dictis credere velle,
Discernens causas, sic Hadrianus ait.
Ergo Respondens, patria non degener artis,
Ne Scylla timeas, hunc subisse locum.
In te vivit enim vivi doctrina parentis,
Et res heredes invenit ipsa suos.
Postremò mea Musa rudis tibi fausta precatur,
Fiat ut eloquio res bona quaq; tuo.

GEORGIVS REGVVS
Papepergenſis Fr.

DISP. VII.

DISPUTATIO
SEPTIMA

Partis Quarta Pandectarum

DE SPONSA
LIBVS NVPTIIS
DIVORTIIS ET
REPVDIIS,

*Ex tit. Correspond. in jure Civili,
Canonico & Saxonico*

Q V A M

D. T. O. M. A.

SVE PRAESIDIO

Clariss. Consultissimiq; Viri

Dn. LEOPOLDI HACKELMANNI
I. V. D. & P.P.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO

Ad 14. d. Septemb. proponit &
defendere conabitur

IOSIAS MARCVS.

I E N A E

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCCIV.

R E V E R E N D I S S I M O
I L L U S T R I S S I M O N E C N O N
G e n e r o s i s s i m o P r i n c i p i a c D o m i n o ,
D O M I N O

I O A N N I A D O L P H O
A R C H I E P I S C O P O B R E M E N S I
E P I S C O P O L V B E C C E N S I & C. H E R E -
d i N o r v e g i æ , D u c i S l e v i g æ , H o l s t i æ , S t o r -
m a r i æ & D i e t h m a r s i æ , & c. C o m i t i i n O l -
d e n b u r g & D e l m e n h o r s t , & c. D o -
m i n o s u o C l e m e n t i s s i m o .

Hæc qualescunq; Positiones

In debitæ gratitudinis, & subiectio-
nis testimonium humilime
offert & mittit

*Josias Dn. Josie Marci
Acti & Consilarii Saxo-
nici F.*

Continuatio.

Postquam autores juris nostri materiam contractuum absoluerunt, restabat adhuc dotis datio quam contractum esse constat *a*, & divortium quod etiam pro contractu habetur *b*, ut verò de iis rectius tractare possint rem à matrimonio ordiantur, & quemadmodum omnibus aliis contractibus *c* ita & nuptialis seu matrimonio præmitti solent quædam præludia, quæ sponsalia dicuntur *d*.

a l. contractus de R. I. l. exigere de iudic. b l. si uxor eod. l. 7. §. computa de pact. Curac. in parat. ff. de spons. c l. nam cum 32. pro soc. d t. t. de spons.

POSITIO I.

Sponsalia à spondendo dicta *a*. unde & Sponsi Sponsæq; appellatio nata est *b*, mentio & repromissio futurarum nuptiarum *c*: quæ definitio Canonistarum distinctione repudiat, qua sponsalia alia de præsentì, alia de futuro fingunt *d*.

Definitio Sponsalior.

a l. 2. h. t. b l. 1. eod. §. sponsio ubi Alciat. Goed. & alii de V. §. Beust. h. t. c. 1. c l. 1 eod. nostrates 30. q. 5. d c. pen. X de spons.

II.

Nuptiæ verò sive matrimonium est coniunctio maris & fœminæ, consortium omnis vitæ, divini ac humani iuris communicatio *a*: unde polygamiam haud concessam esse apparet, adeò quidem, ut si quis plures simul uxores habeat, non solum infamia notetur *b*, sed & pœna litupri *c*. Hodie quoq; ex Constit. Imp. Caroli V, ultimo supplicio afficiatur *d*.

Nuptiarum.

a l. i. de rit. nupt. §. i. l. de pat. pot. Schneid. p. 2. n. 2. b l. 22
 C de incest. nupt. l. i. de his qui not. inf. c l. cum qui 8. C. ad leg.
 Jul. de adul. d. l. 2. C. de incest. nupt. d In der Heintlichen Halsger
 richts Ordnung/ C. 112. Camg, nuptia cum sponsalibus multa quoad
 contrahendum habeant communia, ea priori loco discutiemus, postea
 de differentiis agemus.

III.

Communia
 sponsaliorū
 & nuptiarū.

Qui contra
 here non
 possunt.

Sponsalia & nuptias possunt contrahere omnes, nisi
 natura aut lege prohibeantur: Natura alii propter defe-
 ctum animi alii propter vitia corporis, Propter defectum
 animi furiosus, nisi dilucida intervalla habeat a, cui et-
 iam profunde ebrius annumeratur b. Et infans qui
 quamvis septimo ætatis anno rectè sponsalia contrahat c,
 tamen nuptiæ non sunt neq; esse intelliguntur. Etiam si
 sponsa in domum sponsi deducta sit, priusquam sponsus
 decimum quartum annum, sponsa verò duodecimum
 compleverit d.

a Gloss. in c. 7. §. surpiter in verb scient. d. r. l. furor 7. eod. c. u-
 nusquisq; 22. q. 4. C. sane 15. q. 1. Beust. c. 10. f. 12. b c. venter 35.
 distinct. 35. Borcholt. c. 3. n. 17. de pact. c l. in sponsalib. 14. de
 spons. c. literas c. pen. de spons. impub. Beust. c. 2. 3. de spons. Schn. part.
 2. n. 11. d d. l. in sponsal. d. t.

IV.

Ob vitium corporis prohibentur qui generare non
 possunt a, quod & lege Iulia, & Papia in sexagenariis &
 quinquagenariis obtinuit, sed sublatum est per Iustinia-
 num b.

a l. in causis 10. cum Aurb. seq. C. de Repud. l. si serva 39. §. 1.
 de iure dot. b l. sancimus 27. C. de nupt.

V.

Ratione cō-
 sanguinita-
 tis.

Lege prohibentur alii naturali & gentium, alii civi-
 li, Illa prohibitio fit aut ratione cognationis & affinitatis
 aut publicæ honestatis. In cognationis linea rectè spon-
 salia in infinitum prohibita sunt a. quibus & adoptivi,
 dissoluta etiam adoptione adsimulantur b.

a Ergo non omnes l. de Nupt. l. Nuptia 13. de rit. nupt. l. ne-
 mini C. de nupt. b §. per adoptionem 2. l. de legit. agn. success. u. §.
 ergo omnes vers. et hoc adeo l. quin adoptione 27. in fin. de adop.

In trans-

VI.

In transversa linea inter eas personas quæ sibi invicem parentum liberorum loco sunt sponsalia & nuptiæ consistere nequeunt, veluti inter fratrem & sororem tam consanguineam quam uterinam eiusque filiam *a*, & ultteriores, Item amitam, amitam magnam, materteram, materterteram magnam *b*, quod & in cognatis ex adoptione ea durante procedit *c*.

a §. 3. 4. cum sim. l. b. t. l. sororis 39. l. per adoptionem 17. §. amitam b. t. l. nemini 17. C. eod. *b* §. 5. item l. de nupt. d. l. per adoptionem §. amitam ex quib. supplenda l. nemini C. de nupt. *d* §. sed si quæ l. d. t. d. l. per adoptionem.

VII.

Duorum autem fratrum filii, in secundo gradu, secundum computationem Canonicam, constituti, licet sponsalia & nuptias iure divino *a*, singulari ratione, & iure civili *b*, celebrare possunt; Pontificum tamen decretis & LL. Saxonice huiusmodi personarum coniunctio prohibita est, iure enim illo in quinto *c*, hoc verò in tertio *d*, demum gradu lineæ æqualis nuptiæ conceduntur.

a Levit. 18. & 20. Phil. Mel. de coniug. *b* §. duorum l. b. t. l. celebrantis 19. C. eod. l. 3. l. non solum 65. §. de uno h. t. quibus legib. negativa lectio *d* §. duorum affecta satis refutatur. *c* c. non debet. de consanguin. Ferrar. in l. semper. 158. de R. I. Schneid. b. t. fol. 46. n. 8 de arb. cons. *d* Const. Elect. Mauric. art. Consistor. v. Nis in visceris Landen. fol. 54. & const. Elect. August. fol. 188.

VIII.

Affinitatis ratione dupliciter fit prohibitio: Inter ascendentes & descendentes in infinitum *a*. Inter Collaterales iure civili fratris coniux, & soror uxoris coniungi mihi soluto matrimonio non potest *b*, ex juris Canonici & Saxonici autoritate in primo affinitatis genere (religuis sublatis *c*) eandem prohibitionis rationem observari putamus quæ in cognatione obtinet *d*.

Affinitatis.

a §. affinitas l. b. t. l. si qua 12. l. nuptia de Rit. nupt. l. adoptivis 14. §. 2. d. t. l. 4. §. 5. de grad. l. qui parentes sol. matr. Beust. c. 51. de matrim. vers. sic etiam Schneid. de nupt. in t. de arb. canon. n. 2. 4. & in arb. affin. n. 12. 19. *b* l. fratris 5. l. fin. C. de incest. nupt. *c* Schn.

l. c. de arb. aff. n. 13, fol. 49, l. d. t. d. Schneid, d. c. fol. 48. & seq. VVesenb. in parat. n. 4, h. t. Const. Elect. Antiq. fol. 192, v. Diereuil Man vnd Weib/ze.

IX.

At hic quæstio oritur num dispensatio in hisce gradibus ex cautia per pontificem & magistratum fieri possit? Et licet in hoc variatum sit, tamen si dispensatio illa cum iure divino non pugnat, eam admittendam esse consuetudo in multis locis observat a: Constitutione vero Electorali Mauritii contra prohibitionem Saxoniam nulla dispensatio admittitur b.

a Philip. Melanib. in Ethic de consang. & affin. Monn. de nupt. f. 97. Schn. de nupt. in loco de arb. affin. nu. 22. & ibi VVesen. ad marg. f. 51. Beust. de mat. c. 56. b const. consil. f. 55 facite altera in fin. ibi Da wider soll auch kein dispensation vorgenommen noch verschaffe werden. & t. it. C. si nupt. ex rescript.

X.

Publicæ honestatis.

Publica quoque honestas, quæ in coniunctionibus maximè spectatur, sponfam filii aut fratris defuncti uxorem ducere non permittit.

l. si uxor. l. h. t. l. si qual. adaptivus de rit. nupt. c. sponsam 6. c. ad audientiam de spons. Beust. d. c. 51. fol. 236. de Mairim. VVesenb. nu. 7. de spons.

XI.

ratione conditionis.

Lege Civili prohibentur alii propter conditionem, alii propter officium, alii propter dignitatem: Propter conditionem Servi inter quos tantum contubernium est a: item liberi cum servis licet iure canonico diversum sit constitutum b.

a in pr. l. h. t. b c. 1. & ult. de coniug. serv.

XII.

Est & alia quædam cognatio sacra & spiritualis quæ propter sacrum baptisterium contrahitur, quam nuptiis etiam impedimento esse iure non solum pontificio, & Saxonico a verum etiam Cæsareo b traditum est, De consuetudine tamen nuptiis non temper huiusmodi cognatio obstat c.

a t. i. do

a t. t. de cogn. spir. b gloss Landrecht art. 3. lib. I. Sebneid.
de arb. affin. n. 3. l. si quis 26. inf. c. de nupt. c Vvesenb. de Nuptis
num. 4. inf.

XIII.

Propter officium præfidi seu Magistratui provinciali utpote procuratori Cæsaris, præfecto cohortis aut equitum Tribuno, & omnibus qui aliquod in provincia officium gerunt, uxorem ex ea provincia oriundam, vel ibi ubi administrant, domicilium habentem ducere non licet a, quod etiam ad liberos eorum, propinquos, comites, consiliarios porrectum b: Sponsalia verò contrahere ipsis interdictum non est, ita tamen ut ex voluntate desponsatæ dependeat, utrum officio deposito ea velit esse rata, nec ne c, item an arras restituere, an retinere velit d. Veterem autem sponsam, id est, eam quam quis sibi ante adeptum officium desponsavit ducere illis prohibitum non est e.

Ratione officii vel potestatis.

a l. si quis 38. l. præfectus 63. de ritu nupt. l. si concubina, rer. amot. b l. 1. c. si rector prov. quod consuetudine iam sublata. c d. l. si quis l. eos qui 65. §. fin. d. l. et si contra 11. c. de nupt. d d. l. 1. c. si rector. priv. & ibi Cuiac. aliter explicat l. 4. obs. 22. e d. l. si quis in f.

XIV.

Tutor quoque eiusve filii pupillam sibi desponsare aut in uxorem ducere prohibentur, nisi rationibus à tutore redditis, temporeque intra quod pupilla restitutionem in integrum impetrare potuit elapso: nisi à patre ei desponsata destinatave vel testamento nominata sit, imò omnes qui rationibus reddendis obnoxii sunt, ante reditas illas, à matrimonio eius, cui reddere illas necesse habent arcentur, quod tamen rarò observatur.

l. Senatusc. 59. l. libertum 64. §. 1. de rit. nupt. l. 14. tutor, de spons. l. qui pupillam 7. Ad l. l. ac adul. l. si tutor. 7. c. de interd. l. non solum 67. §. 1. de rit. nupt.

XV.

Propter dignitatem vetatur vir senatorii ordinis eiusque filius ducere libertinam, aut vilem mulierem, patrona eiusque filia nubere liberto a.

Ratione dignitatis.

l. qui

l. qui senator 44. l. oratione 16. de rit. nupt. l. si rogatum 20. §. 1. de manumiss. vind. vid. Herm. Vult. in sua iur. pr. Rom. lib. 1. c. 1. d. n. 36.

Fideles cum infidelibus.

XVI.

Amplius sponsalia & matrimonia fidelium cum infidelibus interdicta sunt, iure civili sub pœna corporis *a*: iure canonico verò perpetuæ excommunicationis (ut sunt Ethnici, Turcæ, Iudæi, &c. qui fundamenta pietatis abnegant *b*.) quanquam matrimonio iam contracto, si fortè disparitas religionis supervenerint, non aliter sit locus divortio aut repudio, quam si coniunx infidelis prior discessionem fecerit, aut si religionem coniugis sanctam omnino ferre noluerit: simul ad consortium impietatis eam adhibendo vel cogendo, idq; ex sententia Divi Pauli *c*.

a l. ne quis 5. C. de Iuda. l. si legibus 16. C. de Episc. audent. b Deut. 7. arg. Exod. 34. v. 16. c. cave cum seqq. 28. q. 1. Schneid. part. 2. n. 8. VVes. in parat. d. t. in fin. vers. adversatur Brust. c. 37. de matr. Bez. a de divort. f. 39. c 1. Corinth. 7. Eiuusmodi coniugia fuisse dissoluta docetur Esdra 9. 10. Philip. de coniug. f. 15.

XVII.

Quomodo contrahantur.

Contrahuntur autem sponsalia & nuptiæ consensu eorum qui coeunt *a* quorumq; in potestate sunt *b*. Et declaratur ille vel coram, vel per nuncium, vel per epistolam *c*, vel per procuratorem speciale mandatum habentem *d*, nec refert expressè, an tacitè quis consentiat *e*, qui enim non contradicit evidenter consentire videtur *f*, unde taciturnitas pro consensu est *g*, sicut nec interest, à quo consensus incipiat, quamvis usitatius sit fœminam prius interrogari *h*, interim tamen rejicimus opinionem eorum, qui dicunt verba esse de substantia matrimonii, cum & mutus & surdus qui fari nequeunt matrimonium contrahant *i*.

a l. 2. de ritu nupt. l. cum hic status §. si mulier de don. int. vir. & vxor. l. 15. cui fuerit de cond. & demonstr. l. nuptias de R. 1. Nov. 18. & 22. ibi nudo sive solo consensu: Et rursum nuda affectione maritali. Nov. 74. 117. l. donationes 38. de donat. l. siem legato 49. §. 1. de leg. 3. l. 3. §. 1. de don. int. vir. & c. l. 3. de consub. ubi dicitur quod inter

inter concubinatum & matrimonium nihil nisi affectio interfit & l. si donationum 22. C. de nupt. b l. in sponsalibus 7. l. sponsalia de spons. l. nuptia de ritu nupt. c. cum apud c. sufficiat de spons. c l. ult. de spons. d c. ult. de procur. in 6. Beust. c. 5. de spons. & c. 43. de matr. Schneid part. 2. nu. 18. & seqq. VVesemb. de spons. n. 6. & de nupt. nu. 1. ver. quare & per procuratorem Corras. l. 3. Misc. c. 4 n. 3. c VVesemb. in parat. hic num 3. f textus expressus in l. sint. C. de nupt. l. in sponsalib. a. i ibi gl. de spons. argt. l. 2. §. voluntatem sol. matr. g Molrad. in tr. de matrim. mibi fol. 15. h Beust. d. c. 42. i c. cum apud c. tua. de spons. Dd. communit. in l. mutuum in pr. de acquir. hered. & potest consensus ille non modo verbis, sed etiam facto declinari, utpote manus porrectione, vel annuli traditione VVes. nu. 6. de spons. Menoch. de presump. 2. nu. 4. quia videtur in eam causam annulum accipere in quam datur.

XVIII.

Adeoque; requiritur consensus contrahentium ut alterutro eorum dissentiente nihil adum intelligatur, ut maximè parentes consentiant, vel alterutro eorum, nisi fortassè hi, quorum causa principaliter agitur negotium ratum habuerint.

d. l. in sponsalib. inf. l. filiof. 13. d. t. l. si uxor 13. §. si quis uxorem ad l. lul. de adult. Monner. eleganter hic c. 3. fol. 60. & seq.

XIX.

Dissentire autem filias, dicitur, si evidenter voluntate patris repugnet a, quod tamen liberis non conceditur, nisi indignum moribus vel turpem pater illis eligat b. a d. l. in sponsal. 7. l. sed ea qua 12. de spons. b l. sed ea qua d. t.

XX.

Quod verò parentum consensum attinet, in masculis ius civile quidem distinguit, an in sacris parentum adhuc sint contrahentes, vel propria sacra habeant: Et hic rursum masculi sint an foeminae, sui iuris filii non expectato patris consensu sponsalia & nuptias permittit a: at in foeminis parentis consensum indifferenter exigit b.

a l. filius 25. b. t. b l. in coniunctione l. vidua C. eod. Hottom in illust. qq. q. 9. VVes. de nupt. n. 8. Borch. de grad. fol. 37. c. quomodo contrahantur matrimonia.

B

Et post

Et post patris mortem si filia minor 12. annis fuerit matris consensum, Tutorum & propinquorum adhibere cogitur, Et si hoc casu inter tutorem & matrem non conveniat, ad arbitrium magistratus recurrendum erit a, si verò maior 25. consensus curatoris & propinquorum, non tam de necessitate quam honestate exigitur b. Hodie verò inter patriam potestatem, emancipationem & sexum vix distingui iuris divini autoritate putarem c cui etiam Canones saniores non contradicunt d.

a l. i. C. de nupt. l. 6. de spons. b l. in copulandis C. de nupt. l. sciendum est 20 ff. h. t. & videtur idem innuere VVes. in tit. Inst. de Aut. tutor. ad rubr. c. Jerem. c. 29. in Eccles. 7. Tobie 6. d c. aliter 30. q. 5. c. 1. de desp. impub. c. non omnis 32. q. 2. c. nostrates 30 q. 5. C. honorantur 32. q. 2. Coras. l. 1. Misc. c. 17. Borch. de grad. d. loc.

XXII.

Dissensus autem fit aut sine causa aut cum causa: Sine causa pater dissentit, quando malit forsan naturali affectione ductus suos retinere liberos, aut cum tardus sit & difficilis in constituenda dote tunc enim possunt liberi adire iudicem, ut compellat patrem consentire & dotem constituere a, cum paternum sit officium dotare filias b. Cum causa fit, quando nimirum filia indigno & vili excusso pudore cum totius prosapix infamia & dedecore nubat, quo casu tantum abest ut pater filiam teneatur dotare, ut etiam secundum multorum opinionem ex stricti iuris ratione eam pro qualitate causae exheredare possit c.

a l. capite 19. h. t. arg. Auth. si post. C. de inoff. test. b l. f. §. utramq. C. de dot. prom. Bl. Br. & comm. Dd. in Auth. res qua C. com. de leg. Curtius senior cons. 27. n. 30. incip. Magnificus vir. c. l. si filiam C. de inoff. test. l. 3. §. emancipati. de bon. poss. contr. tab. Constit. Carol. V. in Comit. August. anno 1548. promulgata. tit. Vom Sacrament der Ehe. §. ult. Geil. 2. obs. 95. n. 17. Ordinatio nova Elect. Saxxon. tit. Von Ehegelibnuessen/ sel. 99. Beust. de spensal. c. 20

XXIII.

Austeri tamen parentes bene concordantia matrimonii, præcipue, quia res integra esse desierit, non debent iure patriæ potestatis perturbare, ne iniuria fiat mulieri disertæ,

l. 1. §. fin. de lib. exhib. Paul. lib. 2. sent. C. 20. d. Const. Carol. V. §. ult. Beust. c. 40. ver. secundo autem fol. 213. de matr. Philip. Eleganter fol. 11. de conug. Et hac in genere de Sponsaliorum & nuptiarum constitutione, nunc de discrimine videbimus.

XXIV.

Differunt variè sponsalia & matrimonium, sunt enim sponsalia mentio futurarum Nuptiarum, & ad eas aditum præparant, de quibus ultro citroq; datis arris sollet tractari & conveniri a. Item fiunt non modo purè, sed sub conditione honesta, omninoq; exitura b, vel rei tacitè inhærente. Inhonesti verò conditio, nec tamen substantiæ matrimonii refragans. Et impossibilis pro non adiecta habetur c, quæ verò substantiam eius minuit cōtractum vitiat d.

Propria
sponsaliorum

a l. 1. de spons. b quasi impleta non fuerit dissolvit contractum, quales sunt si parentes consenserint, si dos mihi dabitur pro nostris facultatibus conveniens nisi sequatur concubitus Beust. C. 18. Schneid. fol. 60. n. 3. 2. 36. Philip. fol. 12. c Beust. c. 7. ut si invenero te virginem: item si dabi mihi Byzantium Philip. f. 12. d ut ducam te siederis mihi centum aureos: Item si Cesar. inferret bellum Turcis Philip. d. fol. 12. Beust. c. 4. f. 7. Schneid. de nupt. p. 1. de sponsal. n. 35. fol. 60. Beust. d. c. 18.

XXV.

Cœterum quemadmodum sponsalia mutuo consensu contrahuntur, ita contra mutuo dissensu iure civili distrahuntur a. Vnde si quis pœnitentia ductus sponsalibus renunciaverit, illo iure nulla actione tenetur b, sed tamen arras sponsalicias in simplum si minor 25. c, aut duplum si maior, aut si ita conventum fuerit in quadruplum d, restituit: Iure Canonico pœna excommunicationis ad matrimonium perficiendum compellitur per magistratum; Episcopum vel officialem e, si sponsalia iurata fuerint.

Sponsalia
quomodo
solvantur.

a l. 1. C. de nupt. b l. 2. C. eod. c Cuiac. 4. obs. 22. Beust. c. 67. d l. fin. de spons. gloss. fin. c. Gemina de spons. VVes. de spons. nu. 7. sub lit. E. e c. ex literis de spons.

XXVI.

Sin autem communi contrahentium dissensu à sponsalibus discessum non est, unus alteri in tantum ad matrimonium perficiendum obligatur, ut autoritate iudicis ad id constringi possit *a*, nisi in sponso probabilis reluctandi causa subsit *b*.

a *C. de illis §. fin. de spons. imp. c. ex literis c. sicuti de spons. b d. c. ex literis.*

XXVII.

Verum quandoq; etiam altero dissentiente aut ignorante sponsalia dissolvuntur. Cum sponsus incognita sponsa ad exterarum nationum discedat *a*: Nam cum mutat domicilium, videtur sponsalibus ex sua parte renunciasse. Unde liberum est remanenti, ad alia sponsalia divertere: Non idem iuris censetur in sponso peregrinante extra provinciam in quo expectando leges civiles triennium constituunt *b*: biennium si maneat in provincia *c*, & nihilominus coniugium differt, cum sponsalia perducere ad matrimonium posset: Canones hoc arbitrio iudicis relinquunt *d*, Consuetudo per proclama publicum citatione deferentis præmissa sponsalia dissolvit *e*.

a *c. de illis §. de spons. c. 2. de spons. duor. b l. pen. de spons. l. 2. C. cod. l. 2. l. uxor. 7. C. de repud. Cuiac. lib. 16. obs. c. 35. c. l. 2. C. d. t. d. ad. cc. e* *Schneid. p. 4. n. 45.*

XXVIII.

Perimuntur quoq; sponsalia per lapsum temporis, quod inter sponfos ad contrahendum matrimonium statutum erat *a*: item per subsequens matrimonium, quamvis iurata fuerint *b*.

a *c. sicut de spons. b d. c. sicut c. si inter c. de illis d. t.*

XXIX.

Ius etiam pontificium ob graves & capitales inimicitias sponsalia rescindit *a*, ne deterius quid inde eveniat *b*, etiamsi iurata *c*, & nemo ex eo casu compellendus ut sponsalia adimpleat *d*, item ob lepram *e*, paralyfin *f*, aliosve huiusmodi morbos vel corporis vitia, quæ deformitatem adferunt *g*, aut deniq; ob stuprum sponsa interveniens *h*, etiamsi violentum & coactum *i*. Sponsalia etiam iurata perimit, item ob diversam fidem *k*.

a *c. veniens*

a c. veniens, b c. praterea 12. c c. requisitis, eod. d c. 7. & ibi gl. in verb. iudicium Ecclesie, de spons. impub. e c. fin. de conug. lepr. Beust. c. 10. de spons. fol. 18. Schn. de spons. part. 1. f. 55. nu. 12. de nupt. part. 4. nu. 52. f. Bez. ubi fol. 128. 131. 187. 140. Beust. d. loco. g d. c. ult. de conug. lepr. VVesens. n. 7. de spons. b. t. h c. quemadmodum de iureiur. i c. raptor. 37. q. 2. & c. seq. gl. in d. c. quemadmodum super verb. oculos vel nasum in fin. k l. si legibus 16. C. de Episc. audient.

XXX.

Furor quoq; sponsalibus impedimento esse ex superioribus est manifestum a, sed postea interveniens sponsalia non infirmat b.

a l. furor 8. b. t. b d. l. 8. l. oratione 16. in f. de ritu nupt. ratio sumitur ex l. si cum dotem 22. §. si maritus solut. matr. Nov. Leon. 93. & 112.

XXXI.

Error item personæ, quo ad faciem & nomen vitiat sponsalia a, ut puta cum putem me ducere Annam cum ducam Barbaram, tali enim casu cum consensus & verus amor quam in Annam habebam, recurat in extraneam personam, quam tamen nunquam petierim, non videor consentire: Et cum plerunq; hoc casu dolus interveniat b, concludit inde Molradus tale matrimonium resolvi, etiamsi copula carnalis intervenerit c, cui non assentiendum putarem.

a c. tua, ibi, nec consentit X de spons. c. 1. 29. q. 1. Abbas. c. proposuit X de conug. serv. Lutherus in suo libello Von Ehesachen t. 4. b Beust. de matr. c. 34. c in tract. de matr. fol. 38. per argum. l. doli mali, ibi Br. ff. de novat. d. c. praposuit, sic Iacobo tradita est Leo pro Rachæle, sed ille non est usus summo iure, Philip. d. fol. 12.

XXXII.

Conditionis etiam error impedit matrimonium ipsoque iure est nullum, ut si ancilla nubat pro libera a, Error fortunæ ut puta cum quis ignorans ducit pauperem quam tamen credebat divitem, sponsalia non vitiat, vel ducit nobilem pro ignobili b. Si veró sub conditione initum veluti si mihi dotem dederis pro modo facultatum du-

ẽum ducam te, quæritur conditione non impleta an sponsalia dissolvantur? & posse dissolvi putamus.

a d. c. un. q. 1. & d. c. præposuit: ratto esse videtur quia nati ex ancillis excludebantur à successione qua propria erat ingenuorum, sed cum liber sciens ducit ancillam Ecclesia non dissolvit sicut inter Abraham & Agar necessarid coniugium fuit Philip, fol. 13. & vid. th. 12. b d. c. un. arg. l. 3 de don. int. vir. Beust. d. loc. Tiraq. de leg. connub. l. 5. n. 2. 18. Phil. de coniug. in loco de conditionibus fol. 12. VVes. nu. 8. de nupt. v. quod ad errerens.

XXXIII.

Metus quoque qui in constantem virum cadit, habita cuiusque personæ qualitate pro rerum circumstantiarumque ratione, sponsalia viriat.

c. dilectus de his qui vi metuæ c. 6. 8. 28. c. cum locum 14. de spons. VVes. in paratit. quod metus caus. num. 3. & de ritu nupt. n. 8.

XXXIV.

Hicce supervenientem affinitatem inter sponfos adde a, defectum implementi eius quod ab altero sponforum honestè permillum est b. Et si ab impubere sponsalia contracta sint c.

a c. veniens de eo qui cogn. conf. ux. b c. de illis de cond. appos. c c. de illis de despons. imp. Et hac de dissolutione sponsaliorum Nunc de matrimonio in specie.

XXXV.

Propria matrimonii.

Forma.

Finis sponsaliorum matrimonium est, quod tamen sine sponsalibus consistere posse consuetudo testis est, cuius forma præter considerationem cognationis, & personarum, olim constitit vel usu vel coëmitione vel farre, ut ex Cicerone & Gellio, Dn. Borcholt. in tract. de grad. explicat. Hodie iure civili fit mutua affectione eorum qui contrahunt, absque interventu rei alicuius, vel concubitus, vel ritus vel ceremoniæ, vel arræ vel scripturæ, vel deniq; rei cuiuspiam alterius.

l. 2. h. t. l. nuptias de R. I. & dictum est supra th. 16.

Sed

XXXVI.

Sed nec consecratio ipsa aliave ceremonia ad contractum matrimonii usq; adeo necessaria esse videtur iure civili, quamvis iure pontificio rectè constitutum sit, ut nuptiis confirmandis semper adhibeatur sacerdotis benedictio, cum oblatione sacra & precibus *a*, quod & Leonis Imp. Constitutione cautum est, nec si aliter contracta matrimonia sint pro iustis censi ullo modo debent *b*. Qua ratione etiam publica illa matrimoniorum renunciatio quæ nuptias antecedit, ex veteri Christianorum ritu ac more ab Innocentio instituta, rectè in Ecclesia retinetur: iure Saxonico præterea, ut conditio nubendi impleta dicatur, impositio in lectum, vel ingressus thori maritalis requiritur *c*.

a c. cum inhibito 4. & final. de claud. spons. c. aliter 30. q. 5. c. cum in tua de spons. c. fin. qui matrim. accus. poss. Geil. lib. 2. de pace publ. c. 1. n. 16. Cuius ratio desumi potest ex Genesi & c. 2. Ioann. *b* Novell. Leon. 89. *c* Constit. Elect. p. 3. art. 19. Das Weylager gehalten und das Bette beschritten / Landrecht lib. 1. art. 3. 1. gloss. lib. 3. art. 45. num. 6. & art. 77. Vvesenb. num. 7. de spons. Borch. de grad. f. 92. Hott. in illust. qq. q. 25.

XXXVII

Matrimonii finis est vitæ consuetudo in dividua *a* liberorum procreatio *b*. Effectus, patria potestas *c*, divini ac humani iuris communicatio *d*.

Finis matrimonii.
Effectus.

a §. 1. I. de patr. pot. l. 1. de rit. nupt. *b* l. liberor. de V. S. l. 1. sol. matr. *c* text. in pr. l. de patr. pot. *d* il. l. 1.

XXXVIII.

Porrò matrimonii dissolutio tam facilis non est, quàm sponsaliorum: & dirimitur vel quoad vinculum vel quoad thorum, vinculi dissolutio fit morte naturali *a*, non civili *b*, fornicatione *c*. Sic si unus ex coniugib. alterum ad hæresia seu infidelitatem *d*, vel aliud scelus horrendum trahere nitatur, nec ab hac insolentia compesci possit *e*,

Dissolutio matrimonii.

a c. 5. 19.

a c. 5. 19. Matth. b l. i. C. de repud. l. res uxoris C. de don. int. vir. & c. l sed si mors ff. d. t. l. sed si alia lege de bon. dam. Borch. de grad. fol. 125. contra Cuiac. c. d. c. 5. 19. Matth. i. Corinth. 7. c. significasti c. ex literis c. quando Beza de divor. fol. 187. cū seqq. Beuff. c. 24. Schb. part. 4. nu. 33. VVes. in par. de ritu nupt. nu. 8. vers. dictum est, & de divor. & repud. nu. 11. Et parti innocenti datur regressus ad secunda vota, non autem nocenti Philip. f. 18. d. c. quæ sunt, & ibi Abbas de divor. c. Iudei 28. q. 1. in hanc sententiam plura adducit. Ioh. à Reber. lib. 2. disp. civil. fol. 60. e c. idolatria 28. q. 1.

XXXIX.

Propter debilitatem etiam mariti, dirimuntur matrimonia, modo adsit triennii sollicitatio, & tunc dos sine ulla diminutione restituitur: Et donationem propter nuptias maritus retinet a. Sic etiam ex parte uxoris matrimonium solvitur ob vitium relatatum ab Ulpiano b: quo tamen casu propriè non fit divorcium, quia non erat coniugium: sed fit declaratio, ut alii sciant illam societatem non esse coniugium.

a t. tit. de frig. & malef. Novell. de Nupt. §. per occasionem. Auth. sed hodie C. de repud. VVesemb. n. 8. de rit. nupt. b l. queritur 14. §. mulier. de Aed. edict. quamvis propriè divorcium hic non sit l. nam etsi de iniusto, rupt. & irrit. test. l. decem de V. O.

XL.

De qualitatibus errore non satis convenit inter Dd., utputa si quis ignorans ducat corruptam vel gravidam, quam tamen credebatur esse virginem, an nimirum matrimonium tale subsistat an vero debeat resolvi? Et quamvis textus expressi iuris Canonici a negent tale matrimonium dissolvi: Nos tamen iure divino adstipulamur, adhibito moderamine quodam, non solum illud dissolvi, sed etiam partem innocentem alteri nubere posse defendemus b.

a d. c. un. 29. q. 1. b Consentiant Luth. Melanth. & alii, Beza d. loco de Rep. mihi fol. 110. Novissime D. Simonis Pauli in 34. Meth. de coniug. mihi fol. 402. Dent. 22. Osee c. 4. Beuff. d. c. 34. text. express. in l. exempto §. si quis de act. emt. dummodo constat ex certis

certis signis eam ab alio compressam esse Nov. Leon. 93. vide qua in contrarium adfert VVes. hic nu. 8.

XLI.

Item malitiosa desertio vel uxoris vel mariti voluntaria, cum contumacia, matrimonium dirimit, & exacto quinquennio facultas nubendi relictæ personæ relictae
a. Sane absente marito ex causa honesta, uxori, nisi de morte viri per nuncium legitimum legitimè certiorata sit, ad secunda vota progressus non conceditur *b*: Et si secundum virum superinduxit, debet ad priorem maritum relicto secundo diverti.

a *l. uxores de divort. Nov. de nupt. §. sed etiam. Et solent p̄ magistratus post quinquennium vel quadriennium, citato litteris publicè ad templa affixis desertore, persona desertæ nova vota permittere VVesenb. de divort. num. 3. Philipp. f. 19. b c. 19. in presentia de spons. c. c. dominus de secund. nupt. Auth. hodie C. de rep. Nov. 117 c. 11. Beust. c. 60. de spons. §. quomodo verò sponsalia Schneidvv. p. 4. n. 41. & seqq.*

XLII.

Si coniunx coniugis vitæ insidietur neque ab hoc scelere moveri posset *a*, hoc casu propriè divortium non est, sed fit tantum separatio domestica inter maritum & coniugem ad certum tempus propter reconciliationem, quæ interea speratur *b*.

a *gloss. 1. & Abbas c. 1. de divort. Philipp. fol. 22. b* *Beust. c. 9. v. ad questionem de matr. Schneid. part. 4. num. 14. per l. si qua C. de repud. VVesenbec. in paratit. de rit. nupt. num. 8. vers. dictum est.*

XLIII.

Rescinditur porro matrimonium quoad thorum & mensam ob nimiam sævitiam mariti, quæ arbitrio iudicis relinquenda.

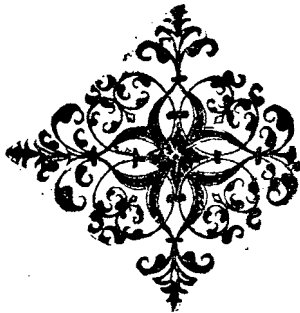
c. literas in f. c. ex transmissa de restit. spoliat. Novel. 117. notavit Schneidvv. de nuptiis. d. par. 4. num. 14. Borcholt. d. loco fol. 136.

Quam

XLIV.

Quamvis etiam iure civili coniugium bona gratia
dissolvi possit, puta causa castitatis *a*, captivitatis *b*,
quod Iustinianus ipse sustulit *c*, servitutis *d*, Monachif-
mi *e*: Hodie tamen hosce modos in reformatis Eccle-
siis non admittunt: quemadmodum nec morbi contagi-
osi & incurabiles ut lepra matrimonium dirimunt *f*.

a l. si constantius C. de rep. Novell. 117. c. 10. b l. 1. de divor-
t. l. si ab hostibus 10. l. si quis sol. matrim. l. in bello & §. medio de capt.
postl. revers. c Novell. 22. c. 14. & ibi Cuiac. debet enim uxor
quam diu scit captivum superesse, eum expectare, si nesciat an vivas
quinquennium expectare, quo elapso impune ad secunda vota transi-
bit, quod ni fecerit multatur dote, vir donatione propter nu-
ptias. d d. Nov. 117. e Nov. 22. c. 5. Matib. 5.
19. c. ult. cum ibi notatis de transact. c. quos Deus
33. q. 2. f Philipp. f. 23.

A D H A R V M T H E S I V M
P R O P V G N A T O R E M A -
M I C V M S I N G V L A R E M .

*Vris amice, colis studium: sic iure
laboris, (D V C I:*

Certa tui tanto fers monumenta

Scilicet hoc tētas, quod non sine laude peregit

Dignus laude tuus, dignus honore, parēs.

Qui satis ex meritō magnorū clarus in aula

Heroum Themidos cognitione fuit.

Huius ab exemplo tu legum floribus ornas,

Ingenium, & simili sedulitate foves.

Ut virtute patri, (nec fallit opinio mentem)

Te facias tanta iuris in arte parem.

Perge tuos iusto Themidos conamine fructus,

Vt decet, egregiis Marce probare viris:

Sic tibi stabit honos, tibi erit sic gloria viva,

Gloria postremo non moritura die.

Sic seruare urbes poteris: sic regna ducesq;

Vndiq; consiliis nobilitare tuis.

M. Iohannes Embs
Slef, Holf.

A D

AD EVNDEM.

QVANTA tibi virtus inſit, doct̄rinaq; quanta,
Palladia propalam doct̄us ab arte probas.
Obvius egrederis doct̄is ſuccinctus atroci
Inſidiis Marti doct̄a verba geris.
Conſcendis cathedram, iuriſq; volumina volviſ,
Et quæ ſit theſium mens genuina doces.
Concubitus quid ſint monſtras, ratione probaſque
Legitimi qui ſint, legitimiſque minus.
Vnum te multis das unus, & unicus arte
Vincere viſ multos: vincito, victor eris.
Sic nunquam didicit nigro latitare ſub antro
Virtus, quæ aſtrifero clarior ipſa polo.
Sic quia literuliſ virtus pia conſtat & armis
Pollens ingenium præſtat utrunq; tuum.
Viribus externi præpollent corporiſ artuſ
Auſteræ magnum frontis habeſq; decuſ.
Omnia te decorant, ſpecies te mentiſ honeſtat,
Et mage virtutiſ non morituruſ honoſ.
Gratulor hoſ, meritò tibi qui debentur, honoreſ
Lætus, & ut læta mente fruare, precor.
Perge boniſ fatiſ: ubi ſic perrexeris, olim
Almæ virtutiſ te decorabit honoſ.
Perge boniſ fatiſ: ubi progredieris, utriuſ
Iuriſ Doct̄oriſ nomen ab arte feret.
Tunc Themidiſ ſplendens æterno lumine lampas,
Æterno ſpargeſ claruſ honore ſolum.

Adamuſ Richter LL. Stud.

F I N I S.

DISP VIII.

Partis Quarta Pandectarum

DISPUTATIO

OCTAVA

QVÆ FAVO

RABILES MULIERUM
DOTES EXAMINAT, EXPAN-

DECT. INST. GOD. NOVELLAR.

ac deniq; novissimis Saxonum factioni-
bus concepta:

E A M

Faciente & gubernante

Manu Auxiliatrice Unica Supremi,

Et accedente

Clariss. & Consultiss. Viro Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

PUBLICÆ PANDECTARVM SCHOLÆ
discutiendam, ventilandamque

Ad diem 14. Septemb.

exhibeo,

M. ANDREAS VRSINVS

SANDERSLEBIENS.

IENÆ in illustri Salana

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CIO IO XCIV.

AMPLISS.^{mo} I C^{orum}
ORDINI,

MAGNIFICIS NOBILISSI-
MIS, CLARISSIMIS, CONSUL-
tissimisque Viris,

Dn. NICOLA O REVSNERO,
FACULTATIS IURIDICÆ ABSOLV-
TISSIMÆ PRO TEMPORE DECANO
Spectatiss.

Dn. IOHANNI STROMERO, ORDI-
NARIO HONORATISSIMO.

Dn. DANIELIEVLENBECIO,
Dn. VIRGILIO PINGGITZERO,
Dn. LIBERIO HOFMANNO,
Dn. ARNOLDO DE REYGER,
Dn. LEOPOLDO HAKELMANNO,
Dn. IACOBO VVELSEN.

Iuris Vtriusque Doctoribus, atque Professoribus
excellentissimis, publici Collegii Pandectarum autoribus, Fauto-
ribus, Rectoribus atque promotoribus meritissimis Dominis
Præceptoribus atque promotoribus æviterno hono-
ris, amoris, gratitudinis cultu, studio, per-
sequendis suis.

Hanc de iure Dot. Disput.

Inscribit, Offert, Submittit

M. And. Vrsin. Sand. A.
Discip.

DE IVRE DOTIVM.

Continuatio.

NATURAM si consideraverimus ipsam, protinus sanè cognoscemus, eidem nihil convenientius, atqui ut quem rerum difficultates & incommoda exercent atq; premunt, eundem & commoda *a*, laborum fructus, qualis dos *b*, quæ maritis in solatium onerum matrimonii constitui solet, exhiberent atq; iuvent *c*. De ea igitur convenientissimo loco, hic tractatus *d*.

a l. secundum naturam 10. ff. de R. I. l. ult. §. 3. C. de furt. l. actione 65. §. fin. per soc. l. 20. §. 2. l. 42. in fin. l. 51. fam. l. hercisc. l. 7. in pr. l. 56. §. 1. de iure dot. l. 2. C. fam. hercisc. l. 13. §. 1. de acquir. poss. *b* Hac nunquam sine matrimonio est l. 3. b. t. l. fin. C. de donat. ant. nupt. Hoc licet non raro celebretur sine illa l. fin. C. de don. ant. nupt. l. 1. & fin. C. de repud.

T H E S I S I.

DAM, PECVNIAM, A MVLIERE, Definitio.
vel ab alio eius nomine, marito datam, ut apud eundem sit perpetuò, & matrimonii oneribus seruiat, definimus.

Dominus Cuiac. lib. 5. obs. cap. 4. per l. 30. septies in novo Consistorio palatii recitatum C. h. t. l. quamvis 75. l. 7. h. t. Varro lib. 4. de ling. lat. l. pro onerib. 20. C. h. t. l. Lucius 21. §. 4. ad municip. l. id apud 143. de V. S.

II.

In veram & putativam eam deducimus, illam quidem Divisio.
proprie *a*, hanc putativè, utpote si matrimonium cuius causa data dos *b* vires suas non sortiatur. In effectu tamen cum vera eadem est. Rationem verò originis si quæres *c*, eam iuris gentium, si modi & quantitatis, iuris civilis esse defendemus, inde quàm diversimodè appelletur, ex veterum & modernorum commentariis discendum.

a l. fin. ub. Bald. de falsa causa adiecta, & Dominus VVes. in parat. hic *b* glos. in l. tota ad verb. præstantur de fund. dot. l. fin. de condict. caus. dat.

l. si cum dotem 23. §. fin. ff. de solut. matrim. c. l. ed. 8 ff. de cap. dimin. Bart. in rub. ff. solut. matrim. n. 24.

III.

Qui dent.

Inprimis autem mulier nuptura, eiusve pater *a*, imò omnis *b*; extraneus etiam, promittendo cuiuscunq; sexus *c*, conditionisve sit *d*, obligatur. Hæc adventitia *e*, illa profectitia *f* appellari consuevit.

a Parum autem interest, an pater filiam in potestate habeat, nec nec non enim potestatis ius, verum parentis nomen dotem profectitiam efficit *l. 5. h. t.* *b* *l. promittendo 41. ff. h. t.* *c* Nec mulier dotem constituens Velleiano iurabitur *l. 12. l. ult. C. ad Velleia.* *d* Nec quicquam prohibetur etiam minor viginti quinq; annis, modo habita convenienti suarum facultatum proportione, & magis ex quadam liberalitate, quam profusione, dotem dedisse constat *l. unic. C. si adversus dot. l. mulier 28. C. h. t.* *e* Est ea, qua à muliere patre vel avo, vel proavo eius paterno provenit *Ulpian. in frag. t. 6. §. 1. l. 1. §. 1. C. de rei ux. act. l. 5. in pr. l. 8. l. Livre 6. b. t. l. 2. §. 1. solut. matrim.* *f* E diametro, qui citra parentem constituit, omnis extraneus est, *l. 26. §. 1. C. h. t. l. unic. §. 13. in fin. de rei ux. act.* Et profectitia dos, quam mater parentesve materni constituerunt *l. neq; mater 14. C. h. t. d. l. unic. §. accedit.*

IV.

Mox autem illa hic incidit quaestio, num pater, aut etiam mater ut filiam pro familiæ & ducentis etiam dignitate dotent, cogi possint? Vbi primo omnium matrem excipimus, quæ quamvis legitimam a filiabus debeat: dotem tamen ut constituat legis necessitate non astringitur *b*, nisi tamen rationes iustissimæ contrarium suaserint. De patre tamen aliter sentiendum, ipsumq; ut pro ætate matura ac pudore etiam, filia primò eandem non solum conferat: verum etiam ad secunda vota rebus dotalibus abiq; culpa sua deperditis, aliquid dotis nomine contribuat per provinciarum præsides ac proconsules cogi posse, rationis & scripti iuris est.

a *Aurb. non licet C. de liber. præter. §. aliud Novell. 115.* *b* *l. neq; mater 14. C. h. t.* & causa certissima, si sc. ipsa mater heretica, sive orthodoxa sit, & vice versa, no filius aut filia matri, nisi ex magna causa, ficti & nec forori frater & maxime uterive tantum, dotem porrigere obligantur. *c* *d. l. 19. ubi & Gethoff. de rit. nupt. l. fin. §. neq; eum C. de dot. promiss. No veil. 9. cap. 5. ad fin.* Per rationes speciosas dissentit *Comanus lib. 8. com. iur. civil. cap. 18. n. 6.* & quos allegat *Treuil. th. 2. liter. b. h. t. Similem in modum*

modum & tutores & curatores dotem constituere puella tenentur, ita tamen ut in illa dotis promissione Geometricè patrimonii quantitatem, & sponsi sponsæque dignitatem intueantur l. cū post. 69. l. quero 60. h. t.

V.

Vbi & illa coincidit quæstio, si materna sint filia, vel alia penes parentem bona, isque dotem promittat, num de suo, an vero de filia bonis dotem promississe intelligendus sit, & distinctionem suppeditat Imperator in ult. const. C. de dot. promiss. Hic affirmativam obtinuisse post multam disputationem in Camera Imperiali observavit Mynsinger. cent. 5. obs. 3. 2.

VI.

Ordinis ratione & hic illa sortiatur locum coniuncta quæstio. Num sc. naturalis filia tantum, & illa etiam quam ex coitu damnato suscepit ut dotetur, parens ullo iuris civilis vinculo compelli queat? Et in universum ex iuris civilis auctoritate a, in tantum quidem amantis castitatem, ut paternæ pietati nonnihil detraxisse videatur, negandum: in posteriori verò quæstionis membro ex Canonum indulgentia b, & Camera Imperialis c providentia, modicum eidem conferendum statuimus.

a l. 41. §. pater naturalis ff. de legat. 3. l. humanitatis 8. C. de natur. liber. auth. ex complexu C. de incest. nupt. Bartol. in l. fin. n. 2. ff. de his quib. ut indig. b text. in C. cum haberet in fin. & de eo qui dux. in matr. cam quam polluit & gl ibid. in v. secundum facult. c Gail. hb 2. obs. 88.

VII.

Potest autem favorabilis illa dos in quacunq; re sive mobilis illa sit a, sive soli, vel minima etiam rectissimè constitui, imò omnia bona b dotis titulo acquiruntur tam res etiam æstimate quam inæstimate.

In quibus rebus.

a l. res 42. cum ll. seqq. h. t. l. unic. §. cum autem C. de rei uxor. act. l. si ante 6. cum l. seq. solut. matrim l. in rebus C. eod. b Hac tamen dos ex certa conventionem probari debet, aliàs non censetur constituta l. nulla 4. C. h. t. & in integrum restituitur l. 9. §. 1. l. 48. in fin ff. de min. l. 6. in fin. ff. h. t. aut etiam non equè æstimas mulier vel alius l. si ve 61. h. t. l. 12. §. 1. tale etiam sit pactum quod maioris ætatis femina etiam pacisceretur. l. 48. de minor? An verò non ipse mulieris pater? an ipse maritus restituitur? & certè restituitur, si donationem fecit propter nuptias immensam, non servato modo patrimonii l. 1. C. si advers. donat. Idq; dotis favore, non per restitutionem

ditionem in integrum, sed ex equo & bono Cuiac. ad l. 9. §. 1. de minor-
VII.

Magis tamen ére mariti est, res inæstimas pro dota accipere, in quibus præter dolum & culpam, eam etiam quam suis in rebus præstat diligentiam adhibere debet. *a*, æstimas enim si acceperit, sibi earum periculum & interitum incumbere noscat *b*.

a l. 17. de iure dot. *b* l. plerumq; l. pignus 9. C. de pignorat. act. §. cum inst. de empr. Inæstimata verò meliores & deteriores mulieri sunt l. 12. §. 1. l. 10. C. h. t. l. unic. §. 9. in fin. C. de rei uxor. act.

IX.

Æstimatorum autem numero etiam ex veniunt res, quæ pondere numero ac mensura constant, ac proinde earum rerum periculum in maritum redundabit *a*, & solet æstimatio earum vel ante, vel in matrimonio fieri, prioriq; casu etiam conditionalis est *b*.

a res 42. de iur. dot. licet enim hæc res inæstimate data sunt sunt tamen ex sua natura quæ pondere, at argentum, numero nummi, mensura vinum, frumentum, constant, satis superq; *a* l. æstimate Bald. & Dd. hic l. 5. *b* l. 5. t. h. t.

Atq; ita dotalem fundum æstimatum, quum æstimatio ista vicem venditionis repræsentet, impunè alienabit etiam maritus, modo tamen æstimatus non hæc sit datus conditione ut electio perpetuò penes mulierem maneat, secus verò si in mariti arbitrio hoc sit *a*. Inæstimatum *b* verò non æquè alienare licebit, nisi tamen iusta ex causa ad alienationem urgeatur maritus necessarium.

a l. etiam 13. ff. l. I. C. fuz. l. dot. tunc enim legi Julia de fundo dot. locus non est l. 1. ff. h. t. Conn. w. d. loc. *b* Ita quidem ut nes soceri, mulieris voluntas ad alienationem sufficiens sit l. etiam 12. h. t. l. pen. C. de rei uxor. act.

XI.

Quære licet ulterius, constituit mulier maritali amore impensè ducta marito suo & indefinitè quidem omnium bonorum suorum partem dimidiatam, promittentine, an verò ei cui promissum dabimus electionem? Et hic etiam à parte mulieris stabimus.

l. quemadmodum 46. §. 1. l. plerumq; 10. §. fin. ff. h. t. & in alternativis si de contractu agatur, electio penes debitorem est, ut in d. l. 10. §. fin.

l. 34. §. de iur. iur. l. 5. §. 1. de positi. l. 54. §. 5. de contrab. l. 7. §. 5. de do-
mor. inter vir. & uxor. l. 6. §. 1. de iur. patron. l. 6. §. 1. de iur. patron. l. 6. §.
1. de iudic. l. 95. de solut. l. 30. C. de condit. indeb.

XII.

Nec ambigendum a cum corporalibus & incorporalia
uti iurisdicciones, servitutes, actiones, nomina, feuda b,
item & iura alia, adeoq; res futuras & præsentis modo in
commercio sint aut esse unquam possint: imò res fideicom-
missarias restitutioni subjacentes in dotem concedi posse,
nisi tamen res illæ quævis, alienæ non sint, illas siquidem do-
tales fieri non posse novimus c.

a l. 4. §. l. 178. l. 22. de V. S. l. res 42. h. t. l. unie. §. exactione C. de
rei uxor. act. b l. 1. de his sibi vel hered. in us. feud. & de feudis ipsis hoc
simul noscimus, quod illa non à patre c. 1. §. donare. qualiter olim feud.
alien. Quod etiam in supremo Imperiali Camera dicasterio observari Myno
sing. cent. 4. obs. 86. Sed à muliere constitui marito queunt: alienatio namq;
feudi maxime patri obstat d. c. 1. & c. 1. usq; ad §. præterea de prob. l. feud.
alien. per Frideric. At de ipsis fructibus dos rectissime constituitur Myns. d.
observ. 86. Et ex feudo dos datur, non autem ipsum in dotem confertur.

XIII.

Nec refert quibuscumq; verbis, puris vel conditionalibus. Forma
promissa sit, sive scriptis a, sive non, non solum ante, verum
etiam post matrimonium, etiam nuda stipulatione vel pacto
cuius certè hoc in casu tanta vis & potestas est, ut actionem
nuptialis contractis producat c.

a l. 6. C. de dot. promiss. & olim solennib. dicebatur verbis sive stipu-
latione vide l. 48. de iur. dot. veluti ita: decem doti tibi erunt l. 59. ff. de iu-
re dot. aut quod mihi debes dote tibi erit l. 44. §. 1. l. 46. §. 1. l. 57. h. t. inde
& verbum Dicitur ex l. 6. C. de dot. promiss. & l. 1. C. de iur. dot. Tribonia-
num sustulisse perhibetur Cuiac. ad tit. 6. Ulpian. l. in traditionibus 49. de
pact. l. ad exactionem C. de dot. promiss. qua hodie sublata est. Et ideo pla-
cet eam constitui & plurimum promissione, datione, & deniq; intellectu ta-
cito. Datione fit dos, quando in matrimonio iam mulier ipsa aut etiam pro
ea alius eam marito porrigit, qua in eadem porrectio, aut traditione,
aut de legatione, debiti remissione, vel denique acceptilatione,
absolvitur. Consensu verò tacito acquirit vir dotem illam à vi-
dua, quam etiam viro præmortuo in dote fuisse constat, si videlicet libe-
ri non extant, extantibus hiæ marito non plus dotis nomine conferre intelli-
gitur,

gitor, quam uni ex liberis matrimonii prioris l. hac edictali C. de secund.
appt. Thoming. quest. 30. Geil. 2. obs. 82.

XIV.

Multo minus de hoc dubitandum, quin & sine vitio, legati titulo in mortisq; casum dos constitui possit, modo tamen illud non obstat, quod a muliere ipsa in dubium istum eventum dos promissa sit. Non enim & illa ipsa hoc modo virum sublevare suis munusculis potest. Eo namq; tempore quo contrahere debebat donatio, donatricis morte extinguitur matrimonium. l. si pater 76. ff. de iur. dot. Francisc. Conn. lib. 9. comm. cap. 8 n. 2. ad fin. nisi enim dos matrimonii oneribus serviat dos planè nulla est. d. l. 76. in fin. nec movet quicquam quod solutio in mortis tempus differri docetur l. 20. d. t. & ibi late Bart.

XV.

Potest insuper & promissio certæ alicuius quantitatis vel speciei dotis loco porrigendæ fieri, vel etiam ad arbitrium a boni viri remitti, mentione tamen eius prætermittitur vel detracto arbitrio illa sa manebit obligatio patre scilicet promittente, pars enim quæpiam pro facultatum ratione, honestæ sustentationis, maritiq; futuri dignitate b æstimo dotis titulo, nubenti filia conferenda est, licet memoratis rationibus non existentibus & paucillo quoquam oblato liberetur debitor extraneus, vel etiam promissor ille planè non teneatur d.

a l. 1. l. 3. si cum. C. de dot. promiss. l. 99. §. 4. de iur. dot. l. in personâ §. de R. I. b d. l. cum post §. 4. & seqq. & l. quæro 60. cum l. seq. ff. h. t. l. 28. tam dementis. C. de Episc. audient. Duar. lib. 1. disp. cap. 56. c d. l. 1. C. de dotis promiss. 4. Harm. 8. Conn. lib. 1. comm. cap. 8. n. 3. d per d. l. 1. C. de dot. p. comm. per. Hunc enim dotis promissio incertæ quantitatis non obstringit VVes. hic n. 8.

XVI.

Actio viro.

Oritur autem ex hac dotis promissione Bonæ fidei actio annexum habens ius tacitæ hypothecæ, cuius beneficio maritus ab eo qui dotem promisit exigere potest, & nomine eivisionis etiam promissoris bona sibi habet obligata, si forte evincere contingat. l. 1. §. 1. C. de rei vxor. act. Oldendorp. in tract. de spons. late gloss. fin. in l. de divisione 5. ubi Bart. & optime Dd. solut. matrim. Faber in §. fuerat Inst. de act. lason. per text. in l. unic. §. 1. v. ab utraq; parte C. de rei vxor. act. & merito videtur opinio Aleadri & Speculatoris quæ refertur in additionibus ad Bart. in l. si donaturus 9. ff. de condict. causa dat. ubi ille

ubi ille mulierem ob dotem non solutam nec alendam, hic planè expellendam comminiscitur, Et certe mariti ratione dotis nendum porrecta actio est mutua in rem ipsam quæ rem destinatam doti simul cum accessionibus mora biennali post sequitas nuptias interveniente, consequitur *Osten. de mora c. 2. a num. 13. usq; ad n. 20.*

XVII.

Nec pede sicco prætereunda est illa hic cautio, quod mulier *a*, eiusq; pater ut datæ promissioni, dotis conferendæ satisfaciant conventi, maritus item *b*, eiusq; pater de dote refundenda requisiti, in id tandem sint obligati quod facere possant, & quia privilegium hoc personale est, personam utique horum non excedet *c*; nec heredi aut fideiussori competet. *a l. 17. ff. solut. matrim. l. 2. c. cum l. seq. de re iudic. b l. 17. l. 20. de re iudic. c l. 24. cum l. seq. ff. cod. quod privilegium tamen extraneo dotis promissori competit l. si extraneis 35. de iur. dot.*

XVIII.

Ubi simul & hoc notetur, fideiussores in causa dotis necessariò non requiri, ultrò verò datos, ut cù maximè teneri.

Vide t. t. C. ne fideiuss. vel mand. dot. dent. Conn. lib. 8. comm. cap. 9. n. 6. & Duar. cap. 4. de iur. dot. dissentit VVes. in §. in omnibus Inst. de fideiuss. n. 1. Cuiac. in parat. C. cod. & in l. 17. §. 1. ad Velleian.

XIX.

Verum enimverò ut eo melius ac liberius uti frui queat maritus rebus in dotem concessis, iuris interpretatione dotis constitutæ dominus rescribitur *a*; Constante enim matrimonio fructus dotis omnes suos facit, de iisq; pro libitu disponit atq; agit *b*. *a l. in rebus 30. C. de iur. dot. l. doce ancillam. C. de rei vind. l. dotis 7. §. 3. de iure dot. l. nec 13. §. 10. ff. de petit. hered. b l. pro onerib. 20. C. cod. d. l. dotis 7. b. t. l. 21. ad municipal. Et solus maritus dotialium rerum possessionem habet l. dotis C. solut. matrim. l. 3. §. genera l. 13. §. in dote de acq. poss.*

XX.

Et quæ præmissimus ita robur suum obtinebunt, nisi patris *a*, quæ iusta, bonis moribus non contraria *b*, vel ipsam matris *c* non in dotatam reddunt, rem aliter compositam esse probari possit. *a l. in traditionibus 49. illudq; pactum & pactum & contractus simul est. l. divisionis ff. de pact. l. 3. C. de rer. permut. l. 1. C. de pact. l. pen. C. de dot. promiss. b l. illud. 5. l. Pomponius 6. ff. b. t. l. hereditas 5. C. de pact.*

de pact. conv. c. l. 2. & 4. h. t. l. Pompon. §. l. de die 14. cum ll. seqq. h. t. Auth. equaliter C. de pact. conv.

XXI.

Quib. itidem pactis mulier quæ 25. annis minor non circūscribitur, quæ exinde non statim circumscrip̄ta dicetur licet minor omne patrimonium in virum dignitate & splendore sibi parem, aut fortè etiam præstantiorem effuderit, imprimis n. eam circumscrip̄tam esse probandum est.

ICTUS Ulpianus in l. si ex causa 9. ff. de minor. & si eam circumscrip̄tā esse liquido probatum fuerit, ante omnia hic quæri solet, utrum dota illa obligatio sit evanida, an verò illud quod non licebat sit rescandum? & superfluum, rata manente iuste portionis obligatione, adimendum placet pleriq̄ Conn. lib. 8. com. cap. 8. nu. 6.

XXII

Fortia conventionis.

Hic in primis & illud subincidit dubii, an ad harum pactio-
num firmitatem & scriptura necessariò requiratur; & licet ab utriusq; fori prudentib. hoc dubium nondum expeditum sit, negativa tamen nobis ut probabilior defendenda est, modo tamen, quatenus ultimam voluntatem sapit, testes quinque in illa conventionem sint adhibiti. l. si. C. de Codicill. l. ult. C. de donat. caus. mort. Don. lib. 2. comment. cap. 21. vers. nuptiis cum eadem fol. 108. videatur latè Du. Vves. hic n. 4.

XXIII.

Inde maiorem 25. annis fœminam, quia omnium divinarum & humanarum rerum cum viro socia est, omnium suorum bonorum usum marito matrimonii onera sustinenti accommodare posse haud absolum est. Alex. Imp. in l. 4. C. de iur. dot. l. 7 2. ff. eod. non solum presentis sed etiam futura Godofr. in Marg. d. l. 4.

XXIV.

Uterius & hoc in disquisitionem venit, an si eiusmodi pacta summam plus quingentos aureos concernant, insinuari debeant. Et mulieris respectu non, viri verò esse necessariam asserimus. l. minoribus 17. Auth. eo decursum C. de donat. aut. nupt. l. pen. §. 1. ubi gl. C. de donat. Secus tamen de iure Saxonie. ubi semper in omnibus rebus mobilibus cuiuscunq; valoris, insinuatio requiritur Fach. 1. diff. 6. & const. Elect. part. 2. const. 2 3. Landrecht lib. 1. art. 5 2. in pr. & in gl. incipiente in allen Stenden & lib. 1. art. 2 1.

XXV.

De fundo
et h.

Diximus superius, maritum iuris subtilitate & interpretatione

Et ne fortè deterioris conditionis sint ii, qui in legitimo matrimonio vivunt, illis qui delinquunt, æque illos qui iniustarum incestarumve nuptiarum vinculo coniuncti sunt donare non posse, atq; si legitime convenissent Imp. rescribunt.

l. hæc ratio 3. §. 1. de donat. inter vir. & uxor. & passim. t. t. de condit. ob turp. caus. l. 3. §. 1. ff. de donat. multò minus & illis donare sibi invicem concedetur, qui unius eiuſdemq; potestati subiacent. 3. §. 3. cum seqq. & §. 5. uti & nec illis qui nobis acquirant. d. l. 3. §. 3. cum seqq. l. 215. de V. S. & in summa uxoris, nuru viri, generi, nomina audiri non debent in hisce faciendu donationibus Connan. lib. 8. cap. 1. 1. nam. 2. Quis, donando evadit pauperior l. 3. §. 4. l. 1. 4. b. t. Atq; perinde nec mater filio, nisi in militiam abituro donare rectè poterit d. l. 3. §. secundum h. t. l. 50. quæ pater commun. divid. Et è contrario peculu castrensis ratione matri etiam rectè donabit filius d. d. ß.

XXIX

Vnde convenienter hoc loco quæstio illa agitari consuevit: num donatio eiusmodi inter virum & uxorem facta, ut rata sit, iuramento firmari possit. Negat Baldus, affirmat Iulius Clarus. Cuius opinioni ut æquiori standum putamus.

Moribus enim prohibita est, nec valet iuramentum contra bonos mores per notos canonum text. Clarus 4. senten. §. donat. quæst. 9.

XXX.

Atq; ita tandem *χρῆσθαι* modo & hæc adiecerimus, quæ Anton. Imp. de his sua oratione in Senatu habita animose cavet. Quæ priori loco a eiuſcemodi donationes inter coniuges prohibet posteriori, easdem confirmari morte insecuta donantis, modo ut monuimus, donantem non pauperiorem b faciunt, neq; accipientem ditiozem efficiunt, rescribit.

a l. 3. h. t. l. fructus 8. C. h. t. & passim c. nuper X eod. b utpote quo mulier sit formosior & gratior, quæ ei ad mundum, quem nunc amat mundus, emuntur l. si sponsus 5. §. concessa 8. & seqq. l. quod autem §. 1. b. t. cum similib.

XXXI.

Quæramus tantum semel, accidit ut is illave cui donatum est, locuples factus, factave dicatur: Tempus ne ergo litis contestatæ an rei iudicatæ spectandum? Et potissimum spectandum prius, Vlpianus disputat. l. 7. h. t. in pr. ab illoq; tempore rerum corrumpendarum periculum omne apud possidentem est d. l. 7. h. t.

F I N I S.

DISPVATIO
NONA

Partis Quarta Pandectarum

EX TT.

SOLVTO MA
TRIMONIO DOS
QVEMADMODVM
PETATVR

Ex tit. item seqq. totius libri 25. Digestorum, & Concordantibus juris Codicis, nec non Canonici & Saxonici textibus

DESVMPTA
QVAM

Numinis divini aura clementer
aspirante

PRÆSIDE

Clariss. & Consultiss. Viro Dn.
LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN COLLEGIO PANDECTARVM PVBLICO
publicè examinandam proponebat

PETRVS MOLLERVS
BRVNSVICENSIS.

IENÆ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO MDCCCIV.

*ANTIQUA GEN-
RIS NOBILITATE, VIRTUTE EXIMIA,
doctrinaque insigni præstantissimis
viris*

**Dn. BURCHARDO A CALEN-
BERG, INFERIORIS COMITATVS
Casselnsbogen Præfecto summo, Illmo ac po-
tentiss. Principi ac Dn. Dn. MAVRITIO, Hal-
sigs Landgravio, &c. à consiliis,
Dn. HENRICO A GRAM, SVMMI
DICASTERII HASSIACI MARBUR-
gensis Assessori prudentissimo,**

NEC NON

**Dn. BURCHARDO A GRAM, I V-
NIORI, Dn. FRANCISCI p. m. FILIO,**

*Dn. fautoribus ac patronis suis summè observandis
observantia & gratitudinis ergò hæc
theses suas D. D.*

P. M. RESPOND,

Ad eosdem ejusdem δεκάσυχον.

Ο Τη γράφω περι προικος εγω ταδε παυρα, μάλιστ
εχράφω ενδοξοις εομοσ' υμετέροις.
αιτια πολλὰ έχω· Πρώτως έννοιω, ήπειτα
τις διεραστειν λυ πολυ διέξωτ' εμοί
ιπασιτε προδεν εμά υμων απο πατριδ' εζω
κη εντος γαιης κάλλιμα πλείτε λάσον.
δάραν αντ' αυτάν πέμπω εχα εδεν, εκεινο
Φιμ' εγω, ειδεδραυ ήματα πάντα χάρην
νω θυμῶ χαιρίτω' εμά, καλα κού μοι άνδρες,
τιμωρ τυτο μικρον διέξωτ', εμάω Θεοις.

SOLVTO MATRIMONIO
DOS QUAE AD MODUM
PETATUR & C.

Continuatio.

DE dote eiusque constitutione, adoque toto eiusdem iure matrimonio constante, disputatione proxima quia actum fuit: de eiusdem restitutione, & quemadmodum soluto matrimonio dos petatur, hac *oultimum* ut videamus, iustus ordo postulat.

Rationem interim nominis Infortiatum (quod huic Pandectarum parti in Accursiana editione praefixum esse constat, quodq; anxie examinat hoc loci Accur.) putamus esse nullam, aut certe vix ullam.

POSITIO I.

QUAEVIS AVTEM SOLUTO matrimonio dotalis rei dominium ad mulierem ipso iure redeat: eius tamen possessio iure & legibus est repetenda, haud violenter auferenda *a*. Quo nomine mulieri praeter ei vindicationem *b* etiam ex stipulatu *c* competit actio, quae rei uxoris actione sublata, a Iustiniano ad repetendam dotem est introducia *d*.

Rei vindicatione sol. matr. dos muliere peti potest, vel ex stipulatu actione.

a l. dotiu 9. C. sol. matr. l. cum heredes 23. in pr. ff. de acquir. vel amitt. poss. VVesimb. in parat. hic num. 2. b l. in rebus C. de iure dot. Duar. de iur. dot. cap. 4. Dn. Vult. lib. 1. l. R. c. 20. n. 32. c Sic dicta non quasi stipulatio in hac exacte requiratur, quippe cum & tum ex stipulatu dicatur hac actio, nulla quamvis eo sit nomine contracta stipulatio; Lex enim quoque modo dos sit promissa, stipulationem in-

tervenisse fingit. l. un. in pr. & §. 1. vers. sicut enim C. de rei ux. act.
d. §. fuerat. Inst. de act. d. l. un. in pr. C. de rei ux. act. Cuius in parat. C.
d. tt. d. Delrio cap. 12. in fi. ad l. contractus de R. I.

II.

Estq; bonæ fidei *a*, qua mulier vel sola, vel pater cum ipsa, heredesve mulieris adversus maritum eiusve heredes ad recuperandam dotem agunt *b*. Et sanè marito mortuo dotem adiuncta filia petere pater debet, nisi emancipata sit filia: tunc enim contra ipsum quoq; parentem filix competit actio *c*, Quod si pater cum eam daret, ex continenti reddi sibi stipulatus fuerit, in suam personam de dote actionem transfert *d*.

a d. §. fuerat d. l. un. §. sed etsi. *b* tot. ff. & C. sol. matr. dos quem. pet. *c* l. 2. §. quod si in patris. ubi Dui. b. t. l. non solum 3. & l. si cum dotem 22. §. eo autem tempore l. in insulam 42. n. pr. & l. si focer. 44. in pr. eod. l. 71. de evict. *d* l. quoties 29. sol. matr. Quin & extraneus, hoc est, omnia citra parentem virilis sexus hanc actionem habet, si dotem reddi sibi pactus stipulatusve fuerit, cum alias donasse videatur d. l. 29. §. fin. d. l. un. §. accedit C. de rei ux. act.

III.

Mortua muliere ad quæ dos revertatur profectitia.

Defuncta autem in matrimonio muliere dotem profectitiam ad patrem reverti iuris haud est incogniti *a*, nisi aliter convenerit *b*, vel etiam res dotalis sine mariti culpa vel post moram mulieris perierit *c*.

a l. 6. in pr. de iur. dot. l. dos à patre C. h. tt. l. 26. §. cum inter. de pact. dot. l. 17. ff. ad SC. Maced. Ius Saxonicum hic variat ut videre est ex art. 31. lib. 1. & ex par. 3. const. 20. & seqq. vid. Sibneid. in §. in omni. us Inst. de fideiuss. 7. 12. & ibi VVes. in addit. *b* l. si pater 12. in pr. de pact. dot. *c* l. 9. l. 26. sol. matr. VVes. in par. eod. n. 5.

IV.

Sed extantibus liberis quid dicemus, an & eo casu ad patrem ea revertetur? Id quidem affirmavit Bulgarus, Ioannes, Azo, & alii, quos refert & sequitur Cuiac. *a* Nobis negativa videtur & æquior & verior, in qua ductores & doctores habemus Martinum glossatorem *b*, atem Duar. *c* nec non Ant. Fabrum *d*.

a tract. 6. ad Afric. in l. fin. ff. rem rat. bab. *b* in l. 4. C. h. t. & in

Et in d. l. un. §. si leat. C. de rei ux. act. fac. l. ult. §. 1. ut legat. seu fid. serv. caus. cav. l. 19. C. de collat. d. l. 17. ad SC. Maced. l. post dotē 40. b. t. vid. Gorb. ad Vlp. frag. tit. 6. §. 4. c. in l. si dotali 48. ff. b. t. d. lib. 1. coniect. c. 16. Atq; hanc sententiam approbat Saxonum ius d. art. 3 1. & ibi gl. n. 2. & art. 37. lib. 1. teste VVes. in par. b. tit. d. nu. 5.

V.

Dotem quod attinet adventitiam (quam *παράνομιλον* malè, ut & profectitiam æquè vitiosè *προδμητικόν* Græcos appellasse rectissimè monet Cuiac. a) ea ad heredes mulieris pertinet b. a 16. obs. 39. b. d. l. un. §. illo procul dubio C. de rei ux. act.

Adventitia ad quem pertinet.

VI.

Sed & præter ex stipulatu, de qua diximus, actionē, hypothecaria quoq; mulieri, cui mariti bona pro dote tacitè sunt obligata a, cum iure *απρωτοπραξίας* seu prælationis privilegio, competit, quo ipso in dotis persequutione omnibus mariti creditoribus etiam antiquioribus, tacitam habentibus hypothecam, præfertur b. De creditoribus expressam anteriorem habentibus quid statuendū sit, & an in dote confessata, in donatione ante nuptias, in *παράφύροισ*, in fisco, in marito, in heredibus, privilegium hoc locum habeat: De hoc cum non ita pridem c. satis actum sit, eò, ne cramben recoctam reponere videamur, nos referimus.

Habet & hypothecariā mulier.

Quib. præferatur.

a l. in rebus §. volumus C. de iure dot. l. si iduis C. qui pot. in pig. hab. b. d. l. in rebus in pr. & d. l. si iduis §. fuerat. Inst. de act. Gall. 2. obs. obs. 8 1. n. 1, c. 5. in disp. de pign. tit. 7 1. & seqq.

VII.

In dotis præterea exactione & restitutione id sciendū, immobilia statim restituenda, mobilia verò, præcipue fungibilia τὰ σαθρα, ἀσθρα, ἀσθρα, μὲν ἔσθρα, quæ difficilius conquiri colligiq; possunt, olim quidè annua bima trima die exacta fuisse, hodie autem intra annum exactionem eorum celebrari a. Iure Saxonico maritus dotem, quæ in pecunia & aliis mobilibus consistit, matrimonio soluto, lucratur, nec ad restitutionem tenetur, nisi liberis pro rata legitimæ, aut nisi dote se indignum fecerit b.

Intra quod tempus res restituendæ sicut tam mobil. quam im-mobil.

a d. l. un. §. cum autem C. de rei ux. act. Quod tamen non obtinet si dos mulieri legata sit: dotis enim legatum commodum repræ-

sentationis habet l. 1. §. et verum est ff. de dote præleg. b Landr. lib. 3. art. 31. Dec. cons. 19. par. 1. referent VVes. in par. h. t. n. 6. latè Schneid. d. success. iuris Saxon. int. vir. & ux. in tit. Inst. de her. qua ab intest. def. V III.

Fructuum
quomodo
sic habenda
ratio.

Fructuum quoq; ratio in dotis repetitione omnino est habenda, ut scilicet unà cū fructib. pro portione anni quo non stetit matrimonium, & damni, si quod dolo aut culpa mariti rebus dotalibus accidit, reparatione, fiat restitutio a. Quod si matrimonium in anni unius finem, & alterius incurrat initium, portionem mariti ex anni utriusq; confusis fructibus, ut nimirum pro rata temporis, quo matrimonium ultimo anno stetit, inter maritum & uxorem aut heredes eorum dividantur, optimè Duarenū b æstimare existimamus. A quo iure & hic ius Sax. recedit, quo ipso fructus industriales, quorum semina anno ultimo iacta fuere, maritus lucratur omnes c.

a l. 7. l. 11. l. 31. §. fin. h. t. Sed in rebus non æstimatis hoc ita obtinet: Rerum enim æstimatarum fructus etiam post divortium ad maritum pertinent, liberaturq; reddendo earum æstimationem d. l. un. §. sed et novissimi. b in d. l. 7. §. Papinianus & Gitag. h. t. ut et in lib. 1. disp. ann. cap. ult. c Landr. lib. 2. art. 58. vid VVes. b. t. in fi. Schu. in §. 4. verò. n. 3. & seqq. l. de rer. divis. & ibi VVes. enb. in addit. H. rt. P. st. lib. 1. quæst. q. 24. n. 75.

IX.

Sed & hoc in fructuum restitutione est observandum, in ea nec diem dotis constitutæ neq; nuptiarum attendi sed quo primum dotale prædium constitutum est, id est, tradita possessione. l. de divisione 5. h. t. Si enim ante nuptias traditio facta sit, fructus ante percepti dotem augment. l. 6. ff. eod. l. dotis 7. §. 1. l. si servo 47. de iur. dot. l. videamus 38. §. ante 12. ff. de usur.

X.

Vbi dos res
situcenda.

Quo in loco dotis fieri debeat restitutio quæritur? Non locum contracti matrimonii, sed consuetudinem vel loci statutum, ubi maritus suum habet domicilium, attendendum putamus. per l. exigere dotem ff. de iudic. Cott. in memor. in verb. dus repetitur Scân. de success. int. vir. & ux. n. 2. in tit. Inst. de her. qua ab int. def.

Atq;

XI.

Atq; hæc hætenus de dotis repetitione, quæ cum certis quibusdam calibus impediatur, eos ut videamus erit necessum. Et quidem prædictæ repetitioni privilegium quod vocant competentix aliquid obstat, dum maritus non nisi in id quod facere potest condemnatur, quod & ad filios eiusdem matrimonii & mariti patrem rectè extenditur b.

Quæ nam dotis obstat repetitioni.
Privilegium competentix.

a l. maritum cum seqq. & ibi Duar. b. t. d. l. un. §. cum autem. C. de rei ux. act. l. 17. & 20. cum seq. de re iud. §. item si de dote l. de act. Nec refert. etiam si maritus sit pactus, ne in id quod facere possit condemnatur, sed in solidum: pactum enim illud utpote contra bonos mores servandum non est l. alia causa 14. §. 1. h. t. Borib. in §. fin. Inst. de act. b l. rei iudicata. §. fin. cum l. seq. l. etiam. 18. in pr. sol. matr. In mulieris patre, à marito is si conventatur, an & quatenus idem obtineat videbimus vide l. ex diverso 17. h. t. l. pen. de iur. dot. l. sicut 21. de re iud. A. Fab. 2. coniect. 14.

XII.

Quærere hic hoc libet: Dotis causa à marito datus fideiussor an possit conveniri? Quod quamvis negent Dd. communiter a, Duareno b tamen id affirmanti astipulamur. a ut videre licet apud Mud. in l. res hypothecæ. de pignor. n. 12. & in t. de pact. l. commiss. n. 24. Gail 2. obs. 84. n. 10. b in c. ult. de iure dot.

XIII.

Sic cum ob mulieris adulterium, aliamve culpam matrimonium est solutum, dotis cessat exactio a, nisi tamen lenocinio mariti mulier adulterata sit: tum enim ex dote maritus nihil retinet b.

Culpamulieris.

a c. plerunq; x de don. int. vir. & ux l. Lucius 38. sol. matr. l. consensu 8. §. hac nisi vir. 4. C. de repud l. 11. §. 3. ad l. lul. de adult. Nov. 117. c. 8. & 13. Meno. h. 2 arb. iud. quest. 9. 287. Quod tamen in ea que matrimonio iam soluto stuprum admittit obtinere non possumus, cum alius eam poenis subijciat Nov. 39. Duar. ad l. 2. in pr. b. t. b l. viro. 39. l. cum mulier 47. cod. l. si uxor. 13. §. iudex ff. ad l. lul. de adult.

XIV.

Huc spectat & ille casus, cum scilicet, semel mora facta, rem dotalem post oblatam sibi, accipere mulier noluit, eaq; res perit, aut alias sine viri culpa res dotales perie-

perierunt: tum enim nec æstimationem earum præstare vel maritus vel heres eius cogitur.

l. si mora l. semel mora h. tt. alias periculum rei dotalis post mortem viri non uxoris est l. si filiofamilias §. si post eod.

XV.

Exceptio dotis non numerata.

Quin & exceptio dotis non numerata huc referri debet, quæ ipsa omnino hodie decennio excluditur. Vbi & id requiritur, ut in literis fiat contestatio, quæ eius est effectus, ut perpetuetur exceptio, & onus probandi transferatur in adversarium.

l. fin. unct. auth. quod locum C. de dot. caut. l. 3. C. de non num. pec. Nov. 100. c. 1. & 2. ubi Cuiac.

XVI.

Impensæ in res dotales factæ.

Sed & impensæ in rem dotalem factæ obijci possunt. Quod quomodo fiat, quibus fiat, & quomodo inter impensas sit distinguendum, hoc loco considerandum venit, inprimis cum novum de iisdem librum hic incoent iuris nostri compilatores a. Impensarum igitur in res dotales factarum tres sunt species; Quædam enim necessariæ sunt, quædam utiles, quædam voluptuariæ. Necessariæ dicuntur quæ habent in se impendendi necessitatē quæq; si factæ non fuerint, res aut peritura, aut deterior sit futura b.

a *Vid. V. Ves. in par. ff. de impens. in res dot. fact. b l. 1. l. 3. cum duab. seqq. & tit. l. impensa 79. in pr. de V. S. Quò pertinent & ea, ex consuetudine regionis sine dedecore quæ omitti non possunt, cum nihil rem nostram magis reddat deteriorem quam dedecus & opprobrium, arg. l. isti. ff. quod mer. caus. l. si furti l. improbum C. ex quib. cau. infam. irr. Alciat. in d. l. 79. quem sequitur Goedd. ibid. n. 4. vid. th. 29. disp. de rei vind. 5.*

XVII.

Hæ impensæ dotem ipso iure minuunt a, si quidem æstimata corpora in dotem data fuerint b. Quod adeò verum est, ut si dos tota soluta sit non habita impensarum ratione, indebiti competere conditionem admittat Marcellus c. Si tamen hæ ipsæ modicæ sint, in dotis ætione earum ratio non habetur, quamvis negotiorum ætione peti possint d.

a *l. 1. §. in necessariis l. quod dicitur 5. in pr. de imp. in res dot. fact.*

fact. l. l. de ris. nupt. l. 56. §. quod dicitur ff. de iur. dot. l. 1. §. impenſa 4. & l. 2. in pr. ff. de dot. præleg. d. l. un. §. taceat. vers. cum enim C. de rei ux. act. §. item si de dote 37. l. de act. b. d. l. 5. ubi an admitti possit d. l. correctio quam habet A. Fab. r. con. 2. perpendemus. c. d. l. quod dicitur. §. si dos d. disp. th. 30. d. l. omnino h. tt.

XVIII.

Utiles sunt, quas maritus utiliter fecit, ut melior res, hoc est, dos, & fructuosior, quam nunc est, reddatur, vel quibus non factis dos deterior non fieret, factis tamē iis fructuosior efficitur *a*. Harum verò impenſarum nomine, si quidem mulieris intercedat voluntas, actionem mādāti marito contra uxorem dari haud incerti iuris est: Si non intercedat, utiliter tamen res sit gesta, negociorū gestorū adversus eam competere actionem æquē certi *b*.

a d. l. quod dicitur §. fin. b. tt. de impens. in res dot. fact. d. l. 79. §. 1. ubi ma' e' negationem nonnulli expungunt. vid. Goedd. ibid. nu. 5. d. disp. th. 29. *b* d. l. un. §. taceat vers. sed nec.

XIX.

Voluptuariæ sunt quas maritus ad voluptatem fecit & quæ speciem duntaxat ornant, non etiam fructum augment *a*, cuiusmodi sunt viridaria, aquæ salientes, item incrustationes, id est, crustæ marmoreæ, loricationes, hoc est, parietum incrustationes seu tegumēta ex calce arenata vel etiam gypſo confecta *b*. Atq; in his deductio marito conceditur, nisi parata sit mulier pati maritum tolerantem: si enim habere vult mulier, reddere ea quæ impenſa sunt, debet marito, aut si non vult, tollentem patietur, si modo sine læsione recipiant separationem *c*.

a l. voluptuaria 7. b. t. d. l. impenſa §. fin. de V. S. *b* vid. Alciat. in d. l. 79. §. fin. & ibi Goedd. *c* d. l. voluptuaria & l. pro voluptuarii 9. b. t. d. l. un. §. taceat in fi. Io. Garf. de expens. & melior c. 5. n. 9 & c. 13. n. 47. Si ergo tolli salva rei substantia vel radi nequeant, pro amissis habentur l. in fundo, de rei vind. d. l. pro voluptuariis.

XX.

Sed & finis & usus impenſas distinguit. Vnde fit ut quædam utiles per se impenſæ videantur, quæ tamen cum necessariò quandoq; requirantur (nisi enim factæ essent, res illa vel peritura vel deterior futura fuisset) ne-

cessariæ censentur, Huiusmodi sunt arbitrii passinatio, quæ necessariò requiritur, pistrinum vel horreum necessariò factum & similes. l. 1. §. 3. cum l. seqq. b. t. unct. d. l. 79. §. 1. de V. S. XXI.

Except. rerū
amotarum.

Hæc de impensis. Præter eas autem alia quoq; dotis actionem impediens competit exceptio, quam legum conditores *ἡ ἀποδοτικῶν* rerum amotarum nominant, introducta singulariter in matrimonii favorem, ne coniuges, ut ut revera furtum faciant, turpi & fan. oia furti actione tenerentur. l. 1. §. seq. l. nihil inter est 15. §. 1. de act. rer. am. l. si quis uxori 52. §. 1. §. 2. ff. de furt. l. 2. C. rer. amot. l. ult. §. ult. C. de furt. XXII.

Datur autem coniugi a cuius res matrimonio constante subtracta est, nec non eisdem heredibus b, ad-vertus coniugem amoventem c eiusdemq; heredes d, dummodo vel res ad eos pervenerit, vel dolo eorum, quo minus perveniret, factum fuerit e. Quin & socero contra nuntum competit f.

a d. l. 1. l. mulieri 7. b. t. b l. Conna 6. §. si post. l. si mulier. 21. §. hæc actio eod. c d. l. 1. d. l. nihil inter est in pr. hic. d l. 3. §. fin. d. l. contra §. item heres b. t. l. fin. C. cod. e l. 4. b. t. unct. l. 2. §. sed si quid 5. de her. vel act. vend. f l. 6. in pr. b. t.

XXIII.

Damnatur reus in hoc iudicio in solidum ad restituendas res amotas a, commodi etiam ratione habita, amotis reb. actori quod abest b. Si verò res nõ reddantur amotæ, æstimari debent quanti actor in litem iuraverit c.

a d. l. si mulier 21. §. fin. b. t. l. si rerum 52. de re iudic. b d. l. 21. §. comodi. c l. si cum dos. 8. §. Sabinus b. t.

XXIV.

Constante
matrimonio
dos quando
petatur.

Atq; hæc ita in dotis repetitione soluto matrimonio. Cum verò & constante eodem dos quandoq; petatur, de eo nunc ut agamus superest. Id autem tum accidit, cum constante matrimonio ad inopiam vergit maritus a, aut aliam iustam & honestam causam mulier habet b.

a c. per vestras X de don. int. otr. §. ux. l. si constante 24. in pr. sol. matr. l. ubi 29. cum l. seq. C. de iure dor. Nov. 97 c. 6. Gail 2. obs. 83. b l. mutus 73. §. manente ff. de iure dor. l. quamvis 20 sol. matr. ubi Duar.

Hic

XXV.

Hic quid de marito iocupletiore facto statuemus, Dotemne ex causa inopiæ restitutam repetet? Ita puto.

Las. in d. l. si constante n. 228. cum seqq. Diff. accus. in d. l. ubi C. de tur. dot. quem sequitur Bart. in d. l. si constante. vid. tamen Gail. 2. obs. 85.

XXVI.

Quid verò dicendum cum mulier marito obarato nubit scienter, nam & ea matrimonio constante dotem reperet? Hic verò tam affirmativa quàm negativa suos quamvis astipulatores habeat, sub distinctione tamen respondebimus cum Gailio *a*, ut nimirum negativa procedat tum, quando ante matrimonium de mariti conditione plene uxori constitit: affirmativa, si ex levi & populari saltem rumore, dilapidationis nomine, aut aliis, viro suspecto nupserit mulier.

a 2 observ. 84. nu. 8.

XXVII.

Et huc usq; cum iuris compilatoribus de matrimoniis & dotibus agendum fuit. Traneundum iam cum iisdem ad liberos qui coniugii sunt fructus. De liberis igitur agnoscendis primum agentes duo proponunt SCta; De agnos. al. lib. Plautianum nempe & illud D. Hadriani tempore quod est factum. Prius permittit mulieri parentivè, in cuius potestate est, vel ei cui mandatum ab eis est, si putet prægnantem, denunciare intra dies 30. post divortium connumerandos, ipsi marito vel parenti, in cuius potestate est: aut domum denunciare si nullius eorum copiam habeat *a*. Aut ergo mittet custodes maritus, aut denunciabit mulierem non esse ex se prægnantem *b*: Posterius ad partum constante matrimonio editum, ut is agnoscat, pertinet *c*.

a in l. vlp. in l. i. §. i. ff. de agn. et al. lib. b d. l. i. §. p. ana. c l. si ve contra. §. i. eod.

XXVIII.

Ad hanc materiam & ea referri debet quæ est de ventre inspiciendo; si enim prægnantem ex se mulierem dicat maritus, neget autem uxor, tres obstetri. es probatissimæ & artis & fidei mulierem inspicient *a*. De veni. susp. Quod si

marito mortuo heredum fraudandorum gratia ea prægnantem se fingat, quomodo custodienda tum & inspicienda sit, ex edicto prætorio *b* cuius est obvium.

a l. i. in pr. de ventr. insp. b quod exeat in d. l. i. §. de inspiciendo d. t.

XXIX.

Si vent. nom
mul. in poss.
miss. ead.
pos. dol. mal
ad al. transi.
esse dic.

Porro ne partus favore in possessionem missa mulier aliis prædæ occasionem præbeat, rectissimè prætor edicto prospexit, constituens in factum actionem, qua coercet non solum mulierem, verum eum quoq; , in cuius potestate ea fuerit, scilicet si dolo ipsorum alius in possessionem missus fuerit, actionemq; in tantum pollicetur in eos, quanti interfuerit eius qui experitur.

l. i. in pr. & §. i. si vent. nom. mul. in poss. miss.

XXX.

Si mul. vent.
nom. in poss.
cal. ca. esse
dic.

Præterea quemadmodum circa bonorum possessionem dandam mulieri ventris nomine facilis est Prætor: ita calumniam eius impunitam non relinquit. Proinde si mulier per calumniam, hoc est, sciens prudensq; se prægnantem non esse in possessionem venire voluit, actionem Prætor pollicetur iis quorum interfuit in possessionem missam non esse *b*. Ipsa verò mulier infamia notatur *b*.

a l. i. §. & hoc edictum §. competit. si mul. vent. nom. in poss. calum. caus. esse dic. b l. 15. cum 4. seqq. ff. de hui qui not. inf.

XXXI.

De concub.

Coronidis loco nobis sit de concubinato quæstio hæc: Omniné iure is sit damnatus? Et quidem de iure divino *a* id distiactè affirmamus. Tentabimus idem de iure Canonico *b*, quamvis de hoc meritò quis dubitet. De Civili verò id negamus *c*.

a 1. Cor. 5. Vves. in par. ff. de concub. n. 3. b c. audite. dist. 34. c. nemo 3 2. q. 4. c. 2. & seqq. X de cohab. cler. & mul. Schurff cent. 3. cons. 42. u. 6. Diss. Forst. in tract. de succ. ab int. lib. 6. c. 5. edit. post. ubi falsam eorum opinionem dicit qui pontificio iure concubinatum sublatum esse asserant. c tot tt. ff. & C. de concub. quo iure legitima est coniunctio, cum per leges nomen assumpsisse dicatur l. 3. §. 1. ff. d. tr. ideog, licita sit consuetudo, uti eam appellat Iustin. noster in l. 5. C. ad SC. Orfic. vid. Dn. Borch. in tract. de grad. pag. mihi 32. Forst. d. lib. 6. cap. 3. & 4.

F I N I S,

DISP. X.

PENULTIMA
Partis Quarta Pandectarum
DISPUTATIO
DE
TUTORIBVS
&
CURATORIBVS:

Nobili atq; Strenuo viro

HENRICO STROBANDT,
Regio Torunii Borussorum Burgi
grauio, Mecenati colendo,
consecrata:

O P E

Clariss. Consultissimiq; Viri

Dn. LEOPOLDI HACKELMANNI
I. V. D. & P.P.

IN PVBLCO SALANÆ COLLEGIO
IX. Octobris hora 6.
habenda

à

JOSEPHO VRSINO
Coibus. Lusat.

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.
ANNO MDCCCIV.

Ordinis ratio.

HACTENUS contractuum, tam realium quam personalium materia nunc de Quasi contractu, qui est TUTELA & CURA, conferendum a. Quia verò eadem ferè jura in hac observantur, quæ in illa: ideò, ne verbosa fiat disputatio, sermonem ad Tutores dirigamus; idem intellectu de Curatoribus quoq;: nam si in his quid propriè servetur, separatim sub finem ostendemus b. & quidem A quibus utriq; creentur, Quid administrent, Quomodo liberentur onere hoc; *ou* *Curatores* hac discutiemus: rationum redditionibus in frequentem rejectis.

a *VVes. in Par. de Spons. n. 1. Ut constet, per quos liberi ex honesto matrimonio procreati educari, resq; eorum frugaliter administrari debeant: siui sapè sit, prematura morte parentibus orbati fuerint. VVes. h. n. 1. b Exemplo Imper nostri in simili materia, l. quod cum eo. i. p. Potissimum cum vox Tutor generaliter accepta, etiam Curatorem complectatur (l. pater Severinam §. conditionum verba Conditt. & demonstr. arg. l. 1. iuncta l. 20. C. Nupt. Gail. 2. O. 86. n. 6. Manzinus in tractatu de tutelis, quæst. 15. n. 1. Faber 1. Semest. 15. fol. 62. Dva. de tut. & cur. dat. ab his c. 3. in f.) quemadmodum etiam Græca *Επίτροπος* & nostra *Dormundt* utroq; significat: & qui Tutores constituuntur, iidem & Curatores manent usque ad plenam & perfectam pupilli ætatem: per Const. Caroli V. In Reichsabscheiden Anni 48. t. Von Puppillen. Gail. 2. O. 86. & *VVesens. in addit. ad Schneid. t. de nup. fol. 70. in lit. B. & in sua Inst. Quibus in tut. fin. in p. n. 1. Sed contra nomen Curator, Tutorem non comprehendit: Pjaggius in tr. de Tutelis, quæst. 8. n. 1. dissentit Gail. 2. O. 96. n. 6. per §. 1. verbo, ad curationem Nov. 72. Unde si testator de impubere scribat: Do ci Tutium curatorem: nullius momenti erit datto. Pjag. d. tr. q. 2. n. 3.**

POSITIO I.

TUTELA EST a VIS b, Definitio.

ac potestas c in capite libero d, ad tuendum e eum f qui propter ætatem g se defendere nequit; jure civili data (i. Legitima) ac permilla (i. Testamentaria atq; Honoraria.) h ex his duo priora genera subdividit Manzinus i, atq; sic eleganter quinq; k species elicit: Testamentariam, Quasi testamentariam; Anomalam, Legitimam; Honorariam: habito nimirum respectu ad ordinem, quo illæ deferri solent. quam methodum & nos sequemur.

a *Ut rectè ex Servio l. 1. b. definit iust. in §. 1. l. h. b. Theophilus legens (ius) reddidit, dicitur: quem sequitur Treut. b. th. 1. Sed rectior usitata lectio: quam etiam sequentia verba confirmant (qui eam vim ac potestatem habent.) VVes. §. 1. n. 2. l. b. & n. 3. ff. eo. c. Quæ duæ voces hic non sunt Synonyma: ut Manz. h. q. 1. usq; ad n. 11., reiectis aliis quinq; interpretationibus contendit: Sed vis denotat administrationem personæ, quam tutor vel in invitos pupillos habet: potestas verò id ignuit, quod sine auctoritate tutoris pupillus contrahere nequeat. d Pupilli scilicet: q. d. tutor habet imperium in caput liberum. VVes. b. in Par. n. 3. & Sihn. b. n. 3. Tantùm enim patris, & quidem non habenti tutorem, dari tutor potest §. interdum. l. Curatt. l. cum iure 5. C. qui pet. tut. Pjag. q. 4. n. 3. Man. q. 12. nu. 4. in p. ubi hanc regulam 6. modis limitat. de quo vide §. th. 17. f. Diff. Treut. b. th. 1. per voces (capite libero) ipsum tutorem intelligens: quem tamen non necesse est esse caput liberum i. sui iuris, cum etiam filius, tutor esse possit. l. qui test. tut. da. pos. l. filius. 9. Hu qui sunt s. vel al. j. VVes. in l. b. §. 1. n. 2. Vult. Iuripr. 1. c. 25. n. 53. Ramus ad t. 1. Qui test. t. d. p. in p. n. 2. Man. 2. q. 2. nu. 5. Quia in his quæ sunt iuris pub. non curatur patria pot. l. nam quod §. f. Ad SC. Treb. l. filius. His qui sunt sui vel al. j. Pjag. q. 3. n. 32. Et pater quidem, si filii tutelam agnoscit, in solidum tenetur l. si filius. Tur. l. Lucius Tur. Adminio str. & peric. tut. Sin minus, tantùm de peculio. Manz. 2. q. 2. nu. 6.*

Ceterum vel filios, tutorem dari posse, si pater bona dissiparet, vult ex sententia Barroli Pjag. q. 4. n. 7. e Qua voce discernitur iuris la à patria potestate, qua est facultas ad gubernandum pro libris, & acquirendam etiam in aliquibus casibus. Manz. q. 1. n. 15. A Tuendo enim Tutoribus nomen inditum §. tutores 2. l. Tutelis Alc. in l. taberna 183. in medio, v. s. Quamvis multos hodie non tam tutores quam Tollitores esse, ex Alber. de Rosate conqueratur Pjag. q. 1. n. 3. & Man. q. 1. n. 20. f hoc est, personam pupilli: & hanc quidem principaliter l. tutoris, verbo, praeipuum. idmin. tut. l. qui certarum 12. cum seqq. Tutelis §. ad certum 3. l. qui test. tut. d. p. De quo uberius J. 1b. 17. e. f. g Puerilem: videlicet usq; post completum 12. & 14. aetatis annum, ut desinit Imper. in p. l. Quib. mod. t. f. h §. 3. verbo permissum l. Tut. Gorhostr. l. 1 §. 1. in lit. l. ff. Tut. post. Cui. & VVes. l. h. n. 4. & 5. i q. 2. per tot. & ante cum Pjag. q. 9. k Sunt & Quasi-tutores & Falsitutores: de quibus in seq. asspur. commodius agetur. item in iure Sax. iudicarij mulierum tutores Art. 47. lib. 1. VVes. ff. Tut. n. 5. in f.

II.

Tut. testa-
mentaria.

Testamentarius a tutor dicitur ille, quem parens liberis b impuberibus, quos immediate c in potestate habet, testamento constituit: idq; cum ad certum tempus, vel ex certo tempore, tum sub conditione d. is non cogitur satisdare: cum ejus fides & diligentia ab ipso testatore sit approbata e. An & propria autoritate administrationem occupabit? siquidem testator ita disposuit, poterit f: sin minus, iudex ipsi eam decernet g.

a Et hi sunt triplices; dantur enim vel administrationis, vel noticiæ, vel honoris causa. Dya. Test. tut. c. 5. in p. b Seu posteris: quæ utraq; vox non tantum primi gradus descendentes (ut filios: sive hi vivo patre sint nati, sive postumi;) sed etiam ulteriores: puta nepotes & pronepotes, continet. Secus atq; verbum Filius: quod in hac materia postumum quidem complectitur: (potest enim & huic dari tutor. in p. l. Tut. Goed. in l. nomen. 164. v. s.) extensive tamen, h. e. pro nepotibus non accipitur, §. cum autem 4. l. Tut. §. si quis filiab. 4. l. Qui test. t. d. p. (ubi pro postumis rectius legitur, posteris, ut innuit VVes. ubi) sed quod non sit opus ulla significationis extensione: cum nullus hic versetur nepotum favor: utpote quibus in defectum testamen-

tariæ

zario tutela, alia eque commodè attribui possunt. Iudex enim dare tenetur: ut senit Br. teste Alc. l. i. de oram 220. ante midium V. S. Ramus in §. f. l. Qui test. d. p. n. 2. Diss. Manz. 1. q. 2. n. 8. Quinimo, tutor filio inasistente datus, ignorato filio datus non creditur, per express. ex. l. si quis na 16. §. si quis cum ignoraret 3. Test. tut. Don. 3. Com. 4. c. Secus ergo in nepotibus ex superstitie adhuc filio prognatis: u enim mortuo avo in sui patris recidunt potestatem: ideoq; testamento tutores accipere non possunt, §. permissum 3. l. Tut. d. §. 3. & l. VV. n. 2. l. Test. t. In ceteris tutelis non item: eò quòd ipse sint actus merè legitimil. actus 77. R. l. l. 6. §. 1. Tut. Et, quòd testamentaria cessante, alia possunt substitui in illis non item. Manz. 3. q. 3. n. 1. Dva. de Tut. c. 5. e in p. l. satisd. t. ub. VV. n. & idem in parat. b. n. 3. f. Quia testatoris voluntas pro lege observatur. c. ultima voluntas 4. l. 3. q. 2. A matri & av. C. quando mul. t. off. l. 1. in fi. C. quando decr. non est op. g. l. f. ver. publicè C. Arbit. tut. Pjag. q. 7. nu. 1. cum seqq.

III.

Igitur emancipato a pater tutorem iure non dedit: sed datus tamen legitimis præferetur b. quod itidem obtinet, si mater liberis c etiam naturalibus d tutorem det; aut extraneus extraneo e, aut quisvis in testamento imperfecto f. Hi enim omnes Quasi-testamentarii g sunt, & à magistratu confirmandi h.

Quasi-testamentaria.

a §. permissum 3. l. Tut. Don. 3. Com. 4. b §. cum autem 3. & ibi VV. n. 2. & 3. l. Tut. Don. 3. com. 5. c l. 1. §. 1. Confir. tut. l. mater C. Testa. tut. l. peto 69. §. mater 2. l. gatus 2. d l. f. C. Confir. tut. l. naturali in p. ff. eo. Schneid. §. f. l. tut. n. 17. e d. l. 1. §. 1. Confir. t. Pjag. q. 3. n. 61. f d. l. 1. §. 1. & l. 3. Confir. tut. l. 2. C. eod. Daith. in §. ex imperfecto n. 46. C. Testamentis. Schneid. §. permissum l. Tut. n. 7. Si enim testamentum ob numerum testium deficiat: tunc Extraneus quidem tutor datus confirmationi indiget, Frater verò ipso iure valet; quemamodum & ii omnes, qui testamento, aliam ob causam (puta præteritionem, exheredationem, vel postumi agnationem) invalidato, dati sunt A. ex causa, C. Liberis præteritis Manz. q. 1. n. 2. Sic etiam qui ab intestato per codicillos datur, non valet nisi confirmetur. Manz. 1. q. 2. n. 3. quod aliter se habet, si per codicillos testati datus sit Manz. d. loco. Pjag. q. 17.

per totum (ubi n. 3. vers. cum enim pro verbis, non detur, legendum est, habebitur) § Pjag. q. 9. n. 6. Manz. q. 2. n. 1. & 1. q. 2. n. 7. in f. & n. 1. 2. in f. cum n. seq. eleganter Goed. in l. lege obvenire 130. n. 4. V. S. Diff. Vult. in lib. de iurisp. Rom. hic n. 75. & Sch. §. f. Tutel. eu. 18. volentes hos esse Honorarios seu Dativos. h. Omnimodò quidem si dati sint à patre: l. 3. ff. eo. Cuiac. in Par. C. Confr. tutore, in f. sin à matre vel extraneo, non aliter nisi eum, cui tutorem dederint, heredem instituerint, al'asve quid reliquerim: l. 4. Test. tut. VVes. de Tut. n. 5. quod tamen amplius sit legitima Pjag. 2. q. 2. n. 20. in f. fol. 13. Et in dato à matre, inquisitione adhuc est opus: l. 2. C. Confr. t. in dato ab extraneo, præter inquisitionem etiam satisfactione l. 4. & 5. Confr. tut. in eo verò quem pater minus legitime dedit, neutra requiritur l. 1. §. 2 l. quia patre 4. l. si filio 6. confr. tut. & ibi VVes. b. n. 2. 3. 4.

IV.

Anomala.

Quibus deficientibus, Matri, aut post eam Avix, locus est a; Ex enim cuius legitimo, si velint b, præteruntur: ita tamen ut nuptiis, Vellejano, omniq; auxilio in mulierum favorem introducto, renuncient c. Si Statutum in successione agnatis cognatos postponit d, aut planè hos excludit: nunquid ibi etiam agnatus matri, utpote cognatæ, præferetur? Nego, quia ea non propter successione, sed respectu affectionis tutrix datur e.

a A. Matri & avix C. quando mulier. t. off. licet enim femine à tutela remota sint, cum illa officium virile sit. l. tutela 16. & l. f. Tutel. Sch. §. nos autem l. Attil. t. n. 10. Dva. Tut. c. 3. Vult. in iurisp. I. c. 25. num. 25. tamen ob certam summe fidei spem hæc duæ admittuntur: idq; irregulariter, unde Anomalam hanc cognominant speciem Pjag. q. 2. n. 7. & q. 3. q. 2. ad n. 11. Manz. q. 2. n. 1. in f. b d A. Matri & avix: verbo, permittimus. §. ex hiis 5. vers. his enim N. 118. Heredit. abintest. veni. Man. 2. q. 5. n. 11. Don. 3. Com. 3. c d. A. Matri & avix Faber 2. Semest. 14. fol. 219. M. d. q. 5. n. 2. Testamento tamen datæ (quem admodum dari posse, non est dubium: cum vel ab intestato admittantur d. §. ex hiis Pjag. q. 18. per tot. Vsq; ad d. ut vel Curatrices esse possint Manz. 2. q. 2. n. 20. non obstantibus l. iure nostro 26. Test. tut. & l. scire oportet 21. in p. Tut. & cur. d. ab in.

d. ab iis, qua per Novellas sunt abrogata, ut ibi notat Gothofr. & Dva. Testam. tut. c. 3. Gothof. ad d. l. iure nostro Diff. Don. 3. Com. 3.) renunciate cogendus non esse, testatur Pjag. q. 7. n. 40. d. ut & de iure i. 2. tabb. su. 1. e arg. c. 1. vers. cum illam N. 94. Pjag. q. 9. num. 4.

V.

Dehinc transitum ad legitimam a facimus, quæ hodiè tam cognatis b quàm agnatis c, similiterque patronis d & parentibus e, at iis saltem proximioribus f iure g defertur. utpote quòd æquum sit & tutum, ad eos tutelæ onus devolvi, ad quos commodum successione spectat h.

Legitima.

a Manz. 1. q. 3. per tot. Qua olim erat quadruplex, ut patet ex l. & Manz. d. loco. hodiè vero, cum etiam Fiduciaria facta sit legitima, quinque sunt legitima tutela VVesemb. de legit. tut. in f. Dva. eodem loco c. 1. in medio. b d. §. ex his N. Hered. ab. int. Dva. de legit. tut. c. 1. in p. Vult. Auri. 1. c. 25. n. 92. Quod secus est in iure Sax. ubi non quidem in successione, at in tutela tamen agnati præferantur: Landt. lib. 1. art. 23. Reinhart. de tutel. diff. 1. Schneid. in p. 1. leg. ag. t. n. 1. 2. idq. in allodialibus; at in feudalibus Dominus est tutor, consuetudine Saxonum VVes. legit. tut. n. 2. c quibus solis olim deferebatur. toto t. 1. Leg. ag. tut. d §. f. 1. Cap. dim. e quæ omnes, hodiè pariter sunt legitima; arg. A. cessante in f. & l. meminimus 15. in p. C. Legit. hered. f §. f. 1. Cap. dim. Et his quidem omnibus, quamvis iure Sax. maior natu præferatur. art. 23. lib. 1. g mediante iudicis decreto, Pjag. q. 2. n. 2. qui rectius faciet, si designaturus tal'em tutore, coniunctos & amicos minoris civet. Pjag. d. q. 2. n. 4. & q. 5. n. 4. Hic & illud notandum: Si testator tutorem, quem dederat, specialiter cassaverit, non posse eum ne legitimum quidem esse. l. scire oportet 21. Tutor. d. ab his: arg. l. cum his 8. §. si cum lis. 20. Transact. aliter quàm, si totum testamentum revocaverit. Br. in l. miles §. sexaginta n. 3. Ad L. Iul. de adult. arg. l. cancellaverat 2. His quæ in test. deleu. Man. 1. q. 2. n. 5. h Vers. Quia plerunq. 1. Legiti. pat. tut.

VI.

Deniq; in omnium superiorum subsidium restat Honoraria: quam magistratus cuivis idoneo, rogatus a, vel

Dativa.

vel ex officio, defert. Idq; faciendum est in patria pupilli, vel ubi patrimonium habet *b.* Et olim alius alibi id faciebat *c.* non vi jurisdictionis, aut Imperii *d.* sed speciali legam concessione *e.* at nostro tempore Defensores civitatum una cum Episcopo, vel alii magistratus, tutores creant pupillis pauperioribus *f.* & quidem quovis loco temporeque *g.* ditioribus tamen tutorem designaturus Prætor, Præsidis iussum expectare necesse habet *h.*

a Mater enim & liberti necesse habent petere l. 2. §. 1. ff. & l. 2. l. matr. 6 l. cum a matr. 8. C. Qui pet. tut. & ibi in Parat. Curac. l. 2. §. si mater 23. ad SC Tert. l. f. §. 2. C. Admin. 1. (alioquin per SC. Tert. illa repellere iur. a successione filii, vide Dva. ad t. Qui pet. tut. c. 2. inf. ubi quinq; casus excipiunt.) ceteri cognati, si velint, petere possunt. d. l. 2. §. 1. l. amva. C. eo. VVes. n. 1. ff. qui pnt. t. b l. pupillo 27. Tut. & iur. d. ab his. l. 11. C. ubi pet. T. vel. C. l. 3. C. Qui pet. T. vel C. c ut testatur imp. r. t. i. Attil. tut. d l. muros §. tutoris 2. Tut. Curac. ad l. 1. ff. excusat. fol. 206. e Dva. de tut. c. 2. Donell. 3. Com. 7. Vbi hoc observetur: Provincia præses omnes suos provinciales potest tutores dare, non alios l. neg. 4 præside 5. C. Qui dare t. l. 1. inf. ff. Tutor. dat. ab hu. Magistratus municipalis verò partim sua auctoritate potest dare, suos municipales l. ius dandi 3. Tut. d. ab his. partim non municipales, cum desunt idonei, sed eos Præsidiis auxilio. l. etiam non municeps 10. Tut. Hanc distinctionem ratio manifesta probat: & confirmat l. Divi 24. Tut. d. ab hu. Dva. Tut. c. 3. Don. 30. Com. 7. f §. 5. l. Atti. tut. l. nonnulli 10. Accusati Vult. de Tutelis in iurap. sua. n. 1 & 6. Posse hoc etiam Tabelliones quosdam facere, testatur Ang. §. actionum n. 70. l. Actio. & secundum illum Pjag. q. 5 n. 7. g etiam feriato & festivo. Spec. in t. de feriis §. sequitur n. 8. D. ff. Bl. l. 1. iur. d. om. iud. Nisi si forte inquisitione opus esset, secundum Ang. §. appellantur n. 31. l. Except. Don. 3. Com. 7. inf. h §. 4 & ibi VVes l. Attil. t. Personis verò illustribus & clarissimis, quomodo dentur tut & cur. docet t. l. C. Tut. illust. & ib. Cui. Hodie etiam personis immediate Imperio subiectis, sola Camera tutores dat, teste Gail. l. 1. O. l. n. 48.

VII.

Qui non
possunt esse
tutores.

Et hoc quidem ordine defertur tutela. Porro deferri

ferri potest cuius: exceptis, prodigo a, furioso b, minore c, muto & surdo d, perpetuo morbo laborante e, clerico f, seruo g, debitore sive creditore h, marito i, femina k denique.

a Pjag. q. 3. n. 63. Goed. l. Paullus respondit 22 i. nu. 2. v. S.
b §. furiosi l. qui testa. t. d. p. Pjag. q. 3. n. 33. Exceptio si spes sit cum posse resipiscere Manz. 2. q. 2. n. 19. l. adigere §. quamvis. Iure pat. c. cessante. Ext. Appellat. c licet ea esset mater Pjag. q. 3. n. 8 & 10. item q. 17. n. 5. Interea vero, donec minor fiat perfecta etate, & furiosus resipiscat, tutor dandus est. §. 1. l. Attil. t. l. v. in p. Test. t. l. 10. §. 7. Excusat. d l. 1. §. mutus. Tut. Quod etiam secundum Br. d. §. mutus, puto obtinere in eo, qui tale vitium post assumptam tutelam contraxit, propter rationem d. §. mutus subiectam: Quicquid contradicat Pjag. q. 3. n. 49. & ex eo Manz. 2. q. 2. nu. 1. qui tamen adhuc dubitat. e Sunt enim tales ipsimet in aliorum Cura. §. sed & mente captis 4. l. Curat. Don. 3. Com. 3. f c. neq. apud. f. 88. dist. Pjag. q. 3. n. 1. Nisi sponte velint suscipere tutelam legitimam l. generaliter 5. 2. iuncta A seq. C. Epis. & cler. Schn. §. idem & in milite, n. 3. l. Excus. g in quo hac distinctio observanda: quod cum quidem servum sine libertate recte tutorem do: (nam tum libertatem l. quidam 5. in p. vers. cum igitur C. Neceff. servu. l. quero §. Lucius Titim. Test. tut. & quidem fideicommissariam accipit: l. etsi non ascripta. 9. C. Fideic. libert. quam maioris certitudinis ergo tacite directam videri ait Imp. in §. 1. l. qui test. t. d. p. Dya. de Test. tut. c. 3. M. 2. q. 2. n. 13. Quos duos postremos textus aliter conciliat Ramus ad d. §. 1. l. qui test. t. aliter Faber 6. Coniect. 16. per correctionem legis; refutatus à Giphani, in d. l. 9. relinquente hic cum Hotomano certissimam *ἀπολύσιον*) Alienum autem sciens ut pure inutiliter dederim ipso iure, ita sub conditione (cum liber erit) utiliter §. 1. l. test. t. d. l. etsi non ascripta 9. C. Fideic. libert. Manz. 2. q. 2. n. 16. usq. adeo ut heres hunc à domino redimere & manumittere necesse habeat. l. si hereditas 10. §. f. Test. t. v. v. §. 1. n. 4. l. eo. h A minoris C. Qui dare t. l. ason. l. si fideiussor in p. n. 4. Legatis 1. Quod in matre & avia, (per N. 94. c. 1. in f. Don. 3. Com. 3.) in testamentario & in aliis quibusdam limitant, Schn. §. nos autem l. Attil. t. n. 10. Pjag. q. 3. n. 8. i is enim non erit Curator uxoris sua. l. maruus C. qui dare t. p. Pjag. q. 3. n. 63. Secus in iure Sax. ut j. th. f. g. k ut supra probatum th 4. lit. A. Plures personas ab hac potestate arcendas recenset Pjag. d. q. 3.

B

Delata

VIII.

Deiata autem, cum pub. a munus sit, necessario b suscipitur c, & gratis d: nisi gravibus de causis e intra 4. menses f quis se excuset.

a in p. I. Excus. Est vero publicum autoritate saltem, non utilitate: ut ait gl. d. loco, verbo publicum. Manz. q. 1. n. 4. & 5. VVes. de Tut. n. 4. Cuius ad t. de Excusat. fol. 239. b usq; adeo ut pignori b. capti tutor cogi possit a magistratu l. 5. C. Qui dare Art. 47. cum gl. Sandrecht lib. 2. Dva. Adminis. & peric. t. c. 3. Ramus ad t. I. Legit. pat. t. n. 3. fol. 241. c l. in p. C. Admin. t. arg. l. nullus 28 C. Decur. lib. 10. d nisi tutor sit pauper l. a tutoribus 33. G. f. Administ. t. facit l. sed etsi hereditas 11. Ad exhib. Tunc enim vel salarium constitui poterit VVes. Tut. n. 4. in f. Seb. G. sed propter num. 4 I. Excusat. Manz. q. 1. n. 4. & q. 8. in f. e Quas 19. Imper. in l. ordine recenset: ut habebitur disputatione sequenti. quibus & Bannum addi potest. Bauniti enim nec ipsi gerunt, nec alii petunt hoc officia, secundum Ba. l. plane n. 4. Excusat. tut. Et haec quidem causae singulae sufficiunt: praestat tamen plures praetendere: ut si una non successerit, aliam aggrediare viam. secundum Ang. G. qui autem n. 5. I. Excusat. Quod vero u, qui testamentariam tutelam non acceptat, legato suo privetur, patet ex N. 1 c. 1. in p. nisi testator expresse adidisset, se etiam sine tutela onere ei relictum velle. l. Nefennius 32. cum l. seq. Excusat. Pjag. q. 13. n. 4. f intra hos enim prosequi excusationem necesse est: & quidem ita, ut primis 50. diebus iudicem adierit l. quinquaginta 38. Excusat. Pjag. q. 10. n. 1. Sin minus, iam acceptasse videbitur: & vix iam audiensur cum excusationes Pjag. q. 10. num. 4.

IX.

His modis constituti tutores, debent petere a iudice, ut is sibi tutelam decernat a. & tunc primo Cautio-
 nem praestabunt, Inventariumque conficiant b: deinde c demum officium suum administrare incipient: de quibus ordine videndum. Cautio Testamentariis & ex inquisitione datis remittitur d: ceteri coguntur tum iurare e tum f satisfacere g.

Quid admittrent tutores.

a l. naturalis in f. Confirm. t. facit. l. cui eorum in p. Postulando Manz. 3. 13. n. 1. b VVes. Admin. tut. nu. 2. c Nam ante confectum

*confectum inventarium nihil possunt administrare, prater ea que mo-
 ra deteriora fieri possunt l. tutor qui repertorium 7. §. 1. Administ. &
 peric. Pjag. q. 7. & 24. VVes. Tut. n. 6. Possunt tamen etiam alimenta
 decernere, & quaecumq; sunt pupillo uilia, explicare Pjag. d. q. 7. n. 7.
 d. l. si filio 6. Confir. t. Quemadm & Quas- testamentarius. l. qui d
 patre, 3. Confir. t. Schneiderr. §. 1. Tu. num. 2. 8. Dvs. Test. t. c. 6.
 d. in p. l. satis d. t. Manz. 3. q. 3. n. 8. ubi plures affert limitationes,
 Don. 3. Com. 9. in p. Carol. V. tamen ex hoc satisfacere debere constituit
 In Reichsabschieden/ Anni 48. t. Von Puppillen/ c. N. 72. c.
 f. & ibi Cuiac. videlicet se defensurum pupillum l. f. §. defensionem C.
 Admin. t. Pjag. q. 7. n. 29. & eius commoda spectaturum §. f. A. Ut hi
 qui obligati. c. 1. 1. 2. q. 1. Pjag. q. 7. n. 22. Manz. 3. q. 3. num. 2. & 3.
 Vnde concludit, Bl. in l. raptores n. 3. C. Episc. & Cler. Tutori licere rap-
 torem pupilla in ipso facto deprehensum occidere. Quid si ipse eam
 suprauerit? bonis confiscatis deportabitur. l. 1. 1. C. Si quis eam cuius t.
 f. seu, more nostro, decollabitur Pjag. q. 7. n. 38. f. Iuratoria e-
 nim cautio sola non sufficit l. 2. C. Tutor. vel cur. qui non satis. Gail. 2.
 O. 47. n. 7. g. Scilicet rem pupilli salvam fore. gl. & Br. l. Lega-
 tos. Legit. tut. Idq; datus idoneis fideiussoribus l. 1. Ratam rem haberi,
 l. 4. §. 1. Rem pup. sal. l. 1. Qui satis d. cog. Don. 3. Com. 9. in p.*

X.

In Inventario cunctas res pupilli describere necesse
 habent a: alioquin ut suspecti removebuntur b: nisi te-
 stator expressè id prohibuisset c fieri. Quid si remisit-
 set? aliud dicendum esset d. Notandum hic: si tutor
 verbis substantiam pupillarem ampliaverit, sibi eum non
 præjudicare: at si in inventario id fecisset, aliud esse e:
 quin immò si suum quid sibi vé legatum illi inscripserit,
 donasse videri f. Cui autem, si plures sint collegæ, ad-
 ministratio tota debeat commendari, docet Imperator g-

a tam testamentarii, quam alii: & singuli quidem, quoties
 plures sunt. Pjag. q. 7. n. 6. Br. l. solent. Offic. præfect. VVes. Admin. t. n.
 4. Vul. Iuriss. 1. c. 25. n. 143. b Pjag. d. n. 6. Immo etiam, si
 ex improvise dafecerent, possent torqueri, incarcerari, infamia no-
 tati, & contra eos in litem iuraretur l. f. in f. C. Arbit. tut. Pjag. d. q. 7.
 n. 10. Manz. 3. q. 3. n. 5. c l. f. §. 1. C. Arbit. t. videlicet ne secre-
 ta patrimonii detegantur. attamen si manifestè pupillo hoc noxium ef-
 fet, si in creditorum tenderet præiudicium, si tutor suspiciosus esset:

iudex rectè inberet repertorium fieri. Pjag. q. 7. n. 16. cum seqq. d' Ang. §. praterea n. 5 2. l. Except. Pjag. q. 7. nu. 15. Potissimum si tutor iudici suspectus foret. Manz. 3. q. 3. n. 6. Diss. Clarus §. testamentum q. 66. vers. quod ad tertium. & Goth. d. l. f. §. 1. C. Arbit. t. lit. C. e express. ix. l. 1. in p. C. Arbit. t. f. facit. d. l. 1. C. Arbit. t. ubi & Gothof. in lit. Q. ex mente Saliceti. Manz. 3. q. 3. n. 7. Diss. Alc. 2. Presumt. n. 11. g §. 1. in f. l. Satisd. tut. (cum Segnius expediant commissa negocia plures: ut ait Pjag. 3. q. 3. n. 8. fol. 21.) nempe primò ei quem testator designavit: deinceps illi qui satisdedit: tum provocato: deniq; per maiorem collegarum partem, aut per iudicem electo. Manz. d. loco. VVes. Admin. tut. n. 3. Ceteri erunt honorarii t. si plures 3. §. ceteri 2. Admin. tut. VVes. Tut. n. 5. in p. Don. 3. Com. 1. 2. in p. & tamen cum administrante pariter periculum sustinebunt. Quæ ex causa nulli tutores vestigalia Fisci conducere, aut cum eo contrahere poterunt: ut eorum bona pupillis tanto arctius obligentur: totot. Ne tutor vect. conducat. & ibi Cuiac. idem ad tit. Excusat. fol. 263. Vult. iurisp. l. c. 26. n. 33.

XI.

Quibus ritè perfectis, tutor administrare incipiet a: principaliter quidem personam pupilli gubernaturus, rectè b eum educando c & autoritate d sua e integrandò f; cum sine hac pupillus non obligetur g, utut alios sibi solus obliget, conditionem suam meliorem faciens h.

a: Confectis ad hoc rationum libris l. 1. §. officio. 3. Tut. & rat. dist. Manz. 3. q. 3. n. 21. in quos specificè accepta & expensa referet. credetur enim illi, quatenus verosimilita continebunt. Pjag. q. 7. n. 29. Manz. d. loco. b: Quo pertinet, ut præceptorem ei iuxta facultates constituat. l. cum plures 2. §. cum tutor 3. Admin. & peric. Pjag. q. 7. n. 37. c hoc apud matrem, aut si ea iterum nupserit, apud quendam necessariorum fieri convenit. l. 1. C. Vbi pup. §. eiusdem. 38. N. Nuptiis 2 2. alimentu illi pro modo facultatum, vel per tutores arbitrato eorum, constitutus l. 2. Vbi pup. l. ult. Alim. pup. præst. d Quæ hi. est approbatio eius quæ d agitur l. 3. Autor. t. semperq; in ipso contractu est necessaria, & quidem pure l. et si 8. Aut. 1. & ibi VVes. n. 5. Don. 3. Com. 1 3. in f. Fab. 2. Sem. 24. f. 119. verbisq; expressis gl. 1. 3. Aut. tut. Pjag. q. 15. n. 95. (ubi vox, loqui, vitio typographico omissa

omissa est.) Manz. q. 6. n. 11. In iudicio etiam pro pupillo stare cogitur: sed licet ei post litem contestatam procuratores constituere. Pjag. q. 15 n. 44. Quid dicendum de iudicio criminali? ibi etiam siue pupillus accuset, siue accusetur, auctoritate opus est per l. Clarum C. Auctor prest. e Si arrogantium se dabit pupillus omnium tutorum auctoritas necessaria erit. l. ult. C. Auct. prest. cum in aliis negociis, unus sufficiat. l. 3. n. p. Admin. tut. l. 4. Aut. 1. & ibi VVesemb. n. 3. Et si tutor nohit, Aut tut. videlicet in iis contractibus, qui non sunt mere donationes l. pactum curatoris 22. C. Pactis. l. ab agnato 12. Curat. fur. l. non omni 16. C. Admin. tut. Pjag. q. 15 n. 31. (Donare tamen possunt illustrium personarum tutores, arg. l. tutor. Admin. tut. Gail. 2082. n. 8.) Vnde & transigere interdum & compromittere licebit l. interdum fur 56. §. qui tutelam 4. Furtis l. Luc. Tit. 46. in f. Admin. Manz. q. 16. nu. f. Diss. Pjag. q. 15. n. 1. & 3. De immobilibus vero non transiget sine iudicio decreto l. non solum 4. C. Præd. min. Gail. 2072. n. 1. & seqq. Sch. §. f. I. Aut. tut. n. 25. g nec civiliter l. obligati 9. Aut. t. nec naturaliter l. pupillus l. 59. O. & A. l. quod pupillus 41. Condict. indeb. Manz. q. 6. n. 4. VVes. Admin. tut. n. 2. Nisi quatenus sit locupletior factus: eatenus enim ex D. Pri constit. tenetur l. 3. §. 4. & l. si pupilli 6. in p. Negoc. gest. l. pupillo 5. Aut. tut. l. 3. Commoda. Aliter distinguit Schneidev. I. Aut. t. in p. nu. 12. & seqq. & vide Brederod. ad Schneid. I. Quib. m. oblig. toll. §. pen. n. 7. h §. 1. I. Aut. tut. facit §. nunc admonendi l. Quib. al. licet. §. at e contrario l. Inutil. stip. l. pupillus Acquir. rer. dom. Don. 2. Com. 13. in p.

XII.

Hereditatem tamen, quamvis lucrosam, ipse adire non potest a: quin immò nec sine eo tutor b. Præterea & hic testis pupillo esse potest c, & cum eo contrahere, dummodò palam & bona fide d. Sed an etiam matrimonium contrahere, vel ipse vel eius liberi? Per Cc, e quidem indistinctè licebit, per Ll. f verò non aliter, quàm rationibus redditis, & 29. ætatis pupillæ anno e lapsa.

a §. neg. tamen I. Aut. tut. Cuiac. 1. O. 34. idq. ob insigne periculum & latentia debita, b cum id geratur privatim, extra iudicium. Bonorum verò possessionem, utpote qua in iudicio celebratur

bratur solus tutor rectè agnoscat. l. tutor 8. ubi gl. & Br. Bonorum possessionib. Manz. q. 6. n. 9. in f. aliam causam assignat Cuiac. ad Afr. fol. 146. Quid si alterutra sit repudianda? & tum alter sine altero id non faciet. l. 1. §. tutor 4. Success. edic. d. l. tutor. Manz. d. loco Pjag. q. 15. n. 70. & seqq. ubi plura alia, qua tutorib. peragenda incumbunt, recenset. c. idq. tam durante officio, quam eo finito: dummodo nec tutorem causa ista contingat. prolixè Pjag. q. 16. per tot. d. l. tutor rerum 56. Admin. tut. Pjag. q. 15. n. 52. e. c. pra. Ext. Secund. nup. Ang. conf. 92. incipiente, super primo. Pjag. q. 15. n. 58. Manz. q. 16. n. 6. de quò matrimonii debrant esse libera. f. Pjag. q. 5. n. 55. Cuiac. 2. O. 18.

XIII.

Bona quoque sui non negliget a tutor: partem enim eorum conservabit: (nam actiones exercebit b; pecuniam numeratam in prædiorum emtionem c elocabit) parrem distrahet d; & quidem immobilia e non sine decreto iudicis f.

a tenetur enim pupillo de eo, quod ei acquirere potuit: si id dolo vel culpa sua non acquisivit. l. quicquid 7. cum sua notab. gl. C. Arbit. tut. Everb. n. loco a pupillo ad Eccles. n. 6. fol. mibi 348. b l. tutor 22. & l. seq. Admin. tut. Don. 3. Com. 12. c l. si plures 3. §. ceteri in f. Admin. tut. l. tutor secundum dig. 13. §. non est. Admin. tut. Manz. q. 3. n. 9. fol. 22. d Vef. Admin. tut. n. 4. Pjag. q. 7. n. 31. In quo si deceptus fuerit, tantùm id faciet, quod lata culpa gestum erit. l. tutor 7. §. competet 2. Admin. tut. Alc. l. magna negl. 226. circa f. V. 8. Tenus tamen non cogitur exercere A. Novissime C. Admin. tut. Covar. lib. var. vef. c. 1. n. 5. Diff. Cuiac. in Par. C. Admi. tut. & 5. O. 12. Si exercuerit, tum cuius fit futurum lucro, explicat Br. §. quoniam n. 3. & 5. A. Ut hi qui obligati. d Videlicet quoties non erit unde pupillus alatur, vel unde creditoribus satisfiat, aut deniq. fides quædam sint inutiles morâve peritura. e tot. t. C. Reb. eor. qui sub t. aut etiam alia maioris momenti. l. lex qua tutores C. Admin. t. Don. 3. Com. 12. f Quod si fecisset, nec pupillus maior factus raturum haberet, in cassum laborasset. l. 2. & l. si quidem 11. C. Prad. min. Dva. eod. tit. c. 5. tot. t. C. Si maior factus al.

XIV.

Quomodo
tutelæ onere
liberemur.

Omnia hæc tandiu administrabit, donec sua potestas

stas finiatur. quod variis accidit modis a: nempe si dies conditiove in testamento adjecta eveniat b: si tutor se excuset c, aut removeatur d: si pupillus in servitutum captivitatemve redigatur e, aut pubescat f: tandem, si alteruter moriatur g aut capite deminuat h. De remotione & pubertate uberius agendum.

a Quos Imp. ordine recenset in l. b §. 2. & 5. l. Quib. mod. t. f. c De cuius rei causis prelixè in l. & ff. & ibi Cuiac. d §. f. l. Quib. m. t. finitur & tot. t. l. Suspect. tut. e §. 1. l. d. t. Tum enim bonis suis datur curator l. ab hostib. in p. l. Ex quib. causis man. non licet. & gloss. l. curatore C. Captiv. Cùm iam sit servus hostium §. si ab hostibus l. Quib. m. ius p. p. sol. Manz. q. 9. n. 7. Contrà verò, tuto: e capto, pendet quidem potestas: datur tamen alius tutor secundum modum à Iust. in l. attil. tut. præscriptam ratione diversitatis assignat Pjag. fol. 3 f in p. l. b. g §. 3. l. d. t. Olim quidem si tutor arrogatus aut ab avo materno vel paterno adoptatus erat, saltem Testamentariam & Dativam tutelam retinebat §. sed & capitū, ubi Sch. l. Quib. m. t. fin. Legitimam verò perdebat, quia in alterius familiam transibat §. sed hodie cum seq. l. Adoption. Cuiac. in frag. ad Vip. t. 12. in verb. qui liberum caput. Ast hodie, sublata agnationis & cognationis differentia, etiam legitimam retinet. Donell. 3. Com. 14. h Quod sit inter alia etiam deportatione (qua libertatem naturalem non amitti constat, §. minor. 2. l. Cap. dim. l. sunt quidam 17. §. 1. Pœnis l. deportatus 15. Interd. & rel. Cum quibus ll. pugnare videtur l. cognitionum 5. §. consumitur 3. Variis & extra. cog.) item si tutor verè fiat transfuga l. postumi 19. §. transfuga 4. & §. filius 7. Captivis. l. amissione 5. §. qui deficiant. l. Capite minuitis. Secus si fingat se transfugere, ut Simon Vergilianus l. si quis tutor 15. verbis, missus transfugerit, ff. Tutelis. Aliter has 2. ll. concio l. et Donellus lib. 3. c. 14. in d. l. si quis. pro posteriore (aut) legens (hanc) Cuiac. verò 4. Obs. 9. casum putat esse specialem, quasi non omni media cap. deminutio tutelam perimat.

XV.

Illa sic se habet. Si suspectus fiat tutor, quisvis a accusare, & iudex remove b eum potest: videlicet si haud ex fide tutelam gerit c, aut alimenta d pupillo non

non præstat. Quid fiet pendente hac cognitione? Administratione suspecto interdicta e, curator substituetur: quemadmodum & tum fit, cum ad tempus tutor excusatur s. Sed cum planè extincta est tutela, alius tutor impuberi creatur.

a §. 3 I. suspect. etiam mulieres quedam: excipiuntur impuberes §. seq. VVes. suspect. tut. n. 5. & liberti qui suos tutores nequeunt postulare l. 3. §. 1. suspect. b & quidem actio de tutore removendo semper erit civilis: excepto, si pericrim etiam, ut ob dolum puniatur §. suspectus 6. l. h. Pjag. q. f. n. 34. & seq. Manz. q. 8. n. 5. & 12. In tota tamen hac materia fame patroni ut parcat, monet Imp. Quemadmodum & necessariorum honori est parcendum, teste VVes. De suspectu n. 8. ubi quinq; actiones ob suspicionem competentes recenset. c §. suspectus 5. l. h. Manz. q. 8. nu. 11. d Si quis tutor 9. l. h. Vide Pjag. q. f. n. 12. ubi ordine 14. causas suspicionu recenset. & VVes. de suspect. t. n. 7. e & quidem ipso iure d. l. quod si forte 14 §. 1. in f. Solut. l. f. §. 2. C. sent. passu l. impub. ff. eod. l. cum quem ut suspectum C. eod. §. si quis autem l. eod. f l. 12. in p. Excusat. Cuiac. de Excusat. fol. 251. g l. pen. Tut. Cuiac. d. loc.

XVI.

CYRA.

Pubertate a omnis tutela expirat b, sed non tamen ipso iure: rationes c enim prius reddere decet tutorem, & successuros sibi CYRATORIBUS petere. d. quorum officium ferè idem est cum Tutelari: differunt tamen inter se in paucis e.

a l. nisi in p. Tut. & rat. §. 1. l. quib. m. t. f. l. f. C. Quando t. vel c. des. b Partim qui iniquum esset, ulteriori onere, gravari tutores: partim quia ferè probrosum puberibus, non posse vitæ suæ modum habere, at tamen cum adulescentes ad negotia gerenda vix sint idonei, liberum est ipsis rerum suarum curatores acceptare. c Gail. 2 O. 96. n. 3. d vel per se vel per pupillam Gail. d. loc. Alioquin in ipsum etiam invitum (non obstante §. qui tutelam l. Excusat. Pjag. q. f. n. 1. Manz. 3. q. 3. in f.) cura onus continuabitur. l. ita autem 5. §. si tutor 5. cum §. seq. admun. tut. l. admone. 7. C. Qui pet. t. l. à tutoribus 33. §. 1. l. tutores 39. §. 1. Admin. t. Manz. q. 9. num. 3. Quod & alias in Germaniâ nostrâ moris esse testatur Gail. 2. O. 96. per tot. tit. ubi 6. rationibus id confirmat. & VVesen. ad Schneid. t. de Nupt. f. 70. in lit. B. e l. scire oportet 13. in p. Excusa. quæ ordine recenset

Infant. Cur. 27. 2. 1. 1. Commodè hic considerari potest duplex Mi-
norum ætas. Sicut enim Impuberes vel Puberes. Illòs etiam Pueros
et quosdam satre ordatis sunt, Pupillus cognominamus: & dividimus in
Infantes (ita dicitur usq; ad completum annum 7.) in Infantia proximos
(usq; ad medium undecimam.) & in Pubertati proximos (usq; ad
14.) Et hæc quidem in masculis: femella verò aliquanto citius matu-
rescunt; cuius rei rationem eleganter ex Climacterum consideratione
elicit Bodinus lib. 4. c. 2. f. 653 & Borsih. de gradib. f. 94 ubi refert
Clementem Alexandrinum, qui idem ex Solone notavit. Altera æ-
tas est Puberum (qui & vocantur Adulescentes, adulti. Minores-
25-annis, ipsos) & subdividitur in minus plenam pubertatem. &
in plenam quæ post 18. annum incipit, usq; ad 25. extendit. Istam
ætatem egressi, iuvenes, seu Miores-25- annu dicuntur in iure no-
stro.

XVII.

Videlicet quòd tantum *a* magistratus *b* hos creat:
 ut puberum *c* volentium *d* bonis *e*, sive omnibus sive
 certis *f*, usque ad completum 25. ætatis annum præsent
g; & consensu *b* suo, si quid ab illis geretur, confir-
 ment *i*.

a Uniusmodi enim tantum est cura, vid. Dativa *Ves. §. su-*
riori 2. n. 2. inf. per ikum ex l. b. Diss. prælixæ Pjag. q. 1. num. 21. &
seqq. item Manz. q. 1. 1. per tot. Et hæc est 1. Differentia inter Tut &
Cur. respectu causæ: efficit. Quid si testamento datus sit curator? p/ò
iure nullus est l. pen. in f. vers. Curatorem autem C. Test. tu. d. tutores
39. Curat. 3. O. 27. & 7. O. 6. Ramus ad t. l. Curat. in p. n. 5. At confir-
mari per iudicem debet. §. 1. l. Curat. l. 2. C. Confir. t. Furiosis ta-
men rectè datur testamento. l. de creationibus 27. C. Episc. aud. l. f. §.
3. C. Cur. fur. Deniq; iure Cc. indistinctè potest testamento dari cura-
tor. Manz. q. 1. 5. n. 2. inf. Pjag. q. 2. n. 17. b Videlicet idem, qui
 & tutores §. 1. l. Curat. *Gail. 2. O. 96. n. 2. c* Cum tutores solis
 dantur impuberibus. & hæc est 2. diff. ab obiecto. *d* 3. diff.
 nam pueri necessariò sunt in tutela. Est tamen cum & curatores
 dantur invito: vid. ad lites §. invito 2. l. Cur. l. 1. C. Qbi per. t. vel c.
 Item Regibus minoribus *c. grandi. Supplenda neglig. prælat. in 6. Manz.*
q. 1. n. 8. & q. 9. n. 5 e 4. diff. tutor principaliter tuetur perso-
 nans ut §. 1. b. 1. j. dictum; secundariò verò etiam universa bona pupillis
C
admini-

Administrare debet. §. datus autem 17. l. Excus. l. qui fundum 7. §. si
 tutor 3. Pro emtore. l. tutor 33. Furtu. l. a tutoribus 33. in p. Admin.
 tut. Manz. q. 1. n. 15. Contra Curator potissimum bona minoris curat.
 in p. l. Curat. l. in copulatis 8. C. Nupt. Dva. de Tut. c. 1. f. 5.
 diff. Tutor non datur parti bonorum aut certæ causæ l. 1. 2. l. un. seqq.
 Test. tut. (nisi si ad eunda sit hereditas l. impuberi 9. & l. si impuberi
 13. in p. Tut. dat. ab his. & Dva eod. tit. c. f. Pjag. q. 14. n. 1.
 Aut bona pupilli sint in diversis provinciis l. Titium & Mævium 47. §
 Tutores 2. Admin. l. si tamen 15. Test. tut. l. propter litem 21. Excu-
 sart. l. pupillo 27. Tut. dat. ab his. Dva. Test. tut. c. 4. in f.) Curator sape
 datur parti v. VVes. Tut. n. 4. ubi ista eleganter pertexv. Ex his et-
 iam promanet 6. diff. videlicet, quod cum augeri possint bona, pu-
 ta oblata hereditate: possit etiam, priori Curatori alius superaddi l.
 ventri §. f. l. ut. datus ab his. Cuiac. 17. O. 6. Manz. q. 15. n. 2. circa f.
 Quod secus est in Tutoribus, quorum cum subiectum, videlicet per-
 sona multiplicari nequeat, ideo nec superaddi tutor l. Paullus
 respondit 221. & ibi Goed. n. 2. V. S. sed saltem adiungi curator §. in-
 terdum l. Curat. Cuiac. in Parat. ad r. C. In quibus causis tutorem ha-
 bent. §. l. Cur. in p. l. 1. inf. Minor. l. 1. Cod. quando t.
 esse des. aut donec veniam ætatis impetrent puberes: qua masculi 20.
 fæminis 18. anno conceditur. l. 1. & 2. C. Hu qui ven. et. Saxones
 tamen 2. Et ætate anno fiant Maiores. Art. 42. lb. 1. Schn. §. f. n. 20.
 l. Aut. tut. Quod sine dubio ob maturiora inducia & constantiam Ger-
 manorum introduitum est. h. Qui auctoritati tutorum opponitur
 (7. diff.) l. nm in una 17. §. 1. Appellat. & in rubrica ff. de Aucto-
 ritate tutorum, & Consensu curatorum. VVes. in p. l. Aut. tut. ubi
 reddi rationem diversitatis. & vel post perfectum ab adulto negoti-
 um recte accedit, teste VVes. in Parat. de Aut. tut. n. 5. ubi tamen hoc
 in medio relinquit. & idem in p. l. Aut. tut. i. Nam minor,
 si curatores habet, sine illis indistinctè non obligatur: sin eos non ha-
 bet, obligatur quidem, sed restitui tamen in integrum potest: quem
 admodum contra Cuiac. & VVesen. rectè disputat Goeddaus in l. Prin-
 cepts. 21. V. S.

XVIII.

Et hæc quidem de curatoribus, qui Minoribus
 competunt. Dantur a præterea etiam quandoque
 Majoribus, qui vitio aliquo laborant b: qualis est furi-
 osus & mente captus c, surdus & mutus d, prodigus e,
 perpe-

perpetuové morbo impeditus f; quandoque Impuberibus g, & multis aliis h, ab hac tamen materia alienioribus.

a Idq; vel cum inquisitione in p. l. Satisd. tut. l. bonorum 8. C. Cur. fur. vel cū satisfactione l. f. C. Aut. prest. VVes. Tut. d. ab hu. n. 3. b quorum Curatorū officium tandiu durat, quoad vitium illud corrigatur. l. 1. C. Cur. fur. c l. nec mandante G. f. Tur. d. ab his, l. 1. C. Cur. fur. G. furiosi quoz 3. l. Cur. d G. sed & mente captū 4. l. Cur. e d. G. furiosi l. u. cui. V. O. fac. l. 1. Cur. fur. l. hu qui G. f. Tut. datu ab hu l. 1. C. Cur. fur. Interdicta tamen ipsi prius pēt Praetorem bonorum administratione, tx. express l. 1, in p. & l. Iulianus 10. Cur. fur. l. is cui. 6. V. O. l. certi conductio 9. G. sed est 7. R. C. l. patri pro filio 27. in p. in f. Minoribus l. si curatorem 3. C. In integ. rest. Gaul. elegantier 2. O. 5 l. n. 2 1. & O. 8 5. n. 6. Item lib. 2. c. 3. n. 12. de Face p. Man q. 12. n. 3. Sch. G. furiosi n. 8. l. Cur. VVes. G. fur. 2. n. 4. I Cur. (ubi etiam probat hoc ex Porta dicente: adimat in Praetor, & ad sanos redeat tutela propinquos) Crispinus in frag. 12. tabb. parte 3. n. 5. Videtur diff. Don. l. 6. V. O. f G. 3. & 4. l. Cur. facit l. si cum dotem 22. G. si maritus 7 Sol. mar. l. pen. in p. vaca. & mun. l. nec mandante 8. G. f. Tut d. ab his. g Quoties illorum tutor vel minus idoneus, vel ad tempus excusatus est. G. 5. l. Cur. l. pietatis 6. C. Susp. tut. G. pen. & f. l. suspect. t. l. Curatorem 19. Aut. tut. l. Curator & ibi gl. Tut. d. ab hu. Et hi quidem Curatores, quia constituuntur tutore invito, ipsimet sua administrationis sustinent periculum: nec nisi cum tutore, suo collega, ab onere hoc liberantur l. 1. C. quando tut. esse des. l. potuit. C. In quib. ca. t. h. l. Curatorem 25. Tut. d. ab hu. Si verò valetudine vel alia qua necessitate impediatur tutor, tum periculo suo Actorem à iudice constitui petet. G. f. l. Cur. de quo vide Gaul. 2. O. 107. per tot. h Ut: ventri, hereditati iacenti, rebus eorum qui bonis cessere &c. qua longo ordine persequitur Pjag. in q. 2. à n. 36. ad f. & Manz. q. 12. per tot. Deniq; iure Sax. uxores, quamvis adulta, in maritorum Cura sunt. Sax. lib. 1, c. 3 1. VVes. enb. Cur. fur. n. 5. Schneid. G. idem rescripserunt num. 3, l. Excusat.

I.

Matrem, in officio tutelæ, avo pupillorum paterno prætulitiam, cum gl. & Cyn. in N. 118. c. 5. & Man. q. 5. n. 15. licet dissentiat lac. de Bel & alij quia in d. N. per verba: omnibus a latere cognatus. Vtq; adeo ut si eam in testamento rejecerit maritus, nullo tutore alio dato; adhuc ad tutelam filiorum admitti possit. facit l. 5. Tut. & A. marri. C. Quan. mul. tut. off. s. p. Diss. Br. l. 11. §. 6. n. 3. vers. ultimo, Adl. l. 1. de adult. Quid si per secundas nuptias amisisset tutelam, at mortuo altero marito eam repeteret? audiendam eam dicerem: attestante Myns. 3. O. 83. diss. Specul. in tit. de Tut. §. nunc videndum, vers. quid si mater. quemadmodum nec tunc rejiceretur, si id munus alia quaeris de causa depositum, reposceret. Myns. d. loco.

II.

Nominum pericula ad tutorem pertinent; sed hac distinctione; ut si ante susceptum officium sint contracta, latam culpam præstet; l. debitorib. 18. C. Admin. 1. l. nomina 2. C. Arb. tut. l. si tutor constitutus 15. ff. Admin. 1. sin post. etiam levem. l. lisis 37. §. si pecunie Neg. gest. l. quicquid 7. C. Arbit. tut. at culpas has pupillus probare tenebitur. l. chirographus 57. ff. Admin. 1. l. periculum 35 Si cert. per. Hart. Pist. p. 1. q. 49. n. 3. Quæritur: pupillari pecunia prædium vel simile quid tibi emisti: an hoc tuum est? Non est. poterit enim vindicare illud pupillus. l. 3. & tibi Goth. lit. S. C. Arbit. tut. facit l. 2. pen. & ult. C. Quando ex facto tut. Don. 3. Com. 13. in f. Diss. Faber. 5. Coniect. 9.

F I N I S.

DISP. VLTIM.

DISPUTATIO

ULTIMA.

Partis Quarta Pandectarum

DE TUTELA
ET CURA ALTERA,

Quaest

*De Excusationibus & de actioni-
bus tutela & cura,*

Quam diuina gratia aspirante

SUB PRÆSIDIO

Clariss. Consultissimiq; Viri

Dn. LEOPOLDI HACKELMANNI

I. V. D. & P.P.

In collegio Pandectarum publico pu-
blice defendendam suscipit

GREGORIVS CLOTIVS

Phortzensis.

Ad diem Octobris 30.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO MDCCCIV.

A M P L I S S I M I S V I R I S
I V R E C O N S V L T I S P R A E S T A N -
T I S S I M I S I N C L Y T A E A R G E N T I N E N S I S A C A D
D E M I A E I u r i s D o c t o r i b u s , & A n t e c e s -
s o r i b . m a g n i f i c i s .

Dn. Georgio Obrecht.

Dn. Dionysio Gothofredo.

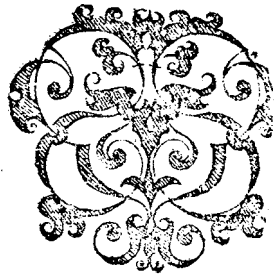
Dn. Paulo Grafeccio.

*Præceptoribus suis optimè meritis, debita
gratitudinis, cultus, observantiæq; ergò*

Hanc disputationem
offert, dicat, consecrat,

Additissimus

*Gregorius Clotius
Phortzensis.*

DE EXCUSATIONIBVS TUTORVM
ET CURATORVM ET DE
Actionibus tutelæ

Continuatio.

Reliquum nobis nunc est, ut de actionibus Tutelæ & curæ videamus, de excusationibus tutorum & curatorum paucis præmissis.

THESIS I.

Vnus enim tutela cum sit publicum consequens ut omnes, quibus delatum fuerit, suscipere cogantur, nisi iusta illud ex causa recusare, & immunitatem suam allegare possint. *a* Quæ quidem immunitates cum varijs ex causis competant, familiam huc ducant eæ, quæ propter facultatem gerendi imparem conceduntur; & hæ quidem partim in administratione, partim in persona ipsa considerantur: qualis in primis Valetudo est, ea quidem hæcenus propter quam ne suis quidem rebus superesse potest: furiosus, mutus, surdus natura si ita reperiantur, excusatione opus non habere constat: propter furorem superveniensem cessat, non finitur Tutela plerumq; & interim curator datur: de cæco est, quod dubites, sed & huic iustam excusationem tribuimus. *b*. Deinde est ætas maior 70. annorum tempore quo dantur completorum *c*. Rusticitas deniq; & literarum imperitia, licet ad negotiorum aliàs administrationem sufficiant *d*.

Causæ excusantur à tutela vel cura.

a l. §. æque l. 3. §. 1. §. filio §. quamvis l. si quis 9. l. Muner. 18. D. de munerib. & honor. *b* §. item propter advers. Instir. h. 1. de excus. tut. l. non solum 10. §. ult. l. 11. 12. l. post susc. 40. l. 45. §. 4. l. frater l. spado. 15. in pr. D. eod. l. 1. C. eod. arg. l. 2. C. si quis caut. l.

*l. C. Qui morbo. c. Item maior Inst. h. t. l. 2. in pr. D. eod. l. 3. de iurē
immut. l. 7. 4. §. ult. ad Treb. Cuiac. ad l. 5. Qui test. fac. pess. l. 1. C.
Qui etat. se excus. d. §. similiter Inst. h. t. Don. lib. 3. Comment. cap.
9. Duar. lib. 1. diff. annivers. C. 3. Diss. accurs. Holtom. VVesenbec.
Mynsing. Borch. ad d. §. inst. Anton. Augustini in l. 7.
§. ult. D. h. t. Vincentius Mantzinus in tractat. de tutorib. &
curatorib. questio. 7. n. 14.*

II.

Extrinsicus in rerū administratione perpenduntur impedimenta, quibus districtus ad res pupilli gerendas sufficere non potest: eaq; vel sunt domestica, cuiusmodi extrema paupertatis onus *a*: numerus liberorum *3*, Romæ, in Italia *4*, in provintia *5* *b*: inter quos non numerantur adoptivi *c*, non mortui, nisi in acie pro Re- pub. ceciderint *d*, non ij, qui adhuc in utero, non capti ab hostibus, non nepotes nisi in locum patris succedant.

*a l. 3. l. 6. §. ult. l. post 40. D. h. t. §. sed & propter Inst. eod. Quis
paup. dica. & quomodo probetur, non satis inter Dd. convenit, nos
Indicū. arbitrio relinquimus l. 10. D. de accusat. Menoch. de arbitr.
Iudic. l. 2. cas. 65. vide Ictum. Nobilissim. Dn. Hartm. Pfistoris à
Seyfelt. lib. 1. quest. 2. r. Diss. Bart. & glossogr. ad l. si constante so-
lue. matrim. Mantzin. d. quest. 7. n. 11. 12. b l. 2. §. 1. & seqq.
l. bello 18. h. t. Princip. instit. eod. l. 1. & 2. C. Qui num. lib. c l. 2.
§. adoptivi de vacat. mun. l. 2. C. de interd. Vid. tollend. d d. l. 2.
& 7. h. t. Mantzin. in d. quest. 7. n. 1. 1. 9. D. ad l. Falcd. l. 7. de stat.
bon. vid. Cuiac. lib. 3. obs. 4.*

III.

Vel extera sunt, eaq; vel publicas res vel privatas concernunt, ex his trium tutelarum sunt non affectarum onera: quæ utiq; non ex pupillorum numero, sed patrimoniorum quantitate, vel separationē, conficiendarum reddendarumque rationum difficultate computantur: ut si tres fratres consortes, si exigui patrimonij pro vna si negotiosa, si diffusa pro pluribus habeantur: si deniq; patri & filio una domus, patris tutelæ tres, licet ex his una filij emancipati, filium, & filij rursus quæ sunt relevent patrem, & communes relevent invicem.

l. 2. §. 2. cum seqq. l. 3. 4. l. 5. l. is. qui tres. 31. §. ult. l. spado
25. §. est aut. 15. & seqq. l. 8. l. non tantum 7. h. s. §. item tria Inst.
eod. l. 1. C. Qui num. tut. Cuiat. ad d. l. 2. Don. d. c. 9. Manzin. dist. 7.

IV.

Non profunt tamen quarum administrationis finis
instat, iamq; iam deponendæ, : Quod si igitur tutelæ iam
deferantur aliæ, priorem quæ à posteriori excusationem
dabit, recipere cogitur: quod si quæ prior aut posteri-
or ignoretur, decreti tempore vel electione eius, qui
creavit res diiudicanda erit, si testamentaria aditionis vel
conditionis vel (ut rectè Cuiac. Accursium, sec. cont. ple-
rosq; sensit) non apertarum tabularum vel testamenti
inspiciendum. Quod si provocatum ab una intera alia
deferatur: suspensa posterioris allegatione, sententia qua
quid de priori iudicatum appareat expectanda: Quod si
posterioris administratione decreto detentus; adhuc
prioris quæ in locum finitæ successit periculum citius a-
gnoscerere debere placet.

d. l. 2. 3. 4. 5. ubi Cuiat. l. 6. h. t. Donell. d. cap. Manzin. d. quest.
7. n. 3. & 4.

V.

Huc non immeritò illud quod domicilij ratione
contingit, refertur: ut si quis in alium locum, quam quo
datus domicilium transtulerit: ijs n. qui in Italia sunt re-
rum provincialium administrationem remitti debere
meritò placuit a: Quibus & eos, qui in perpetuum ex-
ulare iussi, castrorum itidem inquilinos, & in castris sti-
pendia merentes, nisi eorum liberis, qui similis conditio-
nis dati, annumeramus.

l. 1. 2. l. illud 18. §. pen. & ult. l. 2. 1. §. licet l. idem Vlp. §. ult. in
f. l. non solum 10. D. h. s. l. testamento C. eod. l. 4. de iur. fisci ubi Cuiat.
& Alciat. b. l. tutor. 28. §. ult. l. planè l. non tantum 17. §. ult. b. s.

VI.

Maximum verò illud esse constat quod Iusta suspitio,
qua tutor gravatur, vel gravari meritò debet, ne non ex
fide administret & in ea cum incommodo & periculo pu-
pilli

illi versetur, periculum est : qualis est quem iudicium patris, quem inimicitiae inter eos capitales nec reconciliatae, denique lis cum pupillo de statu, de bonis omnibus, vel maiori instituta parte, recusant: & contra qui ex inimicitia patris vexandi & onerandi gratia datus, dignam recusandi habere causam dignoscitur.

l. si duas. l. 20. l. 21. §. 1. d. h. t. §. item si propter §. qui status §. inimicitia Inst. eod. l. 16. C. eod. l. scire 21. §. 1. D. de tut. & curat. dat. l. 8. cum Auth. seq. C. Qui tut. dar. Manzin ind. q. 7.

VII.

Publicas res concernentes impedimenta iam vacationem tribuunt, cum propter grave onus ad summam Reipub. pertinens, quodque propter id summa cura sustineri neque aliunde impediri oporteat; qualis in ijs, qui curam rei frumentariae gerunt, praefecti annonae, praetecti vigilum, exactores tributorum, silentiarij, qui res principis, qui res fisci administrant: non tamen praediorum fiscalium conductores.

§. item Divus §. qui potestatem Inst. h. t. l. 6. Geometra 22. l. Mensores 26 l. administrantes 41. l. 10. l. ult. D. eod. Manzin. d. q. n. 2. 34. 56.

VIII.

His similes ferè qui Reipub. causa absunt aut abfuturi, ita quidem haecenus ut susceptam antea dum redeunt recipiant, à suscipienda noua anni vacationem habeant: quo etiam ferè sunt iure comites eorum, qui intra statutum sunt numerum.

§. item reipub. Inst. h. t. l. 10. Non solum. l. administrantes 41. §. 1. l. Titius 45. eod. l. 1. & 2. C. si tut. vel curat. Reipub. ca. l. 32. l. 35. & seq. D. ex quib. causis maior. Ant. Augustin. & Cuiat. ad d. l. 10. Manzin. d. q. n. 5.

IX.

Accedunt proximè qui propter merita in Reipub. alia immunitatem hanc merentur, ut sunt artium liberalium Professores, & (inuitis) tamen multis, LL. Doctores, Rhetores, Grammatici, Philosophi, Medici, sed ita hi quidem si sint intra constitutum numerum & in patria, vel Romae diligenter doceant. Athletarum itidem, qui sacris certaminibus digni coronati.

l. si

l. si duas. 6. §. 1. cum mult. seqq. D. h. t. l. 1. de decret. decuri. l. 2. 4. 5. 8. C. de professorib. & medic. l. 10. auguriarum D. de vacat. man. l. ut gradatim. §. reprobari de. munerib. & honorib. Cuiac. & An. Augustin. ad d. l. 6. Manzin. d. q. n. 29. Donell. d. cap. 9. Mysing. cons. 54. hoc quod de ICtis dictum extendit ad Assessores Camerae.

X.

Non dissimilis valdè conditionis veterani sunt, qui post expletos militiæ 20 annos honestè dimissi, nisi quod à liberorum eorum, qui eidem ordini communicarunt conveteranorum, propter honoris coequalitatem post anni à dimissionis tempore vacationem, allegare hanc amplius non possint: Quo tamen privilegio non gaudent, qui inter vigiles militant, qui ante quinquennium missi.

l. sed & milites 8. D. h. t. l. 2. C. de Excusat. vet. l. nec infames C. de decurionib. l. 7. §. ult. de interd. & relegat. Cuiac. & Ant. August. d. l. 8. Manz. d. q. n. 23.

XI.

Honorum quoque & dignitatis excusatio datur petiturque sæpè, ut sunt magistratus populi Rom. omnes qui potestatem & imperium quoddam habent, Consules puta, præsides, magistratus municipalis, provinciæ Sacerdotes: Datum & honori eorum, qui in consilium Principis assumpti & hoc in his magis, quod etiam adeptam iam hi deponere possunt.

§. qui potestatem Inst. h. t. l. non tantum 17. §. ù qui d. l. administrantes 41. d. l. 6. §. provincia & §. ult. l. jurisperitos 30. in pr. l. ult. D. eod. l. ult. C. eod. Cuiac. & Ant. Augustin. Manzin. dd. locc.

XII.

Deniq; sola etiam principis indulgentia hoc privilegium largitur, quale Ilienibus datum, quale navicularijs, quale collegio pistorum, quale corporibus fabrorum, & alijs ab Augustis tributum legimus: hoc modo teneamus, quod à consortiorum suorum & collegarum liberorum tutela hanc immunitatem non allegare, neque tum possint, cum non expressim de tutelis, sed à civili-
bus &

bus & publicis muneribus liberi sint dictum fuerit.

*l. non tantum §. 1. §. eos l. spado §. qui accusare d. l. 41. lult.
D. h. t. l. pen. C. eod.* XIII.

Et hæc quidem causæ omnes cum competant variè, aliz enim ad tempus tantum, aliz perpetuò liberant; rursus ad deponendam etiam veterem quædam, ut sunt Morbus perpetuus, assumptio in consilium principis, domicilij mutatio, dignitas &c. faciant: reliquæ & quidem ex maiori parte ad novam detrectandam tantum: in his posterioribus sciendum, has ante decreti tempus natas esse oportere: si enim his præventus ex superveni-enti causa, veluti si postea magistratus creatus, liberos susceperit &c. quærere velit, petitionem institutum excludere non poterit.

l. 2. in pr. l. 3. l. pen. in pr. l. si is qui 31. §. 1. l. si tutor 28. in pr. h. t. Donell. d. cap. 9.

XIV.

Perfectum etiam auxilium habeat, necesse est: quod si neque perfectum, quamvis plures eiusmodi causas habeat, quarum per se unaquæq; valida non est, ut si annos non 70. natus, neq; tutelas 3. neq; liberos 5. attamen annos 60. tutelas 2. liberos 4. habeat & propterea iungendæ videantur, non tamen iungi adhuc debeant: Quemadmodum & inutilies hæc sunt, si quis patri pupillorum se ignotum, si literis non imbutum, si tenuibus se facultatibus esse præterdit *b.*

l. spado 15. §. is qui plures D. h. t. l. vnic. C. qui num. etat. se excus. Ant Augustin. ind. l. 15. §. is qui. b l. 6. in fin. l. paupertas 7. d. l. spado h. t. §. non est Instit. eod.

XV.

Accidit præterea ut etsi tales quales requirimus, quis conjunctas habeat, adhuc tamen harum ei allegatio prodesse non debeat: idq; vel ex facto tutoris contingit, ut pactione, si quis patri pupillorum promiserit *a*, immixtione *b*, legati, quod ob & propter tutelam relictum agnitione *c*: vel ex persona eius, ut est libertus, qui á tutela liberorum patroni, nisi cum eorum incommodo fiat, excusationem impetrare non potest *d*.

a d. l. pa-

a d.l. *spado in pr. h. t. l. ex sententia 29. de test. tut.* b l. *scire*
 27. §. ult. l. *non tantum 17. §. u qm h. t. l. 3. C. si tutor. fals.*
alleg. C. l. Nescimus 32. in pr. §. 1. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36.
 l. *si tutor 28. §. 1. d. h. t. l. amittere D de his, qua. ut indign. l. qui tu-*
telam D. de test. tut. D. l. liberos C. h. t. l. liberrum l. nequaquam 24.
 l. *pen. §. ult. D. h. t.*

XVI.

Proinde si excusatio valere debeat, eius proponen-
 da locus, modus, ratio, tempus observanda erunt: pro-
 ponenda igitur coram Iudice competente, qui Iurisdic-
 tioni præest, qualis Prætor Romæ, præses in provincia:
 & quidem pro tribunali apud acta, per libellos etiam
 Imperatori exhibitos supplices: Et si plures quidem
 causas habuerit, qualdam vel non allegaverit, vel pro-
 baverit minus, quin intra tempora constituta eas alle-
 gare vel probare possit, nihil impedit b.

Quomo-
do pro-
ponenda.

a §. *Qui autem excusare instit. h. t. l. scire 13. in pr. §. scire*
etiam §. una. D. eod. l. 2. l. 3. 6. l. 16. 18. l. 23. C. eod. b. l. propter 21.
 §. 1. *D. h. t. d. §. Qui autem Inst.*

XVII.

Tempus autem illud legitimum huic rei præfinitum
 dierum 50. est, eis qui in urbe intra centesimum lapidem
 sunt, ijs qui ultra tot dies largiti quot ad iter istud con-
 ficiendum necessarij vicenis millibus in singulos dies
 connumeratis, & hoc amplius triginta dies, sic tamen, ut
 non minus quam 50. dies habeant: & hi quidem ab eo
 tempore, quo quis se datum cognovit, cedunt, & ita ce-
 dunt, ut post hoc tempus ab excusatione in tantum re-
 moveantur, ut licet a Iudice absolutus, tutor nihil mi-
 nus maneat, neque dari tutor alius possit, nisi valetudi-
 ne, casu fortuito, vi tempestatis, incurfu hostium, mo-
 ra contradicentium defendi possit is, qui cum non fe-
 cit, quod facere vellet, non potuit.

d. l. *scire 13. §. 1. §. illud verò §. consequens l. quinquaginta*
 38. l. *si cum ipse 39. l. pen. D. h. t. l. 6. testamento C. eod §. qui autem*
inst. eod.

XVIII.

Propositis iam excusationibus de ijs Iudici an Iustæ
 vel minus cognoscendum: si injustas, falsas invenerit,

B

con-

condemnare eum, & tutorem pronunciare debet. Ita quidem ut si vel ambitione, vel imperitia, vel sordibus non Iuris ratione absolutus, nil ei sententia hæc ad liberationem proficit, sed periculum subire necesse habeat.

d. l. 13. §. consequens l. 37. in pr. D. b. t. l. quanquam C. b. t. l. 1. & ult. C. si tutor vel curat. falsis alleg. excus. sit.

XIX.

An autem hic recte appelletur? an hæc excusationes etiam legitimo tutore competant? dubiæ hæc quæstiones sunt; Vtramque nos, & post legitimam non receptam excusationem appellari a, & legitimum legitime se excusare posse affirmativè ponimus b.

a *d. l. 13. in pr. l. 6. D. b. t. l. quanquam C. eod. l. 17. §. 1. D. de appellat. l. 1. §. 1. D. quando appell. Diff. commun. opinio Manz. in d. quest. 7. n. 3. & 4. b §. Qui autem ubi Theoph. Inst. b. t. .9. C. Qui dare tut. poss. Diff. Cuias, ad Vlp. tit. 12. & in l. 13. D. b. t.*

XX.

De alimentis pupillo præstandis. Interim tamen cum de causa cognoscitur, ut de alimentis pupillo prospiciatur prætoris decreto apud quem ali debeat, statuendum, in quo suspectarum potissimum personarum ratio habenda, & præferenda magis reliquis, nisi vitricum superinduxerit: sumptus autem factos in alimenta tutor in ratione reddenda imputabit, nec. n. de suo illum alere tenetur.

l. 1. & tot. tit. D. Vbi pupillus educ. vel morari debeat. Vbi Dard. l. 1. & 2. C. de alim. pupill. præstand. ubi Cuias.

XXI.

Actiones tutelæ directæ. Effectus tutelæ in actionibus, quarum directæ una contraria altera, existit; Datur directæ tutelæ pupillo contra tutorem finita demum tutela, ut gestorum & omissorum rationem reddat a: Minores verò curatores suos etiam manente administratione convenire possunt, negotiorum gestorum actione b.

a *l. in fin. l. 4. in prin. l. 9. §. 2. l. 18. in fin. de tut. & rat. distr. Hodiè etiam singulis annis coguntur administrationis sue calculum ponere ex constitutione politæ Caroli V. quam fecit auctiorem Rudolphus 11. vide die 31. Stanckfort anno 1577. verbesserte polizey ordnung*

ordning sub tit. Von den Pupillen und Minderjährigen, b. l. 2.
C. de administrat. tutor l. cum curatore eod.

XXII.

Venit in hanc actionem quicquid minus ex officio tutoris gestum : si quid ex causa lucrativa non quaesitum, si hereditates temere repudiatae etus periculum & interesse a, si pecunias in suos usus verterit usuras semisses b: Deniq; dolum & culpam omnem, praterquam in nominibus debitorum exigendis praedijs ex pupillaribus pecunijs comparandis, ubi latam tantum, praestare tenetur c: Non veniunt casus fortuiti d, quod tamen Dd. communiter eo casu obtineri putant, quo tutor aliter, quam pater pupilli consuevit negotiatur; quos indistincte hoc affirmantes non sequimur e.

Quid praestet tutor.

l. in omnibus l. cum tutor 18. §. ult. D. de tut. & rat. distrah. l. tutor qui 7. §. Competet l. generaliter 10. l. 13. §. non est audiendus l. 15. l. 30. l. 32. §. Modestinus l. 39. §. heres l. 41. l. 51. D. de admittur. l. 21. C. eod. l. si res 3. l. 5. C. de peric. tutor l. 2. l. 7. C. arbitr. tut. b l. 1. C. de Usur. pupillarib. Cuiac. ibid. Diss. Hottom. de usur. Brisson. lib. 3. Select. antiquit. c. 1. c. d. Etis part. in LL. & l. 6. l. 7. C. de administrat. tut. l. 4. C. arbitrium tutelae l. 20. C. de negot. gest. Diss. Delrio. Pet. Fab. & alij ad l. 23. D. de Reg. iur. Cuiac. in parat. C. arbitr. tutel. Alciat. l. 22. 6. de verb. sign. d. l. Tutor qui repertorium 7. §. 2. D. de administrat. tut. l. 2. C. arbitrium tutel. c Dissent. Sa licet. & Dd. ad Auth. noviss. C. de administrat. tut.

XXIII.

Datur autem in tutores ipsos quidem ut singuli tenentur pro virili, nisi primò suo arbitrio tutelam dividerint, tum enim ita tenentur singuli in solidum, ut pupillo actionem suam cedat. alter quem elegerit conveniendi: deinde si solvendo quidam non sint ad eos, qui solvendo tantum, censis actionibus vel etiam datis utilibus redit: sed hoc quidem excusis demum fideiussoribus & magistratu, qui eum non exacta satisfactione dedit, aut satis exigere superfederit a: Quod si tutor expensas alleget, non etiam ei simpliciter fidem habendam putamus.

a l. 1. § 16 & seqq. D. de tut. & rat. distrab. l. ex pluribus l.
37. in pr. l. Lucius § pen. C. de admist. tut. l. 1. 2. 3. C. de divid. tutel.
l. 6. C. arbur. tutel. l. 2. C. de Cont. tut. l. 2. D. ex quibus causis ad
eund. l. d. teat. l. 2. & 5. de Magistrat. conveniend. b l. 5. & 6. C.
de probation. alter communiter distinguunt. Dd. in l. admonenat de
iuraturand. Costai. in l. 1. de Condict. caus. dat.

XXIII.

Iuratur deniq. hac actione in litem contra heredem
quidem ex dolo suo & lata culpa, non ex dolo defuncti
nisi lis cum eo contestata a: perpetua est b, & intenta
ta semel propter species prius omittas semel atq. iterum
repeti potest c.

a l. 1. 2. 4. 5. de in lit. iurande. Vbi Dn. Gothofred. lit. n. b l.
8. C. arbur. tutel. c l. 2. C. de iudic. l. 20. cum seq. de except. re;
Iudic. vid. Doctiss. & Norib. IC. Harim. Pistoris à Seyfeliz. lib. 7.
quest. 49. Diss. Accurf. Bart. Castrenf. Fulgof. Iason. Zasius in l. 2. & l.
160. de condict. in d. lit. Rol. a Vall. Conf. 49. n. 39. vol. 1.

XXV.

Alterà directà actio, de tutelis distrahendis dici-
tur & competit pro eo quod in tutela gerenda ex bonis
De ratio- eius ablatum, in duplum in quo res ablata continetur,
nibus di- & datur heredibus, non in heredes.
strahend.

l. 1. § 19. 20. 21. 22 l. 2. & tit. tit. D. de tut. & rat. dist. Vid.
Anton. Augustin emendat lib. 1. C. 2. Paul. lib. 2. sent. 30. ibid. Cusac.
l. 2. D. de Contrar. tutel. XXVI.

De eo qui Præter has autem & alijs adhuc plenius pupillo
pro tuto- prospectum ut negotiorum gestorum contra eum, qui
re vel cu- pro tutore negotium gessit, qua etiam ante pubertatem
ratore, agere permittitur a: et si falsus tutor gesserit, etiam is,
De fide- qui cum eo contraxit in integrum restituitur c: Deinde
iussorib. actio ex stipulatu rem pupilli salvam fore, et si hoc nomi-
& nomi- ne fideiussores dati, minusq; solvendo tutores reperian-
natorib, tur, vel nominatores tutorum adiant, eo modo quo tu-
tutor. tores ipsi conveniuntur.

a l. 1. in pr. & tot. tit. de eo qui pro tutor. l. 4. C. Qui dar. tut.
Paul. lib. 1. tit. 4. l. 1. & 2. C. de eo qui pro tut. vel curat. b tot. tit. D.
De eo qui fals. tut. c l. 2. 4. l. 5. l. pupillus 6. l. 7. & tot. tit. de fideiuss.
& nomi-

et nominatoril. tut. tot. tit. C. eod. Vbi Cuidat. l. 16. de rat. et tutel. distrab. l. ult. D. rem pupill. salvam fore Paul. 2. tit. 28. et 29.

XXVII.

Quibus utiq; excusis si pupillo nec satisfactum adhuc reperiatur; subsidiaria in magistratus municipales datur, eos sc. qui dolo vel culpa minus idoneos nominarunt, vel cautionem idoneè minus exegerunt; non tamen culpam levem eorum heredes quemadmodum nec tutoris præstant.

§. final. Instit. de satisfat. tutor. tot. tit. D. de magistrat. conven. l. 1. et 2. C. eod. Ant. Faber. lib. 1. comest. cap. 12. Doctis: in Suet. mi reperit. lect. capit. 1. Dissert. Cuiac. lib. 13. observat. 39.

XXVIII.

Deniq; ut omnibus modis pupillis cautum plene D. Severus & Iustinianus Imp. sua quoq; providentia ijs prospicere voluere, dum rerum illorum alienationem sine decreto prætoris, causa an expediat pupillo cognita, ipso iure nullam esse statuerunt; ita quidem ut præter dictam tutelæ personalem actionem rei quoq; vendicationem ad res suas à quocunq; possessore sine pretij restitutione, nisi emptor in lucrum pupilli celsisse probaverit, revocandas, largiti sunt.

l. 1. l. 4. 10. et tot. tit. D. de rebus eorum qui sub tut. l. 1. l. 13. et tot. tit. C. de prædijs et alijs rebus min. sine decret. l. 3. l. cum interdicitæ 6. C. arbitrium tutela.

XXIX.

Causæ verò alienationis quæ dignæ habitæ, et sunt, si parens hoc testamento caverit: si princeps permiserit, si dividere cum maiore provocante necesse habeat, si res servando servari non possint, servandove deteriores fiant, si æs alienum quod solvi necesse, si ali aliunde pupill^o nisi rebus distractis non possit, aut alia iusta necessitas, quæ sine incommodo pupilli evitari nequit, urgeat.

l. 1. 2. l. 3. C. Quando decreto opus non est l. 1. l. 5. l. pupillorum 7. et passim D. h. r. de rebus earum qui sub tut. l. ob as l. pen. C. d. tit. de prædijs minor. et c.

XXX.

Et si adhuc pupillum læsum appareat in integrum

De magistratibus
conveniendis.

De rebus
eorum qui
sub tutela
vel cura
sunt non
alienand.

insuper restitutionem postulari possit tribuerunt, nisi iam maior factus alienationem ratam habuerit, vel tacite temporis silentio confirmata, quod in excludendo extra ordinario restitutionis beneficio quadriennium, in vendicatione quinquennium in onerosis, in lucrativis verò decennium & vicennium ab Impp. præscriptum.

l. si quidem 1 1. C. dict. tit. de prædijs minor. tot. tit. C. si maior factus ratum habuerit & tot. tit. Cod. Si maior fact. alienat. fact. sin decret. l. sin. d. tit. si maior factus rat. hab.

XXXI.

Et hæc quidem de minoribus dicta, etiam in ijs
De Cura- personis vera ferè existunt, quibus ipsolure bonis inter-
torib. fu- dictum, ut sunt muti, surdi, furiosi, mente capti; prodigi,
riosi, & quibus ad exemplum minorum Curatores Impp. pro-
prodigi. vidi dare voluerunt.

tot. tit. D. de curatorib. furioso & alijs exemp. minor dand. & tot. tit. C. de curatore furiosi & prodigi §. sed & mente capti. §. furioso Inst. de curatorib. l. is qui §. final. D. de tut. & curatorib. dat. Vlp. tit. 1 1. Paul. lib. 3. tit. 4.

XXXII.

**Contraria
actio.**

Supereft actio contraria, qua contra pupillos tuto-
ribus succurritur ad repetendum, vel etiam retinen-
dum id, quod ex administratione ei abest, dummodò
ex officio & bona fide sumptus propter pupillum facti
vel obligationes susceptæ sint: Vbi Coronidis loco hoc
monendum in hoc iudicium non venire, si pro contutori
suo condemnato tutor solverit, neque pupillum cedere
hic adversus eum actionem si maximè velit, posse.

*l. 1. & tot. tit. de cont. tut. act. Vbi Duar. l. 1 & 2. & tot. tit. C. eod. l. 6. de adminst. tut. §. non tantum insit. de oblig. quæ q. ex contr. nasc. l. 1 2. Vbi pupillus. l. 2. C. de alim. præstand. l. 3. C. de ad-
minst. tut. l. 3 3. in fin. l. 3 1. l. 46. D. eod. l. 2. C. de in lu. lurand. Cui,
in paratit. d. tit. C. de contrar. tut. actio.*

Corollarij vice.

Annon textus in L. Marcellus D. de fidejussorib. ab emendatione quorundam vindicari & recepta defendi lectio possit, videbimus.

F I N I S.

DISP. I.

DISPUTATIO
PRIMA

Quinta Partis Pandectarum

DE TESTAMEN-
TIS ET TESTAMEN-
TO MILITARI.

Q V A M

Ex tit. l. ff. C. & concordantibus textt. juris

Canon, Feudalis, Saxonici & c. desumptam

Opitulante Vero Vniuersū Hujus

Creatore.

P R Æ S I D E

Viro Clariss. Consultiss. Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO

discutiendam proponit.

E T

REVERENDO, PIETATE, ERV-
DITIONE, PRAESTANTISSIMO VIRO DN.

M. IVSTO VVINTERO, ECCLESIAE ROTEM-

burgensis ad Fuldam Decano vigilantissimo, pa-
truo suo maxime colendo,

N E C N O N

AMPLISSIMO, MVLTO Q. RERV M

VSV EXCELLENTISS. VIRO. DN. HENRI-

CO HESPERGERO, HOMBERGAE CATTORVM,

Præscto dignissimo, patruo suo magno plurimum

observando, dedicat,

OTTO VVINTER HIRS,

FELDEN S I S C.

I E N Æ

TYPIS TOBIAE STEINMANNI.

ANNO MDCCCIV.

QUI TESTAMENTA FACERE POSSINT, ET QUOMODUM TESTAMENTA FIANI.

Continuatio.

HACTENUS quatuor fforum partes egerunt, de Actionibus viventium: Sequuntur rectè in quinta hac parte actus morientium; Vnde Successio, de qua videbimus. *VVes. in parat. ff. hic in pr.*

T H E S I S I.

SUCCESSIO, GENERALITER accepta, quævis in locum alterius tam viventis, quam mortui; specialiter vero hîc, in defuncti tantum jus, concessio, datur seu defertur ex Iure civili; vel prætorio, unde bonorum possessio, Civili, seu Lege *a*, rursus Mediatè, vel Immediatè, ipsa, & sine hominis factò, ab intestato videlicet quæ inde etiam legitima dicitur. Mediatè hominis factò scilicet ultima voluntate dispositioneque, quæ fit vel per testamentum, codicillos, epistolam, &c. Nos de testamento modò agemus.

a l. lege 130. de V. S. b l. 7. C. qui testam. fac. l. cum quis 37. §. 4. de legat. 3.

II.

Definitio-
testamenti.

Testamentum autem à Testatione mentis dictum *a*, utrum Ultima voluntas directa *b*, exstinctura *c*, institutionem heredis continens *d*, definiri possit *e* videbimus.

a pr. l. de test. ordin. Vlp. l. 20. §. 1. in frag. de test. A. Gellius 6. cap.

cap. 12. b ad differentiam fidei commissorum, per que in codicillis hereditas dari potest oblig., non directò, § directò f. 1. de Codicill. l. pen. § f. de condit. instit. l. 2. §. 2. & ff. de iur. codic. c ad differentiam Codicillorum, in quib. interdum heres instituitur, etiam directò, in testamento sc. milites l. milites 36. de test. mil. non tamen ex natura t. de codicillis Dominus Valteius ad tit. l. de test. b qua est caput & fundamentum testamenti § ante her. 34. l. de legatis Vlpian. in frag. t. 24. §. ante her. Paul. 3. sen. 6 §. 2. l. 10. de iur. Codic. & pass. e Non improbat Modestini & Vlp. definitionib. in l. 1. ff. h. t. & in frag. t. 20.

III.

Estque aut solenne, aut paganum, aut minus solenne ut militare a. Paganum à paganis, hoc est, iis qui milites non sunt sive in pagis, à quibus dicti sunt, sive in urbibus habitent b conditum, est iustum aut iniustum, iustum est testam. factum secundum Regulas juris civi. à cive Rom testamenti factionem habente d, Quod rursus ex causa testam. effic. principali iure, est, vel civile vel prætorium, vel Imperatorium, vel mixtum ex omnibus e. Civile seu legitimum, quod olim Lege à Pop. R. lata approbatum est, Cuius tria erant genera f: Vnum fiebat tempore pacis Calatis Comitibus, quæ quolibet anno bis celebrabantur & peragebantur, apud collegium Pontificum coram populo universo, per præconem in unum calato, hoc est, convocato à græco καλέω g, ubi testamentum facturus voluntatem suam declarabat sine ulla alia solennitate ulteriore, quippe quam omnem præsentia & auctoritas populi superabat h.

a de quo infra de test. mil. b & sic Pagani militibus opponuntur et. vicissim. l. 1. §. 2. ff. de fugitiv. l. 7. §. f. de donat. l. 38. in f. de test. mil. l. f. ad l. Falc. l. 14. ff. de de poenis quamvù proprie sint rustici. c l. 2 §. 1. ff. quemadmodum test. aper. d l. 4. h. t. e ut i parebit. f §. 1. l. de test. Vlp. in frag. t. 20. §. 2. A. Gell. 15. cap. 27. g de quibus prolixè Alex. ab Alex. lib. 4. dier. genial. cap. 3. h VVes. in parat. ff. b. n. 5. in §. 1. l. de testamentis.

IV.

Alterum fiebat tempore belli in procinctu, quando

A 2

milites

2. In procinctu.

3. Per æs & libram.

milites accinſi armis iam iam exituri in prælium ac iuxta feſtum expediti, præcinſtiq; togis more veterum ſtabant *a*. Quod utramq; cum in deſuetudinem paulatim abiſſet, & nil, niſi quod teſtamentum aliud paganum aliud militare inde dicatur, remaniſſet *b*, Sequebatur tertium omni perſonæ omniq; tempori conveniens, quod per æs & libram, hoc eſt, per emancipationem, id eſt, venditionem *c*, (qua nullam tutiorem, certiore vel juſtiorẽ putabant alienationem Romani *d*) imaginariam coram 5. teſtibus civibus Rom. puberibus *e*, ab eo, qui Anteſtatus dicebatur *f*, rogatis, convocatis & non fortuito collectis *g*. Libripende tenente libram & ponderante æs illud rude ac minus ſignatum, inter venditorem familiæ, qui teſtator erat & emptorem eiũdem, qui non ſibi, ſed heredi emebat *h*, fiebat, cum nuncupatione teſtamenti *i*.

a VVeſ. in par. h. n. 5. in d. §. 1. I. eod. Goſhofr. ad l. 43. de teſt. mil. & d. §. 1. I. *b* d. §. 1. I. de teſt. ubi D. Vult. ur. §. de teſt. mil. ubi etiam VVeſ. par. nu. 2. *c* d. §. 1. I. eod. Vlt. in frag. t. 19. §. 3. Gaius 1. I. 6. §. 4. Goſhof. ad frag. 12. tab. lib. 2. t. 13. §. 3. & l. 77. de R. I. *d* Vnde etiam omnibus firẽ familiarum translationibus, mutationibus rerumq; maioris momenti emancipationibus adhibebatur VVeſ. in parat. h. n. 5. Alciat. l. 28 de V. S. & lib. 3. parerg. cap. 22. per l. 29. §. f. v. Labeo ff. de ſtatuliberis. *e* dd. textibus ne quid falſi committeretur l. ſir. C. de fideicom. *f* d. lib. 1. t. 6. §. 4. I. Caii. *g* l. 21. §. 2. ff. qui teſt. fac. *h* dd. locis unde eveniebat, quod heres ſcriptus in teſtamento hoc teſtu eſſe poterat, cum emptore v. qui cum teſtatore agebat, ſecus erat §. licet l. h. t. Vult. h. *i* qua deſcribitur ab Vip. in §. 9. t. 20. frag. Sed & hoc teſtamenti genus (aut imp.) partim in uſu eſſe deſiit d. §. 1. l. d. t. & Partim dixit, quia ſublata imaginaria Venditione l. quon. 15. C. de teſt. teſtes adhuc adhibentur, & ſic altera parte ſublata remanet altera. Vult. referens Vigl. hic & Imp. ipſam in §. ſed cum paulatim. 3. I. eod.

4. Prætorium.

V.

Post hoc prætorium ſucceſſit, quo prætor, remoto, ut d. emancipationis ritu, eius loco teſtes, non ut ante quinq; ſed 7. eorundemq; ſignacula ſubſtituit *a*, cui Impe-

Imperatorium, ut nimirum testes suum & testatoris nomen subscriberent, Constitutionibus suis addiderunt Imperatorium, quemadmodum & Imp. Iustin. c., ut per manus ipsius testatoris vel testium nomen heredis exprimeretur, conatus est, sed postea certis de causis liberum illud esse voluit d.

- a §. 2. l. d. t. ubi videsenb. & in parat. ff. h. n. c. l. 12. C. de test.
b l. 21. vers. quod si l. 28. §. 1. C. de test. & alib. c. l. i. b. 29. l. 30.
N. 66. c. 1. §. 4. l. de test. N. 107. c. 1. ut not. Gothof. in N. 119. c. 9.
d d. Nov. 119. Cuius v. 9.

VI.

Mixtum nunc ex prædictis tribus est, cuius condendi forma ex pluribus illis iuris partibus conflata, ex iure-civ. testes, eorumque præsentiam animo & corpore a, unico contextu in testamento adhibendam b edito prætoris testium numerum septenarium, eorumque signacula c, & constit. Imp. testium, testatorisque subscriptiones d ubi, ut inquit Iust. iura allegata in unam consonantiam iungi cœperunt e, accepit.

- a §. 3. l. h. t. l. qui in test. 20. §. f. & pen. ff. h. t. v. v. in §. 1. n. 11. l. cod. b l. hered. 21. §. f. h. t. c. d. §. 2. & 3. l. 1. 3. ff. unde liber l. 12. C. h. t. d. d. l. 21. d. l. 28. §. 1. C. cod. l. hac. consulti. e d. §. 3. l. cod.

VII.

Quod iterum aut commune, quod secundum præscriptam jam formam fit: aut peculiare, in quo singulariter aliquid receptum est, vel minus vel amplius, ratione scilicet solennitatum, quam in testam. communi: minus, ut in testamento facto, ad pias causas a, inter liberos b à rusticis c tempore pestis d vel belli e vel coram A-ctis Vor Gericht/ quod sive principi per preces insinuetur, sive ab ægroto, coram personis à iudice ad instantiam ipsius misis, conficiatur, sive à quodam domi nullis præsentibus testibus, per se vel alium scriptum, apud acta deponatur, secundum Constitut. Elect. requirit, 1. ut testator articulatè & intelligibiliter loquatur. 2. ut in animo habuerit condere testamentum, quod inde colligitur, si

notarium aut alium, qui testibus voluntatem suam indicaret, ad se vocavit; 3. Ut sponte non ad instantiam eorum qui cum eo fuerunt, facere ipsum, iusta probabilis presumptione sit f. Amplius quid desideratur in Testam. cœci g.

a c. cum esses X de test. ubi requiruntur tres tantum vel duo testes c. relaxatum 1. 1. ext. d. 1. & ibi Canonista vid. Schn. fol. 280. n. 19. 1. h. & VVes. in par. ff. n. 10. b l. 21. §. 1. C. h. r. ubi Gotthof. Dd. in l. fin. C. fam. circis. & in auth. quod sine C. h. modo perfectum sit ratione voluntatis patria Schn. fol. 280. n. 13. 1. VVes. in par. ff. d. n. 10. c ubi ultra quinq; testes non requiruntur l. fin. C. b. 1. Boerius in decis. parte gal. 1. 28. n. 10. Schn. VVes. dd. loc. d Dd. Bald. & Las. in l. fir. C. Gabriel lib. 4. comm. concl. in tit. de test. concl. 8. & pleniss. Boerius in d. decis. 1. 2. lac. Phil. Portius lib. 3. concl. 9. quam sententiam tanquam equiorem in Camera approbati testatur Gail. lib. 2. obs. 118. nu. 18. Myns. obs. 96. cent. quod ita vulgo receptum cum tamen l. casus 8. C. de testam. relaxet tantum testium conventum, & consociationem non verò numerum aliq; solemnia 1. VVes. d. loc. & Schn. e j de test. milit. f VVes. in par. ff. d. lo. in f. Schn. fol. 280. n. 17. 1. h. t. l. omne 19. C. eo d. Const. Elect. part. 3. art. 3. Rukius de unione prel. um c. 6. n. 36. Wd auch Gerichts Personen d. art. 3. ver. Also auch Beust. in d. l. admon. n. 489 & d part. 3. art. 5. ubi verum Beust. in d. l. adm. num. 492. & notavit VVes. l. h. r. n. 3. in f. g 1. hac cons. 8. C. qui test. ubi ultra 7. testes tabularius vel octavus testis requiritur, ut in testam. literas ignorantis. l. hac consul. 21. C. de test. Constit. Imperij sub Maxim. l. 1. promulgata 1512. sub rub. Vom Testament §. Aber zu eines Blinden.

VIII.

Hoc testamentum: omne de quo hæcenus, aut scriptum est aut nuncupativum a; Vtrunq; vel constituitur, vel dissolvitur. Constituitur per testamenti factionem, aut institutionem heredis, aut Additionem hereditatis: Ad testamenti factionem primò quod attinet, est ea á iure gent. profecta, & postea legibus informata b & vel activa vel passiva; illa est jus testamenti faciendi hæc ius ex testamento quid capiendi c, illa in presenti cognita, & hæc patet, illam habens & hanc consequitur. Illius causa efficiens propinqua est voluntas testatoris, moribus primò

7. Scriptum
aut nuncu-
pativum.
Vtrunque
constituitur.

Causa efficiens.
Propinqua.

primò & usurpatione hominum, legibus deinde & iure confirmata *d*, quæ ab alterius pendere arbitrio, imò ne ad alterius quidem interrogationem & instantiam regulariter fieri potest *e*.

a *G. f. l. b. t. Vvesen. parat. ff. n. 7. b ut communiter tenent*
Dd vid. Schneid. in pr. r. 1. 2. l. 1. & ibid. Dn. Vult. Vigl. in §. sed prædicta
n. §. usq; ad fin. h. t. C. ar. l. 4. ff. hic. d l 1. C. de ss. Eccles. VVes. in
par. h. n. 8. e lilla 32. de her. Inst. VVes. in par. ff. d. n. 8. in §. f. l. eod.
Vnde quaeritur, utrum testamentum quod quis metu coactus fecit, va-
leat, an ipso iure nullum. las. ad l. 1. C. si quis aliquib. test. prob. Culae,
ibid. & cons. 32. in f. valere existimant.

IX.

Remota, sunt personæ, quibus permissum est face-
cere testamentum, quales sunt omnes, qui liberam re-
rum suarum administrationem habent, nec prohibentur,
Natura vel Lege. Natura ob defectum animi, ut sunt
Infantes *a*, impuberes *b*, furiosi *c*, & prodigi *d*, vel
corporis non quemlibet morbum *e*, sed quo destituuntur
sensu, ad hunc actum necessario, ut sunt surdi, muti *f*
ante testamentum, ita tam nati quam facti *g*, nisi hi scri-
bere possint *h* vel nisi surdi tantum aut muti tantum sint,
quia tum possunt testari *i*, Cæci nisi testentur secundum
formulam ab Imp. nostro præscriptam *k*.

Remota, per
sonæ haben.
tes factiōē
Testam. vel
non.
Natura.

a quia non intelligunt quid agatur *l. 1. C. de fals. monet. usq; ad*
7. annum l. 1. §. suffic. 2. de admic. tut. l. 14. de sponsal. l. 18. C. de
iur. delib. b *mas. uli ad 14. sœm. ad 12. usq; ann. utriusq; completum*
l. à qua 5. b t. vlp in frag. t. 20. §. 2. & per. Paul lib. 3. sent. t. 4. in pr.
§. l. eod. l. si frat. s. C. eod. etiamsi sit miles l. fin. C. de test. mil. ultima
namen dies ultimi. anni incepti pro completa habetur dd. textibus ff. &
C. b. t. Schn. §. præterea l. qui test. fac. VVes. in par. ff. n. fin. c *§. furio-*
osi l. b. t. l. in adv. 17. ff. eod. quia in furore factum testamentum nul-
lum est l. 2. de inoff. test. post vel ante vero factum valet l. si uis. 16. ff.
l. 9. C. qui test. fac. Paul. d. 1. §. prodigus 4. Schn. in d. §. VVes. in par. d.
n. f. d *notari scilicet & magistratus sententia tales declarati, qui in*
iure prodigi sunt l. 3. C. de in integ. rest. min. l. 27. de min. & c. §. nem
prodigi l. 1. is cui 18. ff. hic. cuius ut furiosi nullus voluntas est, l. 40.
ubi Dec. latè de R. l. nisi etiam vel ante vel post prodigalitatem faciant
testam.

testam. dd. text. in preced. lit. & nisi diligenter posteritati & egentibus cognatis testamento prospexissent, Nov. Leonis 39. ut refert Cuiac. ad l. 15. cui 6. de V. O. c. l. neo. 2. ff. h. t. l. sen. 3. C. cod. t l 6. in f. hic, nisi à principe imperararit. l. seq. g l. 10. C. in pr. h. t. h d. l. 10. ver. ubi a. C. cod. i d. l. 10. vers. fin. D. Vult. Sape d. loc. secutus Cuiac. ad Vlp. k in l. hac consultissima. 8. C. eo.

X.

Lege.
Ob potestatem patriam.

Lege autem prohibentur ob potestatem vel statum, ob potestatem vel patriam, cui subiecti sunt, ut filii familias vel filiarum a, etiam permittente patre b, nisi de peculio castrensi vel quasi testentur c, quod tamen secus est in profectitio, quod proprietate & usufructu patris & adventitio, quod proprietate quidem filii, usufructu verò patris est, At de eo adventitio, in quo filius, & proprietatem & usufructum, habet, an testari possit, dubitatur? Et non posse communiter obtinuit quod legibus consentaneum putamus d.

a pr. l. h. t. l. 6. in pr. ff. eod. Vlp. in frag. Paul. 3. sent. 4. VVesen. sep. d. n. Schn. in pr. n. 51. Roland. Passagerius in t. act. de test. & ult. vol. Rubr. 2. n. 1. b allegatis locis, quia testam. factio est iuris publici. l. 3. ff. h. quod à privato mutari nequit l. 38. ff. de pact. iure verò canonico filius. quo ad pias causas, & pro anima iudicare consentiente patre poterit c. li. et pater 4. §. ult. de sepult. in 6, c d. pr. l. v prater has §. f. t. preced. l. f. C. de inoff. test. d dd. tex. quib. adde l. nemo 11. C. qui testam. fac. poss. Accurs. Cuiac. in l. 6. h. t. Connan. lib. 9. c. 4. nu. 5. in comment. iur. Vigl. in §. 1. nu. 16. ubi elegantiss. quib. non est per VVes. ibid. & cons. 17. n. 3. VVult. h. f. 155. dissentit Vaud. l. 1. q. 1. cum aliis quibusdam,

XI.

Ob dominicam.

Vel dominicam, ut sunt servi a, qui in iusta hostium captivitate testamentum facere non possunt b, nisi quod ante vel post captivitatem fecerint c, quia illud, si mortui fuerint apud hostes ex L. Cornelia: si redierint, iure postliminii valet d & nisi sit servus publicus, prætorisve, qui pro parte dimidia testamenti factionem habet e, & nisi sint servi principis, qui plenam rerum suarum dispositionem acceperunt f,

a § fin.

a *G. fin. l. 1. eius qui 8. ff. h. t. ratio in l. 209. cum seq. de R. I.* b *in civitate sc. quamvis servitute superveniente irritum factum sit G. alio autem G. non tamen l. quib. mod. test. in fin.* c *Si redierint & omnia iura beneficio postluminij recuperarint, ut J.* d *quorum illa momentum captivitatis & mortis coniungens fingit, captivum in civitate tanquam liberum decessisse testatum l. lege Cor. 1 2. h. t. hoc captivitatis & reditus fingit, captivum semper in civitate mansisse d. G. f. l. hic. l. 6. G. pen. de in iust. irr. rupto. e Vlp. in frag. t. 20. G. f. N. Leon. 38.*

XII.

Illis sub patria potestate, absimiles non sunt a, Episcopi, Prælati, & Clerici, qui de rebus & beneficiis, ab ipsa Ecclesia, vel intuitu eius acquisitis b, ut & eorundem fructibus, annonis, & Sportulis, ad se, dum illis utiliter & rectè præsumunt pertinentibus, testari non possunt c, de bonis verò patrimonialibus, & industria sua aliunde & ex persona, quam sustinent quæsitis, possunt d, His sub dominica, Monachi, aut Religiosi, qui ingressi monasterium, non, nisi liberos habeant, iisq; legitimam vel ultra etiam, retenta tamen sibi virili portione pro monasterio, relinquunt e, ante ingressum verò liberè possunt facere testamentum f, quod ingressu seu morte confirmari solet g.

Propter similitudinem præcedent.

a *quia quamvis alios sub se habent, sunt tamen sub Papa, seu Pontifice Rom. Cardinalibus & c. superioribus* b *Auth. Licentiam C. de Episc. & Cler. c. 9. quia nos. c. 15. de test. c. can. 48. Synod. Agathen. c. 19. 12. q. 1. c. 7. cum in off. & c. 12. de testam. quamvis simpliciter beneficiatus de fructib. sui beneficii testari possit. Iul. Clar. q. 27. n. 8. Roland. Passag. Rub. 2. n. 27. alleg. plur. & 15 cui Papa concessit.* d *d. Auth. Licent. cum seq. c. 1. d. c. quia nos 9. de test. c. Episcop. 10. q. 2. & d. c. 12.* e *Auth. Ingressi cum seq. C. de SS. Eccl. f quod de l. civ. est antequam intraverit & ordinem Monachalem cuiusnullam aut scapularium acceperit Nov. 123. G. si quis autè ad monaster. de iure verò Can. ante professionem ad quam annum habet etsi vestes assumpserit. c. ad Apostolicam de Regula & c. 1. G. qui verò eod. lib. 6. Rol. Passag. d. Rub. nu. 21. g eo. sc. de quo dixi & probatur l. 56. in f. pr. vers. & hoc tantum vers. 5. c. 5.*

B

Obsta

Ob statum.

Obstatum, qui necessariò requiritur ad testamenti factionem a: prohibentur lege testari: i. qui omninò nullum habent, ut servi ita nati & facti b, Obsides nisi eis, vel expressè à principe, vel etiam tacitè usu togæ concessio, permittatur c. Peregrini d, & omnes lege ipsa intestabiles, ut ob tamolum libellum damnati e, Ban- niti f, excommunicati g usurarii &c. h. z. qui habu- erunt & mutârunt, passi maximam & mediam capitis di- minutionem i, ut damnati ad mortem civilem vel natu- ralem ob crimen publicum, seu deportati k sint seu alii, adeò ut ante factum etiam irritum redderetur l, nisi an- te condemnationem in custodia vel post eam m, à senten- tia cum appellârunt & appellatio suscepta, seu à principe eius nomine pro damnato ad literas praesidis & libellum cum iis missum, rescriptum fuerit, testamento factò ex- piraverit n, quod de iure ff. l. & Codicis, ita verum, te- cus hodiè, ubi dicti damnati, quia bona eorum nunc non publicantur o, possunt testari, modo non sint. Maïesta- tis læsæ rei p, hæretici q & alii quibus bona auferuntur à filio r. z. qui dubitant de statu vel errant f.

a d.l. 8. h. t. b de quib. dist. 5. c lobs. 11. hic l. 31. 32. ff. de iure fisci. d qui cives Rom. non sunt ar. l. 4. 8. h. t. e l. 18. in f. b. f secundum leges civitatis qua expulsi sunt Bart. in d. l. 8. h. t. & Rols. Passag. d. rub. n. 44. g gl. f. in c. decernimus de sent. excom. l. b. 6. h nisi praestet cautionem sec. c. quanq. de usur. l. b. 6. de quib. & similib. disputat copiose Bart. cir. l. si quar. 4. ff. h. t. i G. 1. 2. l. de cap. dim. d. l. 8. h. k d. l. 8. ff. h. t. l. 6. §. 5. 6. & c. ff. de iust. irr. rump. l. 13. §. f. h. t. ar. l. 9. cod. l. 4. C. de bon. praescript. l. d. l. 8. §. 1. h. m l. 9. ff. hic l. 45. §. 1 ff. de iur. fisci exceptio perduellionu crimine l. 20. ff. de accusat. n d. l. 13. in f. l. si quis 6. §. 8. 9. de iust. irr. & d. l. 9. h. o Auth. bon. dam. in f. C. de bon. prof. r. p d. Auth. l. si quis 6. §. ante- pen ff. de iur. iust. irrut. Const. Elect. part. 3. art. 6. l. qui quis 5. C. ad l. iul. maïest. q de iure Can. omnes convicti & damnati c. 10. V. gent. X de hered. c. c. uatos §. in eo X d. t. lib. 6. & civ. l. Gazatos l. 4. C. hered. Schn. fol. 434. n. 11. B. uyl. in l. ad mone. n. 494. de iur. iur. r. Geil. 1. de pac. publ. c. 19. s l. 13. 15. ff. b. 1. n.

Atq;

XIV.

Atq; ita etiam de causa eff. Remota, persona nimirum, quæ non, & e contra quæ testamenta facere, potest a, & propriè testator dicitur, cuius conditio & qualitas testamenti tempore, non mortis consideranda est b nisi delicto vel alia culpa propria inhabilis fiat, quo casu utrunq; tempus spectandum c.

a ar. l. 12. de iudic. l. 18. de test. & l. mut. 43. de procur. b l. 2. l. 6. inf. b. t. l. 1. §. 8. 9. ff. de bon. poss. det. tab. c l. pen. §. fin. d. l. 1. §. 8. 9. ff. de boner. poss. sec. tab.

XV.

Nunc materia, in qua scribitur testamentum, nihil refert, cuiusmodi sit, etiamsi pluribus inscribatur codicibus a. De quibus autem rebus fiat, nullum dubium, quin de omnibus suis testari quis possit b, & libertates servis c, tutores liberis, dare d, libertos iidem assignare e, aliaque ordinare, quæ iuri ac bonis moribus non sunt contraria f.

Materia: Res in & de qua fiat test.

a §. nihil 12. cum seq. l. 24 ff. l. 15. C. h. t. b VVes. in par. ff. b. n. 9. c pr. & §. 1. l. de her. inst. & t. t. ff. & C. d. t. t. l. ff. & C. de test. tutel. e t. t. l. ff. de assign. l. b. f arg. l. 3. 4. ff. l. l. & l. 55. de leg. 1. ubi Gothofr. Lantus, ut fac. l. 120. de V. S.

XVI.

Et contra non possit, de rebus alienis, etiamsi legare valeat a, siue feudales sint, in quibus, cum proprium quoddam successioneis ius obtineat, voluntas testatoris nihil potest b, nisi iudicium eius, defuncti filii approbaverint c, vel illi instituti fuerint, ad quos ab intestato perventurum esset d, vel princeps testamentum confirmaverit e, vel nisi pater de feudo novo f aut hæreditario disposuerit g, in quorum illo præiudicare filiis, inæqualiter eos instituere & uni ex illis relinquere potest b in hoc autem unum ex agnatis successorem facere cogitur i: Modo in Franco feudo communes Reg. feudales observentur k. Et in veteri, ab agnato, liberis non præiudicetur, quia nec cum consensu principis fieri potest l, siue Geradæ sint vel utensilia, siquidem mulier de iis in

De qua contra non fiat.

præiudicium cognatæ rectè disponere nequit *m*, sive deniq; pars sit ex bonis coniugum sibi invicem post mortem alterutrius debita, quam nemo ipsorum testamento vel alia ultima voluntate diminuerè potest &c. *n*.

a §. non sol. l. cum al. 10. C. de legatis, *b* c. un. in pr. de success. feud. iunct. c. un. §. & quia 1. in f. de his qui feud. dar. poss. §. 1. don. qual. olim pot. al. feud. Zas. part. 8. n. 60. VVes. c. 6. fol. 83. in Epit. feud. Borch. c. 7. par. 2. cod. Schur. de success. ab intest. t. 3. f. 16. Sch. tit. 1. de assig. lib. n. 6. & in §. quad. 1. de act. f. 80. n. 12. cū seqq. Geil. 2. obs. 155. n. 4. Duar. c. 11. n. 17. & c. 12. n. 16. cum seqq. de feu. c. ar. l. pen. C. de pact. Schn. d. lo. f. 804. Borch. d. part. 2. nu. 4. d. VVes. d. Epit. f. 216. e Borch. d. n. 4. plur. limit. vid. ap. Mozz. in cap. de nat. feud. nu. 70 & seqq. ad n. 87. f. Zas. d. part. 8. n. 62. Sch. d. loc. nu. 15. Borch. d. lo. n. 4. VVes. c. 6. f. 84. in pr. in d. Epit. saud. Hart. Pist. 2. part. q. 4. n. 23. & seqq. *g* Zas. d. part. 8. n. 6. Hart. Pist. 2. q. 2. n. 57. Schn. d. lo. n. 14. Duar. d. c. 12. n. 17. Sonsb. de feud. part. 12. nu. 93. quemlibet instituere possumus, si feud. fuerit acceptum pro hereditibus quibuscunq; *h* vid. alle. ad f. i vid. d. alleg. ad *g*. *k* Borch. d. lo. n. 6. l. d. lo. n. 7. *m* Const. Elect. part. 2. art. 14. Best. de iureiur. in l. 1. f. 106. n. 214. & in l. admon. f. 459. V. hinc est vid. in quest. Lips. & VVite. part. 2. q. 9. Schur. de success. ab intest. t. 3. f. 18. & t. 4. f. 26. n. per l. nemo 55. de leg. 1. Dd. in Auth. præter. C. unde vir. & uxor. Const. Elect. part. 3. art. 7. Schn. in §. non sol. n. 12. l. de legat. & ibi VVesenb. in addit.

XVII.

Forma scrip-
pti. *a* sua, vel alterius manu iussu testatoris scriptum & heredis institutionem continens *b*, testator vel alius, si literas ignoret, octavus subscriptor ab ipso adhibitus, subscribat *c*, coram *d* testibus *d* rogatis *e*, idoneis, civib. Rom. puberib., qui sive testator voluntatem suam esse scire velit *f*; sive nolit *g*, sive iisdem presentibus, sive absentibus eam dicet *h*, sive scripturam illam apertam, sive consignatam vel ligatam vel clausam involutamq; videntibus, testibus & audientibus dicentem, hanc eius esse ultimam voluntatem, obtulerit *i*, animo & corpore presentes *k*, uno tempore *l* contextuque *m* proprio chiro-

chirographo *n* suum ac testatoris nomen subscribent *o*, & annulo sive proprio sive testatoris sive alieno *p*, modo *χαρακτήρα* habeat obsignabunt, nihilque interest, utrum in subscriptione addiderit, se non suo annulo subsignasse vel etiam testationem eam prorsus omiserint *q*.

a l. hac consultissima 2 l. C. de test. Cuius lib. 3. obs. 3. non signis inusitatis l. f. C. fam. ercisc. add. N. 108. §. 1. Auth. quod sine C. b. l. 9. §. 4. ubi Gothof. plur. ff. de her. instit. add. N. 108. c. 1. quod etiam inusitatis notis scriptum testamentum ad pias causas valeat, notat Tirraq. Gothof. d. loco. §. nihil interest l. d. l. consultiss. 21. C. h. t. b. l. iubemus 29. in pr. C. de test. l. pen. de his que in test. del. l. quod per manum 10. de iur. Codic. l. non cod. 14. C. h. t. §. ante her. l. de legat. qua testam. forma subst. antialis s. u. specifica, ut §. C. l. 21. in pr. & vers. quod si lit. C. de test. d. l. 27. qui test. fac. d. l. si nu. 2. l. 21. C. l. 21. ff. h. t. e. d. l. 21. §. 2. l. 20. §. f. ff. qui test. fac. f. d. l. 21. C. d. t. g. d. l. hac conf. 21. in pr. quod secundum Fabr. in §. poss. l. hic valde cautum & tutum est. 1. ne sperantes aliquid ex testamento ad odium testatoris provocentur, si nil vel parum in test. illis relictum comperiant. 2. Ne heredes instituti ex aduerso vel legatarij e cupiditate succedendi vel metu mutationis sententia sua, capient & procurent mortem testatoris. h. d. l. 21. vers. in omnib. C. eod. i sepe d. l. in pr. k. Dd. in l. 7. l. 12. C. eod. l. d. l. 21. in f. pr. C. h. m. d. l. 21. in f. ff. eod. n. l. pen. ff. l. 22. §. 4. o. dd. tex. p. d. l. 21. §. 4. 5. & c. ff. §. possunt. l. l. nu. 12. C. h. t. q. d. l. 121. §. sign. 5. & l. ad testum 22. §. si quis ff. test. fac. & in ordinat. Imp. Maximil. 1. Anno Christi 1521. promulgata sub rubr. Von Testament. §. Und sollen/ 1. part. Const. f. 104.

XVIII.

Nuncupativi verò est, quod testator, etiam coram Nuncupatio septem testibus, idoneis rogatis, voluntatem suam voce vi. expressè seu palàm *a*, nuncupet, vel scriptam dicet, & ita quem sibi heredem velit exprimat, ut exaudiant omnes *b* & sciant *c* nec mutatur natura huius testamenti si in certitudinem rei gestæ adhibeatur notarius, qui voluntatem ita nuncupatam excipiat & in scripturam redigat *d* vel si nuncupatio non explicita, sed implicita sit, ad schedulam depositam apud religiosum quendam se referens, valet enim testamentum, si modo constet reper-

tam schedulam eam esse, de qua testator sensit *e*, vel, si quis exprimat heredem, vel interroget testatorem an Titium heredem esse velit, ipseq; agnoscere se profiteatur, quia valere testamentum existimamus *f*.

a l. 21. in pr. b d. l. 21. §. 2. l. 26. C. de testamentis vid Vult. ad §. si. l. VVes Sch. & alios b. t. c quod non in omni scripto verū est, ut ex sup. patet. d quia non ad substantiam, sed ad probationem etiam post defunctos testes pertinet. Vigl. per d. l. 26. C. de test. nec ob quod hac testam. conficiend. ratio veteri iuri incognita fuerit, siquidem successu temporis usu recepta & hodie perquam utilis est, quem admodum & illa cautela, qua in scripto testari volens, etsi scripti testamenti solemnitates omnes non observaverit, modo ea qua in testamento nuncupativo requiruntur, adseruit, non scriptum sed nuncupatum facit testamentum, quia quod ut sur peram non valet, ut nuncupatum b. casu valere potest las. in d. §. per nun. n. 3. Fab. n §. sed cum n. 2 l. hic Vigl. Zurich. hic n. 2. Br. in l. j. ff. de sur. Codic. Vult. h. c l. quoti. s. 9 §. si quis 8. l. Asser. 77. ff. de hered. Vigl. in §. sed Paulat l. de testam. n. 1 3. f l. hac cons. 8. ver. At cum humana. C. qui test. fac. Peck. de test. coniugum lib. 1. c. 17.

XIX.

Vtriusq;
2. context⁹.

3. Testes.

Vtriusq; communis forma est, *v*, ut uno actu & contextu absolvi debeat, qui est: Ne ullus actus alienus interveniat *a*, qualis est contractus *b* & ille actus, qui memoriam eorum quæ acta sunt, testatori vel testibus auferre possit, unde modicum intervallum non obstat *c* ut omnes testes simul maneant donec suprema contestatio peragatur: ut fiat uno eodemq; tempore *d* 2. Ut fiat coram testibus tempore potissimum testamenti, non mortis idoneis existentibus, unde etiam mortuo aliquo ex testibus, solennis defuncti voluntas nihilominus exitum habet, modo aliæ probationes non desint *e* Huiusmodi autem sunt omnes, cum quibus est testamenti factio *f*, nisi etiam prohibeantur Natura, ob defectum animi, ut infans *g*, impubes *g*, furiosus *h*, prodigus *i*, vel corporis ut surdus aut mutus, vel surdus, & mutus simul *k*, cæcus *l*,

a de quo

a de quo sup d.l. 21. §. ff. l. 21. 28. C. de test. d. §. f. inter sub-
 scriptionem & signationem d. l. 21. v. rs. in omn. a. C. Vigl. in §. sed
 cum Paul. lib. t. in verb. uno contex. n. 3. b l. verb. 20. de V. S. c
 Conan. lib. 9 comment. c. 2. per d. l. cum a. in q. 28. C. b. d. dd. lex &
 l. 20. §. 8. ff. d. l. 21. C. eod. e l. 22. §. 1. ff. l. 1. C. de test. & d. l. 1. C.
 eod. bon. poss. Sec. tit. f. §. test. l. eod. g d. §. test. l. 20. qui in pr. ff.
 d. l. 21. C. eod. §. praterea l. qui test. fac. h d. §. test. d. l. 20. §. 4.
 ratio. in l. 40. l. 24. de R. l. i d. §. test. l. u. cui 28. l. 26. ibic ex d. l.
 40. de R. l. k d. §. test. l. Vves. in d. §. l. per l. 9. C. hu. & l. 1. §. 50
 ff. de postu.

XX.

Vel lege, qui omnino testis esse nequit, ut omnis
 quem LL. improbum instabilemque iubent a, vel qui te-
 stis aliás est, non autem in testamento potest: vel ob te-
 stamenti solennitatem, ut Mulier, quæ testamenti olim
 in Comitibus & procinctu tacti communionem nullam ha-
 bebat b. Vel propter suspicionem Affectionis, ut ipse hæ-
 res institutus hodie, non tutor, in testamento, quo ipse
 datus est, nec legatarii nec fideicommissarii, qui, cum Iuris
 successores non sint, in testam. scripto & nuncupativo te-
 stes sunt legitimi c, is qui ob potestatem, vel dominicam
 ut servus d, nisi tempore testam. faciendi pro libero fu-
 isset habitus e. Vel patriam, quam ipse testator vel he-
 res habet, ut sunt, ipsorum liberi & reliqui descendentes
 f sive vere sub ea sint, sive quasi g, vel sub qua ipsi sunt,
 ut ipsorum parentes & alii ascendentes, tam verè quam
 quasi h, vel etiam Domesticam, sub qua cæteri domestici,
 ut ministri, coloni &c. i.

a d. §. test. d. l. 18. l. 26. l. 20. §. 5. ff. h. t. Cuius exempla iuxta
 Vves. d. §. test. l. h. t. n. 20. vid. d. Vvel. & Roi. Passag. Rubr. 35. b l.
 20 §. quia iuris publici testamentum l. 3. ff. h. t. l. 2. de R. l. Vves. d.
 lo. Gell. lib. 6 quod etiam hodie verum, excepto testam. inter liberos
 Bl. in l. hac conf. 21. §. 1. C. b. & Ph. Dec. in l. 2. n. 31. de R. l. 1. Clar.
 in §. test. sent. lib. 3. q. 8. n. 3. & testam. ad pias causas c. cum eff. 6. ve-
 lat. X. eod. quod in practica tenend. monet. Lud. Roman. in Auth. simi-
 C. ad l. Fa. c. item testam. condicio in terris Ecclesia Ioan. de Immol. in d.
 e. cum eff. 1. Clarus d. §. testam. q. 55. n. 5. c §. 10. Inst. l. 20. in pr. ff.
 b. t. ar.

b. t. arg. l. 10. cum siml. de testib. quia olim & poterat esse testis d. G. neg. heres 10. l. d. t. n. l. 20. in pr. ff. §. legatar. 11. l. h. t. etsi in nuncupat. Duar. legatarios pro testibus admitt. posse nolit. d. d. l. 20. §. 7. ff. eod. ar. l. quod at. Servitut. de R. l. l. 2. ff. h. t. An etiam monachus, qui servis equiparari solent, non possit testimon. perhibere, hic dubitatur Bl. in l. 1. & Auth. ingress. C. de SS. Eccles. 155. in d. l. hac cons. n. 7. Clar. d. q. 55. n. 7. negant. adfirmat Viglius in §. sed neg. nu. 4. quod putamus verius probationum enim facultatem ampliare potius quam restringere debemus l. quoniam C. de heret. e errore facti min. non iuris, si quidem, & si utrunq. nullum ipso iure fuit, illi tantum Imp. ex sua liberalitate subvenerunt l. 1. C. & §. sed cum al. 7. l. eod. ubi ratio additur & in l. 22. §. 1. ff. h. f. filii, nepotes, eorumq. fratres, & c. §. in test. 9. cum seq. sed neg. l. h. 1. g. ut uxor. ar. d. §. 9. VVes. in par. ff. n. 11. Sch. l. h. n. 7. h. d. §. 10. & 9. 1 & ar. eorund. Maritus i d. §. 9. ubi Schn. VVes. & in par. d. n. ff. ar. l. 2. C. de testib. c. in literis ext. eod.

X XI.

Finis esse
Aus.
Adiunctum.

Finis & effectus est, ut, quod testator post mortem de bonis suis fieri velit, certo constet, & tanquam Lcx aliqua conservetur a, quando legi non adversatur b. Adiunctum esse potest Clausula Codicillaris c.

a l. 1. de SS. Eccles. vid. VVes. n. 12. in parat. ff. per multos text. b ar. l. nemo 55. de leg. 1. ar. l. 3. ff. h. t. 155. in d. l. nemo n. 1. lect. 1. n. 2. lect. 2. VVes. d. lo. C. de qua VVes. in parat. ff. n. 11. in f. Lag. in tra. meth. part. 2. c. 54. n. 3. Schn. in f. §. 1. de codicill. Gail. lib. 2. obs. per totam ferè obs. 114. plura.

X XII.

Continua-
tio.

Haecenus de testamento solenni, pagano, eiusque constituendi modo primo, cui meritò cum Imp. nostro reliqui, etiam adjiçendi essent, nisi, ideo, Minus, solenne, interferendum rectè existimaremus, quod huic æque atq. solenni, dicti constituendi modi, accommodandi sint & communes maxima ex parte reperiantur a. Minus solenne testam. generaliter id, quod omnes testamento solenni pagano præscriptas solennitates non desiderat b, specialiter verò militare tantum denotat, quod, etsi a testamento in procinctu olim fieri solito originem suam duxisset

Minus so-
lenne.
Origo mili-
taris Testa-
menti.

xisset *e*, à I. Cæsare ex antiquitatibus illis Rom. revocatum, militibus primò ad tempus concessum, in infinitum postea ab Imp. seqq. constitutum esset *d*, partim propter eorum imperitiam *e* & simplicitatem *f*, partim ob favorem, quem milites habent propter periculum, cui pro Reip. commodo expositi suat, dum hostem à finibus arcent *g*, Iustinianus tamen, ad eos milites restrinxit, qui in expeditione degunt *h*.

a ut sunt Institutio heredis, & Aditio hereditatis, quarum illa ad substantiam, hæc ad executionem, cuiusq. testamenti etiam militaris, ex *l. t. & l. 31. de test. mil. pertinet*. *b* ut *§ Visum*. *c* de quo etiam sup. *d* *l. 1. ff. h. t. Vlp. frag. t. 20. §. filiusf.* *e* *l. 2. C. eod.* *f* *l. 1. C. de iur. & fact. ig.* *g* Vnde etiam milites dicuntur à militia, hoc est, duritia vel multitudine vel mille hom. numero *l. 1. §. f. ff. de test. mil.* *h* *l. pen. C. eod. quod an ad milites nostros. etiam pertineat. non dubito, cum Zaf. cons. 6. Vigl. in Inst. Vaud. lib. 1. quest. 54. Myns. & Schn. in f. rubr. h. t. & Myns. conf. 46. VVes. cons. 17. Geil. 2. obs. 118. Possunt tamen etiam milites iure communi testamenta facere. nec si iure communi testari voluerit, videtur idcirco beneficio militari renun-
ciasse, *l. 3. h. t. ar. l. pen. C. de pact.**

XXIII.

Hinc Testamentum militare, est testam: minus solenne, sed ut libet, hoc est, quoquo modo voluerint & potuerint *a* à militibus in expeditione degentibus factum *b*. Estq; scriptum aut nuncupativum, quorum illud in scriptis fit, hoc voce tantum nuncupatur *c*. Causa eius efficiens, est, Propinqua, voluntas *d* militis in expeditione occupati *e*.

Definitio.
Divisio.
Causa effie.
Propinqua.

a *l. 1. l. 15. C.* *b* *d pen. C.* *c* *§. 1. l. de test. militis.* *d* qua quocunq; appareat, modo ita cuius dicitur *l. 1. C. eod. l. 19. C. de pact. & nuda etiam transfert hereditatem l. 15. §. 1. ff. eod. quod paganus nequit l. 17. §. 2. ff. hic.* *e* *d. l. pen. C. h. t. l. ult. ff. eod.*

XXIV.

Vel Remota, sunt personæ, quibus privilegium hoc datum est, Milites nimirum qui sacramento militari præstito in numeros militares tuendæ Reip. causa recepti *a*, non saltem delecti, sunt in expeditione, castris procinctu &

Remota.
Qui facere possint hoc testam.

C

in hostico

in hostico deprehendatur *b*, vel qui in comēatu principis
 præfidiis aut linitum aut oppidorum versantur *c*, sive
 sint de statu suo incerti *d*, an filii, vel servi, modo veterani
 sint, muti, vel surdi casu facti *e*, ex delicto militari
 non communi damnati, nisi fidem sacramenti ruperint *f*,
 ubi impetrantibus ipsis & petentibus à iudice, à quo dam-
 nati sunt *g*, de rebus tantum castrensibus & iure mili-
 tati, testari concedendum, est *h*, alias intestato dsamna-
 to fiscus succedit *i*, Vnde econtra non datur, Episcopo:
 aut Clerico, Doctore, Advocato, professore, studioso *k*,
 &c. nec equiti Aurato .l. præfidi provincie, proconsuli,
 eiusque legato *m*, nec ministris militum aut magistratuum
 militarium, ut scriniariis, apparitoribus medicis
 &c. *n*.

a quia non tantum facere, sed etiam factum ante militiam, ut
 incipiat iure militari valere, iam miles efficere potest l. 9. in f. l. 20. in
 f. l. 25. l. 38. in f. ff. b. t. l. 42. ff. h. l. 1. §. f. de bon. poss. ex test. mil. b. d.
 l. 1. de bon. poss. ex test. mil. d. l. pen. C. h. t. §. illis a. & §. sed hæter. l.
 eod. l. ult. C. de test. mil. &c. c. Conan lib. 9. c. 5. n. 9. Cuiac. consule.
 49. d. l. 1. §. 1. h. t. l. Arist. 9. ff. de codicill. Con. d. c. 1. e §. quin
 imo l. h. t. l. 4. eod. f. l. 1. ff. l. 13. C. h. t. l. 22. §. 1. de leg. 3. l. 1. ff.
 de vet. & mil. success. g. l. 32. §. 6. ff. de don. inter vir. & uxor. h. d.
 l. 22. §. 1. de leg. 3. Con. cap. d. 5. n. 6. i. l. 13. C. hic. k. l. ult. C. de
 inoff. test. l. quia titulo tenus miles est. m. ar. l. ult. ff. b. & d. l. 1. de
 poss. bon. ex t. mil. n. l. 16. C. h. t.

XXV.

Materia In
 qua & de
 qua re.

Materia in qua, quæ sit nihil interest, modò legi &
 intelligi voluntas eius testantis possit *a*, De rebus autem
 omnibus; quarum liberam administrationem habet *b*:
 ita ut pro parte testatus, pro parte intestatus decedere
 possit *c*, ut ius accrescendi locum non habeat *d*, nisi is
 qui adiit aut alteri substitutus sit aut probeat testatorem
 militem, non adeuntis partem ad se quoq; pertinere volu-
 isse *e*, ut, si alterutra pars bonorum castrensiū scilicet,
 non sufficiat æri alieno & ob id heres hic, non adeat, alter
 paganorum heres si adiit aut defendere totam heredi-
 tatem aut totam creditoribus solvere compelletur *f*, &
 ut mi

ut militis voluntas inspicatur, an in parte institutum totam hereditatem vel partem habere velit *g*, sive herede, n, ad tempus, sive post, sive ex, sive in conditionem iecerit *h* sive unum sive plura testamenta eodem tempore aut separatim coniderit &c.

a l. 15. C. h. t. *b* de quib. part. t. nostr. c. l. c. b. t. d. l. 37. ff. l. 1. 2. C. eod. t. l. 42. §. 1. de bon. lib. c. d. l. 1. C. d. l. 37. ff. eodem. f. l. 17 §. 1. vers. quod si hic. *g* l. 3. C. h. t. ar. l. quæ. reb. 19. in verb. eum ex pari. ff. eod. h. l. 15 §. 4. l. 19. §. f. l. 4. ff. h. l. 8. C. eod.

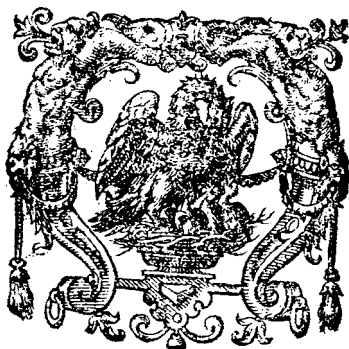
XXVI.

Forma testam. scripti est, quod observatio iuris in testam. solenni remissa hic *a*, ideo, sive notis *b* sive in vagina clypeo, sanguine suo, annotaverit, aut in pulvere scripserit gladio, in ipsa acie, voluntatem suam *c*, etsi testes nulli adsint rogati, modo scriptura aut manu ipsius militis aut uno vel altero teste constet testamentum ab eo factum esse, valet *d*, Nuncupativi, quod hic etiam remissa observatione solenni, si in castris ægrotus miles, teste. vi. Nuncupati-
tur, hoc pacto vel etiam in scriptis, non septem sed duos ad id rogatos testes adhibere debeat *e*: Vtriusq; autem Vtriusq;,
quod, ut liber, hoc est, quoquo modo voluerit & potuerit *f*, instituire possit omnes qui testam. factionem non habent ex iure civ. *g* ut deportatos *h* servum etiam proprium sine libertate, nisi putarit, eum esse liberum *i* excepta focaria eius *k* servo pœnæ aliisq; speciali lege prohibitis *l* nec dicta institutio militis vires habeat, nisi mortis tempore talis inveniatur, ut à milite institui possit *m*, quod possit filios. sciens prætereundo exheredare *n* & tam sibi quam filio, vel soli etiam filio testamen. face-
re *o*, eidemque in potestate avi manente substituere &c. *p* de quibus omnibus infra in reliquis testamenti constituendi modis.

a pr. l. b. t. *b* l. 40. ff. h. t. *c* l. 15. C. eod. *d* d. l. 40. ff. h. t. *e* *g* plane l. eod. ibi Vigl. con. d. lib. 9. Schn. l. hic nu. 14. 15. *c* Schn. d. loco. *f* l. 1. l. 40. l. ult. ff. l. 15. C. §. sed hæc. l. b. t. d. l. 1. de bon. poss. *extest.* *g* l. 5. C. h. t. *h* l. 13. §. 2. *i* l. 13. §. 3. eod. *k* l. 41. §. 1.

*cod. l. d. l. 13. §. 2. ff. h. t. in d. l. 13. d. §. in f. n. l. 7. l. 41. §. 3.
ff. l. 9. 10. C. h. t. Nec id N. 155. correctum putamus quia nullam mili-
tis facit mentionem Vigl. & Duar. bic. o. l. 15. §. 5. l.
41. §. ff. de test. mil. p. d. l. 41. §. 4. l.
28. cum eod.*

F I N I S.

DISP. II,

DISPV TATIO

S' E C V N D A

Partis Quintæ Pandectarum

DE HEREDI-

BVS INSTITV-

ENDIS

DESVMPTA

*Ex tit. ff. de liberis & posthumis tit. de
heredibus instituendis & exheredandis, junct,
& tit. de condit. Institut. cum concordanti-
bus tit. C. & I.*

Q V A M

D. C. N. A.

SUB PATROCINIO

Clariss. Consultissimiq; Viri Du.

LEOPOLDI HACKELMANNI

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO

defendet

CONRADVS VVEDEME-

I E R V S S A X O.

Ad diem 6. Julii, h. & l. consueto.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO CLO IO XCIV.

DE HEREDIBVS INSTITV-
ENDIS ET EXHEREDANDIS,
de condit. Instit.

Continuatio.

QVIA ad formam testamenti, etiam heredis institu-
tiones requiri dictum est, præcedente disputatione,
utpote quæ fundamentum & caput est totius testa-
menti, unde vires accipit. *l. per manus C. de iur. Codicill §. ante
heredu l. de legat. l. inter cetera 30. de lib. post. & quo collabente
cetera corruunt. l. i. in pr. h. t. Dna. in pr. h. t. de hered. inst. VVes.
hic n. 1.* Ideò nunc etiam eius natura cognoscenda erit.

T H E S I S I.

Heredis in-
stitutio.
Definitio.

HEREDIS INSTITVTIO
est successoris in universum ius defuncti
in testamento facta designatio a quam
liberam nec captatoriam esse convenit
b, vel ut breviter dicamus, heredis sui
nominatio c.

a *l. heredem 59. l. hereditas 62. de R. I.*
b *l. ille a. Institutiones 71. l. captatorias 70. b. t. Vult. Iurisp. Rom. c.*
73. l. 2. C. de SS. Eccl. l. 1. ff. si quis aliq. test. prohib. vel coeg. l. Cle-
mens 81. h. t. l. captatoria 64. de leg. 1. l. captatorias 11. C. de test.
milit. Cuiac. 16. obs. 39.

II.

Et est vel in primum gradum & nomen suum retinet,
& propriè dicitur institutio: vel in secundum gradum &
vocatur substitutio a præsens disputatio de priori mem-
bro erit. a *tot. tit. ff. de vulg. et pupill. subst.*

III.

Divisio.

Hereditum alii sunt quo ad ipsas institutiones, neces-
sarii,

sarii, ut testatoris servi, alii voluntarii. Hi vel sunt sui vel extranei *a*, illi nisi instituantur, aut nominatim exheredentur testamentum dicunt nullum, hi non item *b*. Quo ad instituentes est institutio vel necessaria vel voluntaria; Hodie ut in liberis, parentibus necessaria, & fratribus turpi persona instituta. Voluntaria ut in non suis & extraneis Nov. 115.

Institutio necessaria.

a §. 1. de hered. qual. & diff. an suitas sublata vide Mynsing. nu. 4. in §. ceteri l. d. t. & Schm. in §. sui autem num. 7. 8. *b* §. pen. Inst. eod. l. 1. 6. C. de iur. delib. l. 8 5. de acquirend. hered. VVes. hic Vlp. in frag. tit. 2. 2. Vult. d. loc.

IV.

Liberi à parentibus necessariò instituendi aut exheredandi sunt. Est autem exheredatio propriè ab hereditate & succedendi iure exclusio *a*. Ea; exheredatio vel est expressa vel tacita. Illa à successione aliquem excludit nominatim cum expressione exheredationis causæ secundum N. 115. *c*. aliud *b*, vel etiam non nota causa *c*. Hæc dicitur præteritio facta à milite in expeditione degente, qui filium se habere non ignorat, vel à matre, vel avo materno, quod posteriùs hodiè immutatum videtur non verò priùs *d*. Nam hodiè illa præteritio à matre vel avo materno facta non valet, nisi causa exponatur præteritionis *e*.

De exheredatione. Definitio & divisio.

a Bart. in l. quidam cum filium 132. de V. Obl. *b* l. filius 22. in fin. pr. de inoff. test. *c* l. pen. §. 2. de cur. furios. l. multi non 18. de lib. & post. in qua specie non est locus Nov. 115. Cuiac. in d. l. multi. *d* §. sed si §. mater Inst. h. t. l. sicuti cum l. seq. C. de test. milit. *e* d. §. aliud in gl. l. sciendum ff. qui satisd. cog. & d. Nov. 115. §. si unum Vigl. in d. §. mater ubi dissentientes adducit.

V.

Exheredare possunt omnes qui testamenta facere: *a* quocirca parentes exheredant liberos suos etiam adoptivos sive emancipatos: liberi parentes, & interdum fratres alios suos aut sorores *b*.

Qui exheredant.

a not. in l. non codicillum 14. C. de test. *b* N. 115. l. 1. de inof. test. l. frater. C. d. t.

VI.

Ut autem valeat exheredatio hæc requisita notanda
a. ut certo iudicio & consultò, non temerè aut calore iracundiæ, non nisi meritis de causis liberi à successione removeantur **a.** 2. ut in testamento non in codicillis fiat **b.** 3. ut fiat nominatim **c.** 4. ut purè & non sub conditione **d.** nisi fortè sub casuali vel mixta **e.** 5. ut apposita exheredationis causa iusta sit, & vera esse probetur **f.** 6. ut exheredatio à toto gradu fiat non à certa perìona **g.** & à tota hereditate, non à re vel parte certa **h.** 7. ut hereditas adeatur. **i.**

a l. sed sub conditione 18. de bon. poss. contra tab. l. 7. de bon. damn. **b** d. l. non codicillum 14. C. de test. l. si idem 7. C. de codicill. **c** §. 1. Inst. de exhered. lib. l. 1. 2. 3. de lib. & posth. **d** l. 18. de bon. poss. contra tab. **e** l. 4. de hered. Inst. l. 4. C. de Inst. & substit. **f** l. si posthumus 14. §. fin. de lib. & post. l. 2. 2. 3. in iniust. rupt. test. N 115. c. 3. **g** l. 5. §. filius & seq. cum gloss. de lib. & post. **h** l. cum quidam 19. d. 1. **i** l. filium §. sed cum exheredatio de bon. poss. contra tab.

VII.

Quando cesset exheredatio.

Cessat exheredatio si aut filius pœnitentiam egerit vivo patre **a.** aut quando se reconciliaverit cum patre **b.** aut quando pater per pactum causam ingratiitudinis commissam tenuit **c.**

a arg. c. servum dist. 58. **b** Bart. in l. 4. C. de adim. leg. nec. in auth. non licet. C. de lib. praterit. l. in ipsius C. Famil. erisc. **c** Sch. hic 15f. in d. auth. non licet nu. 3.

VIII.

Finis.

Finis exheredationis est, ne liberi exclusi unà cum heredibus institutis succedant, sed ut tanquam indigni & immeriti successionis beneficio priventur,

l. nec adiecit. ff. pro soc.

IX.

Præteritio.

De præteritione quæ fit vel à matre vel milite dictum est th. 5. & 4. Si à matre fit ipso iure testamentum corrui.

§. 1. Inst. de her. inst. & plura de hac re proposita sunt § in disp. de inoff. test. Et hæc de instit. necessaria sequitur nunc voluntaria.

Est

X.

Est autem voluntaria, quæ ex mera voluntate testatoris dependet, & deficientibus personis hucusque expressis locum habet in extraneis & servis nostris, quorum hi instituti sint necessarii heredes sunt.

Voluntaria,
Et qui heredes institui possint.

§. 2. 2. Inst. de legat. §. ult. Inst. de hered. instit. l. 2. C. eod. Don. lib. 6. com. c. 17. limitat Mynsing. in pr. I. de hered. qualis. & diff. n. 4. in servo qui fideicommissariam libertatem est consecutus: in eo quem testator hac lege emerat, ut manumitteretur, vel qui propria pecunia data redemptus est: sic si aliunde servo libertas compebat l. servo 84. de hered. Instit.

XI.

In his regula tenenda, quod ex voluntate testatoris omnes heredes institui possint, nisi qui iure aut lege prohibentur: hi sunt vel liberi homines vel servi. Instit. de hered. Instit.

XII.

Liberi homines omnes heredes institui possunt, cum quibus est testamenti factio hoc est vel activa vel passiva, sive masculi sint sive foeminae, patres vel filii.

Vlp. in frag. Inst. t. 2. l. 3. de his qui non pro script. hab. Duar. bic. c. 2. in pr.

XIII.

Prohibentur a, inter liberos homines Imperator litis causa institutus a in metallum damnatus b peregrinus & deportatus c, nisi a milite fuerit institutus d, apostatae e hæreticus f nati ex damnato coitu g spurii h, illicitum collegium i incertae personae k monachi quidam l, in summa quibus legari non potest inutiliter hereditates relinquuntur m.

a l. Imperator 91. h. r. b l. si in metallum ff. quæ pro non script. haben. c l. 1. C. de milit. test. d l. ex testamento c. d. test. mil. e l. qui sanctam C. de apostat. f l. Manichæos 4. C. de heret. l. hi qui 3. C. de apost. g auth. ex complexu C. de incest. nupt. Sneid. in §. servus autem n. 9. & seqq. h N. 89. c. ult. §. 9. i l. collegium 9. C. h. t. k l. quoties 9 §. 9. h. h. t. l c. eximi de paradisi. de V. S. in Clem. m gl. in §. legari 24. Inst. de legat.

XIV.

Servi qui institui possunt, rursus vel sunt proprii, vel alieni, vel communes *a*. Proprius olim non nisi cum libertate heres institui potuit *b*. Hodie verò etiam sine libertate institutus liber & heres fit necessarius *c* & sive velit sive nolit cogitur adire hereditatem: si scilicet purè libertas ex testamento data est, aut sub conditione arbitraria *d*. *a* *in pr. l. h. t.* *b* *§. 1. Inst. h.* *c* *d. §. 1.* *d* *l. fin. C. de necess. her.*

XV.

Nam quando sub conditione non arbitraria libertas donata est, libertatem consequitur, si dominus solvendo existit *a*, sin dominus solvendo non est, etsi plures instituerit, tamen unus tantum ex illo testamento libertatem accipit *b* & etiam tum demum cum nullum liberum hominem in eo testamento instituerit, aliàs enim ne vnum quidem servum in eo instituire utiliter potest *c*. Servus enim heres non fit nisi & libertatem & hereditatem ex eo testamento consequatur *d*.

a *d. l. fi.* *b* *l. qui solvendo 42. vel 60. quæ eiudem est initij de hered. Instit.* *c* *l. si is 57. d. 1.* *d* *l. ex partu 58. de acq. hered. § servus d. s.*

XVI.

Excipitur servus, qui de adulterio, cum domina sua commisso, accusatus est, is enim ante finem iudicii manumitti non potest; nec sine libertate hereditas subsistit *a*, nisi tali servo domina nubere voluerit, tunc enim pœnam effugiet *b*. *a* *§. 1. Inst. de hered. inst. & ibi Myns.* *b* *tot. tit. C. de coniug. serv.*

XVII.

Imò etsi cum alieno servo rem habuerit tamen proprius intra 60. dies ab ea manumitti nequit *a*. Si verò domina in testamento suo pendente lite, liberum eum esse iusserit & decesserit, finito iudicio, & absoluto eo, liber erit & heres *b*, legata verò non valent *c*.

a *l. prospexit 12. §. 6. qui à quib. manumit. l. non solum C. ad l. Jul. de adult.* *b* *Vig. l. in §. est tamen n. 8. 9. 10. 11. Inst. d. t. l. cum filius 76. §. servus 4. de legat. 2.* *c* *l. his verbis 48. §. 2. h. t.*

Alicenus

XVIII.

Alienus servus non nisi sub conditione si liber erit heres recte institui potest *a*, nam si simpliciter liber & heres iustus est neutrum valebit *b*, Servus autem alienus etiam is est, in quo quis usus, habet *c*.

a l. servus alienus de condit. instit. *b* l. si alium 49. h. t. *c* §. alienus pr. Inst. h. t.

XIX.

Sed is debet semper iussu domini sui, cui etiam acquirit hereditatem adire *a*, quod si tempore aditionis sui iuris erit, sibi acquireret, si voluerit adire *b*, Si verò voluerit adire dominus eius, nihil consequitur *c* secus in monacho est, qui etiam si noluerit adire hereditatem, ea tamen acquiritur monasterio *d*.

a l. si quis mihi bona §. iussum de acquir. hered. l. fin. de bon. poss. secundum tab. *b* gloss. in d. §. alienus vers. novi domini *c* l. si cum proponas 3. in fin. C. eod. *d* Vigl. in §. alienus n. 5. quia filiis his comparatur Bart. in l. 1. de vulg. & pupill.

XX.

Posthumi etiam tam sui quam alieni servus recte heres instituetur *a*, etiam si cum illo testamenti factio non sit: in his enim quæ iuris sunt hereditas defuncti personam sustinet *b* modo cum postremo eius domino fuerit testamenti factio *d*. *a* l. eius servum 64. h. t. *b* l. servus 52. eod. *c* Mynsing. in d. alienus d. l. servus. h. t.

XXI.

Communis quoque servus ab extraneo heres institutus, cuiuslibet dominorum, cuius iussu adierit, & cum quibus testamenti factio est, pro sua portione acquirit *a*, si verò quis noluerit iubere & acceptare, cæteris unicuique pro rata parte accrescit, ut ne quis pro parte videatur testatus & intestatus decessisse *b*.

a tex. l. his. *b* l. si nemo de test. l. apud Jul. §. idem Iulianus ad Trebell.

XXII.

Si ab uno ex dominis cum libertate heres institutus est, tunc hereditatem & libertatem consequi, & à cæteris dominis se redimere potest *a*. Si verò de libertate ni-

hil dictum est communiter Dd. concludunt eum in servitute permanere. Contrarium tamen ut æquiores sententiam nos cum Viglio defendemus *b*. Hæc de personis quæ & quatenus heredes scribi possunt, Sequitur de materia & modo.

a *l. 1. C. com. ser. b in §. heredes n. 15. Inst. h. t.*

XXIII.

Materia.

Debet autem institutio heredis de omnibus bonis testatoris fieri *a* mobilibus & immobilibus. emphyteuticis *b*, non feudalibus *c*.

a *l. testandi 13. C. de test. b Ias. in l. fieri n. 35. cum seqq. C. de iur. emphyt. c c. 1. de succ. feud. c. 1. de success. feud. rec. feud. c. 1. in fin. de feud. cog. Hart. Pist. lib. 1. quest. feud. q. 1. & 2. ratio ex VVe- senb. hic nu. 5.*

XXIV.

Forma.

Porro institutio sicut etiam exhereditatio fieri debet in testamento, non in codicillis *a*, & quidem in testamento pagano scripto manifestè scribatur nomen heredis *b*, in nuncupativo certis signis & circumstantiis demonstraretur & nominetur *c*: si testator obscuris verbis usus est, ut constare certo non possit, quem voluerit sibi esse heredem institutio nulla est *d*: ut instituat per verba idoneis *e*, sive id fiat per verba directa vel communia: modo sint expressa *f*, non captatoria *g* affirmativa *h*, non contumeliosa *i*.

a *§. codicillis Inst. de codic. l. codicillum 14. C. de test. b Iu- bemus 29. C. de test. c l. 9. §. 8. si quis nomen l. si nominatim de condit. & demonstr. d l. in tempus 62. §. quoties eod. e d. l. in tempus l. qui filio 38. de hered. Inst. l. extraneum C. cod. l. heres meus de cond. & demonstr. Cuiac. lib. 3. obs. c. 34. f d. l. iu bemus 28. g l. captatorias 70. d. l. Clemen. gl. h. t. h Bald. in l. 2. C. de condit. incert. i d. l. quoties 9. §. 8. h. t.*

XXV.

Et unum hominem vel plures in infinitum institue- re, & quot quis heredes velit facere licet *a*, nec tantum eos quos non novit testator, veluti si fratris filios pers- gruitantes ignorans qui essent heredes instituerit *b*.

a *§. unum Inst. h. t. §. incertus Inst. de legat. l. 1. §. si autem sed Treb. bell. interdum 13. de hered. Inst. l. omnib. 26. ad Trebell. b §. 1. & fin. Inst. h. t. arg. l. pen. de cond. Inst. l. recusare 6. §. item si ad SC. Treb. l. id quod pauperib. C. de Epif. & Cler.*

Vnus

XXVI.

Vnus heres in certa parte institutus siue sine siue cum parte eaq; certa vel incerta totam hereditatem aufert *a*, quia pro parte testatus & intestatus decedere nequit *b*, Excipitur miles *c*.

a d. §. her ditus Inst. h. t. l. coheredi 41. in fin. de vulg. & pupill. *b* l. ius nostrum 7. de RI. *c* d. §. hereditas Dd. in d. l. ius nostrum.

XXVII.

Plures heredes in testamento scribuntur vel omnes sine partibus certis: vel omnes ex partibus certis: vel quidam ex certis partibus quidam sine certis partibus *a*, si omnes sine partibus scribuntur, tunc testatorem voluisse eos æqualiter succedere præsumitur *b*, Si verò ex altera parte plures uno nomine colectivo scribuntur: illi omnes unam tantum personam referunt *c*.

a Vig. d. §. si plures n. 1. & 2. & ibid. Vult. d. l. b l. quoties 9. §. 1 2. h. t. *c* l. liber 29. §. Titius 2.

XXVIII.

Sed omnes ex certis partibus heredes scribuntur: tunc singulis certa sua hereditatis portio assignatur: & hoc fit triplici modo: aut enim infra assem partes relictae consistunt, aut completus est as, aut plures quam 2. unciæ distributæ sunt. Quemadmodum autem vacantes partes tacite accrescunt, ita quæ excedunt decrescunt. Medius casus per se est expressus:

l. interdum 13. §. 3. 4. eod. Vigl. hic in d. l. §. si plures n. 2.

XXIX.

Quando verò expressa testatoris voluntas repugnat Bart. Viglius *a* putant accretionem non valere: sed reiecta horum sententia, contrarium existimamus defendi posse *b*.

a in d. §. si plures *b* arg. l. leges 9. C. d. N. l. prospexit qui & à quib. man. Legi enim voluntas semper voluntati hominis præferenda est.

XXX.

Cæterum si quidam ex heredibus in testamento ex certis partibus quidam sine certis partibus scribuntur, tunc

tunc id tribus modis fit: Nam aut partes datæ assem non conficiunt, & tum quæ superfunt sine parte scriptis conceduntur *a*, aut completus est as, & sine parte indefinitè scripti alium habebunt assem, hoc est, hereditatis totius semissem *b*, Aut plures quam duodecim uncia sunt distributæ & is qui sine parte scriptus est, id quod dupondio deest, exclusis legitimis heredibus habebit *c*, Expleto verò asse ita scripti, *Ex reliqua parte heredes sunt*, ex nulla parte heredes instituti erunt *d*.

a litem quod Sabinus 17. h. t. *b* l. Sabinus 18. eod. *c* d. l. item quod. *d* d. l. 17. §. 3. h. t. Vigl. d. n. 1. Duar. c. 3.

XXXI.

Amplius heredes scribi possunt, vel purè vel sub conditione vel in diem incertum. Dies incertus vitiat actum *a*, etiam si testator expressè dixerit se velle eum non aliter, quam ad certum tempus vel ex die certo institutū habere *b*, temporis tamen vitio sublato pura manet institutio *c*. *a* §. heres & purè Inst. de hered. Inst. l. hereditas 34. eod. *b* arg. l. leges 9. C. de ll. l. prospexit qui & à quib. man. *c* d. l. non nunquam de cond. & demonstr.

XXXII.

Purè quin fieri possit institutio, nemo est qui dubitat, cum naturæ testamentorum sit convenientissima: ut Titius heres meus esto. *Vult. d. §. heres & purè.*

XXXIII.

Conditio est modus qui actum suspendit, donec existente eo confirmetur. *Vult. Inst. d. §. eaq. vel possibilis est vel impossibilis Paul. lib. 3. sent. tit. 4.*

XXXIV.

Impossibilis alia natura, alia lege est. Illa propriè impossibilis est, ut cui natura impedimento est, quo minus fiat: & ea turpis plerumq; dicitur *a*. Hæc vel illa si adijcitur, pro non adiecta habetur, & heredis institutionem, aliaq; ad ultimam voluntatem pertinentia, non vitiat *b*, ac institutus habetur pro eo qui purè institutus est, *a* §. impossibilis Inst. h. & ibid. Mynsing. l. condiciones 1. & 2. l. quidem de cond. Inst. l. reprehendendum C. de Inst. *b* l. mulier 20. eod. d. §. impossibilis ubi Berch. quare in contractib. aliter obtineat doctes.

Factum

XXXV.

Factum etiam impedimento est interdum: cum id quod natura & honestè evenire possit, propter facti & eventus difficultatem pro impossibili habetur *a*, secus in iis quæ difficulter fieri possunt *b*.

a arg. l. si quis ita C. de cond. Inst. Borch. d. §. impossibilis. *b* Mynsing. in d. §. impossibilis.

XXXVI.

Perplexio etiam si per se possibilis sit, tamen impossibilem reddit conditionem: ut si Titius heres erit, Scius heres esto. *l. si Titium de cond. & demonst. l. ubi repugnantia d. R. I.*

XXXVII.

Possibilis conditio est, quæ institutioni adiecta, neque natura, neque lege prohibente fieri potest: Et hæc vel simplex est vel mixta, simplex rursus vel potestativa vel casualis. *Vult. in d. §. l. ult. C. de cad. toll. l. ult. C. de necess. hered.*

XXXVIII.

Potestativa seu arbitraria est, quæ confertur in potestatem heredis *a* casualis est quæ non in arbitrium heredis, sed in fortunæ eventum confertur *b*, Mixta quæ ex utraque conditione colligitur, & partim ab animo, partim à fortuna dependet *c*.

a l. si pater 4. C. inst. & subst. *b* Vult. d. loc. *c* Viglibid.

XXXIX.

Omnis possibilis conditio heredi adijci potest, etiam filios. si modo in ipsius potestate est *a*, & adiecta servari debet, quia testator id voluit *b*.

a d. §. heres & ibi Borch. v. th. 42. & seqq. *b* l. ex facto 35. §. rerum h. t.

XL.

Insuper apponitur heredis institutioni interdum una interdum plures conditiones. Una aut negativè aut affirmativè concipitur, aut in non faciendo aut in faciendo consistat. *Borch. d. loc.*

XLI.

In non faciendo si consistit non videtur impleri: sed inventa est ratio, ut hæc conditio impleri possit, nempe ut heres institutus caveat, se id non facturum, quod
loco

loco conditionis est appositum, quæ cautio Mutiana dicitur. l. 4. §. idem Iulianus de cond. Inst. l. Mutiana 7. §. 1. de cond. & demonst. Borch. d. loco.

X L I I.

In faciendo verò si conditio consistit & affirmatè concipitur non sequenda est verborum significatio, sed voluntas testatoris spectanda. l. generaliter 6. §. cum autem C. de Instit. & subtit. l. 29. de condit. & demonst.

X L I I I.

Plures conditiones apponuntur vel coniunctim vel disiunctim a, si coniunctim necesse est ut omnes impleantur, adeò ut nisi fiat institutio nullius sit momenti b, si disiunctim cuilibet conditioni obtemperasse satis est c.

a l. 5. de cond. Instit. l. sub diversis 5 1. de condit. & demonstrat. b §. si plures Inst. b. t. c d. §. si plures.

X L I V.

Si in diversis partibus plures conditiones scriptæ sunt, satis est unam ex illis existere a, in legatis vero novissima conditio impleri debet b.

a l. si plures 17. de cond. Inst. l. si se solum 27. b. t. b l. quod traditum 87. de cond. & demonst.

X L V.

Finis.

Finis institutionis est, ut heres hoc digniore titulo honoratus in ius testatoris eo mortuo exclusis, si qui sunt, heredibus ab intestato, succedat. l. filium 5. §. sed etsi de legat. præst. l. hereditas 22. de R. I.

X L V I.

Coronidis loco subiicimus in extraneo insuper herede tempus triplex quod irspiciatur, ut plenè hereditatem capere possit: testamenti conditi mortis testatoris & aditæ hereditatis. Quod postremum in suis non spectamus. l. si alienum 47. §. 1. si in extraneu b. t. §. in extraneu 4. Inst. de hered. qual. & diff.

F I N I S.

DISP. III.

DISPUTATIO
TERTIA

Quintæ Partis Pandectarum

DE SUBSTITV
TIONIBVS IIS PRÆ-
SERTIM QVÆ VERBIS
DIRECTIS FIVNT.

E A M

D. O. M. A.

SUB PRÆSIDIO

Clariss. & Consuliss. Viri Dn.

LEOPOLDI HAKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO
proponebat

HENRICVS Reichelm
GÖTTINGENSIS SAXO.

Ad diem 13. Iulii h. & l. consuetis

Arist. lib. 1. Ethic. cap. 3. & 7.

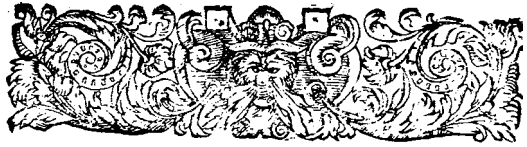
Eruditi est, eatenus subtilitatem in omni genere
disciplinarum requirere, quoad ~~re-~~ra-
tura patitur.

I E N Æ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO clō Id̄ xciv.

R E V E R E N D I S S I M O
& Illustriſſimo Principi ac
Domino,

Dn: H E N R I C O I V L I O
E P I S C O P O H A L B E R S T A D E N -
S I, D V C I B R V N S V I C E N S I A C L V -
næburgenſi, Domino ſuo Cle-
mentifſimo.

*Has diſputationis publicæ con-
cluſiones*

I N

Singularis ſubiectionis & debitæ gratitu-
dinis teſtificationem

Lub. Meritiſ.

Dicendo conſecrat, conſecrando addicit, ad-
dicendo humilimè offert

H E N R I C U S Reichelm
Reſpondens.

DE SVBSTITVTIONIBVS

IIS PRAESERTIM, QUAE VERBIS
directis fiunt.

Continuatio.

DICTUM EST superiori disputatione, de primo institutio-
nis gradu; Quoniam vero saepe evenit, ut institutus
heres adire hereditatem vel nolit, vel non possit, ne inter-
ea Testator intestatus decedat, non inconcinne substi-
tutionis remedium hoc loco annexitur.

*t. t. Inst. & ff. de vulg. & pupill. substit. v. ves. in parat. hic l. unic.
in pr. C. de Caduc. tollend. Coras. lib. 1. Miscell. c. 2, n. 3.*

T H E S I S I.

EAM GENERALITER Definitio
substitutio-
nis.
definire possumus, conditionalem *a* in
subsidiu prioris heredis deficientis in-
stitutionem factam in secundo vel ulteri-
ori gradu *b*.

a l. n. ratiōe 30. §. incerta ff. ad l. Falcid.
Iul. Pac. in not. hic. *b* l. 1. l. ex facto 43. §. Luci-
us Titius ff. h. t. Anto. Fab. lib. 5. coniectur. c. ult. Caius secundi heredis
appellationem vocat lib. 2. Instit. c. 4. Paul. lib. 3. sentent. tit. 4. Vlpian.
in frag. t. 23. itidem recte Godd. ad l. 162. de V. S. Govean. in prolego.
ad tir. ff. hic Qui substituere possunt, qui item substitui dependet ex praes-
cedentibus duabus disputationibus.

II.

Et fit in testamento, non in codicillis, nam sicut in Quomodo
fiat.
iis institui aliquis non potest, ita nec substitui.

*§. penult. Instit. de Codicill. l. penult. in fin. de condit. Inst. l. illud
§. 1. de Codicill. Donell. lib. 6. comment. c. 23.*

III.

Et possunt in unius locum plures substitui vel unus
in plu-

in plurium, vel singuli in singulorum vel invicem ipsi qui heredes instituti sunt.

l. potest 36. h. t. §. & plures Instit. eod. c. dicitur autem hæc vulgò reciproca itemq; mutua semperq; vulgaru, pupillarem tum cum pupillis sit continet l. 4. §. 1. b. t. l. cum proponebatur de leg. 2. Dn. Borch. hic l. Lucius h. t. ubi communiter Dd. & præsertim Bartol. n. 8. Jacob. Thoming. decis. 25. n. 5. & duob. seqq. ubi & inter alia eam non propriè substitutionem, sed eius quandam adfectionem esse asserunt Menoch. de arbit. iudic. quest. lib. 1. quest. 4. n. 4.

IV.

Interesse tamen putamus, si unus pluribus substitutus fuerit, an testator collectivè hunc pluribus (veluti si uterq; non extiterit) an verò distributivè (veluti utrique) substituo dixerit: Priori enim casu, non nisi singulis non existentibus, valet substitutio, sed alterutro adhuc supersite mortuo, deinde ipse succedit *d.* Posteriori casu singulis substituisse videtur, ut scilicet alterutro non existente substituto locus sit *e.*

d. d. l. cum quidam 10. c. de impub. & c. e l. pen. de iniust. rupt. & c.

V.

Effectus.

Pluribus autem heredibus, institutis, iisq; invicem substitutis deficientis portio ad reliquos etiam invitos *f.* pertinet, nec substitutionis spes ad heredes transmittitur *g.*

f. arg. l. quasitum 4. vers. nam qui iudicium ff. de acquir. vel omit. hered. l. testamento C. de impub. & alijs & c. l. si Titio §. Iulianus de leg. 2. non obstante l. nec emere C. de iur. deliber. g. reciproca p. tra l. 23. ubi Alexand. & l. 32. h. t. Cuiac. lib. 12. obs. c. 27.

VI.

Quod adeò verum est, ut is qui ex institutione oblatam partem repudiavit, nec ex substitutione admittendus sit. Sin autem ex disparibus partibus plures instituti & omnes invicem substituti fuerint, eas videtur in substitutione partes dedisse testator, quas in institutione expressit, dummodo institutio facta sit appellativo non proprio nomine.

§. etsi Instit. h. t. l. 24. eod. vid. Mynsing. d. §. n. 6.

Porro

VII.

Porro substitutio est vel directa, vel fideicommissaria sive obliqua *b*. Hac rogatur heres ut hereditatem vel totam, vel pro parte restituat, quod ius quale sit alibi traderetur. Illud solummodo adijciemus, substitutionem verbis directis in Codicillis factam benigna interpretatione pro fidei commissaria haberi *i*.

h Dor. d. lib. 5. comment c. 23. per l. coheredi 41. §. cum filia & l. Paterfa. ff. h. t. l. heredes mei. 57. §. penult. & ult. ff. ad SCem. Trebel. Duar. hic c. 2. Zas. c. 1. Myns. in pr. t. t. n. §. Diff. Vigl. & Eguin. Baro dum fideicommissariam nullam esse putant.

i Geyl. lib. 2. obs. c. 114 n. 3. Myns. & Borch. hic per l. Scævola respondit 76 ad SCem Trebell. (quam Vigl. n. 3. & 4. ad pr. de pupillari non etiam vulgari exaudiendam esse autumat) l. quod per manus de sur. Codicill. §. penult. Inst. eod. l. in conditionibus primum locum §. hac scriptura de condit. & demonstr. not. in l. verbis h. t. n. Francisc. Host. lib. 1. amicabile. resp. c. 9. vid. Vaud. lib. 2. var. quest. c. 12.

VIII.

Directæ substitutionis duæ sunt species: Vulgaris nimirum & pupillaris *l*, quibus annumerabimus tertiam Iustinianeam seu quasi pupillarem *m*, & quartam videlicet militarem *n*.

l r. t. ff. & l. de vulg. & pupill. substitut. Caius alleg. lo. l. precib. C. de impuberum & c. Diff. communiter Dd. in rubr. ff. & C. hic gl. in c. Raynutius de testam. & in c. si Pater de testa. in 6. Plures ubi species fingunt, Brevisloquam & compendiosam, quæ quia invicem dissentanea non sunt, Vulg. hic, sed potius diverse verborum conceptiones haberi debent Ema. Soarez in not. ad Gomez. hic lit. B. meris ista distributio ut erronea rejicitur. Govean. d. loco m l. humanitatis C. d. t. n. Duar. c. 3. & lib. disp. 2. c. 7. VVesembec. in para. n. 9. Connan. lib. 10. comment. c. 8. n. 14.

IX.

Vulgaris cuilibet & à quoquam idoneo *o* fit, inque casum non acquisitæ hereditatis confertur *p* diciturque simplex *q* *l*, *12*. Tabul. introducta *r*.

o qui scilicet vel activam vel passivam testamenti factionem habet *Vlpian. tit. 2. 2. Instit. de hered. instit. in pr. & §. 1. Zas. hic c. 1. p*

Donell. d. lib. 6. comment. c. 23. Reminald. ad d. l. precibus num. 7. q. l. 1. b. t. r. l. verbis legis ff. de V. S. vid. Appian. lib. 1 r. de b. c. quo loco de testamento C. Caesaris indicat hanc apud Græcos quoq; non fuisse inusitatam.

X.

Forma.

Forma huius substitutionis plerunq; talis: si heres Lucius Titius non erit, Caius heres esto. Et si verba ita sunt concepta ut unum casum nominent, & specificè exprimant, puta si heres esse noluerit qui est institutus, verificatur etiam in alio casu, videlicet si heres esse non poterit, aut in alio & simili & è converso r. Hinc si testator ita dicat: Et si Lucius Titius heres non erit, volo ut restituat Caio Seio, an vulgaris an fideicommissaria sit quæstionis est? Nos eam fideicommissariam esse defendemus s.

r. l. Gallus 29. §. & quid sit tantum de lib. & post. l. 3. C. de her. inst. l. Titius & Seius 24. d. t. Connan. c. 7. lib. 10. nu. 3. Bartol. & comm. Dd. in l. 1. ff. h. t. n. Myns. in pr. h. t. n. 3. Gomez. var. resolu. tom. 1. c. 3. nu. 2. s. d. l. potest. 36. h. t. text. in pr. Inst. hic Schn. ad rubr. nu. 11.

XI.

Effectus & quomodo hæc substitutio exprimeret.

Per hanc substitutionem succeditur testatori, non illi, cui fit substitutio t, quocirca Suitatem per eam tolli nequaquam verum est u. Et si institutus adit substitutum excludit x, in tantum ut & fiscus, si fortè institutus necem defuncti ulcisci neglexerit, ultus verò substitutus fuerit, attamen eidem præferatur z.

t §. 1. Inst. de pupil. substit. cui l. 2. §. ult. ff. eod. non est contraria Gomez. d. lo. n. 6. u. Coras. lib. 1. Miscell. c. 2. Gomez. nu. 15. Diss. gl. ord. in l. Papinianus §. quarta autem ff. de inoff. testam. & ibi Dd. uem Din. Iacob. de Aret. & Bartol. in l. si filius heres ff. de liber. & posth. & ista n. dicit magis communem opinionem Alexand. in d. l. si filius heres 4. col. n. 3. & ibi las. 7. col. vers. extra. glo. reassumo. & c. v. Anton. Fabr. lib. 2. coniectur. c. 2. x l. quamdiu 3. iuncta l. 7. & 68. ff. de acquir. hered. l. post. aditam C. h. 1. l. si legata in C. de lega. & ibi tenent hoc communiter Dd. d. l. Lucius Titius 83. de hered. instit. Zas. c. 1. v. tandem pro complemento & c. Geil. lib. 2. obs. c. 136. n. 1. vid. N. v. 1. c. 1. §. si verò 3. l. & ult. C. de bon. qualibet z l. necessarios 5. in fin. l. si sequens. ad Sctm Syllan. ne illius pœna huius præmium sit. Duar. c. 9. Diss. VVes. cons. 69. n. 9. & 14. vol. 2.

Quod

XII.

Quod tamen perpetuum esse non arbitramur; Minore enim herede instituto, eoq; hereditatem ad eunte, si postea restitutionem impetraverit omnino substitutioni locus erit.

l. ex contractu 44. ff. de re iudic. cum qua non pugnat l. dit praetor §. sed quod Papinianus ff. de minor. ubi Cuiac. & lib. 2. obs. c. 20. Duar. c. 10. Anto. Fab. lib. 3. coniect. c. 4.

XIII.

Pariter heres qui hereditatem acceptavit nec tamen intra annum Testatoris iussa exequi voluit, per Legem * eâ privatur, locumque substitutioni vulgari facit.

*Auth. hoc amplius C. de fideicom. d. Nov. l. c. 2. fac. c. licet de ro. & vo. redempt. * nec unquam habuisse remedium intelligitur gl. notab. in l. in substitutionem h. t. Zas. d. c. 1. in l. Limita.*

XIV.

Sic servo herede instituto quem Testator Patremfamilias esse putaverat, substitutus cum dicto instituto admittitur hereditate in duas partes, quarum unam capit substitutus, alteram servi dominus, dividendâ a, quod hodiè ad filios & Monachos Dd. extendunt b.

a *§. fin. & ibi Vigl. Borch. Vult. & reliqui hic d. l. paterfamilias ubi Cuiac. ff. eod. vid. Alciat. lib. 1. diffunct. c. 2. & l. 3. C. de hered. instit. Connan. c. 7. n. 5. lib. 10. b Vigl. alleg. loco. Et hac breviter de vulgari.*

XV.

Nunc de altera, pupillari nimirum: Ea ex Patria potestate dependet, estq; moribus recepta c. Hac Pater liberis in sacris paternis constitutis d, usque ad pubertatem non diutius e, substituit.

c *l. 2. b. r. l. in sui ff. de lib. & post. Borch. de feud. c. 2. nu. 11. Romanorum scilicet Paul. Leon. in tr. de pupill. substit. n. 21. non etiam Lacedaemoniorum quod tamen Gomez. cum Accursio, quamvis perperam, sensit, Hodie eam esse iuris scripti, rectè dicimus l. ius civile de iustit. & iur. Zas. c. 2. d utroq; tempore conditi testamenti & mortis d. l. coheredi 41. §. cum filie b. t. Zas. d. c. 2. vers. in primo requisito, Polit. las. Vigl. hic Diss. multi per d. l. 2. §. sed si extraneum b. t. vid. Auth. si quis C. de natural. liber. c §. Masculo Instit. h. t. l. qua*

*et ste de testament. l. 7. hic. Dua. c. 13. ne sane menti homini libera te-
stamenti factio auferatur l. stipulatio hoc modo concepta ff. de V. O. Ad
minus verò tempus legitime substituitur l. 21. h. t. Zas. d. c. 1. vers.
Secunda conclusio.*

XVI.

Quibus fiat.

Et potest liberis suis, tam naturalibus & legitimis, quam arrogatis & legitimatis, omnium graduum impuberibus, in potestate sua mortis tempore existentibus & post mortem in nullius potestatem recasuris, tam hereditibus institutis quam exhereditatis, tam natis quam nascituris * substituere, dummodo in casu exheredationis sibi prius heredem scribat s, tum exhereditato filio substituatur in bonis aliunde, puta exhereditatibus externis, legacis, donationibus propinquorum & amicorum acquiritis, qui scripturæ ordo strictè servandus est g.

* *An & ipsi alijs possint substitui? Et de extraneo non adeo laborarem l. 17. h. t. si tamen suus sit posthumus existimarem vivo etiam instituto testamentum rumpi l. 26. eod. Est enim is natus qui testamento comprehensus ut heres non est l. commed. simè de liber. & posthum. l. 2. in pr. C. de impub. & alijs substit. f. d. l. 1. h. t. §. non solum Instit. eod. l. cum quidam C. de leg. & c. l. qui fundum §. qui filios ad l. Falcid. Polit. eleganter hic, hodiè tamen non poterit fieri substitutio pupillaris filio exhereditato cum impubes non possit committere causam ingratitudinis l. si quis in suo §. 1. C. de inoff. testam. nisi doli capax sit Bartol. post Oldra & Guiliel. in l. 2. ff. h. t. col. 4. n. 19. not. in §. non solum Instit. eod. g. d. l. 2. §. prius l. generaliter §. quid ergo de fideicom. libert. §. inordinatum in Auth. de hered. & Falcid. l. 1. C. de Educt. D. Aadr. tollend.*

XVII.

Forma.

Fit illa substitutio hac forma: Filius mihi heres esto, si heres non erit, vel intra pubertatem decesserit, Seius heres esto. Hinc jam anceps & dubia oritur quæstio, utrum pupillaris substitutio facta sub illis verbis: Si heres erit, & in pupillari ætate decedat, verificetur si non sit heres, sed decedat in pupillari ætate? Et hoc jure utimur ex Imp. Constitut. ut in filii impuberis substitutione alterutrius casus, puta mortis vel pubertatis, mentione facta, uterq;

uterq; expressus intelligatur, nisi apertè voluntas Patris repugnet quam sequimur.

l. tam hoc iure 4. h. t. l. quamvis C. eod. Dn. Borcb. hic Mynsing. in pr. Inst. h. t. n. 13.

XVIII.

Nec refert singulis liberis vel novissimo morienti fiat substitutio, omnibus vel quibusdam, vel etiam in totum omittatur.

§. vel singulis Inst. hic fac. l. 25. ff. eod.

XIX.

Planè filio suo vel vulgariter vel pupillariter substituere hodiè Paterfamilias potest *h.* Quare & Ulpian. ait vulgari substitutioni tacitam pupillarem inesse *i.*, quod è contra ita esse Modestinus affirmat *l.* Nec tamen eadem utriusq; vis est: Cum pupillaris expressa matrem pupilli omninò excludat *m* tacita verò vel nulla vel inutilis sit *n.* si mater filio pupillo mortuo superstes fuerit.

h. l. 4. h. t. i. d. l. 2. §. pen. eod. l. d. l. 4. m. l. Lucium 45. h. t. l. matre 2. Cod. de natura. liber. Alciat. num. 54. in d. l. 2. Paul. Leon. d. tr. n. 233. cum seqq. Vasquius lib. 2. §. 11. n. 24. & §. 12. nu. 16. & 58. n. l. ult. C. de instit. & substit. l. precibus C. de impub. & alijs substit. Tiraq. de privileg. pia cause privil. 69. Diff. Paul. Leon. in tr. de vulg. substit. n. 114. & seqq. & in tr. de pupill. n. 247. Vasquius ibidem par. 3. lib. 2. §. 15. n. 58. & seqq. secus in tacita vulgari comprehensa sub expressa pupillari gloss. singul. & unic. iunct. text. in l. fi. C. de instit. & substit. &c.

XX.

Atque ita substituti ad omnia pupilli bona *o.* vocantur legitimis heredibus exclusis *p.* etiam matre *q.* cui hoc casu stricto jure nec legitima debetur, quod tamen Constitutio Electoralis mitigavit *r.* Illud quoque speciale est, quod Filius primo patri, pòst ex secundis Tabulis fratri heres existens, illam recusare, hanc retinere possit *s.*

Effectus.

o. l. 6. & 10. §. 5. hic. p. l. 30. 70. de acquir. her. l. 89. de R. I. l. 8. C. commun. de success. l. 7. C. h. t. q. l. 45. hic l. 8. §. 5. de inoff. test. r. Const. Elect. part. 3. art. 8. & vid. in quest. Lips. part. 2. q.

21. § 1. 2. h. t. vid. l. si quis filium familias. §. si filius de acquir. here. Secus si contra tabulas paterni testamenti bonorum possessionem petierit tum etenim à substitutione ut indignus repellitur. l. 22. h. t. fac. l. filium. §. omnibus & §. non solum de contr. Tabul. bonor. possess. l. si cui pure §. nec non illud ff. ad Scim. Trebell.

XXI.

Quomodo
tollatur.

Cæterum habet & hæc substitutio suos finiendi modos: Nam si paterna hereditas, tanquam principalis non sit adita, cum ex hoc tabulæ destitutæ sint utpote nullum facientes heredem, substitutioni pupillari olim locus nullus erat t. Quod tamen hodiè secus se habet: Si enim testamentum patris, sive per querelam inofficiosi testamenti, sive ex causa præteritionis destitutum sit vel annullatum, nihilominus tamen pupillares tabulæ durabunt u.

t l. 2. §. qui quis h. t. in pr. l. de lib. præter. §. liberis inst. bic. d. l. 2. §. sed si eos & §. quisquis l. qui plures §. si. eo. Zas. d. c. 1. §. 1. conclusio & c. l. nam si sub conditione in si. de inust. rapt. & c. Pet. Fab. in l. 210. n. 3. de R. l. Est enim pars & sequela paterni testamenti, imò unum idemq; licet dua sint hereditates d. l. 2. §. Constat. l. patris 20. b. t. l. pater de privil. credit. l. plane 34. §. si conianctim in fin. de leg. 1. Duaren. c. 12. Vlpian. in §. sed cum paulatim de testamentis, qua causa quoq; est cur una tantum Falcidia detrahatur l. in ratione ff. ad l. Falc. u. Nov. 115. c. 3. in fin.

XXII.

Præterea finitur adrogatione posthumi, cuius in tabulis non facta est mentio, cum ei non minus quam jam nato substituti pupillariter possit x, item si vel Pupillus vel substitutus intestabiles fiant rerumq; ex tabulis minus capaces z, item si Pupillus ante Patrem decedat, aut emancipetur a, aut si conditio quædam extrinseca fuerit apposita, eaque deficiat b, & aliis casibus à Bartolo collectis c.

x l. si pater 26. h. t. l. si is qui 6. eod. z l. nec ei 17. de adopt. a d. l. coheredi. b l. qui liberis & ibi gl. b. t. c in l. 2. n. 3. eod.

XXIII.

Et hæc quæ attulimus de patre intelligenda sunt; Matri

Matri quippe substituendi liberis facultas non est, utpote quos nec in potestate habet d. Quod tamen in quasi pupillari non procedit: Ibi enim tam mater quam pater ex Iustiniani Constitutione e, singulari indultu rectè filio mente capto furioso vel fatuo f, in eum casum si mente capti decesserint & nullos liberos g, aut fratres b, reliquerint substituit.

De substitutione Iustiniana.

d. §. *famina Instit. de adopt. & c. Asca. Clem. de patr. potesta. c. 4. n. 15. Nec obst. l. si mater 33. h. t. vid. Cuiac. ad Afric. pag. 29. Duar. c. 14. Vigl. n. 4. Latius Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum part. 1. n. 65. cum seqq. ff. de lib. & posth. Zas. d. c. 2. vers. Tertium requisitum in fin. à quo diss. Polit. multis & Gomez. de vulgar. substit. n. 31. e. l. humilitatis C. de impub. & c. fac. l. ult. C. de curat. furios. & prodig. Duar. c. 19. nisi mulier ad secunda vota transferit, sicut enim ista tutelam tum perdit si tutrix est l. 1. C. quando mulier tutel. off. & c. Ita & substitutio evanescit Bartol. in d. l. ex facto col. 4. vers. Quid si mater. & Diff. Ioan. Fab. & Angel. Instit. de testa. per l. 4. in fin. C. qui testam. fac. poss. g. d. l. ex facto h. t. h. l. 9. C. eod.*

XXIV. 1

Quod si verò uterq; parens prædicto modo testatus fuerit Patris veluti dignius præferendum statuimus, nisi fortè in suis bonis mater substituat.

Duar. c. 18.

XXV.

Illud notandum quod dicere cœpimus, Extraneum nisi deficientibus demum nepotibus & fratribus substituere exemplariter non licere.

d. l. humanitatis d. l. ex facto h. t. VVes. in §. qua ratione num. 4. Inst. h. t.

XXVI.

Deniq; hanc Constitutionem legis humanitatis ad prodigos, surdos, mutos esse extendendam vero est simile i, non etiam ad patrem furiosum quasi filius ei substituere posset l.

i. arg. l. is cui de testa. l. 43. h. t. d. l. 9. C. de impub. & c. I Duar. d. c. 19.

XXVII.

Finitur hæc q. pupillaris, his qui mente capti erant resipiscentibus, tum procreatis propriis liberis, tum etiam commisso dilucidi intervalli tempore.

Quomodo finiatur.

in pr. l. de pupill. substitis. §. qua ratione, eod.

Postremò

Militaris
substitutio.

Postremò aliud longè militibus testandi ius est. Licet enim post pubertatem frustra Paganus & nisi sibi testamentum prius fecerit liberis suis pupillariter & directò substituat *m*. Solus tamen miles egredi pupillarem ætatem potest *n*. ita tamen ut verba directà trahantur ad fidei commissum: & soli filio tamen si sibi non fecerit testamentum, recte jure militari substituit, imò filio suo licet in potestate manenti *o*, item emancipato *p*, & his qui heredes extiterunt, & extraneis à se institutis heredibus substituere potest, sed in his dumtaxat bonis quæ sunt ex testamento ejus consecuti *q*.

m fecus per verba fidei commissi d.l. coheredi §. cum filia §. ult. Inst. h. t. & ibi Boreh, VVes. Cuius lib. 1. 2. obs. c. 27. Conn. c. 8. lib. 10. n. 9. *n* l. in testamento C. de testa. milita d. l. precibus C. de impub. & c. l. Centurio h. t. *o* l. cum filius f. l. miles ita 4. 1. de milita. testamento, *p* l. in fraudem 15. §. miles d. l. miles ita §. ult. de milita. testa. *q* l. 1. & 5. d. t. confer. l. verbis 120. de leg. 2. Notio. lib. 1. amicabile. resp. 6, 17, & 18.

XXXIX.

Quod si in primum tantum casum filio impuberi substituerit isq; Patri heres extiterit, non ad substitutum, sed ad legitimum bona omnia pertinebunt *r*. In militum enim substitutionib. non est locus constitutioni D. Marci qua substitutio filio impuberi facta, in alterum casum, in utrumq; casum facta intelligitur *s*.

r d. l. precibus *t* d. l. 4. b. t.

XXX.

Planè in eo similis est miles privato quod si duos diversæ ætatis aut conditionis miles instituerit, puta filiam impuberem, & extraneum puberem, eosq; iisdem verbis invicem substituerit: hæc substitutio eo solo casu locū habeat, quo utriq; pari ratione potuit substitui *r*, nisi substitutus probarit testatorem de utroq; casu sensisse *u*.

t d. l. 4. b. t. l. Lucius 45. de testa. milit. l. in testamento 6. C. eod. *u* d. l. in testamento.

F I N I S.

DISP. IV.

DISPVTATIO

QVARTA

Quinta Partis Pandectarum

DE IVRE DE-
LIBERANDI ET IN
VENTARIO CON-
FICIENDO.

DESVMPTA

Ex tit. de iure delib. ff. & C. inst. §. pen.

de hered. qual. & diff. N. r. §. hinc nobis,

*ex c. Raynaldus in fin. ext. de testam. &
jure Saxonico.*

QVAM

DEO TER. OPT. MAX. foeliciter
annuente,

SUB PRÆSIDIO

Clariss. Consultiss. Viri Dn.

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
ventilandam proponit

CONRADVS SCHLEIF

TREPT. POM.

Ad diem

Veritas & cognitio à modicis primordiis de-
rivatur. *Montic. in pr. n. 48. virtus enim in pau-
cis consistit Imp. in l. i. C. si minor ab hæ-
red. se abstin.*

IENÆ

TYPIS TOBIÆ STEINMANNI.

ANNO clō Id̄ xciv.

NOBILISSIMO CLARISSIMO
et multiiuga rerum scientia con-
spicuo viro,

Dn. ADRIANO BORCKEN,
IN REGENVVALT ET STRAMMHEL
DOMINO HEREDITARIO CAMB-
ræ Imperialis Spiræ Adessori &

Reverendissimi et illustrissimi Archie-
piscopi Moguntinensis Principis Electoris &c.
Consiliario prudentissimo

Mecœnati suo omnibus modis
colendo

Hæc theses dedicat Resp.

CONR. SLBIF T. P.

DE IVRE DELIBERANDI ET INVENTARIO CONFICIENDO.

Continuatio.

Superioribus disputationibus de heredum institutione tanquam fundamento totius testamenti a, & iis quæ ad eam pertinent b, dictum est. Cum autem maximum sæpissimè periculum heredibus temerè hereditatem ad-euntibus immineat c: ideò ne alienis debitis & hereditariis oneribus involvantur, duo remedia deliberandi & inventarium conficiendi sequuntur d, de quibus nunc agemus.

a G. ante heredis institutionem inst. de leg. G. imprimis de fid. ber. b Duaren. ff. h. t. c Schneid. in G. extraneu n. 6. inst. de her. qual. & diff. d t. t. ff. & C. l. fin. G. sin autem Schneid. d. loco. Hugo Donell. in comment. iur. ci. h. t.

THESIS I.

PRIMUM REMEDIUM EST ius deliberandi a. Deliberare autem nihil est aliud, quàm consultare utrum expediat adire hereditatem nec ne b.

De primo remedio quid.

a Schn. d. G. extraneis n. 6. b l. Aristo. 5. ff. h. t. Cuius in par. ff. & C. h. t. Vlp. in fragm. tit. 2 z Myns. inst. de hered. qual. & diff. G. extraneis n. 4.

Azo in sum. in pr. Sich. in rub. C. b. t. in pr.

II.

Ad quod duplex tempus constituitur, vel annale a; Quæ species vel novem mensium b, non tamen minus centum die- & quomodo rum conceditur c: Quod tempus à die, quo scinit hereditatem sibi esse delatam, numerandum d, nec sæpius quàm tempus num- merandum. semel competit nisi ex magna causa e.

a Licum in antiquioribus C. b. t. b l. fin. G. & hec quidem C. b. t. c l. 2. ff. h. t. Bald. in l. 1. G. 1. vers. 2. nota. ff. Sich. in rub. n. 5. C.

h. t. Schn. in d. §. extraneis n. 8. ubi etiam Caut. cir. fi. addit. ad Porc. n. 9. Kling. in §. sed nostra inst. de her. qual. & diff. d. d. l. cum in Antiquiorib. ubi gl. in verb. qui sciens Bart. & Bald. in pr. Castr. nr. 3. & 4. Alex. n. 5. las. n. 3. v. 2. & com. Dd. Sieb. in l. quoniam 7. n. 4. C. h. t. e. l. nec non 3. cum l. seq. ff. h. t.

III.

**Causa effic.
huius remedii
& quib. de-
tur.**

Datur autem tempus illud vel à principe *a*, vel à prætore *b* omnibus heredibus *c*: Nectantum extraneis *d*, verum etiam suis *e*, & tam scriptis quam ab intestato *f*, venientibus heredibus *g*, & quoque tutori pupilli *h*, atque minoris curatori *i* hoc arbitrio frui permittitur: Et si plures heredes non unius gradus sunt, alii in primo alii in secundo gradu instituti, sicut gradatim instituti sunt, ita etiam gradatim eis tempus præstituendum *k*.

a l. fin. §. & hac quidem v. sed quia C. h. t. b l. 1. §. ait prætor ff. h. t. & d. §. & hac quidem versic. indulgemus c d. l. Arist. 5. & l. si quis 8. cum l. seq. ff. h. t. d d. §. extraneis Inst. de hered. qual. & diff. & ibid. Myns. e d. l. si quis 8. cum l. seq. ff. h. t. Ang. Porc. Cam. Mynsing. in d. §. extraneis inst. de her. qual. & diff. t VVes. in par. ff. h. t. g d. l. 1. h l. ait prætor 7. ff. h. t. Azo in sum. C. b. t. l. si curatoris 9. d. l. cum in antiq. 19. ubi Iason in pr. b. t. i d. l. 7. & l. si curatoris 9. d. l. cum antiq. ubi Iason, h. t. k Francisc. Duar. d. loco & tractatur hac quæstio in l. sed si plures 10. ff. de vulg. & pupill.

IV.

**Quibus
detur.**

Necessariis verò heredibus *a*, hoc deliberandi arbitrium neque prætorio neq; civili jure *b* competit. Hinc quæri potest, an servo, si heres institutus sit, vel ejus domino, cui hereditas acquiritur *c*, tempus ad deliberandum detur? Ulpianus domino dari ait, cum servi pro nullis habeantur *d*. An idem quoque de filiofam, cum prætorumque servorum jure censeatur *e*, dicendum sit, quæritur, ut quemadmodum domino sic etiam patri tempus deliberandi detur? quod Francisc. Duar. negat *f*. Legatariis quoque tempus ad deliberandum non præstitui, neque edictum ad eos pertinere *g*, nemo est, qui ignoret, cum legatum legatariis non ita damnosum sit, quemadmodum heredibus hereditas *b*.

a Inst.

a *Inst. de hered. qual. & diff. in pr. ubi gl. in verb. pretium Vigl. Baro Myns. Porc. n. 2. & Dd. com. Quia sive velint sive nolint coguntur adire hereditatem d. G. Cuius. in parat. C. h. t. n. 2. b Cuius. d. loco. c l. acquiritur & l. etiam de acquir. rer. dom. & G. item nobis insti. per quas person. cuiusq. acq. Franc. Duar. d. loco. d l. quod attinet ff. de R. l. Cagnol. l. qui Testa. § servus ff. de testam. l. de pupillo § servo ff. de no. op. nunc. l. nunquam §. si servus ff. de usucap. l. 1. ff. eodem ubi gl. in verbis ap. Prætozem l. nullo ad l. Corneliam de falsis & in l. Aquila pecudibus comparantur t. t. ad l. Aquil. & mortuis similes sunt l. servitatem de R. l. & sunt *ἀνεύρομαι*: teste Theoph. in tit. de stip. serv. inst. c §. sive autem insti.: de stipulat. serv. ubi Porc. n. 5. Hotom. in enunc. 2. Myns. n. 2. f super cap. 1. ff. h. t. sed utriusq. tam patri quam filio dari affirmat cum neuter sine altero hereditatem repudiare possit l. fin. C. de bon. qua lib. l. is qui heres 1 3. §. fin. ubi gl. cum l. seq. ff. de acquir. her. Bart. in l. 1. in pr. v. Quaro quid in filio ff. h. t. Duar. d. loco. g Sich. in rub. n. 3. C. gl. in l. 1. verb. petet ff. h. t. h Franc. Duar. d. loco & diversitatis ratio traditur in l. si hereditatem ff. mandati.*

V.

Deliberationis effectus varii sunt: 1. est, ne præcipietur heres, & in iudicio iudici respondere cogatur, an velit heres esse vel non a: Deinde ut heredes, nisi intra tēpus præstitutum hereditatem repudient vel adeant, creditoribus omnibus teneantur b: Tertio, res hereditariæ non diminuantur c, nisi adito prætore: tunc enim res tractu temporis petituras, sumptuosas & id genus alias iustis precii vendere licet, ut res alienum sub pœna debiti solvatur d, de reliquis non item e. Sic quamdiu pupilli oomine tempus ad deliberandum petitur f nisi iusta subsit ratio g.

Effectus deliberationis.

a a Francisc. Duar. d. l. Hug. Don. in comment. iur. civ. ff. h. t. cap. 1. b d. l. fin. §. fin. autem ult. C. h. t. Franc. Duar. d loco de iure Saxo. v. ultra vires non tenentur vide inf. c d. l. ait prætor 7. ff. h. t. l. si sciens 26. ubi Costal. ff. de contr. empt. arg. l. Divus ff. de petit. hered. d d. l. Arist. 5. §. si maior ubi Bart. ff. h. t. e d. l. 7. & d. l. 26. f d. l. 7. §. merito ff. h. t. Vves. in par. ff. n. 4. g d. l. Arist. 5. §. si maior. ubi Bart. & Bald. cum l. seq. d. l. ait prætor ubi gl. & Bart. ff. h. t.

VI.

Iuris deliberandi intra annum fit transmissio in heredem

redem heredis quemcunq; sive extraneum *a*, sive suum *b*, cum potestate adeundi vel repudiandi *c*.

a ex constitutione Iustiniiani l cum in antiquioribus C.eod. tir. l.un. §. in novissimo C.de caduc.toll.Schn.de success.ab intest. f. 351. *b* propter ius suitatis ante const.Iustin.Franc. Duar.d.l.c.1. c d. l. cum in antiquioribus 19.C.h.t.anno.v.elapso here ditas non adita non transmittitur regulariter, nec ius aliquod adeundi.

VII.

Alterum res
mediam.

Occasio in-
ventarii.

Inventari-
um quid &
quotupl sit?

Hæc de jure deliberandi breviter dixisse sufficiant. cum autem modus iste periculosa plenus sit alea *a*, adeo, ut ab ipso imperatore vetus gravamen dicatur *b*, Iustinianus, ne dum lucrum sperat, in propriis periclitentur, saluberrimum adhibuit remedium *c*, quod ipse beneficium & æquissimam constitutionem appellat *d*, inventarium videlicet, quo confecto nulla deliberatione opus est *e*. Inventarium autem, de quo hic agimus, est descriptio singularum rerum, quæ mortis tempore in hereditate sunt, publicè & solenniter facta *f*.

a Hug. Donell. comment. iur. civ. c. 3. ff. h. t. *b* d. §. extraneis versic. sed nostra Instu. de her. qual. & diff. c d. l. sin. C. de iure delib. Donell. d. loco. *d* d. §. extraneus inst. de her. qual. & diff. e d. l. sin. §. 13 & hæc quidem C. de iu. delib. Quia hoc beneficio omnes incommoditates declinare potest Dan. Venat. in parasit. C. h. t. n. 10. f Francif. Duaren. d. c. 1. ff. h. t. Hug. Donell. in comment. iur. civ. ff. eod. Fr. Porc. in tr. de invent. Inventariorum enim duo genera præcipua sunt: unum tutoris l. tutor 7. & l. sine hered. 32. ff. de admin. & peric. tut. adeo id necessarium est, ut si tutor facere neglexerit, dolo fecisse videatur d. l. tutor 7. nisi iustissima causa, cur id non factum sit, allegari possit, d. lo. alterum heredis de quo hic alias quinq; inventariorum genera recensentur à Montic. c. 1. n. 17. Specul. in tit. de instru. edit. §. fin. Fran. Porc. in tr. de invent. c. 1. n. 1.

VIII.

Qui inven-
tarium face-
re cogantur
& qui non?

Et quidem omnes heredes tam sui quam extranei, sive ex testamento sive ab intestato, sive ex assè sive ex parte, sive instituti sive substituti *a*, inventarium facere tenentur, nisi expressim à lege excipiantur *b*.

a d. l. sin. §. 1. cum igitur C. h. t. *b* Excipitur autem sicut succedens

cedens in bonis vacantibus vel delinquentis, non autem si iure communi
l. 1. §. an bona ubi Bart. l. non possunt 1 1. ff. de iure fisci Bald. in l. et-
iam n. 5. C. ad l. Falcid. & in l. fin. in pr. n. 7. C. h. t. Ecclesia vel mona-
sterium Abbas in c. quorundam n. 4. ext. de testa. executor testamen-
tarius Bald. in autent. sed cum testator in fi. ubi Dd. C. ad l. Falcidiam :
pater arrogator in bonis filii premorientis &c. Bald. in l. iubemus in
pr. n. 1 5. C. ad SC. Trebell. per §. instit. de acquis. per arrogat. Heres
illius, qui si vivet creditoribus ultra vires non teneretur Montic. in
tr. de invent. c. 6. n. 1 8. usq. ad n. 34. non autem is cui bona libertatis
causa addicta sunt las. in d. l. fin. §. etsi prafatam n. 2. vers. 3. contra
Ang. in l. 1. §. hac n. 7. ff. si cui plus quam per l. Falcid. nec pupillus, nec
minor. 2 5. annis licet restituantur §. pupill. ubi gloss. in ver. nihil autem
de hæc. & Falcid. nec mulier Peck lib. 1. de testa. coniug. cap. 2 3. vel
ruficus Montic. d. c. 6. n. 44.

X.

Heredis quoq; heredi inventarium ab ipso cœptum
absolvere neglectum conficere licet a: creditoribus ve-
rò recusante herede inventarium facere non permittitur
b, sed fideicommissario universali ab herede confectum
inventarium prodest c.

a *l. si quis filium §. 1. de acquir. hered. modo intra 90. dierum*
vel unius anni spacium succedat Montic. cap. 5. n. 54. b quia partim
favore heredis introductum est inventarium, sive potius quandoq; ob-
est, si hereditas non sit solvendo c cont. Fab. in §. extraneis instit. de
hered. qual. & diff. Montic. cap. 5. nu. 56.

X.

Materia inventarii omnes res hereditariæ sunt, quæ Materia.
tempore mortis defuncti fuerunt: de illis enim rebus in-
ventarium confici debet, quas habebat defunctus tempo-
re mortis suæ.

d. l. scimus §. fin. autem dubius Dan. Venat. in parat. C. de iuro
delib. n. 1 1. d. l. fin. §. fin. autem ubi Dd. de Montic. in tr. de invent. c.
7. n. 8. & 9.

XI.

Hinc quæritur an etiam agri vectigales & prædia
Emphiteutica inseri debeant a, & nunquid res deposti-
tæ, commodatæ, pignoratæ, conductæ & similes b, item
fructus

fructus post mortem percepti *c*, & an credita & debita sint inferenda in inventariū *d*, & tutius est ut redigantur.

a Bald. per tex. in litem videndum §. fin. & l. seq. ff. de petit. hered. *b* ex d. l. fin. §. fin. autem dubius Schn. in d. §. extraneis n. 13. in l. tit. de her. qual. & diff. contrarium facit l. is cui §. bonorum ff. ut in possess. legat. *c* Montic. cap. 6. n. 10. & 14. *d* d. l. fin. §. in computatione v. fin. v. Montic. c. 2 & 6. nu. 1.

XII.

Heres verò proprias res inferens, eas amittit, si id sciens fecerit *a*, alienas inferendo nullum absenti domino affert præjudicium *b*.

a l. si. circa prin. C. arbitr. tut. Si non in totum saltem ad integram leg. & eris alieni solutionem Montic. cap. 6. nu. 4. *b* presenti enim & tacenti non tamen ignorantiam tantum præiudicabitur l. fideiussor §. 1. ff. de pignor. secus si ignorat necesse enim præsumitur rem suam amittere velle l. cum de indebito ff. de probat.

XIII.

Forma.

Forma inventarii in certis solennibus à Iustiniano expressis *a*, consistit, quæ adeò necessaria sunt, ut quibusdam eorum omisis, heres omnibus creditoribus & legatariis obnoxius fiat in solidum *b*.

a d. l. fin. C. de iure delib. *b* d. l. fin. C. & ibi Dd. que tamen omnia de consuetudine non semper adhibentur Iason in d. l. fin. n. 5. in si. & Paul. de Cast. post Bald. in d. l. fin. Myns. cons. 79. n. 51.

XIV.

Nam requiritur, ut heres, ex quo sibi delatam scit hereditatem *a*, intra 30. dies inventarium inchoet *b*, & si bona sint præsentia intra 60. dies perficiat, & sic intra tres menses inventarii confectionem impleat *c*. Sin autè à locis, in quib. res hereditariæ vel maxima pars posita est, heredes abesse contigerit, unius anni spacium à morte testatoris numerandum ad consummationem inventarii vel per se vel per instructos procuratores conceditur *d*.

a d. l. fin. §. 2. Schn. d. §. extraneis n. 12. Inst. de hered. qual. & diff. Porc. c. 3. n. 11. Dan. Venat. in parat. C. de iure delib. *b* Porcell. §. 2. c. 2. n. 1. Ang. in d. l. ult. §. fin. verò Spec. de instrum. edit. §. fin. & ibi lo Andr. in addit. & alij à Porc. adducti. *c* d. l. si. §. fin. autem du-

buis

blus ubi Sich. n. 1. & 4. Bart. in §. cum igitur in 4. opposit. ubi etiam Bald. n. 3. Alex. in pr. n. 6. Iason n. 3. & Dd. com. C. de iu. delib. Porcel. in tr. de invent. c. 2. n. 1. & 3. quest. 4. in pr. nu. 10. cum seqq. Coras. nu. 16. Montic. c. 7. n. 5 & Schn. in d. §. extraneis nu. 12 & 13. Myns. in §. sed nostra nu. 3. & 4. instit. de her. qual. & diff. Col. 2. part. c. 3. n. 379. & 389. de process. execut. d. d. l. fin. §. sin autem dubius versic. sin a. à locis ubi Dd. C. h. t. Schn. & Mynsing. d. locis Dyn. in tr. de presc. 21. n. 4.

XV.

Quod inventarium per manum publicam conscribatur *a*, ita, ut venerabile crucis signum ab herede præpositum sit ex consuetudine *b*, & omnes res absq; ulla malignitate inventario esse descriptas, heredis subscriptione exprimat *c*, cum protestatione *d*: Si verò heres literarum ignarus fuerit, alius adhuc notarius adhibeatur, qui vicem eius suppleat *e*.

a d. l. fin. v. præsentia Tabell. Dan. Venat. in p. r. C. de iure delib. n. 12. præsentia enim tabellariorum necessario requiritur d. l. ult. §. 2. Nov. 1. c. 2. verb. tabularijs (Diss. Guid. pap. d. tr. nu. 23.) Donell. in comment. iu. civ. d. loco, *b* d. l. fin. §. sin a. dubius ubi Dd. *c* d. §. sin a. dubius Montic. c. 7. n. 56. in tr. de invent. d. d. §. 1. ubi Dd. de quo latius Ang. n. 2. ante finem Schn. in d. §. extraneis n. 15. inst. de hered. qual. & diff. Montic. c. 7. n. 52. *e* d. l. fin. §. 2. vers. vel si ignarus Montic. d. cap. 7. n. 56. subscribens enim totam facere scripturam censetur l. si quis ex argentarijs §. 1. ff. de eden.

XVI.

Citentur quoq; creditores, fideicommissarii & legatarii omnes & alii quorum interest, vel hisce absentibus eorum amici *a*, & si horum copia desit, tres testes idonei illorum loco adhibeantur, qui iudicis arbitrio æstimabuntur, an idonei sint *b*. Tres insuper testes ætui inventarii conficiendi adhibeantur *c*, vel ad minimum duo idonei *d*, qui heredem cognoscant *e*, quibus offerantur res hereditariæ inspiciendæ, & per quos inchoatio & perfectio inventarii in publicatione *f* probari possit, & qui tabularium pro herede literarum ignaro subscribens tsm videant *g*.

a Guido

à Guido Papæ de invent. n. 2. d. l. fin. §. sin autem dubius autent. sed cum testator C. ad l. Falcid. gl. in d. autent. sed cum testator in verbo legatariorum C. ad l. Falcid. Bart. & Bald. n. 6. in d. §. cum igitur las. in pr. n. 3. vers. 5. Alex. n. 8. d. l. 14. fin. §. & si præfatam b Novell. 1. c. 2. §. 2. d. l. scimus §. sin autem Dan. Venat. d. loco arg. l. 1. §. 2. ff. de iure delib. Goth. in d. §. 1. c. d. l. scimus. §. subscriptionem Dan. Venat. d. lo. d Iason in d. l. fin. in pr. nu. 4. versic. 8. ubi etiam Alex. num. 6. in fin. Schneid. in d. §. extraneis nu. 14. insit. de her. qual. & diff. c. d. §. sin autem dubius ubi gl. in verb. cognoscant & Sich. n. 23. Bart. & Bald. n. 16. & 18. in d. §. cum igitur Alex. in prin. n. 8. las. n. 4. vers. 8. requir. Rol. à Vall. vol. 2. cons. 73. n. 14. & 15. Porcell. de invent. cap. 2. nu. 7. & 8. Corras. n. 13. f. necesse enim est, ut inventarium publicetur Bart. in d. l. fin. in pr. C. de iur. delib. Montic. in tr. de inven. c. 7. n. 62. g. d. l. fin. & Dan. Venat. ibid.

XVII.

Iudex quoq; in plerisq; locis hodiè adhiberi solet a: licet Iustinianus hoc non requisierit b. In quo tamen & similib. variantes locorum consuetudines attendendæ sunt c. Omnia autem hereditaria bona tam corporalia quam incorporalia, mobilia & immobilia, &c. ut dictum est, inventario inscribantur d.

a Montic. c. 7. n. 12. b d. l. fin. C. de iur. delib. & in authent. de hered. & falcid. c Schn. in d. §. extraneis n. 18. vide Iason. in d. l. fin. in pr. n. 5. in fin. quoniam consuetudo inveterata communiq; recepta consensu est altera lex l. de quibus ff. de LL. Specul. in tit. de instr. edit. §. fin. 8. ibi & Ioan. Andr. vnde etiam consuetudo, ne heres ob omissionem inventarii teneat, valet Montic. cap. 3. n. 11. ita secundum communem in his Thuringiæ partibus observantiam, inventarium intra 30. si modo fidem mereri debeat, confici oportere testatur Colerus in tr. de process. execut. lib. 2. c. 3. n. 388. cum seq. d Schn. d. §. extraneis num. 13. instit. de her. qual. & diff. & sup. thes. 10. 11. & 12. Hæc de forma: Sequuntur effectus.

XVIII.

Effectus inventarii quod attinet, heres intra tempora pro confectioe inventarii indulta, neq; ipse debitores molestare, neq; à creditoribus conveniri potest.

d. l. fin. §. donec C. de iur. delib. Donell. in comment. iur. civ. d.

loco Sed si debitores fuerint suspecti de fuga, etiam pendente dilatio-
ne pro faciendis inventariis, poterit petere à iudice, ut debitores, litis
detineantur in personis vel rebus Colerus 2. part. 3. n. 107.

XIX.

Nec heres conficiens inventarium, ultra vires here-
ditarias creditoribus & legatariis tenetur a: Neque actiones, quas contra defunctum aditione confundit habebat,
tur, quin imò quasi nunquam adiuvisset, quantitatem sibi
debitam retinere potest b. Consequitur etiam iure re-
tentionis, quicquid in funus, testamenti insinuationem,
inventarii confectioem & alias necessarias causas expen-
dit c: Et primo venientibus creditoribus vel legatariis,
si plures sint, rectè solvere potest d, nec illis contra hære-
dem sed contra legatarios vel creditores, quibus res in
solutum datae sunt, actio competit e.

a d. l. fin. §. et si prefatam et d. §. si v. non fecerit Dan. Venat.
in parat. C. de iure delib. n. 13. quia inventarium conservat heredem
sine damno Montic. in pr. n. 40. et cap. 9. n. 1. et facit censeri here-
dem non adivisse Monic. d. lo. n. 42. regula 4. b d. l. fin. §. in com-
putatione l. debitori C. de pactis Montic. d. pr. n. 40. Dan. Venat. d.
lo. et d. l. scimus §. si v. et ipse eod. quia inventarium secernit bona
Montic. in d. prin. nu. 39. et nu. 49. c d. l. scimus §. in computatione
Dan. Venat. in parat. C. de iur. delib. Montic. c. 9. n. 9. Ampliatur id in
ægritudine in praxeneticis pro venundandis rebus hereditariis et c. ut
ibi et l. in restituenda C. de petit. hered. et l. legatum C. de relig. d
d. l. scimus §. et si prefatam Schneid. in d. §. extraneis instit. de hered.
qual. et diff. e Dan. Venat. d. loco n. 13. et d. l. scimus §. et si prefatam
C. de iur. delib. Mont. d. c. 9. n. 6.

XX.

Et quamvis adiens hereditatem non confecto inven-
tario creditoribus in solidum etiam ultra vires heredita-
rias de iure civili teneatur à iure tamen Saxonicò non
potest conveniri ultra vires hereditarias b.

a d. l. ult. §. sin autem C. de iure delib. b Landr. lib. 1. art. 6.
in pr. et ibi additio ad vers. quatenus defuncti hereditas et gl. in vers.
debita etiam defuncti et in lit. A. et in Weichbildt art. 26. col. 3. aut.
diff. lib. 2. diff. 38. Coler. 2. par. c. 3. n. 383. Benuf. de iuram. f. 452.
Hart. Piff. 2. q. 2. nu. 44.

COROL-

COROLLARIA.

I.

An jus adeundi sit perpetuum, nec ne? Affir.
gl. in l. licet & ibi Dd. C. de iure delib.

II.

An tempus inventario præfinitum impedito
currat? Neg. benignior est.

Bald. in l. facultas C. de iu. fisci.

III.

An filius non conficiens inventarium legiti-
mam amittat? Neg.

*Com. Bald. in l. filium quem habentem C. fam. hercis.
Capra consil. 7. facit text. in l. cum tale §. 1. ff. de condit.
& demonstr.*

IV.

An testamento inventarium remitti potest? Aff.
*Dd. in l. nemo potest de leg. 1. Bart. Bald. castrens.
in l. cum tale §. 1. ff. de condit. & demonstr. Dec. cons. 418.*

V.

An fideicommissarius universalis heredem cog-
gere possit: ut inventarium conficiat? Neg.

*Alexand. in l. in ratione 1. §. quod vulgo n. 14. ff.
ad l. Falcid. Cephatus consil. 296. post Curtium seniore
cons. 29. & cons. 66. & Cardi. Parisien. cons. 79. & cons.
25. lib. 2.*

VI.

An filius fideicommissio gravatus, præter legiti-
marum portionem etiam Trebellianicam detrahe-
re possit? quod juri Iustin. minimè consentaneum
est. *Hotom. ill. quest. 35.*

F I N I S.

DISP. V.

DISPVATIO

QVINTA

Quinta Partis Pandectarum

DE ACQVIREN

DA, OMITTENDA HE-
REDITATE, IVRE QVE
TRANSMISSIONIS.

Ex tt. ff. 7. & Cod.

QVAM

D. O. M. O.

SVB PATROCINIO

Clariss. & Consultiss. Viri Dn.

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
proponit

ET

GENERE, VIRTUTE, ERVDITIONE

PRAESTANTISSIMO VIRO, DN. IEREMIAE

RICHELMIO ICTO, ac celeberrimæ Reip.

Göttingensis Syndico dignissimo, patro-

no suo inprimis colendo, offert

& dedicat.

ERICVS HVPEDEN, IVN.

Mundensis Saxo.

Ad diem 3. Augusti hora 6.

IENÆ

TYPIS TOBIAE STEINMANNI.

ANNO MDCCXCV.

DE ACQUIRENDA VEL O-
MITTENDA HEREDITATE
eiusq; transmissione.

Continuatio.

POSTQVAM ea quæ ad testamentorum conditionem pertinere videbantur absolvimus, deinceps exequamur, quomodo post mortem testatoris ad finem ea & exitum perducantur, quod in eo consistit, ut hereditas ad eatur, tabulæ testamenti aperiuntur, præstentur ea quæ relicta sunt, modò de primo sc. de acquisitione hereditatis agemus. *Vvesenb. ff. h. t. Duar. eod. cap. 1.*

T H E S I S I.

Definitio.

ACQUISITIO HEREDITATIS (quod generale nomen est, omnes acquirendæ hereditatis modos continens *a*) est agnitio qua heres delatam *b* hereditatem agnoscit, quod tum facere videtur, cum voluntatem suam verbis vel factis declarat *c*.

a Cuius in part. C. de iure delib. *b* l. 21. §. 2. ff. h. t. *c* l. pro herede 20. eo. §. fin. Inst. de hered. qual. & diff. Vult. lib. 1. iurisp. Rom. cap. 78. Gail. lib. 2. obf. 128. n. 5.

II.

Divisio.

Est autem illa agnitio duplex: Additio & Immistio: hæc prætoria, & suorum & necessariorum est *a*, illa civilis & extraneis heredibus competit *b*: Iure enim civili suis & necessariis heredibus nulla aditione opus est, quia quodammodo domini rerum paternarum existimantur, & ipso iure siue velint, siue nolint *d*, etiam ignorantes & ab-

& absentes e heredes, non autem bonorum possessores fiunt f.

a l. si duo 38. ff. h. t. l. 7. §. restitutus ff. de minoribus l. necessariis 57. ff. h. t. l. si filius 12. ff. de vulg. & pup. sub Vlp. in frag. §. 20. t. 22. b §. in extraneis 5. Instit. de hered. qual. & diff. Cuiac d. l. c l. in suis 14. ff. de suis & legit. hered. l. in suis 11. ff. de lib. & posth. l. 1. §. qui sunt ff. si quis omiff. ca. testa. d §. 3. Inst. de hered. qua ab intest. §. 2. Inst. de hered. qual. & diff. c d. §. 3. l. 30. §. 6. l. furiosus 63. ff. h. t. l. fin. C. de curat. furios. Vlp. in frag. t. 22. §. 20. VVesen. in pr. de hered. instit. in part. n. 3. d. l. necessariis l. more ff. h. t. f Vig. in §. sui aut. n. 4. 5. Inst. de hered. qual. Corras. 6. Miscell. cap. 12. Gail. lib. 2. obs. 129. & 152. n. 11. Gædda. in l. 24. n. 18. de V. S. Cuiac. in l. in suis delib. & posth. Duar. d. cap. 3. pag. 443. Donell. cap. 20. lib. 5. com.

III.

Acquiritur hereditas vel nuda voluntate a, verbis non solennibus, ut vetus cretio b, sed qualibuscunq; declarata c, non solo animo. Hinc quæritur, si institutus dixerit sibi hereditatem non displicere, an videatur adijisse hereditatem? quod Duar. rectè negasse videtur d: Vel pro herede gerendo e, quod is facere videtur, qui rebus hereditariis tanquam heres utitur, vel vendendo res hereditarias vel prædia colendo locandove f: nisi inter gerendum protestatus fuerit, se non ut heredem illa, sed custodiæ & pietatis causa facere g, vel protestatione omissa contrarium evidentissimis probationibus docuerit h. Non autem pro herede se gessisse videtur is qui res hereditarias expilans vel subripiens tenet, quia contrariam voluntatem declarat i. Nec is qui defunctum sepelivit, vel actionem sepulchri violati intendit k.

Quomodo hereditas acquiratur.

a l. 6. C. de iure delib. §. fin. Inst. de hered. qual. b l. Cretionum 17. C. eod. Vlp. in frag. §. 23. cum seq. t. 22. c l. potuit 5. C. de iure delib. l. fin. C. qui admitti ad bon. poss. l. recusari 95. Vigl. d. §. fin. Dissentit Accurs. & communiter Dd. in d. l. potuit. d cap. 3. hic pag. 442. e l. pro herede 20. l. quamdiu 69. ff. h. t. f d. l. pro herede & d. §. fin. Vlp. in frag. t. 22. g d. l. pro herede §. 1. h l. 1. C. de repud. hered. Gail. lib. 2. obs. 128. i l. si quis 21. in pr. ff. h. t. k d. l. pro herede §. 2. & ult.

IV.

Præterea ad acquirendam hereditatem hæc necessaria sunt: Inprimis requiritur ut hereditas sit delata *a* sive ea sit testamentaria, sive legitima *b*. Hinc est quod filii fam. vivis parentibus, nisi iuramento *c*, hereditatibus futuræ renunciare non possint *d*.

a d.l. si quis 21. §. 2. ff. b. t. l. delata de V. S. b. l. 2. de fideicom. liberta. l. si infanti 18. C. de iure delib. c. c. quamvis de pact. in 6. c. licet mulieres eod. l. si alterius in fin. C. si minor se maior d. x. l. 1. C. si adver. vend. d. l. qui superstitis l. neminem ff. b. t. l. 35. §. 1. C. de inoff. test. l. 3. C. de collation.

V.

Deinde heres certus esse debet hereditatem sibi delatam esse *a*: unde consequens est, eum qui scit se heredem esse institutum, sed utrum purè an sub conditione *b*, item quæta ex parte delata sit hereditas, qua ex causa, ex testamento ne, an ab intestato ad se pertineat *c*, ignoret, non posse hereditatem adire, aut aditam retinere.

a l. in repudianda 23. l. pater ff. b. t. l. in totum 76. de R. I. b. l. heres 32. §. 1. ff. b. t. C. l. is qui putat cum l. seq. l. si is ad quem 22. ff. eod.

VI.

Huc quoq; pertinet, ut hereditas purè adeatur, sine die aut conditione *a*, & quidem in solidum, pto parte enim adiri & scindi nequit *b*: Vnde si heres ex asse scriptus dicat nominatim se adire semissem, & repudiare alterum semissem, dicendum est aditionem potiore esse repudiatione, & aditionem partis trahere ad se repudiationem alterius partis *c*: si verò ex parte una scriptus est, ut quantitate, vel ex duabus, ut ex quadrante, & postea ex triente: Hinc sive in primum gradum sit institutus, sive in secundum substitutus, sive habeat coheredem, qui non possit, vel non velit adire hereditatem, sive non habeat coheredem, cogitur & reliquam partem agnoscere *d*.

a l. eum qui 51. §. fin. ff. b. t. l. actus 78. de R. I. b. l. 1. & l. 2. ff. b. t. c. argto l. cum quidam de lib. & posth. d. l. interdum 13. §. 1. de hered. insti. l. si quis 33. eod. l. qui ex duabus 53. l. 2. l. si solus 80. b. t.

VII.

Sic etiam filius non potest hereditatem repudiare, legitimam retinere, ut communiter docetur *a*. Emphyteutica verò bona, repudiata hereditate paterna retinere poterit, si succedit vigore pacti ut filius, non ut heres *b*.

a l. 4. de hered. instit. Coras. & alii ad l. 3. de impub. & aliis substitu. Iason. ad l. filiusfam. §. divi. de legat. 1. Duar. b. t. in fin. contra quam sententiam disputat Vaud. lib. 2. quæst. 18. *b* Gail. lib. 2. obs. 128. n. 18.

VIII.

Adire autem hereditatem possunt omnes dummodo sint habiles, & compotes mentis, sive muti, sive surdi *a*, quæ habilitas tribus temporibus æstimatur, tempore sc. testamenti conditi, mortis testatoris, & aditæ hereditatis *b*; Servus etiam proprius & filiusfam. etsi testamentum facere non possint *c*, iussu præcedente in quorum potestate sunt, hereditatem rectè acquirunt *d*, quod tamen in adventitia filiorum hereditate non exigimus *e*.

a l. mutum ff. h. t. l. ubi non voce de R. I. *b* §. in extraneis In. de hered. qual. *c* d. §. in extraneis d. l. 25. §. iussu l. qui in potestate 6. l. placet 78. l. præter. 93. ff. h. t. *e* l. ult. C. de bon. qua lib. Soarez. in recepti. Sent. n. 2. lit. f.

Qui acquirere hereditatem possunt.

IX.

Item pupillus maior septem annis per se, tutore auctore, etiam eo, qui tutelam non gerit *a*, vel si neque patrem, vel tutorem habeat, prætoris decreto *b* hereditatem acquirere potest. Sic etiam minor qui excessit 14. annum sive adolescens sine curatoris sui consensu adire nequit *c*, Furiosus & is cui lege bonis interdictum est, non per se, sed per patrem si habent, sin minus per curatorem qui eis constituendus, hereditatem adeunt *d*. Pupillus infans hoc est minor septem annis tutore auctore hereditatem acquirere nequit, sed eius nomine tutor vel si in potestate adhuc est pater adit *e*. Per procuratorem hereditas acquiri nequit *f*.

a l. pu-

a l. pupillus 9. l. pupillum 49. h. t. l. cum in causa §. tutor ff. de appellat. l. potuit. 5. C. de iure delib. l. 5. de R. l. Cuiac. 4. ad Afric. ad d. l. pupillum & §. 1. Inst. de aut. tut. b l. si infanti 18. l. bonorum 7. §. qui admitti ad bon. poss. c. Goedd. in l. 21. de V. S. m. 14. Robert. 1. anis mad. 12. Negat. Cuiac. in l. 101. de V. O. d l. cum furiosus 7. §. 3. C. de curat. furios. l. furiosus 63. l. mutum 5. §. eum ff. h. t. c l. si infanti 18. §. 1. C. de iure delib. l. 1. C. ad SCrum Terryll. Cuiac. lib. 1. obs. 34. Olim neg₃ ipse infans, neg₃ eius nomine parens aut tutor adire poterat. arg. a contrario sensu d. l. pupillus 9. & l. pupillum 49. h. t. Paul. lib. 4. sent. 4. 10. §. ult. ratio quia hereditas postulat animum & iudicium d. l. pro herede. & quia est actus legitimus l. actus legitimi 77. de R. l. quod ex benignitate immutarum, sive hereditas sit profectitia sive adventitia d. l. si infanti arg. l. cum oportet. 6. C. de bon. qua lib. Vide Per. Ex. in l. 5. de R. l. & lib. 2. semestr. c. 12. f arg. l. 1. §. ult. de offic. procurat. casar. l. 90. ff. h. t. l. actus 77 de R. l. Cuiac. lib. 1. obs. 34. Diff. Duar. lib. 2. cap. 37.

X.

Finis & effectus.

Finis & effectus acquisitionis est, ut omne ius quod defunctus habuit, heres acquirat, & in eum omnes actiones transeant, quæ defuncto aut in defunctum compete-
bant a, & efficax est non modo in futurum, sed etiam retrotrahitur ad tempus mortis defuncti b.

a l. fin. C. de iure delib. l. 1. & 3. ff. de bonor. poss. §. 5. Inst. de ob. qua ex q. contr. b l. omnia 193. l. 191. de R. l. l. si ex re §. fin. l. 35. ff. de stip. servo.

XI.

De iure transmissionis.

Pertinet & hoc ad effectum, quod hereditatem aditam extraneus post suam mortem ad heredes transmittat a, non aditam autem non transmittit, nisi ius delib-
randi b, suus verò heres hereditatem etiam nondum agnitam non tantum ad suos heredes c, sed quosvis etiam extraneos d. Vbi iam quæritur an etiam emancipatus transmittat, quod Imp. Gordianus negat e, quemadmodum nec transmissionem a descendentes ad adscendentes fieri putamus f.

a l. un. §. in novissimo C. de cad. tollend. l. quoniam sororem C. de iure delib. l. si ex pluribus ff. de suis & legit. b l. cum in antiquioribus

ribus 19. C. de iure delib. Gail. lib. 2. obs. 131. n. 4. VVesemb. Quando dies leg. ced. num. 6. Duaren. cap. 4. hic et dictum thes. 6. disputat, preced. c. l. 3. in princ. Cod. de iure delib. l. apud hostes C. de suis et legit. hered. d. l. 8. C. de suis et legit. l. venire 84. b. t. l. ex militari 1. l. G. fin. iun. et a l. seq. de milit. test. l. herede de G. filius. de castrens. si pec. l. qui duos G. cum in bello in pr. et G. fin. de rebus dab. l. Lucius de iure fisci Duaren. h. t. cap. 5. et cap. 10. de vulg. et pup. sub. Gail. d. lo. c. l. 3. C. de iure delib. Sich. d. l. 3. n. 6. 7. 8. Duaren. d. cap. 5. Videtur dissentire Gail. d. loc. n. 10. F. Forcat. dial. 87. nu. 5. f. 331. Gomez. tom. 1. cap. 9. n. 48.

XII.

Semel autem acquisita hereditas, in posterum repudiari nequit a: Minor tamen b, & is qui metus causa c, hereditati se immiscuerunt, ab hereditate se abstinere possunt.

a G. extraneis 5. Inst. de hered. qual. l. 4. C. de repud. hered. b l. necessariis G. 1. ff. b. t. l. 1. C. si minor. ab her. se ab. l. ait Prator. 7. G. 5. ff. de minor. c. l. si metu 5. ff. quod met. ca. ubi simul de difficillima antinomia inter l. quod si minor 24. G. Scavola. de minor. 25. et Lult. C. de repud. hered.

XIII.

Iuri adeundi quod extraneorum est, 30. annorum spacio præscribitur a, quod tempus ignorantibus & impedito currit b. Interim non negamus creditores & legatarios petere posse ut statim, vel intra annum adeatur hereditas c, quæ petio post nonum à morte defuncti diem faciendâ est iure civili d, Saxonico post 30. dies e.

a Duar. hic cap. 2. Gomez. var. resol. tom. 1. cap. 9. n. 27. per l. in rem 3. l. omnes 4. C. de præscript. 30. vel 40. an. Myns. cent. 2. obs. 71. Corras. lib. 6. Miscell. c. 21. b l. fin. C. de præscript. long. temp. et ibid. Bart. et communiter Dd. c. l. cum antiquioribus l. fin. C. de iure delib. d. Auth. sed neg. C. de sepulc. viol. e Landr. lib. 1. art. 22. lib. 3. art. 15. VVes. in part. hic n. 7.

XIV.

Immistio in suis heredibus est idem, quod in extraneis adire: Hinc definitio Papiniani a, ut immiscere se bonis patris suus heres intelligatur, qui id facit, quod si remoto familiæ vinculo b faceret, pro herede gerere vide-

De immistione.

videretur. Cui iuri nullo unquam tempore præscribi potest c.

a l. eum bonis 87. ff. h. t. Donell. lib. 7. com. cap. 2. vers. de immiscendi verbo. b familia vinculum est patria potestas l. ult. de capit. min. l. pronuntiatio §. 1. de V. S. Donell. d. loc. ubi etiam rationem differentie inter adire & immiscere ostendit. c Coras. & Mynsing. d. loc. Dissentit Gomez var. resol. d. loc. n. 28. & communiter Dd. in l. licet C. de iure delib. Et hæc de hereditatis acquisitione, reliquum nunc est, ut de eius omissione videamus.

XV.

De hereditatis omissione.

Quæ in hereditatis acquisitione necessaria esse diximus, eadem in eius omissione requiruntur a, quemadmodum enim sola voluntate hodiè, olim solemnibus verbis, acquiritur hereditas: ita solo animo & voluntatis iudicio, & quidem contrario omittitur b.

a l. is potest 18. l. 21. §. 2. ff. h. t. b l. omnia 100. de R. l. l. recusari 95. ff. b. t. §. ult. de hered. qual. th. 3. supra.

XVI.

Quotuplex hæc.

Idq; fit duplici modo: Repudiatione & abstentione hæc ex iure prætorio, & competit suis & necessariis heredibus a, quo tamen beneficio privantur, si rem minimam hereditatis abstulerint b: Illa ex iure civili, & est extraneorum c.

a l. necessariis 57. hic l. filius 12. ff. de vulg. & pup. sub. §. 2. vers. prætor Inst. de hered. qual. Vlpian in frag. t. 22. l. si duo 38. h. t. l. iam dubitari 86. in fi. de hered. Instut. b l. si servum §. prætor. ff. h. t. Sutherland. in l. ult. §. si verò nu. 4. f. 871. C. de iur. delib. Duar. hic cap. 3. f. 443. c l. u qui 15. l. 57. ff. b. t. Cuiac. in part. C. de repud. vel abst. hered.

XVII.

Effectus.

Effectus repudiationis vel abstentionis est, ut hereditas omnino amittatur, ita ut nullum postea sit remedium, quo is qui repudiavit vel abstinuit, unquam possit ad eam rursus admitti.

l. fin. C. de iure delib. l. sicut maior. 4. C. de repud. hered.

FINIS.

DISP. VI.

DISPUTATIO

S E X T A

Quinta Partis Pandectarum

EX TITVLIS

III. IV. V. VI. VII. LIB.

XXIX. ET TT. V. XLIII. LIB. FF. AC

CORRESPONDENTIBVS I. C. ALIISQ.

juris civilis textibus

DESUMPTA

Q V A M

Volente feliciterq, Deo auxiliante

SUB PATROCINIO

Clariss. & Consultiss. Viri Dn.

LEOPOLDI HAKELMANNI

I. V. D.

IN PVBLCO PANDECTARVM COLLEGIO
habebit

V A L E N T I N V S F A B E R

Dessaviensis Anbalt.

Ad diem

I E N Æ

TYPIS TOBIE STEINMANNI,

ANNO MDCCCIV.

CLARISSIMO NEC
non excellentissimo viro,

DN. CHRISTOPHORO
RIHCTERO I. V. D. CC-
GNATOSVO HONO-
rando;

E T

PRVDENTISSIMO MVL-
toq; rerum usu instructis.

DN. IOACHIMO ZEISEN,
VIRO EXIMIA VIRTUTE ET
CONSVLARI DIGNITATE IN VRBE
Islebiensi conspicuo fautori suo
amicissimo,

Hasce positiones

Dedicando offert
Respondens.

Continuatio.

CVM in casu deliberationis & aditionis opus est, tabu-
las aperiri, recitari & describi a, quia non aliter de
his controversiis, quæ ex testamento proficiscuntur, trans-
igi potest quam inspectis cognotisq; testamenti verbis b.
Idcirco nunc de tabulis aperiendis sequitur ut videamus.

a Accur. in rub. huius tit. b l. 1. §. 1. ff. quemad. testam. aper.
l. 6. ibiq; Bart. l. 3. l. 1. 2. ff. de transact. Vvesenb. in parat. ff. h. t. & di-
ctum § de trans. tb. 11.

T H E S I S I.

PERIRE AVTEM TABVLAS non est tantum patefacere testamenti
tabulas naturaliter, sed & civiliter, se-
cundum leges & mores civitatis, in qua
fit apertura a, Et si quis non negans a-
pud se tabulas esse, non patiatur inspici
& describi; omnimodo ad hoc compel-

Testamenta
quemadmo-
dum aperis-
antur.
Aperire
quid.
Actio cui &
contra
quem.

letur actione de tabulis aperiendis b, quæ datur adver-
sus omnes, penes quos tabulæ sunt, omnibusq; compe-
tit quorum interest c, posteaquam de calumnia iura-
runt d.

a Cuiac. in parat. C. h. t. b l. 2. §. fin. ubi Bart. ff. h. t. c l. 1.
& Vvesenb. in part. ff. h. t. d l. pen. C. h. t. l. 1. C. de iurciurand. prop. ca-
lumn. dan. l. thesaurus 1 §. ff. ad exhib. Cuiac. in parat. C. h. t.

II.

Verum ante publicationem magistratus officium
est, ut prius cogat signatores, hoc est, testes convenire &
sigilla sua recognoscere vel negare se signasse a: & si quis
eorum neget, non eo minus tamen aperiuntur, sed hac
ratione suspectæ fiunt b.

Quomodo
fiat apertum

A 2 a l. 4.

ā l. 4. c. 1. ff. h. t. Paul. lib. 4. sent. 6. ibiq. Cuiac. b. l. 1. in fi.
lunct. gl. & Dd. ff. h. t.

III.

Sed si quis ex signatoribus aberit: mitti debent tabulae testamenti, ubi ipse sit, ut agnoscat, et si forte omnibus absentibus, causa aliqua aperiri tabulas urgeat: debet proconsul curare, ut intervenientibus optimae conditionis viris aperiantur, & post desertum & recognitum factum, ab iisdem, quibus intervenientibus aperta sunt, obliquentur: tunc deinde eo mittantur, ubi si signatores sint: ad inspicienda sigilla sua a. Mortuo vero uno vel altero ex testibus, nihilominus testamentum exitum habere cum Viglio b, contra Bartolum c, verius existimamus

a text. expressus in l. sed si 7. ff. h. t. l. testamenti 2. C. eod. Paul. 4. sent. 6. §. 2. b in §. sed cum aliquis 7. Instit. de testam. orat. nu. 9. c in l. 2. ff. h. t.

IV.

Apud quem Agantur vero haec non coram quolibet magistratu, (quamvis de consuetudine id permittatur) sed in urbe apud magistratum census a, in provinciis apud praesides b, Quod manus iudices interdum sibi arrogasse, ut & defensores ecclesiarum c, postea quaestori delatum esse constat d.

a l. testamenta 18. l. consulta 23. cum marg. Gothofr. C. de testam. l. in hac 20. C. de donat. b Cuiac. lib. 4. recepti sunt. Paul. 6. c l. omnes 33. §. praeterea 2. l. repetita 41. C. de Epis. d Novell. Leon. 44.

V.

Quid petatur. Petitur hac actione omne id, quod ad causam testamenti spectat, utpote codicilli, seu scriptura quolibet modo formata a, praeter tabulas pupillares, quae, etiam si non fuerit superscriptum ne aperiantur, attamen si seorsim eas signatas testator reliquerit b, absque iusta cognitione causae non aperiantur c: quemadmodum & pars d, quam testator publicari voluit. Diem etiam & consulem non patitur praetor, describi vel inspicere.

a l. ult. C. h. t. l. 2. §. 2. & gl. ff. h. t. b l. pupillares 8. ff. h. t. §. si

fin autem 2. *Instit. de pupill subst Caius lib. 2. Inst. 4. §. 3. c vid li-*
cer si mulier ventris nomine in possessione sit , aperuntur sunt tabulae ,
ut sciatue cui dem in lra sit curatio l si mulier 9. ff. h. t. d l. eius 3.
C. cod. e l tabularum 2. §. item 6. ubi & ratio additur gl. & Bart.
ff. h. t. Cuiac. in parat. C. h. t.

VI.

Hic discutienda venit quæstio: si duo testamenta eo-
dem die confecta in publicum producantur, quod nam
eorum prævaleat? Nos cum ex lectura testamentorum
apparet quod posteriore loco fuerit conditum id præva-
lere, sin minus, neutrum valere asserimus.

gl in l. fin. in verb. missus C. de edict. D. Had. toll. Iul. Clar. in
§. testamentum quæst. ult. qui dicit communem esse Doctorum opinio-
nem probans ex Bertr. consil. 2 2 3 lib. 1. in part. 1. & aliis ibi allegatis

VII.

Cum de vita testatoris dubitatur, testamentum non **Quando.**
aperitur quàm cognita causa a: si constat eum rebus hu-
manis exemptum esse à præsentibus intra tertium aut
quintum diem iure communi b, intra trigésimum iute
Saxonico c, à morte defuncti.

a l. 2. §. si dubitatur 4 ff. h. t. quomodo probetur mors testato-
rorū videri est apud gl. & Bart. nimirum per famam aut unum testem
b Paul. l. b. 3. recepti sent. 6. ibidem Cuiac. c Landrecht lib. 1. art.
22. lib. 3. art. 15. aut diff iur. civ. & Saxon. 2. diff. 43. alias. 37.
Vves. in parat ff. de iur. delib. nu fin. & h. t. nu. 4.

VIII.

Hoc iudicio efficitur, ut deinceps tabularum publi- **Eff. Aus.**
ca & rata constet fides, atq; autoritas a, deq; relictis a-
gi possit b. Et quamvis tabulæ intercidant, nihilominus
relicta valeant & debeantur.

a l. publicati 2. C. de testam. b l. 1. ff. h. t. c d. l. publicati
2. l. unica ff. si tab. test. ext. gl. & D. in l. cum instrumentis 1 c. cum l.
seq C. de fid. instrum. Vves. in parat. ff. h. t. num. fin.

IX.

Ad fine huius actionis remediū est interdictū de tabu- **De tabulis**
lis exhibendis, ex quo datur actio contra tabularum pos- **exhibendis.**

Adinis a-
ctio.
Adversus
quos.

sefforem *a*, aut depositorem & detentorem *b*, penes se tabulas esse negantes *c*: si servus dominus *d*: si pupillus tutor *e*, hoc nomine convenitur, etiamsi quis dolo malo desierit possidere *f*.

a d.l. tabularum 2. §. fin. ff. quemad. testam. *b* l. locum 3. §. si tabula & §. seq. ff. de tab. exhib. *c* Gothofr. in §. fin. d.l. tabularum 2. VVes. in part. ff. de tab. exhib. num. 5. & 6. Cuiac. in parat. C. eod. *d* d.l. locum 3. §. si penes 4. *e* l. si fini 4. ff. h. t. *f* l. 1. d. l. locum 3. §. si quis 6. ff. h. t.

IX.

Quid petatur.

Petitur ut tabulæ, quamvis falsæ & imperfectæ sint, exhibeantur *a*: & si non exhibeantur, venit in hanc actionem quanti interest actoris exhibitas fuisse *b*.

a d.l. locum 3. §. hoc interdictum 7. *b* d.l. locum 3. §. condemnatio. 11. VVes. in parat. ff. h. t. u. 8.

X.

Qualis.

Hoc interdictum etiam post annum competere constat *a*, nec heredibus ceterisque successoribus denegetur *b*, in heredes verò non competit nisi eas detineant aut in dolo malo sint *c*.

a d.l. 3. §. pen. vide Rob. lib. 1. recep. iur. civ. lect. 29. & 2. animad. 24. VVes. in parat. ff. h. t. num. 8. & Cuiac. in lib. 4. recep. sent. Paul. 7. & 16. obs. 28. Anton. Mercat. 2. notat. 24. *b* d. l. locum 3. §. fin. *c* VVes. in parat. n. 8. & hac de apertura testamenti.

XI.

Si quis omif-
sa causa tes-
tamenti.
Transitio.

Verum enim verò cum multi propter onera legatorum evitanda, omiffa hereditate, ad quam per testamentum vocati sunt, in fraudem legatariorum tanquam ab intestato succedere contendant: iusta methodo ad huius considerationem iam vocamur *a*. Qui igitur hoc animo aditionem hereditatis omittunt, & ab intestato possident, edictum prætoris, si omiffa sit causa testamenti incurrunt *b*, ex quo utilis datur actio *c*, legatariis & fideicommissariis contra illos, perindeque habentur atque si ex testamento adiffent *d*. Quod adeò verum sive ipsimet sint instituti vel filii eorum aut servi *e*, dummodo de institutione sint certiorati *f*.

Utilis actio.
Cui & con-
tra quem.

a gl. in rub. tt. ff. si quis omiff. caus. t. ff. h. tot. t. t. ff. & C. si quis omiff. & c. Conrad. Lag. in meth. iur. par. 4. cap. 28. num. 3. & 4. c. l. si non solum ff. h. t. VVesenb. in parat. eod. Conrad. Lag. d. l. nu. 5. d. d. l. si non 10. l. si duo 18. ibi Bart. in pr. ff. h. t. c. l. i. §. & parat. vi. l. si filius 21. ibiq. Bart. & gl. ff. d. t. f. d. l. 1. §. sin autem 4.

XII.

Veniunt in hanc actionem omnia, quæ legatorum & fideicommissorum nomine relicta sunt, veluti libertates *a*, hereditas *b*, vel pars illa quam quisq; sic ab intestato possidet *c*, ubi tamen illud beneficium in præstatione heres habet, quod si omnia in testamento præstare debeat nec illi relinquatur quarta, iure legis Falcidix eam sibi retinere possit *d*, utpote & patrono legitima sua salva permanet.

Quæ in hanc actionem veniant.

a l. d. libertatibus 12. in pr. ibi legatorum l. si servum 28. §. fin. l. qui omiffa 29. ff. h. t. l. 2. in pr. C. eod. *b* d. l. 28. §. fin. *c* si duo 24. l. si duo 18. in pr. ff. h. t. *d* d. l. si duo 18. §. fin. l. quia autem 6. in pr. l. cum servus 28. in fin. cum l. seq. ff. h. t. l. si proculiana 3. C. eod. Conrad. Lag. parat. 4. c. 24. num. 14. & 15. *e* l. si præterea 19. d. l. quia autem 6. §. si patronus 8. ff. h. t.

XIII.

Perpetua *a* quoq; est & stricti iuris *b*, tamen propter summum favorem, qui ultimis voluntatibus debetur *c*, leges patiuntur hanc imitari naturam actionum bonæ fidei, ita ut in ea veniant non solum accessiones principales *d* Sed & fructus atq; usuræ à tempore mortis *e*.

Qualia.

a d. l. de libertatibus 12. in fin. ff. d. t. *b* arg. §. actionum instit. de act. c. l. 1. C. de SS. Eccles. *d* quæ pars rei legata esse censetur l. quod. in rerum 24. ff. de leg. 1. *e* iuxta. t. C. de usur. & fruct. leg. Et hæc si quis omiffa causa testamenti ab intestato successerit.

XIV.

Porro ad officia heredis, sive sit suus sive extraneus *a*, sive masculus sive foemina *b*, pertinet etiam vindicare mortem testatoris occisi, & de servis quæstionem habere, habitaq; ea, de noxiis supplicium sumere *c*, quod fit quando dominus à familia vel ab alio necatus dicitur *d*, & servi cum potuissent auxilium ei non tulerunt *e* prius atq;

Ex SC. Sylaniano quo modo heres dicat aufertur.

itaq; e familia torqueri debet & si consteatur, tunc ir-
terrogetur quo autore & sua ore flagitium admissum sit
f, Assertio verò interfecti nullam probationis vim obti-
net, nisi illata mors aliter probetur g.

a l. si quis 3. non tantū 29. l. necessarios 5. ff. b. t. b l. sororem
10. C. de hu quib. ut indig. l. propter 21. § neptu 1. ff. b. t. l. mater 2.
C. de calumniat. c ut patet ex tor. 11. ff. de SC. Syllan. & C. de his qui
bus ut indig. d Paul. lib. 3. tit. 5. Cuiac. ibidem. e l. 1. in pr. l. 19. ff.
b. t. f l prius 17. iunct gl. ff. b. t. g l. si quis 3. §. si quis 1. ibiq; Bart.
ff. b. t.

X V.

Ante apertas testamenti tabulas a, & aditam here-
ditatem b hæc tractentur. Quod si heres legatariusve
contra edictum sciens prius testamentum publicarit, &
adierit, eripitur quod relictum est & applicatur fisco c;
sin alius, cui nihil relictum, id fecerit, in centum aure-
os condemnatur d.

a d. l. si quis 3. §. quod ad causam 18. ff. b. t. b d. l. 3. §. non
tantum 29. Paul. 3. recept. sent. 5. ubi Cuiac. c l. necessarios 5. §. 1.
b. t. l. si ea 3. C. de his, quib ut indig. Paul. & Cuiac. d. lo. §. 9. d l. le-
ge Cornelia 25. §. ex hoc edicto ibi Bart. ff. si quis omis. caus. & c.

X V I.

Quemadmodum & alioquin heredi, qui sciens qua-
licunq; tandem modo cæsum testatorem, neglecta cædis
vindicanæ cura adiit, hereditas per fiscum aufertur.

l. portiones 21. ff. de his qua ut indig. concordat l. ei qui 20. ff.
epd. l. cum fisco 9. l. si sequens 15. ff. de SC. Syllan. l. si ea 3. l. cum fra-
trem 9. C. de his quib. ut indig.

X V I I.

Moribus nostris hæc vindicanæ necis defuncti cura,
ad solos mares pertinet, eoq; fæminæ hoc SC. non tenen-
tur a: ut nec contra partem lucri capiunt ex transactio-
ne, non vindicanæ cædis nomine ab agnatis aliquo ac-
pto facta b. a Fasch. diff. 63. per. Land. lib. 1. art. 42. & 64. b
Vvesenb. in parat. ff. b. t. in fin. & Sebn. §. actio. Inst. de act. n. 4. in pr.
fol. 631. Fasch. præ al. loc. Reinhar. diff. 46. Henn. God. cons. de homici-
cid.

X V I I I.

De his quib
ut indignis. Eodem modo ex constitutione D. Hadriani fisco ad
hereditates & bona defunctorum aditus patet, cum quis
captans

captans hereditatem legitimam, volentem facere testamentum ne faceret *a*, vel in priore testamento heres scriptus volentem mutare testamentum ne mutaret *b*, prohibuerit, dum id egit fortè ne testamentarius introduceretur *c*, vel ne testes convenirent *d*: Vel coegerit aliquem se heredem scribere *e*. Hæc omnia de dolo interveniente & vi prohibitionis tantum intelligantur, exclusis blanditiis *f*, vnde etiam ijs quorum interest actio de dolo competit *g*.

a l. 1. in pr. ff. l. eos 2. C. si quis aliq. test. prohib. etc. *b* d. l. 1. §. si dominus l. 1. C. b. t. *c* d. l. 1. in pr. d. l. si quis dolo 2. ff. b. t. ibiq; Barr. *e* d. l. 1. C. b. t. *f* d. l. si quis dolo 2. Cuiac. in parat. C. h. t. l. fin. ff. l. fin. C. b. t. VVesenb. in parat. ff. eod. *g* l. Lucius Titius 88. §. Sempronia 4. de leg. 2. Cuiac. in parat. C. in fin. h. t. vide constitutionem elect. part. 3. art. 5. §. fin. Sin autem non dolo malo sed alia ex causa quis suaserit, quo minus hic institueretur, potest, qui damnnum sensit actionem in factum contra suaserem instituere Zas. n. 3 l. in §. actionem instit. de act.

XIX.

Hactenus de testamentis testamentorumq; accidentibus. Quia autem magnam cum illis cognationem habent codicilli, qui quandoq; sub appellatione testamenti veniunt, & in his non minus quam in illis universitas bonorum dari potest, non quidem ut hereditas, sed ut fideicommissum: Quare de iure codicillorum nunc videndum restat. Codicilli sunt voluntatis nostræ sententia coram quinq; testibus *a*, declarata uno contextu *b*, de eo quod quis post mortem suam fieri cupit, sine directa heredis institutione & ademptione *c*.

De codicillis transitio.

a l. hac consultissima §. 1. l. cum antiquitas §. ult. C. de testam. *b* l. fin. §. fin. C. b. t. *c* §. fin. Instit. eod.

XX.

Sicut testamentum aliud scriptum aliud nuncupativum est: ita codicilli in literas mittuntur, aut viva voce coram testibus enunciantur, *a* & veri aut quasi veri appellantur *b*, quorum illi sunt, qui obliquam heredis institutionem habent *c*, & testamenti naturam imitantur *d*, suntq; vice testamenti ab intestato facti *e*: Hi testamento accedentes, ac rursus in testamentarios & subsidiarios

Definitio,

Divisio.

diarios abent, quorum hi testamento inserti, si non valet iure testamenti valeat iure codicillorum, potius clausula codicillaris dicuntur *f.* illi sunt pars atq; appendix, qua testamento aliquid additur vel detrahitur.

a *l. fin. C. de bon. lib. l. fin. in fin. verb. sive in scriptis sive sine scriptis C. h. t. l. generali 13. C. de SS. Eccles. b Vult. I. I. R. 37. fol. 345 c Vult. d. loco. d l. unica §. sancimus 1. C. de Latin. lib. scil. e l. ab intestato 16. ff. h. t. f l. coheredi 41. §. quod si heredem 3 ff. de vulgar. & pupill. substit. l. ex testamento C. de fideicommiss. g Labularum 2 §. ad causam 2. ff. quemad. test. ap. l. quidam 14. ff. h. t. l. si quis 3. §. si quis codicillos 25. ff. de SC. Syllan. Vult. d. loc.*

XXI.

**Efficiens
causa remota.
Impulsiva.
Propinqua.**

Efficiens codicillorum causa remota est L. Lentulus, Augustus & Labeo, qui eos partim invenerunt, partim approbarunt, permoti necessitate, utilitate & Trebatii consilio *a.* Propinqua, voluntas personæ facultatem condendi codicillos habentis. Omnes enim qui testamenti factionem activam habent codicillos facere possunt *b.*

a *in pr. & §. 1. Inst. h. t. Mynsing. in rub. ibidem. b l. Divi 6. §. codicillos 3. l. conficiuntur 8. §. codicilli 2. ff. h. t.*

XXII.

Materia.

Materia est universitas bonorum, quæ codicillis neq; dari neq; adimi directò potest *a:* legata *b,* libertates *c,* & tutelae *d* dari posse non incogniti iuris est, Per fideicommissum tamen iure relinquitur hereditas *e,* sed detracta quarta ex SC. Trebelliano heredi debita à fideicommissario capitur *f.*

a *§. codicillis 2. Instit. h. t. l. hereditatem 2. C. h. tt. Excipiuntur codicilli militis in quibus dari & adimi potest l. quarebatur 19. l. militis codicillis 36. ff. de testa. mil. patris inter liberos Bart. in d. l. militis 36. n. 2. 3. & ad pias causas l. 1. ibiq; Bald. C. de SS. Eccles. b l. o-mne 2. C. commun. de leg. c l. conficiuntur 8. §. si ei servo 5. ff. h. t. d l. testamento 3. l. tutor 8. ff. de testam. tut. e d. §. codicillis 2. l. 2. C. h. t. f l. si ei 2. §. fin. ff. h. t. in d. §. codicillis 2. Myns. Schneid. VVes. Donell. c. 19. lib. 7. comment.*

Forma

a l. si ei 2 §. codicillorum 2. ff. b. t. Cuiac. lib. 2. ad Afric. fol. 33
 b l. unica ff. de condit. ex leg. c secundum gl. in d. §. codicillis Inst.
 h. t. super verb. relinquitur. d Mynsing. in fin. Inst. h. t. quamvis utra
 agatur parum referat, cum utraq; actio eiusdem virtutis esse, eun-
 demq; effectum habere videatur.

XXVII.

Pugnant cum codicillis defectus codicillandi, qui ra-
 tione personæ, quæ non habet potestatem faciendi testa-
 menta accidit a, institutio & substitutio b, aliq; modi
 quibus testamenta infirmantur c: Contraria item de-
 functi voluntas etiam nuda d, nec refert contraria vo-
 luntas an ex verbis vel facto appareat e. Posterioribus
 codicillis non revocatur, nisi contrariis f, Si verò non
 apparet prolatis contrariis codicillis, qui priores, qui
 posteriores, neutrum valere propter incertitudinem
 Mynsing. g tradidit: rectè confecti codicilli, testamen-
 to facto non revocantur h. Agnatione posthumi quoq;
 non rumpuntur i.

a l. Divi 6 §. penult. l. conficiuntur 8 §. codicilli 2. ff. b. t. b
 d. §. codicilli: instit. eod. c Conrad. Lag. d loco n. 10. Melchior Kling-
 Instit. h. t. n. 8. d d. l. si iure 18. de leg. 3. Donell. d. c. 19. e l. cum
 proponatis 3. C. h. t. f d. l. cum proponatis 3. C. h. t. §. ult. & ibi
 Myns. Inst. eod. g in d. §. fin. Inst. h. t. h §. 1 Instit. h. t. Donell. d.
 c. 19. i l. 3 l. ab intestato 16. ff. h. t. Donell. d. c. 19. Mynsing. in §.
 non tantum num. 5. Inst. h. t.

XXVIII.

Coronidis vicem obtineat hoc, quod ex eadem di-
 spositione nemo ex testamento & codicillo agere de he-
 reditate possit: sed si quis ex testamento agere voluerit,
 ad fideicommissi persecutionem migrare minimè per-
 mittatur a: Vnius enim electione plerunq; alterius adi-
 tum nobis præcludimus b.

a l. fin. §. illud quoq; C. h. t. b l. 1 r. in fin. ff. de leg. 2.
 l. 2 r. in fin. ff. de daw. Gothof. in marg. d. l. fin.

F I N I S.

DISP. VII.

POSITIONES DISPVTATIONIS SEPTIMAE

Quinta Partis Pandectarum

DE LEGATIS
ET FIDEICOMMISSIS SINGVLARIBVS

DESVMPTÆ

*Ex tit. ff. inst. & C. de legatis usq;
ad tit. de L. Falcid.*

E A S

SVB AVSPICIO DEI OPT. MAX.
ET PRÆSIDIO

Clariss. & Consultiss. Viri Dn.

LEOPOLDI HAKELMANNI
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
disputandas exhibet

M. BALTHASAR KISEVVERTER I. S.

Οὗτι πάντα, ἔτι πάντες, ἔτι παρὰ πάντων
l. 6. §. fin. ff. de off. procons. & leg.

I E N Æ

TYPIBVS TOBIAE STEINMANNI.

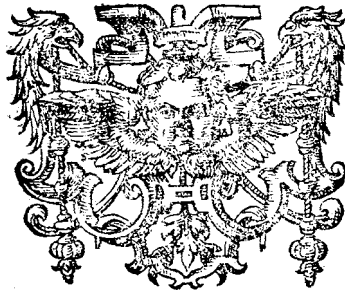
ANNO MDCCCXIV.

NOBILI, VIRTUTE
SINGVLARI, RARA DOCTRI-
na Clariss. multarumq; rerum usu
& experientia praestantissimo
Viro Dn.

IOANNI FRIDERI-
CO SCHROTERO, COMITI
PALATINO CAESAREO, PHILOSOP-
phiae & Medicinae Doctore celeberrimo,
Dn. affinitate patrono omni
obsequiorum genere pro-
sequendo suo

D. D. D.

Respondens.

TRANSITIO.

CVM haftenus de testamentorum & Codicillorum iure dictum fit, nunc ordine ita exigente, de legatis & fidei commissis, tanquam illorum accessoriis, est agendum. Gl. & DD. in rubr. ff. h. t.

POSITIO I.

LEGATVM, PROVT HIC vocabulum capimus, est donatio quaedam in testamento relicta a ab herede praestanda b.

Definitio rei.

a l. legatum 36. ff. de legat. 2. l. legatum 116. de leg. 1. inst. eod. §. 1. las. in l. 1. n. 6. 5 1. & 5 2. de leg. 1. VVes. par. n. 3. Hugod. lib. com. iur. civ. 8. c. 1. b de hac particula videatur Dn. Borch. Inst. de leg. Goed. in l. 120. de V. S.

II.

Differunt autem a fideicommissis legata, quod figuram seu formam attinet. Legata enim verbis directis, fideicommissa precariis olim a relinquiebantur. Hodie b non etiam iure veteri, ut Robertus putat c, quatuor illis generibus legatorum, quae olim erant, abrogatis, legata fideicommissis, quo ad effectum scilicet, per omnia sunt exaequata, secus quod ad formam attinet d.

Differentia inter fideicommissa & legata.

a §. 2. inst. h. t. Vult. inst. ad h. t. b §. sed non usq. 3. inst. eod. & l. 2. C. com. de legat. c lib. sent. 2. c. 23. d tr. C. de fideicommiss. Hugod. d. loc. in pr. Diff. Corraf. lib. miscell. 5. c. 17. Gov. 1. var. lect. 29. De antiquis illis generibus legatorum ita imp. differit: sed olim inquit, erant quatuor legatorum genera. 1. per vindicationem. 2. per damnationem 3. sinendi modum. 4. per praeceptionem, vide Vlp. 1. 24. in pr. & Mys. hic. Per vindicationem legatum ita relinquitur, do, lego. sumito, capito, habeto. Per damnationem ita legatur, heres meus damnas esto, heres meus dato, heredem meum dare iubeo. Sinendi modo legatum relinquitur hoc modo, heres meus damnas esto sinere, vel heres meus finito illum illam rem sumere sibiq. habere. Per praeceptionem solis heredibus ex parte scriptis legatur ita: illam

Propositio.

rem precipi, id est capto vel Titi filii tibi habeto domum meam vel centum aureos. Borch. eleganter d. §. sed olim inst. h. t. Primum autem difficiendum de personis, à quibus & quibus legari possit. Deinde qua res legari queant. Tertio quemadmodum legata concipiantur. Quarto quemadmodum adimantur. V. & ult. de effectibus legatorum.

LII:

Qui legare valeant & quibus legari possit.

Legata relinquere possunt, qui & testari a. Legari verò iis, quibus cum testamenti factio est b, atq; adeò etiam incertæ personæ dummodo certitudo aliqua vel nunc vel ex futuro eventu colligi possit c: & postumo alieno d: sed si Titio sit relictum, & duo sint Titii, heres eliget, utri solvere malit, ut ab eo contra alterum defendatur e. In capaces autem personæ sunt multæ f. I. tutor qui pupillam suam contra SC, uxorem duxerit g. II. deportatus h, nisi sit legatum naturale, ut alimenta i, nam quilibet est capax legati alimenterum. III. damnatus in metallum k. IV. incestuosus l. V. hæreticus m. VI. collegium illicitum n. VII. servus cum domina adulterii reus o, & alix similes personæ p. Sic quoq; patre vel domino herede instituto, non potest filio vel servo quicquam purè relinqui q. Nemo enim simul & heres & legatarius esse potest r. Quamvis non idem sit à contrario casu s, pluribus etiam legari potest res eadem vel coniunctim vel disjunctim t.

a l. 2. l. 1. & ibi Duar. l. 1. de leg. 3. Vlp. Frag. t. 25. §. 3. b Vlp. Frag. d. t. §. legari 24 Inst. h. t. c l. si quis ita scripsit 15. de rebus dub. Mys. ad §. incertis verò Inst. de leg. d §. in certis & §. §. seqq. inst. eod. e l. 8. §. si inter duos ff. de legat. 2. f gl. ord. d. §. legari Inst. de leg. g arg. l. si patris tui pupillam 6. C. de interdico matrimonio, & ibi com. Dd. h l. 1. C. de heredibus instituendis. Vbi institutio deportati pro non scripta habetur: quia deportatus est in capax aditionis hereditariæ. i l. si in metallum 3. ff. de his quæ pro non scriptis habentur. ubi quilibet capax alimenterum est. k d. l. si in metallum 3. l. §. fin. authen. quib. mod. naturales efficiantur sui. m l. Manichæos 4. §. præterea non donandi C. de hæreticis & Manichæis. n l. collegium 8. C. de here. institue. dis. o §. proprius autem servus Inst. de hered. instit. p d. gl. d. §. legari. q §. an servo heredis. Inst. eod.

cod. r l. 1. 2. 18. 116. ff. de leg. 1. f l. à filio herede 25. ff. de leg. 1. Vbi à filio herede, legari potest patri: sed si adierit iussu patris, non tenet legatum. quo casu non refert, sui iurii sit filius tempore mortis testatoris: verum refert utrum tempore quo adut, sui iurii fuerit. t §. si eadem res instit. b. r. sive Borch. ad d. iam §. si res eadem inst. cod.

IV.

Legari vero possunt res tam corporales quam incorporales a. Illo modo fundi instrumentum b, suppellex c, alimentum d, aurum, argentum e: hoc modo siue praesentes siue futuræ f, & in commercio hominum existentes g, siue testatores propriae siue alienae h,

Quae res legentur.

a §. tam autem 21. Inst. hic & l. cetera 41. in pr. ff. de leg. 1. b t. t. ff. de instru. leg. c t. t. de suppel. lega. d t. t. de alim. leg. e t. t. de auro arg. leg. f l. etiam ea quae futura sunt 17. ff. de leg. 3. g §. non solum autem v. sed si talis Inst. de leg. h d. §. non solum 4. Inst. h. t. & l. cum servus 39. §. constat 7. de leg. 1. Primo igitur loco de corporalibus d. spiciamus quid horum cuiusque appellatione contineatur, qui dicitur legatum esse, intelligatur.

V.

Si quis igitur fundum simpliciter leget instrumenta legatario non praestantur a. Vberius ergo & plenius legatum est fundi instructi, vel fundi & instrumenti, vel fundi ita uti est instructus, quam legatum fundi cum instrumento b.

De instructo vel instru. leg.

a text. l. cum pater 2. §. dotes ff. instruct. vel instru. leg. Vbi proprietate legata, instrumentum non videtur legatum. Quare ex h. t. notandum aliud esse fundum instructum l. 1 2. §. Celsus ff. h. t. Aliud fundum cum omnibus quae ei insunt: aliud item legare usufructum ut in l. 3 2. §. uxori de usufructu leg. aliud, denique proprietatem, ut in l. 27. §. 3. de instruct. leg. Ant. Fab. 1. con. 6. b l. si cui fundum 5. & l. quasi sum est 1 2. iunct. §. sed si fundus ff. cod. Diff. v. vel. par. hic n. 2. In illis namque, non tantum fundi, sed & patrisfamilias instrumentum continetur, sed legato fundo cum instrumento fundi instrumentum duntaxat debetur d l. quasi sum est 1 2. §. sed si fundus Gl. l. 2. ff. de V. S. Quasimobrem, cum fundo legato, instrumentum eius non aliter cedat, quam si specialiter id expressum sit: text. in l. fin. ff. de suppellectile legata, quod ergo non cedit, peti non potest. Non enim recte peti respondit Scævola, quod legatum non esset, l. Lucius Titius 93. §.

quisitum est, in fine. ff. de leg. 3. idq̄, in fundo, hoc est, proprietate legata, dabo caret: Sanè in usufructu legato, nisi sit contraria voluntas, etiam instrumenta fundi continentur. l. sed si quid 15. §. proprietatis Dominus ff. de usufructu & quemadmodum quis utatur, Nam ex ipso usufructus vocabulo, satis constat, testatorem voluisse, quod commodum & emolumentum rei ad usufructuarium pertineat: eleganter gl. d. l. sed si quid d. §. proprietati in verbo contineri, quemadmodum & ad fundi conductionem instrumentorum usus, in dubio pertinet. l. sed si addes, 19. §. illud nobis videndum est. ff. locati conducti. Vbi locator fundi, tenetur prestare colono instrumenta fructuum liquidorum querendorum causa necessaria: nisi aliter actum sit.

V I.

Instrumentum fundi est apparatus rerum diutius mansurarum, sine quibus exerceri possessio nequit a, hoc est, quæ aut querendi fructus, aut cogendi, aut conservandi gratia parantur b.

a d. l. quesitu 12. in pr. b. t. & gl. in d. l. 12. verb. continentur. b. Vtes. h. t. n. 1. & 2.

V II.

Suppellectilis legatum.

Suppellex Pomponio domesticum est patrisfamilias instrumentum, quod nec argento aurove facta, nec vestimenta annumeratur a. Hinc Aftenus suppellectilis eas res esse putat, quæ ad communem patrisfamilias usum parata essent, neque nomen sui generis haberent separatum b. Hinc constat Trapezophora, scamna, mentas, vasa, & similia c, suppellectilis appellatione contineri, etiam si argentea sint d. Vnde argentum, penum, ornamenta suppellectilis appellatione non contineri e, cum in alias cadant species, ut nec pecunia aut debitum præstatur f, quia nomina non sunt res mobiles g; nec vina debentur legata suppellectile h, cum in aliam speciem vinum cadat i. Iure Saxo introducta est & alia suppellectilis species, Gerada aut Vtensilia vulgò dicta: quæ omnem mundum, vestimenta, ornamenta, & quicquid mulieres in usu atque possessione habent, complectitur k, proximæque cognatæ ex linea materna, filiabus nimirum, quarum hic prima causa est, non extantibus, inter nobiles debetur k quemadmodum

modum contra maribus hæredibus, arma, quas res expen-
ditorias appellant *m*, Heergewette.

a l. i. ff. b. t. de supell. leg. b l. supellectiliu c. h. t. VVes. eod nu.
2. c l. 3. cum seq. h. t. d l. Labeo 7. v. nam fictili ff. eod. e argu-
mento est i. t. de auro & arg. leg. f l. quatum est 78. §. Mavi fili ff.
de leg. 3. g l. si choros 79 §. huius verbi ff. de leg. 3. h l. si ita testa-
mento 15. ff. de de instruct. leg. i t. t. de trit. vino, vel oleo leg. k
Landrecht lib. 2. art. 19. 24. 27. l vide Sachs. diff. 2. 1. m art. 2. 2.
27. 28. lib. 1.

VIII.

Vinum autem, oleum & triticum tripliciter legari
possunt. Nam aliquando legatur vinum nasciturum, ali-
quando legatur simpliciter certa quantitas vini: aliquan-
do vero simpliciter vinum legatur. Quod ad primum at-
tinet, quando triticum, vinum, oleum hoc pacto legatur: quod
natum erit, ex illo fundo: id solum debetur quod
proximo anno natum erit *a*: quia hæc verba: quod natum
erit, taxationis vim obtinent *b*. Secundo vero ca-
su præstanda est quantitas ex vino, quod testator reliquit
c: aut si testator nullum vinum reliquit, emenda erit quan-
titas: dummodo non ematur pro vino acetum *d*. (Nam
quamvis certa vini quantitate legatur, acetum, quod vini
numero habuit testator, præstari possit *e*: tamen quan-
do id non est in patrimonio testatoris: sed emendum est,
non fit verisimile, voluisse testatorem qui vinum legavit,
acetum emi *f*.) Tertio autem casu nullum vinum emen-
dum est *g*. Nemo enim in comparandis rebus alienis
voluisse onerare hæredem creditur *h*, sed omne vinum
quantum paterfamilias reliquit, etiam si acuerit *i*, unâ cum
cadis & amphoris *k*, præstandum erit *l*. Quod autem
vasa quoque debeantur, de iis accipiendum est, quæ non ad
perpetuum usum reservantur, sed quæ plerumque cum vino
venduntur *m*, & vino quasi accessioni sunt *n*.

a l. si debitor 39. ff. de contrab. emt. b l. cum certus numerus
ff. de trit. vino vel oleo leg. & ibi gl. ordinaria. c l. cum alii penum 2.
§. si centum ff. eod. Si centum amphora vini, quas velles, tibi legata
sunt: ex testamento agendo consequi potes, degustare tibi liceat, ut
possis

De tritico,
vino, vel o-
leo legato.

possis approbare vel impobare: nunc ad hoc fit degustatio per l. 1. in pr. ff. de peric. & com. rei vend. Aut quanti interfuerit, licere tibi degustare, ad exhibendum agere potes. Nam in actione ad exhibendum ad interesse fit condemnatio. d. l. si cui vinum 3. in pr. ff. eod. e. l. 1. ff. de trit. vino vel oleo leg. f. Dd. ad d. l. 3. in pr. ff. eod. g. arg. l. cum vinum 6. ff. de trit. vino vel oleo leg. h. l. unum ex familia 67. §. si rem tuam ff. de leg. 2. Nam ibi heredibus succursum est, ne cogerentur redimere quod testator suum existimans reliquit. Sunt enim magis in legandis suis rebus, quam in alienis comparandis & onerandis heredibus faciliores voluntates. i. l. 1. & l. si quis vinum 9. §. ita si quis vinum ff. de tritico, vino vel oleo leg. quia id quod testamenti facti tempore, vinum fuit, demonstratum est. Et est hoc verum nisi voluntas aduersetur, Vlp. k. ut in l. vino leg. 14. ff. eod. l. d. l. si cui vinum 3. §. si vinum & ibi gl. ord. facti lex quidam 7. ff. eod. m. d. l. 14. & l. penult. §. vinum enim in amphoras ff. de trit. vino vel oleo leg. n. d. l. 3. d. §. si vinum, ibi; ut voluerit accesserit esse vino amphoras, ibique gl. ord. verb. voluerit.

IX.

Tritici appellatione, ut & olei, quid contineatur, liquidò constat. Si enim certa mensura tritici, aut certum pondus olei, non adiecta qualitate legatur: liberum est heredi, cujus generis velit frumentum aut oleum legatario solvere a. Qua de re extat alibi distinctio cum quis damnat heredem, uxori vinum, oleum, frumentum dare recepta est Tuberonis sententia, ut non quantum heres vellet, se b quantum testator reliquit, legatum putetur c. Si verò quis tritici modios centum, qui singula ponderent, leget, nihili legatum erit: quia ejusmodi triticum in rerum natura non est d.

a l. 4. h. t. b in l. leg. 37. §. de legatis primo c d. l. quidam 7. h. t. d l. quidem 7. in fine h. t. Moribus etiam Sax. absq; legato, mulier nobilis dimidiam annonæ partem (comestibilia vocant) accipit, & andr. lib. 1. art. 24. cum similibus.

X.

De cibariis
vel alimentis
legatis.

Legatis alimentis, cibaria, & vestitus, & habitatio debetur a, quia sine his corpus ali nequit b. Cetera quæ ad disciplinam pertinent non continebuntur, nisi aliud sensisse

senſiſſet, teſtatore, probetur *c.* Si verò ſine iis corpus ali queat, puta ſi ſint Tapeta, vel ſtragulæ appellatione alimētorum non continentur *d.* Quamobrem qui rogatus eſt aliquem educare, cogendus eſt alimenta, & omnia ad victum neceſſaria præſtare *e:* inde & lectos & ſtramenta *f,* quia ſine iis vivere non poſſumus *g.*

a l. leg. alimentis 6. ff. h. t. v. v. hic n. 1. *b* iam d. l. 6. *c* l. niſi aliud 7. ff. de eod. vbi tenendum ex l. ſeq. 8. minus rectè colligi rationem, ut negatio addatur l. penult. §. 1. ff. de adim. leg. Illic enim per mortem fideiſſimarii corrumpitur fideiſſimium, hic per teſtatoris penitentiam, ut notat etiam Bari. d. l. penult. ff. d. t. Diſſentis Ant. Fab. 3. con. 18. *d* l. argumento ſunt 25. §. Tapeta ff. de auro & arg. leg. *e* l. rogatus eſt 23. ff. de alimentis & cibariis leg. *f* l. quos nos hoſtes 234. §. verbum vivere ff. de v. s. Ne ubi hoc nomine ſignificatur omne, quod ſolo, cauſa quiſcendi ponitur *g* Dd. ad legem leg. alim. 6. ff. de alim. & cibariis leg.

XI.

Diariis, id eſt, cottidiano victu, vel cibariis relictis, nec habitatio, nec veſtimenta, nec calcearia debentur, quia de cibo tantum teſtator ſenſit *a.* Cibariorum quoque nomine apud Saxones venit Muſſell hoc eſt dimidia pars eſculentorum & poculentorum, quæ poſt trigefimum à morte nobilis viri diem in ejus domo ſuperlunt, viduæq; debentur, ſcilicet quæ in domo, tempore obitus fuerunt, non quæ intra trigefimum diem collecta & in ædes illata ſunt. Tempus namq; mortis conſideratur, quo quidem cum fuerint pars fundi fructus pendentes, unà cum fundo hereditatem ſequuntur, nec mulieri participantur *b.*

a l. diariis 21. ff. h. t. *b* v. v. par. hic n. 4.

XII.

Auro vel argento legato, quicquid auri argenti que relictum eſt, legato continetur, ſive factum ſit ſive infectum *a,* pecunia verò ſignata minimè: quia non facile quiſquam argenti numero nummos computat *b.*

a l. cum aurum 19. ff. h. t. ad quem ſelecta quedam notat Cuias. 10. obs. 17. Illud etiam dignum obſervatu in l. 15. eod. tit. legatam fu-

De auro argenti mundo & c. leg.

esse proprietatem Ant. Fab. lib. 1. cont. 11. Diff. Cuiac. obser. c. 39. b
l. Quintus Mutius 27. §. an. cui argentum 1. ff. h. t.

XIII.

Aliquando auri & argenti certum pondus legatur, & tunc non cogitur heres vasa vel argentum factum præstare *a*, si modò non certa sit designata species *b*; sed dando pecuniam numeratam, hoc est, pretio præsentis temporis liberatur *c*.

a d. l. cum aurum 19. §. proinde. b l. cum certum 9. ff. h. t. & ibi gl. ordinar. verb. non materia. c d. l. 9. in fin.

XIV.

Mundus verò muliebris est, quo mulier mundior fit, itaq; omnem ad mundum pertinentia, ut sunt specula, unguenta, lavatio, riscus, & si qua similia habentur, legato mundo continentur, exceptis his, quæ valetudinis causa parantur.

l. argumento §. 10. v. mundus & §. fin. ff. eod. VVes. par. hic n. 2.

XV.

Vestis an vestimenta legentur nihi refert. Sunt autem vestimentorum lanæ omnia, lanæq; vel serica, vel bombycina, quæ induendi, præcingendi, amiciendi, insternendi, injiciendi, incubandiq; causa parata sunt & quæ his accesssionis vice cedunt, ut sunt insitæ picuræ, clauique qui vestibus insuuntur. Hinc veste lagæta, continentur omnia vestimentorum genera *b*, ut virilia, puerilia, muliebra, communia, familiaria *c*.

a in l. vestis 23. & l. inter vestem 33. ff. de auro & arg. leg. l. instrato 45. & l. vestis 127. ff. de v. s. b l. Plautius 8. ff. h. t. c d. l. vestis 23. & d. l. argumento 25. §. muliebri veste legata ff. eod. VVes. h. t. n. 5.

XVI.

Unguentis legatis non tantùm ea legata videntur, quibus unguimur, voluptatis causa, sed & valetudinis.

l. in argento 21. §. unguentis legatis 1. ff. de auro arg. leg.

XVII.

Ornamentorum verò appellatione continentur ea, quæ venustatis & ornatus gratia; comparantur *a*. Nec refert, si quædam eorum etiam alium usum habeant in consequentiam *b*.

a d. l. ar-

a d. l. argumento 25. §. ornamenta post medium. b l. quamvis
26. facit l. ornamenta 37. ff. de auro & arg. leg.

XVIII.

Si statuum quis leget, & postea ex alia parte brachium ei sit adjectum per testatorem, omni modo statua 2 legatario vindicari potest, id est, potest petere legatarius statua ipsam cum omni re coniuncta a: si verò imaginem heres legavit, & tabulam soluit, potest dici, actionem ex testamento durare, quia legatum imaginis, non tabula fuit b.

a l. si statuum 14. h. t. Sebast. Brandt par. h. t. b l. si imaginem
12. h. t.

XIX.

Et hæc ita de corporalibus, nuuc videbimus, quomodo res incorporales legari possint, cuiusmodi sunt, servitutes, nomen, liberatio, dos, usus fructus, penus optio, & peculium, de quibus omnibus sigillatim tractabimus. Primum igitur rectè servitus per ultimam voluntatem, constituitur a. Idq; fieri potest duplici modo. Aut enim nominatim, aut tacitè. Nominatim uni vel pluribus communem fundum habentibus b. Tacitè, rursus legatum duplici relinquitur modo: aut ratione rei, vel personæ respectu.

De servitute legata.

a §. si quis velit vicino v. potest etiam instituti de servitut. rust. & urb. præd. & l. 1. 2. 3. & t. h. t. b l. fundum communem ff. de servitut. leg.

XX.

Rei quidem, veluti, si quis duas tabernas coniunctas habeat, ea q; singulas duobus legaverit, si ex superiore taberna in inferiorem quid inædificatum esset, servitutem in inferiorem domum oneris ferendi impositam videri, Iulianus notat. in l. ff. de serv. leg.

XXI.

Sed ratione personæ cervitutis legatum intelligitur hoc modo: ut quando pater filiæ domū leget, eidemq; per domum hereditariam jus transeundi præitari voluit personalis servitus constituta putatur a: partem tamen ser-

B 2

vitus

virus non recipit *b*, cum sit individua, ideoq; pro parte legari etiam nequit *c*.

a l. pater filia domum 6. ff. eod. *b* l. cum à pluribus. 7. ff. b. t. *c* l. si fundum 3. ff. eod.

XXII.

Circa liberationis legatum considerandum, est omnibus debitoribus ea, quæ debent, rectè legari, licet Domini eorum sint *a*. Cum enim debeantur, videntur non esse domini *a*: Hinc si res pignori data legetur debitori à creditore, valet legatum, habetq; legatarius actionem ut pignus recipiat, priusquam pecuniam solvat *c*. Sic e contra debitor creditori quod debet, utiliter legat *d*.

a l. i. ff. b. t. & §. si quis debitori inst. de leg. Borch. inst. eod. *b* l. non videntur 5 2. ff. de R. l. l. id apud 143. ff. de V. S. *c* d. l. i. §. un. ff. b. t. *d* §. ex contrario Inst. de leg. quia remissa ei videtur exceptio l. si creditor 13. ff. h. t.

XXIII.

Non solum autem quod debetur, remitti potest, sed etiam pars eius *a*, vel pars obligationis *b*, aut temporis *c*. Item id quod apud quem deposuero, vel cui commodavero, vel ei, quem ex causa furtiva mihi dare oportet *d*: sed si Chirographum quis decedens debitori suo dederit exceptionem ei competere Vlp. putat quasi pro fideicommissio, huiusmodi datione valitura *e*.

a l. non solum 7. in pr. ff. hic. *b* l. pars stipulationis 9. ff. de acceptilat. & §. sicut autem Inst. quibus mod toll. obl. *c* d. l. non solum 8. §. potest. 1. ff. b. t. *d* iam d. l. 8. ff. eod. *e* l. 3. §. 1. ff. hic.

XXIV.

Ea vero quæ vindicari possunt, generali liberationis legato minimè continentur *a*, ut nec liberationis legatum ad dolum extenditur *b*: quod aliquando evanescit per solutionem vivo testatore factam *c*: nisi non adimendi animo debitum fuisset exactum, vel debitor ipse obtulisset *d*. Adde & solutionis vicem confusionem præstare, verbi gratia: ut si debitori heres existeret creditor. Extinguitur namq; legatum.

a l. Aure-

a l. Aurelius 18. §. Meria 4. & l. fin. §. Titia 2. ff. h. t. b. *sepe*
d. l. non solum 8. §. si heres ff. de liberat. leg. & l. Lucius Titius 1 2. ff.
eod. c. l. non solum 7. §. liberatio autem ff. eod. d. l. fideicommissa 1 2
§. si rem suam 1 2. ff. de leg. 3.

XXV.

Dos aut expressa quantitate aut non expressa prælegari perhibetur. Si expressim legetur, certum corpus vel instrumenta dotis in legato demonstrata sunt a: quo casu ea, quæ sunt demonstrata, debentur b. Sin verò legatum sit simpliciter, nulla certa quantitate expressa, hoc casu id censetur legatum quod actioni dotis inest c.

De dote prælegata.

a §. sed si uxori v. sed si quam Inst. de legatū. b text. in l. cum scriptum esset 6. ff. h. t. Vulgò ita prælegari solebat, dos annua, bima, trima die: nihilominus tamen unum, non plura intelliguntur legata, Cuiac. 7. obs. 20. Diff. Gov. 1. var. lect. 28. per legem 15. §. 2. ff. ad l. Falcid. c. d. §. sed si uxori Inst. de leg. & l. 1. in pr. ff. h. t.

XXVI.

Adeò autem dotis actionem continet dotis relegatio, ut, si unus eam uxori (scilicet quibus licet casibus) solverit, cesset legatum.

l. 1. §. adeo autem 5. ff. h. t.

XXVII.

Ceterum in legato dotis creditur unius testis iurati dicto, si testator ei suam declaraverit voluntatem.

l. Theopompus 14. ff. h. t.

XXVIII.

Vt ususfructus rectè legetur vitandum est, ne legetur in id tempus quo à legatario discedere solet. Non enim potest quid ab eo casu incipere, quo debet extinguì.

De usufructu legato.

l. usufr. 5. ff. de usu & usufr. leg. quia & constitutus usufructus morte intersidere solet.

XXIX.

Nec usufr. itineris, actus viæ, aquæductus, legari potest: quia servitus servitutis esse nequit a. Similiter & usufructu legato, nunquam censentur merces & venalia esse legata b.

a l. 1. in pr. ff. h. t. b. l. generali c. 3 2. §. uxori 2. ff. eod. ibique glos. ordinar.

XXX.

Quæritum est, si uxori maritus, per fideicommissum usumfructum dotem, & alia prælegaverit. Iam heredes usufructui concesserunt. Post biennium verò illicitum matrimonium fuisse, compertum & pronunciatum est, an id, quod præterito tempore possedit ab ea repeti possit? Et I Cr. Scævola a respondit, id, quod fructus nomine percepisset, repeti posse.

a in l. 27. ff. h. t.

XXXI.

De re ditu
legato.

In fructu autem id esse intelligitur, quod ad usum hominis inductum est a. Consimile enim est usufructo, si quis redditum fundi annum leget b.

a l. in fructu 42. b. t. b l. patrimonij 22. l. legatum civitati 6. l. quidem 17. h. t.

XXXII.

Multum autem interest, utrum bonorum quis, an rerum tertie partis usufructum legaverit. Nam si bonorum usufructus legabitur, et etiam alienum ex bonis deducetur. At si certarum rerum usufructus legatus erit, non idem observabitur.

l. 43. seu ult. ff. h. t. Hinc Ant. Fab. lib. coniect. 1. c. 14. recte legit in hac lege, pro NIHIL, MVLTVM, quam lectionem mens legis admitti suadet.

XXXIII.

Omnium denique bonorum usufructus legari potest a, nec impedit id, quo minus heres adeat b.

a l. 1. l. 5. C. de usufr. & habitat. & ministerio servorum. b l. usufr. 9. C. eod. t. de quo disputant Ang. §. heres n. 4. Inst. de heredib. Inst. Alex. Salicetus l. extraneus C. de heredibus Inst.

XXXIV.

De habitati-
one leg. & o-
peris tam
servi quam
liberi legatis

Habitationis legatum in singulos annos ab initio anni deberi constat a. Adde & hominis operas tam servi quam liberi recte legari posse b.

a l. habitationis 11. ff. b. t. b l. 2. & 3. h. t. quia legatarius fructuarius non est: Deinde quia opera antequam præstentur, in rerum natura non sunt, idcirco nec capitis diminutione aut morte legatarii

rarii an: trantur. Privatio namq; prasupponit habitum, l. opera ff. de operis libert.

XXXV.

Penoris appellatione continentur in legato omnia quæ sunt parata esui & potui a. Quin & ea, per quæ esse solemus, ut oleum, mel, & his similia. Simili modo & iumentorum cibaria, sed eorum iumentorum, quæ usus testatoris, & amicorum deserviunt a. Ceterum si quæ iumenta agris deserviebant vel locabantur, legato non cedunt cibaria eorum.

De penulis legata.

a l qui penum legat. 3. in pr. ff. h. t. Hinc penum veteres Glossographi rectè definiunt *ὅσα εἰς τὸν κτή βρώσιν συνάγουσι*, Cuiac. par. ff. h. t. b modo d. l. 3. §. 7. ff. eod.

XXXVI.

Vasa quoq; penuaria, non coquinatoria, quin contineantur nulla dubitatio est, sine quibus penus haberi rectè non potest a. Excipiuntur tamen medicamenta, quo in numero & antidotum est, ut verè Celsus sensit b, sed quod quidam negaverunt, piper, laser &c. huiusmodi in penu non esse, improbatum est c.

a l. instrumentum 6. unct. l. 3. in fin. ff. eod. b Text. in l. non omne 5. ff. h. t. c iam d. l. non omne 5. §. un. ff. eod.

XXXVII.

Valet & legatum optionis, quod fit vel in genere, vel in specie. Hinc homine generaliter legato, penes legatarium erit eligendi arbitrium a. In specie verò legatur, vel numero singulari, ut lego tibi servi optionem & tunc unus saltem eligi potest: vel numero plurali, ut lego tibi servorum optionem b.

De optione ne leg.

a Text. in l. 2. §. 1. ff. h. t. b l. 1. ff. eod.

XXXVIII.

Verùm optio, ut suas habeat vires nec ulterius videtur, hæc sequentia requiruntur. I. Vt quis rem eligat testatoris a. II. Vt hereditas sit adita b. III. Vt eligens sui sit iuris c. IV. Vt fiat secundum formam & voluntatem testatoris d. V. Vt omnes res testatoris ex quibus electio fieri debet exhibeantur e. VI. Vt eligens sit maior

ior

ior quatuordecim annis *f. VII.* Ut tempore fiat electio, *g. VIII.* & ultimò ut pure & non sub conditione fiat electio, cum sit actus legitimus *h.*

a l. 2. ff. h. t. b l. optione legata 16. ff. eod. c l. iulianus 10. ff. de leg. 1. d l. si tibi electio §. vobis NON MUTASSEM. f d. gl. l. si tibi g l. mancipiorum & d. l. si tibi ff. eod. h Dd. add. l. si tibi §. unius ff. hic 47. Semel autem optione facta mutare voluntatem legatarius nequit, quia omne ius legati prima testatione consumitur, quoniam res continuò eius fit, simul ac si dixerit eam sumere l. apud Aufidium 20. ff. h. t. Dn. VVes par. hic num. 4.

XXXIX.

Optionis deniq; legatum etsi conditionem personæ ad herentem contineat, nec videatur per alium posse impleri *a*: tamen favore ultimarum voluntatem transire illud adhæredem legatarii voluit Iustinianus *b*, Si verò plures legatarii extiterint, quibus optio est relicta, & circa oprandum inter se dissentiant, eius præcellet optio ad quem fors pervenerit *c*.

a l. qui heredi 44. infra de condit. & demonstrat. b §. optio omni legatum Inst. de lega. ex sententia Pauli in l. 4. illud aut illud 19. ff. h. t. c. d. §. optionis v. & diligentiore tractatu Inst. de leg. ubi & Borcholt.

XI.

De peculio legato.

Peculii legatum non ad præsentia duntaxat, sed & ad futura porrigitur *a*. Quoniam autem servo simpliciter legato, aut libertate data, non etiam intelligitur legatum peculium nisi exprimatur *b*, fit ut peculium expresse legari soleat, non tacitè *c*, de quo tamen deducit heres, quod testatori eiusq; liberis ac sibi debetur. Id enim non est in peculio *d*. Peculii insuper legatum accessionis vicem obtinet. Itaq; extincto servo simul extinguitur *e*

*a l. ei quoq; 11. ff. h. t. b l. antepen. h. t. l. un. C. de pecul. eius, qui libertatem meruit §. pecul. Inst. de leg. c §. peculium autem Inst. eod. d l. 6. l. si Stichus 21, l. Dominus cum similibus ff. h. t. VVes, par. hic. e l. 1. 2. ff. h. t. Hactenus de rebus que legari possint prolixè egimus. Iam ordinis ratio requirit, ut, quam variè concipi possint legata, demonstremus. In quibus hæc esse solent quatuor: **C O N D I T I O,**
DEMONSTRATIO, CAUSA, MODVS.*

Sciendum

XLI.

Sciendum igitur hoc loco, quod legatis aut dies certus aut incertus seu conditio ascribatur, aut, si nihil horum factum sit, quod tunc pura seu presentia sint, nisi ut ipsius rei legatæ ipsa conditio insit *a*. Cum dies certus ascriptus est, quamvis dies nondum venerit, solvi tamen possunt: quia certum est, ea debitum iri *b*. Dies verò incertus est, quando ita scribitur: Heres meus cum morietur decem dato. Diem enim incertum continet mors heredis. Et ideò si legatarius ante decesserit, ad heredem eius legatum non transit: quia non celsit dies vivo eo, quamvis certum fuerit, moriturum heredem *c*.

De forma & modo legandi.

a l. 1. in pr. ff. de condit. et demonstrat. *b* iam d. l. 1. §. 1. ff. eod. *c* d. l. 1. §. 2. ff. modo d. t. *Conditio ut obiter hac inferam, est adiectio omnis, qua insuturum eventum differtur id quod dicitur, promittitur, legatur, ut decem Titio dari volo, si navis ex Asia venerit; si illud aut illud factum fuerit, aut non fuerit, §. sub conditione de V. Ob. Don. lib. com. iur. civ. 8. c. 14. n. 40.* *Conditio quid?*

XLII.

Inest autem conditio tacitè legatis, veluti, quando legatus est fructus, qui ex eo fundo nascentur *a*. Si enim nihil natum fuerit, nihil debetur *b*: hoc tamen legatum, quod ad transmissionem attinet, conditionale non est, quia extrinsecus, non ex testamento conditio accedit *c*.

a d. l. 1. in fin. *b* l. interdum 73. ubi DD. ff. de V. Ob. *c* l. conditiones 99. ff. h. t. Dn. VVes. par. hic nu. 4.

XLIII.

Quando verò expressa est conditio si impossibilis aut turpis illa fuerit *a*, aut stet per heredem, vel cuius interest, impleri quò minus impleatur *b*, aut per eum, in cuius persona posita est conditio *c*, ipso iure de medio tollitur.

a l. 3. §. non dubitamus 20. ff. h. t. *b* l. iure civ. 24. l. questum 57. h. t. *c* l. Titio 71. §. fin. d. l. in testamento 27. iuncta l. filia 28. ff. eod.

XLIV.

Illud non omittendum est quo tempore conditio impleri

impleri debeat, Nam communiter & eleganter Dd. id explicant *a*. Si ergo tempus conditioni præfixum non fuerit, liberum esse legatario, quando cuoq; velit, implere *b*. Quod si in non faciendo conditio sit posita, puta lego decem, si in Italiam non ieris, non aliter solvetur legatum, quam si cautionem præstiterit legatarius, se legatum restitutum, si contra fecerit.

a ad l. 2. ff. h. t. de condit. & demonst. *b* text. est notab. in iam alleg. l. 2. & l. hac conditio 10. ff. hic. *c* quæ ab autore Mutio IC. Mutiana dicitur, l. Mutiana 7. ff. h. t. Dn. Ves. par. hic n. 6.

X L V.

Eas causas quæ protinus agentem repellunt, in fideicommissis non pro conditionalibus observari oportet. Eas verò, quæ moram cum sumptu, admittemus cautione oblata. Nec enim parem dicemus eum, cui ita dictum sit, si monumentum fecerit, & eum cui datum est, ut monumentum faciat.

Text. est in l. 80. eas causas ff. h. t. Vbi notandum rectè legi cum sumptu, cui lectioni etiam subscribit Fornerius selectarum antiquitatum lib. 1. in fine, licet Iacobus Curtius lib. 2. c. 9 castigatione opinetur legendum: Moram coniunctam, non moram consumptam ut vulgus interpretum falso opinatur.

X L V I.

Diversa à conditione est demonstratio. Differunt enim inter se: Hæc namq; rem tactam ostendit, ut fundum Tusculanum quem Seius mihi dedit, do, lego *a*. Illa in liberam legatarii voluntatem, aut in eventum rei futuræ, incertum confertur, ut, si hoc feceris, si navis ex Asia venerit &c. Demonstratio igitur est oratio & adiectio omnis, extra nomen rei demonstrandæ designandæque causa adhibita *b*. Hinc falsa demonstratio non nocet legatario *c*.

Demonstratio quid?

a l. Stichum 6. § de leg. 1. Cuiac. obs. lib. 2. c. 39 *b* l. demonstratio 17. ff. h. t. Donell. d. lib. 8. c. 14 n. 30. *c* l. 1. in pr. & §. 1. l. falsa 13. in pr. l. 34. l. 40. §. penult. ff. h. t. l. 75. §. liberi l. penult. §. paterfamilias ff. de legat. 3. Dn. Pac. cont. 6 q. 44.

Causa

XLVII.

Causa legati nihil aliud hic est quàm ratio legandi seu ratiō addita, cur ita leges: ut, Titio, quia negotia mea curavit decem do lego *a*. Vnde & Papinianus rationem legandi vocat *b*.

Causa legati.

a Hugo Donell. sepè d. l. 8. c. 14. nu. 30. *b* in l. cum tale 72. §. falsam ff. h. t.

XLVIII.

Si sub modo relinquatur, quando sc. testator legat Titio certam quantitatem vel rem, ut aliquid certi det vel faciat, verbi gratia: Titio lego centum ut mihi monumentum extruat *a*: Legatarius relictum petere non potest, nisi præstita cautione de modo implendo *b*.

Modum

a d. l. demonstratio 17. §. fin. ff. h. t. *b* text. est in l. quibus diebus 40. §. Thermus ff. de condit. & demonstr. & ibi Glo. ord. Est autem modus quedam moderatio, dispositioni adiecta, eum, qui honoratur, aggravans in tempus dispositionis perfectæ, ita Donell. d. l. 8. c. 14. n. 50. aliq. DD. in d. §. Thermus, Nunc de ademptione legatorum dispiciamus.

XLIX.

Amittuntur autem legata ademptione, translatio-
ne, dubio scripturæ, pœnæ adiectione, per regulam Ca-
tonianam, si quid pro non scripto habeatur, si deniq; le-
gatarius indignum se reddat legato, de quibus singulis
differendum.

De adimen-
dis & trans-
ferendis les-
gatis.

L.

Cum itaq; ultima hominis voluntas sit ambulatoria usq; ad supremum vitæ halitum, liberum est testatori, legatum alicui ascriptum, in totum, aut pro parte adimere, & vel sibi retinere, vel in alium quibuscunque verbis transferre.

l. 4. & l. 1. 2. & passim ff. h. t. & Inst. eod. per tot. Dn. Nicolaus Reufnerum disput. iur. civ. lib. 2. th. 40.

LI.

Fit autem ademptio partim expressè, partim tacitè. Expressè quando legata vel testamento vel Codicillis adimuntur: sed & si contrariis verbis illa fiat ademptio, si-

ve non contrariis, sed aliis quibuscunq; verbis a. Aut si inducat testator, quod scriptum est b. Tacite, veluti cum capitales inimicitie inter testatorem & legatarium intervenerint c, aut testator alii rem donavit d, aut denique nulla necessitate coactus alio modo alienavit e.

a l. 2. §. ff. b. t. Inst. eod. in pr. b l. nihil interest 16. ff. b. t. c l. 3. §. fin. cum l. §. q. ff. b. t. d l. 18. ff. ian d. t. e §. sed si rem Inst. de leg.

LII.

Sed forma ademptionis varia & multiplex est. Nam non solum pure a, sed & sub conditione adimi potest legatum b, & tunc sub contraria conditione datum esse censetur c.

a Ut in l. datum legatum 17. C. de legat. b l. si legatum 10. ff. b. t. de adimend. leg. Quod enim sub conditione adimitur, tale est, ac si sub contraria conditione legatum sit, l. quod pure ff. quando dis. es leg. ced. c arg. l. pecuniam quam mihi 36. ff. de reb. cred.

LIII.

Idque procedit non solum in legato uni eidemque relicto & adempto: sed etiam si quod alii pure relicto est, & alii deinde sub conditione. Nam non plene recessum videtur a primo, sed ita demum, si conditio sequentis extiterit. Si igitur hoc animo fuerit testator, ut omnimodo a primo recessum putaverit, dicendum erit, a primo ademptum legatum.

l. quod si alii 7. ff. b. t.

LIV.

Porro legatum adimitur ademptione fideicommissi a legatario relicti b, ademptione libertatis c: Sic quoque adempto onere in vim modi adiecto d, quamvis secus sit, si in vim conditionis esset adiectum e, ut & per exactiorem debiti e, & aliis modis similibus.

a l. 32. §. 1. ff. b. t. b l. 26. et 17. in pr. iunct. l. 34. §. 1. ff. eod. c Text. in l. alumnae suae 30. §. ab herediis ff. b. t. d l. si quis servum 53. ff. de condit. et demonst. e l. pen. §. fin. ff. de adim. leg. Donell. lib. com. iur. civ. 8. c. 17. nu. 50.

Est

L V.

Est & alia generalis ademtionis species, quæ translatio vocatur, cum ab uno ad alium transfertur legatum, ut, quod Titio legavi, id Seio do lego.

l. transitio 6. ff. de ademt. leg.

L V I.

Quatuor autem modis contingere solet legati translatio. Aut enim à persona in personam transfertur, aut ab eo, qui dare iussus est, ut aliis detur, aut cum res pro re datur, ut pro fundo decem aurei aut deniq; quod pure datum est, sub conditione transfertur.

d. l. translatio 6. ff. de ademt. leg. Dn. VVes. hic n. 5.

L V I I.

Econtra translatio fit irrita, cessante causa cujus intuitu est facta. Si enim Titio quid legem; & deinde, quia Titius in acutissimum morbum incidit, ei legatum in sempronium transferam; Titio conualescente sempronio nihil planè debetur, sed Titio.

d. l. alumna sua 30. §. cum post apertas tab. fin. ff. b. t.

L V I I I.

Dubium etiam scripturæ annihilat legatum quæ enim in testamento ita scripta sunt, ut intelligi nequeant, quid significant, perinde sunt ac si scripta non essent.

l. 2. §. de hu qua pro non script. hab.

L I X.

Sed & in ambiguo sermone non utrumq; dicimus; sed id duntaxat quod volumus. Itaque qui aliud dicit, quam vult, neque id dicit, quod vox significat, quia non vult, neq; id quod vult; quia id non loquitur.

l. in ambiguo 3. ff. de reb. dub. obiter hic tenendum quod legi primæ nequaquam sit desrahenda negatio contra Fr. Hotto. lib. obs. 1. c. 2.

L X.

Adimitur & per pœnæ adiectionem legatum, ut, si heres meus filiam Titio in matrimonium collocarit, vel non, Seio decem dare damnas esto, verum iust. etiam hæc legata valere voluit, nisi conditionibus probrosis ac illicitis sint adiecta b, quem casum quoq; Africanus hic c, cepit.

De rebus dubiis.

De his quæ pœnæ causa relinq.

a l. i. ff. h. t. De his que pœna caus. relinq. b G. fin. inst. de l. e. g. l. c. d. l. i. ff. h. t.

De Regula
Catoniana,

LXI.
Amittitur similiter legatum per regulam Catonianam, quæ sic definit: Quod si testamenti facti tempore decessisset testator a, inutile foret id legatum, quandoque decesserit, non valere b, quia quod ab initio nullum est, tractu temporis non conualescit c.

a l. i. ff. h. t. de reg. Caton. b l. quod ab initio 30. ff. de V. S. Nec obstat quod hic Celsus si tibi legatus est, inquit, fundus, qui scribendi testamenti tempore tuus est, si cum vivo testatore alienaveris legatum debetur. Loquitur namq; Celsus, ut ex precedentibus verbis liquet, non de puro sed de conditionali legato, si sc. res legatarii ipsi sit legata, sub hac conditione, si vivo testatore alienaveris. c in l. 1. in fin. hic VVes. par. hic n. 2. Donel. lib. comm. iur. civ. 8. c. 13. n. 20.

LXII.

Eadem nec conditiones a, nec ad hereditates aut legata, quorum dies non mortis tempore, sed post aditam cedit hereditatem pertinet b. Vnde nec ad novas leges, utpote Papiam & Iuliam porrigitur c, quia ex his dies post apertas demum tabulas cedit d.

a l. 4. ff. h. t. b l. 3. ff. cod. c l. ult. h. t. d Cuiac. lib. obs. 4.

LXIII.

De his, quæ
pro non scrip-
tis habentur.

Pro non scriptis habentur, quæ iis ascripta sunt, qui in rebus humanis esse desierunt a, aut servis pœnæ b. Item quæ intelligi nequeunt c: sed & quod sibi quis ascribit, in testamento alieno, pro non scripto est, propter falsi suspicionem d.

a l. pen. ff. h. t. b l. 3. ff. cod. c l. 2. h. t. d l. i. & fin. h. t.

LXIV.

De his, quæ
ut indignis
quæruantur.

Si deniq; legatarius se indignum reddat legato, eo privatur, veluti, si defunctum occiderit, aut causam mortis culpa sua vel negligentia præbuit a. Nihil enim interest, occidat quis an ansam mortis præbeat b.

a l. 3. h. t. l. 1. ff. de DD. in l. si ab hostibus 10. §. 1. ff. soluto matrim. b l. nihil. 15. ff. ad l. Cornel. de sicar.

Item

LXV.

Item qui necem defuncti ulcisci superfeddit a: qui testamentum ut inofficiosum aut falsum b, aut alio probrolo nomine c, accusat, nisi, quis jure factum esse neget. Qui aperte testatori maledixerit, & infaultas voces adversus eundem iactaverit d, si status controversiam ei movit e: qui contra tab. bonorum possessionem, petiit f. Econtrario non auferitur legatum accusanti falsi unum heredem g: tabulas secundas accusanti h, advocato filii indelatione falsi: Donatario mortis causa k, tutori nomine officii testamentum falsum dicenti l, &c.

a l. heredem 17. l. ei qui mortem 20. ff. h. t. l. 1. & 3. Cod. eod. b l. 5. in pr. & 5. si pater est §. fin l. heredi 15. h. t. c l. cum tabulis secundis 16. ff. eod. d l. si testamentum 24. h. t. e l. 9. §. 1. & ult. h. t. f l. 2. h. t. g l. 5. h. t. h l. 5. §. 14. eod. i l. 5. §. 13. k d. l. 5. §. 17. l l. 22. ff. h. t. Reliquum nunc est, ut & de effectibus legatorum agamus.

LXVI.

Effectus legatorum potissimus est translatio domini- Efectus lega-
torum.
nii. Mortuo enim testatore, statim rei legatæ Dominium in legatarium, ejusque heredem transit a, cujus persequendæ causa, & personali ex testamento, & reali, & hypothecaria actione uti potest: sed ab una ad alteram redeundi potestas haud datur b.

a Nerarius l. 64. in fin. ff. de furt. Julianus l. 86. §. 2. ff. de legat 1. Papin. l. 80. ff. de legat. 2. Vlp l. 9. §. 5. ff. de pecud. b inst. §. 2. hic Iustin. l. 1. in pr. C. com. de legat. Papin. l. 76. §. pen. ff. de leg. 2. Dn. Nicolaus Reusnerus disp. iuris civ. lib. 2. disp. 7. th. penult. & ult.

LXVII.

Sed inter DD. non convenit. An ultra modò dictas actiones, etiam via executiva per iudicis præceptum obtineri possit, id quod negamus.

§. 2. v. Nostra autem Inst. de leg. & l. 1. in pr. C. com. de leg. Menoch remed. 4. ad pific. poss. n. 694. Diss pleriq; per Nov. 1. §. illud. Inst. in l. fin. not. 5. n. 6. C. de edendo & ex parte Myns, in d. v. nostra autem cent. 5. & obs. 61.

AVCTARIA.

I.

AN rem legatam, quæ apud hostes est, heres redimere cogatur, aut æstimationem eius præstare? Et ad neutrum cogi, verius est *a*; à cautione tamen præstanda propter spem, postliminii, propter quam legatum consistit *b*, eum non liberandum existimo.

a argumento l. 8. & 9. ff. de legat. 1. *b* l. 69. §. ult. ff. de legat. 1.

II.

An legatum servo relictum dominus eius repudiare possit? Affirmativa placet.

per l. legatum servo 2. ff. de legat. 1.

III.

An is iurare debeat, cui sub conditione iurisiurandi legatum est? Et iurisiurandi necessitatem à prætore remitti, asserere cum legibus non erubescimus.

l. 8. ff. de condit. & demonstr. l. hac scriptura 26. in pr. ff. eod.

IV.

An filius negligens legata pia solvere, suam amittat portionem legitimam? Et sunt, qui hoc existimant, ex eo, quod in auth. licet C. de Episc. & Cler. monitus à Iudice, recusat legata pia solvere, atq; ita ob id privatur lucis ex testamento ad ipsum pertinentibus. Sed contrarium probabilius est.

F I N I S.

DISP. VIII.

DISPVATIO
OCTAVA

Quinta Partis Pandectarum

Ext. I. D. C. & No.

AD LEGEM
FALCIDIAM ET
SC. TREBELLIANVM

QVAM

D. O. M. A.

PRÆSIDE

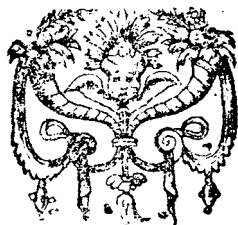
Clariss. & Consultiss. Viro Dn.

LEOPOLDO HAKELMANNO
I. V. D.

IN PVBLICO PANDECTARVM COLLEGIO
proponēbat

M. DAVID SAMEMHAMMER
Siles.

Ad diem 24. Aug. hora locoq;
confuctis.

IENÆ
TYPIS TOBIÆ STEINMANNI,
ANNO MDCCCIV.

A M P L I S S I M O E T
prudentissimo viro, virtute, literis &
rerum usu ornatissimo
Domino

DAVIDI SAMENHAMME-
RO SENIORI, CONSULI REI-
PUBLICAE CHCMNICENSIS
meritissimo

Dn. Patrio suo amando
Patrono honorando
Et parentis loco perpetuo sibi
colendo

M. DAVID SAMENHAMMER
S I L. L L. S T V D.

T H E S E S H A S C E S V A S

Observantiae & cultus symbolum
Grati animi testimonium
Amoris sinceri monumentum
D. D.

Continuatio.

Quomodo legata & fideicommissa defectione causarum principalium prorsus extinguantur ac infirmetur dictum est: superest ut quemadmodum iure ipso non ex asse pereant, verum aliqua mutilentur & minuantur, quod fit aut per l. Falcidiam, aut per SC. Trebellianum.

Primò quidem L. Furia lata est, qua plus quam mille asium legatum dare prohibebatur, post Voconia, qua equalitatem inter legatarium & heredem servabat Myns. in pr. l. h. t. Don. c. 22. lib. 8. verum quoniam hæc leges insufficientes erant hæc L. Falcidia introducta est.

T H E S I S I I

DI C T A E S T L. F A L C I -
dia à C. Falcidio Tribunopl. Romano eius latore, quam temporibus Augusti adhuc triumviri Cn. Domitio IJ. & C. Asinio Pollione Coss. anno ab urbe condita 713. à plebe rogavit a. Cum enim lege 12. tab. libera esset testandi

Causæ L. Falcidia.

legandæq; rei suæ facultas, ut etiam totum liceret patrimonium erogare b: sæpius accidit, ut, recusantibus heredibus pro nullo aut minimo lucro hereditatem legatis exhaustam adire, intestati morerentur c: itaq; ipsorum testatorum gratia d hanc legandi licentiam visum est coartare, ut libera quidem omnibus civibus Romanis hæc lege legandi daretur potestas e: tamen usque ad quadrantem bonorum tantum f, quarta parte semper lucro heredis cedente g, quò facilius eiusmodi lucro illætus onus hereditarium subeat.

a Isidorus lib. 5. Etymol. c. 15, eap. quadam, distinct. 2. Dion. lib. 48. c. 4. Appianus, Eusebius in Chron. Gll. ad rub. Inst. & D. Fasti consul. VVejenb. in parat. n. t. Duar. ad l. Falc. c. 1. b §. 1. & 2. Inst.

n. l. verbis 120. de verb. sign. c. l. hereditas 119. §. ult. ff. de verb. sign. d. d. §. 1. Inst. n. r. ibid. Dd. Myns. ibid. l. 1. ff. ad l. Falcid. c. l. 1. ff. n. t. §. 1. f. cap. 2. n. l. d. l. 1. gl. & Dd. ibid. g. ad. ll. & Novell. 28. ibid. Cuiac.

II.]

Quib. datur.

Et quidem L. Falcidiæ beneficium tam substitutis quam institutis, sive ex tota hereditate fuerint instituti, an ex pluribus partibus, ex una forte purè ex aliis sub conditione quibusdam partibus legatis oneratis, quibusdam non, etiam heredum heredibus competere non autem legatariis aut fideicommissariis in quibus ratio nostræ legis cessat, indubitari iuris est. Pluribus institutis in singulis heredibus ratio legis Falcidiæ ponenda est.

l. qui fundum 87. §. quod si 5. & §. q. ff. h. t. l. 10. C. eod. l. 41. §. 3. de vulg. & pup. substit. l. in singulis ff. eod. l. in ratione 11. §. 2. eod. ratio est in l. quæ de tota. ff. de rei vindic. l. 1. & tot. t. si pars hered. per Myns. & Vves. ad d. §. 1. Inst. h. t. l. Lex Falcidia §. ult. 47. ibid. gl. ff. n. t. Duar. d. l. c. 6.

III.

Materia circa quam.

Detrahitur quarta Falcidiæ de hereditate testamentaria a, ultra dodrantem legatis b, vel mortis causa donationibus c exhausta, ipso iure, puta retentionis vel etiam rei vindicatione, cuius mortis testatoris tempore spectatur quantitas d. Hinc, cum locus est Falcidiæ communionem inter heredem & legatarium induci ipso iure constat e, pro rata cuiusq; parte f: quæ fit ut legata servitutis, quæ pro parte non potest consistere g, extinguantur h nec Falcidia nisi in rebus quæ divisionem patiuntur i locum habeat.

2 §. Quantitas 2. Inst. h. t. l. in quantitate l. in ratione ff. eod. b de his enim Falcidius tantum loquitur, cum fideicommissa hanc autoritatem nondum haberent eo tempore quo legem tulit. d. l. 1. ff. n. s. Duar. d. l. c. 7. c Rescripto Severi. l. 5. l. in donationibus 12. l. pen. C. n. t. idem de aliis donationibus quæ legati vim habent, dicendum, item de donatione inter virum & uxorem d. l. 12. l. in quantitate §. ergo opt. 73. ff. h. t. Donell. comment. lib. 8. c. 27. & Duar. d. l. c. 2. d. d. §. quantitas & §. 4. cum autem Inst. n. r. d. l. in quantitate ff. eod.

ff. eod. Paul. lib. 3. t. 8. Dd. in dd. ll. & vide allegata ad ib. 9. sub lit. d. c. ex verbis l. n. Falci. c. 2. l. 1. ff. n. t. l. Plautius 49. f. Duar. d. l. c. 3. d. l. 1. ff. n. t. c. l. Falc. 2. d. l. 49. g. d. l. 49. §. interdum 1. in fin. gl. ibid. & l. si sub una 135. ff. de verb. obi. h. d. l. Plautius & d. §. Donnell d. l. Duar. d. c. 3. i. l. si is qui 80. §. ult. l. 7. ad l. Falci. l. si fundus 23. eod.

IV.

Quæ imputentur in quartam hanc, & augendo hereditatem proficiant legatariis hoc in loco quæritur. Et quæ hereditario iure iudiciove testatoris accepit in Falcidiam imputari constat *a*: etiam quæ ex substitutione *b*, retentione *c*, venditione rei hereditariæ *d*, actionibus *e* quæ non min⁹ in hereditate sunt quam corpora *f*, & obligationibus *g* habet. Verum de fructibus post mortem testatoris ab herede perceptis dubitatur num imputari in Falcidiam debeant; & si mortis tempore maturi fuerint *b* eos venire in rationem *i*, secus si sati *k*, verius est.

a l. quod autem 74. l. Nescennius l. in quartam ff. n. t. Cuiac. lib. 8. obs. c. 4. Donell. d. lib. 8. c. 26. *b* l. 1. §. id quod, ibid. Bart. Duar. d. l. c. 8. *c* l. in ratione 30. §. 8. cum lex Falcid. ibid. Bart. l. in ratione 1. eod. l. non est dubium 50. ff. n. t. exempla vide in d. l. 30. §. 1. l. ex asse 52. ff. n. t. *d* l. si dignum 19. ubi dicitur à Bartolo pretium rei quod succedit in locum rei hereditaria, n. t. l. si & rem 22. de pet. her. & l. qui fundum 87. hic. *e* l. pœnates 32. ff. n. t. Exceptis actionibus popularibus & iniuriarum l. Falcidia 62. l. si reus 30. l. querebatur 82. & l. 1. §. id quod ff. n. t. *f* l. bonorum ff. de verb. signif. *g* l. 1. §. si debitor l. cum quo 56. l. maritus 96. ff. n. t. l. hac lege 8. C. de pactis conv. *h* l. quod bonis 15 §. fructus 6. l. Falcidia 24. l. 45. l. qui quadringenta 88. §. qui ducenta, l. in quantitate 75. ff. n. t. *k* Duarenus d. loc. c. 8.

V.

Non profunt legatariis quæ legatorum *a* aut fideicommissorum nomine heres accepit, implendæve conditionis gratia *b*, nec quæ ab eo abscessura sunt *c*. Quod item ex sua diligentia & stulticia aliena acquirit *d*, & quod ex decisione seu transactione consequutus fuerit in quartam non imputantur *e*. Sic quæ testatore vivo in heredem collata sunt *f*.

a l. quod autem 74. l. in quartam 91. l. fundo legato 4. l. Neseimus 2 2. l. Titia 86. ff. n. r. ibid. Dd. b l. in ratione 30. §. tametsi d. l. in quartam ff. n. r. excipe casum in l. si pupillus 21. eod. c l. statu liber, ff. de statu lib. d l. 3. ff. n. r. Duar. d. loc. c. 8. e d. l. 3. §. 1. sed etsi f nisi contraria testatorum appareat voluntas l. cum quo §. fin. 56. l. quod autem 74. ff. n. r.

VI.

Perpecta igitur hereditatis hoc modo quantitate, ut damna post mortem contingentia hereditatem non minuunt a, ita accessiones fructuum eandem non augent b; nam omne periculum à morte testatoris ad heredem velut ad dominum pertinet c.

a §. Quantitas 3. Inst. n. r. l. in ratione 11. §. rursus diligenter 2. quod de quantitate & rebus certis legati sumatur d. l. in ratione 3. §. verum est. Vvesenb. ad d. §. n. b dd. ll. & §. 4. in diem Inst. n. t. ibid. gl. in verbo. usuris d. l. in quantitate 74. ff. n. r. c l. omnia 153. l. omnes 138. de reg. iu. l. si ex herede §. ult. de stipul. & d. §. quantitas ibid. Dd. communiter Inst. n. r. Duar. d. loc. c. 8.

VII.

Forma.

Porro ratio legis Falcidiæ antequam ineatur, legatis ad quantitatem hereditatis revocatis a, primum deducatur æs alienum b. creditores enim omnibus legatariis præferuntur c, nec bona nisi deducto ære alieno quæ supersunt cuiusq; intelliguntur d; quod etiam creditore ipso herede instituto obtinere arbitramur. Vtrum quid de duobus reis promittendi? si socii fuerunt pro rata portione deducendum erit æs alienum: sin minus, expectandus est rei eventus, & non nisi conventus fuerit, detrudere quicquam potest.

a §. fin. vs. ante autem Inst. n. t. l. in quantitate 73. §. fin. ff. eo. b l. circa 66. §. 1. l. qui fundū 81. §. 1. l. paterfamilias 14. l. quod de bonis §. quod avus l. pater filiam 54. l. si dos 85. ff. n. t. l. successiones 16. c. eod. l. in ponenda 6. c. eod. §. cum autem Inst. n. r. ibidem Gl. & DD. nisi testator expressè caverit, l. si debitor 12. l. usufructu 69. ff. n. t. ibid. Dd. c dd. ll. d l. subsignatum §. bona ff. de verb. sign. argumento §. fin. l. 1. ff. n. r. de bonis autem præstantur legata l. ult. §. licentia. C. de iure delib. vide Duar. d. c. 8.

Deinde

VIII.

Deinde funeris impensæ, quibus quicquid corporis causa antequam defunctus sepeliatur consumptum est, venit *a*: sumptus itidem ad speciem modicam monumenti necessarii *b*, secundum qualitatem personæ & quantitatem patrimonii *c*, deduci possunt *d*: ut & aliæ impensæ quæ necessariò in res hereditarias factæ sunt *e* ad voluntatem defuncti *f*.

a l. funeris 37. de relig. & sumt. fun. §. fin. Inst. n. t. Maximi tamen sumtus infunus non permittuntur Cic. 2. de legibus l. servo alieno §. ult. l. 14. de leg. 1. *b* l. 1. §. ult. l. 2. ibid. gl. ff. n. t. *c* l. si quis §. sumtus ff. de rel. & sumt. fun. *d* d. l. 1. §. ult. ff. n. t. l. 3. C. de relig. & sumt. fun. l. in restituenda C. de pet. her. l. ult. §. in computatione C. de iure deliber. *e* l. quantitas 72. & kult. §. in computatione C. de iure deliberandi. *f* l. 1. §. ult. & l. seq. h. t. itaq; qui non ad mandatum testatoris ornatus gratia non ex dignitate familia facti sunt sumptus non deducuntur. d. l. 1. §. ult.

IX.

Aeris alieni loco etiam deducuntur precia servorum manumissorum, supplicio affectorum, & qui in præmium libertatem acceperunt *a*, & tunc demum residuorum bonorum, nulla aut testatoris *b* aut affectuum æstimationis *c*, sed veri rei precii, ex communi hominum opinione & temporis lociq; habita ratione, fiat æstimatio *d*, dummodo res talis, quæ certum precium recipit. Sin minus, æstimatio arbitrio sapientum committitur *e*.

a l. aeris alieni 39. hic §. fin. Inst. ibid. Schneid. & VVes. ibid. l. sed si non 36. & 34. l. eius servi 37 ff. n. t. l. 1. §. in quibusdam ff. si cui plus quam per l. Falcid. lic. *b* l. 15. quod bonis §. fin. & l. in l. Falc. 44. l. in lege 26. ff. n. t. VVesenh. in parat. num. 9. §. fin. *c* l. pretia 36. n. t. *d* dd. ll. & Duar. d. c. in princ. 8. *e* l. 3. §. ult. l. computari 68. h. t.

X.

Dein legatorum quoq; qualitate *a* & quantitate perspecta *b*, ita ratio habeatur, legis Falcidiæ, ut singuli heredes quartam bonorum suæ partis habeant *c*: quam hodie si liberi sunt instituti vel parentes, non etiam extranei auctam ad similitudinem legitimæ demonstrat Cuiacius

Cuiacius in Novell. 18. ut Falcidia hodie sit trientis si quatuor vel pauciores sunt heredes: semisis si plures, deducio d.

a Quid legatum sit, ut l. 1. §. item ea ff. n. t. & l. 1. ff. de pen. legata, & quale, nam inutile non debetur Bart. ad l. si à servo 20. ff. n. t. & l. Plautius 49. §. ult. l. si quadringenta ff. n. t. b l. 1. §. si usufructus Alciat. lib. parerg. c. 17. de usu & hab. l. 1. de ope, serv. l. si is 80. §. quadam ff. n. t. l. 18. si annos l. 47. Lex Falc. l. cum Titio 55. l. hereditatem 68. l. hereditate, l. in lege 45. l. circa 66. l. in quantitate 73. §. in diem l. qui quadringenta §. ult. l. quod bonis 15. in pr. l. Nescennius §. ult. l. in ratione 30. §. 1. l. cum quo 56. §. is qui l. si servus 33. l. ad veterani 40. l. si fundus 65. l. cum pater 60. l. alienus 61. ff. eod. Duar. d. c. 8. c §. superest 1. & 2. & cum quaesitum est, §. fin. Inst. n. t. ibid. Dd. l. in singulis 77. ff. n. t. d Cuiac. d. lo. Novel. 18. c. 1. de triente & semiss VVes. in pr. l. h. t. Vigl in §. sed & si quis. nu. 3. l. quib. mod. test. infirm. 1. pen. Cod. n. t. Cuiac. d. l. & ad Novell. 1. idem lib. 15. obs. c. 21.

XI.

In quibus cessat.

Cessat Falcidia, aut ob personas, vel testatoris, quia miles a, vel legatarii, quia Deo, pauperib. captivis vel ad pias causas legatum est b: aut ob res legatas, si dos c, libertas d, vel filiis legitima e, vel res quæ alienari à familia defuncti prohibita f legatæ fuerint: aut ob voluntatem testatoris, qui prohibuit Falcidiam admitti, quantum iure veteri secus fuerit g: aut deniq; ob factum & culpam heredis, si hereditatem sine inventario acquisierit h, vel post iudicis decretum intra anni spatium defuncti voluntatem non impleverit i, vel quibusdam legatariis integra legata solvere ceperit h.

a l. 7. C. n. t. l. si post missionem 17. l. ad veterani 40. l. si miles 92. l. fin ff. n. t. quod hodie correctum quidam putant & in militari quoq; testamento locum Falcidia esse tradunt No. 1. c. 4. §. 2. Quia secundum gl. ibid. in verbo militari, cui sententia Duar. c. 7. de testa. m. lit. contradicit, b l. 1. §. ad municipum 5. ibid. gl ff. n. t. l. si quis ad dec. l. 48. ibid. gl in verbo, minui, & in verbis sine Falcidia ibid. C. de Episc. & Cler. Novell. 131. de Ecclesiast. cano. c. si quis & c. 12. si autem heres. Auth. similiter, C. ad l. Falcid. ibid. gl. in verbo pias. Traq. tract. de privilegiis pia. cause, privil. 26. Grass. lib. sententiarum §. Falcidia quaest. 3. In suis legitima prohiberi non potest neq; cessat iur:

iure nature debita quarta, ut gl. ad Auth. similiter C. n. t. & supra allegatis loci l. quoniam in C. de inofficioso testamento Q. quid si principi aut patri legatum fuerit? R. non idem iuris esse l. 4. C. n. t. l. filiusf. 18. ff. n. t. Don. lib. 8. cap. 27. c. l. sed ususfructus 81. cum dotem 57. ff. n. t. l. si prædiorum 15. C. eod. d. l. Papinianus 8. §. quarta de inoff. test. e. l. scimus, ibid. Paul. de Cast. C. de inoff. f. l. filiusfam. 114. §. Divi de leg. 1. Novell. 119. ut sponsal. larg. c. 11. Auth. sed & in ea C. ad l. Fal. ibid. Bald. & gl. g. Novell. 1. §. hinc nos & Auth. sed cum testator C. n. t. l. pater filiam 14. §. avia & in l. quod bonis ff. n. t. l. Seius & Argenus l. si intestam. 64. & alibi ff. n. t. h. l. si. C. de iure delib. Nov. 1. §. suum verò i. d. Nov. 1. k. l. in imponenda C. n. t. l. Paulus respondit 24 l. 68. §. ult. ff. n. t. l. beneficio 59. l. si tacitū. 13. l. qui, quod 46. ff. eod. l. 1. l. error C. eod. ignorantia tamen facti solum repetere heredi permittitur §. sed quia Inst. ad SC. Treb. aliās secus l. error l. in imponenda C. ad Falcic. Duar. c. 8.

XII.

In hunc finem L. Falcidia introducta est, ut morientium ultima conservetur voluntas, nevé intestati decederēt. Sustulitq; L. Voconiam & Furiam ut insufficientes, legem 12 tab. in usum revocando, nisi quatenus ipsa eam restinxit.

Finis & effectus.

§. 1. v. quod plurimz Inst. n. t. & §. & cum eod. d. l. 1. Dd. ibid. & Duar. d. c. 8.

XIII.

Pertinet quoq; ad effectum Falcidiæ si cui plus quam per L. Falc. licuerit legetur, & dubitari iustè possit utrum L. Falc. locum habitura sit nec ne, utiq; legatarium satisfacere heredi, ut si apparuerit eum amplius legatorum nomine accipere, quam ex lege licebit, restitutum se illud quicquid fecerit. l. 1. ff. si cui plus quam per L. Falc. lic. n. t. Vvesenb. in parat. ibid. & Oldend. class. 5. act. 16. Quæ actio dicitur ex stipulatu, si cui plus &c. & civilis in personam est, persequutoria rei a, & stricti iuris b: & datur heredi qui mediante stipulatione accepit talem cautionem fideiussoriam c, adversus eum, eiusq; heredes, qui cautione exposita accepit legatum vel fideicommissum d.

a l. 1. in pr. ff. si cui plus n. t. b l. nisi dolo §. si legatarius ff. eod. venit in ea dolo & lata negligentia d. l. nisi dolo §. si legatarius. c d. l. 1. in pr. d. l. nisi dolo §. 1. l. videmus ff. si cui plus n. t. d d. l. 1. §. ult. & l. 2. d. l. nisi dolo d. n. t. Oldendorp. d. loc.

XIV.

Hac itaq; ratione minuuntur legata a in testamento, hodie

B

Ad SC. Tre.
Trausilio.

hodie etiam ab intestato *b*, relicta, & hisce exæquata fidei-
commissa singularia *c*: restat ut de fideicommissis universali-
bus & SC. Trebelliano dicamus.

a quia de his Falcidia tantum loquitur Duar. d. l. c. 7. *b* l. 1. 8. fili-
osam. ff. n. t. & l. 3. l. 5. C. eod. *c* l. 1. ff. de leg. 1. & §. sed non usq; 3.
Inst. de leg. Vgl. ibid. Cuiac. 8. observ. c. 4. §. sed quia hered. s. 5. Inst. de fi-
deicom. hered. ibid. VVesenb. l. 2. C. communia de leg.

XV.

Causæ SC.
Trebelliani.

Factum est SC. Trebellianum Imperatore Claudio Do-
mitio Nerone Cæs. ann. ab urbe cond. 815. à Christo nato 64
L. Annæo Seneca & Trebellio Maximo Cōs s. non ordina-
riis suffectis: quo cautum est, ut actiones quæ in heredes he-
redibusvè dari solent post restitutam ex fideicommissis here-
ditatem eis & in eos darentur, quibus ex testamento fidei-
commissum restitutum esset, ut absq; metu litium heredes ad-
irent hereditatem *a*. Cum tamen ne sic quidem induci pote-
rant, postea Vespasiani Augusti temporibus Pegaso & Pufio-
ne Cōs s. Senatus censuit ut si plus quàm dodrantem restitu-
ere rogati essent heredes, perinde liceret quartam partem
retinere atq; ex L. Falcidia *b*, non quidem translatis actioni-
bus *c*, sed stipulationis partis & pro parte concesso remedio
d. Quibus deniq; displicentibus, omnis huius SC. vis in Tre-
bellianum translata est *e*.

a Fasti consulares §. 4. & Neronis Inst. b. t. l. 1. §. cuius verba 1. ff.
ad SC. Trebell. ibid. Dd. VVesen. in parat. ad n. t. nu. 2. 3. 4. *b* §. 5. sed quia
Inst. n. t. *c* In quo discrepat Pegasianum à Trebell. hoc enim transfert o-
nera in fideicommissarium; illud non item l. ea que 6. C. famil. ercisc. l. pacto
26. C. de pactis d. §. 4. sed quia vs. post quod SC. *d* §. 5. ergo siquidem in
pr. l. 2. C. ad SC. Treb. directæ in heredem iure civili: utiles in fideicommissa-
rium ex SC. Trebelliano d. §. & seq. 6. *e* d. §. 6. sed quia. Cuiac. in parat.
n. t. VVesenb. ibid. nam quatenus erat Trebelliano contrarium, velut ius po-
sterius eo derogabat l. ult. de constir. l. 1. ad L. Aquil. l. pacta novissima C. de
pactis, ut innovatione antiquati Trebelliani SC. fuerit opus VVesenb. ad n. §.
Inst.

XVI.

Materia cir-
cæ quam
hoc SC. ver-
tatur,

Vertatur itaque SC. Treb. circa fideicommissa sive tota
hereditas sive pars *a* fidei *b* heredis directio *c* instituti, non
verbis civilibus sed precariis quovis modo relicta *d*, commit-
tebatur, ut restitueret alteri; & sic, quibus immediatè & direc-
tôn

Ad nihil poterat relinqui *e*, mediata ex fide factoq; & quasi per manum heredis capere vel totam hereditatem vel quocumque partem liceret *f*. Nec interest in testamento an ab intestato *g*. epistola, libello, scriptura, an verbis, nutu fideicommissa relinquuntur *h*, in omni enim ultima voluntate *i* indistincte fides cui committitur ab herede prestanda est *k*: modo ab actore hereditatem sibi ex causa fideicommissi deberi, vel scriptura, vel quinque testimonium numero probetur *l*. Quibus deficientibus ex nova Iustiniani constitutione fideicommissarius prestito tamen a se prius calumnie iuramento, heredi iuramentum offerre poterit *m*: qui vel iustitiam subire vel fideicommissi universalis aut specialis solutionem prestare necesse habet *n*.

Causa fideicommissorum.

a §. nihil autem interest 7. Inst. ibid. *v* *V*esen. & §. fin. eod. *b* §. ult. n. 1. Inst. l. 1. l. 2. l. 3. l. 4. ff. ad SC. Treb. *c* §. 2. Inst. n. 1. l. centurio 15. de vulg. & pupill. subst. l. non codicillum. 14. C. de testament. §. ante Inst. de legatis alioquin rogari non potest Don. d. loc. *d* Ulpian. 25. & tot. 1. Inst. n. 1. D. ibid. *e* *V*esen. in Inst. n. 1. Myns. ibid. & 1. seq. Inst. *f* *d*. §. n. 2. Myns. ibid. & §. praced. eod. & l. 1. ff. eod. *l* ita tamen §. Trebell. ff. n. 1. *g* l. 3. C. hic. §. praterea Inst. h. t. *h* *h* *h* in epist. C. de fideicom. l. nutu 2. de leg. 3. *V*es. ad §. 10. Inst. n. 1. n. 1. 2. §. pen. Inst. de codic. i Novell. 1. 6. 4. ibid. *g* *k* §. ult. in pr. Inst. n. 1. l. 1. ult. Cod. de fideicom. §. d. fin. Inst. m. *d*. §. fin. & in d. l. ult. *n* ad. l. & Don. d. l. c. 22. cum aliquib. seqq.

XVII.

Quare cum æquum sit & favoris plenum fidem prestare *a*: contra grave & ignominiosum eam fallere *b*, implendi necessitate heredi affert *c*, & duplici actione personali videlicet & hypothecaria *d*, non etiam reali *e*, fideicommissarius a fiduciario exigere potest *f*. Quæ restitutio mutuo heredis & suscipientis fideicommissarii transigitur consensu *g*, & transfert hereditatem cum omnibus & commodis & oneribus in fideicommissarium *h*: ita tamen ut quarta pars apud heredem maneat *i*. *a* l. 1. de pactis. *b* l. 1. de constit. pecun. l. 5. ff. commodat. *c* §. 10. Inst. n. 1. v. Divus Aug. *d* l. fin. §. sed quia C. commun. de leg. Covar. in c. Rainutius §. 9. Myns. in pr. ad. t. n. Inst. in verbo, iustit. *e* l. facta 63. in pr. h. t. iun. l. in rem 24. in pr. de re vin. *f* ad. l. *g* l. restituta Inst. n. 1. Donell. d. loc. c. 24. *h* §. restituta Inst. n. 1. Donell. d. loc. c. 25. & §. 6. sed quia. *i* *d*. §. 6. sed quia, ibid. *d*. l. 1. Marcellus §. item Pompon. 2. n. 1.

B 2

Et hæc

Quibus de
tur benefici
um SC. Tre-
belliani

Et hæc quidem Trebellianica omnibus sive ex testamen-
to sive ab intestato succedentibus heredibus a scissis adioni-
bus, & pro dodrante ad fideicommissarium b pro quadrante
apud heredem remanentibus c, competit & vel ea quæ quar-
tæ desunt, implere d potest, vel repetere solutum e licet,
(nisi sint qui beneficio non utantur sive quod ab initio non ha-
beant f, sive quod, cum habuissent, amiserint g) quanti-
tate hereditatis non mortis testatoris tempore sed restituendæ
hereditatis spectata i.

a l. 3. C. ad. SC. Treb. §. in primis §. præterea Inst. eod. b d. §. ergo
sed quia 5. & §. si quis 8. Inst. Vvesenb. in parat. n. r. & Inst. Schn. nu. 5.
c ad. §. §. nisi testator præcepit deduci, vel supra dodrantem nihil legatum
est l. 2. Cod. Treb. vel exhausta hereditate beneficio SC. Trebell. d d.
§. sed quia, cum seq. l. 3. 4. & 5. hic. e d. §. l. error lo. in imponend. §. fin.
C. ad l. Falcid. vide §. alligata ad L. F. nam quod 14. §. qui compulsus l. ita 27.
§. qui suspectam ff. n. t. l. si heres 68. §. n. l. eod. Don. d. loc. r. 29. g Don.
c. 30. l. mulier 22. §. si heres ff. n. t. l. deducta 58. §. cum autem in fin. ff. eo.

XIX.

Quæ impu-
tentur in
quartam
Trebell.

Imputantur autem in quartam ex fideicommissio dedu-
cendam omnia quæcunq; heres iudicio testatoris habet a, si-
ve iure hereditario sive legati, fideicommissi, implendæve con-
ditionis gratia b: fructus item & omnes accelsiones ex rebus
hereditariis ante diem fideicommissi cedentem perceptæ c,

a l. in quartam 91. ff. ad L. Falcid. Duar. d. l. c. 8. & lib. disp. 2. c. 10.
Gayl. lib. 2. obs. 135. l. quod ante cum seq. d. t. Vves. in parat. hic. n. 5. l. mulier
22. §. si heres in fin. ff. n. t. b §. 1. Inst. de leg. d. l. in quartam. c Don.
d. loc.

XX.

Est & illud deniq; beneficio huius SC. fideicommissariis da-
tum, ut fiduciarium invitum ad hereditatis aditionem eiusq;
restitutionem, Prætoris officio postulato a, cogere possint b,
nullo damno nec commodo apud heredem remanente, sed
eius loco fideicommissarius Trebellianum detrahit, aliàs non
detracturus. a l. 4. ff. n. t. §. sed si recusabat Instit. eod. quo nomine
venit omnis qui in civitate iur. dicundo præst. l. ille 13. §. pen. ff. n. t. b iu-
dicio l. si legatus 30. ff. n. t. data extraordinaria fideicommissi persequitione
Don. d. loc. c. 22. & seqq. & cogetur in remediis quæ prætoris dicuntur l. 1.
§. 3. quid ergo ff. de imp. vent. d. l. 13. & 14. §. 1. 2. 3. 4. cum seq. & l.
Imperator 50. ff. n. t.

FINIS.

DISP. IX.

